

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เอกสารงานรัฐสภา
PARLIAMENTARY DOCUMENT

รวมนโยบายและข้อบังคับ
พรรคการเมืองไทย

กลุ่มงานที่ 2
(สายการเมืองการปกครอง)

ส่วนบริการวิชาการ
หอสมุดรัฐสภา

โทร:2441318-21

โทรสาร:2441322

คำนำ

พรรคการเมืองถือเป็นสถาบันทางการเมืองที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาการเมืองในระบบประชาธิปไตย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นระบบการเมืองใดก็ตามจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์ทางการเมืองเข้ามาทำหน้าที่ในกระบวนการของระบบการเมือง และพรรคการเมืองก็เป็นสถาบันทางการเมืองที่จะเป็นตัวเชื่อมประสานระหว่างผู้ปกครองกับประชาชน ในระบบการเมืองแบบประชาธิปไตย พรรคการเมืองจะเป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง โดยประชาชนจะเป็นผู้คัดเลือกตัวแทนของตนเข้าไปมีอำนาจเพื่อที่จะสามารถตอบสนองความต้องการและผลประโยชน์ของตนด้วยการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง (ELECTION) ซึ่งก่อนที่จะไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ประชาชนจะตัดสินใจว่าจะเลือกพรรคการเมืองใดโดยดูจากนโยบายของพรรคการเมืองต่าง ๆ ที่ใช้ในการหาเสียง และเมื่อพรรคการเมืองนั้น ๆ ได้รับเลือกตั้งเข้าไปทำหน้าที่ในรัฐสภามากยิ่งขึ้นก็มีสิทธิที่จะได้จัดตั้งรัฐบาล และนำเอานโยบายของพรรคที่ประกาศไว้ระหว่างการเลือกตั้งมาเป็นนโยบายของรัฐบาลในการบริหารประเทศต่อไป

นอกจากนั้นพรรคการเมืองต่าง ๆ จะต้องมีการบริหารงานภายในพรรคโดยมีข้อบังคับพรรคเป็นตัวกำหนดเพื่อให้สมาชิกได้ปฏิบัติไปในแนวทางเดียวกัน เช่น การรับสมัครบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรค สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค การเลือกคณะกรรมการบริหารพรรค การประชุมใหญ่ของพรรค การบริหารการเงินและทรัพย์สินและการจัดทำบัญชีของพรรค ตลอดจนการเลิกพรรค และสาขาพรรค เป็นต้น

คณะผู้จัดทำได้เล็งเห็นความสำคัญของนโยบายและข้อบังคับพรรคการเมืองต่าง ๆ จึงได้รวบรวมนโยบายและข้อบังคับพรรคที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. 2524 ขึ้น และเมื่อมีการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541 โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 10 มิถุนายน 2541 เป็นต้นไป ทำให้พรรคการเมืองต่าง ๆ ที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. 2524 เป็นพรรคการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541 ด้วย และภายใน 180 วัน นับแต่วันที่นายทะเบียนรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง พรรคการเมืองที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. 2524 จะต้องดำเนินการให้มีสมาชิกตั้งแต่ 5,000 คนขึ้นไป ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัดที่นายทะเบียนประกาศกำหนดและมีสาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยภาคละ 1 สาขา หากพรรคการเมืองใดไม่สามารถดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดได้ จะต้องถูกยุบพรรคการเมืองไป ปัจจุบันพรรคการเมืองที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. 2524 ที่ยังดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอยู่มีจำนวน 15 พรรคการเมืองด้วยกัน

คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือนโยบายและข้อบังคับพรรคการเมืองเล่มนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าของผู้ใช้บริการข้อมูลเกี่ยวกับพรรคการเมืองของไทยพอสมควร

ทั้งนี้ ทางคณะผู้จัดทำต้องขอขอบพระคุณสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง และพรรคการเมืองต่าง ๆ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ และให้ความร่วมมือในการจัดทำข้อมูลในครั้งนี้

ดวงรัตน์ เล้าห์ตถพงษ์ภุรี

นิติกร 6

นิพัทธ์ สระฉันทพงษ์

นิติกร 6

พิศณุ พลพีชน์

วิทยากร 6

นวรรตน์ นพคุณ

วิทยากร 5

ชงคชาญ สุวรรณมณี

วิทยากร 5

เมษายน 2544

ส่วนบริการวิชาการ หอสมุดรัฐสภา

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สารบัญ

	หน้า
ก. คำนำ	
ข. สารบัญ	
1. นโยบายพรรคชาติพัฒนา	1
2. ข้อบังคับพรรคชาติพัฒนา	18
3. นโยบายพรรคประชาธิปัตย์	48
4. ข้อบังคับพรรคประชาธิปัตย์	111
5. นโยบายพรรคชาติไทย	134
6. ข้อบังคับพรรคชาติไทย	145
7. นโยบายพรรคประชากรไทย	161
8. ข้อบังคับพรรคประชากรไทย	168
9. นโยบายพรรคกิจสังคม	182
10. ข้อบังคับพรรคกิจสังคม	192
11. นโยบายพรรคเอกภาพ	220
12. ข้อบังคับพรรคเอกภาพ	238
13. นโยบายพรรคพลังธรรม	254
14. ข้อบังคับพรรคพลังธรรม	266
15. นโยบายพรรคความหวังใหม่	289
16. ข้อบังคับพรรคความหวังใหม่	328
17. นโยบายพรรคเสรีธรรม	351
18. ข้อบังคับพรรคเสรีธรรม	365
19. นโยบายพรรคไท	384
20. ข้อบังคับพรรคไท	403
21. นโยบายพรรคไทยประชาชาติ	421
22. ข้อบังคับพรรคไทยประชาชาติ	430
23. นโยบายพรรคชาติประชาธิปไตย	458
24. ข้อบังคับพรรคชาติประชาธิปไตย	467
25. นโยบายพรรคราษฎร	488

	หน้า
26. ข้อบังคับพรอตราษฎร	497
27. นโยบายพรอครามสยาม	508
28. ข้อบังคับพรอครามสยาม	512
29. นโยบายพรอคประชาชน	527
30. ข้อบังคับพรอคประชาชน	534

**พรรคชาติพัฒนา
เพื่อประเทศไทย**

ชื่อพรรคการเมือง

พรรคชาติพัฒนา (ชพน.)

CHART PATTANA PARTY (CPP)

วันจดทะเบียนพรรคการเมือง

20 เมษายน 2525

หัวหน้าพรรค

นายกร ทัพพะรังสี

เลขาธิการพรรค

นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ

สำนักงานใหญ่

327 ถนนสุขุวิทัย แขวงดุสิต เขตดุสิต

กรุงเทพฯ 10300

โทรศัพท์

6689111

โทรสาร

6689111

นโยบายพรรคชาติพัฒนา พ.ศ.๒๕๕๑

๑. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

พรรคชาติพัฒนาจะสนับสนุนและส่งเสริมระบบเศรษฐกิจเสรี กำกับดูแลให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม โดยรัฐจะต้องให้ออกชนทราบดีถึงข้อตกลงทั้งสิ้นที่เป็นข้อผูกพันด้านเศรษฐกิจกับนานาประเทศในแขนงสาขาต่างๆ ตามเวลาที่เหมาะสม รวมถึงการคุ้มครองผู้บริโภคและป้องกันการผูกขาดตัดตอนทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งนี้มุ่งที่จะรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของชาติและผลประโยชน์ส่วนรวม รักษาการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้เป็นไปอย่างสมดุลและมีเสถียรภาพ โดยคำนึงถึงการกระจายความเติบโตทางเศรษฐกิจไปสู่ภูมิภาคต่างๆ อย่างเป็นรูปธรรม ควบคู่ไปกับการพัฒนาคนเพื่อรองรับการกระจายตัวของเศรษฐกิจ ปรับระบบการผลิตของประเทศ โดยเน้นสาขาของอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม ให้สอดคล้องกับความพร้อมของทรัพยากรที่มีอยู่ของแต่ละภูมิภาค รวมทั้งการนำเทคโนโลยีและระบบสารสนเทศทางเศรษฐกิจที่เชื่อมโยงเครือข่ายทั้งในและนอกประเทศมาใช้เพื่อวางแผนปรับปรุงกระบวนการผลิตและการตลาด เพื่อที่จะสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้

๑.๑ การเงิน การคลัง และเศรษฐกิจภาพรวม

(๑) ปรับโครงสร้างระบบและการดำเนินงานของธนาคารแห่งประเทศไทย ให้มีความเป็นสากล สามารถตรวจสอบได้ กับทั้งมีบุคลากรที่มีคุณธรรม มีคุณภาพและประสิทธิภาพ รวมทั้งมีอิสระในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอภายในขอบเขตที่เหมาะสม ตลอดจนมีหน้าที่และความรับผิดชอบที่ชัดเจนซึ่งสามารถที่จะสนับสนุนนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของรัฐบาลได้

(๒) เสริมสร้างความมั่นคงและคล่องตัวในตลาดเงินและตลาดทุนของประเทศ เพื่อเอื้ออำนวยต่อธุรกิจการค้า การพัฒนา การลงทุนในระดับที่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาวะของสังคมโลก

(๓) สนับสนุนให้สถาบันการเงินที่รัฐมีส่วนร่วมในการบริหารให้บริการด้านเงินทุนแก่ชุมชน ธุรกิจขนาดเล็กในภูมิภาคให้มากขึ้น

(๔) ให้สถาบันการเงินล้มละลายได้เหมือนธุรกิจอื่นๆ สนับสนุนให้มีการแข่งขันด้านบริการ และมาตรฐานทางจริยธรรมระหว่างสถาบันการเงิน โดยให้สถาบันตรวจสอบของภาคเอกชนเชื่อถือได้เข้ามามีบทบาทในการประเมินมาตรฐานของสถาบันการเงินและเปิดเผยข้อมูลกับสาธารณชน และสนับสนุนให้มีสถาบันประกันเงินฝากที่มีประสิทธิภาพเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับประชาชน

(๕) กำกับดูแลราคาและคุณภาพของสินค้าอย่างใกล้ชิด เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ภายใต้นโยบายการแข่งขันที่มีคุณธรรม มีการตรวจสอบแทรกแซงเมื่อมีความจำเป็น

(๖) การดำเนินนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ จะต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับเศรษฐกิจชนบท ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของชาติ ให้สามารถพึ่งตนเองได้อย่างแท้จริงในทางเศรษฐกิจ และสามารถที่จะเป็นพลังสำคัญในการผลักดันให้สังคมเมืองพัฒนาไปข้างหน้าได้อย่างทัดเทียมกัน

๑.๒ เกษตรกรรม

(๑) สนับสนุนให้เกษตรกรสามารถพึ่งตัวเองได้จากปัจจัยด้านเศรษฐกิจรอบตัว อีกทั้งรวมตัวกันเป็นสหกรณ์เพื่อการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และให้การดำเนินอาชีพด้านเกษตรกรรมครบวงจร ทั้งด้านการผลิต การแปรรูป และการตลาด เพื่อให้เกษตรกรได้รับประโยชน์มากที่สุด โดยผ่านสถาบันเกษตรกร เช่น สหกรณ์ การเกษตร กลุ่มเกษตรกร เป็นต้น

(๒) ส่งเสริมการแปรรูปผลิตผลจากเกษตรกรรมเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป เพื่อใช้ภายในประเทศ และเพื่อการส่งออก โดยให้มีมูลค่าเพิ่มมากที่สุดก่อน โดยเฉพาะสินค้าอาหาร

(๓) วางนโยบายของชาติให้ชัดเจนในการกำหนดว่าเกษตรกรรม ด้านการกลั่นกรอง การปุ๋ยสัตว์ และการประมง ประเภทใดควรส่งเสริมให้เกิดขึ้นในพื้นที่ใดของประเทศไทย โดยคำนึงถึงการประสานความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านด้วย

(๔) ส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาที่คำนึงถึงการใช้ศักยภาพของพื้นที่ การพัฒนาสายพันธุ์พืชและสัตว์ให้เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสมทางการผลิตเพื่อให้เกษตรกรมีต้นทุนต่ำที่สุด

(๕) การพัฒนาเกษตรกรรมใดๆ เพื่อประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของชาติต้องส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด และต้องคำนึงถึงหลักการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติด้วย

(๖) ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติ จัดสร้างระบบชลประทาน คลองส่งน้ำและปรับปรุงพื้นที่เพาะปลูก ให้พอเพียงต่อเศรษฐกิจและการครองชีพ

(๗) สนับสนุนให้มีการจัดตั้งระบบธนาคารที่ดิน เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรซึ่งไม่มีที่ดินทำกิน ให้มีที่ดินเป็นของตนเอง

๑.๓ อุตสาหกรรมและพลังงาน

(๑) กำหนดยุทธศาสตร์ให้ชัดว่า อุตสาหกรรมสาขาใดควรได้รับการสนับสนุนให้ผลิตในประเทศไทย โดยคำนึงถึงความสามารถด้านการแข่งขันในตลาดโลก การพัฒนาทักษะความรู้ ความสามารถของคนไทย และสัดส่วนของต้นทุนในประเทศเป็นองค์ประกอบ

(๒) ให้เอกชนเป็นหลักในการลงทุนโดยรัฐสนับสนุน

(๓) รัฐต้องช่วยในการเจรจาเกี่ยวกับค่าในต่างประเทศ เพื่อให้สินค้าไทยสามารถกระจายการตลาดได้อย่างกว้างขวาง และมีให้ถูกกีดกันหรือจำกัดโดยมาตรการที่ไม่เป็นธรรม

(๔) ส่งเสริมให้การผลิตสินค้าไทยได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพสินค้า ตามมาตรฐานสากล เพื่อให้เป็นที่เชื่อถือในตลาดโลก

(๕) เน้นการใช้ทรัพยากรในประเทศเป็นหลักเพื่อผลิตพลังงาน โดยพิจารณาผลกระทบด้านเงินตราต่างประเทศและสิ่งแวดล้อมเป็นส่วนประกอบ

(๖) ส่งเสริมให้มีการแข่งขันด้านการลงทุนโดยเสรี ภายใต้กติกาที่ทัดเทียมกันและเป็นธรรมต่อผู้บริโภคและผู้ลงทุน

(๗) ส่งเสริมให้พื้นที่อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกที่ปลอดภัยและอุตสาหกรรมตามชายแดนเกิดขึ้นได้อย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้เพื่อแก้ปัญหาด้านแรงงานต่างชาติที่ผิดกฎหมายด้วย

๑.๔ อุตสาหกรรมครัวเรือน และอุตสาหกรรมชุมชนในชนบท

(๑) ส่งเสริมบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชนและท้องถิ่น ให้มีบทบาทมากยิ่งขึ้นในการส่งเสริมให้เกิดอุตสาหกรรมชุมชนและครัวเรือน ภายใต้การสนับสนุนด้านการตลาดและเงินทุนโดยรัฐ

(๒) ตรวจสอบ ปรับปรุง ยกเลิก กฎหมาย กฎ ระเบียบปฏิบัติ ที่เป็นอุปสรรคต่อศักยภาพการผลิตของชุมชนในชนบท

๑.๕ โครงสร้างพื้นฐานและบริการ

(๑) พัฒนา ปรับปรุงและขยายเครือข่าย เส้นทางคมนาคมทางบก ทั้งทางถนนและรถไฟ ให้กระจายและเชื่อมโยงไปสู่ทุกภูมิภาคของประเทศ ทั้งเครือข่ายการขนส่งระหว่างกรุงเทพฯ กับจังหวัดต่างๆ แต่ละจังหวัดในภูมิภาค รวมทั้งระหว่างภูมิภาค ตลอดจนการเชื่อมโยงเครือข่ายกับเส้นทางขนส่งทางบกของประเทศเพื่อนบ้าน โดยเพิ่มบทบาทภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมในการลงทุน

(๒) ส่งเสริมและจัดระบบการจราจรให้เกิดประสิทธิภาพ และความปลอดภัยในการขนส่งทั้งการขนส่งทางบกและทางน้ำ

(๓) ปรับปรุงเส้นทางรถไฟสายหลักให้เป็นเส้นทางคู่ขนานและจัดให้มีระบบรถไฟความเร็วสูงในเส้นทางที่เหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมให้มีการขนถ่ายสินค้าทางรถไฟให้มากยิ่งขึ้น

(๔) เร่งรัดให้มีการก่อสร้าง ปรับปรุงประสิทธิภาพท่าเรือน้ำลึกในเขตพื้นที่พัฒนาชายฝั่งทะเลตะวันออกและชายฝั่งทะเลภาคใต้ รวมถึงท่าเรือน้ำลึกในพื้นที่อื่นๆ ที่เหมาะสม ตลอดจนประสานความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการร่วมลงทุนสร้างและใช้ประโยชน์จากท่าเรือน้ำลึก

(๕) ส่งเสริมการพาณิชย์นาวีอย่างจริงจังโดยการเพิ่มประสิทธิภาพระบบการขนส่งชายฝั่งทะเล สนับสนุนกิจการอยู่เรือและพัฒนาบุคลากร ตลอดจนเทคโนโลยีด้านพาณิชย์นาวีให้เพียงพอและได้มาตรฐานสากล

(๖) เร่งรัดการก่อสร้างและปรับปรุงสนามบินภายในประเทศ และสนามบินนานาชาติให้ทันสมัย เพียงพอและเหมาะสมกับการพัฒนาเศรษฐกิจ รวมทั้งเพิ่มขีดความสามารถของประเทศให้เป็นศูนย์กลางการขนส่งทางอากาศในภูมิภาค และเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการผู้โดยสาร และการขนส่งสินค้าทางอากาศ

(๗) เร่งรัดการก่อสร้างระบบขนส่งมวลชนในจังหวัดที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ ตามลำดับ รวมทั้งปรับปรุงบริการรถโดยสารสาธารณะเพื่อให้เพียงพอและมีมาตรฐานในการให้บริการกับประชาชน

(๘) พัฒนา ปรับปรุง ขยายบริการสื่อสาร ไปรษณีย์โทรคมนาคม และโทรศัพท์พื้นฐาน ให้สามารถบริการประชาชนได้อย่างทั่วถึงทุกหมู่บ้านและสามารถสนองตอบต่อการขยายตัวของการค้าการลงทุนในภูมิภาค โดยสนับสนุนให้มีการเปิดเสรีเพื่อการแข่งขันในด้านประสิทธิภาพการให้บริการ ระเบียบราคาที่เหมาะสม และเป็นธรรมต่อประชาชน ควบคู่ไปกับการจัดตั้งองค์กรกำกับดูแลการสื่อสารที่มีความเป็นกลาง มีเอกภาพ โดย

คำนึงถึงการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการที่เป็นประโยชน์ในการกระจายข่าวสารข้อมูลที่มีความเชื่อถือได้ รวมทั้งเป็นประโยชน์ต่อการให้การศึกษาแก่ประชาชน

๒. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง

พรรคชาติพัฒนาจะดำเนินการภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยกรอบของบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยการส่งเสริมและขยายสิทธิเสรีภาพทางการเมืองของประชาชน โดยเฉพาะสตรีและผู้ด้อยโอกาสให้เป็นจริงได้ในทางปฏิบัติ สร้างความชอบธรรมให้กับระบบการเมืองการปกครอง ป้องกันไม่ให้เกิดการซื้อสิทธิขายเสียง ส่งเสริมการกระจายอำนาจ โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง รวมทั้งการปรับปรุง แก้ไข กฎหมาย และปฏิรูประบบราชการให้สอดคล้องกับวิถีทางของระบอบประชาธิปไตย

๒.๑ ด้านการเมือง

(๑) พรรคชาติพัฒนาจะดำเนินการภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ในกรอบของบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง

(๒) ปรับปรุงระบบงานของรัฐสภาให้สามารถทำหน้าที่ทั้งในด้านนิติบัญญัติและตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหารให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง องค์กรประกอบและกลไกการทำงานของคณะกรรมาธิการ และการสร้างระบบตรวจสอบฝ่ายการเมือง

(๓) รณรงค์ให้มีการปฏิรูปการเมืองนำไปสู่การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง โดยเน้นให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจในระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมมากที่สุด

(๔) คุ่มครอง และสนับสนุน การใช้สิทธิเสรีภาพของประชาชนให้ได้รับการคุ้มครองอย่างเสมอภาคกัน

(๕) สนับสนุนให้ประชาชนและสื่อมวลชน มีส่วนรับรู้และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการกำหนดทิศทางและรูปแบบในการพัฒนาประเทศ โครงการที่สำคัญทุกระดับ ตลอดจนทั้งการมีส่วนร่วมตรวจสอบการทำงานของภาคราชการให้เป็นไปอย่างสุจริตและมีประสิทธิภาพ

๒.๒ ด้านการปกครอง

(๑) กำหนดแนวทางการกระจายอำนาจการปกครอง สู่ระดับท้องถิ่น ให้มีความชัดเจนอย่างแท้จริง

(๒) เพิ่มประสิทธิภาพกลไกตรวจสอบการทุจริต และประพฤติมิชอบในหน่วยราชการให้สามารถทำหน้าที่ได้อย่างเที่ยงตรง และมีอิสระมากขึ้น

(๓) ปฏิรูประบบราชการ ทั้งในส่วนการปรับปรุงโครงสร้างในภาพรวมและในส่วนการปรับปรุงกลไกการทำงาน ตั้งแต่การบริหารงานบุคคล การกำหนดแผนงาน การติดตามประเมินผล การลดความซ้ำซ้อน การประสานงาน การปรับปรุงระบบสารสนเทศไปจนถึงการเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนิน

กิจการสาธารณะมากขึ้น เพื่อเร่งเข้าให้มีการแข่งขันและปรับปรุงคุณภาพการบริการสู่สาธารณชนให้ดียิ่งขึ้น โดยให้ภาครัฐทำหน้าที่เป็นผู้กำกับดูแล

(๔) ปรับปรุงโครงสร้างกรมตำรวจให้มีประสิทธิภาพ ในด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และการให้บริการประชาชนด้วยคุณธรรมและความเสมอภาค

(๕) ปฏิรูปงานด้านการให้บริการประชาชนของทุกกระทรวง ทบวง กรม ให้มีความสะดวก รวดเร็วและเป็นธรรมมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่มีประสิทธิภาพและมีความพอใจ

๓. นโยบายด้านสังคม

พรรคชาติพัฒนามุ่งสร้างโอกาสในการได้รับผลประโยชน์จากความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้กระจายไปสู่ประชาชนอย่างทัดเทียม มุ่งสร้างความเข้มแข็งให้กับบุคคลในฐานะที่เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ โดยคุ้มครอง พัฒนาและส่งเสริมให้คนไทยมีทักษะความรู้ ความสามารถเป็นที่ยอมรับในระดับสากลภายใต้จิตสำนึกของความเป็นคนไทยที่หวงแหนและพร้อมที่จะปกป้องรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมและวิถีชีวิตแบบไทย สร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันสังคม เสริมสร้างบรรยากาศความเอื้ออาทร ความเกื้อกูลกันในการทำงานระหว่างเจ้าของกิจการและผู้ทำงาน ส่งเสริมสิทธิมนุษยชน สิทธิชุมชนท้องถิ่น ให้สามารถมีพลังที่จะกำหนดวิถีชีวิตและทิศทางการพัฒนาอันเกี่ยวข้องกับพวกเขาเหล่านั้น ภายใต้การรวมตัวกันในลักษณะองค์กรทางสังคมที่เข้มแข็ง ตลอดจนส่งเสริมสร้างความอบอุ่นของครอบครัวและปกป้องประชาชนไทยจากความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาโสเภณี ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ รวมทั้งอุบัติเหตุและภัยธรรมชาติ ตลอดจนให้มีการกระจายบริการสาธารณสุข สวัสดิการทางสังคมที่มีคุณภาพไปสู่ชุมชนจังหวัดและกลุ่มผู้ด้อยโอกาสอย่างทั่วถึงและพอเพียง

๓.๑ การศึกษา กีฬา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม

พรรคชาติพัฒนามุ่งที่จะพัฒนาระบบการศึกษาของชาติให้ก้าวไปสู่ความเป็นเลิศและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล รวมทั้งสอดคล้องเหมาะสมกับประเพณีวัฒนธรรมของท้องถิ่นโดยให้ประชาชนในชาติได้มีโอกาสทางการศึกษาทั้งในและนอกระบบ รวมทั้งการศึกษาต่อเนื่องตลอดชีวิตอย่างทัดเทียมกัน ภายใต้จิตสำนึกของความเป็นคนไทยที่หวงแหนและพร้อมที่จะปกป้องรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมและวิถีชีวิตแบบไทย ตลอดจนมีคุณลักษณะทั้งทางร่างกาย สังคม อารมณ์และสติปัญญา ในอันที่จะเป็นกำลังสำคัญที่ตอบสนองและสนับสนุนต่อทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ

๓.๑.๑. การศึกษา

(๑) ส่งเสริมการดูแลเด็กก่อนวัยเรียน เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่ระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี

(๒) ประกันโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยให้ประชาชนทุกคนได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า ๑๒ ปี ซึ่งรัฐจะจัดให้โดยไม่เรียกเก็บค่าใช้จ่าย

(๓) ประกันโอกาสทางการศึกษาทั้งในปริมาณและคุณภาพไปสู่ผู้ด้อยโอกาสในสังคม ตลอดจนผู้พิการ หุพพลภาพ ให้ได้รับการศึกษาได้ทัดเทียมกับประชาชนทั่วไป

(๔) สนับสนุนงบประมาณการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี อย่างทัดเทียมกันทั้งภาครัฐและเอกชน

(๕) สนับสนุนการจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพและภาคเอกชน ให้มีความเป็นอิสระ มีความคล่องตัวและมีคุณภาพ

(๖) สนับสนุนให้มีการลดต้นทุนด้านการศึกษาในภาคเอกชน รวมทั้งให้สิทธิพิเศษในการลดหย่อนค่าสาธารณูปโภคเพื่อการศึกษา

(๗) ปรับปรุงให้มีการผ่อนปรนมาตรการด้านภาษีอุปกรณ์การเรียนการสอนเพื่อการศึกษา

(๘) ส่งเสริมการจัดเรียนการสอนในภาครัฐและเอกชนให้มีเทคโนโลยี อุปกรณ์การศึกษาที่ทันสมัยและเป็นสากล จัดวางระบบเครือข่ายสารสนเทศเพื่อการศึกษาให้เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบและให้ข้อมูลสถิติมีความเป็นปัจจุบัน รวมทั้งกำหนดมาตรการการจัดสรรคลื่นความถี่สำหรับการศึกษาเพื่อให้สื่อสารมวลชนมีส่วนในการพัฒนาระบบการศึกษาของชาติ

(๙) สนับสนุนการรวมตัวกันของสถาบันการศึกษาในลักษณะของเครือข่าย ชุมชนทางการศึกษา เพื่อให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้ทางวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญในลักษณะความชำนาญการพิเศษ และการแลกเปลี่ยนทรัพยากรระหว่างเครือข่ายชุมชนเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางการศึกษา

(๑๐) ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ และสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง มีทักษะความชำนาญที่สามารถจะคิดเป็นทำเป็นและแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง

(๑๑) สนับสนุนการศึกษอบรมทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อปลูกฝังให้ประชาชนในชาติเป็นผู้มีจริยธรรม คุณธรรม ศีลธรรม ตระหนักและห่วงแหนวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของชาติ รวมทั้งมีคุณลักษณะที่มีความเป็นสากล รอบรู้ และเท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลก

(๑๒) ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตทั้งการศึกษาในระบบและการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัยเพื่อการพัฒนาศักยภาพของประชาชนชาวไทยให้สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเป็นสุข พร้อมทั้งได้รับการพัฒนาที่เหมาะสมและพร้อมที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

(๑๓) ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้มีความหลากหลายตามความต้องการและความสอดคล้องของท้องถิ่นและสภาพเศรษฐกิจ รวมทั้งให้มีความเป็นสากล

(๑๔) ให้มีองค์กรอิสระทำหน้าที่ควบคุมมาตรฐานการศึกษา การประเมินและการประกันคุณภาพการศึกษา

(๑๕) ยกกระดับคุณภาพและมาตรฐานวิชาชีพครู โดยส่งเสริมให้มีหน่วยงานผลิตครูที่มีคุณภาพและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู รวมทั้งส่งเสริมให้ครู มีทักษะความสามารถในการบริหารจัดการภายใต้การกำกับดูแลขององค์กรวิชาชีพอิสระ

(๑๖) ส่งเสริมให้อาชีพครูมีสถานะภาพทางสังคมที่สูงขึ้น เพื่อจูงใจให้บุคคลผู้มีความรู้ความสามารถเข้าสู่ระบบการให้การศึกษา รวมทั้งปรับปรุงสวัสดิการและสร้างหลักประกันในวิชาชีพให้สามารถดำรงชีพอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

(๑๗) ส่งเสริมการพัฒนาสถาบันการศึกษาเอกชนเพื่อยกระดับคุณภาพให้ได้มาตรฐานผ่านกองทุนเงินกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำและใช้บัตรการศึกษาสำหรับคนยากจนเพื่อสนับสนุนให้โรงเรียนเอกชนได้ช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐ

(๑๘) ปรับปรุงกฎ ระเบียบกองทุนเงินกู้ยืมให้สอดคล้องและเหมาะสม เพื่อให้ภาคเอกชนสามารถกู้ยืมเงินจากกองทุนนำไปใช้ปรับปรุงให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อการจัดการศึกษา

(๑๙) ส่งเสริมให้ครอบครัวและชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการศึกษาทั้งใน และนอกระบบให้กับบุตรหลานของตนโดยผ่านองค์กรส่วนท้องถิ่น สถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน รวมทั้งองค์กรของชุมชน

(๒๐) สร้างวินัยคนในชาติโดยส่งเสริมให้มีกิจกรรมลูกเสือ ลูกเสือชาวบ้านและยุวกาชาดให้เป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น

(๒๑) ส่งเสริมให้มีการศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างกว้างขวาง ทั่วถึง และมีอิสระ โดยสนับสนุนสถาบันทั้งภาครัฐและเอกชนให้ผลิตบัณฑิตที่มีปริมาณและคุณภาพที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ รวมทั้งส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาและสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการของท้องถิ่น

(๒๒) สนับสนุนให้มีการรวมศูนย์นโยบายการจัดการศึกษาอย่างชัดเจน

(๒๓) สนับสนุนให้มีกฎหมายการศึกษาแห่งชาติภายใต้กรอบของการจัดการศึกษาในทุกกระดับให้มีความเป็นเอกภาพ

(๒๔) เร่งปรับโครงสร้างการผลิตบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ให้มีความสมดุลและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ

๓.๑.๒ การกีฬา

(๑) ส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อพัฒนาให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญาและจริยธรรม

(๒) มุ่งพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬามวลชน กีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพโดยใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬาและจัดตั้งสนามกีฬาให้เพียงพอกับความต้องการ

(๓) มุ่งพัฒนาและนำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา เช่น วิชาด้านสรีรวิทยาการออกกำลังกาย โภชนาการกับการกีฬา จิตวิทยากับการกีฬา ชีวกลศาสตร์การกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา และวิศวกรรมและเทคโนโลยีทางการกีฬา มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ออกกำลังกายและเล่นกีฬา

(๔) สนับสนุนองค์การภาครัฐและเอกชนทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล ให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการกีฬา อย่างแท้จริงและเป็นรูปธรรม รวมทั้งสร้างเอกภาพการบริหารและการจัดการด้านพัฒนาการกีฬาควบคู่ไปด้วย

(๕) สนับสนุนให้มีการปรับปรุงพระราชบัญญัติการกีฬา ให้เหมาะสมกับยุคสมัย พร้อมกับส่งเสริมให้มีการพัฒนากีฬาอาชีพบางชนิด เช่น ฟุตบอล มวยไทย มวยสากล กอล์ฟ โดยมีกฎหมายรองรับอย่างถูกต้องและเป็นมาตรฐาน

(๖) สนับสนุนให้มีการจัดตั้งสถาบันทางพลศึกษาและกีฬาในทุกจังหวัด และจัดสร้างศูนย์กีฬาเมืองหลักในภูมิภาคต่างๆ อย่างน้อยภาคละ ๒ แห่ง เพื่อรองรับการจัดการแข่งขันกีฬาระดับชาติและระดับนานาชาติ

๓.๑.๓ ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนบทบาทขององค์กรศาสนาต่างๆ ในการเผยแพร่หลักธรรมทางศาสนา พร้อมปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องของแต่ละศาสนาให้ทันสมัยมากขึ้น

(๒) คุ้มครองพระพุทธศาสนาโดยร่วมกับองค์กรปกครองคณะสงฆ์ จัดตั้งหน่วยงานส่งเสริมพระพุทธศาสนาให้เป็นที่ยอมรับ และสามารถดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่องและเป็น รูปธรรม

(๓) สนับสนุนกิจกรรมที่เป็นการส่งเสริม อนุรักษ์และเผยแพร่ศาสนาและศิลปวัฒนธรรมของชาติให้กว้างขวางมากขึ้น โดยผ่านกระบวนการจัดการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

(๔) พัฒนาและสนับสนุนบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมในส่วนภูมิภาค โดยใช้วิทยาการสมัยใหม่ในการสืบเสาะศึกษา ค้นคว้า วิจัย โบราณสถาน โบราณวัตถุ และศิลปวัฒนธรรมอื่นๆ

(๕) พัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางของความร่วมมือทางการศึกษาค้นคว้า วิจัย และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก

(๖) ส่งเสริมหน่วยการปกครองท้องถิ่นทุกประเภทในการอนุรักษ์ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ

๓.๒ การสาธารณสุข

พรรคชาติพัฒนาให้ความสำคัญกับนโยบายสาธารณสุขในฐานะที่เป็นบริการขั้นพื้นฐานที่รัฐพึงให้กับประชาชน ทั้งในการเฝ้าระวัง การคุ้มครองป้องกัน บำบัดรักษาและฟื้นฟูที่มีประสิทธิภาพ ภายใต้การส่งเสริมการค้นคว้าวิจัย การให้บริการที่เป็นธรรมซึ่งกระจายไปอย่างทั่วถึงเพียงพอ ในอันที่จะพัฒนาสุขภาพอนามัยของบุคคลในชาติให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ

(๑) ส่งเสริมการบริการด้านสาธารณสุขให้ประชาชนได้รับบริการที่ได้มาตรฐาน และมีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง กำหนดให้ผู้ยากไร้มีสิทธิที่จะได้รับการรักษาพยาบาลจากสถานบริการสาธารณสุขของรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ภายใต้บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

(๒) เร่งรัดขยายงานสาธารณสุขมูลฐานในชนบท โดยสนับสนุนองค์กรประชาชน สถาบันครอบครัว อาสาสมัครสาธารณสุขให้เข้ามามีบทบาทอย่างเข้มแข็งในการดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชน

(๓) เร่งรัดการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข รวมทั้งบุคลากรด้านอาชีวเวชศาสตร์และสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพเพียงพอ และให้มีการกระจายบุคลากรและอุปกรณ์การแพทย์อย่างเหมาะสม สนับสนุนให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข ตลอดจนส่งเสริมการนำเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขที่ทันสมัยและคุ้มค่ามาใช้ในการให้บริการ

(๔) เร่งรัดการควบคุมป้องกันการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ ส่งเสริมให้ชุมชนและครอบครัวมีส่วนร่วมในการบำบัดฟื้นฟูผู้ป่วย ตลอดจนให้ความรู้ในการป้องกันปัญหาและแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง

(๕) กวดขันอย่างจริงจังในการให้ความคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับความปลอดภัย และเป็นธรรมทั้งจากสินค้าอุปโภคและบริโภค

(๖) ส่งเสริมการค้นคว้าวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ด้านสาธารณสุข ทั้งในการบำบัดรักษา และการป้องกันโรค โดยเฉพาะการพัฒนาการแพทย์แผนไทย

(๗) สนับสนุนการเฝ้าระวังและควบคุมป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อที่มีอยู่ และอาจเกิดขึ้นในอนาคต

(๘) ส่งเสริมระบบการประกันสุขภาพ ระบบส่งต่อผู้ป่วยที่มีคุณภาพ ให้กระจายไปสู่ประชาชนอย่างทั่วถึง โดยเน้นที่กลุ่มคนยากจนและด้อยโอกาสในสังคม

(๙) บำบัดฟื้นฟูให้ผู้ติดยาเสพติดสามารถดำรงตนให้อยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข รวมทั้งไม่หวนกลับไปใช้ยาเสพติดอีก

(๑๐) จัดให้มีระบบบริการน้ำสะอาด ในการอุปโภคและบริโภค ให้ครบทุกหมู่บ้าน

๓.๓ สิทธิมนุษยชน ชุมชนท้องถิ่น และการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันทางสังคม

พรรคชาติพัฒนาจะให้ความคุ้มครองสิทธิของประชาชน รวมทั้งปกป้องมิให้เกิดการละเมิดศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ภายใต้บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ โดยส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรชุมชน หมู่บ้าน รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างรัฐต่อรัฐเพื่อปกป้องคุ้มครองประชาชนไทยทั้งผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศและนอกประเทศ ตลอดจนเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันทางสังคม ดูแลและคุ้มครองประชาชนจากความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ยาเสพติด ให้การป้องกันช่วยเหลือประชาชนจากภัยธรรมชาติและอุบัติเหตุ

(๑) ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ด้านสิทธิแก่ประชาชนโดยผ่านการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ เพื่อให้ประชาชนเคารพในสิทธิ และรักษาไว้ซึ่งสิทธิของตนเองภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย

(๒) คุ้มครองและปกป้องประชาชนจากการถูกละเมิดสิทธิที่พึงมีภายใต้บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

(๓) เอื้ออำนวยให้เกิดการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นให้ประชาชนได้รับทราบตามสิทธิในบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ เว้นแต่การเปิดเผยข้อมูลนั้นจะกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยของประชาชนหรือส่วนได้ ส่วนเสียอันพึงได้รับความคุ้มครองของบุคคลอื่น

(๔) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในระดับภูมิภาค เพื่อให้การรับรอง และคุ้มครองสิทธิมนุษยชน สิทธิทางสังคมวัฒนธรรม และสิทธิทางการเมือง

(๕) เร่งแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ปฏิบัติที่ขัดต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญและสนธิสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยเรื่องสิทธิที่ไทยเข้าร่วมเป็นภาคี

(๖) คุ้มครองและสนับสนุนการรวมตัวเป็นชุมชนท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและของชาติ รวมถึงการส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

(๗) สนับสนุนให้องค์กรพัฒนาเอกชนมีส่วนร่วมในการปกป้องคุ้มครองสิทธิแก่ประชาชน โดยการประสานความร่วมมือกับรัฐ

(๘) เด็ก เยาวชน และบุคคลในครอบครัวต้องได้รับความคุ้มครองจากการถูกใช้ความรุนแรง และการปฏิบัติอันไม่เป็นธรรม รวมถึงการป้องกันการถูกละเมิดสิทธิด้วยเหตุแห่งความแตกต่างด้านกายภาพ

(๙) สนับสนุนให้บุคคลผู้ซึ่งมีอายุเกิน ๖๐ ปีบริบูรณ์และมีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ รวมถึงบุคคลซึ่งพิการหรือทุพพลภาพได้รับความช่วยเหลือจากรัฐตามควรแก่การดำรงชีพ

(๑๐) ส่งเสริมให้มีองค์กรอิสระที่เข้มแข็งเพื่อทำหน้าที่ดูแลผลประโยชน์ของประชาชนทั้งในด้านสิทธิมนุษยชนและการคุ้มครองผู้บริโภค

(๑๑) ส่งเสริมการรวมกลุ่มกันของประชาชน เพื่อปกป้องคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ พัทธกะหรือดำรงไว้ซึ่งความเป็นธรรมทางสังคม

(๑๒) สืบทอดเอกลักษณ์ของความเป็นไทยและการสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรมสาขาต่างๆ ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งสนับสนุนการแลกเปลี่ยน เรียนรู้และรับวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม ตลอดจนตั้งศูนย์ส่งเสริมวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศที่สำคัญ

(๑๓) ส่งเสริมการศึกษาของพระสงฆ์และพัฒนากาการบริหารการเผยแพร่งานด้านศาสนาให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้สถาบันทางศาสนามีส่วนร่วมในการให้ความช่วยเหลือและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมแก่ประชาชน

(๑๔) สนับสนุนบทบาทสตรีให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง รวมทั้งบริหารจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกระดับ

(๑๕) ส่งเสริมและให้การสงเคราะห์รวมทั้งฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ด้อยโอกาสในสังคมให้สามารถพึ่งตนเองได้และมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

(๑๖) ให้ความคุ้มครองสิทธิของผู้อพยพ ลี้ภัย ตลอดจนแรงงานต่างชาติภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายและสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่ไทยเข้าร่วมเป็นภาคี

(๑๗) ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทุกประเภทอย่างจริงจังโดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระบวนการการผลิต การค้ายาเสพติด ยาบ้าและสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทอื่น รวมทั้ง วรรณคดีให้ประชาชนตระหนักถึงมหันตภัยและโทษของสิ่งเหล่านั้น

(๑๘) ป้องกันการขบวนการค้าประเวณี และใช้มาตรการปราบปรามอย่างจริงจังต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องการค้าประเวณีเด็ก รวมทั้งให้ความคุ้มครองสตรีและเด็กมิให้เข้าสู่กระบวนการ ดังกล่าว

(๑๙) ให้การฟื้นฟูด้านจิตใจ ร่างกายและสนับสนุนให้ผู้ที่เคยประกอบอาชีพโสเภณีหรือผู้ที่คิดจะเลิกอาชีพให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างเป็นสุขในสังคม

(๒๐) ป้องกันและกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหอันเกิดจากภัยธรรมชาติและอุบัติเหตุในระยะยาวรวมทั้งให้ความช่วยเหลือและฟื้นฟูสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนภายหลังประสบภัยโดยเร่งด่วน

๓.๔ แรงงานและสวัสดิการสังคม

พรรคชาติพัฒนามุ่งให้ความสำคัญกับแรงงานในฐานะที่เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ โดยจะปรับโครงสร้างแรงงานภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรมตลอดจนภาคบริการให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ให้ความสำคัญคุ้มครอง พัฒนา และส่งเสริมแรงงานไทยให้มีทักษะ มีความรู้ความสามารถ เป็นที่ยอมรับในระดับสากล และเสริมสร้างบรรยากาศ ความเอื้ออาทร การเกื้อกูลกันในการทำงาน ระหว่างเจ้าของกิจการและผู้ทำงานภายใต้องค์กรตัวแทนของทั้งสองฝ่ายที่มีความเข้มแข็ง สามารถเจรจาแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง

ในด้านสวัสดิการสังคม พรรคชาติพัฒนาจะดำเนินการให้เกิดระบบสวัสดิการสังคมที่เพียงพอ ในอันที่จะเสริมสร้างความมั่นใจแก่ประชาชนต่อการดำเนินชีวิตนับแต่เกิด จนกระทั่ง สิ้นชีวิต ให้ทั่วถึงและกระจายไปอย่างมีประสิทธิภาพ

(๑) เพิ่มประสิทธิภาพในภาคเกษตรให้มากขึ้น โดยการส่งเสริม สนับสนุน การสร้างงานและการลงทุนให้แก่แรงงานภาคเกษตร ให้สอดคล้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการส่งออกและการบริโภคภายในประเทศ

(๒) เร่งรัดและขยายการผลิตกำลังคนทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา ส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะ มาตรฐานฝีมือแรงงานและถ่ายทอดเทคโนโลยีโดยการจูงใจด้วยมาตรการด้านภาษีและการกำหนดเป็นเงื่อนไขของมาตรฐานโรงงานอุตสาหกรรม ตลอดจนสนับสนุนให้มีกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน

(๓) จัดตั้งสถาบันประกันมาตรฐานแรงงาน เพื่อรับรองคุณสมบัติและความเชี่ยวชาญของแรงงานไทย ให้เป็นที่ยอมรับของต่างประเทศ

(๔) จัดให้มีศูนย์กลางของระบบเครือข่ายการจัดหางาน ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการหางานและการจ้างงานของทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้หางานและผู้จ้างงาน

(๕) ส่งเสริมแรงงานสัมพันธ์ในระดับทวิภาคีและไตรภาคี เพื่อสร้างบรรยากาศการทำงานร่วมกันระหว่างนายจ้างและลูกจ้างโดยเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้นำแรงงานและองค์กร แรงงานทั้งในส่วนของลูกจ้างและนายจ้าง ให้สามารถเจรจาไปสู่การประสานประโยชน์ที่เป็นธรรมของทั้งสองฝ่าย

(๖) ปรับปรุงกฎหมายแรงงาน กฎ และข้อบังคับ ตลอดจนระเบียบปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลสูงสุดต่อกำลังแรงงานของชาติ โดยเฉพาะแรงงานหญิงและเด็ก

(๗) ส่งเสริมมาตรการด้านการประกันสังคม การขยายขอบข่ายของการให้สวัสดิการ แรงงานให้ครอบคลุมและมีคุณภาพ โดยเฉพาะแรงงานนอกระบบ

(๘) ขจัดความไม่เป็นธรรมในการได้รับสิทธิประโยชน์ ค่าตอบแทน อันเกิดจากความแตกต่างทางเพศ เชื้อชาติ ศาสนา และเหตุทางกายภาพที่ไม่มีผลต่อคุณภาพและปริมาณของการทำงาน

(๙) ปกป้อง ค้ำครอง ความปลอดภัยการได้รับค่าจ้างเงินเดือนและการมีสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดีของกำลังแรงงาน

(๑๐) ส่งเสริมให้รัฐมีส่วนร่วมในการลดค่าใช้จ่ายในการหาตลาดแรงงานต่างประเทศ และแก้ปัญหาการถูกหลอกลวงโดยจัดให้อยู่ในระบบรัฐต่อรัฐ

(๑๑) สนับสนุนให้มีกองทุนกักเก็บสำหรับแรงงานไทยที่จะเดินทางไปทำงานต่างประเทศ

(๑๒) ส่งเสริมจริยธรรมทางธุรกิจให้เกิดขึ้นกับผู้ประกอบการ

(๑๓) ค้ำครองและควบคุมการเข้ามาทำงานของแรงงานต่างชาติโดยเข้มงวดและเป็นระบบ

(๑๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีมาตรการที่ชัดเจน เพื่อนำไปสู่ระบบสวัสดิการทางสังคมที่มีคุณภาพและกระจายไปสู่ประชาชนอย่างทั่วถึง

(๑๕) ผลักดันให้มีการตรวจกฎหมายเกี่ยวกับสวัสดิการสังคมและส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกองทุนสวัสดิการสังคม เพื่อดำเนินการคุ้มครองดูแลผู้สูงอายุ เด็ก เยาวชน คนพิการและทุพพลภาพ ผู้ด้อยโอกาสและผู้ที่มีความพิการ

(๑๖) เร่งดำเนินการให้เกิดการกระจายการบริการด้านสวัสดิการสังคมไปยังชนบทให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

๔. นโยบายด้านความมั่นคงและการต่างประเทศ

พรรคชาติพัฒนาจะมุ่งสร้างเสริมบทบาทการต่างประเทศ เพื่อการขยายความร่วมมือและส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสร้างเสริมบทบาทของประเทศไทยให้เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือในเวทีระหว่างประเทศ บนพื้นฐานของความเสมอภาค ให้ความสนใจกับปัญหาของภูมิภาคและสังคมโลก โดยได้กำหนดนโยบายด้านความมั่นคงและการต่างประเทศไว้ดังนี้

๔.๑ ยึดมั่นในพันธกรณี กฎบัตรสหประชาชาติ และองค์การระหว่างประเทศ ตลอดจนส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตามระบอบประชาธิปไตย

๔.๒ ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือกับนานาชาติทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ทั้งในระดับภูมิภาคและนานาชาติ โดยไม่แทรกแซงกิจการภายในระหว่างกัน

๔.๓ สร้างบทบาทของไทยให้เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือในเวทีการเมืองและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ทั้งในระดับภูมิภาคและนานาชาติ โดยอยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาค

๔.๔ ปรับปรุงองค์การของรัฐในด้านความมั่นคง และการต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพ มากขึ้น

๔.๕ ส่งเสริมและคุ้มครองดูแลผลประโยชน์ของคนไทยในต่างประเทศ รวมทั้งการพัฒนาด้านการลงทุน และการตลาด

๔.๖ ส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและประเทศในภูมิภาคให้เกิดความมั่นคงทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

๔.๗ เสริมสร้างและพัฒนาให้กองทัพสามารถปฏิบัติภารกิจตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

๔.๘ เสริมสร้างและปรับปรุงองค์การและบุคลากรที่รับผิดชอบด้านความมั่นคงให้มีประสิทธิภาพ เพื่อดำรงไว้ซึ่งเอกราช อธิปไตย และบูรณะภาพแห่งดินแดน

๕. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

๕.๑ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ภายใต้ระบบการแข่งขันทางการค้าอย่างเสรีตามข้อตกลงขององค์การการค้าโลก (WTO) ประเทศไทยจะต้องพัฒนาขีดความสามารถของการแข่งขันในตลาดโลก โดยการลดการพึ่งพาการนำเข้าวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญของการขาดดุลการค้ากับต่างประเทศและทำให้ไม่สามารถจะแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านที่มีระบบการผลิต ซึ่งได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบจากต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่าทั้งทางด้านแรงงานและประสิทธิภาพของกระบวนการผลิตได้

การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องสร้างให้เกิดขึ้นนับแต่พื้นฐานของวิถีชีวิต กระบวนการคิด การเรียนรู้ ของคนไทย ตลอดจนการถ่ายทอดเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนา รวมถึงระบบโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ที่เอื้ออำนวยต่อการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันทางการค้าภายใต้ระบบเศรษฐกิจแบบเสรี โดยมีเป้าหมาย คือ

๕.๑.๑ การพัฒนาบุคลากร

๕.๑.๒ การพัฒนาการวิจัยและพัฒนา (Research and Development)

๕.๑.๓ การถ่ายทอดเทคโนโลยี

๕.๑.๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จากเป้าหมายทั้ง ๔ ข้างต้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อส่งเสริมและพัฒนาส่วนต่าง ๆ ดังนี้

๕.๑.๑ การพัฒนาบุคลากร

(1) พัฒนาศาสตร์และเทคโนโลยีให้เกิดขึ้นในวิถีชีวิตของประชาชนทุกคน โดยส่งเสริมการศึกษา วิจัย ให้แก่สถานศึกษา ตลอดจนหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม ด้วยหลักวิชาการและเครื่องมือที่ทันสมัย

(2) พัฒนาบุคลากรทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทั้งในเรื่องปริมาณคุณภาพและความสามารถให้เป็นที่ยอมรับเพื่อสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ

๕.๑.๒ การพัฒนาการวิจัยและพัฒนา (Research and Development)

(๑) สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีในประเทศให้มีความคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมอย่างต่อเนื่อง และเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ

(๒) ส่งเสริมพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยความร่วมมือกันระหว่างสถาบันวิจัยสถานการศึกษา ธุรกิจภาคการผลิตและการบริหาร ตลอดจนหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจ ในการสร้างขีดความสามารถของการผลิตเพื่อการแข่งขันกับต่างประเทศ ทั้งในด้านอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม โดยเน้นกระบวนการผลิตและผลผลิตเป็นหลัก

(๓) ส่งเสริมให้มีการขยายความร่วมมือกับต่างประเทศในการวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแบบครบวงจรและสามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาประเทศได้

๕.๑.๓ การถ่ายทอดเทคโนโลยี

(๑) สนับสนุนให้มีการใช้เทคโนโลยีที่ไม่มีผลกระทบต่อสภาวะสิ่งแวดล้อม ตลอดจนส่งเสริมให้มีการวิจัยพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีดังกล่าวขึ้นภายในประเทศ

(๒) สนับสนุนและส่งเสริมการเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการที่จะนำไปสู่การพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีจากทั้งภายในและต่างประเทศให้เหมาะสม เพื่อใช้ประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม

๕.๑.๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(๑) ส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จำเป็นต่อโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจโดยเน้นระบบการโทรคมนาคม ขนส่ง ไฟฟ้า ประปา และระบบการจัดสรรน้ำเพื่อบริโภคและเพื่อการเกษตร ตลอดจน การอนามัย การแพทย์ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและความมั่นคงของชาติ

(๒) จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ทันสมัยรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อการส่งออกและลดการนำเข้า

(๓) ปรับปรุง แก้ไข กฎหมาย กฎ ระเบียบ ที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้สอดคล้องและเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของชาติ

๖. นโยบายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖.๑ การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ

(๑) อนุรักษ์ คุ่มครอง ทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งใช้มาตรการป้องกันและปราบปรามการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งที่ดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ โดยจะใช้อำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด และให้ประชาชนในพื้นที่มีบทบาทในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้มากยิ่งขึ้น

(๒) ดูแลการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุล เพื่อให้เกิดประโยชน์ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ นันทนาการ และการอนุรักษ์ ควบคู่กันไปอย่างเหมาะสมโดยยึดหลักการของการพัฒนาแบบยั่งยืน

(๓) เร่งสร้างจิตสำนึกแก่ประชาชน และเยาวชนของชาติให้เล็งเห็นความสำคัญของการอนุรักษ์ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจนกระตุ้นให้มีส่วนร่วมและมีบทบาทโดยตรงในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีระบบและต่อเนื่อง

(๔) อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรประมงในน่านน้ำไทยเพื่อประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์และความเป็นธรรมสูงสุดในสังคม

(๕) ประสานงานและปรับปรุงการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมโดยมุ่งให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาประเทศและคุณภาพชีวิตของประชาชน

(๖) เร่งรัดแก้ไขปัญหาล้างสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อประชาชน โดยเฉพาะปัญหาหมอกควันในดำน่าน้ำ อากาศ การกำจัดสิ่งปฏิกูลและกากของเสียจากชุมชน สถานประกอบการธุรกิจต่างๆ รวมทั้งให้ออกชนมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

๖.๒ การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรน้ำ

(๑) จัดทำแผนแม่บทสำหรับการอนุรักษ์ การพัฒนาทรัพยากรน้ำและใช้น้ำอย่างเป็นระบบ ให้เพียงพอสำหรับการอุปโภคบริโภค การอุตสาหกรรม การเกษตรกรรม โดยคำนึงถึงการพัฒนาระบบนิเวศวิทยา การอนุรักษ์และพัฒนาป่าไม้ ดันน้ำลำธารควบคู่กันไป พร้อมทั้งสนับสนุนให้องค์กรประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาบริหารและการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) ร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อประโยชน์ร่วมกันของภูมิภาค

(๓) สนับสนุนส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีบทบาทในการจัดหาน้ำเพื่อการอุตสาหกรรมมากขึ้น โดยรัฐสนับสนุนแหล่งเงินจากสถาบันการเงินของรัฐ

(๔) จัดเก็บค่าธรรมเนียมการใช้น้ำที่มีใช้เพื่อการเกษตร ในอัตราที่เหมาะสมและคุ้มค่ากับการลงทุนและเพื่อให้เกิดการประหยัดการใช้น้ำมากที่สุด

๖.๓ การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรป่าไม้

(๑) ให้ความสำคัญในการดูแลรักษาพื้นที่ป่าอนุรักษ์และป่าต้นน้ำลำธาร โดยจะกวาดขันให้เจ้าหน้าที่ควบคุมดูแลอย่างเข้มงวดและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น ภาพถ่ายทางดาวเทียมในการควบคุมดูแล ทั้งจะเร่งรัดประกาศพื้นที่อุทยานแห่งชาติและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ในพื้นที่ป่าที่ยังสมบูรณ์เพิ่มขึ้นโดยเร็ว

(๒) ดำเนินการสำรวจเพื่อจำแนกพื้นที่ป่า ออกเป็นป่าอนุรักษ์ และป่าเศรษฐกิจให้สำเร็จ สมบูรณ์โดยเร็ววัน และนำผลจากการสำรวจมาใช้ประโยชน์ให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง

(๓) สนับสนุนการปลูกป่าของเกษตรกร และฟื้นฟูป่าไม้ของชาติเพื่อเพิ่มจำนวนพื้นที่ป่าไม้ให้ มากขึ้นอย่างมีระบบและต่อเนื่อง

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เอกชนปลูกสร้างสวนป่าเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจและการ รักษาความชุ่มชื้น

(๕) อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ชายเลน รวมทั้งกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามผู้บุกรุกป่าชายเลนให้สามารถดำเนินการได้อย่างเป็นรูปธรรม

๖.๔ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เกี่ยวกับพลังงาน

(๑) เร่งรัดการสำรวจ ผลิต และจัดหาแหล่งพลังงานทั้งในและต่างประเทศที่เหมาะสมให้ เพียงพอควบคู่ไปกับมาตรการ การรณรงค์ให้ประหยัดพลังงานและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

(๒) ร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและแหล่งพลังงานเพื่อ ประโยชน์ร่วมกันของภูมิภาค

(๓) ร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชน โดยการเพิ่มกำลังการผลิตของโรงกลั่นน้ำมันที่มีอยู่ แล้วให้มากขึ้นตามความจำเป็น ในขณะเดียวกันจะเร่งรัดให้มีการใช้น้ำมันอย่างประหยัด

(๔) ร่วมมือกับภาครัฐและเอกชน ในการปรับปรุงโครงสร้างราคาน้ำมันในประเทศตามการ เปลี่ยนแปลงของราคาน้ำมันที่เหมาะสม และจะดำเนินการวางแผนส่งเสริมให้มีการใช้น้ำมันอย่างประหยัด ให้เหมาะสมกับ สภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

(๕) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาาระบบพลังงานเซลล์แสงอาทิตย์และดำเนินการให้มีการนำ พลังงานทดแทนมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สังคม

๖.๕ การแก้ไขปัญหามลพิษและสิ่งแวดล้อม

(๑) เร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน โดยเฉพาะปัญหา มลพิษในดำนน้ำ อากาศ เสียง การกำจัดสิ่งปฏิกูล และกากของเสียจากชุมชนโรงงานอุตสาหกรรมและสถาน ประกอบธุรกิจต่างๆ ตลอดจนขยะติดเชื้อของโรงพยาบาล โดยมีหลักการให้ธุรกิจหรือเอกชนที่มีส่วนทำลายสิ่งแวดล้อม ต้องรับผิดชอบทางการเงินในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างเป็นธรรม

(๒) ป้องกันอันตรายจากสารพิษและวัตถุอันตราย โดยปรับปรุงระบบควบคุม ตั้งแต่การ ขนส่ง การเก็บรักษา และการกำจัด รวมทั้งควบคุมให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด

(๓) เร่งสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนตระหนักถึงภัยอันตรายที่เกิดจากปัญหามลพิษ และสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนบทบาทของชุมชน รวมทั้งองค์กรพัฒนาเอกชนให้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวร่วมกับภาครัฐ

ข้อบังคับพรรคชาติพัฒนา พ.ศ. ๒๕๔๑

แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๔๒

โดยที่เป็นการสมควรมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อบังคับพรรค เพื่อให้การดำเนินการของพรรค สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ คณะกรรมการบริหารพรรค โดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่พรรคชาติพัฒนา จึงกำหนดข้อบังคับพรรค ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้อบังคับพรรคนี้เรียกว่า "ข้อบังคับพรรคชาติพัฒนา พ.ศ. ๒๕๔๑"

ข้อ ๒. ให้ใช้ข้อบังคับพรรคนี้ตั้งแต่วันที่ได้รับการยอมรับการเปลี่ยนแปลงจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

ข้อ ๓. ให้ยกเลิกข้อบังคับพรรคชาติพัฒนาที่ใช้ก่อนทุกข้อบังคับ

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔. พรรคการเมืองนี้มีชื่อว่า "พรรคชาติพัฒนา" เรียกชื่อย่อว่า ชพน. เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า CHART PATTANA PARTY และ เรียกชื่อย่อภาษาอังกฤษว่า CPP

ข้อ ๕. เครื่องหมายพรรคและความหมาย

๕.๑ เครื่องหมายพรรคชาติพัฒนาประกอบขึ้นด้วยรูปร่างกลม ซึ่งเปรียบเสมือนลูกโลกสีน้ำเงินที่กำลังหมุน โดยมีแถบเงาสีน้ำเงินเป็นรัศมีซ้าย-ขวา ข้างละ ๒ แถบตรงกลางเป็นรูปประเทศไทยสีเหลืองทอง ด้านล่างมีอักษรชื่อพรรคว่า พรรคชาติพัฒนา เพื่อพัฒนาชาติ มีความหมายว่า พรรคชาติพัฒนามุ่งพัฒนาประเทศ ด้วยวิสัยทัศน์ให้ทันกับกระแสโลกาภิวัตน์ เพื่อให้ประเทศไทยมีความเจริญรุ่งเรืองในทุกด้าน สมกับเป็นแผ่นดินทองบนพื้นพิภพ

๕.๒ ตราयाงเครื่องหมายสำหรับประทับรับรองเอกสารของพรรคเป็นเครื่องหมายย่อในลักษณะเดียวกันตามข้อ ๕.๑ หากแต่ใช้สีเดียวล้วน และสีพื้นของเครื่องหมายไม่มี

ข้อ ๖. สำนักงานใหญ่ของพรรคตั้งอยู่ ณ กรุงเทพมหานคร เลขที่ ๓๒๗ ถนนสุขุมวิท แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

การโยกย้ายที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของพรรค ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค โดยมติเห็นชอบไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๗. สาขาพรรคชาติพัฒนาที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น ณ ที่ใดให้เรียกชื่อว่า "พรรคชาติพัฒนา สาขา....." โดยมีชื่อของท้องถิ่นนั้นต่อท้ายด้วย

ข้อ ๘. อุดมการณ์และวัตถุประสงค์ของพรรคคือ

๘.๑ พรรคชาติพัฒนา จัดตั้งขึ้นมาเพื่อให้เป็นพรรคการเมืองของปวงชนชาวไทยและดำเนินงานทางการเมืองตามวิถีทางแห่งระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๘.๒ พรรคชาติพัฒนา จักเป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทยทั้งปวงทุกหมู่เหล่าโดยไม่จำกัดเชื้อชาติ ศาสนา และไม่เลือกว่าปวงชนนั้น ๆ จะอยู่ในองค์กรใด เว้นไว้แต่บุคคลหรือองค์กรนั้น ๆ เป็นปฏิปักษ์ต่อความมั่นคงของชาติ-ศาสนา-พระมหากษัตริย์

๘.๓ พรรคชาติพัฒนา จักส่งเสริมการสร้างระบบพรรคการเมืองให้เป็นสถาบันทางการเมืองในการปกครองระบอบประชาธิปไตย

๘.๔ พรรคชาติพัฒนา จักยึดมั่นและปฏิบัติตามข้อบังคับและนโยบายของพรรคด้วยวิธีการประชาธิปไตย

๘.๕ พรรคชาติพัฒนา จักปฏิบัติงานทางการเมืองเพื่อมุ่งมั่นที่จะรักษาผลประโยชน์ของปวงชนชาวไทยและประเทศชาติเป็นหลัก

๘.๖ พรรคชาติพัฒนา จักรักษาและสร้างเสริมสัมพันธไมตรีกับทุกชาติทุกประเทศในสากลโลกในลักษณะประสานประโยชน์ และอย่างมีเกียรติซึ่งกันและกัน

หมวด ๒

สมาชิกภาพ

ข้อ ๙. สมาชิกพรรคชาติพัฒนามี ๓ ประเภท คือ

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์

(๒) สมาชิกสามัญ

(๓) สมาชิกสมทบ

ข้อ ๑๐. สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่บุคคลที่มีอุปการคุณต่อพรรค หรือผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ หรือผู้เชี่ยวชาญ ที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เชิญเข้าเป็นสมาชิก

สมาชิกกิตติมศักดิ์ไม่ต้องเสียค่าบำรุง

ข้อ ๑๑. สมาชิกสามัญได้แก่บุคคลที่ยื่นใบสมัครตามข้อบังคับ และคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติอนุมัติให้เป็นสมาชิกได้

สมาชิกสามัญต้องเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไรและจะเก็บเมื่อใดนั้น ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ผู้ที่เป็นสมาชิกสามัญอยู่ก่อนวันใช้ข้อบังคับพรรคนี้ ให้ถือว่าเป็นสมาชิกสามัญโดยไม่ต้องสมัครใหม่

ข้อ ๑๒. สมาชิกสมทบ ได้แก่บุคคลที่ยื่นใบสมัครและคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้เป็นสมาชิกสมทบได้ โดยไม่ต้องเสียค่าบำรุง

ข้อ ๑๓. บุคคลผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ มีสิทธิเข้าเป็นสมาชิกของพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๔) ไม่เป็นคนที่ศาลสั่งให้เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถหรือบุคคล

ล้มละลาย

(๕) ไม่ถูกคุมขังโดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๖) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

(๗) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๘) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๙) เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๑๐) มีความเข้าใจในนโยบาย ตั้งใจสนับสนุนกิจการของพรรค และจะปฏิบัติตามข้อบังคับ

พรรคทุกประการ

ข้อ ๑๔. การสมัครเป็นสมาชิกพรรคให้ผู้สมัครยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคต่อเลขาธิการพรรคหรือต่อประธานสาขาพรรคแล้วให้เลขาธิการพรรคพิจารณาเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคและเมื่อคณะกรรมการบริหารพรรค อนุมัติให้รับเป็นสมาชิกได้สมาชิกผู้นั้นมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรค ไว้เป็นหลักฐานด้วย

ข้อ ๑๕. การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกสามัญ ต้องทำเป็นหนังสือมีสมาชิกสามัญรับรองไม่น้อยกว่าสามคนและต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อเลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรคแล้วแต่กรณี และให้ส่งวนคำคัดค้านไว้เป็นความลับ

เมื่อมีคำคัดค้านดังกล่าวการออกเสียงลงคะแนนของคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อรับ หรือไม่รับผู้ถูกคัดค้านเป็นสมาชิกให้ออกเสียงโดยลงคะแนนลับ

ข้อ ๑๖. ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกสามัญ โดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งไปให้ผู้ยื่นทราบโดยเร็ว คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าถึงที่สุด

ข้อ ๑๗. สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ไปเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๔) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกตามข้อบังคับพรรคข้อ ๑๓

(๕) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๑๐๓ (๕)

(๖) ศาลมีคำสั่งให้ยุบเลิกพรรค

ข้อ ๑๘. การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามข้อ ๑๗ (๕) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับเท่านั้น แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ให้หัวหน้าพรรคส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติไปยังประธานรัฐสภา และนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๑๙. การลาออกจากสมาชิกภาพของพรรคให้ปฏิบัติดังนี้

- (๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์และสมาชิกสมทบ ยื่นหนังสือเป็นหลักฐานต่อเลขาธิการพรรค และมีผลเมื่อหัวหน้าพรรค ลงนามรับใบลาออก
- (๒) สมาชิกสามัญ ยื่นใบลาออกต่อสำนักงานใหญ่ของพรรคและมีผลเมื่อเจ้าหน้าที่สำนักงานใหญ่พรรคได้ลงเลขรับหนังสือแล้ว

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๐. สมาชิกพรรคมีสิทธิดังต่อไปนี้

- (๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค
- (๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ
- (๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือกรรมการสาขาพรรค กรรมการหรืออนุกรรมการในคณะต่าง ๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนงานที่ปรึกษาพรรค
- (๔) สิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นกรณีไป
- (๕) สมาชิกที่จะได้รับสิทธิดังกล่าว ย่อมมีคุณสมบัติเหล่านี้คือ

(๕.๑) สามารถอธิบายอุดมคติ นโยบาย และข้อบังคับของพรรคให้ประชาชนเข้าใจ และยินดีเข้าร่วมเป็นสมาชิกพรรคเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ

(๕.๒) เป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือบกพร่อง จนได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการบริหารพรรคและ/หรือจากสมาชิกพรรคทั่วไป

(๕.๓) เป็นผู้ที่ไม่เสียสละและพากเพียรในการปฏิบัติตนตามอุดมคติของพรรคจนปรากฏผลตามความมุ่งหมายของพรรค

(๕.๔) มีคุณสมบัติอื่น ๆ เช่นทางด้านวิชาการ หรือประสบการณ์ที่เป็นผลสำเร็จและมีความพร้อมต่อการปฏิบัติงาน

(๖) ถ้าสมาชิกพรรคในสัดส่วนดังต่อไปนี้

(๖.๑) สมาชิกพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด หรือ

(๖.๒) กรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรคหรือ

(๖.๓) สมาชิกสามัญทั่วไปของพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคนเห็นว่ามีมติหรือข้อบังคับพรรคในเรื่องใดจะขัดต่อสถานะและการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามรัฐธรรมนูญหรือขัดหรือแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีสิทธิร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามีมติหรือข้อบังคับดังกล่าวขัดหรือแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ให้มีมติหรือข้อบังคับนั้นเป็นอันยกเลิกไป

ข้อ ๒๑. สมาชิกพรรคมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค และให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรค ในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกกระดับ และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจและบริสุทธิ์ใจ เพื่อความก้าวหน้าของพรรค

(๓) ยึดมั่นและปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับของพรรคโดยเคร่งครัด

(๔) ต้องชำระค่าบำรุงตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

ข้อ ๒๒. ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรคมีดังนี้

- (๑) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกพรรคให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัว
- (๒) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจัง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมือง และเข้าสู่การบริหารประเทศเพื่อความเจริญและสันติสุขของปวงชนชาวไทย
- (๓) พรรคจะช่วยสนับสนุนส่งเสริมเพื่อเพิ่มคุณภาพแห่งชีวิตให้แก่สมาชิกพรรคด้วยการให้ความรู้ในวิชาชีพต่าง ๆ ตามความเหมาะสมและตามฐานะ
- (๔) พรรคมีหน้าที่รับเรื่องราวร้องทุกข์และให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกพรรคที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมตามกรอบแห่งกฎหมายและข้อบังคับพรรค
- (๕) พรรคจะส่งเสริมและให้การอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพบุคคลให้ดียิ่งขึ้น

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๒๓. เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไป อันจะส่งผลให้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยบนวิถีทางระบบรัฐสภาอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นต่อปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้มีการกำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไปดังต่อไปนี้

- (๑) พรรคจะจัดเตรียมบุคลากร ที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชาชีพ เพื่อฝึกอบรมให้แก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป
- (๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมเพื่อกระตุ้น เตือนให้สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองให้มากยิ่งขึ้น
- (๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุน การรวมตัวกันในรูปของชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ ดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่นตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี
- (๔) พรรคจะส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มกันของสมาชิก ในแต่ละสาขาวิชาชีพเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคโดยสม่ำเสมอ
- (๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง หรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองโดยผ่านสื่อมวลชน อย่างน้อยปีละสามครั้ง

(๖) พรรคจักส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชมหรือเข้าฟังการอภิปรายหรือบรรยายทางการเมือง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๔. เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรคชาติพัฒนาให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทยโดยทั่วหน้ากัน จึงกำหนดวินัยที่เป็นข้อปฏิบัติอันควรและไม่ควรไว้ต่อไปนี้

- (๑) สมาชิกพรรคทุกระดับต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคและไม่ฝ่าฝืนต่อระเบียบข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารรวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง
- (๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรคไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่นโดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ
- (๓) สมาชิกพรรคต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกันหรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหาย
- (๔) สมาชิกพรรคต้องไม่ปกปิดความผิด และไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรคที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อชื่อเสียงของพรรคทั้งนี้ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที
- (๕) สมาชิกพรรคต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐ หรือผิดศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคลและวงการทั่วไป
- (๖) ผู้ปฏิบัติงานพรรคไม่พึงนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่นแม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม
- (๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภา สมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

ข้อ ๒๕. เพื่อเป็นการสร้างเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรมสมาชิกพรรคควรได้ยึดถือ และปฏิบัติตามจรรยาบรรณการเมืองดังต่อไปนี้

- (๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ-ศาสนา-พระมหากษัตริย์
- (๒) มีการประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรม และอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย
- (๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในเอกสารนโยบายและข้อบังคับของพรรค
- (๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเชิญชวนบุคคลอื่น เข้าเป็นสมาชิกพรรค
- (๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง
- (๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและประสิทธิภาพของพรรค
- (๗) ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองที่ดีของบ้านเมือง

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรคและที่ปรึกษาพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๖. ให้มีกรรมการคณะหนึ่ง เป็นคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรคโดยเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในที่ประชุมใหญ่ จำนวนไม่น้อยกว่าสามสิบเอ็ดคนแต่ไม่เกินสี่สิบห้าคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค (ไม่น้อยกว่าสามคน)
- (๓) เลขาธิการพรรค
- (๔) รองเลขาธิการพรรค (ไม่น้อยกว่าสามคน)
- (๕) เทรียญฎีกพรรค
- (๖) โฆษกพรรค
- (๗) กรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๒๗. ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับดังนี้

- (๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน
- (๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๒๖ พรรคหนึ่ง
- (๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียสละให้กับพรรค จำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๒)

ในกรณีที่จำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

- (๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิก เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่ที่ประชุมใหญ่กำหนด

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) ฟังคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่าง ๆ โดยทั่วถึงกัน

ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๘. ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีหรือจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ซึ่งจะจัดให้มีขึ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไป

ข้อ ๒๙. กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดจากสมาชิกภาพ
- (๔) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกวันแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ
- (๕) จงใจหรือเจตนาละเลยการแสดงรายการบัญชีทรัพย์สิน-หนี้สินต่อทางราชการ
- (๖) ขาดการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคสามครั้ง ติดต่อกัน
- (๗) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ขององค์ประชุมให้ออก
- (๘) เมื่อมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ตามข้อ ๒๘
- (๙) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออกให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ
- (๑๐) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหาร

พรรคทั้งหมด ถือว่าหมดสภาพทั้งคณะรวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลง ตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทน จนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรคตาม (๑)(๓)(๔)(๕)และ(๖) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่ เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง เว้นแต่อายุตำแหน่งหัวหน้าพรรคเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ในกรณีตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงตาม (๒)(๔)(๑๐) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทนและให้มีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสามสิบวัน

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะหรือครบวาระและนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้น ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะยอมรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๓๐. คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ช้อบับคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรค และข้อบังคับพรรค

(๓) กำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรค เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกสภาท้องถิ่นตลอดจนการณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๔) พิจารณาจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใน ส่วนของพรรคและของผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค โดยไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งหรือ นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด ดังนี้

(๔.๑) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อโดยจัดสรร เป็นจำนวนรวมซึ่งพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคยื่นเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๔.๒) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยจัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคเป็นรายบุคคล

(๕) ควบคุมไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้ แทนราษฎรเกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

(๖) ดำเนินการและปฏิบัติการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงานและคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค

(๘) อนุมัติและยุบเลิกการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๙) อำนาจการต่าง ๆ และกระทำการหรือสั่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไป ด้วยความเรียบร้อย และเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๑๐) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๑) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๒) พิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรคและพิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๓) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจกรรมต่าง ๆ ของพรรคและคณะทำงาน เฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๔) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควร เพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรคและให้ ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว

(๑๕) แต่งตั้งหรือถอดถอนนายทะเบียนของพรรค ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค รองโฆษกพรรค ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรคหรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควร

(๑๖) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(๑๗) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบข้อบังคับของพรรค

ข้อ ๓๑. กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรค

(๑.๑) เป็นผู้แทนของพรรคตามกฎหมาย และเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรมทั้งปวงของพรรค

(๑.๒) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(๑.๓) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(๑.๔) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(๑.๕) เป็นผู้ลงนามประกาศนโยบายของพรรค ข้อบังคับพรรค กฎ ระเบียบ มติของพรรค และคำสั่งพรรค

(๑.๖) มีสิทธิยับยั้งมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะกรรมการบริหารพรรคหรือคณะกรรมการอื่น ๆ เพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามวันซึ่งหากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(๑.๗) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(๑.๘) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรค

(๓.๑) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายและให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรค ในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(๓.๒) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๓.๓) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและที่ประชุมใหญ่พรรค

(๓.๔) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

(๔) ร่องเลขอาธิการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ ตามที่เลขอาธิการพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๕) เภรณญก มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ-รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สินหนี้สิน และงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) โฆษกพรรค มีหน้าที่

(๖.๑) แลลงมติที่ประชุมของพรรค และแลลงกิจการต่าง ๆ ของพรรค

(๖.๒) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๗) กรรมการอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ส่วนที่ ๒

คณะที่ปรึกษาพรรค

ข้อ ๓๒. ให้มีประธานที่ปรึกษาพรรค และคณะที่ปรึกษาพรรคขึ้นมากลณะหนึ่ง มีจำนวนตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะเห็นสมควร คณะที่ปรึกษาพรรคนี้ประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ผู้อาวุโสของพรรค ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์ ในสาขาวิชาต่าง ๆ และผู้มีอุปการคุณสนับสนุนทางด้านกิจกรรมแก่พรรค

ข้อ ๓๓. คณะที่ปรึกษาพรรคมีอายุอยู่ในตำแหน่งตามวาระเช่นเดียวกับคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๔. คณะที่ปรึกษาพรรคมีหน้าที่ดังนี้

(๑) คณะที่ปรึกษาพรรคจะได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมร่วมกับคณะกรรมการบริหารพรรค แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่จะได้รับการร้องขอจากที่ประชุม

(๒) คณะที่ปรึกษาพรรคเสนอแนวความคิดเห็นต่อหัวหน้าพรรค หรือกรรมการบริหารพรรค ได้ทุกโอกาส

(๓) การเสนอความคิดเห็นหรือการให้คำปรึกษาใด ๆ เป็นการกระทำเพื่ออุดมการณ์ และให้บรรลุนโยบายแห่งพรรค

(๔) คณะที่ปรึกษาพรรคจะจัดให้มีการประชุมหารือภายในพรรคย่อยกระทำได้ภายใต้การสนับสนุนจากพรรค โดยหัวหน้าพรรคหรือเลขอาธิการพรรคจะต้องได้รับทราบด้วย

หมวด ๘
องค์กรปฏิบัติงานของพรรค
ส่วนที่ ๑
คณะผู้บริหารพรรค

ข้อ ๓๕. คณะผู้บริหารพรรค

(๑) ให้คณะผู้บริหารพรรคเป็นองค์กรหลักในการดำเนินกิจกรรมของพรรค เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดและตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) หัวหน้าพรรคแต่งตั้งคณะผู้บริหารพรรคจากกรรมการบริหารพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคมีจำนวนไม่เกินสิบห้าคนประกอบด้วย

(๒.๑) หัวหน้าพรรค

(๒.๒) รองหัวหน้าพรรค

(๒.๓) เลขานุการพรรค

(๒.๔) รองเลขานุการพรรค

(๒.๕) กรรมการอื่น ๆ

ทั้งนี้หัวหน้าพรรคอาจเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลและตำแหน่งได้ตามความเหมาะสม แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) คณะผู้บริหารพรรคมีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๖. คณะผู้บริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เป็นองค์กรหลักในการทำงานประจำในนามของคณะกรรมการบริหารพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๒) ควบคุมและกำกับดูแลให้กิจกรรมต่าง ๆ ของพรรคได้ดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ทั้งงานประจำและมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

(๓) เสนอรายงานในปัญหาทั้งปวงต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อดำเนินการต่อไป

(๔) ประสานงานกับสมาชิกพรรค กลุ่มการเมือง หรือองค์กรทางการเมืองต่าง ๆ

(๕) ออกระเบียบและกำหนดแนวทางการบริหารงานของพรรคตลอดจนวางระเบียบด้านการศึกษาและทรัพย์สินของพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการธิการของพรรค

ข้อ ๓๗. ให้มีคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรคในด้าน เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง สังคม วัฒนธรรม การทหาร การต่างประเทศ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม คณะกรรมการแต่ละฝ่ายอาจแยกย่อยเป็นฝ่ายต่าง ๆ ตามความเหมาะสมและให้สอดคล้องกับโครงสร้างของรัฐและระเบียบการบริหารราชการแผ่นดิน

ข้อ ๓๘. การจัดตั้งคณะกรรมการของพรรค

(๑) ให้คณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค

(๒) คณะกรรมการแต่ละคณะประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการ รองประธานไม่เกินสามคนและเลขาธิการหนึ่งคน นอกจากนั้นแต่ละคณะอาจจัดหาผู้ปฏิบัติงานเพิ่มเติมได้อีกตามความเหมาะสม

(๓) คณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ มีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๙. คณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรคมีหน้าที่ดังนี้

(๑) ศึกษาและพิจารณาปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและพร้อมที่จะบรรยายสรุปข้อศึกษาและข้อพิจารณานั้น ๆ ต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) ศึกษาและพิจารณาตลอดจนติดตามการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลและเตรียมการในการเสนอข้อคิดเห็นนั้นต่อคณะกรรมการบริหารพรรค และต่อสาธารณชนหรือต่อรัฐสภาและรัฐบาลตามโอกาสและความเหมาะสม

(๓) เป็นองค์กรจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้แก่สมาชิกและสาธารณชนในนามของพรรค

ข้อ ๔๐. เอกสารข้อความที่เกิดจากคณะกรรมการของพรรค ให้ถือเป็นสิทธิของพรรคผู้ใดจะนำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว โดยมีได้รับการยินยอมจากพรรคแล้วย่อมผิดวินัยของพรรคอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๓

คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค

ข้อ ๔๑. คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคแต่งตั้งโดยคณะกรรมการบริหารพรรค

ประธานคณะกรรมการเป็นผู้เลือกกรรมการตามความจำเป็นและเหมาะสมแก่สภาวะและขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคมีอายุอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๔๒. ให้คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคมีหน้าที่ดังนี้

(๑) พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ กระทำของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคก่อนเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือรัฐสภา

(๒) ประสานงานกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรครวมทั้งประสานงานต่าง ๆ ในกิจการด้านรัฐสภา ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) รวบรวมเอกสารต่าง ๆ จากรัฐสภาเพื่อการศึกษาและติดตามบทบาทของรัฐสภาให้ทันกับสถานการณ์ทางการเมือง

ส่วนที่ ๔

สำนักงานใหญ่พรรค

ข้อ ๔๓. สำนักงานใหญ่พรรคเป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของพรรคอยู่ในการกำกับดูแลของเลขาธิการพรรคโดยมีผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรคและผู้ช่วยสามคน เป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๔๔. สำนักงานใหญ่พรรคประกอบด้วยหน่วยงานดังนี้

๔๔.๑ ฝ่ายบริหารมีหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

(๑) การเงินและบัญชี

(๑.๑) จัดทำงบประมาณประจำปีของพรรค

(๑.๒) จัดกิจกรรมหาทุน

(๑.๓) จัดทำบัญชีรับจ่ายเงินของพรรค

(๑.๔) จัดทำงบการเงินตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรค

การเมือง

(๒) งานประชาสัมพันธ์

(๒.๑) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์สร้างภาพพจน์ที่ดีของพรรค

(๒.๒) เสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างมวลสมาชิก

(๒.๓) รับเรื่องราวร้องทุกข์ และติดตามผล

(๒.๔) จัดทำแผนประชาสัมพันธ์พรรคทั้งในยามปกติและในการรณรงค์หา

เสียงเลือกตั้ง

(๓) งานธุรการ

(๓.๑) บริการในการจัดพิมพ์ รับ-ส่งเอกสาร

(๓.๒) อำนาจความสะดวกในกิจการประชุมพรรค

(๓.๓) จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน

(๓.๔) ดูแลความสะอาดเรียบร้อยและความปลอดภัยของสำนักงาน

๔๔.๒ ฝ่ายการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

(๑) งานสมาชิก

(๑.๑) รับสมัครสมาชิก ทำบัตร จัดเก็บทะเบียนประวัติ

(๑.๒) การจัดตั้งสาขาพรรคหรือองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๒) งานกิจการสภา

(๒.๑) รวบรวมเรื่องจากการประชุมสภาฯ รัฐสภา และกรรมการ

(๒.๒) ติดตามวาระการประชุมสภาฯ รัฐสภา และผลการประชุมสภาหรือรัฐสภา

(๒.๓) จัดทำเอกสารกับคณะกรรมธิการของพรรคและกรรมการรัฐสภาของพรรค

(๓) งานประสาน

(๓.๑) ประสานงาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรค ผู้บริหารพรรค กรรมการธิการของพรรค กรรมการต่างๆ ตลอดจนจนสมาชิกพรรค

(๓.๒) เตรียมเอกสารต่าง ๆ เพื่อตอบโต้ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง

๔๔.๓ ฝ่ายวิชาการมีหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

(๑) งานนโยบายและแผน

(๑.๑) จัดการประชุมสัมมนาทุกระดับของพรรค

(๑.๒) จัดทำบันทึกและรายงานการประชุม

(๑.๓) ประสานส่วนราชการ และพรรคการเมืองอื่น ๆ ตลอดจนองค์กรเอกชน

(๑.๔) จัดทำแผนงบประมาณเพื่อสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่น

(๒) งานกฎหมาย

(๒.๑) ร่างกฎหมาย ญัตติ หรือกระทู้

(๒.๒) ติดตามการดำเนินการร่างกฎหมายต่างๆ

(๒.๓) งานบริการด้านกฎหมาย

(๒.๔) ให้คำแนะนำทางกฎหมาย

(๓) งานข้อมูล

(๓.๑) เตรียมข้อมูลอภิปรายให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรค ผู้บริหารพรรค กรรมการธิการของพรรค กรรมการต่างๆ ตลอดจนจนสมาชิกพรรค

(๓.๒) จัดทำเอกสารวิชาการต่าง ๆ

(๓.๓) จัดเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชน

(๓.๔) จัดงานห้องสมุดการเมือง

(๓.๕) จัดระบบบริการข้อมูลแก่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกพรรคและประชาชนโดยทั่วไปด้วยความรวดเร็ว

หน่วยงานดังกล่าวข้างต้น เลขานุการพรรคอาจเสนอให้มีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็นของงานที่เข้ามาสู่พรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๕

สำนักงานสาขาพรรค

ข้อ ๔๕. ให้มีสำนักงานสาขาพรรคเป็นหน่วยงานในการปฏิบัติงานต่างๆ ของพรรคในท้องที่ที่พรรคได้จัดตั้งสาขาพรรค โดยอยู่ในการกำกับดูแลของหัวหน้าสำนักงานสาขาพรรค ตามความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๔๖. สำนักงานสาขาพรรค มีหน้าที่ความรับผิดชอบดังนี้

(๑) งานการเงินและบัญชี

(๑.๑) จัดทำบัญชีรับจ่ายของสาขาพรรค

(๑.๒) จัดทำงบประมาณประจำปีของสาขาพรรค

(๑.๓) จัดทำงบการเงินตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) งานประชาสัมพันธ์

(๒.๑) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจการของสาขาพรรคและให้ความรู้ทางการเมืองแก่

ประชาชนในท้องถิ่น

(๒.๒) รับเรื่องร้องทุกข์และติดตามผล

(๒.๓) จัดทำโครงการและแผนงานในการดำเนินกิจการของสาขาพรรค

(๓) งานสมาชิก

(๓.๑) รับสมัครสมาชิกพรรคเพื่อจัดส่งให้สำนักงานใหญ่พรรคดำเนินการต่อไป

(๓.๒) จัดทำทะเบียนสมาชิกพรรคในท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(๓.๓) ประสานงานกับสำนักงานใหญ่พรรคและสมาชิกพรรค เพื่อดำเนินการกิจกรรม

ของพรรค

(๔) งานธุรการ

(๔.๑) จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน

(๔.๒) ดูแลความสะอาดเรียบร้อยและความปลอดภัยของสำนักงาน

(๔.๓) บริการจัดพิมพ์ รับ-ส่งเอกสาร

หมวด ๙

**หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง
เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง**

ข้อ ๔๗. ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไป ในแต่ละครั้ง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้ง คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไป จำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน เพื่อทำหน้าที่คัดเลือกสมาชิกพรรคที่เหมาะสม และมีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ และแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้ครบตามจำนวนที่กฎหมายได้กำหนดไว้

ข้อ ๔๘. ในการพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในนามของพรรค ทั้งแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้งโดยมีหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังนี้

๔๘.๑ ให้สำนักงานใหญ่ของพรรค มีหน้าที่ในการรับสมัครสมาชิกพรรค ผู้ประสงค์ที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งในแบบบัญชีรายชื่อหรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไป พิจารณาคัดเลือก

๔๘.๒ ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไป พิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรคซึ่งเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย มีความรู้ ความสามารถเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรค

ข้อ ๔๙. การตัดสินใจของคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปที่คัดเลือกบุคคลลงสมัครรับเลือกตั้งให้ถือเป็นที่สุด เว้นแต่คณะกรรมการบริหารพรรคจะได้มีมติเป็นอย่างอื่นก็ให้ถือเอาตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติ

ข้อ ๕๐. สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๕๑. ในการเลือกตั้งคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นให้คณะกรรมการสาขาพรรคประจำเขตหรือท้องที่ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคที่ได้รับเลือกตั้งในท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณา แล้วแจ้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคได้รับทราบและพิจารณาต่อไป ในกรณีที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่มีการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องถิ่นนั้น ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ

หมวด ๑๐

การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาท้องถิ่น

ข้อ ๕๒. ภายหลังจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้ง ให้หัวหน้าพรรคเรียกประชุมบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้ก่อนเปิดประชุมรัฐสภาครั้งแรกเพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานด้านรัฐสภา

ข้อ ๕๓. การเสนอหรือรับรองร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ หรือการเสนอกระทู้เรื่องใด ๆ ที่ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค ตลอดจนการอภิปรายการลงมติในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภา ให้เป็นไปตามมติซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติไว้

คณะกรรมการบริหารพรรคอาจมีมติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่สังกัดพรรคดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ เว้นแต่มตินั้นจะขัดหรือแย้งกับข้อบังคับพรรคหรือหลักการพื้นฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ข้อ ๕๔. การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือองค์กรปกครองส่วนอื่น ๆ ซึ่งประชาชนเป็นผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งให้ใช้ข้อบังคับหมวดนี้โดยอนุโลม

หมวด ๑๑

แผนและการกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๕. แผนและกำหนดระยะเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองในท้องที่ใด หรือเขตเลือกตั้งใด ให้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาอนุมัติจัดตั้ง ตามความประสงค์ของสมาชิกสามัญในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้นๆตั้งแต่หนึ่งร้อยคนขึ้นไป แต่ทั้งนี้ในวาระแรกต้องไม่น้อยกว่าภาคละหนึ่งสาขา ภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมาย

ข้อ ๕๖. การดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องที่ใด หรือเขตเลือกตั้งใด ให้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

(๑) ในขั้นแรกให้มีการดำเนินการจัดตั้งเป็นศูนย์ประสานงานพรรคประจำท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้นๆก่อนจนกว่าจะครบหนึ่งปี จึงสามารถขออนุญาตต่อคณะกรรมการบริหารพรรคจัดตั้งเป็นสาขาพรรค

(๒) ในกรณีการดำเนินการตามข้อ (๑) มีความจำเป็นหรือคณะกรรมการบริหารพรรคได้พิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ดำเนินการขอจัดตั้งในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้นมีความพร้อมและเหมาะสม คณะกรรมการบริหารพรรคอาจอนุมัติจัดตั้งเป็นสาขาพรรคเลยก็ได้

ข้อ ๕๗. เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคในวาระแรกได้ครบภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งสาขาแล้ว ภายในกำหนดระยะเวลาห้าปี ให้คณะกรรมการบริหารพรรค พิจารณาจัดตั้งสาขาพรรคขึ้นอีกภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งสาขา

ข้อ ๕๘. เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้ท้องที่ใดหรือเขตเลือกตั้งใด จัดตั้งสาขาพรรคได้ ให้มีหนังสือแจ้งต่อตัวแทนของสาขาพรรคนั้น เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรกภายในหกสิบวัน และเมื่อสาขาพรรคได้เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้ว ให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวันเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ข้อ ๕๙. ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญในสาขาพรรคนั้น จำนวนเก้าคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เภรัญญิกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการอื่น ๆ ของสาขาพรรคอีกสามคน

กรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้วมีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๖๐. ในการเลือกตั้งกรรมการสาขาพรรค ให้เลือกประธานเป็นลำดับแรกแล้วเลือก รองประธานหนึ่งคน และกรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ อีกเจ็ดคน

การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสาขาพรรค จะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าห้าคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๖๑. ให้ประธานสาขาพรรคเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งกรรมการที่ได้รับเลือกตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งตามข้อบังคับพรรค ข้อ ๕๙ (๓)(๔) (๕) (๖) และ (๗)

คณะกรรมการสาขาพรรค อาจกำหนดตำแหน่งอื่นใดเพิ่มเติมก็ได้ แล้วให้ประธานสาขาพรรคแต่งตั้งกรรมการที่ได้รับเลือกตั้งตามข้อบังคับพรรค ข้อ ๕๙ (๗) จำนวนสามคนดำรงตำแหน่งตามที่กำหนด

ข้อ ๖๒. ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่ได้รับเลือกตั้งตาม ข้อ ๕๙ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง
- (๒) เผยแพร่นโยบาย กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม
- (๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น
- (๔) จัดทำบัญชีรายรับรายจ่ายและงบการเงินของสาขาพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน
- (๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรค และประชาชนโดยทั่วไป
- (๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้ารับสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นอื่น ๆ ตามกฎหมายในเขตสาขาพรรคนั้น ๆ

(๘) จัดทำแผนงานโครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคทุกไตรมาสเดือน และภายในหกสิบวันนับแต่สิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๖๓. คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ลาออก
- (๒) ครบวาระ
- (๓) ตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด
- (๔) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรคหรือรองประธานสาขาพรรคผู้ทำหน้าที่แทนในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มิเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะยอมรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๖๔. กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๖๓
- (๓) ลาออก
- (๔) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง
- (๕) ขาดจากสมาชิกภาพ
- (๖) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความ

ผิดลหุโทษ

ข้อ ๖๕. ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถมาร่วมประชุมใหญ่ได้ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๖๖. ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งเพื่อแถลงผลงานในรอบปี และรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

หมวด ๑๒
การประชุม
ส่วนที่ ๑
การประชุมใหญ่

ข้อ ๖๗. คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรค เรียกประชุม หรือเมื่อกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคแรก ให้คณะกรรมการบริหารเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการบริหารเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามญัตติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๘. ญัตติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญ ต้องเสนอต่อหัวหน้าพรรค พร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๙. การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญประกอบด้วยสมาชิกของพรรค ดังต่อไปนี้

- (๑) กรรมการบริหารพรรค
- (๒) สมาชิกของพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น
- (๓) สมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีในขณะนั้น
- (๔) ผู้แทนของสาขาพรรคตามข้อ ๖๕ ในกรณีที่มีสาขาพรรค
- (๕) สมาชิกที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๗๐. ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตาม ข้อ ๖๙ มาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมชี้ขาด

ข้อ ๗๑. ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มา ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ก็ให้รองเลขาธิการพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งแล้วแต่กรณีทำหน้าที่แทน

ข้อ ๗๒. กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่เท่านั้น

- (๑) การเปลี่ยนแปลง นโยบายพรรค
- (๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค
- (๓) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค
- (๔) รับรองงบการเงินประจำปีของพรรค
- (๕) กิจการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติและประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้งกำหนด

ข้อ ๗๓. คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกคราว ให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนด การประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๗๔. ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสี่เดือนต่อครั้งและหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่า หนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๗๕. การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรค ไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ก็ให้รองเลขาธิการพรรค คนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๗๖. มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๓

การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ข้อ ๗๗. ในสมัยประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคอาจเรียกประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคได้ตามความจำเป็น และให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทนและให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๗๘. การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุมและมติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๔ การประชุมร่วม

คณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๗๙. ในสมัยประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคอาจเรียกประชุม คณะกรรมการบริหารพรรคและ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ได้ตามความจำเป็น และให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๘๐. การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๘๑. มติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๕

การประชุมคณะกรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๘๒. การประชุมคณะกรรมการอื่น ๆ ให้ดำเนินการตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๘๓. การประชุมของคณะกรรมการอื่น ๆ จะต้องมีการประชุมในคณะนั้น ๆ มาร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดในคณะนั้น ๆ จึงจะเป็นองค์ประชุม และมติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๖

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๘๔. คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอย่างน้อย ปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมวิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุม หรือเมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรค เท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรค ให้มีการประชุมวิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมวิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใด และด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมวิสามัญตามวรรคแรก ให้คณะกรรมการสาขาพรรค เรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมวิสามัญที่กรรมการสาขาพรรค เข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุมระเบียบวาระให้เป็นตามญัตติ ของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๘๕. ญัตติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมวิสามัญ ต้องเสนอต่อประธานสาขาพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๘๖. การประชุมใหญ่สามัญ หรือวิสามัญสาขาพรรค ประกอบด้วยสมาชิกของพรรค ดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกสามัญในเขตท้องที่นั้นที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๘๗. ในการประชุมใหญ่สาขาพรรคต้องมีสมาชิกตามข้อ ๘๖ มาประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมชี้ขาด

ข้อ ๘๘. ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุม ให้รองประธานสาขาพรรค ทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้ คณะกรรมการสาขาพรรค ที่มาประชุม เลือกกรรมการคนใด คนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุมและให้เลขานุการสาขาพรรค ทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๘๙. กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงิน ประจำปีของสาขาพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๙๐. คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกคราว ให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรค ทราบล่วงหน้า ไม่น้อยกว่าเจ็ดวันโดยให้ระบุ วัน เวลา สถานที่ประชุมและระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๗

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๙๑. ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยสี่เดือนต่อครั้ง และประธานสาขาพรรค เป็นผู้กำหนดวัน เวลา ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ได้ตามความจำเป็น หรือตามคำขอจากคณะกรรมการสาขาพรรค จำนวนเกินกว่ากึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมี วาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๙๒. การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ของจำนวน คณะกรรมการสาขาพรรค ที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุม ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานที่ประชุม แต่หากประธานสาขาพรรค ไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ ก็ให้รองประธานสาขาพรรค ทำหน้าที่แทน และให้เลขานุการสาขาพรรค เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรค ไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๙๓. มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุม

หมวด ๑๓

การบริหารการเงินและทรัพย์สินและการจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค

๑๔. พรรคอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

- (๑) รายได้จากค่าบำรุงของสมาชิก
- (๒) รายได้จากการบริจาคโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย
- (๓) รายได้หรือรายรับจากกิจการอื่น ๆ ที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย
- (๔) รายรับจากเงินสนับสนุนที่ได้จากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองโดยรัฐ

หัวหน้าพรรคจัดให้มีบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคซึ่งต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ ที่อยู่ จำนวนเงิน และรายการทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ของผู้บริจาคทุกราย ในกรณีที่เป็นการบริจาคผ่านทางสมาชิกให้ระบุชื่อสมาชิกผู้รับการบริจาคด้วย
- (๒) วัน เดือน ปี ที่รับบริจาค
- (๓) สำเนาหลักฐานการรับบริจาค

ในกรณีที่การบริจาคเป็นการให้หรือให้ใช้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ ให้คิดมูลค่า โดยคำนวณตามอัตราค่าเช่าหรือค่าตอบแทนตามปกติในท้องถิ่นนั้นหรือค่าของสินค้านั้นก่อนจึงบันทึกลงในบัญชี และในกรณีที่ไม้อาจคิดมูลค่าได้ ให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นนั้นให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้

หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค และสมาชิกซึ่งได้รับการบริจาคต้องนำส่งเข้าบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคต่อเหรียญพรรค ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการบริจาค

บรรดาเงินที่พรรคได้รับการบริจาคมา ให้หัวหน้าพรรคและเหรียญพรรค นำไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรค

ในกรณีที่หัวหน้าพรรค และเหรียญพรรค นำเงินไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ ให้หัวหน้าพรรคแจ้งหมายเลขบัญชีของบัญชีเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชี พร้อมทั้งส่งสำเนาบัญชีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์รับรองแก่นายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้เปิดบัญชี

๑๕. รายจ่ายของพรรค มีดังนี้

- (๑) รายจ่ายปกติที่ต้องจ่ายตามงบประมาณประจำปี
- (๒) รายจ่ายพิเศษซึ่งมิได้กำหนดไว้ในงบประมาณประจำปี

๑๖. งบประมาณประจำปีของพรรค ประกอบด้วย

- (๑) งบประมาณรายรับ
- (๒) งบประมาณรายจ่ายซึ่งแยกออกเป็นประเภทเงินเดือน และค่าจ้าง ค่าตอบแทนใช้สอย

และ ค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค ค่าครุภัณฑ์และอื่น ๆ

ข้อ ๔๗. ปิงงบประมาณและปีการบัญชีของพรรคให้เริ่มตั้งแต่ วันที่ ๑ มกราคม และสิ้นสุดในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีเดียวกัน

ข้อ ๔๘. การรับและการจ่ายเงินของพรรคให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดไว้ แต่จะต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อข้อบังคับพรรคหรือบทบัญญัติแห่งกฎหมายและรายรับ ซึ่งได้จากเงินสนับสนุนจากรัฐตาม ข้อ ๔๔ (๔) จะต้องนำเงินจำนวนดังกล่าวไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งไปใช้จ่ายเพื่อการบริหารพรรคและสาขาพรรค การหาสมาชิกเพิ่ม การใช้จ่ายในการเลือกตั้ง การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๔๙. ให้คณะกรรมการบริหารพรรครับผิดชอบการบริหาร การเงิน และการบัญชีของพรรค และสาขาพรรคให้ถูกต้องตามความเป็นจริงโดยให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้สำนักงานใหญ่โดยหัวหน้าพรรคและสาขาพรรคโดยประธานสาขาพรรคจัดทำบัญชีของพรรคและบัญชีสาขาพรรคประกอบด้วย

(๑.๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย

(๑.๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค

(๑.๓) บัญชีแยกประเภท

(๑.๔) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

ให้ประธานสาขาพรรคส่งสำเนาบัญชีรายรับจากการบริจาคไปให้สำนักงานใหญ่ ภายหลังจากลงรายการแล้วเสร็จโดยพลันแต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินภายใน ๕ วัน

(๒) การจัดทำบัญชีตาม (๑) ให้จัดทำเป็นงบการเงินเป็นประจำทุกรอบหกเดือนโดยงบการเงินต้องประกอบด้วย งบดุล งบรายได้และค่าใช้จ่าย และให้ประธานสาขาพรรคส่งงบการเงินดังกล่าวพร้อมกับรับรองความถูกต้องแล้วส่งให้สำนักงานใหญ่พรรคดำเนินการต่อไป

(๓) พรรคต้องจัดทำงบการเงิน ซึ่งรวมถึงงบการเงินของสาขาพรรคด้วยในทุกรอบปีปฏิทิน โดยมีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองแล้ว และต้องเสนอให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติภายในเดือนเมษายน ของทุกปีเมื่อที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติแล้ว ให้หัวหน้าพรรครับรองความถูกต้องร่วมกับที่ประชุมใหญ่ของพรรค และให้หัวหน้าพรรคส่งงบการเงินดังกล่าว ต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติพร้อมทั้งสำเนาบัญชีตาม (๑)

(๔) ในส่วนที่พรรคได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐ พรรคจะต้องจัดทำรายการการใช้จ่ายของพรรค ในส่วนนี้ทุกรอบปีปฏิทินให้ถูกต้องตามความเป็นจริงและยื่นต่อคณะกรรมการเลือกตั้งภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป

หมวด ๑๔
การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๑๐๐. การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควรแก่ การลงโทษ ต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรค มีสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๑๐๑. เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๑๐๐ แล้ว ให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูลหัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่า มีมูล ให้เสนอข้อกล่าวหา นั้นพร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกสามัญไม่เกินกว่าห้าคนเป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๑๐๒. ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๑๐๓. เมื่อการพิจารณาลิ้นสุดลง หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ตำหนิสมาชิกผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกผู้ถูกกล่าวหา

(๕) ลบชื่อสมาชิกผู้ถูกกล่าวหาออกจากทะเบียน

ข้อ ๑๐๔. คำสั่งตามข้อ ๑๐๓(๕) และไม่ใช่กรณีสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยสั่งการ

หมวด ๑๕

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับและแนวนโยบายของพรรค

ข้อ ๑๐๕. การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค จะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๑๐๖. การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคหรือแนวนโยบายของพรรค ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขต่อไปนี้

(๑) ญัตติเสนอมาจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่า
หนึ่งร้อยคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่ออกเสียงลงคะแนนอนุมัติโดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน
สมาชิกที่มาประชุม

ข้อ ๑๐๗. หากมีปัญหาจะต้องตีความข้อบังคับไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมี
อำนาจตีความโดยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารทั้งหมด

หมวด ๑๖

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๑๐๘. พรรคชาติพัฒนาที่มีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการสถาปนาระบอบประชาธิปไตยอันมี
พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มั่นคงสถาพรสืบไป ฉะนั้นสมาชิกพรรคจะช่วยกันดำรงรักษาพรรคให้คงอยู่
คู่ปวงชนชาวไทยจนสุดความสามารถ เว้นไว้แต่จะถูกยุบเลิกตามกฎหมาย

ข้อ ๑๐๙. การยุบเลิกสาขาพรรค ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๑๐. ในกรณีที่พรรคต้องยุบเลิก ให้ทรัพย์สินของพรรคตกเป็นของสภาอากาศไทยหรือมูลนิธิอื่น
ใดตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๑๑. ให้คณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในขณะนี้เป็นคณะกรรมการบริหาร
พรรคตามข้อบังคับนี้ จนกว่าจะมีคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ให้บรรดาสาखाพรรคที่ได้รับอนุมัติให้จดทะเบียนสาขาพรรคถูกต้อง ตามกฎหมายก่อนวันประกาศใช้
ข้อบังคับพรรคนี้คงเป็นสาขาพรรคตามข้อบังคับพรรคนี้

บรรดาระเบียบ คำสั่ง หรือกิจการทั้งหลายที่มีอยู่หรือที่ได้ดำเนินการไปแล้วตามข้อบังคับพรรคฉบับ
พุทธศักราช ๒๕๓๗ ให้ถือว่าเป็นของพรรคชาติพัฒนาตามข้อบังคับนี้ และให้มีผลบังคับใช้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดแย้งกับ
ข้อบังคับพรรคนี้

ชื่อพรรคการเมือง	พรรคประชาธิปัตย์ DEMOCRAT PARTY
วันจดทะเบียนพรรคการเมือง	11 มิถุนายน 2525
หัวหน้าพรรค	นายชวน หลีกภัย
เลขาธิการพรรค	นายอนันต์ อนันตกุล
สำนักงานใหญ่	67 ถนนเศรษฐศิริ แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์	2700036, 2701683
โทรสาร	2796086

นโยบายพรรคประชาธิปัตย์ ประชาธิปัตย์ เข้าใจปัญหา พัฒนายั่งยืน

นโยบายเศรษฐกิจ “เร่งฟื้นเศรษฐกิจไทย ก้าวไกลยั่งยืน”

เศรษฐกิจไทย กำลังเข้าสู่ระยะเริ่มต้นของการฟื้นตัว หลังจากวิกฤตเศรษฐกิจปี ๒๕๓๙ ซึ่งการเข้าสู่เสถียรภาพและความเชื่อมั่นที่เพิ่มสูงขึ้นนี้ พรรคประชาธิปัตย์ตระหนักดีว่าจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและยั่งยืน โดยหัวใจของการฟื้นฟูเศรษฐกิจในระยะต่อไป ต้องอยู่ภายใต้การวางแผนป้องกันไม่ให้เกิดภาวะวิกฤตใหม่ พร้อมกับการพัฒนาเพิ่มพูนศักยภาพในทุก ๆ ด้านควบคู่กันไป ซึ่งจะนำไปสู่การทำให้ประชาชนมีรายได้ถาวร มีงานทำและการทำให้เศรษฐกิจไทยแข่งขันกับนานาประเทศในสังคมโลกได้

พรรคประชาธิปัตย์ จะดำเนินการฟื้นฟูเศรษฐกิจไทยอย่างต่อเนื่อง ด้วยนโยบายด้านเศรษฐกิจมหภาคที่เหมาะสมและคงไว้ซึ่งความสมดุล เพื่อนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพและยั่งยืน อันจะเป็นไปในแนวทางที่ชัดเจนเป็นรูปธรรมและสอดคล้องรองรับกันในทุกนโยบายเศรษฐกิจ ดังนี้

๑. พัฒนาศักยภาพทางการศึกษาและเทคโนโลยีให้ก้าวไกลทันโลก

ปฏิรูปการศึกษาและพัฒนาเทคโนโลยีให้มีความทันสมัยได้มาตรฐาน เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาศักยภาพของประชากรให้มีคุณภาพ รู้เท่าทันเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปในสหัสวรรษใหม่ และเป็นพลังสำคัญในการฟื้นฟูเศรษฐกิจไทยในระยะยาว

๒. พัฒนาศักยภาพทางการเกษตร ยุทธศาสตร์แรกแห่งการพัฒนาเศรษฐกิจ

พัฒนาสาขาเศรษฐกิจที่มีรากฐานจากภาคการเกษตรเป็นอันดับแรก เพื่อสร้างอาชีพ สร้างรายได้ นำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรไทยประชากรส่วนใหญ่ของประเทศให้ดีขึ้นอย่างแท้จริง

๓. พัฒนาโครงสร้างทางภาษีของประเทศให้มีอัตราที่ต่ำและเป็นธรรม

ปฏิรูปโครงสร้างทางภาษี จากเดิมที่ภาครัฐเป็นผู้เก็บภาษีเพื่อการใช้จ่ายในภาครัฐ ไปสู่การกระตุ้นให้ประชาชนเกิดการออมทรัพย์ในระยะยาว ด้วยการปรับลดอัตราภาษีจากรายได้และการออมของภาคประชาชนควบคู่ไปกับการควบคุมรายจ่ายภาครัฐและเพิ่มอัตรากำไรแก่สินค้าที่จัดว่าฟุ่มเฟือย โดยยึดสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและการคลังของภาครัฐเป็นหลัก ภายใต้ระบบงบประมาณและหนี้สาธารณะของประเทศ

๔. พัฒนาระดับชีวิตให้มั่นคงด้วยการออมในระยะยาว ฟื้นฟูเศรษฐกิจให้แข็งแกร่ง

ด้วยระบบและสถาบันการเงินที่เข้มแข็ง

ออกมาตรการเชิงรุกเพื่อกระตุ้นให้เกิดการออมระยะยาว ด้วยการรณรงค์ให้ประชาชนในประเทศเกิดจิตสำนึกที่ดีในการประหยัด ลดความฟุ่มเฟือย และดำเนินการปฏิรูประบบเงินออมของประเทศ อันจะก่อให้เกิด

เกิดประโยชน์สูงสุดที่จะช่วยยกระดับฐานะความเป็นอยู่ของประชาชน ทั้งรายได้และความมั่นคงในการประกอบอาชีพ และเสริมสร้างสวัสดิการยามเกษียณอายุ ควบคู่กับการสร้างความเข้มแข็งให้แก่ระบบการเงินและสถาบันการเงินของประเทศ เพื่อเป็นฐานรองรับปัญหาความผันผวนทางเศรษฐกิจและการเงิน

๕. พัฒนาเศรษฐกิจไทยให้ก้าวหน้า ด้วยการเชื่อมโยงการค้ากับนานาชาติ

ให้ความร่วมมืออันดีกับนานาประเทศ เพื่อสร้างพันธมิตรทางการค้า การลงทุน การบริการ การถ่ายทอดเทคโนโลยีและการจัดการสิ่งแวดล้อม อันจะเป็นผลดีต่อการเจรจาต่อรองในเวทีการค้าโลก รวมทั้งยังช่วยขยายตลาดของเศรษฐกิจเมืองและเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น ให้กว้างขวางและครอบคลุมยิ่งขึ้น โดยแบ่งแนวทางดำเนินการออกเป็นนโยบายที่ชัดเจน ๕ ประการ ดังนี้

๑. นโยบายด้านการคลัง

การฟื้นฟูเศรษฐกิจให้มีเสถียรภาพฟื้นตัวและมีความยั่งยืน ต้องอยู่ภายใต้การบริหารนโยบายด้านการเงินและการคลังที่เป็นรูปธรรม สามารถเปิดเผยแก่สาธารณชนได้ และสอดคล้องกับทุกนโยบายเศรษฐกิจในด้านต่างๆ โดยมีเป้าหมายให้ภาคเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งที่จะแข่งขันกับนานาประเทศ จูงใจให้มีการออมระยะยาวในอัตราที่สูงขึ้น ตลอดจนใช้มาตรการทางภาษีที่เป็นธรรมและเหมาะสมกับอนาคตทางเศรษฐกิจของประเทศ ดังนี้

๑. ปฏิรูปโครงสร้างทางภาษีให้มีอัตราต่ำ สนับสนุนการออมในระยะยาว

สร้างความก้าวหน้าทางการศึกษาและเทคโนโลยี

ปรับปรุงโครงสร้างทางภาษีอากร โดยกำหนดกลยุทธ์ให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีอัตราทางภาษีที่ต่ำ เพื่อเพิ่มรายได้การออมและกำลังซื้อของประชาชน รวมทั้งเสริมสร้างศักยภาพทางการศึกษาและเทคโนโลยีให้มีความก้าวหน้าทันสมัยและทำให้สามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้อย่างสมศักดิ์ศรี ดังนี้

๑.๑ ใช้มาตรการผ่อนคลยภาษีเงินได้นิติบุคคล

ลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลจากร้อยละ ๓๐ เป็นร้อยละ ๒๕ ภายในระยะเวลา ๔ ปี เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของบริษัทคนไทยให้มีศักยภาพในการแข่งขันกับต่างประเทศ รวมทั้งเพิ่มค่าลดหย่อนทางภาษีเงินได้นิติบุคคลแก่การลงทุนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพัฒนาบุคคล เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรทางการศึกษาและวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีของประเทศ

๑.๒ ใช้มาตรการผ่อนคลยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และขยายฐานการยกเว้นให้เพิ่มขึ้น เพื่อลดภาระทางภาษีและเพิ่มการออมแก่ภาคครัวเรือน โดยมีแนวทางในการดำเนินการ ดังนี้

- ยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแก่ผู้มีรายได้สุทธิไม่เกิน ๗๐,๐๐๐ บาท ต่อปี
- เพิ่มค่าลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากเดิมไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท เป็นไม่เกิน

๘๐,๐๐๐ บาท

- เพิ่มค่าลดหย่อนทางการศึกษาให้มากขึ้น โดยจะเพิ่มค่าลดหย่อนของบุตรที่กำลังศึกษาจากคนละ ๑๗,๐๐๐ บาท เป็นคนละ ๒๐,๐๐๐ บาท ให้ครอบคลุมถึงระดับอุดมศึกษา รวมทั้งค่าใช้จ่าย อันได้แก่ ค่าธรรมเนียม ค่าเล่าเรียน และค่าลงทะเบียน ของผู้ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีลงมา สามารถนำมาหักภาษีในสัดส่วนร้อยละ ๒๐ แต่ไม่เกินครอบครัวละ ๑๐,๐๐๐ บาท เพื่อแบ่งเบาภาระของผู้ปกครอง และถือว่าเป็นการลงทุนเพื่ออนาคตของประเทศอีกทางหนึ่ง
- สำหรับผู้ที่มีเงินได้ ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการอบรมและพัฒนาฝีมือแรงงานจากสถาบันที่รัฐให้การรับรอง สามารถนำมาหักค่าลดหย่อนได้ร้อยละ ๑๐ แต่ไม่เกินร้อยละ ๒,๐๐๐ บาท ต่อปี
- ยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สำหรับเงินที่จ่ายสะสมเข้ากองทุนรวมเพื่อเกษียณอายุ ซึ่งมีลักษณะเป็นการออมในระยะยาว ภายในวงเงินที่เมื่อรวมกับเงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้วไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี

๑.๓ นโยบายเพิ่มเติมทางภาษีอื่นๆ

- ปรับปรุงระบบการจัดเก็บภาษีให้มีประสิทธิภาพและความคล่องตัวยิ่งขึ้น ด้วยการจัดภาษีหรือค่าธรรมเนียมที่ซับซ้อนในการถือครอง หรือแปลงสภาพสินทรัพย์ทางการเงิน ตลอดจนจะเพิ่มการจัดเก็บภาษีสรรพสามิต ภาษีธุรกิจเฉพาะ และค่าธรรมเนียมพิเศษกับสินค้าและบริการที่จัดว่าฟุ่มเฟือยและไม่เป็นประโยชน์ทางเศรษฐกิจ
- ออกมาตรการจัดเก็บภาษีดูแลสิ่งแวดล้อมจากสถานประกอบการหรือผู้บริโภคที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยในการอนุรักษ์ไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ดำรงอยู่ตลอดไป
- ปรับปรุงระบบการจัดเก็บภาษีทรัพย์สินให้มีความเหมาะสมและเป็นธรรมยิ่งขึ้น

๑.๔ ดำเนินมาตรการด้านการคลังอย่างกว้างขวาง

ให้ครอบคลุมแก่ผู้มีอาชีพที่จะช่วยเพิ่มพูนคุณภาพบุคลากรและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ได้แก่ ผู้ที่มีอาชีพครูในทุกระดับทั่วประเทศรวมทั้งผู้ที่มีอาชีพด้านวิทยาศาสตร์และสาธารณสุข เพื่อสนับสนุนให้บุคลากรของประเทศมีการพัฒนาขีดขั้นแห่งศักยภาพอย่างสูงสุด และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป

๒. รักษาวินัยทางการคลังควบคู่กับการบริหารรายจ่ายอย่างเคร่งครัด

๒.๑ ใช้นโยบายทางการคลังอย่างระมัดระวัง พร้อมกับปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารรายจ่ายของภาครัฐให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์หลักของแต่ละโครงการอย่างประหยัดที่สุด มิให้เป็นภาระทางภาษีแก่ประชาชน รวมทั้งกลยุทธ์ในการลงทุนจะมุ่งให้ความสำคัญที่ภาคการผลิตที่แท้จริง อันเป็นยุทธศาสตร์หลักในการพัฒนาประเทศ ซึ่งจะช่วยสร้างโอกาสและกระจายรายได้สู่ประชาชน ตลอดจนส่งเสริมความก้าวหน้าทันสมัยของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ

๒.๒ ปรับปรุงประสิทธิภาพและการบริการของรัฐวิสาหกิจ ประกอบกับการแปรรูปและกำกับดูแลอย่างโปร่งใสเพื่อลดต้นทุนการประกอบการ เพื่อประโยชน์สูงสุดของผู้ใช้บริการและผู้เสียภาษีทุกคน

๒.๓ เร่งลดภาระการค้ำประกันเงินกู้ของธุรกิจที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับภาครัฐในกรณีที่สามารถพึ่งตนเองได้

๓. กระจายและบริหารงบประมาณสู่ท้องถิ่นอย่างทั่วถึงและเป็นระบบ

ดำเนินมาตรการกระจายโอกาสและงบประมาณตามหลักวินัยทางการเงินการคลัง ควบคู่กับการบริหารงบประมาณและบริหารการคลังสู่ท้องถิ่นและชุมชนอย่างทั่วถึง และเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพ

๔. ส่งเสริมและระดมเงินออมภายในประเทศ รากฐานที่แข็งแกร่งในการพัฒนาเศรษฐกิจ

๔.๑ เพิ่มพูนการออมของประเทศโดยให้ความสำคัญกับการกระตุ้นการออมภาคครัวเรือน และภาคเอกชน ด้วยการเปลี่ยนพฤติกรรมการออมในระยะสั้นของประชาชนไปสู่การออมในระยะยาว

๔.๒ พัฒนากลไกการออมให้เป็นพื้นฐานรองรับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศด้วยการส่งเสริมการใช้จ่ายที่ประหยัดและที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดทางเศรษฐกิจ

๔.๓ เพิ่มบทบาทของสถาบันที่ระดมเงินออมจากผู้ออมรายย่อย อาทิ สหกรณ์ออมทรัพย์ เติบโต ยูนีเยนกลุ่มออมทรัพย์ ตลอดจนพัฒนาบทบาทของตลาดทุนเพื่อให้เป็นแหล่งระดมเงินออมในระยะยาว

๕. ยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้เกษียณอายุ ด้วยระบบเงินออมรูปแบบต่างๆ

ปรับปรุงระบบเงินออม ให้สอดคล้องกับโครงสร้างประชากรของประเทศที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน โดยการขยายบทบาทของระบบประกันสังคมให้ครอบคลุมกว้างขวางยิ่งขึ้นในทุกระดับ ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพและกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ รวมทั้งปรับปรุงหรือจัดตั้งกองทุนการออมเพื่อการชราภาพในรูปแบบที่ให้ผลประโยชน์ทดแทนตามจำนวนเงินของสมาชิก รวมทั้งกองทุนเพื่อการเกษียณอายุในลักษณะการออมระยะยาวที่ให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอย่างเหมาะสม เพื่อให้ผู้ทำงานมีรายได้ได้อย่างเพียงพอต่อการยังชีพ อันจะนำมาซึ่งความสุขและคุณภาพชีวิตที่ดีหลังเกษียณอายุ

๒. นโยบายด้านการเงิน

การดำเนินนโยบายด้านการเงินต้องอยู่บนพื้นฐานที่สอดคล้องและรองรับกับนโยบายด้านการคลังและนโยบายเศรษฐกิจด้านอื่นๆ ของประเทศ ในแนวทางของการพัฒนาระบบและสถาบันการเงินไทยให้มีความมั่นคงเข้มแข็งเพื่อรองรับกับการเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจ ตลอดจนเป็นแหล่งสำคัญในการดึงดูดเงินทุนจากทั่วโลก ซึ่งพรรคประชาธิปัตย์ จะเร่งดำเนินการโดยมีมาตรการที่เป็นรูปธรรม ดังนี้

๑. รักษาความสมดุลของนโยบายการเงิน ๓ ด้าน เพื่อความเข้มแข็งของภาคการเงิน

ดำเนินนโยบายด้านการเงินที่ยึดหลักของความสมดุลระหว่างองค์ประกอบสำคัญทั้ง ๓ ด้าน คือ ระบบอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ การเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ และอัตราแลกเปลี่ยนภายในประเทศ

๒. รักษาวินัยทางการเงินการคลังอย่างรัดกุม และดูแลอัตราเงินเฟ้อในระดับ ประมาณร้อยละ ๓ ต่อปี

ให้ความสำคัญกับการบริหารนโยบายการเงินการคลังเป็นพิเศษ เพื่อรักษาอัตราเงินเฟ้อของประเทศให้อยู่ในระดับร้อยละ ๓ ต่อปี ซึ่งอยู่ในระดับที่ไม่ทำให้ค่าครองชีพของประชาชนสูงเกินไป ทั้งยังเป็นผลดีต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวม ตลอดจนดำเนินการควบคุมและบริหารหนี้สาธารณะที่สืบเนื่องมาจากภาวะวิกฤติในปี ๒๕๓๔

ให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม โดยไม่กระทบต่อทิศทางการพัฒนาประเทศ

๓. พัฒนาระบบและสถาบันการเงินให้แข็งแกร่ง เพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงจากภายนอก

ดำเนินการพัฒนาและเสริมสร้างระบบการเงินและสถาบันการเงินของประเทศให้มีพื้นฐานที่เข้มแข็ง เพื่อรองรับกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากความผันผวนของระบบการเงินระหว่างประเทศ ด้วยวิธี

- ๓.๑ ปรับปรุงกฎหมายให้ธนาคารแห่งประเทศไทย มีศักยภาพในการกำหนดนโยบายการเงิน และกำกับดูแลสถาบันการเงินอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็วยิ่งขึ้น ตลอดจนปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ให้มีการดำเนินการที่เป็นระบบ เพื่อทำหน้าที่กระจายทรัพยากรทางการเงิน และสร้างความแข็งแกร่งให้สถานะทางการเงินของสถาบันการเงินทั้งระบบ
- ๓.๒ ดำเนินการพัฒนากลไกและระบบทางการเงินของไทย ให้ประสานและสอดคล้องกับกลไกทางการเงินระหว่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

๔. พัฒนาตราสารหนี้ต่างๆ เพื่อสร้างช่องทางใหม่ในการระดมเงินออม

เร่งออกมาตรการในการพัฒนาตราสารหนี้ เพื่อเป็นแหล่งระดมเงินทุนของภาคเอกชน เป็นการเพิ่มพูนการออมของประเทศอีกทางเพื่อรองรับสถานการณ์ทางการเงินทั้งในและต่างประเทศที่อาจเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา

๕. นำระบบประกันเงินฝากสำหรับผู้ฝากรายย่อยมาใช้แทนระบบเดิม

ดำเนินการเปลี่ยนแปลงระบบประกันเงินฝาก โดยการนำระบบประกันเงินฝากสำหรับผู้ฝากเงินรายย่อยมาใช้แทนระบบที่ใช้ในปัจจุบัน ซึ่งเป็นการประกันผู้ฝากเงินและเจ้าหน้าที่ โดยกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาสถาบันการเงิน

๖. ปฏิรูปและกำกับสถาบันการเงินและตลาดทุนให้เข้มแข็ง เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของตลาดทุนโลก

- ๖.๑ ออกมาตรการพัฒนาตลาดตราสารอนุพันธ์ทางการเงิน เพื่อควบคุมและป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดแก่นักลงทุน โดยเน้นความสำคัญที่ตลาดซื้อขายล่วงหน้าทั้งสินค้า และตราสารทางการเงิน
- ๖.๒ ปรับปรุงกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายทางการเงินให้เฉียบขาดและทันทั่วถึง เพื่อควบคุมสถานการณ์ทางการเงินในกรณีวิกฤต รวมทั้งยังเป็นการรักษาวินัยโดยรวมของระบบการเงิน
- ๖.๓ ใช้นโยบายประกันเงินฝากอย่างจำกัด ควบคู่ไปกับการป้องกันปัญหาความเสี่ยง อันเนื่องมาจากการประกันเงินฝากที่มีมากเกินไป
- ๖.๔ เร่งปฏิรูปโครงสร้างตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้มีการบริหารที่ทันสมัยแบบองค์กรเอกชน เพื่อส่งเสริมการลงทุนและสร้างความเข้มแข็งด้านผลิตภัณฑ์และบุคลากรในการแข่งขันกับตลาดหลักทรัพย์ในภูมิภาค ตลอดจนเสริมสร้างความร่วมมืออันดีในการพัฒนาตลาดทุนกับต่างประเทศทั้งในและนอกภูมิภาค

๓. นโยบายด้าน การค้าการลงทุน และการบริการ

การดำเนินนโยบายทางการค้า การลงทุนและบริการ ต้องอยู่ในแนวทางของการปรับปรุงโครงสร้างทุกระบบ เพื่อการพัฒนาให้สามารถพึ่งพาตนเอง โดยให้ความสำคัญในการพัฒนาสินค้าและบริการให้ได้มาตรฐานสากลตอบรับกับกระแสโลกที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยนำเทคโนโลยีทางสื่อสารโทรคมนาคมที่มีประสิทธิภาพสูงมาใช้ ตลอดจนพัฒนาความร่วมมือและสร้างเครือข่ายพันธมิตรกับต่างประเทศ เพื่อประโยชน์ในด้านต่างๆ ทั้งการถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยี การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและการเจรจาต่อรองในเวทีการค้าโลก ดังนี้

ด้านการค้า

๑. ส่งเสริมข้อตกลงทางการค้า สร้างความได้เปรียบในเวทีการค้าโลก

สนับสนุนการจัดทำข้อตกลงทางการค้าและการลงทุนทั้งในระดับทวิภาคี ภูมิภาค อนุภูมิภาค และพหุภาคี เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันทางการค้าของไทยในระยะยาว รวมทั้งสร้างโอกาสและส่งเสริมสาขาทางเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้เปรียบและมีคู่แข่งทางการตลาด

๒. เสริมสร้างความร่วมมือที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้าน จัดอุปสรรคขัดขวางในการพัฒนาการค้า

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางคมนาคมให้ครอบคลุมเชื่อมโยงระหว่างประเทศไทยและเพื่อนบ้าน รวมทั้งเจรจาปรับปรุงระเบียบข้อบังคับที่เป็นอุปสรรคระหว่างประเทศ ตลอดจนวางแนวทางที่ชัดเจนร่วมกัน เพื่อป้องกันข้อขัดแย้งและแก้ไขผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างทัน่วงที่

๓. พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ให้เป็นศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค

พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศให้มีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงแหล่งความเจริญในภูมิภาคและอนุภูมิภาค ไม่ว่าจะเป็นโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ชายฝั่งทะเลภาคใต้ ชายฝั่งทะเลตะวันตก และเชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับเขตเศรษฐกิจพิเศษสู่ทะเล เป็นการพัฒนาให้เชื่อมโยงรอบทิศทางที่จะสร้างความเจริญและนำรายได้สู่ประเทศอย่างแท้จริง

๔. จัดตั้งโครงการเขตเศรษฐกิจพิเศษ และเขตเศรษฐกิจเฉพาะ

สนับสนุนการจัดตั้งโครงการเศรษฐกิจต่างๆ อาทิ เขตปลอดภาษีศุลกากร เขตอุตสาหกรรมส่งออกและเมืองอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจในอนาคต

๕. ให้ความสำคัญกับการสร้างตราสินค้าไทยให้ได้มาตรฐานระดับโลก

สนับสนุนการใช้เครื่องหมายการค้า ชื่อการค้า และปรับปรุงผลิตภัณฑ์ให้ตรงกับความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนสร้างให้เกิดการยอมรับในตราสินค้ามากกว่าการแข่งขันทางราคา เพื่อพัฒนาศักยภาพสินค้าไทยให้เป็นที่ยอมรับกันทั่วโลก

๖. นำระบบเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์มาใช้เพื่อเพิ่มศักยภาพสินค้าไทย

สนับสนุนการนำระบบเครือข่ายส่งออก-นำเข้า ทางอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ เพื่อส่งออกสินค้าไทยอย่างเป็นระบบ และใช้เวลาน้อยที่สุด รวมทั้งผลักดันให้ผู้ประกอบการใช้ประโยชน์จากพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ในการจัดจำหน่ายและบริการภายในประเทศอย่างทั่วถึง ด้วยการปรับปรุงกฎหมายและโครงสร้างพื้นฐานทางคมนาคมภายในประเทศให้ครอบคลุมทั่วประเทศ ตลอดจนใช้เครือข่ายการส่งออก-นำเข้าทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการส่งออกสินค้าไทยให้รวดเร็วและตรงตามเป้าหมายที่กำหนด

๗. เพิ่มประสิทธิภาพของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้ทำงานอย่างครบวงจร

สนับสนุนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นแกนนำการพัฒนาศักยภาพของภาคเกษตร โดยปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพและครอบคลุมมากขึ้น ในงานที่เกี่ยวข้องกับการตลาดและโครงสร้างการผลิตทางการเกษตร และให้ความสำคัญกับการเพิ่มประสิทธิภาพการเพาะปลูกสินค้าที่ราคาแตกต่างหรือต้นทุนสูงกว่าประเทศคู่แข่ง ควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพสินค้าให้ตรงตามความต้องการของตลาด

๘. ส่งเสริมการค้าด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาการค้าแห่งชาติ

จัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาการค้าแห่งชาติเป็นองค์กรอิสระที่ทรงประสิทธิภาพในการขยายตลาดส่งออก อำนวยเครือข่ายข้อมูลทางการค้า และประสานนโยบายที่เกี่ยวกับการนำเข้าเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทยให้แข่งขันได้กับนานาประเทศ

๙. พัฒนาพาณิชย์นาวี เพื่อลดอุปสรรคที่สำคัญทางการค้า

ด้วยการจัดหาแหล่งเงินทุนและสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำร้อยละ ๕ เพื่อพัฒนากองเรือพาณิชย์ขยายท่าเรืออยู่เรือของภาคเอกชน ตลอดจนเครือข่ายการขนส่งที่เชื่อมต่อท่าเรือ การลงทุนกิจการเดินเรือชายฝั่งและสถาบันการศึกษาที่ผลิตบุคลากรด้านพาณิชย์นาวี

ด้านการลงทุน

๑. สนับสนุนการลงทุนที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต คุณภาพสินค้าและพัฒนาเทคโนโลยี

สนับสนุนการลงทุนเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพทางการผลิต และคุณภาพสินค้า ด้วยการให้วัตถุดิบ ตลอดจนเทคโนโลยีที่ผลิตขึ้นเองในประเทศควบคู่กับการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีคิดเป็นร้อยละ ๑ ของการขยายผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

๒. ให้ความสำคัญกับการลงทุนเพิ่มศักยภาพของประเทศในด้านต่างๆ

สนับสนุนการเพิ่มศักยภาพด้านแรงงาน เสริมสร้างเครือข่ายการผลิตด้านวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในระดับท้องถิ่น ทางด้านชุมชนจะลงทุนสนับสนุนระบบเศรษฐกิจชุมชนแบบพึ่งตนเอง ตลอดจนด้านคมนาคมจะมุ่งเน้นการลงทุนเพื่อการขนส่งทางรถไฟและสร้างโครงข่ายทางการสื่อสารคมนาคมภายในประเทศ

๓. สานต่อโครงการสาธารณูปโภคขนาดใหญ่ของภาครัฐอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

ดำเนินการในโครงการต่างๆ อย่างต่อเนื่อง แม้เปลี่ยนแปลงผู้รับผิดชอบ อาทิ โครงการพัฒนาชายฝั่งทะเลภาคใต้ โครงการท่าอากาศยานนานาชาติแห่งที่ ๒ (สุวรรณภูมิ) และโครงการพัฒนาสนามบินพาณิชย์อู่ตะเภา เพื่อสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมรองรับการพัฒนาประเทศให้ก้าวไกลต่อไป

ด้านบริการ

๑. มุ่งสู่กลยุทธ์ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของภูมิภาค

สนับสนุนให้ไทยดำเนินการในบริการที่มีความถนัด เพื่อความเป็นผู้นำของภูมิภาค ในเรื่องของการท่องเที่ยว จัดประชุมสัมมนาในระดับนานาชาติ และบริการด้านสุขภาพ

๒. เพิ่มบทบาทท้องถิ่นในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

ส่งเสริมแผนการท่องเที่ยวที่มีความสมดุลระหว่างการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม และเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในแนวทางที่ถูกต้องและยั่งยืน

๓. ผ่อนคลายมาตรการทางธุรกิจสินค้าปลอดภาษี

ดำเนินธุรกิจสินค้าปลอดภาษีสำหรับนักท่องเที่ยว มีการแข่งขันที่เสรีและเป็นธรรม

๔. นโยบายด้านเศรษฐกิจการผลิต

การพัฒนาฟื้นฟูเศรษฐกิจต้องพัฒนาเศรษฐกิจการผลิตในภาคการเกษตรเป็นอันดับแรก โดยให้เป็นเศรษฐกิจใหม่ที่ประสานภูมิปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนาทางเทคโนโลยีความรู้และการจัดการสมัยใหม่ เพื่อเป็นพื้นฐานที่แข็งแกร่งรองรับทุกสาขาเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งทุกฝ่ายทั้งภาครัฐ และสถานประกอบการต่าง ๆ ต้องร่วมมือกันอย่างจริงจัง เพื่อเปิดศักราชใหม่ของเศรษฐกิจภาคเกษตรไทยให้ยิ่งใหญ่แข่งขันได้กับสากลโลก พรรคประชาธิปัตย์มีนโยบายที่ชัดเจนและต่อเนื่องพร้อมสานงานต่อและก่อกำเนิดใหม่ ดังนี้

๑. พัฒนาภาคเกษตรแบบเศรษฐกิจใหม่ ที่ใส่ใจเทคโนโลยีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

มุ่งเน้นไปที่ภาคการเกษตรที่เป็นพื้นฐานทางเศรษฐกิจของประเทศเป็นอันดับแรก เพราะประชากรส่วนใหญ่อยู่ในภาคทางเกษตรและไม่ได้ผลกระทบจากวิกฤตทางเศรษฐกิจมากเท่าภาคการเงิน โดยมีแนวทาง ดังนี้

๑.๑ สนับสนุนให้ภาคเกษตรใช้ปัจจัยการผลิตที่เป็นวัตถุดิบภายในประเทศให้มากขึ้น เพื่อลด

การขาดดุลทางการค้าของประเทศ และยังช่วยเกษตรกรในภาคการผลิตให้มีรายได้เพิ่มขึ้น ตลอดจนสนับสนุนในการนำสินค้าทางการเกษตรต่างๆ มาแปรรูปเป็นเชื้อเพลิงสมัยใหม่ที่ปลอดภัยและเป็นการประหยัดพลังงานที่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศอีกด้วย

๑.๒ สนับสนุนงบประมาณ เพื่อพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรของไทยให้มีความหลากหลาย ตอบรับกับความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งสนับสนุนการแปรรูปผลิตภัณฑ์ที่พร้อมรับประทานได้ทันที เป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่สินค้าเกษตรให้สูงขึ้น

๑.๓ สนับสนุนการปรับตัวเข้าสู่เกษตรแบบเศรษฐกิจใหม่ด้วยการผนวกการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพและความหลากหลายทางชีวภาพให้เข้ากับภูมิปัญญาชาวบ้าน

- ๑.๔ จัดตั้งโครงการวิจัยประยุกต์สำหรับชุมชนการเกษตรและโครงการเทคโนโลยีสู่ชุมชน เพื่อยกระดับศักยภาพด้านการผลิตและเทคโนโลยีในทุกระดับพื้นที่ของประเทศ ตลอดจนให้ความรู้ด้านนวัตกรรมการจัดการและสภาพตลาดแก่พี่น้องเกษตรกรอย่างต่อเนื่อง
- ๑.๕ ส่งเสริมให้ภาคการเกษตรระดับชุมชน เพิ่มศักยภาพทางการผลิต ทั้งด้านรูปแบบและบรรจุภัณฑ์สอดคล้องความต้องการของผู้บริโภคในตลาดโลก ส่งเสริมตลาดกลางสินค้าเชื่อมตรงถึงตลาดชุมชนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด สามารถส่งสินค้าถึงตลาดส่งออกได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ และสนับสนุนตลาดสินค้าล่วงหน้าซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการผลิตและจัดจำหน่ายของภาคการเกษตร
- ๑.๖ พัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรไทย ด้วยการปลดปล่อยภาระหนี้สินของเกษตรกรอย่างจริงจัง โดยปรับปรุงและเพิ่มศักยภาพของคณะกรรมการบริหารหนี้สินเกษตรกรแห่งชาติ (กบส.) กอปรกับการพัฒนาเกษตรกรไทย ให้มีประสิทธิภาพในการบริหารการจัดการ ส่วนหนี้สินนอกระบบจะประสานให้ฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องติดตามและดูแลช่วยเหลืออย่างเหมาะสม
- ๑.๗ เพิ่มศักยภาพด้านการประมงทั้งในและนอกน่านน้ำไทย เพื่อเป็นแหล่งวัตถุดิบ สำหรับอุตสาหกรรมอาหารและการส่งออกต่างประเทศ
- ๑.๘ สนับสนุนให้เกษตรกรไทยใช้ปุ๋ยธรรมชาติ โดยควบคุมระดับราคาให้เหมาะสม รวมทั้งกำกับดูแลสินค้าที่ผลิตให้ได้มาตรฐานสากลทุกกระบวนการ โดยการออกมาตรการกำหนดเขตส่งเสริมการผลิตอุตสาหกรรมที่ได้มาตรฐาน ให้สินค้าการเกษตรไทยเป็นที่ยอมรับในคุณภาพไปทั่วโลก
- ๑.๙ พัฒนาคุณภาพการผลิตควบคู่กับการพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารการผลิต ด้วยการพัฒนาห้องปฏิบัติการในสถานประกอบการ ห้องปฏิบัติการตรวจสอบรับรองคุณภาพสินค้าของภาคเอกชนให้ได้มาตรฐานสากล และมีบริเวณที่เหมาะสมกับปริมาณสินค้าทางการเกษตร
- ๑.๑๐ ปรับปรุงกฎระเบียบและลดขั้นตอนของทางราชการให้เกิดความคล่องตัว และเป็นประโยชน์ต่อภาคการผลิตและส่งออกให้มากที่สุด

๒. ปฏิรูปเทคโนโลยี เพิ่มขีดความสามารถในการผลิตและการตลาด

เร่งดำเนินการปฏิรูปเทคโนโลยีและการจัดการให้ทันสมัย มีศักยภาพสูง เพื่อเพิ่มคุณภาพและศักยภาพของสินค้า ด้วยการ

- ๒.๑ ส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมและความคิดใหม่อย่างจริงจัง เพื่อผลักดันให้ภาคอุตสาหกรรมการค้าและบริการมีขีดความสามารถสูงสุดในการแข่งขันกับนานาประเทศ
- ๒.๒ ลดภาษีเครื่องจักรและเทคโนโลยีที่นำเข้าเพื่อทดแทนของเดิมที่ชำรุดเสียหาย
- ๒.๓ สนับสนุนให้มีสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำและผ่อนปรนเงื่อนไขต่าง ๆ ในการออกสินเชื่อแก่ผู้ประกอบการ

๓. ยกระดับสถานประกอบการ ให้ได้คุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล

สนับสนุนและควบคุมคุณภาพการบริหาร การผลิต การดูแลสิ่งแวดล้อมและชีวอนามัยในสถานประกอบการ ให้ได้มาตรฐานคุณภาพในระดับสากลไม่ว่าจะเป็น ISO ๙๐๐๐ ISO ๑๔๐๐๐ และ มอก.๑๘๐๐๐ โดยกำหนดมีสถานประกอบการที่ได้มาตรฐานต้องให้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๓๐๐๐ แห่ง ในระยะเวลา ๔ ปี สอดคล้องกับแผนการเพิ่มปริมาณและมูลค่าการส่งออก ซึ่งภาครัฐจะให้การสนับสนุนทางวิชาการและแหล่งเงินทุนต่างๆ อย่างเพียงพอ

๔. ผลักดันวิสาหกิจขนาดย่อมสู่การรวมตัวอย่างเข้มแข็งและเต็มประสิทธิภาพ

การประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการฟื้นตัวของระบบเศรษฐกิจเป็นอย่างมากภาครัฐจึงควรเพิ่มการดูแลให้สามารถเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมต้นน้ำและอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ได้อย่างสะดวกและเหมาะสม โดยมีขั้นตอนปฏิบัติดังนี้

๔.๑ สนับสนุนและเปิดโอกาสให้วิสาหกิจทั้งขนาดกลางและขนาดย่อม มีการรวมตัวเป็นสมาคมหรือสหกรณ์ ตลอดจนเข้าเป็นสมาชิกของสภาอุตสาหกรรมและสภาหอการค้า เพื่อให้ได้สิทธิส่งเสริมการลงทุน และเพิ่มศักยภาพในการผลิตให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

๔.๒ ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายอุตสาหกรรมให้ครอบคลุมเชื่อมโยง ทั้งอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๔.๓ สนับสนุนด้านเงินทุนที่มีดอกเบี้ยต่ำและผ่อนปรนเงื่อนไข สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ผ่านการประเมินศักยภาพและอยู่ในสาขาอุตสาหกรรมแห่งการพัฒนาให้เข้มแข็ง มีประสิทธิภาพสูง

๕. เร่งพัฒนาฝีมือแรงงาน ผลิตให้ตรงความต้องการของตลาด

ยกระดับการศึกษาฝีมือแรงงาน ให้สอดคล้องและรองรับกับกลยุทธ์ปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางอุตสาหกรรมของประเทศสู่สหัสวรรษใหม่ ด้วยแนวทางปฏิบัติดังนี้

๕.๑ กำหนดให้ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาฝีมือแรงงานให้คิดเป็นต้นทุนการผลิตและค่าใช้จ่ายในการพัฒนาบุคลากรสามารถนำมาคำนวณเพื่อหักเป็นค่าลดหย่อนได้ร้อยละ ๕๐ ของรายจ่ายจริงเพื่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาบุคลากรและฝีมือแรงงานในสถานประกอบการ

๕.๒ จัดปัญหาการทำงานซ้ำซ้อน ด้วยการแบ่งแยกผู้รับผิดชอบให้ชัดเจน โดยมอบหมายให้กระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้รับผิดชอบในการผลิตแรงงานฝีมือระดับต้นผ่านระบบการศึกษาระดับอาชีวศึกษา กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมรับผิดชอบพัฒนาฝีมือแรงงานเก่าที่อยู่ในระบบการจ้างงานรวมถึงแรงงานนอกระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับต้นถึงระดับกลางหรือช่างเทคนิค ส่วนทบวงมหาวิทยาลัยให้รับผิดชอบแรงงานในระดับสูงหรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง

๕.๓ สนับสนุนการเข้ามามีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการลงทุนและช่วยเหลือ ในรูปของการจัดตั้งโรงงานสอนวิชาชีพพิเศษเฉพาะสาขาและในระบบสถาบันการศึกษา เพื่อเป็นเรี่ยวแรงสำคัญในการพัฒนา

ฝีมือแรงงานให้ครอบคลุมทุกระดับ

๕.๔ พัฒนาศักยภาพของกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน เป็นแหล่งเงินทุนกู้ยืมของผู้ใช้แรงงานทุกคน

๖. สร้างงานสร้างรายได้ ด้วยการกระจายอุตสาหกรรมไปสู่ภูมิภาค

สนับสนุนอุตสาหกรรมที่ถึงพร้อมทั้งด้านวัตถุดิบและใช้แรงงานจำนวนมาก ให้กระจายไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึงตามความเหมาะสมทางภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมในแต่ละพื้นที่ เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายของการกระจายรายได้และอาชีพสู่ท้องถิ่น นำความเจริญมาสู่ภูมิภาคและลดปัญหาความแออัดของกรุงเทพมหานคร ตลอดจนเมืองใหญ่ในจังหวัดต่าง ๆ ดังนี้

๖.๑ สนับสนุนเงินบูรณะขยายอัตราดอกเบี้ยต่ำ รวมทั้งส่งเสริมสิทธิประโยชน์ในการลงทุน

แก่สถานประกอบการ ซึ่งภาครัฐจะจัดสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานให้พร้อมรองรับการลงทุนควบคู่กับการดูแลของหน่วยงานรัฐในแต่ละท้องถิ่น

๖.๒ มอบหมายให้หน่วยงานภาครัฐเป็นผู้รับผิดชอบในการอบรมและพัฒนาฝีมือแรงงานในแต่ละท้องถิ่นให้ตอบรับกับความต้องการของตลาด

๗. ขจัดมลพิษในอุตสาหกรรม นำคุณภาพชีวิตที่ดีสู่ประชาชน

ส่งเสริมให้โรงงานอุตสาหกรรมปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีให้มีความทันสมัยไม่สร้างมลพิษแก่สิ่งแวดล้อม ด้วยการจัดเงินทุนกู้ยืมในระยะยาว อัตราดอกเบี้ยต่ำ ควบคู่กับการนำของเหลือใช้มารีไซเคิล เพื่อประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอีกทางหนึ่ง รวมทั้งออกมาตรการให้อุตสาหกรรมที่มีมลพิษสูงเคลื่อนย้ายไปตั้งในเขตห่างไกลแหล่งชุมชนหนาแน่น โดยให้มีระบบกำจัดมลพิษที่มีประสิทธิภาพ

๘. นโยบายด้านเศรษฐกิจผู้บริโภคและการป้องกันการผูกขาด

การแข่งขันในเวทีการค้าโลกในศตวรรษใหม่ ประเทศไทยต้องปรับตัวและเปลี่ยนแปลงเพื่อรับมือกระแสของการค้าเสรี ซึ่งต้องควบคู่ไปกับยุทธศาสตร์แห่งการคุ้มครองผู้บริโภคการป้องกันการผูกขาด การรวมตัวหรือตั้งราคาสินค้าไม่เป็นธรรมจากการแข่งขันทางการค้าต่าง ๆ พรรคประชาธิปัตย์จึงกำหนดแนวนโยบายไว้ ดังนี้

๑. คุ้มครองผู้บริโภคจากการผูกขาด ปราศจากการตั้งราคาที่ไม่เป็นธรรม

ปรับปรุงกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคให้มีประสิทธิภาพและกลไกในการปฏิบัติงาน เพื่อคุ้มครองสิทธิ์แก่ผู้บริโภคอย่างจริงจัง โดยมีบทลงโทษผู้ละเมิดสิทธิ์อย่างเหมาะสม เพื่อคุ้มครองสิทธิ์ของผู้บริโภคอย่างครอบคลุม

๒. พัฒนากลไกภาครัฐ พิทักษ์ผลประโยชน์ผู้บริโภค

แสดงข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นต่อการตัดสินใจของผู้บริโภค เพื่อพิทักษ์ผลประโยชน์ของผู้บริโภคที่อาจได้รับความไม่เป็นธรรมจากการแข่งขันทางการค้า

๓. กำหนดมาตรฐานสินค้า เพื่อสุขภาพอนามัยที่ดีของผู้บริโภค

ยกระดับการควบคุมคุณภาพสินค้าให้ได้มาตรฐานสากล และครอบคลุมในหลายประเภทของสินค้า อันจะนำมาซึ่งความปลอดภัยสูงสุดแก่ผู้บริโภค

๔. ส่งเสริมสินค้าธรรมชาติอย่างครบวงจรร่วมใช้ทรัพยากรเท่าที่จำเป็น

ให้ความสำคัญกับการวิจัยพัฒนาเพื่อเพิ่มคุณภาพและลดต้นทุนการผลิต ควบคู่กับการขยายตลาดผลิตภัณฑ์ที่มีประโยชน์แก่สุขภาพและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนรณรงค์ให้ภาครัฐและเอกชนและครัวเรือนร่วมใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด เพื่อจำกัดมลพิษและลดการบริโภคที่ไม่จำเป็นของประชาชน เพื่อสิ่งแวดล้อมที่ดีคงอยู่ตลอดไป

นโยบายการเมืองการปกครอง “สร้างสังคมสุจริต ขจัดธุรกิจการเมือง”

พรรคประชาธิปัตย์ เชื่อมมั่นว่าการปฏิรูปการเมืองจะประสบความสำเร็จได้ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง แนวทางการปฏิรูปการเมืองของพรรคจึงดำเนินตามแนวทางที่คณะกรรมการพัฒนาประชาธิปไตยริเริ่มขึ้นในสมัยที่พรรคประชาธิปัตย์เป็นแกนนำจัดตั้งรัฐบาลเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๗ ต่อเนื่องมาจนกระทั่งมีการร่างรัฐธรรมนูญซึ่งประกาศใช้เป็นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยเนื้อหาในหลายมาตราที่มีความสอดคล้องตรงกันกับนโยบายที่พรรคประกาศไว้เป็นสัญญาประชาคมในการเลือกตั้ง เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๙ และพรรคได้สานต่อนโยบายดังกล่าวเมื่อเป็นแกนนำจัดตั้งรัฐบาลในปลายปี พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยผลักดันให้มีการปฏิรูปการเมืองตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญหลายเรื่องดังปรากฏเป็นรูปธรรมในปัจจุบัน

ดังนั้น พรรคประชาธิปัตย์จะเร่งสานต่อเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ และอุดมการณ์ของพรรคอย่างต่อเนื่อง ในการสร้างสรรค์ระบบการเมืองที่สุจริตและมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานของระบอบประชาธิปไตยโดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนอย่างแท้จริงควบคู่ไปกับการปรับกลไกการบริหารของภาครัฐให้สนองตอบต่อทิศทางการปฏิรูปการเมือง และเพื่อให้บรรลุถึงเจตนารมณ์ที่ตั้งไว้ พรรคประชาธิปัตย์ จึงกำหนดนโยบายการเมืองการปกครองที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม ๕ ด้าน ดังนี้

๑. ด้านการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น

พรรคประชาธิปัตย์จะสนับสนุนการดำเนินการตามแผนกระจายอำนาจตามที่กำหนดไว้ใน พระราชบัญญัติกำหนดแผนขั้นตอนกระจายอำนาจ พ.ศ. ๒๕๔๒ พร้อมทั้งจะดำเนินแนวทางเพิ่มเติม เพื่อให้การกระจายอำนาจบรรลุเป้าหมาย โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการแก้ปัญหาและการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ผ่านระบบการเลือกตั้งที่สุจริตและมืองค์กรท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพ ด้วยการดำเนินการดังต่อไปนี้

๑.๑ เร่งกระจายรายได้สู่องค์กรปกครองท้องถิ่น

เร่งดำเนินการกระจายรายได้สู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เร็วที่สุด ตามแนวทางในแผนกระจายอำนาจ เพื่อให้องค์กรปกครองท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการปัญหาและพัฒนาท้องถิ่น โดยการพึ่งตนเองได้อย่างแท้จริง

๑.๒ จัดทำแผนถ่ายโอนบุคลากรคุณภาพจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่น

จัดทำแผนถ่ายโอนบุคลากรจากราชการส่วนกลางสู่ท้องถิ่น โดยยึดหลักความมั่นคงเพื่อนำบุคลากรที่มีคุณ

ภาพช่วยปรับปรุงและพัฒนาท้องถิ่นให้ดีขึ้น

- ๑.๓ กำหนดมาตรการกำกับและตรวจสอบองค์การปกครองท้องถิ่นให้โปร่งใสเป็นธรรมได้มาตรฐาน
กำหนดมาตรการกำกับและตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้ดำเนินการบนพื้นฐานของความโปร่งใส เป็นธรรม และได้มาตรฐาน
- ๑.๔ เพิ่มศักยภาพพนักงานส่วนท้องถิ่น รองรับการมีส่วนร่วมของประชาชน
เร่งดำเนินการเพิ่มศักยภาพในการบริหารของพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อรองรับภารกิจที่เพิ่มขึ้นและพร้อมต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของพี่น้องประชาชนในท้องถิ่น
- ๑.๕ เสนอกฎหมายปกครองรูปแบบพิเศษ ที่มีขนาดและความรับผิดชอบเฉพาะพื้นที่
กำหนดรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มเติม โดยเสนอกฎหมายการปกครองท้องถิ่น รูปแบบพิเศษที่มีขนาดและความรับผิดชอบเฉพาะพื้นที่ เพื่อช่วยให้การบริหารและบริการพี่น้องประชาชนในพื้นที่เป็นไปอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพสูงสุด

๒. ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ

พรรคประชาธิปัตย์มุ่งมั่นที่จะสร้างสังคมไทยให้เป็น “สังคมสุจริต” ด้วยการสนับสนุนการปฏิบัติงานขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ที่มีหน้าที่ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ จึงกำหนดมาตรการสนับสนุนแนวทางสร้างสังคมสุจริต ดังนี้

๒.๑ สนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยเรื่องการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เพื่อนำผลศึกษามาสู่การปฏิบัติจริง

สนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยด้านการป้องกันและปราบปรามทุจริตประพฤติมิชอบ เพื่อนำกำหนดเป็นขั้นตอนปฏิบัติในการจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบให้หมดสิ้นไปจากสังคมไทย

๒.๒ ผนึกกำลังทุกฝ่าย ปลุกฝังจิตสำนึกที่ดีแก่สังคมไทย

ผนึกกำลังร่วมกับองค์กรเอกชนและสื่อมวลชน เพื่อจัดทำแผนรณรงค์สร้างจิตสำนึกในการประหยัด ยกย่องคนดี คนซื่อสัตย์ และต่อต้านการทุจริต

๒.๓ กำหนดมาตรการคุ้มครองพยาน เพื่อจัดการทุจริตประพฤติมิชอบ

กำหนดมาตรการเพื่อคุ้มครองพยานในทุกกรณีที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อให้การจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบสามารถดำเนินตามครรลองของกระบวนการยุติธรรมได้อย่างสมบูรณ์แบบ

๒.๔ สรรหาบุคลากรเข้าสู่ตำแหน่งสูงแบบเปิดในระบบราชการ

กำหนดแนวทางดำเนินการสรรหาบุคลากรเข้าสู่ตำแหน่งระดับสูงแบบเปิดในระบบราชการ ด้วยกระบวนการคัดเลือกที่โปร่งใสและมีประสิทธิภาพ เพื่อเปิดโอกาสให้คนดีมีความสามารถ

๒.๕ จัดทำแผนเฝ้าระวังการทุจริต ช่วยลดทุจริตมิให้กระทำผิดซ้ำ

จัดทำแผนเฝ้าระวังการทุจริตในหน่วยงานที่มีปัญหา ร้องเรียนการทุจริตตามลำดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อป้องกันและช่วยลดการทุจริต

๒.๖ สร้างมาตรการติดตามการบังคับใช้กฎหมาย

สร้างมาตรการติดตามการบังคับใช้กฎหมายและระเบียบ ที่เกี่ยวข้องกับการเสนอราคาในการประมูลงานของภาครัฐและการจัดซื้อจัดจ้างในทุกหน่วยงาน เพื่อลดการทุจริตและสร้างสังคมสุจริตให้เกิดขึ้นได้อย่างแท้จริง

๓. ด้านธุรกิจการเมือง

พรรคประชาธิปัตย์ยึดมั่นในอุดมการณ์ที่จะสร้างสรรค์การเมืองตามครรลองประชาธิปไตยอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรม ซึ่งแนวทางหนึ่งคือต้องควบคุมธุรกิจการเมืองไม่ให้ครอบงำการเมือง และต้องขจัดธุรกิจการเมืองโดยพรรคประชาธิปัตย์ สนับสนุนการเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา เพื่อนำไปสู่ “การควบคุมค่าใช้จ่ายก่อนการเลือกตั้ง” เพื่อให้การจัดกิจกรรมทางการเมืองมีความเหมาะสมเท่าเทียมกันในระหว่างพรรคการเมือง

๔. ด้านการสร้างความเข้มแข็งให้องค์กรชุมชน

พรรคประชาธิปัตย์เห็นความสำคัญของการสร้างความเข้มแข็งให้องค์กรชุมชน เพราะตระหนักดีว่าระบบการเมืองของไทยจะสุจริตและมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานของระบอบประชาธิปไตยได้ก็ต่อเมื่อประชาชนในชุมชนมีความพร้อมที่จะมีส่วนร่วมทางการเมือง และสามารถสร้างองค์กรชุมชนของตนให้เข้มแข็งเพื่อเป็นรากฐานที่แข็งแรงของระบบการเมือง แต่เนื่องจากองค์กรชุมชนต้องเริ่มจากความพร้อมของคนในชุมชน เพื่อให้พึ่งพิงตนเองได้ และรัฐต้องกำหนดบทบาทที่เหมาะสมและระมัดระวัง จึงกำหนดมาตรการ ดังนี้

๔.๑ จัดตั้งศูนย์สนับสนุนข่าวสาร เพื่อสนับสนุนการทำงานองค์กรชุมชน

เร่งดำเนินการจัดตั้งศูนย์สนับสนุนข้อมูลข่าวสารในทุกหน่วยงาน เพื่อการสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรชุมชนตามความต้องการขององค์กรชุมชน

๔.๒ สนับสนุนการสร้างโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อการกระจายข่าวสาร

สนับสนุนการสร้างโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อการกระจายและการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารต่างๆในองค์กรชุมชน

๕. ด้านการปฏิรูประบบราชการ และการบริหารภาครัฐ

เพื่อให้เจตนารมณ์ของการปฏิรูปการเมืองสัมฤทธิ์ผล พรรคประชาธิปัตย์เห็นว่า การปฏิรูประบบราชการและการบริหารภาครัฐอย่างเร่งด่วนนั้นเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง พรรคจึงสนับสนุนการดำเนินการตามแผนปฏิรูประบบบริหารภาครัฐ และกำหนดแนวทางปรับปรุงการบริหารภาครัฐให้ตอบสนองต่อการปฏิรูปการเมือง การมีส่วนร่วมของประชาชน และสอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม ที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน โดยพรรคได้กำหนดนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนไว้ดังนี้

๕.๑ ปรับโครงสร้างกระทรวงทางสังคม เพื่อให้มีความกระชับ คล่องตัว และมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงแนวทางการกระจายอำนาจ

๕.๒ ปรับโครงสร้างกระทรวงทางเศรษฐกิจ เพื่อสร้างความเป็นเอกภาพ และมีประสิทธิภาพในการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจ

- ๕.๓ แก้ไขพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ เพื่อให้สอดคล้องกับการบริหารภาครัฐแนวใหม่ และกำหนดให้มีแผนนิติบัญญัติประกอบการกำหนดนโยบายของรัฐ
- ๕.๔ เสนอแผนนิติบัญญัติควบคู่ไปกับการแถลงนโยบายของรัฐบาลต่อรัฐสภา เพื่อให้เห็นว่า ในการดำเนินนโยบายดังกล่าว ต้องมีการเสนอกฎหมายอย่างไรบ้าง
- ๕.๕ ปรับปรุงระบบเงินเดือน และสวัสดิการข้าราชการให้สอดคล้องกับความเป็นจริง โดยคำนึงถึงการเพิ่มความหลากหลาย และสอดคล้องกับแต่ละสาขาอาชีพและสายงาน
- ๕.๖ ปรับบทบาทและขนาดภาครัฐ เพื่อให้ภาครัฐมีขนาดเล็กลง แต่มีประสิทธิภาพกับทั้งมีบทบาทที่เหมาะสม โดยการแปรรกิจการภาครัฐที่เคยดำเนินการเองในรูปแบบที่หลากหลายแต่สามารถควบคุมประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนได้ คือ
- ๕.๖.๑ สนับสนุนการจ้างเหมาบริการโดยภาคเอกชนในงานที่ภาครัฐไม่ต้องรับผิดชอบต่อประชาชนโดยตรง
- ๕.๖.๒ สนับสนุนการจัดตั้งองค์กรมหาชน โดยการให้หน่วยงานที่มีภารกิจสอดคล้องกับแนวทางดังกล่าว เปลี่ยนรูปแบบการบริหารเป็นองค์กรมหาชนที่มีความคล่องตัวและประสิทธิภาพสูงกว่า
- ๕.๖.๒ สนับสนุนการดำเนินการตามแผนแม่บทแปรรูปรัฐวิสาหกิจ โดยจะต้องเน้นการวางระบบกำกับดูแลการบริหาร การให้บริการประชาชนและมีการคิดค่าบริการที่เหมาะสม
- พรรคประชาธิปัตย์ มีความเชื่อมั่นว่านโยบายการเมืองการปกครองที่พรรคเสนอมจะเป็นแนวทางของการสร้างสังคมที่สุจริต มีระบบราชการที่มีประสิทธิภาพ มีองค์กรชุมชนที่เข้มแข็ง และมีการเมืองที่ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง

นโยบายสังคม

“พัฒนาคุณภาพคน เสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง”

พรรคประชาธิปัตย์ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนอย่างสูงสุด เพราะเชื่อมั่นว่าคนไทยทุกคนคือพลังยิ่งใหญ่ที่จะช่วยสรรค์สร้างสังคมไทยให้ก้าวไปสู่อนาคตได้อย่างมั่นคง นโยบายสังคมของพรรคจึงไม่ได้มุ่งเน้นให้ความสะดวกและความพึงพอใจในระยะสั้น แต่เน้นการพัฒนาให้มั่นคงอย่างยั่งยืน โดยเริ่มที่การพัฒนาตัวคนและสถาบันครอบครัว ซึ่งเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดของสังคมให้มีความเข้มแข็ง เพื่อเป็นรากแก้วที่แข็งแกร่งนำไปสู่การพัฒนาหน่วยสังคมอื่นๆ ต่อไป

เพื่อให้เจตจำนงดังกล่าวบรรลุผลสำเร็จอย่างแท้จริง พรรคประชาธิปัตย์ได้กำหนดนโยบายพัฒนาสังคมไทยที่ช่วยฟื้นฟูสภาพสังคมให้กลับมาแข็งแรงดังเดิมให้เร็วที่สุด โดยมุ่งเน้นที่ประเด็นสำคัญ ๕ ประการ ดังนี้

๑. ครอบครัว

จุดกำเนิดในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพควบคู่คุณธรรมเพื่อพัฒนาสังคมให้มั่นคงยั่งยืนนั้นต้องเริ่มต้นที่พื้นฐานสำคัญ คือ สถาบันครอบครัวเป็นลำดับแรก แต่เนื่องจากโครงสร้างในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปจากครอบครัวใหญ่กลายเป็นครอบครัวขนาดเล็ก ทำให้ความอบอุ่นเชิงอุปถัมภ์ที่ดีในรูปแบบไทยเริ่มจางหายไป และเป็นจุดเริ่มของปัญหาทางสังคมนัยบการ ดังนั้นจึงต้องฟื้นฟูสถาบันครอบครัวเพื่อเป็นหลักในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพและคุณธรรม และเป็นเสาหลักที่แข็งแรงค้ำจุนสังคมให้พัฒนาอย่างมั่นคงยั่งยืนตลอดไป ดังนี้

๑.๑ จัดสรรเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำเพื่อสร้างบ้านหลังแรกสำหรับครอบครัวใหม่

จัดสรรเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำเพื่อสร้างบ้านหลังแรกสำหรับครอบครัวใหม่ที่บิดามารดามีบุตรและยังไม่มีบ้านเป็นของตนเอง เพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างครอบครัวให้มีความอบอุ่นและคุณภาพชีวิตที่ดี อันเป็นรากฐานที่มั่นคงของสังคมสืบไป

๑.๒ ให้บิดาสายหยุดงานเพื่อเลี้ยงดูบุตรแรกเกิด ๙๐ วันในกรณีที่มารดาไม่สามารถดูแลได้

สนับสนุนการแก้ไข พ.ร.บ. คู่สมรสแรงงาน ให้เอื้อต่อการพัฒนาความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวด้วยการกำหนดให้บิดาสามารถหยุดงานได้ ๙๐ วัน เพื่อเลี้ยงดูบุตรแรกเกิดในกรณีที่มารดาเสียชีวิต หรือพิการ หรือป่วยไข้จนไม่สามารถดูแลบุตรด้วยตนเองได้

๑.๓ ส่งเสริมให้มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทุกหมู่บ้านและทุกสถานประกอบการ เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการศึกษาปฐมวัย

ขยายขอบเขตของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหรือสถานรับเลี้ยงเด็กเล็ก จากระดับตำบลลงไปสู่ระดับหมู่บ้านและสนับสนุนให้สถานที่ประกอบการต่าง ๆ มีสถานที่รับเลี้ยงและพัฒนาเด็กเล็ก เพื่อสร้างความพร้อมให้เด็กก่อนเข้าสู่ระบบการศึกษา และเอื้อประโยชน์ต่อบิดามารดาในการประกอบอาชีพ

๑.๔ ตรวจสอบสุขภาพฟรีแก่ครอบครัว และดูแลรักษาพยาบาลฟรีแก่เด็กแรกเกิดจนถึง ๑๕ ปี

ให้คำแนะนำด้านสุขอนามัยแก่มารดาในขณะตั้งครรภ์และให้ความรู้ในการเลี้ยงดู เพื่อให้ทารกที่เกิดมามีสุขภาพที่แข็งแรงสมบูรณ์ โดยผ่านระบบบริการสาธารณสุขของภาครัฐในพื้นที่และให้บริการรักษาพยาบาลฟรีแก่เด็กแรกเกิดจนถึงวัยทำบัตรประชาชน (๑๕ ปี)

๑.๕ สนับสนุนการสร้างเสริมความเข้มแข็งให้ชุมชน

โดยให้ชุมชนเป็นผู้ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตรวจสอบโครงการ และงบประมาณต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยกระจายงบประมาณ ข้อมูลข่าวสาร ตามความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง

๒. สตรี

พรรคประชาธิปัตย์ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของบทบาทสตรีในการพัฒนาสังคมและเห็นว่าการปรับเปลี่ยนบทบาทของสตรีให้ร่วมพัฒนาประเทศอย่างเสมอภาคและเป็นรูปธรรมจะเป็นรากฐานสำคัญของการปฏิรูปสังคม ทั้งด้านการเมือง การปกครอง การศึกษา และทุกด้าน ซึ่งแนวทางของบทบาทสตรีก็มีบรรจุไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับใหม่แล้ว แต่การปฏิบัติยังจำกัดด้วยข้อจำกัดทางสังคมยังทำให้การพัฒนาไม่บรรลุผลเท่าที่ควร พรรคประชาธิปัตย์จะผลักดันในทุกวิถีอย่างจริงจังเพื่อทลายกำแพงที่จำกัดบทบาทสตรีให้หมดไปให้สังคมพัฒนาอย่างสมบูรณ์ ดังนี้

๒.๑ ขจัดความรุนแรงและต่อต้านการเลือกปฏิบัติต่อสตรีทุกรูปแบบอย่างจริงจัง

ขจัดความรุนแรงและต่อต้านการเลือกปฏิบัติต่อสตรีทุกรูปแบบ เพื่อความเสมอภาคในสิทธิและเสรีภาพของสตรีตาม กฎหมายรัฐธรรมนูญ

๒.๒ เปิดโอกาสให้สตรีได้รับและใช้สิทธิเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุรุษ

โดยเฉพาะการศึกษาและการประกอบอาชีพ สตรีต้องได้รับการศึกษาอย่างเต็มที่และสามารถประกอบอาชีพได้ทุกประเภทเช่นเดียวกับบุรุษ เช่น การป้องกันประเทศ

๒.๓ พัฒนาบทบาทสตรีให้มีศักยภาพเต็มที่สู่การเป็นผู้นำ

ส่งเสริมสตรีให้มีส่วนร่วมเต็มที่ในการตัดสินใจของสังคมทุกระดับ ตั้งแต่การวางแผนครอบครัว การวางแผนชุมชน และสนับสนุนให้สตรีมีบทบาทในการเป็นผู้นำชุมชนและสังคมได้โดยไม่มีกรอบกฎเกณฑ์ที่ผ่านมา โดยภาครัฐจะเข้ามามีส่วนสนับสนุนในด้านงบประมาณและการฝึกอบรมเพิ่มบทบาทสตรีผ่านทางองค์กรพัฒนาชุมชนและกลุ่มองค์กรพัฒนาสตรีต่าง ๆ ที่ตั้งขึ้นอย่างถูกต้องและได้รับการรับรองตามกฎหมาย

๒.๔ จัดตั้งกองทุนพัฒนาอาชีพและสนับสนุนศักยภาพขององค์กรสตรีต่าง ๆ

จัดตั้ง "กองทุนเพื่อพัฒนาอาชีพสตรี" อย่างทั่วถึงทุกหมู่บ้านเพื่อส่งเสริมให้การพัฒนาศักยภาพขององค์กรสตรี โดยให้การศึกษาเพิ่มเติมสนับสนุนงบประมาณด้านการฝึกฝนอาชีพทำให้สตรีมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๒.๕ คัดครองสตรีให้ได้รับความเป็นธรรมอย่างแท้จริง

สนับสนุนให้มีการออกกฎหมายและบังคับใช้อย่างจริงจัง เช่น "พระราชบัญญัติสวัสดิการสังคม" เพื่อช่วยเหลือ เด็ก สตรี คนชรา ให้ได้รับการคุ้มครองอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะการคุ้มครองจากการใช้ความรุนแรงในครอบครัวและการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม

๒.๖ สร้างทัศนคติและค่านิยมที่ไม่กตขีทางเพศ และให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์อย่างถูกต้อง

รณรงค์เพื่อสร้างทัศนคติและค่านิยมในการให้เกียรติและเคารพในสิทธิสตรีมากขึ้น ต่อต้านการกตขีทางเพศและเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของโรคเอดส์อย่างเข้มข้นและทั่วถึงกว่าในปัจจุบัน

๒.๗ ขจัดการค้าประเวณีและบริการทางเพศ

ปราบปรามอย่างเด็ดขาดและลงโทษอย่างรุนแรงต่อสถานบริการและผู้ประกอบการธุรกิจทางเพศ โดยเฉพาะการให้บริการโดยสตรีที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี จะต้องไม่มีอีกต่อไปในสังคม

ก. เด็ก

สังคมที่จะพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน นอกจากการวางรากฐานของครอบครัวให้มั่นคง ยังต้องใส่ใจในการปูพื้นฐานของการพัฒนาบุคคลโดยเริ่มตั้งแต่วัยเด็ก ซึ่งครอบครัวที่มีพื้นฐานเข้มแข็งย่อมไม่สร้างปัญหาแก่สังคม แต่สภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน ยังมีอีกจำนวนมากที่ไม่สามารถแก้ไขด้วยกระบวนการของการพัฒนาสถาบันครอบครัวแต่เพียงด้านเดียว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของเด็กกำพร้าอนาถา เด็กถูกทอดทิ้งและเด็กพิการที่ครอบครัวไม่สามารถดูแลได้ ซึ่งในปัจจุบันมีจำนวนไม่ต่ำกว่า ๘ ล้านคนและยังไม่รวมเด็กและสตรีที่ถูกล่อลวงให้ค้าประเวณีและใช้แรงงานที่ผิดกฎหมาย พรรคประชาธิปไตยเห็นและตระหนักในปัญหาดังกล่าว จึงมีนโยบายช่วยเหลือให้เด็กและเยาวชน รอดพ้นจากภาวะยากเข็ญ ร้อนแร้ว ไร้การศึกษา และถูกกดขี่ข่มเหงจากสังคม ดังนี้

๓.๑ วางแผนแก้ปัญหาเด็กและเยาวชนให้ตรงจุดอย่างเร่งด่วน

เร่งสำรวจและเก็บข้อมูลที่เชื่อถือได้เกี่ยวกับเด็กเร่ร่อน ขอดาน และเด็กที่ครอบครัวมีปัญหาเพื่อจัดทำแผนการช่วยเหลือได้อย่างมีประสิทธิภาพ และปรับเพิ่มอำนาจของเจ้าหน้าที่หน่วยงานรัฐด้านการรับผิดชอบปัญหาเด็กและเยาวชน ให้มีอำนาจและขอบเขตเต็มที่ในการแก้ปัญหาของเด็กที่ไม่มีสัญชาติบัตรและทะเบียนบ้าน เพื่อให้เด็กเร่ร่อนและเด็กมีปัญหาอื่น ๆ มีโอกาสทางการศึกษาได้รับการคุ้มครองและให้ความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ

๓.๒ ปรับบทบาทหน่วยงานรัฐเพื่อเชื่อมโยงกับองค์กรสาธารณะ

ปรับบทบาทของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดูแลช่วยเหลือเด็กและเยาวชนให้มีความคล่องตัวในการประสานงานและเชื่อมโยงการทำงานเข้ากับองค์กรเอกชนและองค์กรสาธารณะต่าง ๆ และเป็นแกนนำในการช่วยเหลือเด็กและเยาวชนที่มีปัญหาให้มีความครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

๓.๓ จัดการใช้แรงงานและค้าประเวณีเด็กด้วยความเด็ดขาด

กวดขันสถานประกอบการมิให้มีการใช้แรงงานเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีอย่างเด็ดขาด ควบคู่ กับการปราบปรามการค้าประเวณีเด็กอย่างเข้มงวดและจริงจัง

๓.๔ ให้โอกาสเด็กที่เคยทำผิดด้วยการศึกษา เพื่อป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นใหม่

ให้เด็กที่ถูกควบคุมหรือต้องขังได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเต็มที่ทั้งสายสามัญและวิชาชีพ เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตัวได้ อันจะช่วยป้องกันไม่让他们เขาหวนกลับไปกระทำผิดซ้ำอีก

๔. ผู้สูงอายุ

สังคมไทยถือเป็นสังคมแห่งความกตัญญูที่ต้องให้ความเคารพและตอบแทนพระคุณผู้สูงอายุ ผู้มีส่วนสร้างความอบอุ่นให้เกิดขึ้นในสถาบันครอบครัวไทยมาโดยตลอด ผู้สูงอายุที่มีคุณภาพชีวิตที่ดียังเป็นหลักยึดสำคัญของครอบครัว ที่ช่วยถ่ายทอดประสบการณ์ต่าง ๆ เหมือนการชี้หนทางในการสร้างสังคมไปสู่ความเข้มแข็งอย่างสมบูรณ์แบบปัจจุบันแนวโน้มของประชากรผู้สูงอายุของไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากปี ๒๕๓๓ ประชากรผู้สูงอายุมีสัดส่วนร้อยละ ๗.๒ ของประชากรทั้งประเทศ หรือประมาณ ๔ ล้านคน มาถึงปี ๒๕๓๙ ประชากรผู้สูงอายุเพิ่มเป็นร้อยละ ๘.๒ หรือประมาณ ๔.๙ ล้านคน จากสถิติดังกล่าวคาดว่าในปี ๒๕๔๙ ประชากรผู้สูงอายุจะเพิ่มสัดส่วนเป็นร้อยละ ๑๐.๓ หรือประมาณ ๖.๗ ล้านคน ซึ่งจะเป็นประชากรกลุ่มใหญ่ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาสังคมพรรคประชาธิปไตยฯ ตระหนักถึงความสำคัญของผู้สูงอายุ ซึ่งถือเป็นปวงชนนียบคณลของครอบครัว และสังคมที่มีส่วนร่วมสร้างสังคมไทยจวบจนปัจจุบัน จึงได้วางแผนนโยบายในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุไว้ดังนี้

๔.๑ ลดหย่อนภาษีเงินได้แก่ผู้เลี้ยงดูบุพการี

สนับสนุนการแก้ไขกฎหมายลดหย่อนภาษีให้กับบุตรผู้เลี้ยงดูบิดามารดาหรือบุพการีที่ไม่มีรายได้ที่มีอายุเกิน ๖๐ ปีขึ้นไป ควบคู่กับการสร้างค่านิยมให้คนไทยให้ความเคารพนับถือและให้การช่วยเหลือแก่ผู้สูงอายุ

๔.๒ จัดเบี้ยยังชีพรายเดือนแก่ผู้สูงอายุครอบคลุมมากขึ้น

สนับสนุนการจัดสรรงบประมาณรัฐเพื่อจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุที่ไม่มีรายได้ให้ครอบคลุมยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นการสานต่อนโยบายของพรรคที่มอบเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุมาโดยตลอด นอกจากนั้นจะสนับสนุนให้มีการจัดตั้ง “กองทุนการออมเพื่อการชราภาพ” ในลักษณะการออมระยะยาวที่ให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอย่างเหมาะสมเพื่อให้ผู้ทำงานมีรายได้เพียงพอต่อการยังชีพอันจะนำมาซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดีหลังเกษียณอายุ

๔.๓ ให้สวัสดิการ บริการรักษาพยาบาลฟรีและจัดศูนย์บริการอื่น ๆ แก่ผู้สูงอายุ

บริการรักษาพยาบาลฟรีและจัดสวัสดิการชุมชนดูแลผู้สูงอายุ เช่น จัดหาอาชีพเสริม สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สถานที่ออกกำลังกาย และการจัดอบรมกลุ่มต่าง ๆ ให้ครอบคลุมทั้งผู้สูงอายุทั่วไปและผู้สูงอายุที่ยากจนไม่มีญาติอีกด้วย

๔.๔ จัดทำ พ.ร.บ.คุ้มครองผู้สูงอายุ

สนับสนุนการจัดทำ พ.ร.บ.คุ้มครองผู้สูงอายุ และองค์การรับผิดชอบงานด้านผู้สูงอายุที่มีความเป็นเอกภาพ ร่วมกับประสานงานกับองค์กรเอกชนและองค์กรสาธารณะอื่น ๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุให้ดีขึ้น

๔.๕ สนับสนุนการปฏิบัติงานของ “ธนาคารคลังสมอง”

ดำเนินการสนับสนุน “ธนาคารคลังสมอง” ให้ได้ปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ ตามแนวพระราชเสาวนีย์เพื่อเปิดโอกาสให้มีการใช้ประสบการณ์ของผู้ทรงความรู้ ในการร่วมกันสรรค์สร้างสังคมในทุกด้าน

๕. ผู้พิการ

สังคมไทยที่มีทัศนคติและพฤติกรรมในการช่วยเหลือผู้พิการ โดยมีพื้นฐานจากความรู้สึกสงสารเป็นหลัก แนวทางการช่วยเหลือผู้พิการส่วนใหญ่ จึงได้รับการจัดทำออกมาในเชิงของการให้การสงเคราะห์มากกว่าที่จะตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของผู้พิการ ที่ต้องการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาและตอบสนองสังคมเต็มกำลังเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป การช่วยเหลือผู้พิการอย่างแท้จริงจึงต้องเปิดกว้างให้ผู้พิการได้มีโอกาสแสดงความสามารถได้อย่างเต็มที่ และจะต้องกำจัดการกีดกันและการละเมิดทางสิทธิ์ต่าง ๆ ต่อผู้พิการให้หมดไป

พรรคประชาธิปไตย จึงได้วางแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตและป้องกันฟื้นฟูสมรรถภาพผู้พิการ ให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ ดังนี้

๕.๑ จัดตั้งศูนย์ประสานงานป้องกันความพิการ เพื่อดำเนินงานอย่างเป็นระบบ

สนับสนุนให้หน่วยงานหลักที่มีอยู่แล้วมีบทบาทที่เป็นอิสระในการดำเนินงานอย่างเต็มที่ ในการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ นอกภาครัฐทั้งในและต่างประเทศ เพื่อร่วมกันวางแผนและแนวทางป้องกันอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ก่อนคลอด ระหว่างคลอด หลังคลอด ตลอดจนการบำบัดเพื่อแก้ไขความพิการจนถึงวัยผู้ใหญ่

๕.๒ ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้พิการด้วยกระบวนการสมัยใหม่

ส่งเสริมให้คนพิการได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะคนพิการในชนบทห่างไกลด้วยการจัดตั้งแผนกเวชศาสตร์ฟื้นฟูในโรงพยาบาลทุกแห่งในระดับอำเภอ และศูนย์ฟื้นฟูสาขาต่าง ๆ อย่างทั่วถึง

๕.๓ ให้ผู้พิการได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและเรียนร่วมในโรงเรียนทั่วไปได้

ส่งเสริมให้มีการจัดการศึกษาสำหรับผู้พิการอย่างกว้างขวางทุกระดับตาม พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ โดยให้ผู้พิการสามารถเรียนร่วมในโรงเรียนทั่วไปได้มากที่สุด และจัดโรงเรียนเฉพาะสำหรับผู้พิการที่ไม่สามารถเรียนร่วมในโรงเรียนทั่วไปให้กระจายมากขึ้นเพื่อความสะดวกแก่ผู้พิการ รวมทั้งจัดหาทุนการศึกษาและพัฒนาระบบการเรียนการสอนและบุคลากรเพื่อให้การศึกษาแก่ผู้พิการเพิ่มขึ้น

๕.๔ อบรมอาชีพแก่ผู้พิการ ให้เข้าทำงานเพื่อขึ้นในทุกสถานประกอบการ

ใช้มาตรการทางการเงินและการคลัง ด้วยการอุดหนุนงบประมาณให้แก่ภาคเอกชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้พิการ ในการฝึกอบรมอาชีพและรับผู้พิการเข้าทำงานในสถานประกอบการ ตลอดจนให้มีการจัดเครือข่ายข้อมูลการฝึกฝนอาชีพและการจัดหางานให้ผู้พิการเพิ่มขึ้น

๕.๕ อำนวยความสะดวกทุกรูปแบบให้แก่ผู้พิการ

สนับสนุนการปรับระบบสาธารณูปโภคให้เอื้อต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้ความสะดวกแก่ผู้พิการมากยิ่งขึ้น ทั้งด้านอาคาร สถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ

๕.๖ สนับสนุนการรวมตัวของผู้พิการในทุกระดับเพื่อสร้างประโยชน์ต่อสังคม

ส่งเสริมให้ผู้พิการได้มีการรวมตัวในทุกระดับ เพื่อวัตถุประสงค์ในการช่วยเหลือกัน และมีส่วนร่วมต่อสังคม การเมือง การปกครอง รวมทั้งสนับสนุนให้องค์กรที่ทำงานเกี่ยวข้องกับผู้พิการทั้งภาครัฐและเอกชนมีการพัฒนาประสิทธิภาพให้ช่วยเหลือผู้พิการอย่างครอบคลุมรอบด้านมากขึ้น

๕.๗ ลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้แก่ผู้พิการ

ลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพื่อแบ่งเบาภาระทางภาษี อันจะช่วยให้ผู้พิการมีพลังและกำลังใจในการพัฒนาสังคมร่วมกับทุกคนในสังคมไทยได้อย่างสมศักดิ์ศรีตลอดไป

นโยบายการศึกษา

“สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ เชิดชูวิชาชีพครู สู่คุณภาพทุกระดับ”

พรรคประชาธิปัตย์ มุ่งมั่นที่จะสร้างศตวรรษใหม่ของการศึกษาไทย เพื่อให้สังคมไทยเป็น “สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต” อย่างแท้จริง ด้วยตระหนักดีว่าในโลกแห่งศตวรรษใหม่ ประเทศไทยจะมีศักยภาพในการแข่งขันกับนานาชาติอย่างมีศักดิ์ศรีบนพื้นฐานของการพัฒนาที่มั่นคงยั่งยืนและพร้อมด้วยคุณภาพได้ โดยนำการศึกษาสู่ทุกคน เป็นเสมือนการลงทุนเพื่ออนาคตของชาติ เป็นรากฐานของความร่มเย็นเป็นสุขของสังคม อันก่อเกิด

ให้เป็นพลังสำคัญในการผลักดันประเทศไทยให้ก้าวหน้า และอยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรีบนเวทีประชาคมโลก นโยบายของพรรคประชาธิปัตย์จึงประกอบด้วยสามภูมิของการศึกษา คือ

๑. **ภูมิคุ้มกัน** ด้วยการบริหารจัดการศึกษาให้ประชาชนทุกช่วงทุกวัยของชีวิตสามารถต้านทานสิ่งเลวร้าย ซึ่งเป็นพิษภัยรอบด้านกล้าเผชิญสถานการณ์และแก้ไขปัญหาด้วยวิถีทางที่เป็นธรรม
๒. **ภูมิคุ้มครอง** ดำเนินนโยบายคุ้มครองสิทธิและโอกาสในการศึกษาของประชาชนทุกคน ทุกพื้นที่ให้ได้รับสิทธิและโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน และจะคุ้มครองสวัสดิการและการผดุงศักดิ์ศรีของวิชาชีพครูอย่างเต็มที่
๓. **ภูมิคุ้มค่า** ดำเนินนโยบายจัดสรรทรัพยากรและการลงทุนทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพคุ้มค่าโดยเน้นให้ประชาชนทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการตรวจสอบและประกันคุณภาพทางการศึกษา ซึ่งพรรคประชาธิปัตย์ได้กำหนดนโยบายและมาตรการ ๑๓ ด้านอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม ดังนี้

๑. นโยบายปฏิรูปการศึกษาอย่างเป็นเอกภาพและครบวงจร : พันธกิจร่วมกันของคนและทุกฝ่าย

พรรคประชาธิปัตย์ถือว่าการปฏิรูปการศึกษาตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นพันธกิจสำคัญในการพัฒนาประเทศสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยต้องดำเนินการให้ทุกฝ่ายมีวิสัยทัศน์และนำไปปฏิบัติอย่างมีเอกภาพและครบวงจรเพื่ออนาคตที่ยั่งยืนของประเทศชาติ พรรคประชาธิปัตย์จักเร่งระดมสรรพความคิดและทรัพยากร เพื่อเปิดศตวรรษใหม่ให้การศึกษาไทยด้วยแนวทางหลักที่เต็มรูปแบบและสัมพันธ์เชื่อมโยงอย่างเป็นรูปธรรมกับนโยบายด้านอื่น ๆ ของพรรค ดังนี้

๑.๑ ช่วยเหลือการปฏิบัติงานของสำนักงานปฏิรูปการศึกษาอย่างเต็มรูปแบบ

สนับสนุนการปฏิบัติงานของสำนักงานปฏิรูปการศึกษาอย่างเต็มที่ ทั้งการจัดสรรงบประมาณและการประสานงาน เพื่อช่วยวางรากฐานและดำเนินการตามภารกิจให้ลุล่วงและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

๑.๒ เอกภาพในเชิงนโยบาย ยึดหยุ่นหลากหลายในทางปฏิบัติ

กำหนดนโยบายปฏิรูปการศึกษาที่เป็นเอกภาพ โดยการประสานความเข้าใจและวิสัยทัศน์ของทุกหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการในทิศทางเดียวกัน รวมทั้งเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายมีแนวปฏิบัติที่ยึดหยุ่นหลากหลายสามารถปรับเปลี่ยนวิธีดำเนินการได้ตามความเหมาะสม

๑.๓ รณรงค์ต่อเนื่องเรื่องการมีส่วนร่วม เพื่อบรรลุเป้าหมายปฏิรูปการศึกษา

ดำเนินการรณรงค์อย่างต่อเนื่องให้ทุกฝ่าย เข้าใจถึงบทบาทและความสำคัญของการมีส่วนร่วมเพื่อผลสัมฤทธิ์ในการปฏิรูปการศึกษา

๒. นโยบายกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม : หัวใจของการปฏิรูปการศึกษา

ปฏิรูประบบและกระบวนการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ประกอบด้วยรูปแบบและหลักสูตรที่หลากหลายให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการช่วยให้ผู้เรียนค้นพบศักยภาพของตนเองและพัฒนาได้เต็มศักยภาพโดยให้ความสำคัญกับการเรียนรู้คุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ โดยกำหนดมาตรการ ดังนี้

๒.๑ ดำเนินการให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม ช่วยค้นพบศักยภาพของแต่ละบุคคล

ดำเนินการให้ทุกฝ่ายที่มีส่วนร่วม ไม่ว่าจะเป็นครู ผู้เรียน ผู้บริหารสถานศึกษา ตลอดจนบุคลากรทางการศึกษาต่าง ๆ ให้มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการ วิธีการและทักษะการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถค้นพบศักยภาพของแต่ละบุคคล

๒.๒ ให้ชีวิตจริงเป็นบทเรียนที่มีคุณค่า ช่วยผู้เรียนใฝ่รู้ใฝ่ศึกษา

ส่งเสริมให้ชีวิตจริงเป็นองค์ประกอบสำคัญของบทเรียนที่มีคุณค่า สอดคล้องกับการดำรงชีวิตในครอบครัว ชุมชน และท้องถิ่น อันจะก่อประโยชน์ให้ผู้เรียนมีความใฝ่รู้และใฝ่ศึกษาตลอดไป

๒.๓ ค้นคว้าหาความรู้ด้วย สุ จิ ปุ ลิ และหลักการศึกษาศาสตร์ ๔ ประการ

ส่งเสริมให้ผู้เรียน ค้นคว้าและแสวงหาความรู้ด้วยหลักของ สุ (ฟัง) จิ (คิด) ปุ (ถาม-ค้นคว้า) ลิ (เขียน) และหลักของการศึกษาศาสตร์ ๔ ประการ คือ พุทธศึกษา จริยศึกษา พลศึกษา และหัตถศึกษา

๒.๔ จัดตั้งศูนย์ภูมิปัญญาไทยในทุกภูมิภาค นำความภูมิใจของชาติคืนสู่สังคมไทย

จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ภูมิปัญญาไทยในทุกภูมิภาค เป็นแหล่งการเรียนรู้ที่มีคุณค่าและเป็นมรดกทางวัฒนธรรม เพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาไทยไม่ให้สูญหายไปกับการแสวงหาเปลี่ยนแปลงของสังคม

๒.๕ ร่วมมือทุกฝ่าย กระจายแหล่งการเรียนรู้ อนุรักษ์ภูมิปัญญาและเอกลักษณ์ไทย

ประสานความร่วมมือกับทุกหน่วยในสังคมไทย ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการจัดตั้งแหล่งส่งเสริมการเรียนรู้ที่หลากหลาย อาทิ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีพิพิธภัณฑ์และลานกีฬาต่าง ๆ ให้กระจายอันดีแบบอย่างไทยเพื่อรักษาคุณภาพแห่งภูมิปัญญาและเอกลักษณ์ของสังคมไทยให้อยู่คู่เด็กและเยาวชนไทยสืบไป

๓. นโยบายพัฒนาและดูแลครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา : หลักชัยและอนาคตของบ้านเมือง

วิชาชีพครูเป็นส่วนสำคัญยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของชาติ เป็นกำลังในการแข่งขันกับนานาชาติ ดังนั้นการปรับเปลี่ยนและพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อให้ครูสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพที่ดีศรี และได้รับการตอบแทนอย่างเหมาะสม จึงเป็นภารกิจที่สำคัญยิ่ง พรรคประชาธิปัตย์จะดำเนินการอย่างจริงจัง ด้วยมาตรการที่สัมพันธ์และเกี่ยวเนื่องกับมาตรการเดิมและนำเสนอมาตรการใหม่ ๆ ที่จะเป็นโยบาย ดังนี้

๓.๑ กำหนดยุทธศาสตร์เพิ่มแรงจูงใจ นำคนเก่งรุ่นใหม่สู่วิชาชีพครู

ปรับระบบการศึกษาให้สามารถคัดเลือกคนดีคนเก่งที่สุดของแต่ละท้องถิ่น เข้ามาสู่วิชาชีพครู ควบคู่กับการเพิ่มเส้นทางในการเป็นครู โดยให้บัณฑิตปริญญาตรีจากทุกสาขาวิชาสามารถเป็นครูได้ และกำหนดแรงจูงใจและมาตรการพิเศษ อาทิ ศึกษาความเป็นไปได้ของการนบอายุราชการให้ตั้งแต่เริ่มเรียนครู เร่งปลดภาระหนี้สินทั้งในและนอกระบบ ลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีเงินได้ ให้ค่าตอบแทนพิเศษสำหรับครูบางสาขาที่ขาดแคลน คิดกลไกให้รางวัลครูดีเด่น เป็นต้น เพื่อที่ช่วยยกระดับครูให้มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่ดีขึ้น และดึงดูดคนรุ่นใหม่ที่มีความสามารถให้ประกอบวิชาชีพนี้ได้อย่างมีศักดิ์ศรีได้ตลอดไป

๓.๒ กำหนดแผนพัฒนาวิชาชีพครูในลักษณะโครงการแห่งชาติ

ดำเนินการกำหนดแผนการพัฒนาวิชาชีพครูในลักษณะของโครงการแห่งชาติ โดยจัดตั้งคณะกรรมการสร้างและพัฒนาครู อันจะนำมาสู่ความก้าวหน้าและมั่นคงในอาชีพครู

๓.๓ ยกกระตือรือร้นเงินเดือนและสิทธิประโยชน์ตอบแทนให้สูงขึ้นสมศักดิ์ศรีวิชาชีพครู

ออกกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์ โดยให้มีบัญชีเงินเดือนที่เป็น การเฉพาะและเงินเดือนที่เหมาะสม ในระดับที่สามารถจะดำรงชีพได้อย่างสมศักดิ์ศรีเพื่อกู้ครหาในวิชาชีพครูให้ กลับคืนมาโดยเร็วที่สุด รวมทั้งผลักดันการจัดตั้งกองทุนพัฒนาและส่งเสริมครู อาจารย์ และบุคลากรทางการ ศึกษา จัดตั้งศูนย์ส่งเสริม ยกย่อง และให้รางวัล

๓.๔ ผลักดันองค์กรวิชาชีพครูอิสระ เพื่อเป็นเข็มทิศชี้ทางการศึกษาที่ทรงประสิทธิภาพ

เร่งผลักดันเพื่อสร้างองค์กรกลางของครูที่มีความเป็นอิสระ อาทิ สมาครุและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อเป็นพลังชี้นำทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ

๓.๕ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมใหม่

จัดตั้งศูนย์มัลติมีเดียแห่งชาติ เพื่อส่งเสริมการวิจัย รวมทั้งพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ ที่จะช่วยสรรค์สร้าง การศึกษาของชาติให้ก้าวหน้า

๓.๖ เร่งผลิตครูสาขาขาดแคลน โดยเฉพาะครูสำหรับผู้พิการและความสามารถพิเศษ

เร่งผลิตครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาในสาขาวิชาที่ขาดแคลน โดยเฉพาะครูสำหรับบุคลากร เฉพาะกลุ่ม เช่น ผู้พิการและความสามารถพิเศษอย่างเร่งด่วน

๓.๗ ส่งเสริมให้ครูมีโอกาสร่วมงานสอน เพื่อทำการวิจัย

กำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการให้ครูที่มีผลการสอนดีเลิศ หยุดดำเนินการสอนเพื่อทำการวิจัยหลัง การทำงานครบ ๗ ปี

๔. นโยบายปรับปรุงบทบาทภาครัฐ และวิธีการจัดสรรงบประมาณ : กุญแจสู่ความสำเร็จ

ปรับปรุงบทบาทภาครัฐพร้อมจัดสรรงบประมาณแก่สถานศึกษาให้ทั่วถึงอย่างเหมาะสม เพื่อรองรับกับ มาตรการพัฒนาการศึกษา ดังนี้

๔.๑ ปรับบทบาทรัฐจากผู้ดำเนินการสู่ผู้อำนวยความสะดวกให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม

ปรับปรุงบทบาทรัฐสู่ระบบอำนวยความสะดวกและส่งเสริมสนับสนุนสถาบันและองค์กรต่าง ๆ ให้ มีส่วนร่วมจัดการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม ทั่วถึง และมีประสิทธิภาพ

๔.๒ จัดสรรงบประมาณสถานศึกษารัฐรูปแบบใหม่

ปรับปรุงวิธีการจัดสรรงบประมาณแก่สถานศึกษาของรัฐในรูปแบบรายหัว รวมทั้งงบประมาณสนับสนุน โครงการเดิมที่มีอยู่แล้วจะจัดสรรในรูปแบบเงินอุดหนุนทั่วไปในสัดส่วนที่มากขึ้น

๔.๓ สนับสนุนงบประมาณสำหรับโครงการพิเศษอย่างเพียงพอและเหมาะสม

งบประมาณสำหรับโครงการพิเศษที่เป็นความคิดริเริ่มตามนโยบาย ซึ่งมีเหตุผลและความจำเป็นพิเศษ จักต้องได้รับการสนับสนุนอย่างเพียงพอ อาทิ โครงการปฏิรูปการศึกษา โครงการการศึกษาพิเศษและผู้ด้อยโอกาส

โครงการพื้นที่ยากจน โครงการมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ โครงการวิทยาศาสตร์ในโรงเรียน โครงการผลิตครู วิทยาศาสตร์ โครงการปฏิรูปเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา เป็นต้น

๔.๕ เพิ่มงบประมาณเพื่อพัฒนาการศึกษาจากร้อยละ ๕ เป็นร้อยละ ๖ ในปี ๒๕๕๕

เพิ่มวงเงินงบประมาณการศึกษาจากร้อยละ ๕ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ เป็นอย่างน้อย ร้อยละ ๖ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ และจัดสรรงบประมาณเพิ่มโดยเฉลี่ยอย่างน้อยร้อยละ ๕ ต่อปี โดยงบประมาณที่จัดสรรเพิ่มขึ้น ส่วนหนึ่งจะนำไปเป็นเงินทุกประเดิมของภาครัฐในกองทุนการศึกษาใหม่ ๆ ที่มีความสำคัญ เช่น กองทุนพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา

๕. นโยบายขยายโอกาสทางการศึกษา : เพื่อความเป็นธรรมในสังคม

การขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึงทุกกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันในสังคม พรรค ประชาธิปัตย์จะผลักดันในทุกวิถีทาง เพื่อสร้างสะพานแห่งการศึกษาที่เชื่อมโยงทุกช่องทางในสังคมให้แคบลงและ เป็นหนึ่งเดียวกันในที่สุด ด้วยมาตรการที่เป็นรูปธรรมและทำได้จริงดังต่อไปนี้

๕.๑ ปรับวิธีคัดเลือกเข้าศึกษาในทุกระดับ ด้วยหลักการแห่งความเท่าเทียม

ปรับปรุงวิธีการคัดเลือกการเข้าศึกษาในทุกระดับ โดยให้ประชาชนทุกคนมีสิทธิและโอกาสในการได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

๕.๒ เพิ่มอัตราการเรียนรู้อัตราการเรียนสูงประชาชนทุกกลุ่มอย่างเร่งด่วน

เร่งรัดในกระบวนการเพิ่มอัตราการเรียนสูง โดยให้ความสำคัญกับการขยายโอกาสและบริการทางการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียน นอกโรงเรียนและตามอัธยาศัยให้เข้าถึงประชากรทุกกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มผู้ด้อยโอกาส กลุ่มผู้พิการ และกลุ่มผู้ใช้แรงงานทุกสถานประกอบการ

๕.๓ กำหนดเขตศึกษาพิเศษและจัดโครงการพิเศษ ช่วยนักเรียนทั่วประเทศ

สนับสนุนงบประมาณเป็นกรณีพิเศษในเขตพื้นที่ยากจนและทุรกันดาร รวมทั้งสานต่อโครงการพิเศษช่วยเหลือเด็กนักเรียนที่ขาดแคลน อาทิ โครงการอาหารกลางวันและโครงการอาหารเสริม (นม) ที่ริเริ่มโดย นายชวน หลีกภัย เพื่อนักเรียนทุกคนจะมีพลังกายและพลังใจในการศึกษาเล่าเรียนต่อไปแม้ว่าจะอยู่ห่างไกลและทุรกันดาร

๕.๔ จัดตั้งโครงการเรียนรู้อัจฉริยะ เพื่อการมีส่วนร่วมทางการศึกษาของทุกคน

ส่งเสริมการจัดตั้งโครงการเรียนรู้อัจฉริยะ เพื่อสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนในเรื่องของการศึกษา ผู้ใหญ่และการเรียนรู้ของชุมชน

๕.๕ แก้ปัญหาการเข้าเรียนผิดกลุ่มอายุอย่างเร่งด่วน

เร่งแก้ปัญหาการเข้าเรียนผิดกลุ่มอายุของเด็กไทย เนื่องจากยังมีเด็กไทยจำนวนมากเข้าศึกษาในระดับที่ไม่สอดคล้องกับอายุของตนเอง อาจจะเป็นเหตุไม่อาจพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่

๕.๖ จัดตั้งโรงเรียนในกำกับรัฐและบัตรอุดหนุนศึกษา ทางเลือกใหม่แห่งการศึกษาไทย

ส่งเสริมสนับสนุนโรงเรียนรูปแบบใหม่ที่เรียกว่า "โรงเรียนในกำกับของรัฐ" ที่จัดตั้งโดยครู พ่อ แม่ หรือ นิติบุคคล ภายใต้กฎหมายของรัฐ เพื่อเป็นทางเลือกให้ผู้ปกครองมีโอกาสมากขึ้นที่จะเลือกโรงเรียนที่ดีที่สุดให้กับ บุตรหลาน ตลอดจนพิจารณามาตรการสนับสนุนการศึกษาทางเลือก เช่น การศึกษาที่บ้านและพิจารณาหลักเกณฑ์

และมาตรการสนับสนุนระบบบัตรอุดหนุนการศึกษาโครงการพิเศษเพื่อขยายโอกาสการศึกษาของผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีความสามารถพิเศษ

การศึกษาสำหรับผู้พิการ มีมาตรการดังนี้

๑. ออกกฎหมายว่าด้วย การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ
๒. จัดตั้งคณะกรรมการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการ
๓. เร่งรัดการสำรวจข้อมูลคนพิการ ตั้งแต่แรกเกิด และจำแนกผู้ที่มีความบกพร่องบางประเภท ที่จำเป็นต้องได้รับบริการการศึกษาพิเศษ
๔. เร่งรัดขยายโอกาสและการจัดการศึกษาสำหรับผู้พิการ
๕. การจัดการศึกษาสำหรับผู้พิการ จะมีรูปแบบที่หลากหลาย เหมาะสมกับศักยภาพและสภาพความพิการ
๖. จัดฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องให้แก่ผู้บริหาร ครูการศึกษาพิเศษ บุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง ฯลฯ
๗. จัดทุนการศึกษาและการฝึกอบรมแก่ครูและบุคลากรการศึกษาพิเศษทุกระดับเป็นกรณีพิเศษ
๘. จัดตั้งศูนย์แห่งชาติ เพื่อผลิตสื่อพัฒนาและบริการสื่อการศึกษาให้เหมาะสมกับคนพิการ
๙. กำหนดมาตรการทางภาษีเพื่อสนับสนุนการศึกษาพิเศษ
๑๐. ประชาสัมพันธ์ให้ทุกฝ่ายมีเจตคติที่ถูกต้อง และเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับคนพิการ
๑๑. ประสานงานเครือข่ายการให้บริการและความช่วยเหลือ สำหรับผู้พิการ ระดมสรรพกำลัง จัดตั้งกองทุนพิเศษ เพื่อพัฒนาการศึกษาและวิชาชีพสำหรับคนพิการ

การศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส มีมาตรการดังนี้

๑. ออกกฎหมายว่าด้วยการจัดการศึกษา สำหรับผู้ด้อยโอกาส
๒. จัดตั้งคณะกรรมการจัดการศึกษาเพื่อผู้ด้อยโอกาส
๓. เร่งรัดขยายโอกาสและจัดบริการการศึกษา สำหรับผู้ด้อยโอกาสทุกระดับการศึกษา ทุกสถานที่ ทุกเวลา
๔. ระดมสรรพกำลังจัดตั้งกองทุนการศึกษาเพื่อผู้ด้อยโอกาสทุกประเภท
๕. จัดสรรงบประมาณเป็นกรณีพิเศษจากงบประมาณปกติ ตามความเหมาะสมกับภารกิจ

การศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ มีมาตรการ ดังนี้

๑. ออกกฎหมายว่าด้วยการจัดการศึกษา สำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ
๒. จัดตั้งคณะกรรมการจัดการศึกษา เพื่อผู้มีความสามารถพิเศษ
๓. จัดสรรงบประมาณสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ
๔. ประชาสัมพันธ์และให้ความรู้ความเข้าใจแก่พ่อแม่ ผู้ปกครอง สังคมและบุคคลทุกฝ่าย
๕. ส่งเสริมการค้นคว้าวิจัย สว่างองค์ความรู้และพัฒนาหลักสูตร สื่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ

๖. ประสานความร่วมมือและสร้างเครือข่ายของผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ในการจัดกิจกรรมเสริมให้ผู้มีความสามารถพิเศษ ตลอดจนการฝึกอบรม พัฒนาครูและบุคลากรที่ดูแลรับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง

๗. กำหนดเป็นนโยบายให้ทุกกลุ่มสถานศึกษา ทุกอำเภอและจังหวัด สรรหาผู้มีความสามารถพิเศษและจัดโปรแกรมเสริม เพื่อพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษ ให้รางวัลและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษ ทุก ๆ ด้าน

๘. การจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษในระดับปฐมวัยและประถมศึกษาเน้นการจัดกิจกรรมให้กับเด็กทุกคน

๙. ในระดับมัธยมตอนต้น กิจกรรมและโปรแกรมเสริมยังมีความจำเป็น รวมทั้งจะจัดห้องเรียนพิเศษในสถานศึกษาปกติ

๑๐. ในระดับมัธยมศึกษา ลดกิจกรรมลง แต่เพิ่มการจัดโปรแกรมเสริมและการจัดห้องเรียนพิเศษและจัดสถานศึกษาเฉพาะทาง

๑๑. ในระดับอุดมศึกษา จัดโครงการช่วงต่อ โดยมีโปรแกรมเฉพาะในสถาบันอุดมศึกษาและสนับสนุนให้ผู้มีความสามารถพิเศษได้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นถึงระดับปริญญาเอก และมีโอกาสได้ทำวิจัยต่อเนื่อง

๑๒. ให้การสนับสนุนทรัพยากรและบุคลากร สื่อ อุปกรณ์ และความช่วยเหลือที่จำเป็นต่าง ๆ ให้อำเภอต่าง ๆ จัดห้องเรียนพิเศษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ๑ ห้องเรียน และห้องเรียนพิเศษในระดับมัธยมศึกษาปลายทุกจังหวัด ตามความพร้อมและความเหมาะสม

๑๓. การจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ ต้องเชื่อมโยงกับการศึกษาทุกระดับ

๖. นโยบายปรับปรุงและพัฒนาการศึกษา : สู่สภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่ดี

ดำเนินการให้สถานศึกษาปรับปรุงให้มีสภาพแวดล้อมที่ดี น่าเรียน มีความพร้อมที่จะให้บริการการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ พรรคประชาธิปัตย์จะเร่งจัดอุปสรรคที่ขัดขวางการปรับปรุงและพัฒนาสถานศึกษาดังกล่าวให้หมดไป ด้วยแนวทางที่เตรียมพร้อมอย่างครอบคลุมรอบด้าน ดังนี้

๖.๑ ผลักดันโครงการโรงเรียนพี่ - โรงเรียนน้อง เพื่อช่วยสถานศึกษาที่มีปัญหา

เร่งดำเนินการสนับสนุนสถานศึกษาที่เข้มแข็งและมีคุณภาพ ให้การช่วยเหลือสถานศึกษาอื่น หรือสถานศึกษาใกล้เคียงตามโครงการ “โรงเรียนพี่ - โรงเรียนน้อง” ซึ่งไม่ว่าโรงเรียนที่มีปัญหาจะอยู่ ณ ที่แห่งใด ถือเป็นหน้าที่สำคัญที่ทุกฝ่ายต้องเข้าไปช่วยเหลือ เพื่อพัฒนาให้โรงเรียนดังกล่าวมีคุณภาพให้จงได้

๖.๒ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาภาครัฐและเอกชนอย่างจริงจัง

สนับสนุนความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา เพื่อพัฒนาให้เป็นสถานที่ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชนทุกคนอย่างแท้จริง

๖.๓ พิชิตปัญหายาเสพติดให้หมดไป ด้วยพลังของคนไทยทั้งชาติ

ส่งเสริมให้สถานศึกษาดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ผ่านกระบวนการและสื่อต่าง ๆ

ในการเรียนการสอน ด้วยการให้ความรู้ถึงพิษภัยของยาเสพติดและวิธีป้องกันแก้ไขควบคู่กับการประสานความร่วมมือจากทุกหน่วยงานในสังคม ให้ตระหนักถึงปัญหาและเข้ามามีส่วนป้องกันและแก้ไขปัญหานี้ร่วมกัน

๗. นโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี และการพัฒนาเด็กเล็ก : รากแก้วของการศึกษาและวิชาชีพที่มั่นคง

พรรคประชาธิปัตย์ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเด็กเล็กหรือการศึกษาปฐมวัยควบคู่ไปกับการพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีแนวทางพัฒนา ส่งเสริมเด็กและเยาวชนไทยแต่ละระดับอย่างเหมาะสม ดังนี้

การศึกษาปฐมวัย มีมาตรการ ดังนี้

๑. การพัฒนาเด็กที่อายุต่ำกว่า ๓ ปี จะใช้หลักการบ้านเป็นฐานในการเลี้ยงดู
๒. เด็กอายุ ๓ - ๕ ปี จะใช้สถานพัฒนาเด็กรูปแบบต่าง ๆ ตามความเหมาะสม โดยให้ผู้ดูแลเด็กมีความเป็นมืออาชีพและร่วมมือกับพ่อแม่ ผู้ปกครองและครอบครัว
๓. จัดสรรงบประมาณในการพัฒนาเด็กปฐมวัยอย่างเพียงพอ รวมทั้งส่งเสริม และประสานความร่วมมือกับทุกฝ่ายในสังคมและทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๔. ดำเนินการอบรมครูพี่เลี้ยง พ่อแม่ และผู้ปกครอง ให้มีความรู้ในการพัฒนาศักยภาพของเด็กอย่างถูกต้อง
๕. การดูแลเด็กแรกเกิดจนถึงอายุ ๓ ปี จะเพิ่มจำนวนให้เป็นร้อยละ ๖๐ ร้อยละ ๘๐ และร้อยละ ๑๐๐ ในที่สุด
๖. ให้บริการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ ๓ - ๕ ปี โดยจะเพิ่มจำนวนให้ได้รับการศึกษาอย่างน้อยร้อยละ ๙๐ ภายใน ๕ ปี และจะเพิ่มจำนวนปีละ ๒๐๐,๐๐๐ คนเป็นอย่างน้อย
๗. เชื่อมโยงระบบการพัฒนาเด็กปฐมวัยจากบ้าน ไปศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัยและโรงเรียน หรือระบบการส่งต่อที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ
๘. นำกระบวนการทัศน์ใหม่ของการศึกษาปฐมวัย มาใช้เป็นหลักในการเรียน
๙. ดำเนินการให้เด็กปฐมวัย เมื่อจบการศึกษาระดับนี้ จะมีความพร้อมในการใช้ภาษาเป็นสื่อ
๑๐. เร่งดำเนินการตรวจหาเด็กที่มีความบกพร่องทางการรับสัมผัส หรือทางการเคลื่อนไหว หรือทางสติปัญญา เพื่อให้ได้รับการแก้ไขและให้การช่วยเหลืออย่างถูกต้อง ตั้งแต่เริ่มต้น

การศึกษาระดับประถมศึกษา มีมาตรการ ดังนี้

๑. ครอบคลุมนำเด็กปฐมวัย เข้ารับการศึกษาระดับประถมศึกษาอย่างครบถ้วน
๒. ลดขนาดชั้นเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาลงเหลือไม่เกิน ๓๕ คนต่อชั้นเรียน
๓. ประกันโอกาสให้ผู้ที่มีความบกพร่องหรือผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้มีความสามารถพิเศษได้รับการศึกษาที่สอดคล้องกับศักยภาพ
๔. ดำเนินการให้สถานศึกษา มีเกณฑ์มาตรฐานในการวัดพัฒนาการของเด็กในแต่ละปี
๕. ส่งเสริมและพัฒนาทักษะของครู โดยการเสริมสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้อุทิศทุกชนิด
๖. เร่งดำเนินโครงการ "ครูอาสา" โดยระดมความช่วยเหลือจากนักศึกษาและประชาชน

ที่มีความรู้ทั่วประเทศ

๗. จัดโครงการเฉพาะกิจเพื่อจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาให้กับเด็กในท้องถิ่นยากจน เสี่ยงภัยและทุรกันดารโดยเฉพาะ

๘. จัดตั้งศูนย์อบรมสำหรับครูประถมศึกษา

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาและวิชาชีพ มีมาตรการ ดังนี้

๑. กำหนดเป้าหมายการเพิ่มอัตราการเข้าเรียนของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ให้อยู่ในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๕ และมีเป้าหมายรับเด็กในกลุ่มอายุนี้ให้เข้าเรียนทั้งหมด

๒. กำหนดเป้าหมายการเพิ่มอัตราการเข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐

๓. ลดขนาดชั้นให้มึนักเรียนเหลือเพียงไม่เกิน ๓๕ คนต่อห้อง

๔. ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มุ่งขยายพื้นฐานความรู้ที่เรียนจากระดับประถมศึกษาให้ลึกซึ้งมากขึ้นส่งเสริมทักษะการใช้ภาษา เริ่มฝึกภาษาต่างประเทศอย่างน้อย ๑ ภาษาตลอดจนเรียนคอมพิวเตอร์เบื้องต้น และฝึกทักษะด้านนี้เพิ่มขึ้น ซึ่งการเรียนรู้อื่นๆ เหล่านี้ต้องควบคู่กับการฝึกปฏิบัติ

๕. ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พยายามปลูกฝังการค้นคว้าศึกษาด้วยตนเอง การใช้เหตุผล การตัดสินใจการสื่อสาร การทำงานเป็นทีม การมีความรับผิดชอบ

๖. ดำเนินการให้ผู้ที่มีความบกพร่องหรือผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส สามารถได้รับการศึกษา ทั้งในลักษณะของการเรียนร่วม หรือจัดตั้งโรงเรียนที่มีอุปกรณ์และครูผู้ชำนาญการในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษาตามความเหมาะสม สำหรับผู้ที่มีความสามารถพิเศษ จะพิจารณาจัดตั้งโรงเรียนเฉพาะทางที่สอดคล้องกับศักยภาพ

๗. ผู้เรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จะต้องสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานได้และเมื่อจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา จะมีความรู้เพียงพอที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประกอบวิชาชีพอิสระหรือศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไปได้

๘. เปิดโอกาสใหม่ ๆ ให้นักเรียนที่มีอายุ ๑๔ ขึ้นไป ได้มีโอกาสแสวงหาความรู้และประสบการณ์จริงในสถานประกอบการและบริษัทธุรกิจ

๙. จะปรับปรุงและเพิ่มห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาและคอมพิวเตอร์ ที่ได้มาตรฐาน ในทุกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ทั้งของรัฐและเอกชนในทุกเขตพื้นที่การศึกษา

๑๐. จัดตั้งศูนย์ฝึกอบรม สำหรับครูมัธยมศึกษา เพื่อฝึกอบรมครู ทั้งมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยเน้นการปรับปรุงวิธีการสอนและทักษะการใช้อุปกรณ์การสอนและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนาและส่งเสริมให้ได้ครูที่ดีที่สุด ตามแผนการพัฒนาวิชาชีพครู ซึ่งจะดำเนินการในลักษณะของโครงการแห่งชาติ ซึ่งทุกฝ่ายมีส่วนร่วมและเกี่ยวข้องกับครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับ

มาตรการโดยรวมสำหรับการศึกษาพื้นฐาน ๑๒ ปี

๑. จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยวิธีการทางนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาที่หลากหลาย

๒. มุ่งขยายโอกาสให้ระดับการเรียนรู้ของคนไทยโดยเฉลี่ยทั่วประเทศสูงขึ้นถึงระดับ ๗ ปี ๙ ปี และ ๑๒ ปี ตามลำดับโดยเร็ว

๓. จัดให้มรดกของสังคมไทย เป็นแกนของการเรียนรู้

๔. สนับสนุนการจัดการศึกษาให้พระปริยัติตามแผนกธรรม-บาลี และแผนกสามัญศึกษา

๘. นโยบายการอุดมศึกษา : ความหวังและที่พึงของสังคมไทย

ปรับโครงสร้างและปฏิรูปการบริหารระบบอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพ มีเอกภาพในเชิงนโยบาย มีอิสระในการบริหารและเป็นเลิศทางวิชาการ รัฐบาลซึ่งมีพรรคประชาธิปัตย์เป็นแกนนำได้มีมติให้ปฏิรูปอุดมศึกษา และกำหนดมาตรการสำคัญให้มหาวิทยาลัยของรัฐออกนอกระบบราชการในรูปแบบของมหาวิทยาลัยในกำกับ พรรคประชาธิปัตย์จะดำเนินการปฏิรูปและปรับปรุงการอุดมศึกษาเพื่อให้เป็น "ที่พึงทางปัญญาของแผ่นดิน" อย่างแท้จริง โดยกำหนดเป็นนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ดังนี้

๘.๑ เพิ่มอัตราส่วนนักศึกษา กระจายสถาบันอุดมศึกษาสู่ท้องถิ่นให้ทั่วถึง

ผลักดันทุกวิถีทางเพื่อเพิ่มอัตราส่วนนักศึกษาระดับอุดมศึกษาต่อประชากรอายุ ๑๘ - ๒๔ จาก ร้อยละ ๒๐ เป็นร้อยละ ๒๕ ร่วมกับการกระจายสถาบันอุดมศึกษาไปยังท้องถิ่นอย่างทั่วถึง เพื่อรองรับผู้จบการศึกษาชั้น พื้นฐานทั่วประเทศ

๘.๒ ผลักดันอุดมศึกษาไทยให้มีอิสระเปี่ยมประสิทธิภาพได้มาตรฐานสากล

สนับสนุนให้มหาวิทยาลัยของรัฐออกนอกระบบราชการซึ่งอยู่ในรูปของมหาวิทยาลัยในกำกับพร้อมแผนรองรับให้เหมาะสมกับแต่ละสถาบัน อันจะทำให้มหาวิทยาลัยมีอิสระและความคล่องตัวในการบริหารทางวิชาการ

๘.๓ อุดมศึกษารัฐและเอกชน ต้องเปิดกว้างสู่สังคม สนองต่อปัญหาแท้จริงมากขึ้น

สถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน จะต้องเปิดกว้างสู่สังคมและตอบสนองต่อปัญหาที่แท้จริงมากขึ้น มีความหลากหลายและยืดหยุ่น ปรับตัวได้รวดเร็วต่อการเปลี่ยนแปลง เชื่อมโยงกับโลกของงานและเชื่อมโยงกับการศึกษาในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษามากขึ้น

๘.๔ พัฒนาอุดมศึกษาไทยรุกหน้า แข่งขันทางการศึกษาในเชิงคุณภาพ

สนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษา แข่งขันในเชิงคุณภาพพร้อมกับให้ความร่วมมือระหว่างกันในด้านวิชาการ และอื่น ๆ ทั้งในและนอกประเทศ มีความโปร่งใส มีการประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและได้รับการตรวจสอบจากทุกฝ่ายมากขึ้น อันจะพัฒนาให้การอุดมศึกษาไทยรุกหน้าอย่างรวดเร็ว

๘.๕ สถาบันอุดมศึกษา ต้องเป็นแหล่งความรู้และผลิตปัญญาชนที่ดี

มุ่งพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นแหล่งความรู้อันทันสมัย เป็นศูนย์รวมของผู้ทรงปัญญาของประเทศ ผลิตปัญญาชนที่มีความรู้รอบและรอบรู้ คิดก้าวหน้า ใฝ่เรียนรู้ รักสันติ เป็นพลเมืองดีของชาติและสมบูรณ์ด้วยจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม ตลอดจนสนับสนุนความเป็นอิสระของสถาบันอุดมศึกษา

๘.๖ ปฏิรูปการเรียนการสอนเพื่อการศึกษาตลอดชีวิต จัดสรรทรัพยากรให้เอื้อต่อการปฏิรูป

ดำเนินการปฏิรูปหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนที่ ยืดหยุ่นหลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และทันกับความก้าวหน้าทางโลกวิชาการ โดยมีการกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิต เป็นนโยบายของสถาบันอุดมศึกษา พร้อมทั้งปรับระบบในการจัดสรรทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการอุดมศึกษา

๘.๗ พัฒนาปฏิรูปเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ควบคู่พัฒนานักวิจัยทุกสาขา

เร่งพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการอุดมศึกษา ด้วยการจัดตั้งหน่วยงานกลางส่งเสริมและประสานงานวิจัยพัฒนา และใช้เทคโนโลยี ควบคู่กับการเร่งสร้างเครือข่ายการวิจัยควบคู่กับการพัฒนานักวิจัยในทุกสาขา

๘.๘ สร้างเครือข่ายหลักสูตรอุดมศึกษา เชื่อมโยงทั้งในและนอกประเทศ

ดำเนินการสร้างเครือข่ายทางอุดมศึกษา ให้เชื่อมโยงระหว่างหลักสูตรอุดมศึกษาด้วยกันทั้งในและต่างประเทศ โดยยึดหลักการบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพพร้อมกับส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาให้มีความเชี่ยวชาญสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นภูมิภาค และประเทศชาติ

๘.๙ แก้ไขปัญหาขาดแคลนอาจารย์ ด้วยมาตรการที่เร่งด่วนและเป็นรูปธรรม

แก้ไขปัญหาการขาดแคลนอาจารย์อุดมศึกษา ทั้งปัญหาเฉพาะหน้าด้วยการจ้างผู้ที่มีความสามารถพิเศษจากภาคเอกชน ส่งเสริมโครงการสมองไหลกลับอย่างเป็นรูปธรรม และปัญหาในระยะยาวด้วยการส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาร่วมมือกันผลิตบัณฑิตและอาจารย์วิจัยที่เชี่ยวชาญและมีคุณภาพ ตลอดจนเพิ่มทุนการศึกษาต่อทั้งในและต่างประเทศ

๙. นโยบายสนับสนุนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี : ทางรอดของแผ่นดิน

๙.๑ วางรากฐานวิทยาศาสตร์ให้เข้มแข็ง แข่งขันได้กับนานาประเทศ

ส่งเสริมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เพื่อให้เด็กไทยมีความสามารถทางวิชาการที่เข้มแข็งทัดเทียมประเทศอื่น เป็นพื้นฐานสำหรับพัฒนาอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีของประเทศ ตลอดจนปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาวissenschaftและเทคโนโลยีทุกระดับการศึกษา

๙.๒ เร่งผลิตบุคลากร พัฒนาศาสตร์ด้วยมาตรการที่เป็นรูปธรรม

เร่งผลิตบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กำหนดมาตรการที่เป็นรูปธรรมในการส่งเสริมความร่วมมือด้านเทคโนโลยีระหว่างองค์กรรัฐและเอกชน รวมทั้งการวิจัยพัฒนากับองค์กรธุรกิจและสถานศึกษาทุกระดับ

๙.๓ ปลุกฝังพฤติกรรมทางวิทยาศาสตร์ พัฒนาทัศนคติและพฤติกรรมเด็ก เยาวชน

ร่วมปลุกฝังทัศนคติและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่เรียกว่า "พฤติกรรมทางวิทยาศาสตร์" อันจะทำให้ผู้เรียนรักธรรมชาติ สร้างและผลิตงานใหม่ ๆ เป็นผู้ริโภคที่มีเหตุผลรู้คุณค่าแท้ คุณค่าเทียมของสิ่งต่าง ๆ

๙.๔ ผลิตครูที่มีความสามารถ ช่วยชาติพัฒนาศาสตร์

ส่งเสริมการผลิตพัฒนาครูใหม่ ครูประจำการ อาจารย์วิทยาศาสตร์ทุกระดับการศึกษาให้มีความรู้ ทัศนคติวิธีสอนวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ สามารถจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ที่ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริงควบคู่กับออกมาตรการพิเศษในการส่งเสริมจูงใจให้คนเก่งทางวิทยาศาสตร์ คนดีและคนสอนเก่งเป็นครูและอาจารย์สอนวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ในทุกระดับการศึกษา

๙.๕ ส่งเสริมการเรียนการสอนด้านวิทยาศาสตร์ ด้วยสื่ออุปกรณ์ที่ล้ำสมัยได้มาตรฐานและราคาเหมาะสม

เร่งผลิตและเผยแพร่สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ที่มีคุณภาพได้มาตรฐานในราคาที่เหมาะสม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง

๙.๖ จัดตั้งโรงเรียนวิทยาศาสตร์

ส่งเสริมการจัดตั้งโรงเรียนวิทยาศาสตร์ที่ได้มาตรฐานสูง

๙.๗ จัดทำแผนพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ให้สามารถพึ่งตนเองได้

ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของไทยอย่างต่อเนื่อง

๑๐. นโยบายพัฒนาอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมอาชีพ : ความมั่นคงของชีวิต

ปฏิรูปการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมหรือฝึกปฏิบัติจริงควบคู่ไปกับระบบการศึกษา เพื่อพัฒนาความสามารถใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้นในตัวบุคคล พรรคประชาธิปัตย์มุ่งมั่นที่จะพัฒนาเยาวชนไทยและแรงงานไทยให้มีทักษะอาชีพตามมาตรฐานสากล เพื่อการแข่งขันในตลาดโลก โดยจะดำเนินการตามมาตรการต่าง ๆ ดังนี้

๑๐.๑ ออก พ.ร.บ. อาชีวศึกษาและการฝึกอบรมอาชีพ

เร่งรัดการออกพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ

๑๐.๒ ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย การศึกษาระดับอาชีวศึกษากับการฝึกอบรมตอบสนอง

ความต้องการทุกฝ่าย

ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการศึกษาระดับอาชีวศึกษากับการฝึกอบรม โดยเน้นความรู้และทักษะที่เป็นหลักสูตรแกนกลางให้มีความหลากหลายทันสมัย ยืดหยุ่น และให้เอกชนและชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายและทิศทางในการพัฒนา

๑๐.๓ แบ่งการอาชีวศึกษาเป็นสองสาย เทียบโอนได้อย่างมีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน

ดำเนินการแบ่งการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาเป็นสองสาย คือ สายเทคนิคและอาชีวศึกษาที่เป็นวิทยาลัยและทักษะอาชีพ โดยให้สามารถเทียบโอนกันได้ด้วยศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน

๑๐.๔ จัดการศึกษาแบบทวิภาคที่ภาครัฐร่วมมือเอกชน

ร่วมลงทุนกับสถานประกอบการในการกำหนดหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนร่วมกันซึ่งจะช่วยประหยัดงบประมาณภาครัฐ และผู้เรียนได้ประสบการณ์จริงสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

๑๐.๕ จัดตั้งโครงการสูงานวิชาชีพ และกองทุนอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมอาชีพ

เร่งจัดตั้งโครงการ "สูงานวิชาชีพ" เพื่อฝึกอบรมผู้เข้าสู่แรงงานใหม่ และจัดให้มีกองทุนอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมอาชีพ อันจะเป็นการพัฒนาผู้สอนและผู้เรียนได้คุณภาพอย่างพึงประสงค์

๑๐.๖ เพิ่มทักษะแรงงานและประสานความร่วมมือกับต่างประเทศ

สนับสนุนให้สถานประกอบการ จัดโครงการเพิ่มทุนความรู้และทักษะใหม่ ๆ ให้กับบุคลากรและแรงงานของตน พร้อมกับประสานความร่วมมือกับต่างประเทศ เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ เงินทุนและเทคโนโลยี ซึ่งจะทำให้ห้องค์ความรู้ด้านการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมให้ทันโลกทันสมัยอยู่เสมอ

๑๐.๗ แก้ปัญหาแรงงานและการว่างงาน ด้วยโครงการและมาตรการพิเศษต่าง ๆ

จัดทำโครงการขนาดใหญ่ที่เป็นเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐภาคเอกชนและสถาบันการศึกษา รวมทั้งมาตรการพิเศษในการแก้ไขปัญหาการว่างงานและปัญหาแรงงาน

๑๑. นโยบายการสนับสนุนการวิจัย และทักษะการพึ่งตนเองและเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน

พรรคประชาธิปัตย์ ตระหนักดีว่าการวิจัยและพัฒนา เป็นรากฐานของการสร้างและพัฒนาความรู้ทุกด้านเป็นภูมิปัญญาที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งในลักษณะของการพึ่งตนเองและการเพิ่มศักยภาพของการแข่งขัน จึงมีแนวทางเพื่อส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาที่สอดคล้องกับนโยบายด้านอื่น ๆ ดังนี้

๑๑.๑ สนับสนุนเพิ่มงบประมาณ กำหนดเป็นแผนแห่งชาติ สร้างความรุดหน้าของประเทศ

เพิ่มงบประมาณด้านการวิจัยและการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นพิเศษควบคู่กับการกำหนดนโยบายและวาระแห่งชาติ ที่จะพัฒนาวิจัยโดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี

๑๑.๒ ประสานความร่วมมือทางการวิจัยทั้งในและต่างประเทศ

ประสานความร่วมมือทางการวิจัยของนักวิจัยและสถาบันที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและนอกประเทศ ส่งเสริมการวิจัยและการพัฒนาที่ยั่งยืน สร้างความมั่นคงอยู่ที่ดีของประชาชนให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ

๑๑.๓ ผนึกกำลังทุกฝ่าย ผลิตนักวิจัยคุณภาพสูงรับใช้สังคมไทย

สนับสนุนสถาบันอุดมศึกษาและสถานประกอบการทั้งในและนอกประเทศ ให้ผนึกกำลังกันผลิตนักวิจัยคุณภาพออกมารับใช้สังคมไทย เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาความเจริญทุกด้านของประเทศสืบไป

๑๒. นโยบายส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ และเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ : หัวใจของสังคมแห่งการเรียนรู้

พรรคประชาธิปัตย์ มุ่งพัฒนาการศึกษาไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ตลอดชีวิต โดยมีแนวทางดำเนินการเพื่อความสำเร็จ ดังนี้

๑๒.๑ จัดทำแผนแม่บทแห่งสารสนเทศ สายใยแห่งการเรียนรู้ เพื่อคนไทยทุกคน

จัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติและแผนแม่บทเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศแห่งชาติ รวมทั้งแผนแม่บทเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศเพื่อการศึกษา โดยมุ่งหวังให้เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นสายใยแห่งการศึกษาที่นำความรู้สู่เด็กไทยและคนไทยทุกหนแห่ง

๑๒.๒ เชื่อมระบบอินเทอร์เน็ตกับแหล่งเรียนรู้ทุกแห่ง

นำพลังอำนาจของยุคข้อมูลข่าวสาร เข้าไปในสถานศึกษาทุกแห่ง โดยภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ เครือข่ายการเรียนรู้ทุกเครือข่ายจะมีการเชื่อมโยงระหว่างศูนย์ข้อมูลหน่วยราชการ ศูนย์ข้อมูลเอกชนกับสถานศึกษา และกับโลกภายนอก เพื่อให้ทุกฝ่ายสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศเทคโนโลยีได้ และเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้และจัดการศึกษา

๑๒.๓ ใช้เคลื่อนความถี่และทรัพยากรสื่อสาร สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เร่งรัดการใช้คลื่นความถี่และทรัพยากรสื่อสารทุกประเภท เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาให้มีผลในทางปฏิบัติโดยเร็วที่สุด อันจะเป็นการปฏิวัติสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ที่ทุกคน มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาอย่างทั่วถึง มีคุณภาพและเรียนรู้ได้ตลอดชีวิตในที่สุด

๑๓. นโยบายพัฒนาระบบประกันคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษา : เพื่อความมั่นใจของทุกคน
พัฒนาระบบประกันคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษา ที่เที่ยงธรรมและมีประสิทธิภาพ ดังนี้

๑๓.๑ สนับสนุนการปฏิบัติงานของสำนักงานตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษา

สนับสนุนการปฏิบัติงานของสำนักงานตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาให้สามารถทำงานได้อย่างอิสระและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งจะระดมผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์มาช่วยปฏิบัติงานอย่างเสียสละเพื่อกำหนดและพัฒนาวิธีการประเมินคุณภาพการศึกษาที่ได้มาตรฐานควบคู่กับการกำกับและตรวจสอบการทำงานของทีมงานที่รับผิดชอบประเมินการศึกษาเพื่อความโปร่งใส และเที่ยงธรรมในการดำเนินการตามหลักการของการถ่วงดุลทั้งภายในและภายนอกองค์กร

๑๓.๒ เตรียมสถานศึกษาทุกระดับให้พร้อมกับการตรวจสอบ

ดำเนินการสนับสนุนสถานศึกษาทุกระดับให้มีความพร้อมรับการตรวจสอบและประเมินคุณภาพอย่างเข้มข้นทั้งภายในและภายนอก

๑๓.๓ ผลักดันให้ระบบศึกษาไทยเป็นระบบเปิด ที่ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ

เร่งดำเนินการในทุกวิถีทางเพื่อให้ระบบการศึกษาไทยเป็นระบบเปิด ที่ทุกฝ่ายในสังคมมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ รวมทั้งสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญทางการศึกษาต่าง ๆ จัดตั้งสถาบันให้คำปรึกษาและฝึกอบรมแก่บุคลากรของสถานศึกษา ตลอดจนผู้มีส่วนร่วมทุกฝ่ายในการดำเนินการให้สถานศึกษาของตน มีความพร้อมที่จะได้รับการประเมินคุณภาพอย่างเข้มข้นและมีการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องและฉับไว เพื่อเป็นพลังสำคัญที่จะสร้างสรรค์การศึกษาไทยให้ก้าวไกลได้มาตรฐานโลกในที่สุด

นโยบายเกษตร

“เกษตรยั่งยืน พันชีวิตเกษตรกรไทย ก้าวไกลสู่ตลาดโลก”

ด้วย เหตุที่ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศยึดอาชีพทางการเกษตรเป็นหลัก ภาคการเกษตรจึงถือว่าเป็นบทบาทสำคัญยิ่งต่อระบบเศรษฐกิจไทยในสภาวะพื้นตัว เนื่องจากเป็นฐานการผลิตที่แท้จริงของประเทศและมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชากรในภาครวม การพัฒนาภาคการเกษตรให้เติบโตอย่างยั่งยืนจึงต้องอยู่บนพื้นฐานของการยกระดับชีวิตของเกษตรกรไทยให้มีความก้าวหน้าอย่างพอเพียงตามทฤษฎีใหม่ จึงจะทำให้หลุดพ้นจากความยากจนอย่างแท้จริง ควบคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจภาคการเกษตรเพื่อการพาณิชย์ให้ครบวงจร ตั้งแต่การปรับโครงสร้างทางการเกษตรให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ด้วยมาตรฐานการผลิตที่เทียบเท่านานาประเทศ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ และพร้อมด้วยศักยภาพด้านการแข่งขันในเชิงธุรกิจอย่างเต็มที่ เพื่อรองรับกับการแข่งขันที่มีแนวโน้มสูงขึ้นในกระแสแห่งเสรีการค้าโลก

พรรคประชาธิปัตย์ จะมุ่งพัฒนาใน ๒ ทิศทางเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อเนื่อง ดังนี้

๑. นโยบายพัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

พรรคประชาธิปัตย์ได้มุ่งเน้นนโยบายแห่งการพัฒนาทางการเกษตรที่สมบูรณ์มาโดยตลอด โดยต้องสอดคล้องกันระหว่างเศรษฐกิจเกษตรเพื่อการพาณิชย์ และยกระดับคุณภาพชีวิตขจัดปัญหาความทุกข์ยากของเกษตรกรไทยอย่างจริงจังและทำได้จริงทั้งการจัดตั้ง “คณะกรรมการบริหารสินเชื่อกองทุนแห่งชาติ (กบส.)” สมัยรัฐบาล นายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี (พ.ศ. ๒๕๓๗) เพื่อแก้ปัญหาหนี้สินของเกษตรกร รวมทั้งช่วยเหลือกลุ่มเกษตรกรซึ่งไร้ที่ทำกินและไม่สามารถกู้เงินได้เนื่องจากไม่มีหลักประกันด้วยการผลักดัน “กฎหมายจัดตั้งกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร” เพื่อสร้างระบบการให้กู้ยืมเงินที่มีเงื่อนไขผ่อนปรนกับเกษตรกรให้มากที่สุด นอกจากนี้พรรคยังเล็งเห็นว่าสิ่งที่จำเป็นที่สุดสำหรับภาคการเกษตรในอนาคต คือ เรื่องของแหล่งน้ำและระบบขนส่งน้ำที่ดี จึงวางแผนแม่บทในการพัฒนาทรัพยากรน้ำเพื่ออนาคตของภาคเกษตรไทยจะมีแหล่งน้ำที่ดีไว้ใช้อุปโภคและบริโภคตลอดไป ที่สำคัญจะส่งเสริมให้เกษตรกรพัฒนาการเกษตร เพื่อการยังชีพในแบบทฤษฎีใหม่ตามแนวพระราชดำริแบบเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งจะช่วยการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจอย่างแท้จริง โดยจะดำเนินมาตรการให้ต่อเนื่องกับมาตรการเดิมและเพิ่มมาตรการที่เป็นประโยชน์อย่างเร่งด่วน ดังนี้

๑. ปฏิรูปเกษตรท้องถิ่นตามแนวพระราชดำริ

การยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วยการสนับสนุนให้เกษตรกรไทยทุกท้องถิ่นทำการเกษตรทฤษฎีใหม่ ตามแนวพระราชดำริของเศรษฐกิจแบบพอเพียง โดยเน้นให้เกษตรกรนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาผสมผสานปรับใช้ โดยการทำการเกษตรแบบผสมผสาน ไม่ผูกติดกับพืชหรือสัตว์ชนิดใดชนิดหนึ่ง มีการแบ่งพื้นที่เกษตรให้มีการเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ที่หลากหลาย เหมาะสมกับสภาพภูมิศาสตร์และปัจจัยในแต่ละพื้นที่ เกษตรกรจะได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดีแต่ต้นทุนการผลิตต่ำ เป็นการเพิ่มรายได้ให้เหมาะสมกับการยังชีพ และเมื่อเหลือผลผลิตจากการบริโภคจึงค่อยจำหน่ายในภายหลัง เกษตรกรไทยก็จะมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นอันจะนำไปสู่การฟื้นตัวอย่างยั่งยืนแท้จริงของคุณภาพชีวิตและระบบเศรษฐกิจในที่สุด

๒. ช่วยเกษตรกรไทยให้มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง

เร่งปฏิรูปที่ดินให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินเป็นของตนเองในขนาดที่เหมาะสมโดยมุ่งช่วยเหลือเกษตรกรที่อยู่ในสถานภาพที่ต้องเช่าที่ดินของผู้อื่นก่อน เป็นวิธีที่จะช่วยขจัดปัญหาความยากจนของเกษตรกรไทยที่ต้นเหตุ

๓. มุ่งใช้ประโยชน์จากที่ดิน เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน

สนับสนุนให้มีการใช้ประโยชน์จากที่ดินอย่างเต็มที่ เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ในปัจจุบันยังอยู่ในสภาพที่สามารถพัฒนาให้เกิดประโยชน์ได้ โดยภาครัฐจะสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมทำการเกษตรแบบยั่งยืนที่ไม่ทำลายสภาพสิ่งแวดล้อมในแต่ละพื้นที่

๔. ปลดเปลื้องภาระหนี้สินของเกษตรกรอย่างจริงจัง

เร่งรัดปรับปรุงโครงสร้างหนี้สินของเกษตรกรไทยทั้งในและนอกระบบด้วยการสนับสนุนให้เกษตรกรมีการรวมกลุ่มกันอย่างเข้มแข็ง

๕. กำหนดเขตส่งเสริมพืชเกษตรที่สำคัญต่อเศรษฐกิจ

จัดตั้งเขตส่งเสริมการเกษตรสำหรับพืชเกษตรหลากหลายชนิด ที่สำคัญต่อเศรษฐกิจและช่วยเพิ่มรายได้แก่เกษตรกร โดยคำนึงถึงศักยภาพในการผลิตและระบบการตลาดของแต่ละพื้นที่เป็นหลัก

๖. จัดทำแผนแม่บทเพื่อบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั่วประเทศ

สนับสนุนให้ภาครัฐ ภาคเอกชน อบต. และภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำร่วมกันโดยเน้นการอนุรักษ์พื้นที่ต้นน้ำ โดยจัดทำแผนปฏิบัติการจากพื้นที่ที่มีการแบ่งชั้นคุณภาพลุ่มน้ำเสร็จสิ้นแล้ว และสนับสนุนให้มีการพัฒนาน้ำใต้ดินควบคู่กับการผันน้ำจากลุ่มน้ำใกล้เคียง เพื่อบรรเทาปัญหาในพื้นที่ขาดแคลนน้ำ

๗. ขจัดอุปสรรคและพัฒนาแก้ไขทรัพยากรน้ำให้ครอบคลุมรอบด้าน

ดำเนินการพัฒนาและแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรน้ำเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรให้พ้นจากความแห้งแล้งด้วยมาตรการแบบเบ็ดเสร็จ โดยจะมีขั้นตอนปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม ดังนี้

๗.๑ เร่งฟื้นฟูแหล่งกักเก็บน้ำตามธรรมชาติ

ทำการปรับปรุงและบูรณะสภาพหนอง คลอง บึง ซึ่งเป็นแหล่งกักเก็บน้ำฝนตามธรรมชาติในทุกพื้นที่ทั่วประเทศให้ฟื้นตัวอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นวิธีที่ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายและไม่ทำลายพื้นที่ป่าไม้ของประเทศ

๗.๒ เร่งปรับปรุงชลประทานตามโครงการพัฒนา ๒๕ ลุ่มน้ำ

ดำเนินการสร้างและปรับปรุงระบบชลประทานในโครงการพัฒนาใน ๒๕ ลุ่มน้ำให้เสร็จสมบูรณ์ โดยอาศัยเงินกู้ระยะยาวจากองค์กรการเงินระหว่างประเทศ วิธีนี้จะช่วยกระจายน้ำเข้าสู่พื้นที่ทางการเกษตรอย่างทั่วถึง ทำให้ช่วยลดต้นทุนการผลิต สามารถเพิ่มผลผลิตและป้องกันความเสียหายจากภัยแล้งและอุทกภัย

๗.๓ เร่งใช้ระบบชลประทาน กระจายน้ำสู่แปลงเพาะปลูกทั่วทุกหมู่บ้าน

สนับสนุนงบประมาณให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อปรับปรุงโครงสร้างของระบบชลประทานให้กระจายน้ำเข้าสู่แปลงเพาะปลูกของเกษตรกรทุกหมู่บ้านอย่างทั่วถึง เพื่อให้เกษตรกรไทยทำการเกษตรได้ทั้งปี และส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น เกิดการสร้างงานในชนบท และป้องกันปัญหาการอพยพไปทำงานในต่างถิ่น

๘. พัฒนาสายพันธุ์ที่คุณภาพดี เพื่อแจกจ่ายทั่วประเทศภายใน ๔ ปี

ดำเนินการพัฒนาและขยายพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่มีคุณภาพดีเพื่อเพิ่มผลผลิตและยกระดับคุณภาพของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรให้สูงขึ้น และแจกจ่ายให้เกษตรกรทั่วประเทศภายในระยะเวลา ๔ ปี โดยจะดำเนินการให้สหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร และสถาบันเอกชนต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการดำเนินการดังกล่าวพร้อมสนับสนุนด้านเงินทุน ซึ่งจะช่วยให้เกษตรกรไทยได้ผลิตผลทางการเกษตรที่ดีขึ้นในที่สุด

๙. ปฏิรูปบทบาทสหกรณ์ กลไกในการพัฒนาเศรษฐกิจในชนบท

พัฒนาบทบาทของสหกรณ์ ให้มีการบริหารที่คล่องตัวและมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยผู้บริหารที่มีภาพลักษณ์น่าเชื่อถือ เพื่อให้สหกรณ์สามารถทำหน้าที่ต่าง ๆ อย่างเต็มที่ ดังนี้

๙.๑ ให้สินเชื่อแก่สมาชิก จัดภาระหนี้นอกระบบให้หมดสิ้น

ใช้ระบบสินเชื่อของสหกรณ์ เพื่อให้สมาชิกปลดเปลื้องภาระหนี้สินนอกระบบและมาชำระกับสหกรณ์แทน และยังช่วยให้สมาชิกนำมาใช้เพิ่มผลผลิตทางการเกษตรของตนได้อีกทางหนึ่ง

๙.๒ กระจายพันธุ์พืชและสัตว์คุณภาพดี กลวิธีในการเพิ่มรายได้แก่สมาชิก

มุ่งแจกจ่ายพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่มีคุณภาพดีร่วมกับวิทยากรในการเพาะปลูกให้แก่เหล่าสมาชิกทุกคนเพื่อยกระดับคุณภาพและปริมาณของผลิตผล ที่จะทำให้สมาชิกมีรายได้เพิ่มสูงขึ้น

๙.๓ รวบรวมผลิตผล ช่วยภาครัฐควบคุมราคาสินค้าในตลาด

ทำหน้าที่รวบรวมผลผลิตจากมวลหมู่สมาชิกมาจัดจำหน่ายในราคาที่เป็นธรรมเพื่อช่วยแทรกแซงราคาสินค้าในกรณีที่เกิดสภาวะสินค้าราคาแพงและไม่เป็นธรรมแก่ผู้บริโภค และประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อควบคุมราคาผลผลิตให้อยู่ในระดับราคาที่เหมาะสมกับค่าครองชีพของผู้บริโภค

๙.๔ พัฒนาสหกรณ์ให้เป็นศูนย์กลางในการติดต่อตลาด

สนับสนุนการพัฒนาสหกรณ์ให้เป็นศูนย์กลางการติดต่อของตลาดเพื่อการส่งออกด้วยตนเองเพื่อจะได้กำหนดราคาสินค้าที่เป็นธรรมยิ่งขึ้นให้แก่สมาชิกเกษตรกร

๑๐. ใช้ตัวเงินเป็นตราสาร : เพื่อการชำระค่าสินค้าทางการเกษตร

ส่งเสริมการพัฒนาสหกรณ์ให้เป็นศูนย์กลางการติดต่อของตลาดเพื่อการส่งออกด้วยตนเองเพื่อจะได้กำหนดราคาสินค้าที่เป็นธรรมยิ่งขึ้นให้แก่สมาชิกเกษตรกร

๑๑. สนับสนุนการประกันภัยพืชผล ป้องกันความเสี่ยงภัยธรรมชาติ

เสริมสร้างระบบป้องกันความเสี่ยงภัยธรรมชาติ อันนำมาซึ่งความเสียหายแก่ผลผลิตทางการเกษตร โดยให้การสนับสนุนการประกันภัยพืชผล

๑๒. สนับสนุนการแปรรูปผลผลิตทุกแขนง จัดหาแหล่งเงินเพื่ออุตสาหกรรมใหม่

ให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่อุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อพัฒนาศักยภาพทางการผลิตให้มีประสิทธิภาพสูงสุด สนับสนุนแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำเพื่อปรับปรุงคุณภาพการผลิตของอุตสาหกรรมเดิมให้มีคุณภาพและปริมาณที่ตรงตามความต้องการของตลาด และก่อตั้งอุตสาหกรรมใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อภาคการเกษตร อันจะนำพาให้เศรษฐกิจไทยมุ่งสู่เป้าหมายของการฟื้นตัวที่ยั่งยืนตลอดไป

๒. นโยบายพัฒนาเศรษฐกิจภาคการเกษตร

บทยุทธศาสตร์ของการฟื้นฟูเศรษฐกิจพลิกวิกฤตให้เป็นโอกาส บทบาทของการพัฒนาเศรษฐกิจภาคการเกษตร ถือว่ามีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกรที่จะเน้นให้เกษตรกรไทยมีสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานอย่างเพียงพอต่อการยังชีพ แต่เศรษฐกิจภาคการเกษตรส่วนแรกจะมุ่งเน้นด้านการปรับโครงสร้างทางการเกษตรไทยให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งโครงสร้างการผลิตที่ต้องมีการปรับปรุงและเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์โดยไม่พึ่งพาการนำเข้าและการวิจัยพัฒนาผลิตภัณฑ์ส่วนที่สองเป็นส่วนของโครงสร้างทางการตลาด โดยจะพัฒนาตลาดกลางหรือตลาดล่วงหน้าเป็นครั้งแรกของประวัติศาสตร์ไทยให้เชื่อมโยงทุกภูมิภาค เพื่อกระจายผลิตภัณฑ์อย่างทั่วถึงและโครงสร้างส่วนที่สามคือโครงสร้างการส่งออกที่ต้องพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ไทยให้ก้าวไกลได้มาตรฐาน

เป็นที่ต้องการของตลาดโลก ดังนั้น การกำหนดทิศทางของการพัฒนาการเกษตรในระยะต่อไป จึงต้องดำเนินการให้สอดคล้องรองรับไปกับนโยบายเศรษฐกิจด้านต่าง ๆ โดยระดมทรัพยากรทุกด้าน เพื่อการพัฒนาศักยภาพทางการเกษตรอย่างเร่งด่วนและต่อเนื่องกับนโยบายที่ผ่านมา พรรคประชาธิปัตย์ได้กำหนดแนวนโยบายบนพื้นฐานของมาตรการที่เป็นรูปธรรมและทำได้จริงที่พร้อมดำเนินการอย่างครอบคลุมรอบด้าน ดังนี้

๑. เพิ่มประสิทธิภาพ เพิ่มผลผลิต ด้วยการปรับโครงสร้างการผลิต

การผลักดันให้ประเทศไทยก้าวไปสู่การเป็นผู้นำด้านเกษตรต้องกระทำควบคู่ไปกับการปรับโครงสร้างการผลิต โดยผสานเทคโนโลยีสมัยใหม่ร่วมกับความรู้จากภูมิปัญญาไทยให้สอดคล้องลงตัวอย่างครบวงจรและที่สำคัญต้องดำเนินการอย่างจริงจังที่จะช่วยเหลือเกษตรกรอย่างแท้จริง ดังนี้

๑.๑ ปฏิรูปโครงสร้างการผลิต เพิ่มพูนผลผลิตให้สูงขึ้น

ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งสถาบันเกษตรกรหรือองค์กรเอกชน เพื่อเป็นศูนย์กลางรวบรวมข้อมูล และกำหนดทิศทางการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจที่ตรงตามความต้องการของตลาด ภายใต้ระบบการผลิตที่ควบคุมปัจจัยต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เพื่อให้ได้ผลผลิตทางการเกษตรที่มีคุณภาพสูงขึ้นและตรงกับความต้องการของตลาด

๑.๒ จัดตั้งหน่วยงานเคลื่อนที่ เพื่อทดสอบปัจจัยการผลิตให้มีประสิทธิภาพ

ส่งเสริมให้มีศูนย์กลางทดสอบปัจจัยการผลิตทางการเกษตร ไม่ว่าจะเป็น ดิน น้ำ และปุ๋ย และอำนวยความสะดวกด้วยหน่วยทดสอบเคลื่อนที่ให้แก่กลุ่มเกษตรกรเป้าหมายในท้องถิ่นต่าง ๆ

๑.๓ จัดระบบตรวจสอบและสารสนเทศทางการเกษตร

จัดระบบการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าให้ได้คุณภาพและมาตรฐานก่อนส่งไปจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศ และจัดระบบสารสนเทศทางการเกษตรเพื่อถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่เกษตรกร

๒. พัฒนาระบบการตลาดที่มีประสิทธิภาพ เชื่อมโยงทุกภูมิภาคอย่างทั่วถึง

จัดระบบทางการเกษตรเพื่อรองรับและระบายผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรให้รวดเร็ว แเน่นอน เชื่อมโยงสอดคล้องกันกับประเทศคู่ค้า และได้มาตรฐานสากล ดังนี้

๒.๑ จัดระบบตลาดกลางในท้องถิ่นให้กระจายผลิตภัณฑ์ได้ทุกภูมิภาค

ส่งเสริมการกระจายสินค้า โดยจัดระบบตลาดกลางหรือขายส่งในท้องถิ่นให้เชื่อมโยงเข้าสู่ตลาดภูมิภาค และเน้นให้ความสำคัญที่ผลิตภัณฑ์ที่เป็นที่ต้องการของแต่ละภูมิภาค

๒.๒ ส่งเสริมการส่งออกและกระจายสินค้าเชื่อมสู่ชนบทอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

จัดตั้งศูนย์กลางผลักดันการส่งออกผลิตภัณฑ์และผลผลิตแปรรูปทางการเกษตรทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคและกระจายสินค้าสู่พี่น้องเกษตรกรในชนบทอย่างทั่วถึงและเป็นธรรมที่สุด

๓. ส่งเสริมการวิจัยและการพัฒนาการเกษตรให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

ในช่วงของวิกฤตเศรษฐกิจที่ผ่านมาภาคการเกษตรมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยพยุงสถานการณ์ทางเศรษฐกิจมิให้ทรุดตัวลง ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ให้เป็นเครื่องมือสำคัญในการเพิ่มผลผลิตให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ด้วยการ

๓.๑ เพิ่มงบประมาณด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาพันธุ์ ด้านเทคโนโลยีการเก็บเกี่ยวและด้านการรักษาผลิตภัณฑ์ เพื่อทำให้ผลิตภัณฑ์เกษตรของไทยมีคุณภาพเหนือกว่าคู่แข่งในภูมิภาค

๓.๒ ส่งเสริมบทบาทขององค์กรต่าง ๆ เพื่อช่วยพัฒนาการเกษตร

สนับสนุนสมาคมวิชาชีพด้านการเกษตรและสถาบันต่าง ๆ ให้มีส่วนในการพัฒนาการเกษตรด้วยการเพิ่มบทบาทในการวิจัยและพัฒนา เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ที่จะเป็นประโยชน์แก่การเกษตรในภาครวม โดยสามารถนำผลของการทดลองวิจัยไปประยุกต์ใช้ในแต่ละพื้นที่ได้อย่างเหมาะสม

๔. ผลัดดันประเทศไทยให้เป็นผู้นำในการผลิตอาหารเลี้ยงประชากรโลก

ส่งเสริมการใช้ศักยภาพทางการเกษตรของประเทศไทยที่เหนือกว่านานาประเทศให้เป็นประโยชน์โดยส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรให้ได้มาตรฐานตามต้องการของตลาด เป็นการเพิ่มรายได้เข้าสู่ประเทศ กระตุ้นเศรษฐกิจให้ฟื้นตัวอย่างยั่งยืน ดังนี้

๔.๑ พัฒนาศักยภาพทางเทคโนโลยีการผลิต ให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุด

สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของเทคโนโลยีการผลิตอาหาร เพื่อเพิ่มผลผลิตให้ได้มาตรฐานสูงสุดตรงตามความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและทั่วโลก และลดต้นทุนการผลิตให้สามารถแข่งขันได้กับนานาประเทศ

๔.๒ แปรรูปผลิตภัณฑ์อาหาร ให้ตรงตามความต้องการของตลาด

ให้ความสำคัญกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากส่วนที่เหลือใช้จากภาคการเกษตรและภาคอุตสาหกรรม เพื่อนำไปสู่การแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์อาหารในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ โดยใช้เทคโนโลยีที่สะอาด ปลอดภัยพิช อันจะเป็นหนทางที่จะนำมาสู่รายได้ที่เพิ่มขึ้นของภาคการเกษตร ร่วมกับการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ให้คงรักษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ได้นานและตรงตามความต้องการของตลาดโลก

๔.๓ คัดสายพันธุ์ที่เหมาะสมกับภูมิศาสตร์ เลือกใช้วัตถุดิบที่มาจากธรรมชาติ

สนับสนุนให้เกษตรกรและผู้ประกอบการทางเกษตร พิจารณาเลือกสายพันธุ์พืชและสัตว์ให้เหมาะสมกับสภาพทางภูมิศาสตร์ของแต่ละท้องถิ่น และส่งเสริมให้มีการใช้วัตถุดิบทางการเกษตรที่มาจากธรรมชาติ เพื่อลดปริมาณการใช้สารเคมี

๔.๔ จัดตั้งศูนย์ข้อมูลอาหารเฉพาะทาง พัฒนาเกษตรกรท้องถิ่น

จัดตั้งศูนย์ข้อมูลอาหารเฉพาะทางในองค์กรทางการเกษตรต่าง ๆ เพื่อช่วยพัฒนาศักยภาพทางการเกษตรในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

๔.๕ ระดมทุกฝ่ายเร่งพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรไทยให้ก้าวไกลทั่วโลก

ให้ภาครัฐเป็นแกนนำในการประสานระหว่างหน่วยงานวิจัย สถานศึกษา และภาคเอกชน เพื่อร่วมกันผลิตวัตถุดิบ และผลิตภัณฑ์อาหารให้ได้มาตรฐานควบคู่กับการรณรงค์สร้างจิตสำนึกของผู้ผลิตมิให้เอาเปรียบคู่ค้า เพื่อรักษาความนิยมผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรของไทยในตลาดโลกได้ในระยะยาว

๕. พัฒนาการประมง ส่งเสริมการปลุกสัตว์ให้ได้มาตรฐานสากล

การพัฒนาประสิทธิภาพของภาคเกษตรที่สมบูรณ์อย่างรอบด้านต้องมีการพัฒนาด้านการประมงและปลุกสัตว์ควบคู่ไปด้วย เนื่องจากจะเป็นกำลังสำคัญนำรายได้สู่ประเทศและภาคการเกษตร ดังนี้

๕.๑ เร่งเจรจาเพื่อหาแหล่งทำการประมงใหม่นอกน่านน้ำเดิม

เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ให้เปิดการเจรจากับประเทศใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มแหล่งทำการประมงนอกน่านน้ำให้กับชาวประมง ทดแทนการทำประมงในน่านน้ำของประเทศเพื่อนบ้าน

๕.๒ ปฏิรูประบบการทำประมง ส่งเสริมการรวมกลุ่ม เพื่อลดข้อขัดแย้ง

สนับสนุนการรวมกลุ่มทำประมง เพื่อขจัดข้อขัดแย้งระหว่างชาวประมงพื้นเมืองที่ทำการประมงพื้นบ้าน และนักธุรกิจที่ทำประมงในเชิงพาณิชย์ ให้เกิดความร่วมมือร่วมใจในการพัฒนาคุณภาพประมงของไทย รวมทั้งสนับสนุนการวิจัยพัฒนาเพื่อขยายการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อการส่งออกและการบริโภคภายในประเทศ

๕.๓ พัฒนาปลุกสัตว์ของไทยให้ได้มาตรฐานโลก

เพิ่มประสิทธิภาพของการปลุกสัตว์ไทยด้วยเทคโนโลยีก้าวหน้าทันสมัย และพัฒนาฟาร์มเลี้ยงสัตว์ของเกษตรกรทุกระดับให้ได้มาตรฐานสากลเพื่อเพิ่มผลผลิตในเชิงพาณิชย์ ซึ่งจะทำให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น

๕.๔ ส่งเสริมการผลิตสัตว์เศรษฐกิจ คิดค้นแนวทางใหม่ทดแทนการนำเข้า

เร่งพัฒนาการผลิตเนื้อสัตว์เศรษฐกิจที่ปลอดภัยและปลอดโรคตามมาตรฐานที่กำหนดให้เพียงพอต่อการบริโภคภายในประเทศและการส่งออกและคิดค้นวิจัยการพัฒนาอาหารสัตว์ และอาหารเสริมในการเลี้ยงสัตว์ด้วยวัตถุดิบและปัจจัยการผลิตภายในประเทศ เพื่อลดและทดแทนปริมาณการนำเข้าจากต่างประเทศ

นโยบายสาธารณสุข

“มุ่งสร้างบริการสาธารณสุข เพื่อความผาสุกของประชาชนอย่างแท้จริง”

พรรคประชาธิปัตย์ มีเจตจำนงอันแน่วแน่ ที่จะสร้างหลักประกันสุขภาพแก่คนไทยอย่างทั่วถึง และเท่าเทียมกัน เพื่อให้คนไทยสามารถดำรงชีวิตอย่างมั่นคงแม้ยามเจ็บป่วย ได้รับบริการสาธารณสุขพื้นฐานที่จำเป็นตามหลักของความเสมอภาคและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ จัดการเลือกปฏิบัติของผู้ให้การรักษาและการคอร์รัปชันเวชภัณฑ์ยาให้หมดไป โดยจะปฏิรูประบบสุขภาพอย่างจริงจังให้ครอบคลุมทั่วถึงทั้ง ๓ ระดับ ดังนี้

๑. ระดับประชาชน ครอบครัว และกลุ่มอาชีพ

๑.๑ ให้บัตรสุขภาพ มิติใหม่แห่งการคุ้มครองสุขภาพของทุกคน

โดยเฉพาะชาวไร่ ชาวนา รวมทั้งผู้ประกอบอาชีพอิสระได้รับบัตรสุขภาพที่ภาครัฐจะให้การอุดหนุนเป็นกรณีตามระดับความสามารถในการจ่าย (ตั้งแต่ ๐-๑๐๐%) ที่คุ้มครอง ในกรณีที่ประสบอุบัติเหตุ อุบัติเหตุ ตกถนน อดอยาก โรคที่รุนแรงถึงชีวิต

๑.๒ ให้สิทธิรับการฉีดวัคซีนและตรวจร่างกายประจำปีฟรี

สนับสนุนให้คนไทยทุกคนมีสิทธิเต็มที่ในการใช้บริการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรค การฉีดวัคซีน อุนามัยแม่และเด็ก การตรวจร่างกายประจำปีได้ โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย เป็นการพัฒนาระบบบริการสุขภาพ ขั้นพื้นฐาน และระบบอนามัยครอบครัว ในสถานพยาบาลที่ถูกต้องตามกฎหมาย และสะดวกใกล้บ้าน

๑.๓ เพิ่มสิทธิรักษาพยาบาล ช่วยลดภาระผู้ใช้แรงงานทุกคน

เพิ่มสิทธิการรักษาพยาบาลภายใต้ระบบประกันสังคม ให้ครอบคลุมถึงสมาชิกในครอบครัวของผู้ ประกันตน และให้สิทธิแก่ผู้ใช้แรงงานที่ถูกเลิกจ้างต่ออีก ๑ ปี นับจากวันถูกเลิกจ้างเพื่อช่วยลดภาระและจัด ความทุกข์ยากของผู้ใช้แรงงาน

๑.๔ ปฏิรูปสวัสดิการรักษายาพยาบาล ข้าราชการและครอบครัวต้องได้ประโยชน์เต็มที่

เร่งปฏิรูประบบสวัสดิการรักษายาพยาบาลของราชการให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความเป็นจริง ตลอดจนให้สิทธิในการตรวจร่างกายประจำปี และดูแลให้สิทธิประโยชน์ดังกล่าวถึงมือข้าราชการ และครอบครัว (หมายรวมถึงบุตรและบิดามารดา) อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยแท้จริง

๑.๕ เด็ก ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ยากจน ต้องได้รักษาพยาบาลฟรี

กระจายสิทธิประโยชน์ด้านการรักษายาพยาบาล ให้ครอบคลุมถึงผู้ที่สังคมจกต้องช่วยเหลือ เกื้อกูล ได้แก่เด็ก ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ยากจน ทั้งในชนบทและในเมือง ให้ได้รับการบริการทางการแพทย์ และสาธารณสุขที่จำเป็นโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เพื่อให้คนไทยมีสุขภาพดีโดยถ้วนหน้า

๒. ระดับชุมชนและท้องถิ่น

๒.๑ ผลักดันพ.ร.บ.กองทุนสร้างเสริมสุขภาพ พัฒนางองค์กร ช่วยสมาชิกสุขภาพดี

ผลักดันร่าง พ.ร.บ. กองทุนสร้างเสริมสุขภาพ ที่เปิดโอกาสให้มีกองทุนสร้างเสริมสุขภาพมา ทำหน้าที่ระดมแหล่งเงินทุนจากฐานภาษีสรรพสามิตสุราและยาสูบ ในอัตราไม่เกินร้อยละ ๒ ของยอด จัดเก็บ เพื่อนำมาพัฒนางองค์กรและสถาบันในท้องถิ่น อาทิ วัด โรงเรียน สหกรณ์ กลุ่มออมทรัพย์ ให้มี ส่วนร่วมเสริมสร้างสุขภาพที่ดีแก่ประชาชนทุกคน

๒.๒ ให้องค์กรท้องถิ่นและชุมชน ร่วมตรวจสอบและพัฒนาระบบสุขภาพให้ดีขึ้น

เปิดโอกาสให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน มีส่วนร่วมตรวจสอบคุณภาพในการให้ บริการ เพื่อช่วยพัฒนาขีดความสามารถแก่ระบบบริการสุขภาพของไทยให้ดียิ่งขึ้น

๒.๓ จัดตั้ง “กองทุนสุขภาพชุมชน” พร้อมกลไกบริการที่ครอบคลุมยิ่งขึ้น

กำหนดแนวทางจัดสรรเงินอุดหนุนเฉพาะด้าน โดยการจัดตั้ง “กองทุนสุขภาพชุมชน” ที่ให้สมาชิก กุ้ยืมเพื่อใช้เป็นค่ารักษาพยาบาลในกรณีจากระบบประกันสุขภาพอื่น ๆ ครอบคลุมไม่ถึง ตลอดจนจัดตั้งคณะกรรมการสาธารณสุขระดับพื้นที่ อันประกอบด้วย ผู้แทนจากหน่วยงานรัฐ ผู้แทนจากองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนฝ่ายวิชาชีพผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แทนจากภาคประชาชนและภาคสังคมสงเคราะห์ เพื่อทำหน้าที่กำกับ ดูแลการทำงานและพัฒนากองทุนเป็นองค์กรจัดซื้อบริการสาธารณสุขและการแพทย์ที่มี ประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต

๒.๔ จัดบริการสาธารณสุขที่มีมาตรฐานเฉพาะด้าน ยึดหลักบ้านและชุมชนเป็นศูนย์กลาง

สนับสนุนให้ชุมชนและท้องถิ่นจัดบริการสาธารณสุขและสวัสดิการที่มีมาตรฐานสุขภาพเฉพาะด้าน โดยมีบ้านและชุมชนเป็นศูนย์กลาง อาทิ การดูแลเด็กเล็ก ผู้ป่วย และผู้สูงอายุที่ช่วยตนเองไม่ได้

๒.๕ พัฒนาสถานเอนามัย ดูแลสุขภาพชุมชนอย่างครอบคลุม

ส่งเสริมให้มี "พยาบาลชุมชน" ประจำในสถานเอนามัย เพื่อพัฒนาให้เป็นสถานดูแลสุขภาพของชุมชนในเบื้องต้น และเป็นศูนย์กลางการประสานงานสาธารณสุขมูลฐานร่วมกันระหว่างท้องถิ่นและอาสาสมัครสาธารณสุขในทุกระดับ ซึ่งจะเพิ่มขีดความสามารถในการดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชนได้ครอบคลุมยิ่งขึ้น

๒.๖ ให้ชุมชนและท้องถิ่นร่วมดูแลสุขภาพแวดล้อมเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี

สนับสนุนชุมชนและท้องถิ่น ให้มีส่วนร่วมดูแลรักษาสภาพแวดล้อมอย่างถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย และไม่กระทบต่อสุขภาพอนามัย เพื่อให้การมีสุขภาพที่แข็งแรง เป็นส่วนเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีของทุกคน

ก. ระดับองค์กรและสถาบัน

การปฏิรูประบบสุขภาพ ต้องควบคู่กับการปฏิรูปในระดับองค์กรและสถาบันด้วยจึงจะสัมฤทธิ์ผลในทิศทางเดียวกัน โดยจะดำเนินการผลักดัน พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติผ่านกลไกของคณะกรรมการปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติให้ทำหน้าที่ระดมความคิดเห็นของประชาชนทุกสาขาอาชีพเพื่อเป็นทิศทางในการปฏิรูปโครงสร้างระบบสุขภาพและจัดรูปแบบองค์กรกำกับดูแลระบบสาธารณสุข โดยมีมาตรการชัดเจนและครอบคลุม ดังนี้

๓.๑ พัฒนาการตรวจสอบและรับรองคุณภาพให้ได้มาตรฐานและเปี่ยมประสิทธิภาพ

ส่งเสริมให้มีองค์กรผู้บริโภคด้านสาธารณสุข เพื่อทำหน้าที่รับรองมาตรฐานและประกันคุณภาพของบริการทางสาธารณสุข รวมทั้งพิทักษ์สิทธิของผู้ป่วยและประชาชนผู้เข้าร่วมบริการในสถานพยาบาลทุกระดับ ทั้งของรัฐและเอกชน ตลอดจนสนับสนุนการออกกฎหมาย เพื่อกำหนดโทษของสถานพยาบาลและผู้ประกอบการวิชาชีพที่กระทำการผิดจรรยาบรรณ โดยจะมีองค์กรอิสระที่คุ้มครองดูแลเรื่องนี้โดยเฉพาะ

๓.๒ พัฒนาระบบป้องกันโรคและปรับปรุงระบบเสริมสร้างภาพประชาชาติ

กำหนดนโยบายสาธารณะเพื่อแก้ไขปัญหาสุขภาพที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ทั้งด้านอุบัติเหตุ ยาเสพติด โรคเอดส์ โรคเมเร็ง โรคหัวใจและหลอดเลือด โรคที่เกิดจากการทำงานและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนโรคติดต่อใหม่ๆ โดยอาศัยกลไกระดับชาติและท้องถิ่นที่ตอบสนองต่อปัญหาได้ทันทั่วถึง ควบคู่กับการผลักดัน พ.ร.บ. กองทุนสร้างเสริมสุขภาพ และจัดตั้งคณะกรรมการระดับชาติ เพื่อระดมกำลังจากทุกฝ่ายร่วมป้องกันโรคสำคัญต่าง ๆ อย่างครอบคลุมและครบวงจร

๓.๓ ปฏิรูประบบบริการฉุกเฉินให้มีประสิทธิภาพและจัดการถูกปฏิเสธ

เร่งปฏิรูประบบบริการฉุกเฉิน ให้ครอบคลุมถึงประชาชนที่ประสบอุบัติเหตุ หรือเจ็บป่วยฉุกเฉิน ให้สามารถรับการรักษาพยาบาลเบื้องต้น ณ จุดเกิดเหตุพร้อมระบบในการส่งต่อที่มีประสิทธิภาพ และป้องกันการปฏิเสธรับผู้ป่วยในห้องฉุกเฉินของทุกโรงพยาบาล

๓.๕ ปรับปรุงทรัพยากรสาธารณสุขให้ได้มาตรฐานและเต็มประสิทธิภาพ

เร่งปรับปรุงทรัพยากรด้านสาธารณสุขของไทยให้ได้มาตรฐาน และมีประสิทธิภาพทุกด้าน อันประกอบด้วย ดำเนินการกระจายบุคลากรสถานบริการ เทคโนโลยีและเวชภัณฑ์ที่เหมาะสมไปสู่ แหล่งที่ขาดแคลนอย่างทั่วถึง พัฒนาระบบบริการสุขภาพระดับต้น ระบบเวชศาสตร์ครอบครัว ระบบ ส่งต่อที่มีประสิทธิภาพ เปิดโอกาสให้ภาครัฐและภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดระบบบริการที่เหมาะสม ตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างเพียงพอ ตลอดจนสนับสนุนการแพทย์แผนไทยและการ แพทย์แบบผสมผสานเพื่อเป็น ทางเลือกในการรักษาสุขภาพของพี่น้องประชาชน ทั้งยังเป็นการอนุรักษ์ คุณค่าแห่งภูมิปัญญาไทยให้อยู่คู่สังคมไทยสืบไป

๓.๕ ผลิตบुकลการทุกด้าน ยกระดับการสาธารณสุขไทยสู่มาตรฐานสากล

เร่งดำเนินการผลิตบुकลการทางสาธารณสุขทุกด้านให้เปี่ยมด้วยคุณภาพ เอื้ออาทรและมี จรรยาบรรณ ส่งเสริมการจัดระบบศึกษาต่อเนื่องและ การเรียนรู้ทางไกล เพื่อให้บุคลากรเหล่านั้นเป็น กำลังสำคัญในการสรสร้างสาธารณสุขของไทยให้ได้มาตรฐานสากล

๓.๖ พัฒนาองค์ความรู้และการศึกษาวิจัยทุกระดับ

สนับสนุนการพัฒนาองค์ความรู้และการศึกษาวิจัยในทุกระดับ เพื่อให้ประชาชนเข้าใจวิธีการ ดูแลสุขภาพตนเองที่ถูกต้อง พัฒนาอุตสาหกรรมยาและเวชภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานและมีราคาเหมาะสม ยุติธรรม ตลอดจนพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพให้ทั่วถึง และดำเนินการจัดตั้งสภาการ สุขภาพแห่งชาติ ที่ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิและตัวแทนประชาชนกลุ่มต่าง ๆ มาทำหน้าที่ดูแล นโยบายและกำหนดทิศทางการสาธารณสุขของชาติในระยะยาวควบคู่กับการสนับสนุนทรัพยากรกำหนด มาตรฐานและ ประเมินผลการปฏิรูประบบสุขภาพ

นโยบายแรงงานและสวัสดิการสังคม

“สร้างงานเพิ่ม เสริมสวัสดิการ พัฒนาฝีมือสู่มาตรฐานสากล”

พรรคประชาธิปัตย์ มุ่งที่จะพัฒนาขีดความสามารถและทักษะใหม่ๆ ให้แก่แรงงานไทย โดยการขยาย โอกาสทางการศึกษาโดยเฉลี่ยของแรงงานไทยให้สูงขึ้นโดยเร็ว ตลอดจนจัดการฝึกอบรมทักษะอาชีพให้กับผู้เข้าสู่ แรงงานใหม่ ๆ ให้กับผู้ที่อยู่ในตลาดแรงงานอยู่แล้ว จะกำหนดมาตรการพิเศษแก้ไขปัญหาการว่างงาน ปัญหา แรงงาน และสร้างโครงข่ายความปลอดภัยให้แรงงานอย่างเป็นรูปธรรม

๑. ใช้วิธีจ้างงานชั่วคราว แก้ปัญหาผู้ว่างงานทุกระดับอย่างเร่งด่วน

สนับสนุนการจ้างงานชั่วคราว เพื่อแก้ปัญหาการว่างงานในกลุ่มผู้ที่ขาดโอกาสทางการศึกษา จนถึงผู้มีการศึกษา สูงอย่างเร่งด่วน ด้วยการสนับสนุนงบประมาณผ่านทาง อบต. ในโครงการพัฒนาชนบทขนาดเล็ก เพื่อให้เกิดการจ้าง

งาน กระจายรายได้ในพื้นที่ รวมทั้งสนับสนุนการบรรจุผู้สำเร็จการศึกษาในระดับสูง เพื่อปฏิบัติงานชั่วคราวใน กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ โดยเฉพาะการเตรียมความพร้อมให้กับ อบต. ด้วยการว่าจ้างผู้มีการศึกษามาทำหน้าที่ รับโอนภารกิจที่จะมีการถ่ายโอนจากส่วนกลาง ให้สอดคล้องกับแนวทางกระจายความเจริญสู่ทุกท้องถิ่นทั่วไทย ตามยุทธศาสตร์การบริหารประเทศของพรรคประชาธิปัตย์

๒. ขยายการจ้างงานถาวร เพื่อสร้างงาน เพิ่มรายได้และไม่ต้องพลัดถิ่น

วิธีการจัดการว่างงานแบบถาวร โดยสนับสนุนด้านเทคโนโลยีการผลิต การตลาดและเงินทุนให้แก่ อุตสาหกรรมและภาคการผลิต อาทิ อุตสาหกรรม เกษตรแปรรูปและการแปรรูปพืชผลทางการเกษตร อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมในชนบท อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ตลอดจนการเชื่อมโยง ภาคการผลิตในเมืองกับชนบทให้ทั่วถึงและครบวงจร เป็นการสร้างตลาดแรงงานหลักขนาดใหญ่ในชนบท เพื่อรองรับแรงงานกลับถิ่น ทำให้เกิดการจ้างงานและมีงานทำอย่างต่อเนื่องโดยมีต้องพลัดถิ่นอีกต่อไป

๓. สร้างระบบประกันการมีงานทำ นำความอุ่นใจสู่พี่น้องแรงงานทุกคน

สร้างระบบประกันการมีงานทำ โดยเร่งพัฒนาและปรับปรุงโครงการประกันการว่างงาน ให้ครอบคลุมการจ่าย เงินและสิทธิประโยชน์แก่ผู้ประกันตนที่ว่างงานอย่างเต็มอัตราตามกฎหมาย พร้อมทั้งให้บสนับสนุนกับธุรกิจ เอกชนที่จ่ายเงินสมทบโครงการ เพื่อไม่ให้เกิดการเลิกจ้างและเป็นหลักประกันในการมีงานทำของประชาชน

๔. แก้ไขต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมาย ด้วยมาตรการจริงจังและครบวงจร

ดำเนินการสำรวจอย่างเร่งด่วนและจริงจังเพื่อหาข้อมูลอาชีพที่ขาดแคลนแรงงาน เพื่อนำไปสู่การแก้ไขกฎหมาย ว่าด้วยคนเข้าเมืองและกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว ทำให้สามารถควบคุมและแก้ไขปัญหาคนต่างด้าว ที่ลักลอบเข้าเมืองอย่างผิดกฎหมายให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ขณะเดียวกันก็ช่วยให้กิจการที่ขาดแคลนแรงงานไทย ให้สามารถดำเนินงานได้อย่างราบรื่นต่อไปได้

๕. เสริมสร้างความปลอดภัยแก่พนักงานทุกสถานประกอบการอย่างเต็มที่

ส่งเสริมให้ทุกสถานประกอบการ เข้มงวดกวดขันพนักงานทุกระดับให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยความ ปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งจะช่วยลดอุบัติเหตุจากการทำงาน มิให้ทันนาชาตินำไปเป็นข้ออ้างกีดกันสินค้าไทย รวมทั้งสนับสนุนงบประมาณผ่านทางสภาองค์การนายจ้าง และสภาองค์การลูกจ้าง เพื่อสร้างค่านิยมและ ปลุกฝังจิตสำนึกที่ดีในการดูแลใส่ใจความปลอดภัยให้กับแรงงานไทยทุกคน

๖. ตอบแทนแรงงานไทยในต่างแดนอย่างเต็มความสามารถ

สนับสนุนและอำนวยความสะดวกแก่แรงงานไทยที่ไปทำงานต่างประเทศมากขึ้น โดยกวดขันและปราบปราม ผู้จัดหางาน ไม่ให้แสวงหาประโยชน์จากแรงงานเหล่านี้อย่างไม่เป็นธรรม และสนับสนุนให้นายจ้างของประเทศ ที่แรงงานไทยไปทำงานให้สวัสดิการในอัตราไม่ต่ำกว่าสวัสดิการที่พึงได้รับตามกฎหมายไทย ตลอดจนเร่งศึกษา หาความเป็นไปได้ในการขยายผลประโยชน์ทดแทนของประกันสังคมให้ครอบคลุมแรงงานไทยในต่างประเทศ

๗. ยกระดับฝีมือแรงงานพัฒนาสู่มาตรฐานสากล

ดำเนินการยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน ด้วยการสนับสนุนให้ทั้งภาครัฐและเอกชนด้านการพัฒนา

ฝีมือแรงงานให้ได้มาตรฐานสากล และตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน รวมทั้งนำมาตรการทางภาษีอากร มาเป็นเครื่องมือจูงใจให้นายจ้าง เข้ามามีส่วนร่วมในการยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานให้มากขึ้น

๘. ส่งเสริมแรงงานสัมพันธ์ในระบบทวิภาคี

ส่งเสริมความรู้ด้านการบริหารงาน และวินัยอุตสาหกรรมแก่พนักงานและผู้ประกอบการ โดยจัดงบประมาณ สนับสนุนให้แก่สภาองค์กรลูกจ้าง และสภาองค์กรนายจ้าง เพื่อดำเนินกิจกรรมดังกล่าว

๙. ขยายสิทธิประกันสังคมให้ครอบคลุมถึงบุตรและคู่สมรสผู้ประกันตน

ขยายประโยชน์ทดแทนด้านการรักษาพยาบาลของประกันสังคม ที่แต่เดิมคุ้มครองเฉพาะผู้ประกันตนให้ขยาย ผลครอบคลุมไปถึงบุตรและคู่สมรสผู้ประกันตนด้วย โดยไม่ต้องเก็บเงินสมทบเพิ่มจากผู้ประกอบการและพนักงาน ซึ่งจะทำให้มีผู้ได้รับประโยชน์จากการนี้ไม่ต่ำกว่า ๑๐ ล้านคน พร้อมกับปรับปรุงวิธีการหารายได้ให้แก่กองทุน ประกันสังคม

๑๐. ขยายความคุ้มครองทางสังคม สู่พี่น้องแรงงานทุกระดับ

ขยายการคุ้มครองทางสังคม โดยเฉพาะการประกันสังคมให้ครอบคลุมประชาชนในภาคการเกษตรกรรมและ ยกระดับความปลอดภัยในการทำงานสู่มาตรฐานสากล เพื่อให้แรงงานไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดีในการทำงาน

นโยบายการโทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศ “เร่งจัดการผูกขาด นำเทคโนโลยีพัฒนาชาติสู่สากล”

พรรคประชาธิปัตย์ จะเร่งดำเนินการเพื่อพัฒนากิจการโทรคมนาคมควบคู่กับเทคโนโลยีสารสนเทศให้ สอดคล้องในทิศทางเดียวกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ เพื่อให้แข่งขันกับนานาประเทศอย่างสมศักดิ์ศรีใน เวทีโลก รวมทั้งผลักดันให้มีการเปิดเสรีทางธุรกิจโทรคมนาคม เพื่อจัดการผูกขาดทางธุรกิจที่เป็นประโยชน์ในการ แสวงหารายได้ของบุคคลส่วนน้อย อันจะนำมาซึ่งผลประโยชน์สูงสุดของประชาชนที่จะได้รับการบริการที่มีคุณภาพ ในราคาที่เหมาะสมและเป็นธรรมกว่าในปัจจุบัน โดยมีมาตรการที่ชัดเจนโปร่งใสและเป็นรูปธรรม ดังนี้

๑. นโยบายด้านการพัฒนากิจการโทรคมนาคม

๑.๑ ยกเลิกธุรกิจผูกขาดสู่แข่งขันแบบเสรี เพื่อค่าบริการที่ถูกลงและมีประสิทธิภาพ

เปิดโอกาสให้การดำเนินธุรกิจโทรคมนาคมที่ผูกขาดในปัจจุบันเป็นไปอย่างมีเสรีการแข่งขันด้าน คุณภาพและราคาอย่างเป็นธรรม ทั้งโทรศัพท์บ้าน โทรศัพท์มือถือ อินเทอร์เน็ต ตลอดจนดาวเทียม เพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชนทุกคนที่จะได้ค่าบริการที่ถูกลงและมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

๑.๒ ผลักดันประเทศไทยสู่ศูนย์กลางการสื่อสารในภูมิภาค

๑.๒.๑ วางโครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงทุกประเทศในอินโดจีน

เร่งรัดการวางโครงข่ายการสื่อสารโทรคมนาคมของประเทศให้เชื่อมโยงครอบคลุม ทุกประเทศในอินโดจีน เพื่อก้าวสู่ความเป็นผู้นำด้านการสื่อสารในภูมิภาค

๑.๒.๒ ขยายสื่อสัญญาณเคเบิลใยแก้วใต้น้ำอย่างครบวงจร

เร่งดำเนินการขยายสื่อสัญญาณเคเบิลใต้น้ำใยแก้วเสริมสร้างความมั่นคงของสื่อสัญญาณภายในประเทศ โดยเฉพาะในเขตจังหวัดที่มีความพร้อมเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศพิเศษ

๑.๒.๓ พัฒนาเครือข่ายผ่านดาวเทียมควมคู่ระบบสัญญาณเชื่อมโยงประสิทธิภาพสูง

เร่งรัดพัฒนาเครือข่ายโทรคมนาคมผ่านดาวเทียม ด้วยการพัฒนาสถานีดาวเทียมภาคพื้นดิน และจัดตั้งเครือข่ายระบบสัญญาณเชื่อมโยงที่มีประสิทธิภาพสูง เพื่อการโทรคมนาคมที่กว้างไกลทั่วถึงทั้งประเทศไทยและทั่วโลก

๒. นโยบายด้านการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ

เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเสมือนคู่แฝดกับกิจการโทรคมนาคม ที่ต้องพัฒนาให้สอดคล้องประสานเป็นหนึ่งเดียว เพื่อสนับสนุนการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของชาติ พรรคจะเร่งสานมาตรการที่ต่อเนื่องทั้งมาตรการเดิมและมาตรการใหม่ที่หลากหลาย อันเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทย ดังนี้

๒.๑ พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศให้เป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาระบบเศรษฐกิจแบบ

Digital Economy

เพิ่มการลงทุนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีของประเทศที่เรียกว่า E-Thailand ขึ้นเป็นการเฉพาะรวมทั้งเร่งรัดการพัฒนาบุคลากรในด้านนี้อย่างจริงจัง โดยมีเป้าหมายให้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างถูกต้องเหมาะสมเพื่อพัฒนาในด้านต่าง ๆ อาทิ การพัฒนาศักยภาพและอาชีพของประชาชน ตลอดจนเนื้อต่อการบริหารและสร้างบริการที่ดีของภาครัฐ ในการกระจายความเจริญ สร้างงาน สร้างรายได้ ไปสู่ประชาชนในภูมิภาคต่าง ๆ ขยายโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดจนชีวิต และการพัฒนาทางการแพทย์และการสาธารณสุขของไทยให้ได้มาตรฐานสากล

๒.๒ ส่งเสริมระบบ E-Government และ E-Commerce มาใช้อย่างจริงจัง

ส่งเสริมธุรกิจใหม่ด้านเทคโนโลยีทั้งในรูปแบบของ E-Government และ E-Commerce เพื่อช่วยพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศไทยให้ก้าวล้ำนานาประเทศได้ในที่สุด

๒.๓ พัฒนาสู่มาตรฐานสากล ดูแลกลไกเพื่อปลอดภัยในการซื้อขายทางอินเทอร์เน็ต

เร่งส่งเสริมสร้างมาตรฐานเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและอำนวยความสะดวกด้านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงกฎหมายและระบบความปลอดภัยในการซื้อขายสินค้าทางอินเทอร์เน็ต เพื่อพิทักษ์และคุ้มครองผลประโยชน์ของผู้ประกอบการและผู้บริโภคทุกคน บนพื้นฐานแห่งความเป็นธรรม

๒.๔ จัดทำแผนพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศสู่ชนบท

เพื่อขยายการให้บริการอินเทอร์เน็ตให้กระจายไปสู่ประชาชนทุกตำบลทั่วประเทศให้มีโอกาสเข้าสู่ระบบข้อมูลสารสนเทศอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน ด้วยวิธีการต่าง ๆ ดังนี้

๒.๔.๑ แข่งขันอินเทอร์เน็ตอย่างเสรีภาพและเป็นธรรมต่อผู้บริโภค

ดำเนินการดูแลและควบคุมให้ผู้ประกอบการอินเทอร์เน็ตทุกราย แข่งขันด้านธุรกิจ และบริการผู้บริโภคบนพื้นฐานแห่งความเท่าเทียมและเป็นธรรมต่อผู้บริโภค

๒.๔.๒ จัดตั้งโครงการอินเทอร์เน็ตสาธารณะเฉลิมพระเกียรติ

ที่จะกระจายการให้บริการอินเทอร์เน็ตสาธารณะให้กระจายไปยังอำเภอทั่วประเทศ เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ของประชาชนทุกคน

๒.๔.๓ ร่วมมือ ๓ กระทรวง กระจายอินเทอร์เน็ต ๗,๐๐๐ ตำบล

ด้วยการประสานความร่วมมือระหว่างกระทรวงมหาดไทย กระทรวงคมนาคม และ กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี เพื่อให้ประชาชนทั้งประเทศที่จะได้ใช้บริการอินเทอร์เน็ต อย่างเท่าเทียมกัน

นโยบายความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

“ประชาชนอุ่นใจ ชีวิตปลอดภัยมั่นคง”

พรรคประชาธิปัตย์ เชื่อมั่นว่า การมุ่งเน้นเสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพร้อมทั้ง อำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชนร่วมกับองค์กรชุมชน จะเป็นแนวทางในการสร้างความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินของประชาชนได้อย่างยั่งยืน

พรรคประชาธิปัตย์ จึงกำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ดังนี้

๑. เร่งพัฒนาประสิทธิภาพ กลไก และกระบวนการทำงาน

ในการรักษาความสงบเรียบร้อยความมั่นคง ปลอดภัย การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมให้มี ประสิทธิภาพ รวมทั้งการสนับสนุนงบประมาณ บุคลากร และเครื่องมืออย่างพอเพียง

๒. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย และการบริหารงานตำรวจ

ทั้งในระดับชาติ ระดับจังหวัด และระดับสถานีตำรวจ โดยสนับสนุนให้มีบทบาทร่วมด้วยในองค์การตรวจสอบ และติดตามการบริหารงานตำรวจทุกระดับ รวมทั้งสนับสนุนส่งเสริมตำรวจชุมชน ประสานความร่วมมือกับต่าง ประเทศโดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านในการป้องกัน ปราบปรามอาชญากรรมและสิ่งผิดกฎหมาย

๓. ส่งเสริม และสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน

ในการสร้างจิตสำนึกและการมีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อย ความมั่นคงปลอดภัยและการป้อง ปราบอาชญากรรม

๔. พัฒนabethat กำหนด กำกับ ผู้ใหญ่บ้าน

ให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยนายอำเภอในการรักษาความสงบเรียบร้อย ความมั่นคงปลอดภัยและการ แก้ไขปัญหาอาชญากรรม

๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการประណอมข้อพิพาทในระดับท้องถิ่น และระดับอำเภอ เพื่อยุติข้อขัดแย้งของประชาชนในพื้นที่ มิให้ขยายต่อหรือยึดเยื้อเป็นคดีความ
๖. ส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีทันสมัย มาใช้ในการควบคุมและอบรมผู้ต้องขังในเรือนจำ และทัณฑสถาน เพื่อแก้ไขและพัฒนาผู้ต้องขังให้กลับตนเป็นพลเมืองดี และมีความรู้ความสามารถไปประกอบอาชีพหลังจากพ้นโทษ
๗. สนับสนุนให้เอกชนและประชาชนในชุมชนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการแก้ไขและฟื้นฟูผู้ถูกควบคุมความประพฤติให้ปรับตัวเข้ากับสังคม ละไม่กลับกระทำผิดซ้ำอีก
๘. เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

ประสานหน่วยงานที่รับผิดชอบในการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนให้เป็นไปอย่างมีเอกภาพ รวมทั้งประสานความร่วมมือในการป้องกัน และอำนวยการแก้ไขปัญหายุติภัยและสาธารณภัย ร่วมกับองค์กรภาคเอกชน และอาสาสมัครป้องกันภัย

นโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“ร่วมใจกำจัดแหล่งผลิต สร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด เพื่อชีวิตที่สดใส”

พรรคประชาธิปัตย์ ถือว่าการแก้ปัญหายาเสพติดเป็นวาระสำคัญเร่งด่วนของชาติที่จะต้องระดมสรรพกำลังจากทุกส่วนมาดำเนินการอย่างเป็นระบบ ครบวงจรและต่อเนื่อง เพื่อควบคุมปัญหาให้ได้ภายใน ๒ ปี และลดความรุนแรงของปัญหาให้อยู่ในระดับที่ไม่เป็นอันตรายต่อสังคมภายใน ๔ ปี

พรรคจึงกำหนดนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ดังนี้

๑. รมรงค์สร้างจิตสำนึกของประชาชนให้ตระหนักถึงปัญหา มีพฤติกรรมต่อต้านขบวนการค้ายาเสพติด และร่วมมือกับภาครัฐในการแก้ไขปัญหาย่างจริงจัง
๒. ดำเนินการปรับเปลี่ยนค่านิยมและพฤติกรรมในการใช้ยาเสพติดของกลุ่มเสี่ยง โดยสนับสนุนให้มีการจัดค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และลานกีฬาต้านยาเสพติดอย่างเพียงพอ
๓. มุ่งเน้นสร้างคนรุ่นใหม่ที่ไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยการสร้างภูมิคุ้มกันระยะยาว ผ่านกระบวนการทางสถาบันการศึกษา ครอบครัว และชุมชน ตลอดจนลดปัจจัยเอื้อต่อการใช้ยาเสพติด เช่น แหล่งมั่วสุ่ม อบายมุข
๔. จัดตั้งหมู่บ้าน ชุมชน โรงเรียน และสถานประกอบการปลอดยาเสพติดให้ได้อย่างน้อย ร้อยละ ๕๐ ของหมู่บ้าน โรงเรียน และสถานประกอบการทั่วประเทศ
๕. ให้ทุกจังหวัดสำรวจข้อมูลจำนวนผู้เสพยาเสพติด และจัดทำทะเบียนผู้เสพในระดับอำเภอ และจังหวัด
๖. รมรงค์ชักชวน และใช้มาตรการทางกฎหมายให้ผู้เสพยาเสพติดเข้ารับการบำบัดรักษา

๗. ให้จังหวัดและอำเภอ จัดตั้งสถานบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ โดยใช้สถาบันทางศาสนา องค์กรภาคเอกชน ชุมชนให้เพียงพอ และเอื้ออำนวยต่อการถอนพิษยาและฟื้นฟูสมรรถภาพ
๘. ให้จัดระบบรองรับผู้ที่ผ่านการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพขึ้นในชุมชน เพื่อสอดส่องดูแลและให้ความช่วยเหลือ ให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข
๙. สกัดกั้นการนำเข้ายาเสพติด และการส่งออกเคมีภัณฑ์ในทุกพื้นที่ชายแดนทั่วประเทศอย่างต่อเนื่องจริงจัง
๑๐. จัดตั้งหมู่บ้านต่อต้านยาเสพติดบริเวณชายแดนที่มีสถานการณ์ปัญหารุนแรง ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ หมู่บ้าน ในทุกภาคของประเทศ
๑๑. ปราบปรามทำลายโครงการกลุ่มนักค้า เครือข่ายผู้เกี่ยวข้องและอิทธิพลสนับสนุน ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างเด็ดขาด พร้อมทั้งจัดทำรายชื่อผู้ค้ายาเสพติดรายจังหวัด และปราบปรามให้เสร็จสิ้นตามเป้าหมาย
๑๒. ดำเนินการโดยเร่งด่วนกับหมู่บ้านที่มีการค้าและการแพร่ระบาดของยาบ้าอย่างรุนแรง อันเป็นเงื่อนไขสำคัญต่อการแพร่ระบาดของชุมชนอื่น โดยใช้มาตรการปราบปราม ป้องปรามการปฏิบัติการจิตวิทยาและมาตรการพัฒนา
๑๓. จัดให้มีชุดปฏิบัติการ เพื่อตอบสนองคำร้องเรียนของประชาชนให้ครอบคลุมพื้นที่ทุกจังหวัด และอำเภอที่มีการแพร่ระบาดอย่างรุนแรงทั่วประเทศ
๑๔. ประสานความร่วมมือในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านเพื่อหยุดยั้งการผลิต การค้าและการนำเข้ายาเสพติด บริเวณแนวชายแดน โดยกำหนดเป็นแผนปฏิบัติการร่วม
๑๕. ประสานความร่วมมือกับนานาประเทศ และองค์กรระหว่างประเทศในการจัดการผลิตนอกประเทศ การลักลอบค้ายาเสพติดและเคมีภัณฑ์ที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดอย่างจริงจัง
๑๖. ปฏิบัติตามพันธกรณีความร่วมมือระหว่างประเทศด้านยาเสพติด ภายใต้ผลประโยชน์ของประเทศเป็นหลัก
๑๗. ดำเนินการให้มีกฎหมายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปราบปรามกลุ่มนายทุน ผู้สนับสนุนระดับสำคัญ และช่างงานการค้ารายใหญ่
๑๘. ใช้มาตรการทางกฎหมายเข้าดำเนินการต่อกลุ่มนักค้า เครือข่ายการค้า ผู้เกี่ยวข้อง ผู้มีอิทธิพลเบื้องหลัง และเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องอย่างรวดเร็ว เด็ดขาดและจริงจัง
๑๙. ให้มีกระบวนการพิจารณาคดียาเสพติดเป็นกรณีพิเศษ เร่งรัดการดำเนินคดีให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ใช้การลงโทษอย่างรุนแรงสำหรับคดีรายย่อย หรือผู้เสพจะเน้นการลงโทษโดยมาตรการการช่วยเหลือทางสังคมแทนการลงโทษรุนแรงตามกฎหมาย
๒๐. ส่งเสริมให้เกิดการรวมตัวในรูปของประชาคม เครือข่ายในกลุ่มประชาชน เพื่อต่อสู้กับปัญหา ยาเสพติด ทั้งในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด ภาค ประเทศ
๒๑. สร้างกลไกการปฏิบัติงานแก้ไขปัญหายาเสพติดในระดับหมู่บ้าน โดยจัดตั้งกลุ่มอาสาสมัคร

- ต่อต้านยาเสพติด เพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนของชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายา
๒๒. สร้างกลไกภาครัฐให้ตอบสนองการดำเนินงานแก้ไขปัญหายาเสพติดของภาคประชาชน โดยสนับสนุนการใช้มาตรการทางสังคมเข้ามาแก้ปัญหายาเสพติด พร้อมทั้งสนับสนุนให้ชุมชนใช้มาตรการทางสังคมที่มีอยู่เพื่อการควบคุมปัญหาในระดับพื้นที่
๒๓. เพิ่มความเป็นเอกภาพในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติ
๒๔. ส่งเสริมความเข้มแข็งและความพร้อมขององค์กรการแก้ไขปัญหายาเสพติดในทุกระดับ
๒๕. จัดระบบการสนับสนุนการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพเพียงพอ และเอื้ออำนวยต่อการดำเนินงาน โดยเฉพาะระบบงบประมาณ จะเน้นการกระจายลงสู่พื้นที่การแก้ไขปัญหายา
๒๖. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ กำหนดภารกิจด้านยาเสพติดเป็นภารกิจสำคัญที่ต้องดำเนินการโดยเร่งด่วน และจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงาน
๒๗. ให้มีการประเมินสถานการณ์ปัญหาและการดำเนินงาน รวมทั้งปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินงาน สอดคล้องกับสภาพปัญหาในทุก ๖ เดือน

นโยบายการคมนาคมขนส่ง

“เชื่อมโยงการคมนาคมให้กว้างไกลทั่วถึงสู่ความเป็นหนึ่งของภูมิภาค”

การคมนาคมขนส่ง เป็นสิ่งสำคัญที่จะรองรับการขยายตัวด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว การพัฒนาระบบและโครงข่ายการคมนาคมขนส่งให้เชื่อมโยงครอบคลุมอย่างกว้างไกลครบวงจร ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ควบคู่ไปกับการปฏิรูประบบการบริหารจัดการด้านการขนส่ง ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ให้ชัดเจนและเป็นธรรม พรรคประชาธิปัตย์จะพยายามในทุกวิถีทางและระดมทรัพยากรทุกอย่างเพื่อขับเคลื่อนและผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจที่สำคัญของภูมิภาค โดยมีการคมนาคมที่เยี่ยมประสิทธิภาพเป็นฐานรองรับอันแข็งแกร่ง โดยดำเนินการอย่างต่อเนื่องทั้งมาตรการเดิมและมาตรการใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ ดังนี้

๑. เชื่อมโยงคมนาคมทั้งระบบให้ครอบคลุมรอบด้าน เพื่อประโยชน์สูงสุดของพี่น้องประชาชน

เร่งพัฒนาระบบและโครงข่ายคมนาคมทุกด้านให้ครอบคลุมทั้งไทยและประเทศเพื่อนบ้านเพื่อความสะดวกสูงสุดในการขนส่งและสัญจรของประชาชนทุกคน โดยมีแผนดำเนินงานแต่ละด้านที่ชัดเจน ดังนี้

๑.๑ ด้านการคมนาคมทางบก

- ขยายทางหลวงหลักเป็น ๔ ช่องทาง เชื่อมจังหวัดต่าง ๆ และเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ทุกทิศ

เร่งรัดโครงการก่อสร้างขยายทางหลวงสายหลักเป็น ๔ ช่องจราจร เชื่อมโยงจังหวัดต่าง ๆ ทุกภาคของประเทศและเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ที่อำเภอแม่สาย จังหวัดตาก, อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย, อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดน่าน, ทองเม็ก จังหวัดอุบลราชธานี, อำเภออรุณประเทศ จังหวัด

ปราจีนบุรี และบ้านหาดเล็ก จังหวัดตราด สตูล สงขลา และนราธิวาส เพื่อยกระดับประเทศไทยให้เป็น ศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งอย่างแท้จริง

- พัฒนาการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ทางเลือกใหม่ที่สะดวกสบายยิ่งกว่า

เร่งพัฒนาทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองที่มีมาตรฐานสูงกว่าถนนทั่วไป เป็นเส้นทางใหม่ที่ หลีกเลียงชุมชน และมีการควบคุมทางเข้าออกที่สมบูรณ์แบบ มีรั้วกั้นเขตทางและสามารถเดินทางโดยใช้ ความเร็ว ๑๒๐-๑๔๐ กม. ต่อชั่วโมง เพื่อเป็นทางเลือกใหม่ที่สะดวกสบายสำหรับประชาชน

- ทางหลวงพิเศษขนานรถไฟรางคู่ ศตวรรษใหม่แห่งการเดินทางของทุกคน

เร่งผลักดันโครงการพิเศษสำหรับทุกคน ด้วยการสร้างทางหลวงพิเศษขนานทางรถไฟรางคู่ ไปยังทุกภาคของประเทศ โดยสร้างระบบรถไฟรางคู่อยู่ตรงกลางและมีทางหลวงพิเศษ ๔ - ๖ ช่องจราจรขนาน ทั้งสองด้าน โดยควบคุมการเข้าออกและทางตัดผ่านอย่างสมบูรณ์แบบ ส่วนบริเวณที่มีการตัดผ่านของถนน ต่าง ๆ จะจัดทำเป็นสะพานยกระดับหรืออุโมงค์ลอดตามความเหมาะสม โครงการทางหลวงพิเศษขนานทาง รถไฟรางคู่นี้สามารถก่อสร้างได้ทันที และไม่มีปัญหาเวนคืนที่ดิน เมื่อก่อสร้างเสร็จสมบูรณ์จะเปิดศตวรรษใหม่ แห่งการเดินทางทั้งทางถนนและรถไฟที่มีความรวดเร็วและปลอดภัย ทำให้การเดินทางขนส่งทางรถไฟสะดวก รวดเร็วเพิ่มขึ้นอีกเท่าตัว

- ปฏิรูปโครงสร้างการรถไฟแห่งประเทศไทยให้มีศักยภาพสูงสุด

ปฏิรูปโครงสร้างการรถไฟแห่งประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพสูงสุด โดยภาครัฐเป็นผู้ลงทุน ก่อสร้างทางรถไฟสายใหม่ เช่น สายเด่นชัย-เชียงใหม่ บัวใหญ่-นครพนม ระบบอัตโนมัติสัญญาณการบำรุงรักษาทาง (ในลักษณะเดียวกับที่ให้กรมทางหลวงเป็นผู้ก่อสร้างทางหลวงสายต่าง ๆ) เปิดเสรีให้เอกชนรายอื่นประกอบ กิจการขนส่งสินค้าและผู้โดยสารแข่งขันกับการรถไฟ โดยแยกส่วนการบริหารจัดการทรัพย์สินของการรถไฟออกเป็นองค์กรใหม่ให้ภาครัฐและประชาชนได้ประโยชน์สูงสุด

๑.๒ ด้านการขนส่งทางน้ำ

- พัฒนาการขนส่งทางน้ำ ส่งเสริมพาณิชย์นาวี

เร่งส่งเสริมการลงทุนเพื่อพัฒนาด้านการขนส่งทางน้ำ ทั้งในแม่น้ำและชายฝั่งทะเล พร้อมกับ ส่งเสริมพัฒนาพาณิชย์นาวี ด้วยการเพิ่มขนาดกองเรือในการขนส่งทางทะเลระหว่างประเทศ สนับสนุนการ ช่วยเหลือพิเศษทั้งด้านเงินลงทุนและระบบภาษีอย่างเหมาะสม

๑.๓ ด้านการขนส่งทางอากาศ

- ใช้นโยบายน่านฟ้าเสรีอย่างเป็นรูปธรรม

ใช้นโยบายน่านฟ้าเสรีอย่างเป็นรูปธรรมและครอบคลุมทั้งธุรกิจการบินภายในประเทศ และ ระหว่างประเทศ

- ก่อสร้างสนามบินกรุงเทพฯ แห่งใหม่ ศูนย์กลางทางการบินระดับโลก

เร่งก่อสร้างสนามบินกรุงเทพฯ แห่งใหม่ให้เป็นศูนย์กลางบินในภูมิภาคที่สำคัญระดับโลก โดยเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเป็นผู้บริหารจัดการ เพื่อพัฒนาให้ได้มาตรฐานสากล สามารถแข่งขันกับ

นานาประเทศได้อย่างสมศักดิ์ศรี

- แปรรูปลานามบิน เปิดโอกาสเอกชนบริหาร ทนทางแห่งการพัฒนาประเทศในระยะยาว

ดำเนินการแปรรูปลานามบินในจังหวัดต่าง ๆ อย่างโปร่งใสเปิดโอกาสให้เอกชนเข้ามาทำหน้าที่บริหารลานามบิน โดยมีภาครัฐให้การสนับสนุนเป็นพิเศษ เพื่อเพิ่มศักยภาพด้านการขนส่งทางอากาศภายในประเทศ ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาทางการค้าอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยวของประเทศในระยะยาว

๒. ปฏิรูประบบบริการจัดการอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม

เร่งดำเนินการปฏิรูประบบการบริหารจัดการด้านคมนาคมขนส่งทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ โดยการจัดระบบด้านการขนส่งให้เหมาะสม มีการแยกอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย กำกับดูแลและการให้บริการออกจากกันให้ชัดเจนและเป็นรูปธรรม ดังนี้

๒.๑ ด้านการกำกับดูแล

จัดให้มีองค์กรอิสระเป็นผู้กำกับดูแล ทำหน้าที่จัดระเบียบกฎเกณฑ์และควบคุมดูแล การบริการขนส่งให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและเป็นธรรม ด้วยการบริการที่มีคุณภาพได้มาตรฐานในราคาที่เป็นธรรม

๒.๒ ด้านการบริการขนส่ง

มุ่งส่งเสริมการทำธุรกิจในระบบแข่งขันเสรี โดยมีภาครัฐให้การสนับสนุนการบริการขนส่งที่มี ลักษณะบริการเชิงสังคมด้วยมาตรการที่เป็นรูปธรรม เพื่อให้เป็นสะพานช่วยลดช่องว่างต่าง ๆ ในสังคมให้แคบลง

นโยบายทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

“พัฒนายั่งยืน พื้นดินคุณภาพชีวิต”

ด้วย ตระหนักดีว่าในกระบวนการพัฒนาประเทศนั้นได้มีการนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้อย่างฟุ่มเฟือย ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรม ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศวิทยา รวมถึงก่อให้เกิดมลภาวะอันเป็นอันตรายต่อคุณภาพชีวิตของทุกชีวิต พรรคประชาธิปัตย์ จึงได้กำหนดแนวทางดำเนินการเพื่อการพัฒนาเชิงอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้วยการอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากคนไทยทั้งชาติ ผ่านกลไกของรัฐ ชุมชน องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น และประชาชนในพื้นที่ โดยให้ทุกคนมีจิตสำนึกและตระหนักว่าการใช้ประโยชน์จากทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมดังกล่าว สมควรที่จะต้องมีการบริหารและจัดการอย่างเหมาะสม บนพื้นฐานแห่งความสมดุลของระบบนิเวศน์ ตลอดจนผู้ใช้ประโยชน์ต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาและอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยให้ยั่งยืน เพื่อเอื้อและเกื้อกูลต่อการดำรงชีวิตของทุกคนตลอดไป

พรรคประชาธิปัตย์ จึงกำหนดนโยบายพัฒนาเชิงอนุรักษ์ตามประเภทของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ๔ ประเภท ดังนี้

๑. ทรัพยากรดิน

เนื่องจากคนไทยส่วนใหญ่ของประเทศกว่า ๘๐% ประกอบอาชีพทางการเกษตร สภาพของดินและการใช้ประโยชน์จากดิน จึงเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาเกษตรกรรมของไทยให้ก้าวหน้า พรรคประชาธิปัตย์จึงวางแผนเพื่อพัฒนาเชิงอนุรักษ์ทรัพยากรดิน อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม ดังนี้

๑.๑ กำหนดเขตใช้ประโยชน์ที่ดินทั่วประเทศ เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน

เร่งรัดกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินทั่วประเทศอย่างชัดเจนและเร่งด่วน เพื่อวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดิน อาทิ เขตเกษตรกรรม เขตอุตสาหกรรม เขตชุมชน และเขตอนุรักษ์ ให้เป็นไปอย่างเหมาะสมกับสมรรถภาพของดินและศักยภาพของพื้นที่ โดยไม่กระทบต่อวิถีชีวิตของคนในชุมชน และความหลากหลายทางชีวภาพ

๑.๒ บริหารและพัฒนาดินแบบทฤษฎีใหม่ แก้ไขดินพังทลายในพื้นที่ลุ่มน้ำวิกฤต

วางมาตรการบริหารจัดการทรัพยากรและพัฒนาที่ดิน ให้เป็นไปตามเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินแบบทฤษฎีใหม่ตามแนวพระราชดำริเพื่อการเกษตรที่ยั่งยืน ตลอดจนดำเนินการแก้ไขปัญหาดินชะล้างพังทลายของดิน โดยเฉพาะในพื้นที่ลุ่มน้ำวิกฤต ทั้งนี้เพื่อให้การใช้ประโยชน์จากที่ดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและครบวงจรโดยไม่ทำลายสภาพแวดล้อม

๒. ทรัพยากรน้ำ

ความต้องการน้ำกิน น้ำใช้ในการประกอบอาชีพที่เพิ่มขึ้น ในขณะที่แหล่งน้ำและสถานที่กักเก็บน้ำในปัจจุบันมีจำนวนจำกัดประกอบกับบางส่วนมีการปนเปื้อนของสารพิษ เป็นเหตุให้ไม่เพียงพอต่อความต้องการในการอุปโภคและบริโภคของพี่น้องประชาชน ดังนั้น พรรคประชาธิปัตย์ จึงวางแผนเพื่อพัฒนาเชิงอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำให้ยั่งยืน ดังนี้

๒.๑ อนุรักษ์พื้นที่ต้นน้ำ เพื่อหล่อเลี้ยงทุกชีวิตได้ชั่ววรินตร์

ให้ความคุ้มครองพื้นที่ต้นลำธาร และแหล่งน้ำธรรมชาติอื่น ๆ มิให้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพและคุณภาพ โดยมีเป้าหมายเพื่ออนุรักษ์ไว้เป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร แหล่งน้ำสาธารณะที่ใช้ประโยชน์ได้ตลอดไป

๒.๒ ประสานทุกฝ่ายบริหารจัดการคุณภาพชั้นลุ่มน้ำตามมติ ครม.อย่างมีประสิทธิภาพ

ส่งเสริมให้สำนักงานคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติรับผิดชอบประสานกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และชุมชน เพื่อร่วมวางแผนและบริหารจัดการคุณภาพชั้นลุ่มน้ำตามมติคณะรัฐมนตรีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๓ จัดระบบเตือนภัยต่อความต้องการน้ำในแต่ละลุ่มน้ำ

เร่งจัดระบบเตือนภัยต่อความต้องการใช้น้ำแต่ละลุ่มน้ำ โดยให้ภาครัฐจัดทำแผนหลักร่วมกับภาคเอกชนและชุมชน อันจะเป็นประโยชน์ในการอนุรักษ์และบริหารทรัพยากรน้ำให้เหมาะสมในแต่ละพื้นที่

๒.๔ เพิ่มแรงจูงใจและบทลงโทษ ให้ผู้ใช้ประโยชน์ต้องมีส่วนร่วมบำรุงรักษาทรัพยากร

ออกมาตรการเพิ่มแรงจูงใจและบทลงโทษ เพื่อให้ประชาชน ชุมชนและเอกชนทั้งในภาคธุรกิจ

และอุตสาหกรรม มีความรับผิดชอบต่อการรักษาคุณภาพน้ำดีในแหล่งน้ำธรรมชาติ รวมถึงมีจิตสำนึกในการประหยัดน้ำและบำบัดน้ำเสีย ก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำโดยถือหลักว่าผู้ใช้ประโยชน์จากรักษาธรรมชาติ ต้องมีส่วนร่วมในการบริหารบำรุงรักษาทรัพยากรเหล่านั้นให้คงอยู่อย่างยั่งยืนสืบไป

๓. ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า

ป่าไม้ ต้นกำเนิดสำคัญอันทำให้เกิดฝนและต้นน้ำลำธาร เป็นที่พักอาศัยของสัตว์ป่านานาชนิด รวมทั้งป่าชายเลนยังเป็นแหล่งกำเนิดและอนุบาลของสัตว์น้ำหลากหลาย เป็นปัจจัยสำคัญในการรักษาสมดุลของระบบนิเวศวิทยา พรรคประชาธิปัตย์ตระหนักถึงความสำคัญและปัญหาของการบุกรุกทำลายป่าที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น อันจะส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศวิทยาโดยรวมของประเทศ จึงได้กำหนดแนวทางเพื่อพัฒนาเชิงอนุรักษ์ป่าไม้และสัตว์ป่าที่ชัดเจนและจริงจัง ดังนี้

๓.๑ แบ่งพื้นที่ป่าอนุรักษ์และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจตามป่าไม้แห่งชาติอย่างเคร่งครัด

ส่งเสริมการอนุรักษ์และฟื้นฟู ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์ นโยบายป่าไม้แห่งชาติ คือให้มีพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ๒๕% ของพื้นที่ประเทศ และให้มีพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ ๑๕% ของพื้นที่ประเทศ โดยจกดำเนินการตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด

๓.๒ ปรับโครงสร้างหน่วยงานคู่ปรับปรุกฎหมายให้เอื้อต่อประชาชนมากที่สุด

เร่งรัดปฏิรูประบบการบริหารจัดการพื้นที่ป่าอนุรักษ์ โดยการปรับโครงสร้างหน่วยงานที่รับผิดชอบให้มีศักยภาพ รวมทั้งปรับปรุกฎหมายให้สอดคล้องกับความเป็นจริงในพื้นที่และสภาวะการณ์ในปัจจุบัน โดยยึดหลักให้พื้นที่อนุรักษ์เหล่านี้ สามารถเอื้อประโยชน์ให้แก่พี่น้องประชาชนทุกหมู่เหล่าได้มากที่สุด

๓.๓ ใช้ พ.ร.บ.ป่าชุมชน ยึดหลักชุมชนดูแลและใช้ประโยชน์ด้วยตนเอง

สนับสนุนให้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติป่าชุมชน โดยยึดหลักการให้ชุมชนมีสิทธิในการดูแลรักษาและใช้ประโยชน์จากป่าชุมชนของตนเอง อันจะส่งผลให้ชุมชนเหล่านั้นเกิดจิตสำนึกในการหวงแหนและอนุรักษ์ทรัพยากรให้ยั่งยืนตลอดไป

๓.๔ เร่งจัดตั้งพื้นที่ธรรมชาติ เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้และพักผ่อนของผู้ทุกวัย

เร่งรัดให้จังหวัดที่ไม่มีพื้นที่อุทยานแห่งชาติหรือวนอุทยาน ประกาศจัดตั้งสวนรุกขชาติ หรือสวนสาธารณะ เพื่อพัฒนาให้เป็นแหล่งเรียนรู้ และพักผ่อนหย่อนใจแก่ประชาชนทุกผู้ทุกวัย

๓.๕ สนับสนุนสัตยาบันในอนุสัญญา เพื่อการพัฒนาเชิงอนุรักษ์

สนับสนุนการให้สัตยาบันในอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ และอนุสัญญาว่าด้วยการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ

๓.๖ ปลุกฝังรากความคิด เสริมการเรียนรู้ ให้บรรจุอยู่ในหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ

กำหนดให้มีการเรียนรู้เกี่ยวกับทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่า และการอนุรักษ์ไว้ในหลักสูตร การเรียนการสอนของการศึกษาทุกระดับ เพื่อปลุกฝังให้เกิดความหวงแหนและรู้จักวิถีอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติแบบยั่งยืน

๔. สิ่งแวดล้อมในเมือง

สภาวะแวดล้อมอันเป็นมลพิษที่เกิดขึ้นอย่างไร้พรมแดนในปัจจุบัน ส่งผลกระทบต่อการทำงานของทุกชีวิต และก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ นานา การบริหารจัดการอย่างครบวงจรและมีประสิทธิภาพเท่านั้น จึงสามารถแก้ไข ปัญหาเหล่านี้ให้บรรเทาและหมดสิ้นไปได้ในที่สุด พรรคประชาธิปัตย์ จึงวางแผนเพื่อพัฒนาและฟื้นฟูปัญหา สิ่งแวดล้อม ด้วยมาตรการดำเนินการที่จริงจังและทำได้จริง ดังนี้

๔.๑ เพิ่มพื้นที่สีเขียวในเขตชุมชนให้ทั่วถึงทั่วประเทศ

ส่งเสริมให้มีพื้นที่สีเขียวที่ปลอดมลพิษในเขตชุมชนทุกจังหวัด และอำเภออย่างทั่วถึงทั้งประเทศ เพื่อ ช่วยลดมลพิษและเพิ่มอากาศสะอาด เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของทุกคน

๔.๒ ร่วมมือกับเอกชนและชุมชน หนทางช่วยสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น

ส่งเสริมภาคเอกชนและชุมชนให้มีส่วนร่วมในการดูแลสิ่งแวดล้อมในเมือง ตลอดจนจัดระบบการ ติดตามประเมินผลโดยประชาชน ซึ่งวิธีที่ครบวงจรเช่นนี้จะช่วยให้สิ่งแวดล้อมในชุมชนเมืองดีขึ้นในที่สุด

นอกจากนั้น พรรคประชาธิปัตย์ยังมีแนวทางแก้ไขปัญหามลพิษอย่างเป็นรูปธรรม ดังนี้

มลพิษทางน้ำ

- ประกาศเขตควบคุมมลพิษทางน้ำ รวมทั้งกำหนดมาตรฐานน้ำผิวดินและน้ำชายฝั่งทะเลอย่าง

ชัดเจน

- สนับสนุนให้มีการขจัดมลพิษทางน้ำ โดยใช้มาตรการลดภาณีแก่ครัวเรือน หรือผู้ใช้เครื่องดักไขมัน ในน้ำ พร้อมทั้งมีการยกเว้นภาณีแก่อุปกรณ์ขจัดมลพิษทุกชนิด อันเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยกระตุ้นให้มีการ ขจัดมลพิษทางน้ำที่ต้นเหตุได้อย่างแท้จริง

มลพิษทางอากาศ

- ส่งเสริมให้มีการควบคุมมลพิษในเขตชุมชนและเขตอุตสาหกรรมทุกแห่งโดยติดตั้งอุปกรณ์ ควบคุมมลพิษทางอากาศ และมีการรายงานผลการตรวจสอบให้ประชาชนทราบเป็นระยะอย่างสม่ำเสมอ
- ประกาศให้เขตสถานศึกษาเป็นเขตควบคุมและปลอดมลพิษทุกชนิด

ขยะ สิ่งปฏิภูล กากของเสีย และสารอันตราย

- จัดทำแผนหลักระดับจังหวัด และแผนปฏิบัติการในการกำจัดขยะ สิ่งปฏิภูล กากของเสียต่าง ๆ

โดยประสานความร่วมมือของภาครัฐ เอกชน และชุมชนต่าง ๆ อย่างมีเอกภาพ

- สนับสนุนด้านงบประมาณทางวิชาการแก่องค์กรส่วนท้องถิ่น ในการดำเนินการรีไซเคิล และกำหนดพื้นที่ ที่เหมาะสมสำหรับกำจัดสิ่งปฏิภูลดังกล่าว ทั้งในระยะสั้น และระยะยาวในแต่ละจังหวัด
- กำหนดมาตรฐานและควบคุมแหล่งกำเนิดของเสียและสารพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม และ โรงพยาบาล รวมทั้งให้มีการกำหนดค่าธรรมเนียมการขจัดสารพิษต่าง ๆ อย่างเหมาะสม โดยสนับสนุนให้สัมปทาน แก่เอกชนในการกำจัดมลพิษต่าง ๆ

๔.๓ การพัฒนาสู่ “เมืองน่าอยู่”

เมื่อกระบวนการการพัฒนาและฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม ได้รับการดูแลเอาใจใส่และปัญหามลพิษต่าง ๆ ได้รับความแก้ไขในระยะต่อไปพรรคประชาธิปัตย์มุ่งมั่นที่จะพัฒนาเมืองและชุมชนให้เป็น “เมืองน่าอยู่” อย่างยั่งยืน เพื่อมอบคุณภาพชีวิตที่ดีแก่ประชาชน ทั้งในชนบทและในเมือง โดยเร่งรัดส่งเสริม “เมืองน่าอยู่” ให้เกิดขึ้น ดังนี้

● ความน่าอยู่

ด้วยการพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยให้การศึกษา และสาธารณสุขที่ดีอย่างเต็มที่ มีการจัดผังเมืองที่เป็นระเบียบงดงาม มีความสะอาดพร้อมด้วยโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ มีสภาพการจราจรขนส่งที่สะดวกสบาย และมีความสงบสุขปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินควบคู่ไปกับการพัฒนาวิถีชีวิตของประชาชนโดยส่งเสริมการบูรณะฟื้นฟูมรดกทางประวัติศาสตร์ และศิลปวัฒนธรรมที่ประชาชนในท้องถิ่นนั้นภาคภูมิใจ

● ความมีประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจของเมืองและชุมชน

ด้วยระบบเศรษฐกิจที่สมดุล และภูมิคุ้มกันที่แข็งแกร่ง ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งส่งเสริมให้มีการจ้างงาน กระจายรายได้ไปสู่ทุกคนและให้ชนบทและเมืองมีการติดต่อสัมพันธ์กันอย่าง เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

● ความเป็นประชาธิปไตย

ด้วยการพัฒนาระบบบริหารจัดการเมืองและชุมชนที่ดี ๒ ประการอันได้แก่

- การบริหารจัดการให้ภาครัฐ ต้องปฏิบัติงานบนพื้นฐานของความโปร่งใส ยุติธรรมคล่องตัวและเต็มประสิทธิภาพ โดยยึดประโยชน์สูงสุดของสาธารณชนเป็นที่ตั้ง และเน้นการทำงานแบบพหุภาคีที่ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาทุกขั้นตอน

- การมีส่วนร่วมของประชาชน ด้วยการสร้างชุมชนให้มีความเข้มแข็ง และมีศักยภาพในการพัฒนาเมืองและชุมชน โดยทุกคนในสังคมตระหนักถึงความจำเป็นในการมีส่วนร่วมสร้างและรักษาคุณภาพชีวิตที่ดีตลอดไป

พรรคประชาธิปัตย์ตระหนักดีว่า...การเพิ่มขีดความสามารถและบทบาทของประชาชนต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จะต้องเป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วนให้ประชาชนทุกหมู่เหล่า มีจิตสำนึกต่อการหวงแหนทรัพยากรในถิ่นของตนเอง โดยจะกำหนดให้เรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นวิชาบังคับในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี เพื่อปลูกจิตสำนึกและฝังรากความคิดในการพัฒนาเชิงอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ให้เป็นคุณสมบัติประจำตัวของทุกคนเพื่อทรัพยากรธรรมชาติที่ทรงคุณค่าเช่นนี้จะคงอยู่คู่ประเทศไทยตราบชั่วลูกชั่วหลานตลอดไป

นโยบายสื่อสารมวลชน “ข่าวสารต้องเสรี มีความเที่ยงธรรมและรับผิดชอบ”

“สื่อมวลชน” เป็นกระบอกบานใหญ่ที่สะท้อนแง่มุมทางความคิดและความเข้าใจระหว่างกัน ทั้งยังมีบทบาทสำคัญในการสร้างสรรค์ความรู้และประสบการณ์ให้คนไทยก้าวไกลทันโลก ช่วยพัฒนาความคิดจิตใจของประชาชน และช่วยลดช่องว่างของปัญหาต่าง ๆ ในสังคม สื่อมวลชนจึงถือเป็นกลไกหลักที่จะช่วยพัฒนาชาติในสังคมข่าวสารยุคโลกาภิวัตน์

พรรคประชาธิปัตย์ มีเจตนารมณ์ที่จะให้สิทธิเสรีภาพแก่สื่อมวลชนอย่างเต็มที่ พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิในการรับรู้ข่าวสาร และมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นตามเจตนารมณ์ของการปฏิรูปการเมืองภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงกำหนดนโยบายสำคัญด้านสื่อมวลชนไว้ ดังนี้

๑. สร้างจิตสำนึก ความรับผิดชอบต่อสื่อมวลชน

สนับสนุนองค์กรสื่อมวลชนให้มีความเข้มแข็งในการกำกับดูแลสื่อมวลชนให้มีความรับผิดชอบต่อสังคม โดยเฉพาะการปกป้องและเคารพสิทธิของเด็ก สตรี ผู้ด้อยโอกาส ชุมชน และสังคม มีความเต็มใจในการนำเสนอข่าวสารและสาระอันเป็นประโยชน์ต่อสังคมอย่างเต็มที่ พร้อมสนับสนุนการรักษาส่งเสริมชื่อเสียงเกียรติคุณในวิชาชีพที่พึงมีและควรปฏิบัติ และปลูกฝังจริยธรรมในวิชาชีพให้คงอยู่ในจิตสำนึกของสื่อมวลชน ตลอดจนให้ความร่วมมือในการประสานงานที่สอดคล้องกับความต้องการขององค์กรวิชาชีพสื่อมวลชน

๒. ให้ประชาชนช่วยตรวจสอบติดตามสื่อ หนทางรังสรรค์สื่อให้มีคุณภาพ

ส่งเสริมการรวมตัวกันของประชาชนทั้งในระดับท้องถิ่น ภูมิภาค และระดับชาติ เพื่อปกป้องรักษาผลประโยชน์ในฐานะผู้บริโภค ที่จะเลือกรับและปฏิเสธสื่อหรือรายการที่ไม่มีคุณค่าต่อการพัฒนาความรู้และจิตใจ

๓. กำหนดคลื่นความถี่เป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติ เพื่อประโยชน์สูงสุดของทุกคน

เพื่อประโยชน์ของสาธารณชนภายใต้รัฐธรรมนูญมาตรา ๔๐ ได้กำหนดให้คลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ เป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติและจัดให้มืองค์กรของรัฐเป็นอิสระทำหน้าที่ในการจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน ดังนี้

๓.๑ กระจายผลประโยชน์จากคลื่นความถี่อย่างทั่วถึง

จัดสรรทรัพยากรคลื่นความถี่อย่างทั่วถึงทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ครอบคลุมทั้งด้านการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐ และประโยชน์สาธารณะเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน โดยมีแนวทางจัดสรรให้ประชาชนได้รับสิทธิในการใช้คลื่นความถี่ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ภายใน ๔ ปี โดยจะขอความร่วมมือและให้การส่งเสริมสนับสนุนหลักการทำงานของคณะกรรมการจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (กสช.) ภายใต้อำนาจอันชอบธรรมตามกฎหมาย

๓.๒ ให้อิสระในการเสนอความคิดเห็น เพื่อจัดทำแผนแม่บทที่เป็นธรรม

เปิดโอกาสให้ตัวแทนประชาชนในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ได้รวมกลุ่มเพื่อแสดงทัศนคติ

ร่วมพิจารณาบทบาทหน้าที่ของ กสช. ให้เป็นด้วยความชอบธรรม โดยมุ่งเน้นการจัดทำแผนแม่บทให้เป็นไปตามขั้นตอนและถูกต้องชัดเจนเป็นรูปธรรม เพื่อให้ประชาชนได้รับผลประโยชน์สูงสุดอย่างแท้จริง

๓.๓ จัดตั้งสื่อประจำจังหวัดและชุมชน ภาคประชาชนมีอำนาจในการบริหาร

ดำเนินการจัดตั้งสถานีวิทยุกระจายเสียง สถานีวิทยุโทรทัศน์ประจำจังหวัด และวิทยุชุมชน ที่บริหารจัดการโดยประชาชน เพื่อกระจายข้อมูลข่าวสารและสานความสัมพันธ์อันดีระหว่างประชาชนในท้องถิ่นเดียวกัน

๓.๔ เปิดกว้างรับความคิดเห็นของทุกคน เพื่อกำหนดแผนแม่บทที่ทรงประสิทธิภาพ

เปิดกว้างรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะของประชาชน ผู้ประกอบกิจการ และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางกำหนดและปรับปรุงแผนแม่บทของ กสช. ไปในทิศทางที่ตอบสนองความต้องการของทุกฝ่ายได้อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

4. จัดข้อมูลข่าวสารราชการลงอินเทอร์เน็ตให้เสร็จสิ้นใน ๓ ปี

เร่งขยายข้อมูลข่าวสารทางราชการเพื่อการรับรู้ของประชาชนในระดับหมู่บ้าน ด้วยเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่สามารถเข้าถึงประชาชนส่วนใหญ่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพิ่มความสะดวกสบายในการเรียกเก็บเลือกรับข้อมูลข่าวสาร ให้ได้ภายในระยะเวลา ๓ ปี

๕. ผนึกกำลังประชาชนตรวจสอบกลไกภาครัฐ

เร่งรัดให้ความรู้ความเข้าใจกับประชาชนทุกคนตามสิทธิอันชอบธรรมในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อตรวจสอบการทำงานของภาครัฐให้โปร่งใส ไม่เบียดบังผลประโยชน์ของประชาชน และเกิดความชอบธรรมในการใช้อำนาจหน้าที่และงบประมาณแผ่นดิน ให้ประโยชน์แก่ประชาชนอย่างเต็มที่

๖. เร่งรัดหน่วยงานรัฐให้เปิดเผยข้อมูลแก่ประชาชนและสื่อมวลชน

ด้วยการเข้มงวดกวดขันส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ประชาชนและสื่อมวลชนอย่างตรงไปตรงมาตามความชอบธรรมและความเสมอภาคในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

นโยบายสิทธิมนุษยชน

“ผดุงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สู้สังคมแห่งเสมอภาค”

พรรคประชาธิปัตย์ ยึดมั่นในเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่บัญญัติสาระพื้นฐานของสิทธิมนุษยชน อันประกอบไปด้วย การเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ความเสมอภาค สิทธิและเสรีภาพของประชาชนในฐานะปัจเจกชนและชุมชน ทั้งสิทธิขั้นพื้นฐานในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน สิทธิในการ

ประกอบอาชีพภายใต้สภาวะที่พึงปรารถนา สิทธิในการดำเนินชีวิตทั่วไปอย่างเป็นธรรม รวมถึงสิทธิการรวมกลุ่ม เพื่อมีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการทรัพยากรและชีวิตความเป็นอยู่ของตนเอง นอกเหนือจากนั้นรัฐธรรมนูญ ยังได้ระบุถึงกลไกป้องกันสิทธิดังกล่าวของประชาชนในหลากหลายรูปแบบ อาทิ กำหนดให้การบริหารของหน่วยงานหรือองค์กรภาครัฐ ต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เป็นที่ตั้ง รวมทั้งให้มีการจัดตั้งองค์กรอิสระใหม่ เพื่อพิทักษ์และคุ้มครองสิทธิของประชาชนมิให้ถูกละเมิดภายใต้สภาพสังคมและเศรษฐกิจที่หวาดวุ่นอยู่เสมอ

ดังนั้น พรรคประชาธิปัตย์ จะเร่งส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรมสิทธิมนุษยชนพร้อมกับการขจัดอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชน อันเปรียบเสมือนหลักประกันความมั่นคงของชาติ ด้วยนโยบายที่ชัดเจน ดังนี้

๑. ส่งเสริมการศึกษาวิจัย และรณรงค์เรื่องสิทธิมนุษยชนเป็นหลัก เพื่อสร้างวัฒนธรรมสิทธิมนุษยชนในชาติ

สร้างสังคมที่เสมอภาคและสันติ โดยปลูกฝัง วางราก และหล่อหลอมให้ทุกคนตระหนัก เข้าใจมีทัศนคติ และพฤติกรรมของการเคารพคุณค่าของมนุษย์ ด้วยกระบวนการศึกษาวิจัย และรณรงค์ทุกระดับในรูปแบบที่หลากหลาย

๒. ปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม เพื่อความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตของทุกคนอย่างเสมอภาค ภายใต้กฎหมายที่เป็นธรรม

กระบวนการยุติธรรมเป็นกลไกหลักในการพิทักษ์และคุ้มครองสิทธิของทุกคน ทั้งตัวบทกฎหมาย เจ้าหน้าที่ และกระบวนการต้องมีความเป็นธรรม โดยตั้งอยู่บนฐานของการเคารพคุณค่ามนุษย์ และการปฏิรูปกระบวนการต้องยุติธรรมให้สอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริงก็เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

๓. ส่งเสริมการทำงานขององค์กรทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญให้ดำเนินการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความสำเร็จของการปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชนจะเกิดขึ้นได้ องค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ต้องได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่ ทั้งการป้องกัน แก้ไขและเยียวยา

๔. ปรับปรุงกระบวนการตรากฎหมาย และวิธีปฏิบัติตามกฎหมาย เพื่อคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและขจัดการเลือกปฏิบัติในสังคม

ปรับปรุงกระบวนการตรากฎหมายและวิธีปฏิบัติที่เป็นธรรมโดยให้อยู่บนฐานแนวคิด ที่ไม่ละเมิดสิทธิมนุษยชนเป็นเบื้องต้น

๕. สนับสนุนองค์กรประชาชนให้มีส่วนร่วมปกป้องสิทธิมนุษยชนของคนทุกกลุ่ม

สนับสนุนการมีส่วนร่วมขององค์กรประชาชน เพราะการปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอย่างยั่งยืน ต้องเกิดจากวิถีปฏิบัติของประชาชน

๖. ส่งเสริมและสนับสนุนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมด้วยความเอื้ออาทร และทัศนคติที่ดีต่อกัน เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

ให้ความสำคัญกับกระบวนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มต่าง ๆ อย่างเอื้ออาทรต่อกัน เพื่อส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ป้องกัน หรือลดข้อขัดแย้งในสังคม และนำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

นโยบายสื่อสารมวลชน

“ข่าวสารต้องเสรี มีความเที่ยงธรรมและรับผิดชอบ”

“สื่อมวลชน” เป็นกระจกบานใหญ่ที่สะท้อนแง่มุมทางความคิดและความเข้าใจระหว่างกัน ทั้งยังมีบทบาทสำคัญในการสร้างสรรค์ความรู้และประสบการณ์ให้คนไทยก้าวไกลทันโลก ช่วยพัฒนาความคิดจิตใจของประชาชน และช่วยลดช่องว่างของปัญหาต่าง ๆ ในสังคม สื่อมวลชนจึงถือเป็นกลไกหลักที่จะช่วยพัฒนาชาติในสังคมข่าวสารยุคโลกาภิวัตน์

พรรคประชาธิปัตย์ มีเจตนารมณ์ที่จะให้สิทธิเสรีภาพแก่สื่อมวลชนอย่างเต็มที่ พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิในการรับรู้ข่าวสาร และมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นตามเจตนารมณ์ของการปฏิรูปการเมืองภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงกำหนดนโยบายสำคัญด้านสื่อสารมวลชนไว้ ดังนี้

๑. สร้างจิตสำนึก ความรับผิดชอบต่อสื่อมวลชน

สนับสนุนองค์กรสื่อมวลชนให้มีความเข้มแข็งในการกำกับดูแลสื่อมวลชนให้มีความรับผิดชอบต่อสังคม โดยเฉพาะการปกป้องและเคารพสิทธิของเด็ก สตรี ผู้ด้อยโอกาส ชุมชน และสังคม มีความเต็มใจในการนำเสนอข่าวสารและสาระอันเป็นประโยชน์ต่อสังคมอย่างเต็มที่ พร้อมสนับสนุนการรักษาส่งเสริมชื่อเสียงเกียรติคุณในวิชาชีพที่พึงมีและควรปฏิบัติ และปลูกฝังจริยธรรมในวิชาชีพให้คงอยู่ในจิตสำนึกของสื่อมวลชน ตลอดจนให้ความร่วมมือในการประสานงานที่สอดคล้องกับความต้องการขององค์กรวิชาชีพสื่อมวลชน

๒. ให้ประชาชนช่วยตรวจสอบติดตามสื่อ หนทางรังสรรค์สื่อให้มีคุณภาพ

ส่งเสริมการรวมตัวกันของประชาชนทั้งในระดับท้องถิ่น ภูมิภาค และระดับชาติ เพื่อปกป้องรักษาผลประโยชน์ในฐานะผู้บริโภค ที่จะเลือกรับและปฏิเสธสื่อหรือรายการที่ไม่มีคุณค่าต่อการพัฒนาความรู้และจิตใจ

๓. กำหนดคลื่นความถี่เป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติ เพื่อประโยชน์สูงสุดของทุกคน

เพื่อประโยชน์ของสาธารณชนภายใต้รัฐธรรมนูญมาตรา ๔๐ ได้กำหนดให้คลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ เป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติและจัดให้มีองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระทำหน้าที่ในการจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน ดังนี้

๓.๑ กระจายผลประโยชน์จากคลื่นความถี่อย่างทั่วถึง

จัดสรรทรัพยากรคลื่นความถี่อย่างทั่วถึงทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ครอบคลุมทั้งด้านการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐ และประโยชน์สาธารณะเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน โดยมีแนวทางจัดสรรให้ประชาชนได้รับสิทธิในการใช้คลื่นความถี่ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ภายใน ๔ ปี โดยจะขอความร่วมมือและให้การส่งเสริมสนับสนุนหลักการทำงานของคณะกรรมการจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (กสช.) ภายใต้อำนาจอันชอบธรรมตามกฎหมาย

๓.๒ ให้อิสระในการเสนอความคิดเห็น เพื่อจัดทำแผนแม่บทที่เป็นธรรม

เปิดโอกาสให้ตัวแทนประชาชนในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ได้รวมกลุ่มเพื่อแสดงทัศนคติร่วมพิจารณาบทบาทหน้าที่ของ กสช. ให้เป็นด้วยความชอบธรรม โดยมุ่งเน้นการจัดทำแผนแม่บทให้เป็นไปตามขั้นตอนและถูกต้องชัดเจนเป็นรูปธรรม เพื่อให้ประชาชนได้รับผลประโยชน์สูงสุดอย่างแท้จริง

๓.๓ จัดตั้งสื่อประจำจังหวัดและชุมชน ภาคประชาชนมีอำนาจในการบริหาร

ดำเนินการจัดตั้งสถานีวิทยุกระจายเสียง สถานีวิทยุโทรทัศน์ประจำจังหวัด และวิทยุชุมชนที่บริหารจัดการโดยประชาชน เพื่อกระจายข้อมูลข่าวสารและสานความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในท้องถิ่นเดียวกัน

๓.๔ เปิดกว้างรับความคิดเห็นของทุกคน เพื่อกำหนดแผนแม่บทที่ทรงประสิทธิภาพ

เปิดกว้างรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะของประชาชน ผู้ประกอบกิจการ และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางกำหนดและปรับปรุงแผนแม่บทของ กสช. ไปในทิศทางที่ตอบสนองความต้องการของทุกฝ่ายได้อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

๔. จัดข้อมูลข่าวสารราชการลงอินเทอร์เน็ตให้เสร็จสิ้นใน ๓ ปี

เร่งขยายข้อมูลข่าวสารทางราชการเพื่อการรับรู้ของประชาชนในระดับหมู่บ้าน ด้วยเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่สามารถเข้าถึงประชาชนส่วนใหญ่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพิ่มความสะดวกสบายในการเรียกเก็บเลือกรับข้อมูลข่าวสาร ให้ได้ภายในระยะเวลา ๓ ปี

๕. ผนึกกำลังประชาชนตรวจสอบกลไกภาครัฐ

เร่งรัดให้ความรู้ความเข้าใจกับประชาชนทุกคนตามสิทธิอันชอบธรรมในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อตรวจสอบการทำงานของภาครัฐให้โปร่งใส ไม่เบียดบังผลประโยชน์ของประชาชน และเกิดความชอบธรรมในการใช้อำนาจหน้าที่และงบประมาณแผ่นดิน ให้ประโยชน์แก่ประชาชนอย่างเต็มที่

๖. เร่งรัดหน่วยงานรัฐให้เปิดเผยข้อมูลแก่ประชาชนและสื่อมวลชน

ด้วยการเข้มงวดกวดขันส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ประชาชนและสื่อมวลชนอย่างตรงไปตรงมาตามความชอบธรรมและความเสมอภาคในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

นโยบายต่างประเทศ

“เสริมสร้างพันธมิตร พหุภีฑ์ผลประโยชน์ไทย โดดเด่นในเวทีโลก”

บทบาท ด้านการต่างประเทศในเวทีโลกของไทย ภายใต้การนำของรัฐบาลที่มีพรรคประชาธิปัตย์เป็นแกนนำในระยะเวลา ๓ ปีที่ผ่านมา ถือว่าประสบความสำเร็จอย่างงดงาม ในการเสริมสร้างความมั่นใจต่อมาตรการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจแก่นานาประเทศ และเผยแพร่ศักยภาพของประเทศไทยทั้งในด้านการลงทุน การค้า การท่องเที่ยวและการบริการ อันนำมาซึ่งรายได้และทำให้ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่ทั่วโลกจับตามองว่า น่าลงทุนและน่าท่องเที่ยว นอกจากนี้ ยังมีส่วนร่วมแก้ปัญหาสำคัญในภูมิภาคและประเทศเพื่อนบ้าน อย่างสร้างสรรค์ เพื่อคงไว้ซึ่งความยุติธรรมและเสมอภาคในการดำรงอยู่ร่วมกัน นโยบายต่างประเทศที่ผ่านมาของพรรค ได้ยกระดับบทบาทของไทยให้โดดเด่นเป็นที่ยอมรับของประชาคมโลกอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน

พรรคประชาธิปัตย์ จะเร่งสานต่อนโยบายต่างประเทศบนแนวทางที่นานาประเทศให้การกล่าวขวัญว่าเป็นนโยบายเชิงรุก สร้างสรรค์และก้าวหน้าต่อไป โดยยึดมั่นในพันธกรณีตามกฎหมายบัตรสหประชาชาติ สนธิสัญญา และความตกลงต่าง ๆ ที่ประเทศไทยเป็นภาคี รวมทั้งให้ความสำคัญต่อการเพิ่มบทบาทของไทยในการเป็นผู้นำประสานความร่วมมือด้านต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาคมโลก

๑. ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาคเอเชีย - แปซิฟิก

เร่งสานต่อมิตรภาพ เสริมสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและกลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชีย - แปซิฟิก โดยใช้ศักยภาพและประสบการณ์ทางการทูตของไทยอย่างมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๒. ขยายความร่วมมือกับกลุ่มอาเซียนให้มีประสิทธิภาพและครอบคลุมรอบด้าน

เพิ่มพูนและพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศในกลุ่มอาเซียนให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้นทุกด้าน ทั้งการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ควบคู่กับการสนับสนุนและร่วมมือในเรื่องเขตการค้าเสรีอาเซียนให้ประสบผลสำเร็จ และครอบคลุมถึงผลผลิตด้านการเกษตรและการบริการซึ่งเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทย ตลอดจนเร่งผลักดันให้มีข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือในการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม การลงทุนและการจัดการทรัพยากรมนุษย์

๓. แข่งขันเสรีเป็นธรรม ป้องกันธุรกิจไทยถูกเอาเปรียบ ลดข้อขัดแย้งระหว่างประเทศ

พัฒนาความสัมพันธ์และความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศคู่ค้าที่สำคัญของไทย ภายใต้ระบบการค้าเสรี ให้เกิดการแข่งขันอย่างเป็นธรรมและดูแลมิให้ธุรกิจของไทยถูกเอาเปรียบ รวมทั้งดำเนินการลดความขัดแย้งและข้อพิพาทระหว่างประเทศที่มีสาเหตุมาจากปัญหาทางการค้า การลงทุน การถ่ายทอดเทคโนโลยี ตลอดจนให้การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา โดยคำนึงถึงความพร้อมภายในประเทศเป็นหลัก

๔. สถานความร่วมมือในกลุ่มแม่น้ำคงคา - สุวรรณภูมิ - ลุ่มแม่น้ำโขงให้ต่อเนื่อง

ส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ วิชาการ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยวในเขตลุ่มแม่น้ำคงคา-สุวรรณภูมิ-ลุ่มแม่น้ำโขงอย่างจริงจัง รวมทั้งพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ร่วมกันกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อเป็นพื้นฐานสำคัญของความร่วมมือในอนุภูมิภาคและเขตเศรษฐกิจต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

๕. เน้นบทบาทไทยให้โดดเด่นด้านพัฒนาเชิงอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

เผยแพร่และเสริมสร้างบทบาทของประเทศไทยให้โดดเด่นในเวทีโลก ด้วยการเป็นผู้นำด้านการพัฒนาเชิงอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามทฤษฎีใหม่ให้เป็นไปอย่างสมดุลและยั่งยืน

๖. ดูแลพี่น้องไทยในต่างแดน ได้รับความเป็นธรรมและอุ่นใจอย่างใกล้ชิด

ดำเนินการคุ้มครอง ส่งเสริมสิทธิประโยชน์ และอำนวยความสะดวกให้กับคนไทย แรงงานไทยและธุรกิจภาคเอกชนของไทยในต่างประเทศ ให้ได้รับความเป็นธรรมและอบอุ่นใจเสมือนอยู่ในประเทศไทย

๗. เพิ่มบทบาทไทยด้านประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชนเพื่อมวลมนุษยชาติ

สนับสนุนให้ประเทศไทยมีบทบาทด้านการคุ้มครอง การส่งเสริมค่านิยมประชาธิปไตย และสิทธิมนุษยชนเพิ่มขึ้นในเวทีโลก เพื่อพิทักษ์สิทธิของมนุษยชาติให้เป็นไปด้วยความเสมอภาคตามระบอบประชาธิปไตย

๘. ผนึกกำลังรอบด้าน ป้องกันและขจัดปัญหาระหว่างประเทศอย่างครบวงจร

ผนึกกำลังกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศอย่างจริงจังและครบวงจร เพื่อป้องกันและขจัดปัญหาที่บ่อนทำลายความมั่นคงของประเทศ ทั้งเรื่องยาเสพติด อาชญากรรมข้ามชาติ การค้ามนุษย์ และการหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายให้หมดสิ้นไปโดยเร็ว

๙. ปฏิรูปหน่วยงานรัฐในต่างประเทศ สู่บทบาทใหม่ที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เร่งปฏิรูปการบริหารราชการในต่างประเทศในการช่วยเหลือคนไทย แรงงานไทยและธุรกิจไทยอย่างมีประสิทธิภาพ ลดหน่วยงานที่ปฏิบัติงานซ้ำซ้อนเพื่อช่วยประหยัดงบประมาณรัฐ โดยดำเนินการในรูปแบบของทีมไทยแลนด์ที่มีความเป็นเอกภาพเพื่อการปฏิบัติงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในทิศทางเดียวกัน

๑๐. ใช้การทูตเป็นทัพหน้าแก่นักธุรกิจไทย และร่วมรักษาสันติภาพของโลก

เพิ่มบทบาทของประเทศไทยในเวทีโลกด้วยการแสวงหาความร่วมมือกับประเทศหรือกลุ่มประเทศใหม่ ๆ ให้มากขึ้น เพื่อเป็นทัพหน้าให้นักธุรกิจไทยในการติดต่อดำเนินการค้าขายกับประเทศใหม่ ๆ และร่วมมีบทบาทการรักษาสันติภาพภายใต้กรอบขององค์การสหประชาชาติ เพื่อความสงบสุขและอยู่ร่วมกันอย่างสันติของประชาคมโลก

ข้อบังคับพรรคการเมืองพรรคประชาธิปัตย์ พ.ศ.๒๕๔๑
(แก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๔๒ และ ครั้งที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๔๓)

โดยที่เป็นการสมควรมีข้อบังคับพรรคการเมือง เพื่อใช้บริหารงานพรรค คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองพรรคประชาธิปัตย์ โดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ จึงออกข้อบังคับพรรคประชาธิปัตย์ไว้ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑ ข้อบังคับพรรคนี้เรียกว่า "ข้อบังคับพรรคการเมืองพรรคประชาธิปัตย์ พ.ศ.๒๕๔๑"
 ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับพรรคการเมืองพรรคประชาธิปัตย์นี้ตั้งแต่วันที่ได้รับความตอบรับจาก

นายทะเบียนพรรคการเมืองเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) ข้อบังคับพรรคประชาธิปัตย์ พ.ศ. ๒๕๓๐
 (๒) ข้อบังคับพรรคประชาธิปัตย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๓๒)
 (๓) ข้อบังคับพรรคประชาธิปัตย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๔๑)

ข้อ ๔ ในข้อบังคับพรรคการเมืองพรรคประชาธิปัตย์นี้

"พรรค" หมายความว่า พรรคการเมือง พรรคประชาธิปัตย์

"สาขาพรรค" หมายความว่า สาขาพรรคการเมือง พรรคประชาธิปัตย์

"สมาชิก" หมายความว่า สมาชิกสามัญ

"คณะกรรมการบริหารพรรค" หมายความว่า คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองพรรคประชาธิปัตย์

"หัวหน้าพรรค" หมายความว่า หัวหน้าพรรคการเมืองพรรคประชาธิปัตย์

"รองหัวหน้าพรรค" หมายความว่า รองหัวหน้าพรรคการเมืองพรรคประชาธิปัตย์

"เลขาธิการพรรค" หมายความว่า เลขาธิการพรรคการเมืองพรรคประชาธิปัตย์

"รองเลขาธิการพรรค" หมายความว่า รองเลขาธิการพรรคการเมืองพรรคประชาธิปัตย์

"เหรียญกษาปณ์พรรค" หมายความว่า เหรียญกษาปณ์พรรคการเมืองพรรคประชาธิปัตย์

"โฆษกพรรค" หมายความว่า โฆษกพรรคการเมืองพรรคประชาธิปัตย์

"กรรมการบริหาร" หมายความว่า กรรมการบริหารพรรคการเมืองพรรคประชาธิปัตย์

"คณะกรรมการสาขาพรรค" หมายความว่า คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองพรรคประชาธิปัตย์

"ประธานสาขาพรรค" หมายความว่า ประธานสาขาพรรคการเมืองพรรคประชาธิปัตย์

"เขตเลือกตั้ง" หมายความว่า เขตเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

หมวดที่ ๑ บททั่วไป

ข้อ ๕ พรรคการเมืองที่ใช้ชื่อบังคับพรรคนี้ให้เรียกว่า “พรรคประชาธิปไตย” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “DEMOCRAT PARTY” ใช้ภาพเครื่องหมายแม่พระธรณีบีบมวยผม มีรูปลักษณะตามที่ได้จดทะเบียนไว้ต่อนายทะเบียนพรรคการเมือง ตามกฎหมายว่าด้วยพรรคการเมือง

ข้อ ๖ สำนักงานใหญ่ พรรคประชาธิปไตย ตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ ๖๗ ถนนเศรษฐศิริ แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ๑๐๔๐๐

ข้อ ๗ สาขาพรรคที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น ณ ที่ใด ให้เรียกชื่อว่า พรรคประชาธิปไตย สาขาจังหวัด เขตเลือกตั้ง โดยมีชื่อ สถานที่ตั้ง ตำบล และอำเภอ กำกับต่อท้ายแล้วแต่กรณี

ข้อ ๘ พรรคประชาธิปไตยมีแนวนโยบายตามที่ได้จดทะเบียนไว้ต่อนายทะเบียนพรรคการเมือง ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

หมวด ๒ สมาชิกภาพ

ข้อ ๙ สมาชิกพรรคประชาธิปไตย แบ่งออกเป็น ๓ ประเภท คือ

- (๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์
- (๒) สมาชิกสามัญ
- (๓) สมาชิกสมทบ

ข้อ ๑๐ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ ผู้มีอุปการะคุณต่อพรรค หรือมีคุณวุฒิพิเศษ ซึ่งคณะผู้บริหารพรรคได้มีมติเชิญเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้ประกาศชื่อไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานใหญ่พรรคประชาธิปไตย

ข้อ ๑๑ สมาชิกสามัญ ได้แก่ ผู้

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเป็นสมาชิก
- (๓) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๔) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (๕) ไม่เป็นบุคคลต้องคุมขังอยู่ในหมายของศาล หรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย
- (๖) ไม่เป็นบุคคลไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือบุคคลล้มละลาย
- (๗) ไม่เคยกระทำความผิดต่อคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก เว้นแต่ความผิดฐาน ลหุโทษ หรือ

ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดเกี่ยวกับเรื่องการเมือง แต่ถ้ามิเหตุผลจำเป็นเป็นกรณีพิเศษ คณะผู้บริหารพรรคอาจพิจารณารับผู้ขาดคุณสมบัติตามข้อนี้ ให้เป็นสมาชิกสามัญ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคก็ได้

(๘) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

ข้อ ๑๒ สมาชิกสมทบ ได้แก่ บุคคลผู้มีอายุตั้งแต่สิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไป และมีคุณสมบัติอื่นตามข้อบังคับพรรคข้อ ๑๑ (๑) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗)

ข้อ ๑๓ การสมัครเป็นสมาชิกให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรค พร้อมด้วยรูปถ่าย ขนาด ๑ นิ้ว ๒ รูป สำเนาบัตรประชาชน สำเนาทะเบียนบ้านต่อเลขธิการพรรค ณ สำนักงานใหญ่ หรือต่อประธานสาขาพรรค ณ ที่ทำการสาขาพรรค โดยมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคในเขตเลือกตั้งนั้นเป็นผู้รับรอง หากเขตเลือกตั้งใด ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ก็ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคในจังหวัดนั้นเป็นผู้รับรอง และหากไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคในจังหวัดนั้น ก็ให้สมาชิกเป็นผู้รับรองสองคน

เมื่อเลขธิการพรรคได้รับใบสมัครแล้ว ให้ประกาศชื่อผู้สมัครไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานใหญ่ของพรรคเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน แล้วจึงเสนอให้คณะผู้บริหารพรรคพิจารณา พร้อมด้วยคำคัดค้าน (ถ้ามี) เมื่อคณะผู้บริหารพรรคมีมติให้รับเป็นสมาชิกแล้ว ในกรณีต้องชำระค่าลงทะเบียน ให้แจ้งผู้สมัครชำระเงินค่าธรรมเนียม ลงทะเบียน และเมื่อชำระครบถ้วนแล้วให้ลงทะเบียนผู้นั้นเป็นสมาชิก และออกใบรับรองสมาชิกภาพให้ไว้เป็นหลักฐานพร้อมทั้งบัตรประจำตัวสมาชิก แต่ถ้าไม่ต้องชำระค่าลงทะเบียน ก็ให้ออกใบรับรองสมาชิกภาพให้ไว้เป็นหลักฐาน พร้อมทั้งบัตรประจำตัวสมาชิก

การสมัครเป็นสมาชิกสามัญที่สาขาพรรค เมื่อประธานสาขาพรรคได้รับใบสมัคร และประกาศชื่อที่สาขาพรรคตามวิธีการและกำหนดเวลาในวรรคสองแล้ว ให้ประธานสาขาพรรคเสนอชื่อต่อเลขธิการพรรค พร้อมด้วยคำคัดค้าน (ถ้ามี) เพื่อให้คณะผู้บริหารพรรคพิจารณารับหรือไม่รับเป็นสมาชิก ถ้าคณะผู้บริหารมีมติให้รับเป็นสมาชิกให้เลขธิการพรรคแจ้งสาขาพรรคนั้น ๆ ทราบ

ในกรณี มีความจำเป็นเร่งด่วน ให้คณะผู้บริหารพรรคมีอำนาจรับบุคคลเป็นสมาชิกสามัญได้ โดยไม่ต้องประกาศชื่อผู้สมัครตามความในวรรคสอง

ในกรณียื่นสมัคร ณ สำนักงานใหญ่ แต่ภูมิลำเนาปัจจุบันของผู้นั้นอยู่ในต่างจังหวัด และมีสาขาพรรคในเขตเลือกตั้งนั้น ให้เลขธิการพรรคแจ้งการสมัครดังกล่าว ไปให้สาขาพรรคที่ผู้นั้นสมัครมีภูมิลำเนาอยู่ทราบ เว้นแต่ไม่มีสาขาพรรคในเขตเลือกตั้งที่ผู้นั้นสมัครมีภูมิลำเนาอยู่ ก็ให้ยื่นสมัครที่สำนักงานใหญ่ได้ แต่ถ้ามีสาขาพรรคเมื่อใด ให้สำนักงานใหญ่โอนทะเบียนสมาชิกของผู้นั้นไปสังกัดสาขาพรรคนั้น ๆ ทันที

ข้อ ๑๔ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิก ต้องทำเป็นหนังสือมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่าสองคน และต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้าน ให้ยื่นต่อเลขธิการพรรค หรือประธานคณะกรรมการสาขาพรรคแล้วแต่กรณี และให้ส่งวนคำคัดค้านนั้น ๆ ไว้เป็นความลับ

ข้อ ๑๕ ถ้าคณะผู้บริหารพรรค มีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกโดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งไปให้ผู้นั้นทราบโดยไม่ชักช้า

หากผู้นั้นใบสมัครไม่พอใจมติดังกล่าว ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันได้ทราบมตินั้น คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าสิ้นสุด

ข้อ ๑๖ การรับสมัครสมาชิกสมทบให้นำความในข้อบังคับข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ และ ข้อ ๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๗ ค่าธรรมเนียมลงทะเบียนจะเรียกเก็บหรือไม่ หรือจะเก็บในอัตราเท่าใด ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๑๘ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติตามข้อบังคับพรรคข้อ ๑๑ (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘)
- (๔) คณะผู้บริหารพรรคมีมติให้พ้นจากสมาชิกภาพ

หมวด ๓

สิทธิ และ หน้าที่ของสมาชิก

ข้อ ๑๙ สมาชิกมีสิทธิดังต่อไปนี้

- (๑) มีสิทธิเข้าประชุมชี้แจงแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมใหญ่ของพรรค
- (๒) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมือง กรรมการสาขาพรรคการเมือง
- (๓) มีสิทธิขอสมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค ในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง

ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับพรรค

- (๔) มีสิทธิในการให้ข้อเสนอแนะต่อพรรค
- (๕) มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการ คณะทำงาน หรือคณะอนุกรรมการต่างๆ ของพรรค สมาชิกกิตติมศักดิ์และสมาชิกสมทบมีสิทธิเข้าร่วมประชุมชี้แจงแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมใหญ่ของพรรคได้

ข้อ ๒๐ สมาชิกมีหน้าที่จะต้องปฏิบัติดังนี้

- (๑) ปฏิบัติตามข้อบังคับพรรคและมติขององค์กรการบริหารงานของพรรคตามข้อ ๒๒ แล้วแต่กรณี
- (๒) รักษาชื่อเสียงของพรรคโดยไม่ปฏิบัติไปในทางที่จะนำความเสียหายมาสู่พรรค
- (๓) สนับสนุน ส่งเสริมและเผยแพร่นโยบายและอุดมการณ์ของพรรค ตลอดจนกิจกรรมของพรรค
- (๔) สนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค

ข้อ ๒๑ พรรคมีความรับผิดชอบต่อสมาชิกตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

หมวด ๔

การบริหารงาน

ข้อ ๒๒ องค์กรประกอบของพรรคประกอบด้วย

- (๑) ที่ประชุมใหญ่
 - (๒) คณะกรรมการบริหารพรรค
 - (๓) คณะผู้บริหารพรรค
 - (๔) ที่ประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 - (๕) ที่ประชุมรัฐมนตรี
 - (๖) ที่ประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 - (๗) คณะกรรมการบริหารพรรคระดับจังหวัด
 - (๘) สาขาพรรค
 - (๙) ยุวประชาธิปไตย และกลุ่มอื่น ๆ ที่ได้รับอนุมัติการจัดตั้งจากคณะกรรมการบริหารพรรค
- ข้อ ๒๓ ให้มีคณะกรรมการบริหารพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งจากสมาชิกสามัญจำนวน

สี่สิบเก้าคน ซึ่งประกอบด้วย

(๑) หัวหน้าพรรค	เป็นประธาน
(๒) รองหัวหน้าพรรค	เป็นรองประธาน
(๓) เลขาธิการพรรค	เป็นเลขาธิการ
(๔) รองเลขาธิการพรรค	เป็นรองเลขาธิการ
(๕) เทร่ญญิกพรรค	เป็นกรรมการ
(๖) โฆษกพรรค	เป็นกรรมการ
(๗) กรรมการบริหารพรรคอื่นๆ	เป็นกรรมการ

อายุของกรรมการบริหารพรรคมีกำหนดคราวละสี่ปี นับแต่วันเลือกตั้ง

ข้อ ๒๔ บุคคลผู้มีคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้ เป็นผู้มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการบริหาร

พรรค

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรค
- (๒) เป็นสมาชิกติดต่อกันมาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี
- (๓) เป็นหรือเคยเป็นคณะกรรมการสาขาพรรค
- (๔) เป็นหรือเคยเป็นคณะกรรมการบริหารพรรค
- (๕) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกสภาจังหวัด หรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือสมาชิกสภา

กรุงเทพมหานคร หรือสมาชิกสภาเทศบาล หรือสมาชิกสภาเขตที่พรรคส่งลงสมัครรับเลือกตั้ง

- (๖) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามพรรค
- (๗) เป็นหรือเคยเป็นรัฐมนตรีในนามพรรค หรือ
- (๘) เป็นบุคคลที่ที่ประชุมใหญ่มีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของที่ประชุมใหญ่มีมติให้

ยกเว้นคุณสมบัติตามข้อบังคับพรรคข้อนี้

ข้อ ๒๕ ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

- (๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของผู้ที่อยู่ในที่ประชุม หัวหน้าพรรคต้องมีคุณสมบัติตามข้อ ๒๔ (๒) (๔) และ (๖) เว้นแต่ได้รับการยกเว้นตามข้อ ๒๔ (๘)
- (๒) เลือกตั้งรองหัวหน้าพรรคแปดคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นรองหัวหน้าพรรคต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของผู้ที่อยู่ในที่ประชุม รองหัวหน้าพรรคพึงมีตัวแทนจากทุกภาค
- (๓) หัวหน้าพรรคเสนอชื่อบุคคลไม่น้อยกว่าสามคน เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นเลขาธิการพรรคหนึ่งคน
- (๔) หัวหน้าพรรค เสนอชื่อบุคคลไม่น้อยกว่าสามคน เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นเหรียญกษาปณ์พรรคหนึ่งคน
- (๕) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยกันจำนวนหนึ่ง เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกสืบทอด
- (๖) สมาชิกสภาท้องถิ่นนอกเขตกรุงเทพมหานคร เสนอชื่อสมาชิกสภาท้องถิ่นด้วยกันจำนวนหนึ่ง เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งภาคละหนึ่งคน
- (๗) สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร และสมาชิกสภาเขต เสนอชื่อสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร หรือสมาชิกสภาเขตด้วยกันจำนวนหนึ่ง เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกหนึ่งคน
- (๘) ประธานสาขาพรรค หรือผู้แทนสาขาพรรคที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมายตามข้อบังคับพรรคข้อ ๖๒ (๘) เสนอชื่อจากผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นกรรมการสาขาพรรคจำนวนหนึ่ง เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกภาคละหนึ่งคน
- (๙) ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งเสนอชื่ออดีตรัฐมนตรี หรืออดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เป็นสมาชิกจำนวนหนึ่ง เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกภาคละหนึ่งคน
- (๑๐) ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง เสนอชื่อบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามข้อบังคับข้อ ๒๔ จำนวนหนึ่ง เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกให้ครบจำนวน
- (๑๑) หัวหน้าพรรค เสนอชื่อบุคคลที่ได้รับเลือกเป็นกรรมการบริหารพรรค ไม่น้อยกว่าสามคน เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นโฆษกพรรคหนึ่งคน การเสนอชื่อผู้เป็นโฆษกพรรค ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนผู้ที่อยู่ในที่ประชุม
- (๑๒) เลขาธิการพรรคเสนอชื่อบุคคลที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารไม่น้อยกว่าหกคน เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นรองเลขาธิการพรรคสี่คน การเสนอชื่อผู้เป็นรองเลขาธิการพรรค ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนผู้ที่อยู่ในที่ประชุม
- ถ้าสมาชิกตาม (๖) (๗) หรือ (๙) ไม่มี หรือมีแต่ไม่ครบจำนวน ให้ที่ประชุมใหญ่เลือกกรรมการบริหารพรรคตาม (๑๐) แทนให้ครบจำนวน
- การเลือกตั้งกรรมการบริหารแต่ละประเภท ให้ผู้มีสิทธิเสนอชื่อบุคคลเข้ารับเลือกตั้งกรรมการบริหารเสนอชื่อได้เพียงประเภทละหนึ่งคน
- การเลือกตั้งกรรมการบริหารตาม (๕) และ (๑๐) ให้คำนึงถึงการมีตัวแทนของแต่ละภาค

ในกรณีผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อให้เป็นกรรมการบริหารไม่อยู่ในที่ประชุม ผู้เสนอต้องให้คำรับรองว่า ผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อยินยอมให้เสนอชื่อได้

ให้สมาชิกที่ได้คะแนนถัดจากผู้ได้รับเลือกตั้งตาม (๔) (๕) (๗) (๑๑) และ (๑๒) ตามลำดับเป็น กรรมการบริหารพรรคสำรองประเภทละสองคน

ให้สมาชิกที่ได้คะแนนถัดจากผู้ได้รับเลือกตั้งตาม (๖) (๘) และ (๙) เป็นกรรมการบริหารพรรคสำรองภาคละหนึ่งคน

ให้สมาชิกที่ได้คะแนนถัดจากผู้ได้รับเลือกตั้งตาม (๑๐) ตามลำดับเป็นกรรมการบริหารพรรคสำรองมีจำนวนเท่ากับผู้ที่ได้รับเลือกตั้งตาม (๑๐)

ถ้าหากผู้มีสิทธิ์ได้รับการเสนอชื่อตาม (๖) (๗) และ (๙) ไม่มี หรือมีแต่ไม่ครบจำนวน ก็ให้นำ (๑๐) มาใช้ บังคับแทน

การเลือกตั้งตามข้อนี้ให้ใช้วิธีลงคะแนนลับ

ข้อ ๒๖ ให้หัวหน้าพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งผู้ที่ได้รับเลือกตั้ง ดำรงตำแหน่งอื่นๆ ตามข้อ ๒๓ (๗) ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๒๗ อายุของกรรมการบริหารพรรคมีกำหนดคราวละสี่ปี

การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคใหม่จะกระทำก่อนหรือหลังวันครบวาระตามวรรคหนึ่งก็ได้ ถ้าเลือกตั้งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการเลือกตั้งภายในหกสิบวันก่อนวันครบวาระ ในกรณีเช่นนี้ให้เริ่มนับอายุของ กรรมการบริหารพรรคตั้งแต่วันถัดจากวันที่กรรมการบริหารพรรคเดิมหมดอายุ

การเลือกตั้งภายในหลังครบวาระให้ดำเนินการเลือกตั้งภายในหกสิบวันนับแต่วันครบวาระและให้นับวาระใหม่ตั้งแต่วันเลือกตั้ง

ข้อ ๒๘ กรรมการบริหารพ้นตำแหน่งทั้งคณะเมื่อ

(๑) อยู่ในตำแหน่งครบวาระสี่ปี

(๒) ตำแหน่งกรรมการบริหารว่างลงสองในสามของจำนวนทั้งหมด

(๓) ที่ประชุมใหญ่มีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ขององค์ประกอบของที่ประชุมให้ออก

ข้อ ๒๙ กรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่ง ตามข้อ ๒๘

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพตามข้อ ๑๘

(๔) ขาดการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคสามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควร

ข้อ ๓๐ เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารตามข้อ ๒๓ ว่างลง ให้หัวหน้าพรรคแต่งตั้งสมาชิกสามัญที่ที่ประชุมใหญ่เลือกสำรองไว้ตามลำดับคะแนนในแต่ละประเภทให้ดำรงตำแหน่งแทนจนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างนั้นเป็นตำแหน่งตามข้อบังคับพรรคข้อ ๒๕ (๑) หรือ (๓) ให้คณะกรรมการบริหาร

พรรคแต่งตั้งกรรมการบริหารคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นการชั่วคราว แล้วให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันว่างลง

ในกรณีที่สมาชิกที่ประชุมใหญ่เลือกสำรองไว้ในประเภทใด มีจำนวนไม่เพียงพอแก่การจะแต่งตั้งแทนได้หรือไม่ประสงค์เป็นกรรมการบริหารแทนให้หัวหน้าพรรคแต่งตั้งจากบุคคลที่ที่ประชุมใหญ่เลือกสำรองไว้ตามข้อบังคับ ข้อ ๒๕ (๑๐) แทน

ถ้าตำแหน่งรองหัวหน้าพรรคหรือรองเลขาธิการพรรคว่าง ให้รองหัวหน้าพรรคหรือรองเลขาธิการพรรคที่ยังมีอยู่ทำหน้าที่ต่อไปโดยไม่ต้องเลือกตั้งแทน เว้นแต่ตำแหน่งรองหัวหน้าพรรคหรือรองเลขาธิการพรรคว่างลงทั้งหมดก็ให้เลือกตั้งใหม่ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ว่างทั้งหมดและให้รองหัวหน้าพรรคหรือรองเลขาธิการพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าอายุของคณะกรรมการบริหารพรรคที่เหลืออยู่

ข้อ ๓๑ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การลงมติให้คณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงข้างมากของกรรมการที่มาประชุม ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงชี้ขาด

คณะกรรมการบริหารพรรคจะต้องประชุมอย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อทุก ๆ สามเดือน

ข้อ ๓๒ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) แต่งตั้งและถอดถอนผู้บริหารพรรค

(๒) กำกับ ควบคุมการบริหารของคณะผู้บริหารพรรคให้เป็นไปตามนโยบายพรรค

(๓) ให้คำปรึกษาแก่คณะผู้บริหารพรรค

(๔) ควบคุมดูแล และให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น

(๕) ประสานงานกับองค์กรต่าง ๆ ของพรรค

(๖) แก้ไขปัญหาการบริหารงานพรรค ในกรณีที่คณะผู้บริหารพรรคไม่สามารถแก้ไขได้หรือเสนอมาเพื่อขอให้แก้ไข

(๗) การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

(๘) ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อ นายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เข้าดำรงตำแหน่งและภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

(๙) เรื่องอื่น ๆ ที่กำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๓๓ ให้มีคณะผู้บริหารพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งคณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งจากกรรมการบริหาร มีจำนวนสิบห้าคน ซึ่งประกอบด้วย

(๑) หัวหน้าพรรค	เป็นประธาน
(๒) รองประธานคณะผู้บริหารพรรคสองคน	เป็นรองประธาน
(๓) เลขาธิการพรรค	เป็นเลขาธิการ
(๔) รองเลขาธิการคณะผู้บริหารพรรคสองคน	เป็นรองเลขาธิการ
(๕) เทร่ญญิกพรรค	เป็นกรรมการ
(๖) โฆษกพรรค	เป็นกรรมการ
(๗) นายทะเบียน	เป็นกรรมการ
(๘) กรรมการอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้ง	เป็นกรรมการ

ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานคณะผู้บริหารพรรคโดยตำแหน่ง เลขาธิการพรรคเป็นเลขาธิการคณะผู้บริหารพรรคโดยตำแหน่ง เทร่ญญิกพรรค เป็นเทร่ญญิกคณะผู้บริหารพรรคโดยตำแหน่ง โฆษกพรรค เป็นโฆษกคณะผู้บริหารพรรคโดยตำแหน่ง

ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้แต่งตั้งบุคคลจากคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นรองประธานคณะผู้บริหารสองคน และแต่งตั้งเป็นรองเลขาธิการคณะผู้บริหารพรรคสองคน ส่วนตำแหน่งอื่นให้คณะผู้บริหารพรรคแต่งตั้งจากบุคคลที่คณะกรรมการบริหารพรรคคัดเลือกจากกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๓๔ ผู้บริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะเมื่อ

(๑) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

(๒) ผู้บริหารพรรคว่างลงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมด

ข้อ ๓๕ ผู้บริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ลาออก

(๒) ขาดการประชุมคณะผู้บริหารพรรคสามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๓) ได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี เว้นแต่ตำแหน่งหัวหน้าพรรค

เลขาธิการพรรค เทร่ญญิกพรรค และโฆษกพรรค

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกจากตำแหน่ง

ข้อ ๓๖ เมื่อตำแหน่งผู้บริหารพรรคว่างลง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งบุคคลจากกรรมการบริหารให้ดำรงตำแหน่งแทน ภายในสามสิบวันนับแต่วันว่างลง

ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระของผู้ที่เข้าไปแทน

ข้อ ๓๗ การประชุมคณะผู้บริหารพรรค ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๓๘ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในการประชุมคณะผู้บริหารพรรค ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม

ให้รองประธานคณะผู้บริหารพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานคณะผู้บริหารพรรคไม่มาประชุม ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การลงมติให้คณะผู้บริหารพรรคถือเสียงข้างมากของกรรมการที่มาประชุม ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงชี้ขาด

ข้อ ๓๙ คณะผู้บริหารพรรคมีอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
- (๒) รับผิดชอบงานของพรรค
- (๓) รับผิดชอบต่อสมาชิกพรรค
- (๔) ออกระเบียบและแนวทางการบริหารงานของพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค
- (๕) ออกระเบียบการคลังและทรัพย์สินของพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค
- (๖) ออกระเบียบการแต่งตั้ง ถอดถอน การลงโทษ และการให้ความชอบเจ้าหน้าที่พรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๗) ออกระเบียบแนวทางแผนการดำเนินการเกี่ยวกับการเลือกตั้งทุกระดับ รวมทั้งการคัดเลือกบุคคลลงสมัครรับเลือกตั้งในนามพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๘) ประสานงานกับสมาชิกพรรค กลุ่มการเมือง หรือกลุ่มต่างๆ ในความอุปถัมภ์ของพรรค

(๙) อำนาจการและดำเนินงานต่างๆ เพื่อความเรียบร้อยและเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๑๐) อนุมัติตั้งและยุบเลิกสาขาพรรครวมทั้งการดำเนินการต่างๆ เพื่อให้สาขาพรรคบริหารงานไปตาม

ข้อบังคับพรรค ทั้งนี้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๑๑) กำหนดแผนพัฒนาสาขาพรรค ทั้งนี้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๐ ให้กรรมการบริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ

(๑) เป็นหัวหน้ารับผิดชอบการบริหารงานของพรรค ตามกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) เป็นตัวแทนของพรรคในการดำเนินกิจการใดๆ

(๓) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือบุคคลให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยความเห็นชอบของคณะ

ผู้บริหารพรรค

(๔) อำนาจหน้าที่อื่นๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง กฎหมาย

อื่น ๆ หรือในข้อบังคับพรรค

เลขาธิการพรรค มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบงานในหน่วยงานของพรรค การจัดประชุมใหญ่ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค การประชุมคณะผู้บริหาร การประชุมอื่นๆ และงานที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยใด

รองเลขาธิการพรรค มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบงานตามที่เลขาธิการพรรคมอบหมาย

นายทะเบียน มีหน้าที่ควบคุมการจดทะเบียนรายชื่อสมาชิกพรรคและสาขาพรรค

ทรัพย์ถูก มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบ ในการควบคุมการรับ-จ่ายเงิน การบัญชีและงบดุลของพรรค ตามกฎหมายหรือตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

โฆษกพรรค มีหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์งานของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด กรรมการอื่น มีอำนาจหน้าที่ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ข้อ ๔๑ การแบ่งหน่วยงานบริหารของสำนักงานเลขาธิการพรรคให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ให้เลขาธิการพรรคหรือรองเลขาธิการพรรค หรือรองเลขานุการคณะผู้บริหารพรรคที่ได้รับมอบหมายจาก เลขาธิการพรรค เป็นผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารงานในหน่วยงานตามข้อนี้ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวมทั้ง เป็นผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการรวบรวมงาน กลั่นกรองงาน และเสนอความเห็นประกอบการพิจารณา ของคณะผู้บริหารพรรคในการปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๓๙

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการพรรค เป็นผู้บังคับบัญชาเจ้าหน้าที่ของพรรค การกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน การแต่งตั้ง การให้ความชอบ การลงโทษ การถอดถอน เงินตอบแทน และอื่นๆ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๔๒ ให้มียุวประชาธิปไตย หรือกลุ่มกิจกรรมพิเศษอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร เพื่อช่วยดำเนินงานของพรรคตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

สมาชิกยุวประชาธิปไตย ได้แก่ บุคคลผู้มีอายุสิบห้าปีบริบูรณ์ ขึ้นไป ที่มารวมกันจัดตั้ง เพื่อดำเนินกิจการบางอย่างให้พรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย สมาชิกยุวประชาธิปไตยไม่ต้องเสียค่าบำรุง การจัดองค์การบริหารและการดำเนินงานของยุวประชาธิปไตย และกลุ่มกิจการพิเศษอื่นๆ ให้นำข้อบังคับนี้ไปใช้โดยอนุโลม หรือตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๔๓ ให้มีคณะที่ปรึกษาอาวุโสคณะหนึ่ง ประกอบด้วยอดีตหัวหน้าพรรค อดีตรองหัวหน้าพรรค อดีตเลขาธิการพรรค อดีตรัฐมนตรีของพรรคและอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ตั้งแต่สี่สมัยขึ้นไปที่ยังเป็นสมาชิกพรรคอยู่ หรือสมาชิกที่คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาเห็นสมควร เพื่อให้คำปรึกษาแก่คณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๔

สาขาพรรค

ข้อ ๔๔ พรรคอาจจัดตั้งสาขาพรรคประจำเขตเลือกตั้งตามแบบแบ่งเขตเลือกตั้งได้ไม่เกินเขตเลือกตั้ง หนึ่งสาขาพรรค ตามกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ในเขตเลือกตั้งใดมีสมาชิกของพรรคที่มีภูมิลำเนาในเขตเลือกตั้งนั้น ตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป ประสงค์จะจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง ก็ให้ตัวแทนสมาชิกมีหนังสือถึงเลขาธิการพรรคเพื่อขออนุมัติจัดประชุมใหญ่ เพื่อดำเนินการเลือกตั้งกรรมการสาขาพรรคผู้ริเริ่มจำนวนสิบเอ็ดคน

ให้เลขาธิการพรรคมอบหมายให้กรรมการบริหารพรรคหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้เพื่อไปดำเนินการประชุมสมาชิกเพื่อเลือกตั้งกรรมการสาขาพรรคผู้ริเริ่มตามวรรคสอง ซึ่งการประชุมครั้งนี้จะต้องมีสมาชิกไม่น้อยกว่าสองร้อยคนมาร่วมประชุม

การเลือกตั้งกรรมการสาขาพรรคผู้ริเริ่มให้ดำเนินการตามข้อบังคับพรรคการเมืองพรรคประชาธิปไตย พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๔๖ และข้อ ๔๗

ภายหลังการประชุมเพื่อเลือกตั้งกรรมการสาขาพรรคผู้ริเริ่มแล้ว ให้ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเป็นประธานกรรมการสาขาพรรคส่งรายงานแสดงที่ตั้งสาขาพรรค รายชื่อ อาชีพ ที่อยู่ ลายมือชื่อ ของกรรมการสาขาพรรคผู้ริเริ่มไปยังเลขาธิการพรรค เพื่อขออนุมัติคณะกรรมการบริหารพรรคและเมื่อได้รับอนุมัติแล้ว ให้หัวหน้าพรรคมีหนังสือแจ้งการจัดตั้งสาขาพรรคต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองตามแบบที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด ภายในสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่คณะกรรมการบริหารพรรคอนุมัติ

เมื่อนายทะเบียนพรรคการเมืองได้แจ้งการรับรองให้จัดตั้งสาขาพรรคการเมืองแล้วให้กรรมการสาขาพรรคผู้ริเริ่มเป็นกรรมการสาขาพรรคนับตั้งแต่วันที่พรรคได้รับแจ้งการรับรองจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

ข้อ ๔๕ จังหวัดใดมีสาขาพรรคตั้งแต่สองสาขาขึ้นไป จะตั้งคณะกรรมการประจำจังหวัด ตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดก็ได้

ข้อ ๔๖ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญจำนวนสิบเอ็ดคน ซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรคหนึ่งคน
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรคหนึ่งคน
- (๕) เทร่ญญิกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการอื่นๆ อีกห้าคน

กรรมการสาขาพรรคจะต้องมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเลือกตั้งนั้น

กรรมการสาขาพรรคจะอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว อาจได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสาขาพรรคอีกก็ได้ แต่ประธานสาขาพรรคจะอยู่ในตำแหน่งเกินกว่าสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ข้อ ๔๗ การเลือกตั้งกรรมการสาขาพรรค ให้เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรก แล้วเลือกรองประธานสาขาพรรคหนึ่งคน เลขานุการสาขาพรรคหนึ่งคน รองเลขานุการสาขาพรรคหนึ่งคน เทร่ญญิกสาขาพรรค โฆษกสาขาพรรค และกรรมการอื่นๆ อีกห้าคน

การเสนอชื่อสมาชิกที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสาขาพรรค จะต้องเป็นผู้รับรองอย่างน้อย ห้าคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิ์เลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค และสมาชิกคนหนึ่งมีสิทธิ์เสนอชื่อสมาชิกเป็นกรรมการ

สาขาพรรคได้ไม่เกินหนึ่งคนให้สมาชิกที่ได้คะแนนถัดจากผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการอื่นตามพรรคหนึ่งตามลำดับ เป็นกรรมการสำรองสองคน

ข้อ ๔๘ ประธานกรรมการสาขาพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้มีอำนาจ แต่งตั้งกรรมการให้ดำรงตำแหน่งอื่น ตามข้อบังคับพรรค ข้อ ๔๖ (๗)

ในกรณีตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคว่างลง ให้ประธานสาขาพรรคแต่งตั้งจากบุคคลที่ประชุมใหญ่สาขา พรรคเลือกสำรองไว้ตามลำดับคะแนน ให้ดำรงตำแหน่งจนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง ในกรณีที่ไม่มีตัว บุคคลที่เลือกสำรองไว้ หรือบุคคลที่เลือกสำรองไว้ ไม่ประสงค์จะเป็นกรรมการสาขาพรรคแทน ก็ให้คณะกรรมการ สาขาพรรคแต่งตั้งสมาชิกเป็นแทน แต่ถ้าตำแหน่งประธานสาขาพรรคว่างลง ให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเลือกตั้งใหม่ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่าง ในระหว่างที่ไม่มีประธานสาขาพรรค ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่ แทน ในกรณีที่รองประธานสาขาพรรคไม่มี หรือมีแต่ไม่อาจทำหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคเลือกกรรมการ ผู้ใด ผู้หนึ่งทำหน้าที่แทน

ในกรณีที่ไม่มีกรรมการเหลืออยู่ หรือมีแต่ไม่ยินยอมดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคใหม่ คณะผู้บริหารพรรคอาจดำเนินการเอง หรือมอบหมายให้สมาชิกสาขาพรรคจำนวนหนึ่งดำเนินการก็ได้

คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคใหม่ ซึ่งจะ ต้องจัดให้มีขึ้นภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันครบวาระสองปี หรือภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กรรมการสาขาพรรคทั้ง คณะพ้นจากตำแหน่งโดยเหตุอื่น

ข้อ ๔๙ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง ทั้งคณะเมื่อ

(๑) อยู่ในตำแหน่งครบวาระสองปี

(๒) ตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง เพราะไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับพรรค จนเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อพรรค

(๔) การประชุมใหญ่ครั้งที่สองตามข้อ ๔๗ พรรคสอง ไม่ครบองค์ประชุม

ข้อ ๕๐ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๔๙

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรค สั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๕๑ การดำเนินการประชุม องค์ประชุม การลงคะแนนเสียงในที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคให้นำข้อบังคับข้อ ๓๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๕๒ คณะกรรมการสาขาพรรคมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) เผยแพร่นโยบายและกิจกรรมของพรรค

(๒) การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิก และบุคคลทั่วไป

(๓) รับเรื่องราวร้องทุกข์ของราษฎร และหาทางช่วยเหลือให้ถึงที่สุด

(๕) ร่วมมือกับคณะกรรมการบริหารพรรคในการคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสม เข้าสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาท้องถิ่นผู้บริหารท้องถิ่น หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๕) เสนอแนะและให้ข้อคิดเห็นในเรื่องต่างๆ ต่อสำนักงานใหญ่พรรค

(๖) จัดหาสมาชิกเพิ่มเติม

(๗) จัดกิจกรรมของสาขาพรรคตามที่เห็นสมควร

(๘) ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เข้าดำรงตำแหน่งและภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

(๙) ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ข้อ ๕๓ ประธานสาขาพรรค อาจแต่งตั้งสมาชิกหรือบุคคลภายนอกเป็นที่ปรึกษา หรืออาจแต่งตั้งคณะกรรมการ หรือบุคคลเพื่อดำเนินการกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสาขาพรรคก่อน

ข้อ ๕๔ เลขาธิการสาขาพรรคเป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารงานของสาขา การจัดประชุมใหญ่ และการจัดประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

การแบ่งหน่วยงานบริหารสาขาพรรคให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๕๕ การปฏิบัติการเกี่ยวกับการรับ-จ่าย การคลัง การทรัพย์สินตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองของสาขาพรรค ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๕๖ โดยปกติให้จัดการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคภายในวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ของทุกปี เว้นแต่เลขานุการพรรคประชาธิปไตยจะมีคำสั่งให้ประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคในวันใดวันหนึ่งตามที่เห็นสมควร แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นสุดปีงบประมาณของพรรค

การประชุมใหญ่วิสามัญสาขาพรรคอาจกระทำได้ โดยมติของคณะกรรมการสาขาพรรค หรือสมาชิกสามัญของสาขานั้นจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคนลงชื่อร้องขอ

กรณีที่สมาชิกสามัญร้องขอ คณะกรรมการสาขาพรรคจะต้องจัดประชุมภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ร้องขอในการจัดประชุมใหญ่สาขาพรรคแต่ละครั้ง ให้คณะกรรมการสาขาพรรค หรือผู้กระทำการแทนแจ้งกำหนดเวลาและสถานที่ประชุม ให้คณะผู้บริหารพรรคทราบก่อนล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

ให้คณะผู้บริหารมอบหมายให้ผู้บริหารพรรค หรือกรรมการบริหารพรรค หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคคนใดคนหนึ่งเป็นผู้แทนไปควบคุมดูแลการประชุมใหญ่สาขาพรรค ให้เป็นไปตามข้อบังคับ และระเบียบของพรรค

หากการประชุมใหญ่สาขาพรรคมิได้เป็นไปตามข้อบังคับและระเบียบของพรรค ผู้บริหารพรรค หรือกรรมการบริหารพรรคหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ที่ได้รับมอบหมายตามวรรคห้าอาจสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเลื่อนการประชุมใหญ่สาขาพรรคออกไปก่อน เพื่อให้มีการปฏิบัติที่ถูกต้องเสียก่อนก็ได้

ให้จัดระเบียบวาระการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคดังต่อไปนี้

- (๑) เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
- (๒) รับรองรายงานการประชุมใหญ่ครั้งที่แล้ว (ถ้ามี)
- (๓) รายงานผลการดำเนินงานของสาขาพรรค
- (๔) รับรองรายงานงบการเงิน
- (๕) เรื่องอื่นๆ (ถ้ามี)

ข้อ ๕๗ การประชุมใหญ่สาขาพรรคที่นัดประชุมครั้งแรก จะต้อง มีสมาชิกสามัญประชุมไม่น้อยกว่าสองร้อยคน จึงจะเป็นองค์ประชุมใหญ่ของสาขาพรรคได้

กรณีที่ต้องประชุมในวาระหนึ่งไม่ครบ ถ้าเป็นการประชุมใหญ่สามัญให้คณะกรรมการสาขาพรรคนัดประชุมใหญ่อีกครั้งภายในสามสิบวัน นับแต่วันนัดประชุมใหญ่ครั้งแรกที่ไม่ครบองค์ประชุม การประชุมครั้งที่สองนี้จะต้องมีสมาชิกสามัญมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยห้าสิบคนจึงจะถือว่าครบองค์ประชุม

ถ้าเป็นการประชุมใหญ่วิสามัญ ซึ่งคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุม จะเรียกประชุมใหม่หรือไม่ก็ได้ สุดแล้วแต่ตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคจะเห็นสมควร แต่ถ้าเป็นการประชุมใหญ่วิสามัญที่สมาชิกสามัญร้องขอให้เรียกประชุมเป็นอันไม่ต้องเรียกประชุมใหม่

ข้อ ๕๘ ถ้าไม่มีข้อบังคับพรรคกำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารงานของสาขาพรรคไว้เป็นการเฉพาะ ให้นำข้อบังคับพรรคในข้อที่ใกล้เคียงกันมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๕๙ สาขาพรรคย่อมเลิกด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสมาชิกสามัญในสาขาพรรคนั้น ไม่ครบสองร้อยคน
- (๒) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เลิกโดยสาเหตุใดสาเหตุหนึ่ง

หมวด ๖

การประชุมใหญ่

ข้อ ๖๐ การประชุมใหญ่ของพรรคมีสองกรณี คือ

(๑) การประชุมใหญ่สามัญ หมายถึง การประชุมที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะต้องจัดให้ มีขึ้นอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับจากวันสิ้นสุดปีงบประมาณของพรรค

(๒) การประชุมใหญ่วิสามัญ หมายถึง การที่คณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมนอกเหนือจากการประชุมใหญ่ตามปกติ หรือกรณีประธานสาขาพรรค โดยความเห็นของ คณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนหนึ่งในสามของจำนวนสาขาพรรคทั้งหมด และกรรมการบริหาร พรรคจำนวนหนึ่งในสามของจำนวนทั้งหมดรวมกันทำหนังสือร้องขอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ให้เรียกประชุม เพื่อพิจารณาญัตติเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เสนอในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการบริหารพรรค จะต้องเรียกประชุมภายในเวลาไม่เกินหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือขอให้เรียกประชุม

คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมวิสามัญ ที่ประธานสาขาพรรคขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามญัตติที่ขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระในการประชุมใหญ่สามัญ อย่างน้อยจะต้องบรรจุการแถลงผลงานของคณะกรรมการบริหารพรรค การรับรองงบการเงินของปีที่ผ่านมาด้วย ฐานะการเงินของพรรค และงบดุลไว้ด้วย

ข้อ ๖๑ การนัดประชุมใหญ่ทุกครั้งจะต้องมีหนังสือแจ้งให้สมาชิกซึ่งเป็นองค์ประชุมใหญ่ทราบ เป็นการล่วงหน้าอย่างน้อยสิบห้าวันพร้อมด้วยระเบียบวาระการประชุม เว้นแต่มีความจำเป็นเร่งด่วนคณะกรรมการบริหารพรรคอาจจะมีหนังสือแจ้งให้สมาชิกทราบในระยะเวลาที่เร็วกว่านั้นก็ได้ แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับถึงวันประชุม

ข้อ ๖๒ องค์ประกอบของที่ประชุมใหญ่ ซึ่งจะมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนประกอบด้วย

(๑) กรรมการบริหารพรรค

(๒) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคในขณะนั้น

(๓) สมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีของพรรคในขณะนั้น

(๔) สมาชิกที่เป็นสมาชิกสภาจังหวัดที่พรรคส่งลงสมัครและดำรงตำแหน่งอยู่ในขณะนั้นภาคละหนึ่งคน ภาคใดมีสมาชิกสภาจังหวัดเกินกว่าหนึ่งคนก็ให้ใช้วิธีตกลงกันเอง ถ้าตกลงกันไม่ได้ก็ให้ใช้วิธีจับสลาก

(๕) สมาชิกที่เป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ที่พรรคส่งลงสมัครและดำรงตำแหน่งอยู่ในขณะนั้นหนึ่งคน โดยใช้วิธีตกลงกันเอง แต่ถ้าตกลงกันไม่ได้ให้ใช้วิธีจับสลาก

(๖) สมาชิกที่เป็นสมาชิกสภาเทศบาล หรือสภาท้องถิ่นอื่นที่พรรคส่งลงสมัคร และดำรงตำแหน่งอยู่ในขณะนั้นภาคละหนึ่งคน ถ้าภาคใดมีสมาชิกสภาเทศบาลหรือสภาท้องถิ่นมากกว่า 2 คน ก็ให้ใช้วิธีตกลงกันเอง ถ้าตกลงกันไม่ได้ให้ใช้วิธีจับสลาก

(๗) สมาชิกที่เป็นสมาชิกสภาเขตที่พรรคส่งลงสมัครและดำรงตำแหน่งอยู่ในขณะนั้นหนึ่งคน ถ้ามีสมาชิกสภาเขตเกินกว่าหนึ่งคนก็ให้ใช้วิธีตกลงกันเอง แต่ถ้าตกลงกันไม่ได้ให้ใช้วิธีจับสลาก

(๘) ประธานสาขาพรรค

ในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่สามารถมาประชุมได้ให้คณะกรรมการสาขาพรรคแต่งตั้งกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาประชุมแทน

ผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงที่ดำรงตำแหน่งหลายฐานะในคราวเดียวกัน ให้มีสิทธิลงคะแนนเสียงได้เพียงเสียงเดียว

ถ้าหากองค์ประกอบของที่ประชุมใหญ่ข้อใดข้อหนึ่งไม่มี ให้ถือว่าองค์ประกอบของที่ประชุมใหญ่ที่เหลือเป็นองค์ประกอบของที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๖๓ ญัตติของสมาชิกที่ขอให้บรรจุในระเบียบวาระการประชุม เพื่อการพิจารณาของที่ประชุมใหญ่ ต้องเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ก่อนวันประชุมใหญ่ไม่น้อยกว่าสี่สิบห้าวัน

ข้อ ๖๔ ในการประชุมใหญ่ จะต้องผู้มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนตามข้อบังคับพรรคข้อ ๖๒ มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง จึงจะถือว่าครบองค์ประชุม

ข้อ ๖๕ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้งตามข้อบังคับพรรค ข้อ ๖๒ มาประชุมไม่ครบองค์ประชุม ถ้าเป็นการประชุมใหญ่สามัญ ให้นัดประชุมใหม่ภายในสามสิบวัน ถ้าเป็นการประชุมใหญ่วิสามัญ ซึ่งคณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมจะเรียกประชุมใหม่หรือไม่ ก็สุดแล้วแต่คณะกรรมการบริหารพรรคจะเห็นสมควร แต่ถ้าเป็นการประชุมใหญ่วิสามัญที่ประธานสาขาพรรคร้องขอตามข้อ ๖๐ (๒) ให้เรียกประชุมเป็นอันไม่ ต้องเรียกประชุมใหม่

การประชุมใหญ่สามัญ หรือวิสามัญ ที่นัดประชุมใหม่ภายในสามสิบวัน ถ้าในการประชุมคราวนี้มีผู้มาประชุมไม่ครบองค์ประชุมก็ให้ดำเนินการประชุมไปได้โดยไม่ต้องนัดประชุมใหม่อีก

ข้อ ๖๖ ในการประชุมใหญ่ หัวหน้าพรรคโดยความเห็นชอบของคณะผู้บริหารพรรคอาจ แต่งตั้งหรือ มอบหมายให้บุคคลใด ๆ จัดการประชุม เพื่อให้เป็นไปโดยถูกต้องเรียบร้อยก็ได้

ข้อ ๖๗ ในการประชุมใหญ่ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธาน ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้รองหัวหน้า พรรคคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน แต่ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุม เลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน เว้นแต่จะมีมติของคณะกรรมการบริหารพรรคให้เชิญสมาชิกคนใดคน หนึ่งเป็นประธานในการประชุมใหญ่

ในที่ประชุมใหญ่ให้เลขานุการพรรค หรือผู้ที่เลขานุการพรรคมอบหมายเป็นเลขานุการที่ประชุม

ข้อ ๖๘ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดระเบียบการประชุมใหญ่ของพรรคและของสาขาพรรคใน ระหว่างที่ยังไม่ได้วางระเบียบไว้ ให้ใช้ข้อบังคับการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยอนุโลม

หมวด ๗

การคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๖๙ ให้คณะผู้บริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาเสนอชื่อบุคคลต่อคณะกรรมการบริหารพรรค เพื่อคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ์เลือกตั้ง ตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหาร พรรคกำหนด

การตัดสินใจของคณะกรรมการบริหารพรรคที่คัดเลือกบุคคลใดลงสมัครรับเลือกตั้งให้ถือเป็นอันสิ้นสุด

ข้อ ๗๐ การคัดเลือกบุคคลลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทั้งแบบบัญชีรายชื่อและแบบ แบ่งเขตเลือกตั้ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

การพิจารณาคัดเลือกบุคคลลงสมัครรับเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ ให้ประกอบด้วยรายชื่อผู้สมัครรับ เลือกตั้งจากภูมิภาคต่างๆ อย่างเป็นธรรม

ข้อ ๗๑ สมาชิกต้องเคารพมติของคณะกรรมการบริหารพรรค เกี่ยวกับการคัดเลือกผู้ที่พรรคส่งเข้า สมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๗๒ สมาชิกจะสมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคต้องได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๘

ข้อ ๗๓ ภายหลังจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วประเทศแต่ละครั้ง ให้หัวหน้าพรรคเรียกประชุมบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งสังกัดพรรค ในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้ก่อนวันเปิดสมัยประชุมรัฐสภาครั้งแรก เพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินงานในรัฐสภา

ข้อ ๗๔ การเสนอหรือรับรองญัตติ หรือ เรื่องใด ๆ ที่ไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญ หรือนโยบายของพรรค ตลอดจนการอภิปรายหรือการลงมติในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือรัฐสภาให้เป็นไปตามระเบียบ หรือข้อตกลงที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคได้วางไว้

คณะกรรมการบริหารพรรค อาจมีมติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

ข้อ ๗๕ ที่ประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคอาจออกระเบียบว่าด้วยการประชุมหรือจรรยาบรรณ หรือวินัยของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคก็ได้

ข้อ ๗๖ การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ์เลือกตั้ง ให้ใช้ข้อบังคับในหมวดนี้โดยอนุโลม

หมวด ๙

การจัดตั้งรัฐบาล

ข้อ ๗๗ ให้ที่ประชุมร่วมระหว่าง คณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสังกัดพรรค ในขณะนั้น เป็นผู้มอำนาจชี้ขาดว่าจะจัดตั้งรัฐบาลหรือร่วมรัฐบาล หรือถอนตัวจากการร่วมรัฐบาลหรือไม่

ข้อ ๗๘ การคัดเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีในนามพรรค ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้คณะผู้บริหารพรรคเป็นผู้คัดเลือกบุคคล โดยถือความมีอาวุโสในทางการเมือง ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความถนัด และความเหมาะสมในงานนั้นๆ รวมทั้งการเสียสละทำงานให้กับพรรคเป็นหลักในการพิจารณา

(๒) เมื่อคณะผู้บริหารคัดเลือกบุคคลพร้อมด้วยบุคคลสำรองจำนวนหนึ่งแล้วให้เสนอคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณา เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาแล้วให้เสนอขอรับความเห็นชอบจากที่ประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หากที่ประชุมไม่เห็นชอบด้วยทั้งหมดหรือบางคนก็ให้ดำเนินการตามขั้นตอนเดิม จนกว่าจะได้บุคคลที่ที่ประชุมร่วมเห็นชอบ

ข้อ ๗๙ บุคคลที่จะได้รับการคัดเลือกเพื่อเสนอให้ดำรงตำแหน่งในนามพรรคตามข้อ ๗๘ จะต้องเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ขณะนั้น เว้นแต่ในกรณีจำเป็นที่ประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอาจมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดรวมกันเลือกบุคคลอื่นที่เป็นสมาชิกสามัญให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวก็ได้ แต่ถ้าเป็น

กรณีเลือกบุคคลที่เคยเป็นรัฐมนตรีของพรรคหรืออดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ให้ใช้คะแนนเสียงสองในสามของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่อยู่ในที่ประชุม

การคัดเลือกเสนอชื่อบุคคลให้ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๗๙ ให้ฟังคำนั่งถึงภาคด้วย

ข้อ ๘๐ ข้าราชการการเมืองตามข้อ ๗๘ จะดำรงตำแหน่งเกินกว่าสองสมัยของการเลือกตั้งทั่วไปติดต่อกันไม่ได้ เว้นแต่เมื่อรวมระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ ยังไม่ครบสี่ปี ทั้งนี้ ข้าราชการการเมืองดังกล่าว อาจดำรงตำแหน่งเกินกว่าสองสมัยติดต่อกันหรือเกินกว่าสี่ปีก็ได้ ถ้าที่ประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้ความเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของผู้ที่อยู่ในที่ประชุม

ข้อ ๘๑ นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี เป็นผู้เลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการนายกรัฐมนตรี รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เลขานุการรัฐมนตรี หรือผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี แล้วแต่กรณีแล้วรายงานให้ที่ประชุมร่วมทราบ

ข้อ ๘๒ การแต่งตั้งข้าราชการการเมืองตำแหน่งอื่น ให้ใช้วิธีคัดเลือกตามความในข้อ ๗๘ โดยอนุโลม แต่ทั้งนี้จะให้อยู่ในตำแหน่งติดต่อกันเกินกว่าสองปีไม่ได้

ข้อ ๘๓ คณะกรรมการบริหารพรรค อาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อตรวจสอบการบริหารงาน ประจำกระทรวง หรือทบวง และกรมการอื่นๆ ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๘๔ รัฐมนตรีในรัฐบาลพินัยนโยบายของพรรคไปปฏิบัติ และจะต้องประสานกับพรรคในการบริหารงาน รวมทั้งการรายงานผลความก้าวหน้าของกรบริหารงาน ต่อคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

หมวด ๑๐

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิก

ข้อ ๘๕ สมาชิกต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรค ตามที่ปรากฏในแนวนโยบายของพรรค และต้องปฏิบัติตามข้อบังคับของพรรคและมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๘๖ สมาชิกต้องไม่กระทำการใดๆ ที่แสดงให้เห็นว่ามีการแตกแยก หรือแตกความสามัคคีในพรรค หรือจะก่อให้เกิดการแตกแยกเช่นนั้น

ข้อ ๘๗ สมาชิกจะต้องไม่กระทำการใดๆ ซึ่งเป็นการแสวงหาผลประโยชน์ในทางมิชอบ เพื่อตนเองหรือบุคคลอื่น

ข้อ ๘๘ ในการดำเนินงานในรัฐสภา สมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติและระเบียบที่ที่ประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดไว้

ข้อ ๘๙ สมาชิกจะต้องประพฤติตนมิให้เป็นที่เสียหายแก่พรรค

หมวด ๑๑
การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๕๐ การกล่าวหาสมาชิกพรรคคนใดว่าได้กระทำ หรือละเว้นการกระทำอันควรแก่การลงโทษ กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่ง หรือสมาชิกไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๕๑ เมื่อได้รับคำกล่าวหาหรือหนังสือกล่าวหาของสมาชิกตามข้อ ๕๐ แล้วหัวหน้าพรรค มีอำนาจทำการสอบสวนด้วยตนเอง หรือมอบหมายให้สมาชิกคนหนึ่งหรือหลายคนสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูล หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่า มีมูลให้ผู้นั้นได้รับมอบหมายเสนอข้อกล่าวหา นั้น พร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งสมาชิกไม่น้อยกว่าสามคนเป็นกรรมการ เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๕๒ ในการพิจารณาข้อกล่าวหา สมาชิกต้องให้อีกโอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนแสดงพยานหลักฐานฝ่ายตน ภายในระยะเวลาสิบห้าวัน นับแต่วันที่ ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๕๓ เมื่อการพิจารณาลิ้นสุดลง หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ตำหนิสมาชิกผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกผู้ถูกกล่าวหา

ข้อ ๕๔ การลงโทษสมาชิกผู้ถูกกล่าวหา ให้พ้นจากสมาชิกภาพ จะกระทำได้ต่อเมื่อปรากฏว่าสมาชิกผู้นั้นกระทำการให้พรรคเสียหาย หรืออาจเสียหายอย่างร้ายแรง ทำให้เกิดการแตกแยกความสามัคคีภายในพรรค หรือผู้ถูกกล่าวหาได้ฝ่าฝืนข้อบังคับพรรค หรือจรรยาบรรณของพรรค มติหรือคำสั่งของคณะกรรมการบริหารพรรค ในสาระสำคัญ

กรณีตามวรรคหนึ่ง เมื่อหัวหน้าพรรคดำเนินการตามข้อบังคับพรรคข้อ ๕๑ แล้วให้เสนอคณะกรรมการบริหารพรรคผ่านคณะผู้บริหารพรรคพิจารณาวินิจฉัย

มติของคณะกรรมการบริหารพรรค ในกรณีดังกล่าวจะต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด การวินิจฉัยคำสั่งของคณะกรรมการบริหารพรรคถือเป็นอันลึ้นสุด

กรณีที่สมาชิกผู้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ดำเนินการตามข้อบังคับพรรคข้อ ๕๑ แล้วเห็นว่ามีความผิดจริง สมควรลงโทษให้พ้นจากสมาชิกภาพ ก็ให้ดำเนินการตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญและกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองต่อไป

หมวด ๑๒

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน และการจัดทำบัญชี

ข้อ ๙๕ รายได้ของพรรคจําแนกออกเป็น

(๑) รายได้ปกติ

(๒) รายได้อื่น

ข้อ ๙๖ รายได้ปกติ คือ รายได้ที่รับเป็นประจำ

ข้อ ๙๗ รายได้อื่น คือ เงินหรือทรัพย์สินที่บุคคลมอบหมายให้แก่พรรค ด้วยวัตถุประสงค์ ใดอย่างหนึ่ง หรือรายได้ที่เกิดจากการจัดกิจกรรมของพรรคหรือสาขาพรรค

รายได้ที่เกิดจากกิจกรรมของสาขาพรรคให้เป็นรายได้ของสาขาพรรคนั้น

ข้อ ๙๘ รายจ่ายของพรรค จําแนกออกเป็น

(๑) รายจ่ายปกติ

(๒) รายจ่ายอื่น

ข้อ ๙๙ รายจ่ายปกติ ได้แก่ รายจ่ายที่ต้องจ่ายเป็นปกติตามงบประมาณประจำปี

ข้อ ๑๐๐ รายจ่ายอื่น ได้แก่ รายจ่ายในกรณีอื่นๆ ที่มีได้กำหนดไว้ในงบประมาณ

ข้อ ๑๐๑ หัวหน้าพรรค โดยความเห็นชอบของคณะผู้บริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาอนุมัติรายจ่ายอื่นของพรรค

ข้อ ๑๐๒ งบประมาณประจำปีของพรรค ประกอบด้วย

(๑) งบประมาณรายได้

(๒) งบประมาณรายจ่าย ซึ่งแยกออกเป็นประเภทเงินเดือน เงินค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ งานจร

และอื่นๆ

ข้อ ๑๐๓ ปีงบประมาณและปีการบัญชีของพรรค ให้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม และสิ้นสุดลงในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของทุกๆ ปี

ข้อ ๑๐๔ รายได้ที่เป็นตัวเงิน ให้นำฝากธนาคารในนามของพรรค และถอนมาใช้จ่ายตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๑๐๕ การรับและการจ่ายเงินของพรรค ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๑๐๖ ให้สำนักงานใหญ่พรรคและสาขาพรรคจัดทำบัญชีตามรายการดังต่อไปนี้-

(๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้ หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่าย หรือรายจ่าย

(๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค

(๓) บัญชีแยกประเภท

(๔) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

การลงรายการบัญชีต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้องสมบูรณ์โดยครบถ้วน

บัญชีตาม (๑) และ (๒) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น

บัญชีตาม (ก) และ (ข) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนของ เดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

ข้อ ๑๐๗ ให้สำนักงานใหญ่พรรคและสาขาพรรคจัดทำงบการเงิน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยงบดุลและงบรายได้ และค่าใช้จ่ายเป็นประจำทุกปีในวันสิ้นปีงบประมาณตามข้อ ๑๐๓

ให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งผู้ตรวจสอบบัญชี เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบและรับรองงบการเงิน เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เห็นชอบปีละหนึ่งครั้ง เมื่อที่ประชุมใหญ่รับรองงบการเงินแล้วให้ส่งงบการเงินนั้นต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสิบห้าวัน

ให้สาขาพรรคส่งสำเนางบการเงินของสาขาพรรคไปให้สำนักงานใหญ่พรรคทันทีที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเห็นชอบ

ให้สาขาพรรคนำข้อบังคับพรรคในหมวดนี้ไปถือปฏิบัติโดยอนุโลม

หมวด ๑๓

การรวมพรรคหรือการเลิกพรรค

ข้อ ๑๐๘ การรวมพรรคกับพรรคอื่นให้กระทำได้ ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (๑) ให้คงใช้ชื่อ " พรรคประชาธิปัตย์ " ต่อไป
- (๒) ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค และที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๑๐๙ การเลิกพรรคจะกระทำได้ ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมใหญ่ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของผู้เข้าประชุม
- (๒) ให้ทรัพย์สินและหนี้สินตกเป็นของมูลนิธิ ควง อภัยวงศ์

หมวด ๑๔

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับและแนวนโยบายของพรรค

ข้อ ๑๑๐ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรคจะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่ แต่ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนที่ประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสังกัดพรรค อาจจะมีมติให้แก้ไขข้อบังคับพรรคหรือแนวนโยบายของพรรคได้เป็นการชั่วคราว แต่เมื่อได้ดำเนินการไปแล้ว จะต้องขอความเห็นชอบจากที่ประชุมใหญ่ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันได้แก้ไข ถ้าที่ประชุมใหญ่ไม่เห็นชอบด้วย ข้อแก้ไขก็จะเป็นอันตกไป แต่ก็ไม่กระทบกระเทือนกิจการที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๑๑๑ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคหรือแนวนโยบายของพรรค ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ญัตติเสนอมาจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากคณะกรรมการสาขาพรรค จำนวนหนึ่งในสามของจำนวนสาขาพรรคทั้งหมด และคณะกรรมการบริหารพรรคจำนวนหนึ่งในสามของทั้งหมดให้การรับรอง

(๒) ที่ประชุมใหญ่ออกเสียงลงคะแนนเห็นชอบ โดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนองค์ประกอบของที่ประชุมใหญ่ตามข้อบังคับพรรค ข้อ ๖๒

หมวด ๑๕

หมวดเบ็ดเตล็ด

ข้อ ๑๑๒ หากมีปัญหาเกี่ยวกับการตีความตามข้อบังคับพรรคนี้ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจตีความโดยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนกรรมการบริหารทั้งหมด

ข้อ ๑๑๓ ภาค ในความหมายตามข้อบังคับพรรคนี้ ให้หมายถึง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ และกรุงเทพมหานคร

หมวด ๑๖

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๑๔ เมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ประกาศเขตเลือกตั้งแล้ว ในเขตเลือกตั้งใดหากมีสาขาพรรคมากกว่าหนึ่งสาขา ให้ทำการยุบสาขาพรรคเหลือเพียงหนึ่งสาขา ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดขึ้น

ข้อ ๑๑๕ ให้ประธานสาขาพรรค ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่เกินกว่าสองวาระติดต่อกัน ในวันที่ข้อบังคับพรรคนี้ใช้บังคับ เป็นประธานสาขาพรรคจนกว่าจะครบวาระ

ข้อ ๑๑๖ ให้กรรมการบริหาร ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่ข้อบังคับพรรคนี้ใช้บังคับ เป็นกรรมการบริหารพรรคตามข้อบังคับพรรคนี้จนกว่าจะครบวาระ

ข้อ ๑๑๗ ในระหว่างที่ยังไม่ได้เลือกตั้งกรรมการบริหารตามข้อ ๒๕ คณะกรรมการบริหารพรรค อาจแต่งตั้งและมอบหมายให้กรรมการบริหาร หรือสมาชิกสามัญคนใดทำหน้าที่รองหัวหน้าพรรค รองเลขาธิการพรรค หรือตำแหน่งอื่นใด นอกเหนือจากที่มีอยู่แล้วได้ แต่ต้องไม่เกินจำนวนที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๓

สมาชิกสามัญที่ได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ไม่มีฐานะเป็นกรรมการบริหารพรรค

ชื่อพรรคการเมือง	พรรคชาติไทย (ชท.) CHARTTHAI PARTY (CTP.)
วันจดทะเบียนพรรคการเมือง	8 กรกฎาคม 2525
หัวหน้าพรรค	นายบรรหาร ศิลปอาชา
เลขาธิการพรรค	-
สำนักงานใหญ่	1 ถนนพิชัย แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทรศัพท์	2438070-3
โทรสาร	2438074

นโยบายพรรคชาติไทย พ.ศ.๒๕๔๑

คำปรารภ

พรรคชาติไทยยึดมั่นในระบอบการปกครองเสรีประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีอุดมการณ์อย่างแน่วแน่ให้คนไทยในชาติมีความสามัคคี มีความก้าวหน้าในทางเศรษฐกิจและสังคม และมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตยของชาติ มุ่งสร้างทัศนคติให้ประชาชนรักเคารพในอิสริภาพ เสรีภาพ รู้จักสิทธิ รู้จักหน้าที่ และความรับผิดชอบของตน ไม่ต้องการให้ผู้ใดมีสิทธิหรือใช้สิทธิเหนือส่วนรวมเหนือกฎหมาย

พรรคชาติไทย ยึดมั่นในการสร้างความก้าวหน้าของชาติ เป็นพรรคการเมืองของประชาชนมุ่งสร้างความสามัคคีของชนในชาติ ความเป็นธรรมในสังคม ความผาสุกของประชาชน และความรุ่งเรืองของประเทศชาติเป็นหลัก โดยการเสริมสร้างความมั่นคงก้าวหน้าทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และความสัมพันธ์ที่ดีกับมิตรประเทศ

ฉะนั้น พรรคชาติไทยจึงกำหนดแนวนโยบายด้านต่าง ๆ ดังนี้

๑. นโยบายด้านการเมือง

๑.๑ เทิดทูนสถาบันหลักของชาติ

พรรคชาติไทยมุ่งมั่นที่จะธำรงรักษา และเทิดทูนไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ รวมทั้งจะยึดมั่นและส่งเสริมระบบการเมืองการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๑.๒ ยึดถือรัฐธรรมนูญ

พรรคชาติไทยตระหนักถึงความสำคัญของรัฐธรรมนูญ อันเป็นกฎหมายและกรอบกติกาสูงสุดของประเทศ ดังนั้น จึงมุ่งมั่นที่จะยึดถือและปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ รวมทั้งจะส่งเสริมและเคร่งครัดต่อการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญโดยเท่าเทียมกันทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และปัจเจกชนโดยทั่วไป เพื่อความสงบเรียบร้อย และความเสมอภาคของประชาชนชาวไทย

๑.๓ เสริมสร้างองค์กรทางการเมือง

พรรคชาติไทยมุ่งมั่นที่จะส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาพรรคการเมืองให้เป็นสถาบันสำคัญ เพื่อตอบสนองเจตนาารมณ์ทางการเมืองของประชาชน และจะส่งเสริมเสรีภาพของประชาชนในการรวมกันเป็นกลุ่ม หมุ่คณะ หรือองค์กรต่าง ๆ เพื่อพิทักษ์ผลประโยชน์ของกลุ่มโดยคำนึงถึงประโยชน์ของสังคมส่วนรวม

๑.๔ เสริมสร้างการมีส่วนร่วมทางการเมือง

พรรคชาติไทยตระหนักว่าประชาธิปไตยอันแท้จริงย่อมต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมของประชาชน จึงมุ่งมั่นที่จะเสริมสร้างโอกาสของประชาชนในทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับชุมชน หมู่บ้าน และท้องถิ่นซึ่งเป็นหน่วยการปกครองรากฐานของประเทศ ให้มีส่วนร่วมในกิจกรรม และกระบวนการทางการเมืองและการปกครองได้อย่างเป็นอิสระ ทั้งนี้ เพื่อก่อให้เกิดสำนึกประชาธิปไตยในระดับชุมชน เพื่อนำไปสู่การเกิดของประชาสังคมอย่างแท้จริง

๒. นโยบายด้านการปกครอง

๒.๑ มุ่งมั่นการกระจายอำนาจ

พรรคชาติไทยมุ่งมั่นที่จะกระจายอำนาจการเมือง การปกครอง และการคลังไปสู่ท้องถิ่นและชุมชน เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และกระบวนการตัดสินใจในการปกครองตนเอง และการพัฒนาไปสู่เป้าหมายร่วมกันของคนในชุมชนและท้องถิ่น อันจะนำมาซึ่งการพัฒนาที่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และความเป็นอยู่ของประชาชนในแต่ละชุมชนและท้องถิ่น และการพัฒนาสังคมประชาธิปไตยอย่างเป็นบูรณาการ

๒.๒ บังคับใช้กฎหมายอย่างเป็นธรรม

พรรคชาติไทยมุ่งมั่นที่จะส่งเสริม ให้คนในสังคมเคารพซึ่งสิทธิและหน้าที่ระหว่างกัน เคารพและปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด รวมทั้งจะรักษาไว้ซึ่งความเท่าเทียมกันในการบังคับใช้กฎหมาย และพัฒนาปรับปรุงบทบัญญัติแห่งกฎหมายให้มีประสิทธิภาพ สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม รวมถึงการแข่งขันระหว่างประเทศได้อย่างจริงจังและเป็นธรรม

๒.๓ ปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดิน

พรรคชาติไทยมุ่งมั่นที่จะสร้างระบบบริหารราชการแผ่นดินให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติและประชาชน โดยจะรณรงค์การสร้างจิตสำนึกของข้าราชการให้มีสำนึกของการเป็นผู้ให้บริการและมีความพร้อมในการปฏิบัติงานส่งเสริมให้กระบวนการบริหารราชการแผ่นดินเป็นกระบวนการที่รวดเร็ว โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้โดยประชาชน และสามารถปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งจะส่งเสริมศักดิ์ศรี สวัสดิการ และความมั่นคงในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการ

๒.๔ เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรม

พรรคชาติไทยตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารงานในกระบวนการยุติธรรม จึงมุ่งมั่นที่จะส่งเสริมและเพิ่มประสิทธิภาพของงานบริหารกระบวนการยุติธรรมให้มีความรวดเร็ว เป็นธรรม และทั่วถึง สามารถสนองต่อความต้องการของทุกคนในสังคมได้

๓. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

๓.๑ รักษาเสถียรภาพการเงิน

พรรคชาติไทยเชื่อมั่นว่าการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจนั้น หากมิได้ดำเนินไปภายใต้การดูแลรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจอย่างใกล้ชิดแล้ว การเจริญเติบโตดังกล่าวย่อมไม่อาจเป็นไปอย่างยั่งยืน และอาจก่อให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจ สังคม และการขาดความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจจากทั้งภายในและต่างประเทศขึ้นได้ จึงมุ่งมั่นให้ความสำคัญต่อการใช้มาตรการทางการเงินเพื่อรักษาเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจ ทั้งในด้านเสถียรภาพของระดับราคาและเสถียรภาพของฐานะการเงินของประเทศควบคู่กับการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในอัตราที่เหมาะสมและในทิศทางที่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจสังคมของแต่ละท้องถิ่น

๓.๒ รักษาวินัยการคลัง

พรรคชาติไทยเชื่อมั่นว่าการพัฒนาการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศนั้น มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นแก่ประชาชนโดยรวมของประเทศอย่างเท่าเทียมกัน จึงมุ่งมั่นให้ความสำคัญต่อการใช้นโยบายการคลังเพื่อการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ รวมทั้งเพื่อมุ่งสร้างโอกาสและความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจให้เกิดขึ้นในสังคม โดยจะเน้นดำเนินมาตรการการคลังเพื่อสังคม เพื่อกระจายรายได้ กระจายโอกาส และกระจายอำนาจในการบริหารจัดการทรัพยากรและการคลังไปสู่ท้องถิ่นและชุมชน เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่เศรษฐกิจชุมชน

๓.๓ พัฒนาการเกษตร

พรรคชาติไทยจะส่งเสริมให้เกษตรกรมีทางเลือกที่จะทำการเกษตรเพื่อยังชีพ และสนับสนุนการปลูกฝังแนวทางการดำรงชีวิตแบบพอเพียงของเกษตรกร ส่งเสริมให้เกษตรกรรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ส่งเสริมระบบสหกรณ์เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่กลุ่มเกษตรกร นอกจากนี้จะให้ความสำคัญต่อการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโครงสร้างของการเกษตรอุตสาหกรรมและการเกษตรเพื่อพาณิชย์กรรมควบคู่ไปกับการเกษตรแบบยั่งยืน โดยเล็งเห็นความจำเป็นของการผสมผสานและพัฒนาแนวคิดการบริหารจัดการ การพัฒนาเทคโนโลยีการเกษตร การพัฒนาวิทยาศาสตร์การเกษตร การพัฒนาการสะสมองค์ความรู้และสถิติที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร การพัฒนาและคุ้มครองพันธุ์ การพัฒนาดินและการจัดการน้ำเพื่อเกษตรกรรมรวมทั้งระบบการถือครองที่ดินเพื่อเกษตรกรรมโดยการปฏิรูปที่ดิน โดยจะกระจายโอกาสในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากการพัฒนาดังกล่าวแก่เกษตรกรอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

๓.๔ ปรับปรุงโครงสร้างอุตสาหกรรม

พรรคชาติไทยให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงโครงสร้างอุตสาหกรรมของประเทศ โดยจะให้ความสำคัญต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็ก รวมทั้งอุตสาหกรรมชุมชน เพื่อนำไปสู่กระบวนการผลิตที่มีความเชื่อมโยงต่อเนื่องกันอย่างครบวงจร ทั้งเพื่อการบริโภคภายในประเทศและส่งออก โดยจะมุ่งเน้นการสร้างมูลค่าเพิ่ม การควบคุมคุณภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการ การลดต้นทุนการผลิต การจัดการมลพิษ และการรักษาสภาพแวดล้อม การพัฒนาองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการผลิต การสร้างชื่อทางการค้า และการพัฒนารูปแบบและบรรจุภัณฑ์ของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขัน

๓.๕ เพิ่มขีดความสามารถทางพาณิชย์กรรมและบริการ

พรรคชาติไทยให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพและรูปแบบของการประกอบพาณิชย์กรรมและการให้บริการส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันอย่างเป็นธรรมในการประกอบพาณิชย์กรรม และการให้บริการรวมทั้งส่งเสริมการเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ความสามารถในการเข้าสู่ตลาด และความสะดวกในการเข้าถึงการบริการของธุรกิจ

สำหรับกิจกรรมบริการด้านการท่องเที่ยว ซึ่งประเทศไทยมีศักยภาพสูงนั้น จะสนับสนุนการท่องเที่ยวภายในประเทศ และส่งเสริมให้เกิดการขยายตัวของการเข้ามาใช้บริการจากนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ อย่างมีสมดุลที่เหมาะสมต่อสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมที่ดำรง

๓.๖ สนับสนุนการส่งออก

พรรคชาติไทยให้ความสำคัญต่อการสร้างและปรับปรุงระบบและพิธีการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การส่งออกเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนแฝงให้แก่ภาคส่งออก โดยการปรับปรุงโครงสร้างภาษีอากรและภาษีศุลกากรให้เอื้ออำนวยต่อกระบวนการผลิต การเร่งรัดกระบวนการคืนภาษีและการชดเชยภาษี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อความรวดเร็วในพิธีการส่งออก การจัดตั้งศูนย์ให้บริการแบบเบ็ดเสร็จเพื่อลดขั้นตอนให้น้อยลง การพัฒนาระบบการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกในเขตท่าเรือ ท่าอากาศยาน สถานีขนถ่ายสินค้าให้มีความรวดเร็วและโปร่งใส รวมถึงการสร้างร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลและเอกชนในด้านการติดตามแก้ไขปัญหาและการกำหนดทิศทางการส่งเสริมภาคการส่งออกอย่างเป็นระบบ และจะสนับสนุนกิจการพาณิชย์นาวีอย่างครบวงจร

๔. นโยบายด้านสังคม

๔.๑ สร้างความเข้มแข็งและความอบอุ่นของสถาบันครอบครัว

พรรคชาติไทยตระหนักถึงความสำคัญของสภาพครอบครัวที่อบอุ่นอันเป็นรากฐานที่เข้มแข็งของสังคม จึงมุ่งมั่นที่จะสร้างความเข้มแข็งให้เกิดขึ้นกับสถาบันครอบครัวอย่างสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม เพื่อป้องกันและบรรเทาปัญหาสังคม รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้หน่วยงานราชการและเอกชนจัดกิจกรรมเพื่อครอบครัว ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการวางแผนและการจัดการครอบครัว สนับสนุนขนบธรรมเนียมประเพณีและความเป็นอยู่ของครอบครัวไทย

๔.๒ ส่งเสริมสวัสดิภาพเด็ก สตรี และคนชรา

พรรคชาติไทยมุ่งมั่นให้ความสำคัญกับการจัดให้มีเครือข่ายความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาคราชการและเอกชน รวมทั้งองค์กรพัฒนาเอกชนในการป้องกัน คัดกรอง และฟื้นฟูสวัสดิภาพเด็กและสตรีจากการถูกทารุณกรรม ถูกล่วงละเมิดหรือถูกล่วง การแก้ไขปัญหาเด็กเร่ร่อน สนับสนุนการจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กภายใต้การควบคุมมาตรฐานอย่างใกล้ชิด การจัดกิจกรรมสันทนาการ การจัดหาอาชีพ การให้สิทธิพิเศษในการใช้บริการสาธารณะแก่ผู้สูงอายุ และการผลักดันกฎหมายที่เป็นประโยชน์ ในการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก สตรี และคนชรา

๔.๓ สร้างโอกาสให้ผู้ด้อยโอกาส

พรรคชาติไทยมุ่งมั่นที่จะดูแล พี่นฟู และพัฒนาผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้มีรายได้น้อย ให้ได้รับการศึกษาและการพัฒนาตนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างภาคภูมิใจ รวมทั้งจะสนับสนุนให้ผู้ด้อยโอกาสสามารถเข้าถึงแหล่งงานและบริการสวัสดิการสาธารณะ อย่างเป็นธรรม

๔.๔ พัฒนาคุณภาพชีวิต

พรรคชาติไทยมุ่งมั่นที่จะส่งเสริมโครงสร้างทางสังคมและบริการสาธารณะที่เอื้อต่อการมีคุณภาพชีวิตและมาตรฐานความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน และจะเคร่งครัดต่อการสร้างมาตรฐานความปลอดภัยของประชาชน รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพและการเตรียมความพร้อมในการป้องกันและบรรเทาภัยสาธารณะ และปัญหายาเสพติด

๔.๕ กระจายการบริการสาธารณสุข

พรรคชาติไทยมุ่งมั่นจะกระจายการให้บริการสาธารณสุข บุคลากรทางการแพทย์ และเครื่องมือการแพทย์ไปยังชนบทห่างไกล การปรับปรุงบริการสาธารณสุข การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกินอยู่และสุขอนามัยแก่ชาวบ้าน การพัฒนาคุณภาพและควบคุมการประกอบวิชาชีพโรคศิลปะ ให้เป็นไปตามจรรยาบรรณแพทย์อย่างเคร่งครัด การส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยทางการแพทย์โดยอาศัยภูมิปัญญาชาวบ้าน การให้ ความคุ้มครองเกี่ยวกับการคิดค้นสูตรยาโดยอาศัยภูมิปัญญาชาวบ้าน และกวดขันมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อให้ได้รับความปลอดภัยจากการบริโภคอาหารและยา

๔.๖ อนุรักษ์พัฒนาศิลปะและวัฒนธรรม

พรรคชาติไทยมุ่งมั่นอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยและส่งเสริมบทบาทร่วมของภาครัฐภาคเอกชนและชุมชน ในการดูแลโบราณสถานและโบราณวัตถุเพื่อให้เป็นมรดกทางประวัติศาสตร์ เพื่อเป็นแหล่งความรู้ เป็นแหล่งท่องเที่ยว เพื่อความเข้าใจในประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ส่งเสริมให้แต่ละท้องถิ่นสร้างวัฒนธรรม ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของชีวิต และนำศิลปวัฒนธรรมมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต อันจะนำไปสู่การเกิดแหล่งความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยธรรมชาติ

๔.๗ ทำนุบำรุงศาสนา

พรรคชาติไทยมุ่งมั่นที่จะส่งเสริมการเรียนรู้และการนำหลักธรรมของศาสนามาใช้ในการดำรงชีวิต และสอดแทรกในระบบเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสันติของทุกศาสนิกชน รวมทั้งส่งเสริมการร่วมกันพัฒนาชาติ พัฒนาจิตใจของประชาชนและชุมชน ร่วมกับสถาบันศาสนาอย่างสร้างสรรค์

๔.๘ ส่งเสริมการกีฬา

พรรคชาติไทยตระหนักถึงความสำคัญของการกีฬาต่อการพัฒนาสุขภาพและศักยภาพของคนและสังคมรวมทั้งคนพิการ จึงมุ่งมั่นที่จะใช้การกีฬาเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประชากรทั้งในด้านสุขอนามัยและสภาพจิตใจ ทั้งนี้จะส่งเสริมการเล่นกีฬาทั้งในและนอกสถานศึกษา โดยจะใช้มาตรการต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการจัดสร้างสนามกีฬาในโรงเรียน สถานที่ราชการ วัด สวนสาธารณะ รวมทั้งในสถานประกอบการเอกชน

๔.๗ **คุ้มครองและพัฒนาฝีมือแรงงาน**

พรรคชาติไทยมุ่งมั่นที่จะส่งเสริมให้มีระบบแรงงานสัมพันธ์ และกระบวนการในการระงับข้อพิพาทแรงงานที่รวดเร็วและเป็นธรรม ส่งเสริมโดยสร้างมาตรการจูงใจและเคร่งครัดต่อการจัดระบบความปลอดภัยในการทำงาน และจัดสวัสดิการให้แก่ผู้ใช้แรงงาน สนับสนุนให้ผู้ใช้แรงงานมีเสรีภาพและได้รับความคุ้มครองในการจัดตั้งสหภาพแรงงาน พัฒนา ระบบการประกันสังคมให้มีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง และให้ความสำคัญต่อการคุ้มครองสวัสดิภาพของแรงงานเด็กและสตรีเป็นลำดับแรก ตลอดจนพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและความสนใจของแต่ละบุคคล

๕. **นโยบายด้านการศึกษา**

๕.๑ **ให้ความสำคัญกับผู้เรียน**

พรรคชาติไทยตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาของเด็กและเยาวชน เพื่อให้เติบโตเป็นมนุษย์ที่มีศักยภาพและประสิทธิภาพในการดำรงชีวิต จึงให้ความสำคัญต่อการพัฒนาทางด้านสติปัญญา สุขภาพจิต และสุขภาพกายของผู้เข้ารับการศึกษา โดยจะส่งเสริมการเรียนการสอนที่ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมและนิสัยรักการอ่านให้แก่เด็ก การจัดให้มีโภชนาการอย่างเหมาะสม การจัดหาทุนการศึกษาเพื่อให้สามารถเข้าสู่ระบบการศึกษาที่สูงขึ้น และจัดระบบการแนะแนวการศึกษาตั้งแต่ในวัยเด็ก เพื่อให้เด็กสามารถกำหนดเป้าหมายทางการศึกษาเพื่อการดำรงชีวิตที่ดีของตนได้

สำหรับการศึกษาอบรมในระดับอุดมศึกษาและขั้นสูงขึ้นไปนั้น จะสนับสนุนให้เกิดความหลากหลายและความมีประสิทธิภาพของการเรียนรู้ การค้นคว้าและการวิจัย เพื่อให้บัณฑิตที่ผ่านการศึกษาระดับนี้สามารถตอบสนองต่อสังคมและประเทศได้อย่างสูงสุด

๕.๒ **ส่งเสริมคุณภาพครู**

พรรคชาติไทยมุ่งเน้นการปลูกฝังจิตสำนึก คุณธรรม และความเอื้ออาทรต่อผู้รับการศึกษาแก่ครูผู้สอน ส่งเสริมให้เกิดการฝึกอบรมวิชาการและองค์ความรู้ใหม่ที่ทันสมัยแก่บุคลากรทางการศึกษา จัดสวัสดิภาพและสวัสดิการครู การสนับสนุนให้ประชาชนชาวบ้านมีส่วนร่วมในการให้การศึกษา รวมทั้งการสร้างแรงจูงใจให้ครูกลับถิ่นฐานบ้านเกิด เพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสังคมในท้องถิ่นต่าง ๆ อย่างทั่วถึง

๕.๓ **พัฒนาหลักสูตร**

พรรคชาติไทยมุ่งส่งเสริมให้หลักสูตรการศึกษาประกอบไปด้วยการเรียนการสอน การปฏิบัติที่มีทั้งวิชาการ จริยธรรม และแนวทางการดำรงชีวิต การส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าคิดกล้าทำอย่างมีสติและมีเหตุผล รวมทั้งการสร้างความรู้ความเข้าใจเพื่อนักวิชาการไปประยุกต์ใช้ให้เกิดผลปฏิบัติที่แท้จริง ทั้งนี้ โดยเปิดโอกาสให้ผู้บริหารสถานศึกษาและชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรการศึกษาและประเมินผลการจัดระบบการศึกษา

๕.๔ **พัฒนาอุปกรณ์การเรียนการสอน**

พรรคชาติไทยมุ่งส่งเสริมการจัดให้มีสถานศึกษาขึ้นในทั่วทุกภูมิภาคอย่างเพียงพอ โดยอาจใช้อาคารสถานที่ของส่วนราชการ และวัด หรือขององค์กรสาธารณกุศล เพื่อจัดการเรียนการสอน การนำเทคโนโลยี

สารสนเทศเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน จัดให้มีตำราเรียนและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยและเหมาะสมกับหลักสูตรการศึกษาของผู้เรียนในแต่ละท้องถิ่น ตลอดจนของคณพิการอย่างทั่วถึง และพัฒนาห้องสมุดให้เป็นแหล่งข้อมูลทางการศึกษาที่ครบวงจร

๕.๔ เสริมสร้างศักยภาพการบริหารการศึกษา

พรรคชาติไทยให้ความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพของแต่ละสถานศึกษา โดยจะส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนในการจัดการศึกษาทุกระดับ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการบริหารการศึกษา การสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาของไทยกับนานาประเทศ เพื่อการแลกเปลี่ยนนักเรียนนักศึกษา วิทยากรทางการศึกษา ข้อมูลความรู้ทางวิชาการ วิธีการบริหารจัดการ และเทคโนโลยีด้านการศึกษาระหว่างกัน รวมทั้งการจัดสรรเงินงบประมาณเพื่ออุดหนุนสถานศึกษาอย่างเป็นธรรมและเหมาะสมกับสภาพของแต่ละสถานศึกษา

๕.๖ ธำรงขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม และเอกลักษณ์ของชาติ

พรรคชาติไทยตระหนักถึงการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและการสืบสานขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรม ของชาติ โดยจะส่งเสริมให้สอดแทรกการเรียนการสอนเกี่ยวกับความเป็นมา ลักษณะ และคุณค่าของขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม และเอกลักษณ์ของชาติในด้านต่าง ๆ ไว้ในหลักสูตรการศึกษา รวมทั้งจะรณรงค์ให้คนไทยมีความหวงแหนและภูมิใจร่วมกันสืบสานขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม และเอกลักษณ์อันดีงามของชาติต่อไป

๖. นโยบายด้านการพัฒนาชนบท

๖.๑ ลดช่องว่างระหว่างเมืองกับชนบท

พรรคชาติไทยมุ่งมั่นที่จะยึดหลักการพัฒนาเพื่อสร้างโอกาสและความเท่าเทียมกันระหว่างคนในสังคมเมืองและสังคมชนบท ทั้งในด้านการเมือง การปกครอง การคลัง การมีส่วนร่วมของประชาชน และการเข้าถึงครอบครัว และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและปัจจัยการผลิตในท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่การสนองตอบต่อความต้องการพื้นฐานของมวลชน

๖.๒ ส่งเสริมเศรษฐกิจชนบท

พรรคชาติไทยมุ่งมั่นที่จะส่งเสริมการรวมกลุ่ม เพื่อสร้างโอกาสการพัฒนาและอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจแก่ชุมชนชนบท การส่งเสริมการกระจายอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมและธุรกิจที่สามารถรองรับต่อปัจจัยการผลิต เทคโนโลยีการผลิต และความต้องการของคนและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น รวมทั้งจะส่งเสริมให้หน่วยงานราชการ ธุรกิจเอกชน และองค์กรพัฒนาเอกชน ให้การสนับสนุนแก่อุตสาหกรรมและธุรกิจชุมชนที่มีคนในท้องถิ่นชนบทเป็นเจ้าของร่วมอยู่ด้วย ทั้งในด้านสินเชื่อและความชำนาญด้านการพัฒนา ด้านกระบวนการผลิต และด้านการตลาด

๖.๓ เพิ่มขีดความสามารถในการผลิตและการจัดการ

พรรคชาติไทยมุ่งมั่นสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อสร้างความเข้มแข็ง และส่งเสริมการสะสมความรู้เกี่ยวกับการผลิตและการจัดการอย่างครบวงจรแก่ชาวชนบท ตั้งแต่การส่งเสริมให้ใช้ปัจจัยการผลิตที่ทำได้ในท้องถิ่น การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมและไม่เป็นอันตรายต่อระบบนิเวศน์และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการวิจัยและ

พัฒนาเทคโนโลยีการผลิตให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น การแปรรูปผลผลิตร่วมกัน การวิเคราะห์ตลาดเพื่อให้ระบบตลาด นำการผลิต การกระจายและสนับสนุนสินค้าที่สอดคล้องกับวงจรการผลิตสินค้าเกษตร และผลตอบแทนการผลิต การจัดระบบจำหน่ายสู่ตลาดผู้บริโภคโดยตรง และการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัยของสินค้าเกษตรเพื่อการจำหน่าย

๖.๔ สนับสนุนการพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐานในชนบท

พรรคชาติไทยมุ่งมั่นพัฒนาระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานในชนบท ยกกระดับมาตรฐานการครองชีพของคนในชนบทให้ทัดเทียมกับมาตรฐานการครองชีพของคนในเมือง เพื่อให้คนไทยในชนบทมีความสะดวกสบาย มีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรงสมบูรณ์ในระดับสากล

๗. นโยบายด้านการพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐาน

๗.๑ พัฒนาการคมนาคมขนส่ง

พรรคชาติไทยมุ่งมั่นที่จะพัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งให้มีคุณภาพประสิทธิภาพ ความปลอดภัย และสามารถรองรับต่อความต้องการของประชาชนในทุกภูมิภาคได้อย่างเท่าเทียมกัน เพื่อยกระดับมาตรฐานในการดำรงและเพิ่มโอกาสในการพัฒนาศักยภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยจะส่งเสริมความร่วมมือกับภาคเอกชนและประเทศเพื่อนบ้าน ในการพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่งทั้งภายในและระหว่างประเทศเพื่อเชื่อมโยงกับโครงข่ายคมนาคมขนส่งของประเทศต่าง ๆ นอกจากนี้จะส่งเสริมการแสวงหาความร่วมมือเพื่อการพัฒนาประสิทธิภาพและความสามารถในการแข่งขันของบริการขนส่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขนส่งทางอากาศและทางทะเล

๗.๒ พัฒนาการสื่อสารโทรคมนาคม

พรรคชาติไทยมุ่งมั่นที่จะพัฒนาระบบการสื่อสารโทรคมนาคมให้มีคุณภาพ มีความหลากหลายของบริการ และมีอัตราค่าบริการที่สมเหตุสมผล รวมทั้งสามารถรองรับต่อความต้องการของประชาชนในทุกภูมิภาคได้ เพื่อยกระดับมาตรฐานในการดำรงชีวิต การติดต่อสื่อสาร การเข้าถึงข่าวสารข้อมูล และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ โดยจะส่งเสริมให้มีการแข่งขันในการให้บริการกิจการโทรคมนาคมอย่างเสรีและเป็นธรรม การสร้างมาตรฐานในการกำกับดูแลและสนับสนุนต่อการประกอบธุรกิจการสื่อสารโทรคมนาคม การสร้างและพัฒนาบุคลากรทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสารสนเทศและสื่อการสอนเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อยกระดับความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของประชาชน รวมทั้งจะประกันโอกาสในการเข้าถึงการบริการสื่อสารโทรคมนาคมของคนในชนบทที่ห่างไกล

๗.๓ พัฒนาการกระแสไฟฟ้า

พรรคชาติไทยมุ่งมั่นที่จะพัฒนาระบบการผลิตและคุณภาพของกระแสไฟฟ้าให้มีความเพียงพอต่อความต้องการใช้ไฟฟ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะมุ่งมั่นวิจัยและพัฒนาระบบการผลิตกระแสไฟฟ้าที่ใช้ทุนธรรมชาติ ต่ำ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อธรรมชาติและก่อมลภาวะต่ำ มีต้นทุนทางเศรษฐกิจที่ต่ำ รวมทั้งจะเร่งรัดกระจายการให้บริการกระแสไฟฟ้าไปยังชนบทห่างไกลอย่างทั่วถึง

๗.๔ พัฒนาการจัดการทรัพยากรน้ำ

พรรคชาติไทยตระหนักถึงความสำคัญอย่างยิ่งของทรัพยากรน้ำทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ จึงมุ่งมั่นที่จะส่งเสริมและเร่งอนุรักษ์แหล่งน้ำ พัฒนาระบบการชลประทาน ส่งเสริมและควบคุมการใช้ทรัพยากรน้ำให้มีประสิทธิภาพและไม่ก่อมลภาวะ นอกจากนี้จะแสวงหาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรน้ำในแม่น้ำที่เป็นพรมแดนระหว่างประเทศหรือแหล่งน้ำสากล

๘. นโยบายด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม

๘.๑ พัฒนาคุณภาพการผลิตและแสวงหาพลังงานทดแทน

พรรคชาติไทยมุ่งมั่นที่จะศึกษาวิจัยเพื่อการได้มาซึ่งแหล่งพลังงานใหม่ทดแทนแหล่งพลังงานเดิมที่ใกล้จะหมดไป เพื่อให้ได้มาซึ่งพลังงานที่เพียงพอต่อความต้องการของประเทศและลดการทำลายทรัพยากรธรรมชาติระบบนิเวศน์ และสิ่งแวดล้อม

๘.๒ สร้างสำนึกแห่งการประหยัด

พรรคชาติไทยมุ่งมั่นที่จะรณรงค์เพื่อปลูกจิตสำนึกของคนไทยให้ใช้พลังงานอย่างรู้คุณค่าและเท่าที่มีความจำเป็น ทั้งนี้เพื่อรักษาทุนธรรมชาติ ลดการทำลายป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เพื่อถนอมรักษาแหล่งพลังงานไว้ใช้ได้นานที่สุด ลดการสูญเสียเงินตราต่างประเทศ

๘.๓ รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

พรรคชาติไทยมุ่งมั่นส่งเสริมให้มีการดูแลรักษาและฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้จะสร้างมาตรการเพื่อจูงใจให้ธุรกิจเอกชนและองค์กรพัฒนาเอกชนให้ความสำคัญต่อกิจกรรมเพื่อการฟื้นฟูและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมทั้งจะบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและเด็ดขาดต่อผู้ก่อมลภาวะ ทั้งนี้ เพื่อรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีไว้สำหรับอนุชนรุ่นหลัง

๘.๔ รักษาสมดุลระบบนิเวศน์

พรรคชาติไทยมุ่งมั่นที่จะเสริมสร้างและรักษาเสถียรภาพและความยั่งยืนของระบบนิเวศน์และความหลากหลายทางชีวภาพในระบบนิเวศน์ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน ท้องถิ่น และความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศน์ รวมทั้งจะมุ่งคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของท้องถิ่นในการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนจากระบบนิเวศน์

๙. นโยบายด้านการต่างประเทศ

๙.๑ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ

พรรคชาติไทยมีเจตนารมณ์ที่จะดำเนินนโยบายที่เป็นอิสระ เป็นมิตรกับทุกประเทศ โดยจะส่งเสริมเพื่อให้เกิดความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวมถึงความร่วมมือด้านการศึกษา วิชาการ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการรักษาสิ่งแวดล้อม ทั้งในระดับ

ทวิภาคีและพหุภาคี บนพื้นฐานของการรักษาผลประโยชน์และความมั่นคงแห่งชาติ ตลอดจนยกระดับภาพลักษณ์ของไทยสู่ระดับที่เป็นจริงและเหมาะสม

๙.๒ เพิ่มพูนความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน

พรรคชาติไทยมีเจตนารมณ์ที่จะเพิ่มพูนความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศไทย เพื่อการพัฒนา การร่วมมือแก้ไขปัญหา และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ โดยสนับสนุนให้มีการพบปะกันอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรประชาชน ตลอดจนสถาบันกองทัพของประเทศต่างๆ

๙.๓ เพิ่มบทบาทในองค์กรระหว่างประเทศ

พรรคชาติไทยมีเจตนารมณ์ที่จะเพิ่มบทบาทของประเทศไทยในเวทีระหว่างประเทศให้มากขึ้นทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมระหว่างประเทศ โดยจะเพิ่มพูนการมีส่วนร่วมในองค์กรระหว่างประเทศที่สำคัญ เช่น องค์การสหประชาชาติ องค์การการค้าโลก องค์กรเศรษฐกิจในภูมิภาค และองค์กรของกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา เพื่อยกระดับบทบาทและสถานภาพทางการเมืองระหว่างประเทศ

๙.๔ เพิ่มศักยภาพด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

พรรคชาติไทยมีเจตนารมณ์ที่จะดำเนินนโยบายต่างประเทศที่ช่วยเสริมสร้างและเกื้อกูลให้ประเทศสามารถใช้ประโยชน์จากแนวโน้มการจืดระเหยของการค้าใหม่ ทั้งในระดับภูมิภาคและในระดับโลก โดยจะใช้ใช้นโยบายเชิงรุกในเวทีเศรษฐกิจระหว่างประเทศ เช่น ในกรอบขององค์การการค้าโลก ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก เขตการค้าเสรีอาเซียน รวมทั้งความร่วมมือในกรอบของกลุ่มเศรษฐกิจเพื่อเชื่อมอนุภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และภูมิภาคอื่น เพื่อปกป้องรักษาและเพิ่มพูนผลประโยชน์ของประเทศ และผลประโยชน์ร่วมกันกับประเทศเพื่อนบ้าน

๙.๕ เสริมสร้างความมั่นคงในภูมิภาค

พรรคชาติไทยมีเจตนารมณ์ที่จะดำเนินนโยบายการต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพ และความมั่นคงระหว่างประเทศในภูมิภาค รวมทั้งสร้างบทบาทนำและแสวงหาความร่วมมืออย่างจริงจังระหว่างประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งมุ่งเน้นบทบาทสร้างสรรค์และภาพลักษณ์ของประเทศในความเป็นประชาธิปไตย การยึดถือความถูกต้องเป็นธรรม การเคารพสิทธิมนุษยชน และการรักษาสมดุลทางนิเวศวิทยา ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมสันติภาพและเสถียรภาพ รวมทั้งการพัฒนาสังคมระหว่างประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ข้อบังคับพรรคชาติไทย (แก้ไขเพิ่มเติม)

พ.ศ. ๒๕๔๑

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑. พรรคการเมืองนี้ชื่อว่า "พรรคชาติไทย" เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า "CHARTTHAI PARTY" เรียกโดยย่อว่า "ชท." หรือ "CTP."

ข้อ ๒. เครื่องหมายพรรคมีลักษณะเป็นรูปแผนที่ประเทศไทย ภายในมีธงไตรรงค์ ตอนล่างของธงมีคำว่า "พรรคชาติไทย" และคำขวัญว่า "สามัคคี ก้าวหน้า มั่นคง" ความหมาย แผนที่ประเทศไทย หมายถึง พรรคชาติไทยอยู่ในอาณาเขตของประเทศ ซึ่งเป็นของคนทุกคนในชาติธงไตรรงค์ หมายถึง พรรคชาติไทยยึดถือสถาบันหลัก คือ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และรัฐธรรมนูญคำขวัญว่า "สามัคคี ก้าวหน้า มั่นคง" หมายถึง ต้องสร้างความสามัคคีให้เกิดกับทุกคนในชาติ เมื่อเกิดความสามัคคีประเทศชาติและพรรคก็จะมีคามมั่นคง อันมีผลทำให้ประเทศชาติและพรรคมีความก้าวหน้า ซึ่งแปลเป็นภาษาอังกฤษว่า "UNITY PROGRESS SOLIDITY"

ข้อ ๓. สำนักงานใหญ่ของพรรค ตั้งอยู่ ณ เลขที่ ๑ ถนนพิชัย แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

หมวด ๒

สมาชิกภาพ

ข้อ ๔. สมาชิกต้องเป็นบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์
- (๓) มีความปรารถนาที่จะร่วมกันในการสนับสนุนพรรค และปฏิบัติตามข้อบังคับพรรค
- (๔) มีความตั้งใจจะรับใช้พรรคอย่างเต็มกำลังความสามารถ

ข้อ ๕. สมาชิกต้องเป็นบุคคลซึ่งไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๒) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (๓) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดอาญาแผ่นดิน เว้นแต่คดีความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือเป็นความผิดลหุโทษ หรือความผิดอันยอมความได้

- (๔) ติดยาเสพติดให้โทษ
- (๕) เป็นบุคคลล้มละลายซึ่งศาลยังไม่สั่งให้ฟื้นคดี

(๖) เคยถูกไล่ออก ปลดออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๗) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๘) เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ

ข้อ ๖. สมาชิกมีสามประเภท คือ

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลที่คณะกรรมการบริหารมีมติให้เชิญเข้าเป็นสมาชิก

(๒) สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่สมัครเข้าเป็นสมาชิกพรรค และคณะกรรมการบริหารมีรับเข้าเป็นสมาชิกพรรค

(๓) สมาชิกวิสามัญ ได้แก่ บุคคลที่สมัครเข้าเป็นสมาชิกพรรค และหัวหน้าพรรคอนุมัติให้รับเข้าเป็นสมาชิกพรรค

ในกรณีที่มิใช่อายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ประสงค์จะเป็นสมาชิก หัวหน้าพรรคอาจรับเข้าเป็นยุวสมาชิกพรรคชาติไทยไว้ก่อนจนกว่าจะมีอายุครบสิบแปดปีแล้ว จึงจะเป็นสมาชิกสามัญหรือสมาชิกวิสามัญแล้วแต่กรณี ก็ได้

ข้อ ๗. การสมัครเข้าเป็นสมาชิก ให้ผู้สมัครยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคต่อเลขาธิการพรรค หรือประธานกรรมการสาขาพรรค

ให้เลขาธิการพรรค หรือประธานสาขาพรรค พิจารณาเสนอคณะกรรมการบริหาร หรือหัวหน้าพรรค แล้วแต่กรณี ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับใบสมัคร เมื่อคณะกรรมการบริหารหรือหัวหน้าพรรคอนุมัติให้รับเข้าเป็นสมาชิกได้ ให้ประกาศรายชื่อไว้ ณ สำนักงานใหญ่หรือสำนักงานสาขาพรรค

ข้อ ๘. ค่าบำรุง

สมาชิกต้องเสียค่าบำรุงตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกำหนด

ข้อ ๙. สมาชิกสามัญมีสิทธิ ดังต่อไปนี้

(๑) ประดับเครื่องหมายพรรค

(๒) เลือกตัวแทนหรือสมัครรับเลือกเป็นตัวแทนพรรคในการสมัครรับเลือกตั้งทุกระดับ

(๓) เลือกกรรมการหรือสมัครรับเลือกตั้งเป็นกรรมการตามข้อบังคับ หรือตามที่คณะกรรมการ

บริหารกำหนด

(๔) เข้าร่วมปฏิบัติงานของพรรคตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรค

(๕) อภิปรายและเสนอนโยบาย รวมทั้งความคิดเห็นของตนต่อพรรค

(๖) ลงคะแนนเสียงใด ๆ ด้วยตนเอง

ข้อ ๑๐. สมาชิกกิตติมศักดิ์และสมาชิกวิสามัญมีสิทธิ ดังต่อไปนี้

(๑) ประดับเครื่องหมายพรรค

(๒) ร่วมปฏิบัติงานของพรรคตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรค

(๓) อภิปรายและเสนอนโยบาย และความคิดเห็นของตนต่อพรรค

ข้อ ๑๑. สมาชิกมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องปฏิบัติตามระเบียบ วินัย นโยบาย มติและข้อบังคับพรรค
- (๒) ต้องสนับสนุนผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้งของพรรคทุกระดับของการเลือกตั้ง
- (๓) ต้องช่วยเหลือและให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรค

ข้อ ๑๒. สมาชิกต้องปฏิบัติตามวินัยและมีจรรยาบรรณ ดังต่อไปนี้

- (๑) ประพฤติตัวและวางตนให้เป็นที่ศรัทธาของประชาชน
- (๒) แต่งกายให้สุภาพเรียบร้อย
- (๓) เป็นผู้ตรงต่อเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลาที่มีการประชุม
- (๔) เคารพและปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำแนะนำของคณะกรรมการบริหารที่ชอบด้วยข้อบังคับพรรค
- (๕) รักษาความสามัคคีในหมู่สมาชิกพรรค และกับสมาชิกของพรรคการเมืองอื่น
- (๖) ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคด้วยความ

อุตสาหะและซื่อสัตย์

(๗) ใช้ถ้อยคำสุภาพ ไม่ก้าวร้าว เสียดสี และใส่ร้ายป้ายสี หรือเอาเรื่องส่วนตัวของผู้อื่นมาพูดในที่ประชุมโดยไม่จำเป็น

(๘) การเสนอญัตติ กระทุ้งถาม ร่างพระราชบัญญัติ การอภิปรายในรัฐสภาต้องกระทำด้วยความสุภาพ ตรงตามข้อเท็จจริง อยู่ในประเด็น ไม่ใช้รัฐสภาเป็นเครื่องมือหรือใช้เอกสิทธิ์ในการโจมตีบุคคลข้าราชการหรือหน่วยงานของรัฐโดยไม่สมควร

(๙) การกระทำใด ๆ ต้องคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติ นโยบาย และชื่อเสียงของพรรค เป็นสำคัญ

ข้อ ๑๓. พรรคจะต้องรับผิดชอบต่อสมาชิก ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาและแก้ไขความเดือดร้อนของสมาชิก เมื่อไม่ได้รับความเป็นธรรม
- (๒) ส่งเสริมให้สมาชิกมีความรู้ทางการเมืองและการปกครองในระบบประชาธิปไตย
- (๓) สนับสนุนช่วยเหลือเพิ่มรายได้ให้สูงขึ้นด้วยการให้ความรู้ในวิชาชีพสาขาต่างๆ
- (๔) สนับสนุนช่วยเหลือลดค่าครองชีพด้วยการจัดหาแหล่งหรือร้านค้าให้สมาชิกซื้อเครื่องอุปโภคและ

บริโภคในราคาถูก

ข้อ ๑๔. สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก โดยยื่นเป็นหนังสือต่อประธานกรรมการสาขาพรรค เลขธิการพรรค หัวหน้าพรรค
- (๓) ขาดคุณสมบัติตามข้อ 4 หรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ 5

(๔) คณะกรรมการบริหารมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารสำหรับสมาชิกที่มีได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคสำหรับสมาชิกที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(๕) สมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๖) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบเลิกพรรค

หมวด ๓

การบริหารพรรค

ส่วนที่ ๑

ลักษณะทั่วไป

ข้อ ๑๕. ให้คณะกรรมการบริหารมีจำนวนไม่เกินหกสิบเจ็ดคน ประกอบด้วย หัวหน้าพรรคหนึ่งคน รองหัวหน้าพรรคไม่เกินสิบคน เลขธิการพรรคหนึ่งคน รองเลขธิการพรรคไม่เกินหกคน เทรียญิกพรรคหนึ่งคน โฆษกพรรคหนึ่งคน และกรรมการบริหารอื่นอีกไม่เกินสี่สิบเจ็ดคน

ข้อ ๑๖. การเลือกตั้งกรรมการบริหาร ให้กระทำเป็นสองวาระต่อเนื่องกัน ดังต่อไปนี้

(๑) ในวาระแรก ให้ที่ประชุมใหญ่ทำการเลือกหัวหน้าพรรคหนึ่งคน และรองหัวหน้าพรรคไม่เกินสิบคน เลขธิการพรรคหนึ่งคน และรองเลขธิการพรรคไม่เกินหกคน เทรียญิกพรรคหนึ่งคน และโฆษกพรรคหนึ่งคน โดยสมาชิกสามัญในที่ประชุมเป็นผู้เสนอชื่อ และมีสมาชิกสามัญที่เข้าประชุมในวันนั้นเป็นผู้รับรองไม่น้อยกว่าห้าคน

(๒) ในวาระที่สอง ให้ที่ประชุมใหญ่ทำการเลือกกรรมการบริหารอื่นอีกไม่เกินสี่สิบเจ็ดคน โดยให้หัวหน้าพรรคตามมติของกรรมการบริหารในข้อ 16(1) เป็นผู้เสนอชื่อ และอาจเสนอชื่อสมาชิกสามัญที่มีได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ไม่เกินสิบสี่คน โดยสมาชิกสามัญที่เข้าร่วมประชุมในวันนั้นเป็นผู้รับรองไม่น้อยกว่าห้าคน มติของที่ประชุมให้เป็นไปตามเสียงข้างมาก

สมาชิกที่มาประชุมคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ในกรณีที่มียกคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมมีสิทธิออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

การลงคะแนนในที่ประชุม ให้ลงคะแนนโดยวิธีเปิดเผย เว้นแต่สมาชิกที่มาประชุมเกินกว่ากึ่งหนึ่งร้องขอให้ลงคะแนนลับ ก็ให้ลงคะแนนลับ

ข้อ ๑๗. ให้คณะกรรมการบริหารพิจารณากำหนดตำแหน่งขึ้นตามความจำเป็นตามข้อ ๑๕ (๔)

ตำแหน่งตามวรรคหนึ่งอาจแต่งตั้งจากผู้ที่เป็นการกรรมการบริหาร หรือไม่เป็นกรรมการบริหาร ก็ได้

ข้อ ๑๘. คณะกรรมการบริหารมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการเงิน ทรัพย์สิน ประโยชน์อื่นใดของพรรค และสาขาพรรค และการทำบัญชีตามที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองกำหนด ซึ่งรวมทั้งอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) บริหารพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมติที่ประชุมใหญ่ ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
- (๒) พัฒนาพรรคให้ก้าวหน้าและมั่นคง ให้เป็นที่ศรัทธาของประชาชน
- (๓) กำกับดูแลการจัดทำทะเบียนสมาชิก โดยให้มีจำนวนสมาชิกพรรคคงอยู่ไม่น้อยกว่าห้าพันคน และมีสมาชิกในแต่ละภาคและจังหวัดตามบัญชีภาคและจังหวัดที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด
- (๔) แต่งตั้ง เปลี่ยนแปลงกรรมการคณะต่าง ๆ ผู้ช่วยற்றுฎิกพรรค รองโฆษกพรรค ผู้ควบเสียง นายทะเบียน ผู้สอบบัญชี สมุห์บัญชี และอนุกรรมการอื่น ๆ เท่าที่จำเป็น
- (๕) ควบคุมการทำรายงานการดำเนินกิจการของพรรคในรอบปี
- (๖) กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดตั้งสาขาพรรคและการหาสมาชิก กำหนดแผน การกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรค อำนาจหน้าที่ของสาขาพรรค การเลือกตั้ง การดำรงตำแหน่ง การสิ้นสุด และการออกจากตำแหน่งของกรรมการสาขาพรรค พร้อมทั้งอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสาขาพรรค
- (๗) วางแผนงานเลือกตั้งและกำหนดวิธีการเลือกสมาชิกเข้าสมัครรับเลือกตั้ง
- (๘) วางระเบียบงานบริหารพรรค
- (๙) กำหนดอัตราค่าลงทะเบียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม
- (๑๐) วางระเบียบวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่พรรค ตลอดจนหลักการให้ความดีความชอบ และสวัสดิการแก่เจ้าหน้าที่พรรค
- (๑๑) ควบคุมการจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และทรัพย์สินของพรรค
- (๑๒) ดำเนินการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป
- (๑๓) มอบหมายงาน ให้กรรมการบริหารคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนปฏิบัติ
- (๑๔) กระทำกิจการอื่นตามที่กฎหมายและข้อบังคับกำหนด

ข้อ ๑๙. คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่ออายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง หรือมีการยุบสภาผู้แทนราษฎรหรือเลิกพรรคการเมือง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคในขณะนั้น ทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารชุดใหม่จะสมบูรณ์

การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารชุดใหม่ให้เลือกภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันเลือกตั้ง
ทั่วไป

ข้อ ๒๐. ความเป็นกรรมการบริหารสิ้นสุดลงเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก โดยยื่นเป็นหนังสือต่อหัวหน้าพรรค
- (๓) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๔) ขาดจากการเป็นสมาชิกของพรรค
- (๕) พ้นจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในกรณีที่เป็นกรรมการซึ่งเลือกจากสมาชิก

ที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามข้อ ๑๖ (๒)

(๖) คณะกรรมการบริหารลงมติให้พ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่

(๗) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ออกจากตำแหน่ง

ข้อ ๒๑. เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารว่างลง ให้คณะกรรมการบริหารที่เหลืออยู่ทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างลงในวาระแรกที่มีการประชุมใหญ่ในคราวถัดไป

ถ้าตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง ให้รองหัวหน้าพรรคคนหนึ่งปฏิบัติกรแทน เว้นแต่รองหัวหน้าพรรคคนหนึ่งไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองหัวหน้าพรรคคนถัดไปปฏิบัติกรแทน และให้เรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งหัวหน้าพรรคคนใหม่ภายในหกสิบ วันนับตั้งแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง และถ้ามีตำแหน่งกรรมการบริหารอื่นว่างลงด้วย ให้ทำการเลือกจากที่ประชุมดังกล่าวในคราวเดียวกันนี้

ข้อ ๒๒. ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ บริหาร และควบคุมกิจการทั้งปวงของพรรคให้ดำเนินการไปตามนโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับ มติของพรรคคุณแลทรัพย์สินของพรรค และจัดทำทะเบียนสมาชิก จัดทำรายงานกิจการของพรรคในรอบปีปฏิทินที่ผ่านมา และปฏิบัติกิจการอื่นตามบทบัญญัติของกฎหมาย

ข้อ ๒๓. ให้รองหัวหน้าพรรคมีหน้าที่ช่วยหัวหน้าพรรค และมีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคมอบหมาย หรือปฏิบัติหน้าที่แทนในเมื่อหัวหน้าพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้

ข้อ ๒๔. เลขธิการพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ดำเนินการด้านธุรการของพรรคที่สำนักงานใหญ่ ควบคุมงานบริหารด้านธุรการของสำนักงานสาขาพรรค ดำเนินการและติดตามผลงานตามที่คณะกรรมการกำหนดหรือมอบหมาย

(๒) เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดการประชุมคณะกรรมการบริหาร การประชุมใหญ่ และอำนวยความสะดวก รวมทั้งรับผิดชอบการประชุมของคณะกรรมการอื่นของพรรคด้วย

(๓) เป็นผู้รับผิดชอบและควบคุมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่พรรคในสำนักงานใหญ่

ข้อ ๒๕. รองเลขธิการพรรคมีหน้าที่ช่วยเลขธิการพรรค และมีอำนาจหน้าที่ตามที่เลขธิการ พรรคมอบหมาย เหนรัญญิกพรรคมีหน้าที่ช่วยดูแลการบริหารการเงิน และทรัพย์สินของพรรค รวมทั้งรับผิดชอบในการจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค โดยมีผู้ช่วยเหนรัญญิกและมีเหนรัญญิก สาขาพรรคแบ่งเบาความรับผิดชอบของเหนรัญญิกพรรค เฉพาะที่เกี่ยวกับสาขาพรรคนั้น

โฆษกพรรคมีหน้าที่แถลงกิจการโดยทั่วไปของพรรค และตามที่คณะกรรมการบริหาร หัวหน้าพรรคหรือเลขธิการพรรคมอบหมาย และมีรองโฆษกพรรคทำหน้าที่ช่วยโฆษกพรรค และตามที่โฆษกพรรคมอบหมาย โดยมีโฆษกสาขาพรรคแบ่งเบาหน้าที่โฆษกพรรคเฉพาะที่เกี่ยวกับสาขานั้น

ผู้ควบคุมเสียงมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมเสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือในที่ประชุมรัฐสภา เพื่อให้เป็นไปตามมติพรรค

นายทะเบียนมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมทะเบียนสมาชิก และงานทะเบียนอื่น ๆ ของพรรค

ส่วนที่ ๒
ที่ปรึกษาพรรค

ข้อ ๒๖. ให้หัวหน้าพรรคแต่งตั้งที่ปรึกษาพรรคจากบุคคลผู้เชี่ยวชาญ และผู้มีประสบการณ์ในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหาร

ข้อ ๒๗. ที่ปรึกษาพรรคอาจจะเสนอคำแนะนำหรือความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ส่วนที่ ๓
การคัดเลือกสมาชิกเข้าสมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๒๘. ให้คณะกรรมการบริหารแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งเพื่อพิจารณากลับกรองคัดเลือกสมาชิกเพื่อสมัครรับเลือกตั้งทุกระดับ

คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้ง อาจมอบหมายให้บุคคล หรือคณะบุคคลทำการกลับกรองคัดเลือกผู้สมัครในแต่ละจังหวัดก็ได้

ข้อ ๒๙. คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) สรรหาสมาชิกของพรรคที่มีคุณสมบัติตามบทบัญญัติของกฎหมาย เพื่อสมัครเลือกตั้งทุกระดับ

(๒) เสนอรายชื่อผู้ที่เหมาะสมตาม (๑) ต่อคณะกรรมการบริหาร เพื่อพิจารณาชี้ขาด

(๓) หาข้อมูลอันจำเป็นต่อการเลือกตั้งให้กับพรรคหรือผู้สมัคร

(๔) วางแผนและดำเนินการช่วยเหลือการเลือกตั้ง

ข้อ ๓๐. คุณสมบัติของสมาชิกผู้จะสมัครเข้ารับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จะต้องมีความประพฤติดี และมีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ส่วนที่ ๔
การเลือกสมาชิกเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ข้อ ๓๑. ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกต่อคณะกรรมการบริหารเพื่อพิจารณาความเหมาะสม ในการดำรงตำแหน่งทางการเมือง

หมวด ๔
สาขาพรรค

ข้อ ๓๒. ในแต่ละปี ให้คณะกรรมการบริหารเป็นผู้กำหนดแผนการจัดตั้งสาขาพรรคในแต่ละภาค หรือ จังหวัด โดยคำนึงถึงความพร้อมในการจัดตั้งสาขาพรรคด้วย คณะกรรมการบริหารอาจพิจารณาให้จัดตั้งเป็นศูนย์ประสานงาน หรือสำนักงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคไปพลางก่อนก็ได้

ในกรณีที่มีสมาชิกในแต่ละภาคและจังหวัดไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคนเข้าชื่อกันร้องขอจัดตั้ง สาขาพรรคเพื่อเสนอคณะกรรมการบริหารพิจารณา ให้แสดงความพร้อมในการจัดตั้งในคำร้องนั้นด้วย

การจัดตั้งหรือการยกเลิกสาขาพรรคให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือระเบียบที่ คณะกรรมการบริหารกำหนด

ข้อ ๓๓. ให้สาขาพรรคแต่ละสาขามีคณะกรรมการสาขาคณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานสาขาพรรค รองประธานสาขาพรรค เลขานุการสาขาพรรค รองเลขานุการสาขาพรรค เหรัญญิกสาขาพรรค โฆษกสาขาพรรค ตำแหน่งละหนึ่งคน และกรรมการอื่นอย่างน้อยสองคนแต่ไม่เกินแปดคน ซึ่งเลือกจากที่ประชุมสมาชิกในเขตท้องที่ ที่สาขาพรรคมีเขตรับผิดชอบ

ข้อ ๓๔. เมื่อคณะกรรมการบริหารอนุมัติให้ตั้งสาขาพรรคแล้ว ให้ประธานคณะผู้ก่อตั้งเรียกประชุมใหญ่ สมาชิกสาขาพรรคเป็นครั้งแรก และต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน เพื่อเลือกกรรมการสาขาพรรค ตามข้อ ๓๓ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอนุมัติให้ตั้งสาขาพรรคได้

ข้อ ๓๕. คณะกรรมการสาขาพรรคมีหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุมการดำเนินงานของสาขาพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับ และมติของพรรค

ให้ประธานสาขาพรรคเรียกประชุมกรรมการ เพื่อปรึกษากิจการของสาขาพรรคอย่างน้อยทุก สองเดือนต่อหนึ่งครั้ง

ข้อ ๓๖. การพ้นจากตำแหน่งและความเป็นกรรมการสาขาพรรคให้นำข้อ ๑๙ และข้อ ๒๐ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

ถ้าตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคว่างลง ให้เรียกประชุมเลือกสมาชิกในสาขานั้นแทนภายใน สามสิบวันนับจากวันที่ตำแหน่งนั้นว่างลง

ข้อ ๓๗. สาขาพรรคเป็นหน่วยบริหารกิจการของพรรคในเขตเลือกตั้งและมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (๑) ช่วยคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้ง
- (๒) ช่วยสรรหาและคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมเข้าสมัครรับเลือกตั้งทุกระดับ
- (๓) ปฏิบัติงานอื่นตามที่คณะกรรมการบริหารหรือหัวหน้าพรรคมอบหมาย

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค และการประชุมใหญ่สมาชิกสาขาพรรค ให้นำข้อบังคับ ว่าด้วยการประชุมคณะกรรมการบริหาร และการประชุมใหญ่ของพรรคมาใช้บังคับ โดยอนุโลม

คณะกรรมการดำเนินงาน

ข้อ ๓๘. หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานของพรรค ดังต่อไปนี้

- (๑) คณะกรรมการจริยธรรม
- (๒) คณะกรรมการวิชาการและแผนงาน
- (๓) คณะกรรมการกฎหมายและกิจการรัฐสภา
- (๔) คณะกรรมการกิจการสาขาพรรค
- (๕) คณะกรรมการประชาสัมพันธ์พรรค

หากมีความจำเป็นหัวหน้าพรรคอาจตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษาหรือกระทำการใดๆ ก็ได้
อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ให้เป็นไปตามที่ได้รับมอบหมาย หรือตามที่คณะกรรมการบริหารกำหนด

ข้อ ๓๙ คณะกรรมการจริยธรรมมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) รักษาระเบียบวินัยและจริยธรรมของสมาชิก
- (๒) สืบสวนและสอบสวนกรณีสมาชิกถูกกล่าวหาและพิจารณากรณีสมาชิกควรได้รับการชมเชย
- (๓) เสนอคณะกรรมการบริหารออกกระเบียบในการยกย่องสรรเสริญหรือลงโทษสมาชิก
- (๔) สอดส่องการทำหน้าที่ของสมาชิกที่อาจมีผลกระทบต่อพรรค
- (๕) ดำเนินกิจการอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๔๐ คณะกรรมการวิชาการและแผนงานมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) การวางแผนการปฏิบัติงานและวิธีดำเนินงานตามนโยบายของพรรค
- (๒) รับผิดชอบในงานด้านวิชาการและแผนงานของพรรค
- (๓) การวางแผนการบริหารพรรคให้เป็นไปตามกฎหมายและนโยบายของพรรค
- (๔) ดำเนินการค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลในด้านวิชาการและการทำงานของพรรค
- (๕) ดำเนินกิจการอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๔๑ คณะกรรมการกฎหมายและกิจการรัฐสภามีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณากลับกรรองและยกร่างพระราชบัญญัติและญัตติที่ควรเสนอต่อรัฐสภา เพื่อเสนอ
ต่อที่ประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

(๒) ชี้แจงหลักเกณฑ์และแนวทางการดำเนินงานด้านรัฐสภาให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของ

พรรคทราบ

(๓) เสนอแนวทางการปฏิบัติตามนโยบาย หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินงานด้านรัฐสภาให้
สอดคล้องกับการบริหารราชการแผ่นดินและข้อบังคับของรัฐสภาต่อพรรค

- (๔) ประสานงานด้านรัฐสภากับพรรคการเมืองอื่น
- (๕) ดำเนินกิจการอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๔๒ คณะกรรมการกิจการสาขาพรรคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณากำหนดแผนและวิธีการจัดตั้งสาขาพรรค
- (๒) ควบคุมดูแลให้สาขาพรรคแต่ละสาขาปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายและนโยบายพรรค
- (๓) พิจารณาหาแนวทางแก้ไขอุปสรรคต่างๆ ของสาขาพรรค
- (๔) ดำเนินกิจการต่างๆ ที่พรรคจะต้องรับผิดชอบต่อสมาชิกในแต่ละสาขา
- (๕) ดำเนินกิจการต่างๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๔๓ คณะกรรมการประชาสัมพันธ์พรรคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) วางแผนสร้างความนิยมพรรค รวมทั้งการพัฒนาเยาวชนสมาชิกพรรคชาติไทย
- (๒) วางแผนการประชาสัมพันธ์ในผลงานและการปฏิบัติงานของพรรคในแต่ละรอบปี
- (๓) วางแผนการเผยแพร่ความรู้ด้านการปกครองระบอบประชาธิปไตยแก่สมาชิกและประชาชน
- (๔) วางแผนการสัมมนากิจการของพรรค รวมทั้งการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับสื่อมวลชนต่างๆ
- (๕) ดำเนินกิจการอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

หมวด ๖

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่

ข้อ ๔๔ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนผู้มีสิทธิเข้าประชุมซึ่งประกอบด้วย

- (๑) กรรมการบริหาร
- (๒) สมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค (ถ้ามี)
- (๓) ผู้แทนของสาขาพรรค สาขาละไม่เกินสองคน
- (๔) ผู้แทนสมาชิกตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการบริหารกำหนด

ในกรณีที่คณะกรรมการบริหารยังไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการตาม (๔) ให้ผู้มีสิทธิ เข้าประชุมตาม (๑) (๒) และ (๓) ดำเนินการประชุมได้ เมื่อมีผู้มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนผู้มีสิทธิเข้าประชุมดังกล่าวข้างต้น

ข้อ ๔๕ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุม เว้นแต่การประชุมเพื่อเลือกคณะกรรมการบริหารตามข้อ ๑๖ ให้เชิญสมาชิกผู้มีอายุสูงสุดที่เข้าประชุมคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุมเป็นการชั่วคราวเฉพาะการประชุมนั้น

ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ให้รองหัวหน้าพรรคคนหนึ่งคนใดเป็นประธาน ถ้าหัวหน้าพรรคและรองหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการบริหารที่มาประชุมเลือกกรรมการบริหารคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุม

ให้เลขธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุมใหญ่ และจัดเจ้าหน้าที่ดำเนินการประชุมให้เป็นไปโดยเรียบร้อยและถูกต้องตามระเบียบการประชุม

ถ้าเลขธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองเลขธิการพรรคคนหนึ่งคนใดเป็นเลขานุการที่ประชุมแทน

ข้อ ๔๖ ให้คณะกรรมการบริหารวางระเบียบการประชุมใหญ่ แต่ในระหว่างที่คณะกรรมการบริหารยังไม่ได้วางระเบียบไว้ ให้ใช้ข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรโดยอนุโลม

ข้อ ๔๗ การดำเนินกิจการต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่

- (๑) กำหนดและแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรค
- (๒) กำหนดและแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับของพรรค
- (๓) การเลือกตั้งหัวหน้าพรรค รองหัวหน้าพรรค เลขธิการพรรค รองเลขธิการพรรค

เหรัญญิกพรรค โฆษกพรรค และกรรมการบริหารอื่น

- (๔) กิจการอื่นที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

กำหนด

- (๕) กิจการอื่นตามที่คณะกรรมการบริหารกำหนด

ข้อ ๔๘ ให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคปีละหนึ่งครั้ง การประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อหัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารมีมติ หรือสมาชิกที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนสามในสี่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีอยู่ทั้งหมดของพรรค ร้องขอให้เรียกประชุมก็ให้เรียกประชุมได้

ข้อ ๔๙ การเสนอญัตติหรือเรื่องใด ๆ ให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาต้องเสนอให้คณะกรรมการบริหารพิจารณาล่วงหน้าสิบห้าวันก่อนการประชุมใหญ่ หากเป็นเรื่องที่มีสาระอันควรเข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมใหญ่ คณะกรรมการบริหารอาจดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนการนำเข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมใหญ่ก็ได้

ข้อ ๕๐ ในการประชุมใหญ่จะต้องมีสมาชิกมาประชุมตามข้อ ๔๔ หากมีสมาชิกมาประชุมไม่ครบองค์ประชุม ให้ดำเนินการเรียกประชุมใหญ่ในเรื่องเดียวกันภายในเวลาสามสิบวัน ในการประชุมครั้งนี้หากมีผู้มีสิทธิเข้าประชุมมาประชุมไม่ครบองค์ประชุมอีกก็ให้ดำเนินการประชุมใหญ่ได้โดยไม่ต้องเรียกประชุมใหม่ เว้นแต่การประชุมใหญ่นั้นเรียกประชุมเนื่องจากสมาชิกที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรร้องขอ ให้เป็นอันตกไป

ส่วนที่ 2

การประชุมคณะกรรมการบริหาร

ข้อ ๕๑ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารอย่างน้อยทุกสองเดือนต่อหนึ่งครั้ง

ข้อ ๕๒ การประชุมคณะกรรมการบริหาร ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม และเมื่อพ้นเวลาสามสิบวันที่นับแต่เวลานัดประชุมยังไม่ครบองค์ประชุม ให้เลื่อนและนัดประชุมใหม่

ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธาน และเลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม และให้นำข้อ ๔๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หัวหน้าพรรคและหรือรองหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ และหัวหน้าพรรคมิได้มอบหมายให้กรรมการบริหารคนใดทำหน้าที่แทน ให้เลือกกรรมการบริหารที่มาประชุมคนหนึ่งขึ้นมาทำหน้าที่ประธานเฉพาะสำหรับการประชุมครั้งนี้

มติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของผู้เข้าประชุม

ส่วนที่ ๓

การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ข้อ ๕๓ ให้มีการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสมัยประชุมสภาผู้แทนราษฎรอย่างน้อยสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง หรือตามมติของที่ประชุมเป็นคราว ๆ ไป และให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุมถ้าหัวหน้าพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุม ถ้าทั้งหัวหน้าพรรคและรองหัวหน้าพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม

ให้เลขานุการพรรคเป็นเลขานุการที่ประชุม ถ้าเลขานุการพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองเลขานุการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการที่ประชุม

ข้อ ๕๔ การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเท่าที่มีอยู่จึงจะเป็นองค์ประชุม

ส่วนที่ ๔

การประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๕๕ ให้มีการประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคตามความจำเป็นและความเหมาะสม

การประชุมร่วมตามวรรคหนึ่ง ต้องมีผู้มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของผู้มีสิทธิเข้าร่วมประชุมทั้งหมด

ส่วนที่ ๕

การประชุมคณะกรรมการดำเนินงาน

ข้อ ๕๖ การประชุมกรรมการดำเนินงานแต่ละคณะให้ดำเนินการตามความจำเป็น และเหมาะสม

ข้อ ๕๗ การประชุมกรรมการดำเนินงานแต่ละคณะ จะต้องมีการประชุมในคณะนั้น ๆ มาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ส่วนที่ ๖

การลงมติที่ประชุม

ข้อ ๕๘ ผู้มีสิทธิเข้าประชุมคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน และในการออกเสียงลงคะแนนให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนผู้ที่เข้าประชุม จึงจะถือว่าเห็นชอบในเรื่องที่ลงคะแนนนั้น

วิธีลงคะแนนให้ใช้วิธียกมือขึ้นพันศีรษะ เว้นแต่ประธานจะเลือกวิธีการลงคะแนนเป็นอย่างอื่น และที่ประชุมเห็นชอบด้วยโดยไม่ขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมาย

ถ้าหากใช้วิธีเขียนชื่อในกระดาษในกรณีเลือกบุคคล ให้ใช้กระดาษที่เจ้าหน้าที่พรรคจัดให้เท่านั้น

ในกรณีที่มีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมมีสิทธิออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียง

ชี้ขาด

หมวด ๗

การประกาศเกียรติคุณและการลงโทษ

ส่วนที่ ๑

การประกาศเกียรติคุณ

ข้อ ๕๙ การประกาศเกียรติคุณ ยกย่อง สรรเสริญ ให้รางวัล ให้ประกาศนียบัตร หรือมอบโล่เกียรติยศ หรือกระทำการอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารกำหนดแก่สมาชิกผู้ซึ่งกระทำความดีแก่พรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารตามรายงานของคณะกรรมการจริยธรรม

ข้อ ๖๐ การประกาศเกียรติคุณ อาจกระทำได้ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

(๑) ประกาศชมเชย ณ สำนักงานใหญ่และสำนักงานสาขาพรรค

(๒) ประกาศเกียรติคุณในที่ประชุมใหญ่และให้ประกาศนียบัตร

(๓) ประกาศเกียรติคุณในที่ประชุมใหญ่ ให้ประกาศนียบัตร และให้รางวัล

(๔) ประกาศเกียรติคุณในที่ประชุมใหญ่ มอบโล่เกียรติยศ

- (๕) ประกาศเกียรติคุณในที่ประชุมใหญ่ มอบโล่เกียรติยศ และจารึกชื่อไว้บนแผ่นป้าย ณ สำนักงานใหญ่
- (๖) กระทำการอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารกำหนด

ส่วนที่ ๒ การลงโทษ

- ข้อ ๖๑ เมื่อคณะกรรมการบริหารได้พิจารณาผลของการถูกกล่าวหาของสมาชิกตามรายงานของคณะกรรมการจริยธรรมให้คณะกรรมการบริหารมีมติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้
- (๑) ให้ระงับเรื่อง
 - (๒) ยกข้อกล่าวหา
 - (๓) ว่ากล่าวตักเตือน
 - (๔) ดำเนินในที่ประชุม
 - (๕) ทำทัณฑ์บน
 - (๖) ให้พ้นจากการเป็นสมาชิก
- ข้อ ๖๒ คณะกรรมการบริหารอาจพิจารณาให้สมาชิกพ้นจากการเป็นสมาชิก ในกรณีความผิดดังต่อไปนี้
- (๑) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมติพรรค
 - (๒) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมติของที่ประชุมใหญ่ คณะกรรมการบริหาร หรือของที่ประชุมสมาชิกที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 - (๓) การกระทำที่อาจก่อความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อชื่อเสียงและเกียรติคุณของพรรค

หมวด ๘ การบริหารการคลังและการบัญชี

ส่วนที่ ๑ รายได้และทรัพย์สิน

- ข้อ ๖๓ รายได้และทรัพย์สินของพรรคประกอบด้วย
- (๑) รายได้ปกติจากค่าธรรมเนียม การจดทะเบียน และค่าบำรุงของสมาชิก
 - (๒) รายได้จากการบริจาค การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของพรรค และเงินที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐ
 - (๓) เงินและทรัพย์สินอื่นซึ่งได้มาโดยไม่ขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมาย

ส่วนที่ ๒ การบัญชี

ข้อ ๖๔ รายได้ที่เป็นเงินให้นำฝากธนาคารพาณิชย์ที่มีความมั่นคงในนามของพรรค
รายจ่ายของพรรคมีดังต่อไปนี้

- (๑) รายจ่ายสามัญ ได้แก่ รายจ่ายที่ต้องจ่ายตามปกติ
- (๒) รายจ่ายวิสามัญ ได้แก่ รายจ่ายเป็นกรณีพิเศษ

ข้อ ๖๕ การรับเงิน การจ่ายเงิน และการจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค ให้ถือปฏิบัติตามที่
บัญญัติไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองโดยเคร่งครัด

ข้อ ๖๖ ให้หัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรคซึ่งหัวหน้าพรรคมอบหมายคนหนึ่งคนใด ลงลายมือชื่อร่วมกับ
เลขาธิการพรรคหรือเหรัญญิกพรรคคนหนึ่งคนใด รวมเป็นสองคนมีอำนาจลงนามในเช็คสั่งจ่ายเงินของพรรค

ข้อ ๖๗ ให้มีสมุหบัญชีดำเนินการในทางการบัญชีของพรรค และให้มีผู้สอบบัญชีเสนองบดุลต่อที่
ประชุมใหญ่ทุกปี ภายใต้การกำกับดูแลของเหรัญญิกพรรค

ส่วนที่ ๓

การบริหารการคลังและการบัญชีของสาขาพรรค

ข้อ ๖๘ การบริหารการคลังและการบัญชีของสาขาพรรค ให้ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหาร
กำหนด ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

ข้อ ๖๙ ให้ประธานสาขาพรรค หรือรองประธานสาขาพรรคคนหนึ่งคนใด ลงลายมือชื่อร่วมกับ
เหรัญญิกสาขาพรรค รวมสองคนมีอำนาจลงนามในเช็คสั่งจ่ายเงินของสาขาพรรค

หมวด ๔

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับ

ข้อ ๗๐ กรรมการบริหารจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง อาจเสนอให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคได้
โดยทำเป็นหนังสือพร้อมทั้งคำชี้แจงข้อดีข้อเสียในการแก้ไขเพิ่มเติมนั้นยื่นต่อหัวหน้าพรรค

เมื่อหัวหน้าพรรคได้รับคำร้องขอตามวรรคหนึ่งให้นำเข้าพิจารณาในคณะกรรมการบริหาร
แล้วนำเสนอที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๗๑ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรค ต้องได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมใหญ่ด้วยคะแนนเสียง
ไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกที่เข้าประชุม

หมวด ๑๐

การเลิกพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๗๒ พรรคชาติไทยเป็นพรรคของประชาชนชาวไทย โดยยึดหลักการว่า “เราต้องช่วยกันเพราะชาติมิใช่ของใครคนเดียว” และมีเจตจำนงที่จะสร้างสรรค์ระบบประชาธิปไตยที่ถูกต้องให้ดำรงอยู่ในประเทศและจะพยายามแก้ไขข้อบกพร่องที่ผ่านมาในอดีต เพื่อความสมบูรณ์พูนสุขของทุกคนในชาติ และความเป็นธรรมในสังคม ฉะนั้นพรรคชาติไทยจึงไม่มีการเลิกตัวเอง

ส่วนการเลิกสาขาพรรคการเมือง ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหาร

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๗๓ ให้สมาชิกที่เป็นสมาชิกอยู่ก่อนวันประกาศใช้ข้อบังคับนี้ คงเป็นสมาชิกต่อไปตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการบริหารที่ดำรงตำแหน่งอยู่แล้วก่อนข้อบังคับนี้ประกาศใช้ ให้ดำรงตำแหน่งต่อไป จนกว่าคณะกรรมการบริหารจะพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๑๔

ข้อ ๗๔ บรรดา ประกาศ คำสั่ง หรือกิจการใดๆ ที่ได้กระทำไปแล้วก่อนข้อบังคับนี้ประกาศใช้ ให้ใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

ข้อ ๗๕ ข้อบังคับนี้ให้มีผลใช้บังคับต่อเมื่อได้รับแจ้งการตอบรับการเปลี่ยนแปลงจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

ชื่อพรรคการเมือง

พรรคประชากรไทย (ปชท.)

THAI CITIZEN PARTY (TCP.)

วันจดทะเบียนพรรคการเมือง

26 กรกฎาคม 2525

หัวหน้าพรรค

—

เลขธิการพรรค

นายชัยสิทธิ์ ภูวภิรมย์ขวัญ

สำนักงานใหญ่

1212/323 ถนนศรีวิภา แขวงวังทองหลาง

เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ 10310

โทรศัพท์

5590008-11

โทรสาร

5590016

นโยบายพรรคประชากรไทย

1. จะรักษาการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ให้คงอยู่คู่บ้านเมืองตลอดไป

พรรคประชากรไทยตระหนักดีว่า ระบอบการปกครองแบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ที่เคยมีมาแต่อดีตนั้น เป็นระบอบการปกครองที่ยังความเจริญรุ่งเรืองและรักษาเอกราชของประเทศอยู่ได้นานตลอดมาทุกยุคทุกสมัย จนกระทั่งได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองมาเป็นระบอบประชาธิปไตย เมื่อปี พ.ศ. 2475 อันเป็นการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบอบการปกครองที่อารยะประเทศนิยมกันอยู่จนถึงปัจจุบันนี้

แม้ว่าระยะเวลาของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข จะได้ดำเนินมากกว่าห้าสิบปี แต่วิธีการปกครองในระบอบดังกล่าวได้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์อันดีระหว่างสถาบันพระมหากษัตริย์กับสถาบันที่เป็นผู้บริหารกิจการของประเทศ อันได้มีการพิสูจน์หลายครั้งหลายหนให้เห็นว่าสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นสถาบันที่เชื่อมอยู่ตรงกลางระหว่างปวงชนชาวไทย กับคณะผู้บริหารกิจการบ้านเมืองทุกยุคทุกสมัยตลอดมา

เฉพะอย่างยิ่งในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน ที่ได้ทรงประกอบพระราชกรณียกิจนานัปการ ที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชน อันเป็นผลให้ระบบการปกครองระบอบประชาธิปไตยสถิตยสถาพรตราบเท่าทุกวันนี้

พรรคประชากรไทยมีความมุ่งมั่นอย่างแรงกล้าในอันที่จะปกป้องและรักษาการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขให้คงอยู่คู่ประเทศไทยตลอดไป

2. จะปรับปรุงวิธีการบริหารราชการแผ่นดินให้มีคุณภาพ และมุ่งเสริมสร้างระบบบริหารส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นพื้นฐานของระบอบประชาธิปไตย

พรรคประชากรไทยเห็นว่า การจะบริหารราชการแผ่นดินให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลนั้น จะต้องเริ่มต้นจากคณะผู้บริหารประเทศคือรัฐบาลจะต้องมีเป้าหมายแนวนโยบายที่จะดำเนินการแก้ไขปัญหาของชาติบ้านเมืองด้วยความรับผิดชอบรอบรู้จริงใจ และจริงจัง พรรคประชากรไทยจึงมีนโยบายที่จะให้มีอำนาจที่ควบคู่ไปด้วยกันกับความรับผิดชอบ ด้วยการกระจายอำนาจโดยลำดับขั้นตั้งแต่ระดับนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี รัฐมนตรีตลอดจนถึงตัวผู้บริหารสูงสุดในส่วนของข้าราชการประจำ คือปลัดกระทรวงและผู้ใต้บังคับบัญชาในสายงานให้มีอำนาจในการตัดสินใจเพื่อลดระบบขั้นตอนของการทำงานที่ยืดเยื้อและหาผู้รับผิดชอบไม่ได้ รวมทั้งไม่สนับสนุนการหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบส่วนตนด้วยการใช้วิธีการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาเฉลี่ยความรับผิดชอบ ดังที่นิยมกระทำกันอยู่ในปัจจุบันโดยไม่จำเป็น

ปัญหาต่าง ๆ ในบ้านเมืองนี้ไม่ว่าจะอยู่ระดับใด จะต้องได้รับการพิจารณาและวินิจฉัยจากหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง เพื่อให้บุคคลที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานทุกหน่วยงานมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน ซึ่งพรรคประชากรไทยเชื่อว่าวิธีการดังกล่าวมานี้จะทำให้การบริหารงานราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลกว่าการดำเนินงานในปัจจุบัน

ในการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นนั้น พรรคประชากรไทยเห็นว่าระบอบประชาธิปไตยที่จะมั่นคงแข็งแรงนั้น จะต้องมาจากการบริหารราชการแผ่นดินในขั้นพื้นฐานก่อน ฉะนั้นนอกเหนือจากการที่ได้มีการกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญว่า ให้มีระบบบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด และระดับเทศบาลแล้ว พรรคประชากรไทยยังสนับสนุนให้มีการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น อาทิ เช่น ระดับอำเภอ ระดับตำบล เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นที่เป็นกลุ่มชนในระดับดังกล่าวได้มีโอกาสเข้าร่วมในการบริหารกิจการอันเป็นส่วนได้ส่วนเสียของชุมชนของตนเอง พรรคประชากรไทยเชื่อว่าการสนับสนุนและส่งเสริมการบริหารส่วนท้องถิ่นในระดับดังกล่าวจะเป็นการปลูกฝังให้ประชาชนในชุมชนนั้น ๆ ได้เรียนรู้และเข้าใจระบอบการปกครองระบบประชาธิปไตยขั้นพื้นฐาน อันจะเป็นการเอื้ออำนวยให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของประเทศไทยมั่นคงมากยิ่งขึ้น

3. จะเร่งพัฒนาม้านเมืองให้เจริญก้าวหน้าในทุกทางที่ทำได้ โดยเฉพาะด้านการเกษตรและอุตสาหกรรม โดยการนำทรัพยากรของบ้านเมืองออกใช้อย่างมีหลักเกณฑ์ จะลดภาระของประเทศในอนาคตด้วยการชะลอการเกิดและพัฒนาคุณภาพของผู้คนด้วยการส่งเสริมให้เกิดความคิดริเริ่มบ้านเมืองแบบกึ่งชาตินิยม

จากช่วงเวลาที่ผ่านมานับเป็นสิบ ๆ ปีนี้ ประเทศไทยขาดคณะรัฐบาลที่มั่นคงแข็งแรง และขาดการดำเนินงานที่ต่อเนื่องกัน จึงเป็นเหตุให้กิจกรรมมากมายหลายอย่างในประเทศไทยไม่ได้รับการพัฒนาให้มีความเจริญก้าวหน้าเท่าที่ควรจะเป็น ไม่ว่าจะเป็นกิจการสาธารณูปโภคที่จะสนองความต้องการของประชาชน เช่น กิจการไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ ถนนหนทาง หรือกิจการอันจะยังผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจให้แก่ประเทศชาติ อาทิ สนามบินนานาชาติ ท่าเรือน้ำลึก ระบบการลงทุน ซึ่งจะเป็นปัจจัยในการเชิญชวนทั้งทางตรงและทางอ้อมให้ผู้คนจากต่างประเทศมาร่วมลงทุนหรือดำเนินการลงทุนในประเทศเรา ไม่ได้ได้รับการพิจารณาและการตัดสินใจที่ดียังผลให้ประเทศของเราล้าหลังอย่างน่าเสียดายยิ่ง พรรคประชากรไทยจึงมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะพัฒนาสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวให้เจริญก้าวหน้าในทุก ๆ ทาง

นโยบายทางด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมนั้น พรรคประชากรไทยเห็นว่าการเป็นประเทศที่มีแต่ผลิตผลทางการเกษตรเป็นสินค้าออกนอกประเทศนั้น เป็นเรื่องพินสมัย สำหรับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่บีบรัดในปัจจุบันนี้ เพราะเผชิญกับปัญหาด้านการขนส่งซึ่งมีแนวโน้มที่ราคาจะสูงขึ้นทุกขณะแล้ว ปัญหาเรื่องการหาตลาดและการตัดราคาของตลาดการค้าระหว่างประเทศซึ่งเป็นปัญหาที่ผลิตผลทางการเกษตรของไทยจะต้องประสบอยู่ตลอดเวลา

ด้วยเหตุผงดังกล่าว พรรคประชากรไทยจะดำเนินนโยบายเน้นหนักไปในทางเกษตร - อุตสาหกรรม โดยพยายามส่งเสริมและสนับสนุนในการที่นำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในกิจการทางการเกษตร เพื่อเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุนการผลิต แล้วนำผลิตผลดังกล่าวไปเข้าโรงงานอุตสาหกรรมที่จะให้มีการจัดตั้งขึ้นในท้องถิ่นนั้น ๆ แปรรูปจากสินค้าทางการเกษตรให้เป็นสินค้าอุตสาหกรรม หรือกึ่งอุตสาหกรรม ออกจำหน่ายตามความต้องการของตลาดทั้งในและนอกประเทศ

ทรัพยากรของประเทศที่มีอยู่ไม่ว่าจะเป็นแร่ธาตุ ป่าไม้ , แก๊ส-ธรรมชาติ, น้ำมันดิบ พรรคประชากรไทยมีนโยบายที่จะนำทรัพยากรเหล่านี้มาใช้อย่างคุ้มค่าและมีหลักเกณฑ์โดยรักษาความสมดุลย์ของภาวะสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา ปัญหาประชากรซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ และเป็นสาเหตุอย่างหนึ่งของความยากจน พรรคประชากรไทยมีนโยบายที่จะลดอัตราการเพิ่มของประชากรด้วยการเร่งให้

การศึกษา การวางแผนครอบครัวและปรับปรุงแก้ไขกฎหมายต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อเป้าหมายนี้ ทั้งนี้เพราะพรรคประชากรไทยเน้นในนโยบายที่จะพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพควบคู่ไปกับปริมาณที่เหมาะสม เพื่อให้เด็กไทยที่เป็นหัวใจของชาติ ได้รับการศึกษาอบรมการบริการด้านโภชนาการและสาธารณสุข การสาธารณสุขการอื่น ๆ ได้เพียงพอ เพื่อจะได้เติบโตขึ้นเป็นกำลังสำคัญของชาติ ในการพัฒนาเป็นผลให้ได้มาซึ่งประชาชนที่มีความรู้ ระเบียบวินัย และความรักชาติ บ้านเมือง สำนึกในความเป็นคนไทย และกึ่งชาตินิยม แต่ไม่หลงชาติ

4. จะส่งเสริมให้ประชาชนทั้งหญิงและชาย มีสิทธิเท่าเทียมกันทั้งทางพฤตินัยและนิตินัย จะสนับสนุนให้หญิงมีโอกาสเท่าเทียมกับชายในการดำเนินชีวิต และมีความเสมอภาคในการประกอบอาชีพ

พรรคประชากรไทยตระหนักดีว่า ประเทศชาติและสังคมไทยได้พัฒนาไปมากแล้ว ผู้หญิงยุคใหม่มีการศึกษา มีการพัฒนา และมีความกระตือรือร้นในการที่จะก้าวไปสู่ชีวิตที่ดีกว่าเดิม แต่ตามความเป็นจริง สถานภาพของผู้หญิงยังไม่ได้รับการส่งเสริมเท่าที่ควร แม้ว่าจะมีกฎหมายให้สิทธิเท่าเทียมผู้ชายแล้วก็ตาม แต่ก็ยังมีการเลือกปฏิบัติอยู่ในหลายโอกาส พรรคประชากรไทยมองเห็นความสำคัญของผู้หญิงว่า เป็นทรัพยากรสำคัญของชาติ เป็นกำลังสำคัญในการร่วมพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง พรรคประชากรไทยมีเจตนาแน่วแน่ที่จะสนับสนุนส่งเสริมผู้หญิงให้ได้รับความเสมอภาคในการประกอบอาชีพทั้งในภาครัฐและเอกชน และจะสนับสนุนส่งเสริมให้รัฐมีหน่วยงานดำเนินงานในเรื่องของสตรีโดยเฉพาะ

5. จะส่งเสริมให้ประชาชนชาวไทย โดยเฉพาะเยาวชนซึ่งเป็นอนาคตของชาติ ได้รับการศึกษาขั้นมูลฐานโดยทั่วถึงและจะปรับปรุงสถาบันการศึกษาทุกระดับให้มีคุณภาพมาตรฐานและจำนวนเพียงพอกับความต้องการ พร้อมกับจะส่งเสริมกิจการด้านศาสนาทุกศาสนา จอเนอร์กซ์ พัฒนา และสร้างสรรค์ ศิลปะ โบราณวัตถุ วัฒนธรรม และประเพณีอันดีงาม ให้เป็นสมบัติของชาติ จะเร่งส่งเสริมและรณรงค์ให้ประชาชนมีจิตสำนึกในความรักชาติ

พรรคประชากรไทยเห็นว่าประชาชนเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าหากได้รับการศึกษา จึงกำหนดนโยบายทางการศึกษาภาคบังคับ โดยรัฐบาลจะต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อให้การศึกษาทุกระดับได้มีคุณภาพทั้งการเรียน การสอน จำนวนครู - อาจารย์ อาคารสถานที่ ตลอดจนอุปกรณ์การสอนจะต้องมีเพียงพอเหมาะสมกับความต้องการของประชาชนทั้งนี้โดยทางสนับสนุนสถาบันภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมด้วย พร้อมกันนี้จะเร่งฟื้นฟูส่งเสริมรณรงค์ในด้านจริยธรรม ศิลธรรม และคุณธรรม อย่างเต็มที่ และจะสนับสนุนให้เยาวชนมีโอกาสได้ศึกษาชั้นสูงสุด ทั้งในประเทศและต่างประเทศ จะส่งเสริมให้เยาวชนได้รับการบริการด้านโภชนาการ และสาธารณสุข ตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดาอย่างจริงจัง

สำหรับสถาบันทางศาสนานั้น พรรคประชากรไทยตระหนักว่าศาสนาทุกศาสนาล้วนแต่มีข้อกำหนดการสั่งสอนให้ประชาชนประพฤติดีประพฤติชอบด้วยกันทั้งสิ้น สถาบันทางศาสนาจึงเป็นที่พึ่งและพักพิงทางใจของประชาชนทั่วไป พรรคประชากรไทยจึงมีนโยบายที่จะพิทักษ์รักษายกย่องเทิดทูนสถาบันทางศาสนาทุกศาสนาที่มีอยู่ในประเทศไทยด้วยการให้การสนับสนุนในทุกวิถีทาง ทั้งด้านงบประมาณและการปรับปรุงตัวบทกฎหมายในส่วนที่จะช่วยคุ้มครองป้องกันมิให้กิจการด้านศาสนาถูกละเมิด ดูหมิ่น ทำลายหรือกระทำให้เสื่อม รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนได้มีโอกาสร่วมในศาสนกิจ โดยเสรี

ศิลปและโบราณวัตถุ เป็นสิ่งสำคัญทางประวัติศาสตร์ของชาติ วัฒนธรรมและประเพณีเป็นสิ่งที่ดีงามและเป็นเอกลักษณ์ของไทย พรรคประชากรไทยมีนโยบายที่จะส่งเสริม พัฒนา และอนุรักษ์อย่างจริงจัง จะสนับสนุนด้านบุคลากร อุปกรณ์ และวิชาการ ทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งจะดำเนินการปราบปรามผู้ทำลาย ศิลปวัฒนธรรมและโบราณวัตถุอย่างเฉียบขาด

จะส่งเสริมให้ประชาชนในชาติ มีจิตสำนึกในความรักชาติให้มากยิ่งขึ้น โดยมุ่งเน้นให้มีความเสียสละ และให้เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน

6. จะขจัดความแตกต่างระหว่างชนชั้นให้ลดน้อยถอยลง โดยมุ่งให้ประชาชนทุกอาชีพได้มีโอกาสมีงานทำตามสภาพสามารถดำเนินชีวิตได้พอเหมาะสมแก่ฐานะ

พรรคประชากรไทยมีความมุ่งหมายที่จะแก้ไขปัญหาเรื่องรายได้ของบุคคลที่มีรายได้ไม่พอกับรายจ่ายทั้งในเมืองและชนบท พยายามที่จะแก้ไขเรื่องอัตราแรงงานขั้นต่ำอันทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำระหว่างชนบทและในเมืองรวมทั้งการแก้ไขปัญหาค่าครองชีพให้ประชาชนทั่วไปมีรายได้พอเพียงกับรายจ่ายที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

พรรคประชากรไทย จะดำเนินการให้ประชาชนทุกอาชีพได้มีโอกาสทำงานและมีงานทำตามสภาพที่จะสามารถดำเนินชีวิตได้พอเหมาะพอควรแก่ฐานะรวมทั้งการทำให้เกิดค่านิยมที่ว่าบุคคลไม่ว่าจะอยู่ในอาชีพใดเป็นบุคคลที่มีเกียรติเท่าเทียมกัน

ในด้านการสาธารณสุขนั้น พรรคประชากรไทยจะดำเนินในทุกวิถีทางเพื่อให้ประชาชนในทั่วประเทศ ได้รับบริการสาธารณสุขขั้นมูลฐานจะระดมทรัพยากร และเสริมสร้างกำลังสำคัญด้านสาธารณสุขทั้งในภาครัฐบาลและภาคเอกชน ทั้งในประเทศ, ต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศ ให้ร่วมไปในทิศทางเดียวกัน จะส่งเสริมภาคเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการสาธารณสุขของประเทศมากยิ่งขึ้น โดยการแก้ไขในอุปสรรคต่าง ๆ และข้อกฎหมายบางประการทั้งนี้โดยยึดหลักประชาธิปไตยที่ทุกคนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของประเทศ

7. จะเคารพกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินส่วนบุคคลและสนับสนุนให้บุคคลได้มีหลักฐานกรรมสิทธิ์ในที่ดินทำกิน ในการแก้ไขหรือจัดระเบียบทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยจะให้ความเป็นธรรมทั้งฝ่ายนายจ้างและลูกจ้าง โดยไม่สนับสนุนการปลุกระดมข่มขู่ทุกรูปแบบ

พรรคประชากรไทยมีนโยบายที่จะรักษาไว้เพื่อความเป็นธรรมของประชาชนชาวไทย โดยรักษาไว้ซึ่งกฎหมายที่มีอยู่ หากกรรมสิทธิ์ส่วนบุคคลจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ก็จะดำเนินการให้เกิดประโยชน์ร่วมกันทั้งสองฝ่ายอย่างเป็นธรรม

ในเรื่องแรงงานพรรคประชากรไทยจะดำเนินการให้เกิดความเป็นธรรมทั้งฝ่ายนายจ้างและลูกจ้าง โดยจะพิจารณาข้อขัดแย้งหรือข้อพิพาทตามที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมายจะแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่ไม่เป็นธรรมแต่ไม่สนับสนุนการปลุกระดมข่มขู่ทุกรูปแบบ

8. จะป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ยาเสพติด ให้โทษตลอดจนการทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวงอย่างจริงจังโดยจะใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด และฉับพลันทันเวลาเพื่อความสงบสุขเรียบร้อยของบ้านเมือง

พรรคประชากรไทยมีนโยบายที่จะให้ประชาชนอยู่กันด้วยความสงบสุขด้วยการรักษาและปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดที่จะสนับสนุนผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ให้ดำเนินการปราบปรามผู้ก่ออาชญากรรมอย่างเต็มที่

ในทุกรูปแบบโดยเฉพาะการปราบปรามยาเสพติดให้โทษที่บ่อนทำลายประชาชนในชาติ และประเทศชาติอย่างเลวร้ายที่สุด จะพยายามทุกวิถีทางที่จะทำให้อุตสาหกรรมการผลิตและค้ายาเสพติดให้โทษทุกชนิดหมดสิ้นไปจากผืนแผ่นดินไทย

การทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวงนั้น พรรคประชากรไทยมีนโยบายอันแรงกล้าที่จะขจัดทั้งต้นเหตุและปลายเหตุที่ก่อให้เกิดการทุจริตนั้น ๆ โดยจะใช้กฎหมายที่มีอยู่ และความเด็ดขาดในการวินิจฉัยกรณีที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วเฉียบขาด และเป็นธรรมแก่ทุก ๆ ฝ่าย จะดูแลมิให้กรณีที่มีการกล่าวหาโดยมีพยานหลักฐาน ถูกปล่อยปละละเลย หรือมีการหลีกเลี่ยงโดยอาศัยอิทธิพล ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนได้เห็นหน้าผู้กระทำความผิดฐานฉ้อราษฎร์บังหลวงนั้นจะต้องได้รับการลงโทษตามควรแก่กรณี

9. จะดำเนินมาตรการป้องกันการค้าเสรีในทางสังคม ทั้งด้านความเป็นอยู่และการครองชีพ โดยใช้ระบบกฎหมายควบคุมต้นทุนการผลิตเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมทั้งฝ่ายผู้ผลิตและผู้บริโภค จะดำเนินการปรับปรุงอัตรารายได้ของประชาชน ให้สูงพอที่จะสัมพันธ์กับรายจ่าย

พรรคประชากรไทยเห็นว่าปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่กับบ้านเมืองตลอดมา พรรคประชากรไทยจึงมีนโยบายที่จะชะลอการขึ้นราคาสินค้าทั้งอุปโภคและบริโภคทุกชนิด โดยให้ขึ้นไปในอัตราส่วนที่สมควรและเหมาะสม ในขณะเดียวกันก็จะดำเนินการให้มีการปรับปรุงรายได้ของประชาชนให้มีมากพอที่จะใช้จ่ายด้วยการอาศัยกฎหมายเดิมและเสนอกฎหมายใหม่ เพื่อให้นโยบายดังกล่าวบรรลุเป้าประสงค์

10. จะรักษาและส่งเสริมไมตรีกับทุกประเทศที่ยินดีเป็นมิตรกับไทย โดยถือหลักการเคารพในเอกราช และอธิปไตยของประเทศอื่นพร้อมกันนั้นก็จะเสริมสร้างและบำรุงสมรรถภาพของกองทัพ และกิจการตำรวจไทย ทั้งในด้านอาวุธ ยุทธภัณฑ์ เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนสวัสดิภาพของผู้ที่อุทิศตนเพื่อความสงบสุขของบ้านเมืองทั้งในยามสงบและยามสงคราม

การที่จะรักษาและส่งเสริมไมตรีกับทุกประเทศด้วยหลักการเคารพในเอกราช และอธิปไตยของกันและกันให้เป็นผลได้นั้น ย่อมไม่มีอะไรสำคัญกว่าความจำเป็นที่เราจะต้องมีพลังทางทหารอันเหมาะสมไว้ให้พร้อมที่ใช้สนับสนุนการดำเนินรัฐประศาสนนโยบายต่างประเทศ ประเทศไทยเป็นเอกราชโดยโดดเดี่ยวมาช้านานท่ามกลางประเทศที่เป็นเอกราชใหม่และนิยมในลัทธิเศรษฐกิจกับการเมืองที่แตกต่างกับของไทย และยังมีเจตนาที่จะเผยแพร่ความคิดนิยมของตนต่อไปยังประเทศอื่นอีกด้วย

การรักษาไมตรีกับประเทศรอบบ้านโดยเฉพาะจึงจำเป็นต้องพัฒนากำลังป้องกันประเทศจากศัตรูภายนอกและภายในไว้อย่างพร้อมมูลควบคู่กันไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจการเมือง และการสังคม เพื่อใช้เป็นน้ำหนักในการเจรจา

การใช้กำลังป้องกันประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อชาติในยามปกติให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ก็เพื่อการประหยัดในกิจกรรมที่ต้องทำเหมือนกันหรือคล้ายกัน

11. จะเร่งแก้ไข ปรับปรุงสภาพสิ่งแวดล้อม และป้องกันมลภาวะเป็นพิษ ทั้งในเมืองและในชนบท
พรรคประชากรไทยจะเร่งฟื้นฟูปรับปรุงป้องกันสภาพสิ่งแวดล้อมและแก้ไขมลภาวะเป็นพิษทั้งในเมืองและชนบท โดยจะสนับสนุนในด้านงบประมาณ และจะรณรงค์ให้ประชากรมีความรัก ความหวงแหน เห็นความสำคัญของสภาพสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติตลอดทั้งให้ตระหนักถึงภัยอันตรายอันเกิดจากการทำลายธรรมชาติและมลภาวะเป็นพิษ

**12. จะเร่งรัด ส่งเสริม และพัฒนา การใช้เทคโนโลยีเพื่อการติดต่อสื่อสารโทรคมนาคมและ
สารสนเทศ**

พรรคประชากรไทยตระหนักว่า โลกปัจจุบันนี้พัฒนาก้าวหน้าไปมากแล้ว ทั้งในด้านการสื่อสารโทรคมนาคม และการใช้ข้อมูล-ข่าวสารในการพัฒนาประเทศ จึงมีเจตนาแน่วแน่ที่จะส่งเสริมและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่และสารสนเทศ ให้เท่าทันกับอารยประเทศ

พรรคประชากรไทยมั่นใจว่านโยบายทั้งสิบสองประการนี้ พรรคมีความสามารถที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายที่ได้แสดงไว้ หากพรรคประชากรไทยได้มีโอกาสเป็นผู้บริหารกิจการของประเทศชาติ

ข้อบังคับพรรคประชากรไทย พ.ศ. ๒๕๒๕
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคประชากรไทย พ.ศ. ๒๕๒๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการบริหารพรรค โดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ จึงแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคประชากรไทย ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

- ข้อ ๑. ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคประชากรไทย พ.ศ. ๒๕๒๕ ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑”
- ข้อ ๒. ให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคประชากรไทย พ.ศ. ๒๕๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทนตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งการตอบรับการเปลี่ยนแปลงจากนายทะเบียนพรรคการเมืองเป็นต้นไป
- ข้อ ๓. พรรคการเมืองนี้เรียกว่า “พรรคประชากรไทย” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “THAI CITIZEN PARTY” โดยใช้ชื่อย่ออักษรภาษาไทยว่า ปชท. และชื่อย่ออักษรอังกฤษว่า T.C.P. ใช้ภาพเครื่องหมายชายหญิงของเด็กชายและเด็กหญิง
- ข้อ ๔. สำนักงานใหญ่ของพรรคประชากรไทยตั้งอยู่ ณ เลขที่ ๑๒๑๓/๓๒๓ ถนนศรีวิภา แขวงวังทองหลาง เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๑๐
- ข้อ ๕. สาขาพรรคประชากรไทยที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ ท้องถิ่นใดให้เรียกชื่อว่า พรรคประชากรไทยสาขา.....โดยมีชื่อท้องถิ่นนั้นต่อท้าย

หมวด ๒

สมาชิก

- ข้อ ๖. สมาชิกต้องมีคุณสมบัติดังนี้
- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
 - (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ในวันสมัครเข้าเป็นสมาชิก
 - (๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
 - (๔) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น
 - (๕) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย วิกลจริต ไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ
 - (๖) ไม่ติดยาเสพติด

(๗) ไม่เป็นคนต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๘) ไม่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกตั้งแต่สองปีขึ้นไปโดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงห้าปีในวันสมัคร เว้นแต่ความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(๙) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออกหรือให้ออกจากราชการหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือถือว่ากระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๑๐) ไม่เป็นผู้ที่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

(๑๑) เป็นผู้ที่มีความเข้าใจนโยบาย ตั้งใจสนับสนุนกิจการและจะปฏิบัติตาม

ข้อบังคับพรรคทุกประการ

ข้อ ๗. การเป็นสมาชิกพรรค ให้ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกพรรคยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ต่อเลขาธิการพรรค หรือประธานสาขาพรรค

สมาชิกพรรคเกิดขึ้นเมื่อหัวหน้าพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรค อนุมัติให้รับเป็นสมาชิกพรรคได้

ข้อ ๘. การคัดค้านการเป็นสมาชิกต้องทำเป็นหนังสือชี้แจงเหตุผลในการคัดค้าน และต้องมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่า ๕ คน

การประชุมพิจารณาคัดค้านดังกล่าวของคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ออกเสียงโดยลงคะแนนลับโดยเสียงข้างมากของที่ประชุม

ข้อ ๙. สมาชิกมีสิทธิและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าประชุมชี้แจงแสดงความคิดเห็นและออกเสียงลงคะแนนในการประชุมใหญ่ ภายใต้อำนาจข้อ ๒๖

(๒) ได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารพรรค

(๓) ได้รับเลือกตั้ง หรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในพรรคและตำแหน่งทางการเมือง

การเมือง

(๔) ได้รับการพิจารณาเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามพรรค ในการเลือกตั้งที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งในระดับต่าง ๆ

(๕) ปฏิบัติตามข้อบังคับพรรค

(๖) รักษาชื่อเสียงของพรรค

(๗) สนับสนุนส่งเสริมและเผยแพร่นโยบายพรรค

(๘) สนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค

ข้อ ๑๐. สมาชิกภาพสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

- (๓) คณะกรรมการบริหารมีมติให้ออก ตามข้อบังคับพรรค ข้อ ๕๓ (๕)
- (๔) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรค ตามข้อ ๖
- (๕) พรรคต้องเลิกหรือยุบไปตามข้อบังคับพรรค ข้อ ๕๗

หมวด ๓

การบริหารพรรค

ข้อ ๑๑. ให้มีคณะกรรมการบริหารพรรคคณะหนึ่งซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ มีจำนวนไม่เกิน ๖๕ คน ประกอบด้วย

(๑) หัวหน้าพรรค	เป็นประธาน
(๒) รองหัวหน้าพรรค (คนเดียวหรือหลายคน)	เป็นรองประธานกรรมการ
(๓) เลขาธิการพรรค	เป็นกรรมการและเลขานุการ
(๔) รองเลขาธิการพรรค (คนเดียวหรือหลายคน)	เป็นกรรมการและรองเลขานุการ
(๕) ผู้ควบคุมเสียง	เป็นกรรมการ
(๖) เทร่ฎญิกพรรค	เป็นกรรมการ
(๗) โฆษกพรรค	เป็นกรรมการ
(๘) นายทะเบียน	เป็นกรรมการ
(๙) สวัสดิการ	เป็นกรรมการ
(๑๐) ปฏิคม	เป็นกรรมการ
(๑๑) ประชาสัมพันธ์	เป็นกรรมการ
(๑๒) กรรมการอื่นตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด	เป็นกรรมการ

ข้อ ๑๒. ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งหัวหน้าพรรคเป็นลำดับแรก และรองหัวหน้าพรรคเป็นลำดับถัดมา ส่วนกรรมการที่เหลือ ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น เสนอชื่อผู้สมควรเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคไม่เกิน ๒๕ คน เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งไม่เกิน ๒๐ คน ต่อจากนั้นให้สมาชิกพรรคเสนอชื่อผู้สมควรเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคไม่เกิน ๒๕ คน เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งอีกไม่เกิน ๒๐ คน แล้วให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อผู้ที่เหมาะสมเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่เกิน ๒๕ คน เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งอีกจำนวนหนึ่งเพื่อให้จำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดไม่เกิน ๖๕ คน

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตามวรรคหนึ่ง ผู้เสนอชื่อและผู้เลือกตั้งพึงดำเนินการให้มีผู้แทนจากภาคต่าง ๆ โดยทั่วถึงกัน ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุม แต่ผู้เสนอชื่อผู้รับรองและใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุม

ในการเสนอชื่อผู้ที่จะเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๑๑ (๑) (๒) ต้องมีผู้รับรอง ไม่น้อยกว่า ๒๐ คน ส่วนคณะกรรมการบริหารพรรคอื่นต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่า ๕ คน

เมื่อได้เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้ง ใหม่เสนอชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคไม่เกิน ๔ คน เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งเป็นเลขาธิการ ๑ คน

ข้อ ๑๓. ตำแหน่งในคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๑๑ (๔)(๕)(๖)(๗)(๘)(๙)(๑๐) (๑๑) และ (๑๒) ให้หัวหน้าพรรคแต่งตั้งจากผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรค และหัวหน้าพรรค มีอำนาจสลับเปลี่ยนคณะกรรมการบริหารพรรคเข้ารับหน้าที่แทนกันได้ตามความเหมาะสม

ข้อ ๑๔. คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการ บริหารพรรคชุดใหม่ซึ่งจะจัดให้มีขึ้นภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไป

ข้อ ๑๕. คณะกรรมการบริหารพรรคและกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) เมื่อมีการเลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคใหม่ ตามข้อ ๑๔

(๒) ตาย

(๓) ลาออก

(๔) ขาดจากการเป็นสมาชิก

(๕) เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออก

(๖) ขาดการประชุม ๔ ครั้งติดต่อกัน โดยมีได้ลาหรือแจ้งเหตุผลให้ทราบ เมื่อ

ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งสมาชิก พรรคคนใดคนหนึ่งเป็นกรรมการบริหารพรรค แต่ต้องขออนุมัติจากที่ประชุมใหญ่เสียก่อน และให้ผู้ที่ได้รับ แต่งตั้งเป็นกรรมการบริหารพรรคคนใหม่อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าที่อายุของคณะกรรมการบริหารพรรคที่ เหลืออยู่ แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรค ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และ ให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งหัวหน้าพรรคขึ้นมาใหม่ ภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง

ข้อ ๑๖. การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีจำนวนกรรมการบริหารพรรคเข้า ประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในปัจจุบัน จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าพรรค ลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มาให้รองหัวหน้าพรรคคนต่อไปทำหน้าที่แทนตามลำดับ ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้ที่ประชุมเลือกกรรมการบริหารพรรคคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ภายใต้ข้อบังคับ ข้อ ๕๑ การลงมติในคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงข้างมากของ คณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุม ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมเป็นผู้ออกเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๗. คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินกิจการตามที่กฎหมายว่าด้วยพรรคการเมืองกำหนดไว้

(๒) วางแนวทางเกี่ยวกับวิธีการบริหารพรรคและสาขาพรรค

(๓) กำหนดค่าจดทะเบียน ค่าบำรุงสมาชิก การรับและจ่ายเงินของพรรค

- (๔) พิจารณาคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งตาม ข้อ ๔๐
- (๕) รับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรคตามหมวด ๒ และพิจารณาลงโทษสมาชิกตาม

หมวด ๑๒

(๖) วางระเบียบต่าง ๆ อำนวยการ และกระทำหรือสั่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

ข้อ ๑๘. ในการบริหารกิจการของพรรค คณะกรรมการบริหารพรรคอาจตั้งสมาชิกหรือบุคคลภายนอกที่มีคุณสมบัติตาม ข้อ ๖ เป็นประธานคณะที่ปรึกษา หรือที่ปรึกษา หรือเป็นกรรมการใด ๆ ได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๙. กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่

(๑) หัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการของพรรค ให้เป็นไปตามกฎหมายและนโยบายของพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรคมีอำนาจหน้าที่บริหารงานของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรค หรือหัวหน้าพรรคมอบหมาย จัดการประชุม และรับผิดชอบงานสำนักงานใหญ่ สำนักงานสาขา และการขยายฐานของพรรค

(๔) รองเลขานุการพรรค มีอำนาจหน้าที่ตามที่เลขานุการพรรคมอบหมาย

(๕) ผู้ควบคุมเสียง มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมเสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสภาผู้แทนราษฎรและรัฐสภา

(๖) เภรณูญิกพรรค มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมดูแลการรับจ่ายเงินของพรรค

(๗) โฆษกพรรค มีอำนาจหน้าที่ในการแถลงข่าวสาร ผลงาน มติของที่ประชุมและอื่น ๆ ตามที่กรรมการบริหารมอบหมาย

(๘) นายทะเบียน มีหน้าที่จัดทำทะเบียนรายชื่อสมาชิกพรรค และสาขาพรรค

(๙) สวัสดิการ มีหน้าที่พิจารณาให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกที่ได้รับความเดือดร้อน

(๑๐) ปฏิคม มีหน้าที่ดูแลความเรียบร้อยของสำนักงานและต้อนรับผู้มาติดต่อที่

พรรค

(๑๑) ประชาสัมพันธ์ มีหน้าที่วางแผนและดำเนินการ จัดทำสื่อ เพื่อเผยแพร่ผลงาน และเกียรติคุณของพรรค

(๑๒) กรรมการอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

หมวด ๔

สาขาพรรค

ข้อ ๒๐. แผนและกำหนดระยะเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองในท้องที่ใดหรือเขตเลือกตั้งใด ให้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาอนุมัติจัดตั้ง ตามความประสงค์ของสมาชิกในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้น ๆ ตั้งแต่ ๑๕ คน ขึ้นไป แต่ทั้งนี้ในวาระแรกต้องไม่น้อยกว่าภาคหนึ่งสาขาภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมาย

ข้อ ๒๑. พรรคอาจจัดตั้งสาขาพรรคประชากรไทย ประจำเขตเลือกตั้งตามแบบแบ่งเขตเลือกตั้งได้ไม่เกินเขตเลือกตั้งละหนึ่งสาขาพรรค

ในเขตเลือกตั้งใดมีสมาชิกของพรรคตั้งแต่ ๑๕ คนขึ้นไป ประสงค์จะจัดตั้งสาขาพรรคขึ้น ก็ให้สมาชิกผู้ริเริ่ม ดำเนินการส่งรายการแสดงที่ตั้งสาขาพรรค รายชื่อ อาชีพ และที่อยู่ของผู้ดำเนินการตามแบบที่พรรคกำหนดไปยังเลขาธิการพรรค พร้อมทั้งรายชื่อ อาชีพ ที่อยู่ ลายมือชื่อของกรรมการสาขาพรรค เพื่อพรรคมีหนังสือแจ้งการจัดตั้งสาขาพรรคต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองตามแบบที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด

จังหวัดที่มีสาขาพรรคตั้งแต่สองสาขาขึ้นไป จะจัดตั้งคณะกรรมการบริหารสาขาพรรคประจำจังหวัดก็ได้

ข้อ ๒๒. ให้มีการประชุมใหญ่สมาชิกสาขาพรรคเป็นครั้งแรกเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งที่ประชุมใหญ่สมาชิกสาขาพรรคเลือกตั้งจากสมาชิกจำนวนไม่เกิน ๔ คน ซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เสรฐัญญิกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการอื่น ๆ อีกไม่เกิน ๓ คน

กรรมการสาขาพรรคจะอยู่ในตำแหน่งคราวละ ๒ ปี ซึ่งเมื่อพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้วอาจได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสาขาพรรคอีกก็ได้

การประชุมใหญ่สมาชิกสาขาพรรคให้ถือตามการประชุมตาม ข้อ ๒๖ โดยอนุโลม

ข้อ ๒๓. การเลือกตั้งกรรมการสาขาพรรคให้เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรก แล้วเลือกรองประธานสาขาพรรคและกรรมการอื่น ๆ อีกไม่เกิน ๗ คน

การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับการเลือกตั้งเป็นกรรมการสาขาพรรคจะต้องให้มีผู้รับรองอย่างน้อย ๕ คน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ และสมาชิกคนหนึ่งมีสิทธิเสนอชื่อสมาชิกเป็นกรรมการสาขาพรรคได้ไม่เกิน ๑ คน

ประธานสาขาพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรค เป็นผู้ที่มีอำนาจแต่งตั้งกรรมการให้ดำรงตำแหน่งตามข้อบังคับพรรค ข้อ ๒๒

คณะกรรมการบริหารพรรคอาจกำหนดตำแหน่งอื่นใดเพิ่มเติมก็ได้ แล้วให้ประธานสาขาพรรคแต่งตั้งกรรมการที่ได้รับเลือกตั้งตามข้อบังคับพรรค ข้อ ๒๒ ดำรงตำแหน่งที่กำหนดนั้น ทั้งนี้ เมื่อรวมแล้วต้องไม่เกินจำนวนตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

ในกรณีตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคว่างลง ให้ประธานสาขาพรรคแต่งตั้งจากบุคคลที่ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเลือกไว้ตามลำดับคะแนนที่สำรองไว้ ให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าอายุของคณะกรรมการสาขาพรรคที่เหลืออยู่ ในกรณีที่ไม่มีตัวบุคคลที่เลือกสำรองไว้หรือบุคคลที่เลือกตั้งสำรองไว้ไม่ประสงค์จะรับตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคแทน ก็ให้คณะกรรมการสาขาพรรคแต่งตั้งสมาชิกเป็นแทน แต่ถ้าตำแหน่งประธานสาขาพรรคว่างลงให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเลือกตั้งใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลงในระหว่างที่ไม่มีประธานสาขาพรรคให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ในกรณีที่รองประธานสาขาพรรคไม่มี หรือมีแต่ไม่อาจทำหน้าที่ได้ให้คณะกรรมการสาขาพรรคเลือกกรรมการผู้ใดผู้หนึ่งทำหน้าที่แทน

ในกรณีที่ไม่มีกรรมการสาขาพรรคเหลืออยู่หรือมีแต่ไม่ยินยอมดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคใหม่ คณะกรรมการบริหารพรรคอาจจะดำเนินการเอง หรือมอบหมายให้สมาชิกสาขาพรรคจำนวนหนึ่งดำเนินการก็ได้

คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคใหม่ ซึ่งจะต้องจัดให้มีขึ้นภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันครบวาระสองปีหรือภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กรรมการสาขาพรรคทั้งคณะพ้นจากตำแหน่งโดยเหตุอื่น

ข้อ ๒๔. สำนักงานสาขาพรรค มีหน้าที่ความรับผิดชอบดังนี้

(๑) งานการเงินและบัญชี

- (๑.๑) จัดทำบัญชีรับจ่ายของสาขาพรรค
- (๑.๒) จัดทำงบประมาณประจำปีของสาขาพรรค
- (๑.๓) จัดทำงบการเงินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

พรรคการเมือง

(๒) งานประชาสัมพันธ์

- (๒.๑) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจการของสาขาพรรคและให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชนในท้องถิ่น
- (๒.๒) รับเรื่องราวร้องทุกข์และติดตามผล

- (๒.๓) จัดทำโครงการและแผนงานในการดำเนินกิจการของสาขาพรรค
- (๓) งานสมาชิก
- (๓.๑) รับสมัครสมาชิกพรรคเพื่อจัดส่งให้สำนักงานใหญ่พรรคดำเนินการต่อไป
- (๓.๒) จัดทำทะเบียนสมาชิกพรรคในท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น
- (๓.๓) ประสานงานกับสำนักงานใหญ่พรรคและสมาชิกพรรค เพื่อดำเนินการกิจกรรมของพรรค

(๔) งานธุรการ

- (๔.๑) จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน
- (๔.๒) ดูแลความสะอาดเรียบร้อยและปลอดภัยของสำนักงาน
- (๔.๓) บริการจัดพิมพ์ รับ-ส่งเอกสาร

ข้อ ๒๕. คณะกรรมการสาขาพรรคมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) เผยแพร่นโยบายและกิจการของพรรค
- (๒) การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิก และบุคคลทั่วไป
- (๓) รับเรื่องราวร้องทุกข์ของราษฎร และหาทางช่วยเหลือให้ถึงที่สุด
- (๔) ร่วมมือกับคณะกรรมการบริหารพรรคในการคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสม

เข้าสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือองค์การปกครองอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

- (๕) เสนอแนะและให้ข้อคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ต่อสำนักงานใหญ่พรรค
- (๖) จัดหาสมาชิกเพิ่มเติม
- (๗) จัดกิจกรรมของสาขาพรรคตามที่เห็นสมควร
- (๘) ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่

บรรลุนิติภาวะต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

- (๙) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

หมวด ๕

การประชุมใหญ่

ข้อ ๒๖. การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญ ประกอบด้วยสมาชิกของพรรค ดังต่อไปนี้

- (๑) กรรมการบริหารพรรค
- (๒) สมาชิกพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น
- (๓) สมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีในขณะนั้น
- (๔) สมาชิกผู้ที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรค

(๕) ที่ปรึกษาพรรค

(๖) ประธานสาขาพรรค

ข้อ ๒๗. ให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคปีละครั้ง

การประชุมใหญ่วิสามัญ อาจมีได้เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่าหนึ่ง
ในสาม ร้องขอให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

เมื่อมีผู้เข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามความในวรรคสองให้คณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมโดยไม่ชักช้า และไม่เกิน ๔๕ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนดเวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญ ระเบียบวาระให้เป็นไปตามญัตติของผู้ขอ

ข้อ ๒๘. ญัตติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญ ต้องเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพร้อมกับหนังสือขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๒๙. ในการประชุมใหญ่ ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๒๖ มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานที่ประชุมชี้ขาด

หมวด ๖

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกในการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๓๐. พรรค มีหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุนสมาชิกให้มีความก้าวหน้าทางการเมือง เพื่อให้สมาชิกมีคุณภาพสูงพอที่จะทำหน้าที่ผู้นำทางการเมืองในระดับต่าง ๆ ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และระเบียบข้อบังคับพรรค

ข้อ ๓๑. พรรคมีหน้าที่รับผิดชอบในการรับเรื่องราวร้องทุกข์ และเสริมสร้างความเป็นธรรมให้แก่สมาชิกภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และระเบียบข้อบังคับพรรค

ข้อ ๓๒. พรรคจะต้องให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไปอย่างน้อยปีละครั้ง โดยทำเป็นวารสารพรรคหรือทำการปราศรัยทั่วไป

ข้อ ๓๓. พรรคมีหน้าที่รับผิดชอบต่อสมาชิกในด้านอื่น ๆ ตามระเบียบของพรรค

หมวด ๗

การบริหารการเงินและทรัพย์สินและการจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๓๔. พรรคอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

- (๑) รายได้จากค่าบำรุงของสมาชิก
- (๒) รายได้จากการบริจาคโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย
- (๓) รายได้หรือรายรับจากกิจการอื่น ๆ ที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย

(๔) รายรับจากเงินสนับสนุนที่ได้จากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองโดยรัฐ ให้หัวหน้าพรรคจัดให้มีบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคซึ่งต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ที่อยู่ จำนวนเงิน และรายการทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ของผู้บริจาคทุกราย ในกรณีที่เป็นการบริจาคผ่านทางสมาชิกให้ระบุชื่อสมาชิกผู้รับการบริจาคด้วย

(๒) วัน เดือน ปี ที่รับบริจาค

(๓) สำเนาหลักฐานการรับบริจาค

ในกรณีที่การบริจาคเป็นการให้หรือให้ใช้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ ให้คิดมูลค่าโดยคำนวณตามอัตราค่าเช่าหรือค่าตอบแทนตามปกติในท้องที่นั้น หรือค่าของสิทธินั้นก่อนจึงบันทึกลงในบัญชีและกรณีที่ไม้อาจคิดมูลค่าได้ ให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นนั้นให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้

หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค และสมาชิกซึ่งได้รับการบริจาค ต้องนำส่งเข้าบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคต่อเหรียญพรรค ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการบริจาค บรรดาเงินที่พรรคได้รับการบริจาคมา ให้หัวหน้าพรรคและเหรียญพรรค นำไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรค

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคและเหรียญพรรคนำเงินไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ ให้หัวหน้าพรรคแจ้งหมายเลขบัญชีเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชี พร้อมทั้งส่งสำเนาบัญชีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์รับรองแก่นายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับตั้งแต่วันที่ได้เปิดบัญชี

ข้อ ๓๕. รายจ่ายของพรรคมีดังนี้

(๑) รายจ่ายปกติที่ต้องจ่ายตามงบประมาณประจำปี

(๒) รายจ่ายพิเศษซึ่งมิได้กำหนดไว้ในงบประมาณประจำปี

ข้อ ๓๖. งบประมาณประจำปีของพรรคประกอบด้วย

(๑) งบประมาณรายรับ

(๒) งบประมาณรายจ่ายซึ่งแยกออกเป็นประเภทเงินเดือนและค่าจ้าง ค่าตอบแทน

ใช้สอย และค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค ค่าครุภัณฑ์และอื่น ๆ

ข้อ ๓๗. งบประมาณและปีการบัญชีของพรรคให้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม และสิ้นสุดในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีเดียวกัน

ข้อ ๓๘. การรับและการจ่ายเงินของพรรคให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดไว้ แต่จะต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อข้อบังคับพรรคหรือบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และรายรับซึ่งได้จากเงินสนับสนุนจากรัฐตาม ข้อ ๓๔ (๔) จะต้องนำเงินจำนวนดังกล่าวไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งไปใช้จ่ายเพื่อการบริหารพรรคและสาขาพรรค การหาสมาชิกเพิ่ม การใช้จ่ายในการเลือกตั้ง การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๓๙. ให้คณะกรรมการบริหารพรรครับผิดชอบการบริหาร การเงิน การบัญชีของพรรค และสาขาพรรคให้ถูกต้อง ตามความเป็นจริงโดยให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้สำนักงานใหญ่โดยหัวหน้าพรรคและสาขาพรรคโดยประธานสาขาพรรค จัดทำบัญชีของพรรคและบัญชีสาขาพรรคประกอบด้วย

(๑.๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย

(๑.๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค

(๑.๓) บัญชีแยกประเภท

(๑.๔) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

ให้ประธานสาขาพรรคส่งสำเนาบัญชีรายรับจากการบริจาคไปให้สำนักงานใหญ่ภายหลังจาก ลงรายการแล้วเสร็จโดยพลันแต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินภายใน ๕ วัน

(๒) การจัดทำบัญชีตาม (๑) ให้จัดทำเป็นงบการเงินเป็นประจำทุกรอบหกเดือน โดยงบการเงินต้องประกอบด้วย งบดุล งบรายได้ และค่าใช้จ่าย และให้ประธานสาขาพรรคส่งงบการเงินดังกล่าวพร้อมทั้งรับรองความถูกต้องแล้วส่งให้สำนักงานใหญ่พรรคดำเนินการต่อไป

(๓) พรรคต้องจัดทำงบการเงิน ซึ่งรวมถึงงบการเงินของสาขาพรรคด้วยใน ทุกรอบปีปฏิทินโดยมีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองแล้วและต้องเสนอให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรค อนุมัติภายในเดือนเมษายน ของทุกปี เมื่อที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติแล้ว ให้หัวหน้าพรรครับรองความถูกต้องร่วมกับเหรัญญิกพรรค และให้หัวหน้าพรรคส่งงบการเงินดังกล่าวต่อนายทะเบียนพรรคการเมือง ภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติพร้อมทั้งสำเนาบัญชีตาม (๑)

(๔) ในส่วนที่พรรคได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐ พรรคจะต้องจัดทำรายงานการใช้จ่ายของพรรคในส่วนนี้ทุกรอบปีปฏิทินให้ถูกต้องตามความเป็นจริงและยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป

หมวด ๘

การคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๔๐. สมาชิกที่จะสมัครรับเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้งในนาม พรรค ต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารพรรคก่อน

ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารพรรคทำการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง

ในการเลือกตั้งดังกล่าวในพรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบริหารพรรค กำหนดและคณะกรรมการบริหารพรรคอาจตั้งกรรมการคณะหนึ่ง หรือหลายคณะเพื่อดำเนินการตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

หมวด ๘
การตั้งรัฐบาล

ข้อ ๔๑. ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการบริหารพรรคในการจัดตั้งรัฐบาลหรือร่วมกับพรรคการเมืองอื่นในการจัดตั้งรัฐบาลและกำหนดตัวบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งในคณะรัฐมนตรี

หมวด ๑๐

การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกสภาท้องถิ่น

ข้อ ๔๒. ภายหลังจากที่มีการเลือกตั้งทั่วไปของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้เลขาธิการพรรคเรียกประชุมบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งสังกัดพรรคในโอกาสแรกที่สามารถจะทำได้ก่อนวันเปิดสมัยประชุมรัฐสภาครั้งแรกเพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินงานในรัฐสภา

ข้อ ๔๓. การเสนอหรือรับรองญัตติเรื่องใด ๆ ตลอดจนการอภิปรายการลงมติในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรหรือที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาให้เป็นไปตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๔. นอกจากที่ได้ตราไว้ในข้อบังคับนี้แล้ว ที่ประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคมีอำนาจตราระเบียบว่าด้วยการประชุม จรรยาบรรณและวินัยของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๕. การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือองค์การปกครองอื่นซึ่งราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งให้ใช้ข้อบังคับ ในหมวดนี้โดยอนุโลม

หมวด ๑๑

วินัย และจรรยาบรรณของสมาชิก

ข้อ ๔๖. สมาชิกต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคตามที่ปรากฏในแนวนโยบายของพรรค และต้องปฏิบัติตามข้อบังคับพรรค และมติของคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างเคร่งครัด โดยไม่ใช่สถานะความเป็นสมาชิกไปแสวงหาประโยชน์ส่วนตน หรือเพื่อบุคคลอื่น โดยขัดต่อข้อบังคับมติพรรคหรือกฎหมาย หรือขัดต่อความสงบเรียบร้อย ศีลธรรมอันดี

ข้อ ๔๗. สมาชิกต้องไม่กระทำการใด ๆ ที่แสดงให้เห็นว่ามีการแตกแยกความสามัคคี หรือจะก่อให้เกิดการแตกแยกความสามัคคีในพรรค

ข้อ ๔๘. ในการดำเนินงานในรัฐสภาหรือสภาท้องถิ่น สมาชิกจะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับการประชุมที่สภาได้กำหนดไว้

ข้อ ๔๙. สมาชิกจะต้องประพฤติตนมิให้เป็นที่เสียหายแก่พรรค

หมวด ๑๒ การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๕๐. การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำ หรือละเว้นการกระทำอันควรแก่การลงโทษ ต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรค ลงลายมือชื่อสมาชิกไม่น้อยกว่า ๒๐ คน

ข้อ ๕๑. เมื่อได้รับหนังสือตาม ข้อ ๕๐ แล้ว หัวหน้าพรรคมีอำนาจกระทำการสอบสวนด้วยตนเอง หรือมอบให้กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่ง หรือหลายคนสอบสวนข้อมูลข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูลหัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ หากสอบสวนแล้วเห็นว่า มีมูลให้เสนอข้อกล่าวหา นั้นพร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจ

(๑) พิจารณาชี้ขาดเสียเอง

(๒) ตั้งสมาชิกไม่น้อยกว่า ๕ คน เป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็นต่อ คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๕๒. ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิก ต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนแสดงพยานหลักฐาน

ข้อ ๕๓. เมื่อการพิจารณาลิ้นสุดลง คณะกรรมการบริหารมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ว่ากล่าวตักเตือน

(๔) ภาคทัณฑ์

(๕) ลบชื่อออกจากทะเบียนให้พ้นจากสมาชิกภาพ

ข้อ ๕๔. คำสั่งตามข้อ ๕๓ (๕) จะมีได้ต่อเมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคลงมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ในกรณีที่สมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติดังกล่าวให้ลงคะแนนเสียงโดยวิธีลับเท่านั้น

หมวด ๑๓

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับ และแนวนโยบายของพรรค

ข้อ ๕๕. การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับ และแนวนโยบายของพรรคจะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๕๖. การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับ และแนวนโยบายของพรรคต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขต่อไปนี้

- (๑) ญัตติเสนอมาจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๐๐ คน
- (๒) ที่ประชุมใหญ่ลงคะแนนเสียงอนุมัติโดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของผู้เข้าร่วมประชุม

หมวด ๑๔

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๕๗. การเลิกพรรคและหรือสาขาพรรคให้เป็นไปตามมติของที่ประชุมใหญ่ของพรรค หรือการถูกยุบเลิกตามกฎหมาย

ข้อ ๕๘. ในกรณีที่พรรคต้องยุบเลิก ให้ทรัพย์สินตกเป็นของสภาอากาศไทยหรือมูลนิธิอื่นใดตามมติของที่ประชุมใหญ่

หมวด ๑๕

หมวดสุดท้าย

ข้อ ๕๙. หากมีปัญหาเกี่ยวกับการตีความข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจตีความ

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๖๐. ภายใน ๙๐ วัน นับแต่ได้รับการตอบรับการแก้ไขข้อบังคับพรรคฉบับนี้จากนายทะเบียนพรรคการเมือง ให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคใหม่ทั้งหมด

ชื่อพรรคการเมือง	พรรคกิจสังคม (ก.ส.) SOCIAL ACTION PARTY (SAP.)
วันจดทะเบียนพรรคการเมือง	20 สิงหาคม 2525
หัวหน้าพรรค	นายพยุ่ง นพสุวรรณ
เลขาธิการพรรค	นายเจษฎา ตันติบัญญัติชัย
สำนักงานใหญ่	126 ถนนสามเสน 28 (ซอยองครักษ์) เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทรศัพท์	2430100-4
โทรสาร	2433224

นโยบายพรรคกิจสังคม

พรรคกิจสังคมเชื่อมั่นว่า แนวทางของประชาธิปไตยจะต้องได้รับการเชิดชูด้วยหลักคุณธรรมและความถูกต้อง เพื่อสร้างความใสสะอาดและประสิทธิภาพให้กับระบบทั้งในสภาและในรัฐบาล

พรรคกิจสังคมกำเนิดขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๗ ถ้าคิดถึงเวลานี้ก็เป็นเวลาร่วม ๒๐ ปีแล้ว ถ้าเปรียบเป็นผู้คนก็อยู่ในวัยกำลังจะก้าวขึ้นเป็นผู้ใหญ่มากขึ้นทุกที

ท่านอาจารย์ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นผู้ก่อตั้งพรรคกิจสังคมขึ้นมา ท่านเป็นผู้กำหนดอุดมการณ์ของพรรคมาแต่แรก ซึ่งยังเป็นแนวทางของเราจนตราบนานเท่าทุกวันนี้

อุดมการณ์ของพรรคกิจสังคมมีสี่ประการ เป็นหลักการที่พรรคศรัทธายึดถือตลอดไปชั่วกาลนาน หลักการทั้ง ๔ ได้แก่

ประการแรก เสรีภาพส่วนบุคคล พรรคกิจสังคมยึดมั่นในแนวทางประชาธิปไตยและเชิดชูหลักเสรีภาพส่วนบุคคลอย่างแข็งขันในทุกกรณี

ประการที่สอง ความเสมอภาคในกฎหมาย พรรคกิจสังคมเชื่อมั่นคนไทยทุกคนไม่ว่าจะมาจากไหน ถิ่นศาสนาใดหรือเพศใดด้วยใดก็ตาม ต่างมีความเท่าเทียมกันในสายตาของกฎหมายของบ้านเมือง

ประการที่สาม ความเสมอภาคในโอกาส พรรคกิจสังคมยึดมั่นว่าคนไทยทุกคนคงจะได้ภูมิใจในความเป็นไทยในฐานะที่มีความเท่าเทียมเสมอกัน ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนให้ดีขึ้นได้ตามกำลังความสามารถของแต่ละคน พรรคกิจสังคมถือว่าเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะจัดเงื่อนไขต่าง ๆ ที่จำเป็นทอนความเสมอภาคในโอกาสของคนไทยทุกหมู่เหล่า

ประการที่สี่ การกระจายจ่ายแจกโภคทรัพย์อย่างเป็นธรรม พรรคกิจสังคมเชื่อมั่นว่าชนชั้นกลางเท่านั้น ที่จะเป็เสาเอกของระบอบประชาธิปไตย พรรคกิจสังคมมุ่งที่จะจัดความยากจนให้หมดสิ้นไปจากพื้นแผ่นดินประเทศไทย และนี่คือเจตนารมณ์อันแน่วแน่ของพรรคกิจสังคมตลอดไป

พรรคกิจสังคม เชื่อว่าปัญหาใหญ่ที่สำคัญของประเทศชาติของเราในขณะนี้ ก็คือการรวมทุกสิ่งทุกอย่างจนเกินไปไว้ในส่วนกลาง ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ฉะนั้นเพื่อเป็นการคลี่คลายปัญหาดังกล่าว พรรคกิจสังคมจึงมุ่งที่จะกระจายปัจจัยและเงื่อนไขต่าง ๆ เหล่านี้ให้มากที่สุดที่จะกระทำได้ กล่าวคือ

๑. พรรคกิจสังคมมุ่งที่จะ กระจายรายได้ เพื่อสร้างความเป็นธรรมในทางเศรษฐกิจให้เกิดขึ้นในบ้านเมืองของเรา การกระจายรายได้ที่สำคัญคือ รายได้ของพี่น้องในชนบทซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ ชาวนาชาไร่และชาวสวน ตลอดจนชาวประมงจะต้องได้รับการสนับสนุนเพื่อให้สามารถขายสินค้าอันเป็นผลผลิตของตนในราคาที่เป็นธรรมและสามารถเอื้อหนุนให้เข้ามามีคุณภาพของชีวิตที่ดีขึ้นได้

ส่วนพี่น้องชาวไทยที่อยู่ในเมือง ข้าราชการและผู้ใช้แรงงานจะต้องได้รับรายได้ที่พอเพียงแก่การครองชีพที่เหมาะสมกับสภาวะในปัจจุบัน ผู้ประกอบการทั้งรายใหญ่และรายย่อยจะต้องสามารถดำเนินการได้โดยเสรีและมีประสิทธิภาพ สามารถเผชิญกับการแข่งขันในโลกภายนอกได้อย่างเต็มที่

๒. พรรคกิจสังคมมุ่งที่จะ กระจายโอกาส เพื่อให้คนไทยทั้งในชนบทและในเมืองได้มีความเสมอภาคในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเขาได้อย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการศึกษา สุขภาพ อนามัย ตลอดจนสถานะแวดล้อมต่าง ๆ ทั้งในทางธรรมชาติและในทางสังคม

๓. พรรคกิจสังคมมุ่งที่จะ กระจายอำนาจ เพื่อให้เกิดการปกครองท้องถิ่นในลักษณะสมบูรณ์ที่สุด ทั้งนี้เพราะเราเชื่อมั่นว่าการปกครองที่ดีที่สุดคือ การปกครองของประชาชนชาวบ้านเอง ในเรื่องนี้ พรรคกิจสังคมยังยืนยันในการที่จะต่อสู้เพื่อให้สภาตำบลได้เป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นเต็มรูปแบบ สำหรับในกรุงเทพมหานครนั้น พรรคกิจสังคมมุ่งที่จะพัฒนาสภาเขตให้เป็นหน่วยการปกครองที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดด้วย

๔. พรรคกิจสังคมขอยืนยันว่าเรามุ่งสนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขโดยยึดมั่นในสถาบันหลักทั้งสาม คือ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เพราะเราเชื่อว่าการปกครองในระบอบนี้เหมาะสมกับพื้นฐานทั้งในทางวัฒนธรรมและจิตใจของคนไทยทั้งหมด

ในช่วงระยะ ๑๘ ปีที่ผ่านมา พรรคกิจสังคมได้มีส่วนช่วยรัฐบาลผลักดันให้สถานะเศรษฐกิจโดยทั่วไปอยู่ในขั้นดีมาก ความเจริญเติบโตในปีที่แล้วและปีนี้อยู่ในระดับสูง ประมาณร้อยละ ๗% และมีส่วนในการขยายตลาดที่มีอยู่แล้ว และแสวงหาตลาดใหม่ ช่วยเจรจาเพื่อป้องกันการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่าง ๆ พิษร้ายทุกชนิดมีราคาดี โดยเฉพาะข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง ยางพารา อ้อย ปาล์ม ถั่วเหลือง กาแฟ ฯลฯ ซึ่งจะส่งผลให้ภาคเกษตรมีรายได้สูงขึ้น อุตสาหกรรม การค้า การบริการและการท่องเที่ยวมีการขยายตัวอย่างกว้างขวาง

พรรคกิจสังคมได้พิสูจน์แล้วว่า ไม่ยอมอ่อนข้อให้กับความไม่ถูกต้อง ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในรูปแบบใด และไม่ยอมที่จะกำจัดสิ่งชั่วร้ายคุณธรรมให้หมดสิ้นไปจากสังคม ด้วยมีอุดมการณ์และแนวทางที่จะสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมที่เทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ ชำจัดความยากจนให้หมดสิ้นจากแผ่นดินไทย ลดช่องว่างระหว่างความมั่งคั่งกับความจน สร้างความเป็นธรรมทั้งในด้านเศรษฐกิจและโอกาส พร้อมทั้งเสริมคุณภาพชีวิตของคนไทยทุกหมู่เหล่าให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ชำจัดความเลวร้ายและความไม่ถูกต้องทั้งหมด เชิดชูหลักธรรมทางศาสนา รักษาขนบธรรมเนียมประเพณีและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทยให้มั่นคงถาวรสืบไป

พรรคกิจสังคมจึงขอให้คำมั่นสัญญาต่อพี่น้องประชาชนชาวไทยว่า จะบริหารประเทศอย่างเต็มความสามารถด้วยนโยบายดังต่อไปนี้ คือ

ด้านเศรษฐกิจ

๑. การบริหารเศรษฐกิจของชาติ

พรรคกิจสังคมมีขีดความสามารถสูงในงานด้านเศรษฐกิจ และพร้อมจะรับผิดชอบในการบริหารเศรษฐกิจของชาติต่อไป โดยพรรคกิจสังคมจะ :-
นโยบายพรรคกิจสังคม

- ทำให้ประเทศไทยเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ภายใน ๕ ปี
- ทำให้ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศใน ๔ ปีข้างหน้า อยู่ในอัตราสูงกว่าประเทศเพื่อนบ้านทุกประเทศ และอยู่ในอัตราใกล้เคียงกับประเทศเกาหลีและไต้หวัน คือ ไม่ต่ำกว่า ๗% ต่อปี
- รักษาภาวะการเงิน-การคลัง ให้อยู่ในสภาพที่ดี มีเงินตราต่างประเทศสำรองสูง
- จัดเก็บรายได้และภาษีประเภทต่าง ๆ ให้เป็นธรรมต่อผู้เสียภาษี
- พัฒนาเศรษฐกิจของชาติโดยอาศัยเงินกู้จากต่างประเทศในระดับที่พอสมควร
- ทำให้ค่าครองชีพอยู่ในระดับต่ำที่สุด โดยอัตราเงินเฟ้อจะไม่เกิน ๕%
- ทำให้พืชไร่ทุกชนิดมีราคาดี โดยเฉพาะข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง ถั่วเหลือง อ้อย ยางพารา ปาล์ม กาแฟ ฯลฯ ซึ่งจะส่งผลให้เกษตรกรที่เป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศมีรายได้สูงขึ้น
- เร่งขยายการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม
- ส่งเสริมให้เอกชนมีอิสระเสรีในการทำธุรกิจ โดยจะลดกฎ ระเบียบต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรค

ให้น้อยลง

- แทรกแข่งกิจการค่าน้อยที่สุด และที่สำคัญ จะไม่เข้าไปมีบทบาทในการค้าแข่งกับเอกชน
- ช่วยเหลืออุตสาหกรรมและธุรกิจขนาดย่อมให้สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้
- ให้ความช่วยเหลือทั้งประเทศเท่าเทียมกัน
- ทำให้รัฐวิสาหกิจมีกำไรและมีประสิทธิภาพในการบริหาร เพื่อมิให้ต้องจำหน่ายจ่ายโอนให้

เอกชน

๒. การเพิ่มรายได้

พรรคกิจสังคมตระหนักดีว่า สภาวะเศรษฐกิจที่กำลังฟื้นตัวขึ้นในปัจจุบันควรส่งผลให้ประชาชนทั้งในชนบทและในเมืองมีรายได้เพิ่มขึ้น เพื่อเป็นฐานทางเศรษฐกิจที่มั่นคงแข็งแรง และที่สำคัญประชาชนจะสามารถมีส่วนร่วมในการเผชิญและต่อสู้ทางเศรษฐกิจในประเทศและกับโลกภายนอก ดังนั้น ในการบริหารประเทศ พรรคกิจสังคมจะ :-

- กระตุ้นในทุกทางเพื่อส่งเสริมให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง
- ทำให้คนไทยทุกคนได้รับประโยชน์จากความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะประชาชนในชนบท และจะอำนวยความสะดวกให้เกษตรกรมีรายได้ที่ยุติธรรม มีเงินออมเพื่อใช้สอยและมีการดำรงชีพที่ดีขึ้น
- ทำให้คนไทยทุกคนมีรายได้เพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าภายใน ๕-๑๐ ปี ข้างหน้า
- พัฒนาและขยายตลาดหุ้น เพื่อเปิดให้ประชาชนทั่วไปได้รับประโยชน์จากตลาดหุ้นอย่างทั่วถึง และให้มีมาตรการสอดส่องดูแลเพื่อป้องกันมิให้เกิดความปั่นป่วน
- เพิ่มเงินเดือน และประสิทธิภาพการทำงานของข้าราชการให้ทัดเทียมเอกชน

๓. การสร้างงาน

ความเดือดร้อนอันยิ่งใหญ่ของประชาชนในขณะนี้คือ การไม่มีงานทำ ทั้ง ๆ ที่โอกาสที่จะให้มีการจ้างงานมีมากกว่าที่เป็นมาในอดีต ดังนั้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายจะขจัดความเดือดร้อนให้หมดสิ้นไป พรรคกิจสังคมจะ :-

- พัฒนาการผลิตภาคอุตสาหกรรมให้สัมพันธ์กับภาคเกษตรกรรม เพื่อก่อให้เกิดการสร้างงานอย่างต่อเนื่อง
- ขยายอุตสาหกรรมไปสู่ชนบทเพื่อเพิ่มงานแก่ประชาชนในท้องถิ่น
- สร้างบรรยากาศการลงทุนและจัดอุปสรรคที่ขัดขวางการลงทุน โดยการปรับปรุงโครงสร้างภาษี แก่ระบบการจัดเก็บภาษีที่ล้าสมัยและอยู่ดีธรรม และอำนวยความสะดวกให้กับการลงทุนในทุกทางที่นำไปสู่การจ้างงานเพิ่มขึ้น
- ปรับปรุงระบบการศึกษาให้สอดคล้องกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และจะเพิ่มจำนวนนักศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์ โดยเฉพาะวิศวกร ให้ออกมารองรับการขยายตัวทางอุตสาหกรรมอย่างเพียงพอ
- ส่งเสริมและสนับสนุนผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาประกอบอาชีพอิสระ
- ให้ความสำคัญแก่ผู้ว่างงานวัยหนุ่มสาว ลดปัญหาว่างงานในกลุ่มผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยด้วยการจัดตั้งศูนย์จัดหางานที่มีประสิทธิภาพในมหาวิทยาลัยในทุกภาคของประเทศ
- กระจายข้อมูลแหล่งงานต่าง ๆ ผ่านสื่อมวลชนของรัฐและเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพ
- ให้ความสำคัญแก่แรงงานในชนบท โดยจะขยายแหล่งประมง เพิ่มที่ทำกินในท้องถิ่น และขยายการก่อสร้างที่มีผลในการเพิ่มงานแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง
- คຸ້ມครองแรงงานไทยในต่างประเทศ และช่วยเหลือผู้ที่ทำงานอยู่ในต่างประเทศแล้วให้มืงงานทำต่อไป
- นำแรงงานที่กลับจากต่างประเทศมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมของชาติจริงจัง

๔. การประกันคุณภาพชีวิตเกษตรกร

พรรคกิจสังคมจะประกันคุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วยการทำให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น โดยจะ :-

- ช่วยให้เกษตรกรสามารถเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้น
- พัฒนาแหล่งน้ำทั้งในและนอกเขตชลประทาน และพัฒนาพื้นดินให้เกษตรกรอย่างเพียงพอ
- ช่วยเหลือเกษตรกรด้านเงินทุน เครื่องมือ เมล็ดพันธุ์ ปุ๋ยและยากำจัดศัตรูพืช เพื่อลดต้นทุนการผลิตของเกษตรกรไทย
- พยายามรักษาผลกำไรของเกษตรกร ให้อยู่ในระดับที่เกษตรกรจะมีรายได้ทัดเทียมกับอาชีพอื่น ๆ
- ส่งเสริมการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

นโยบายพรรคกิจสังคม

- จัดหาพืชผลใหม่ ๆ ที่เป็นที่ต้องการของตลาดภายในและตลาดโลกมาส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกเสริมและหมุนเวียนเพื่อเพิ่มรายได้
- ทำให้เกษตรกรไทยได้ใช้ประโยชน์จากป่าสงวนที่สิ้นสภาพโดยให้สามารถใช้เป็นที่ทำกินได้
- ดูแลให้สินค้าทางการเกษตรที่สำคัญสามารถส่งออกต่างประเทศโดยไม่ติดขัด และได้รับการสนับสนุนในรูปแบบของภาษีหรือค่าระวางเป็นพิเศษ
- ลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มผลผลิตด้วยการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการจัดการที่เหมาะสมกับเกษตรกรรมของไทยมาใช้อย่างมีแบบแผน
- ดำเนินการจัดหากลไกร์กษาระดับราคาผลผลิตทางเกษตรที่ทำได้อย่างจริงจัง เพื่อสร้างเสถียรภาพด้านเกษตรกรรม
- พัฒนาการเกษตรให้ต่อเนื่องกับอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารแบบครบวงจรเพื่อเพิ่มมูลค่าของผลผลิต เพิ่มรายได้แก่เกษตรกร และป้องกันผลผลิตทางการเกษตรล้นตลาดหรือราคาตกต่ำ

๔. การเร่งหาเงินตราต่างประเทศ

- พรรคกิจสังคมตระหนักดีว่า การพัฒนาประเทศให้เจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็วนั้น จะต้องเร่งหาเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศให้มากที่สุด ด้วยเหตุนี้พรรคกิจสังคมจะ :-
- ส่งเสริมการส่งออก โดยใช้กลยุทธ์การตลาดเพื่อการส่งออกให้สอดคล้องกับสภาพการแข่งขันและสภาพการกีดกันทางการค้าของโลก
 - เน้นสร้างระบบข้อมูลข่าวสารการตลาดที่ทรงประสิทธิภาพ และให้ทูตไทยในต่างประเทศมีบทบาทในการเสาะหาข้อมูลข่าวสารการตลาดอย่างจริงจัง
 - ใช้การเมืองระหว่างประเทศและการทูตนำการค้าและจะนำผู้ส่งออกไปเจาะตลาดในต่างประเทศร่วมกับคณะของรัฐบาลเพื่อให้เกิดผลจริงจัง
 - เพิ่มพูนสมรรถภาพในการเปิดตลาดใหม่และรักษาตลาดเก่าด้วยการรักษาและปรับปรุงคุณภาพและราคาสินค้า
 - ส่งเสริมกลไกการส่งออก โดยเฉพาะการทำเรือ จะแก้ไขปัญหาค่าความแออัดของท่าเรือคลองเตย ลดอัตราค่าธรรมเนียมในการใช้ท่าเรือลัดทียบ ส่งเสริมการใช้ท่าเรือเอกชนที่มีอยู่แล้วเป็นที่เก็บสินค้าเพื่อการส่งออกและนำเข้า
- จะเจรจาส่งเสริมให้กิจการประมงขยายตัว ร่วมลงทุนและสามารถจับปลาในน่านน้ำต่างประเทศได้โดยกว้างขวาง

6. การเงินและการคลัง

พรรคกิจสังคมจะเพิ่มรายรับให้กับประเทศโดยประชาชนไม่เดือดร้อน ทั้งจะรักษา

เสถียรภาพเงินตราและสถาบันการเงินให้มั่นคง โดยจะ :-

- ใช้มาตรการเก็บภาษีที่เป็นธรรมและทั่วถึงอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย
- ลดภาษีการค้าให้กิจการร้านค้าย่อยสามารถอยู่ได้
- แก้ปัญหาภาระหนี้สินต่างประเทศซึ่งมีปริมาณสูง ด้วยการเพิ่มพลังทางเศรษฐกิจให้

สามารถรับภาระหนี้สินได้ดีขึ้น

- เพิ่มงบประมาณในการพัฒนาที่เป็นประโยชน์ต่อคนยากจนในเมืองและชนบท
- ระวังการก่อหนี้กับต่างประเทศ ในโครงการที่ไม่ได้รับประโยชน์ตอบแทนอย่างเห็นได้ชัด

ต่อประชาชนส่วนใหญ่

- ทำให้การใช้จ่ายของรัฐบาลอยู่ในระดับที่เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจอย่างเป็นระบบ

๗. การส่งเสริมธุรกิจเอกชน

พรรคกิจสังคมจะผ่อนคลายนโยบายที่ติดขัดกับภาคธุรกิจเอกชน โดยจะ :-

- ส่งเสริมให้ประชาชนมีอิสระเสรีในการประกอบธุรกิจ โดยจะลดกฎระเบียบต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคให้น้อยลง และส่งเสริมให้มีการร่วมลงทุนของภาคเอกชน

- ปรับปรุงแก้ไขระบบภาษีอากร ยกเลิกภาษีอากร ยกเลิกภาษีซ้ำซ้อน ลดอัตราภาษีการค้า แล้วหันไปขยายฐานภาษีและจัดเก็บอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยเพื่อมิให้รัฐขาดรายได้ แต่มีความเป็นธรรมไม่เดือดร้อนต่อผู้สุจริต

- ไม่แทรกแซงกิจการค้าของเอกชนหรือหากจำเป็นก็จะแทรกแซงให้น้อยที่สุด เพื่อให้เกิดการค้าที่เสรี บริสุทธิ์ ยุติธรรม

- ไม่เข้าไปมีบทบาทในการค้าแข่งกับเอกชน

- ช่วยอุตสาหกรรมและธุรกิจขนาดย่อม โดยลดภาษีนำเข้าเครื่องจักรเพื่อปรับปรุงคุณภาพสินค้าให้เหลือเพียง ๕%

- กระจายฐานให้ประชาชนทั่วไปได้มีส่วนร่วมลงทุนในตลาดหลักทรัพย์มากขึ้นและจะไม่เก็บภาษีเงินได้จากเงินปันผลจากการซื้อขายรายย่อย

- ให้เกิดการลงทุนในกรอบกว้างผ่านตลาดหลักทรัพย์ที่นำไปสู่การสร้างงานให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น

ด้านการเมืองการปกครอง

อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย และประชาธิปไตยที่แท้จริงต้องมาจากรากฐานคือ ประชาชน พรรคกิจสังคมจึงสนับสนุน ส่งเสริม และผลักดันให้ประชาชนมีส่วนร่วมโดยตรงในกระบวนการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยจะ

๑. สนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนเข้าร่วมอย่างแท้จริงในการปกครองท้องถิ่น เช่น สภาตำบล ระบบเทศบาล และสุขาภิบาล อันเป็นการพัฒนาประชาธิปไตยขั้นพื้นฐาน
๒. สนับสนุนให้การปกครองท้องถิ่นมีความเป็นอิสระมากขึ้น เช่น ให้กรรมการสภาตำบลมีส่วนตัดสินใจใช้งบประมาณ "เงินผัน" ด้วยตนเอง รวมทั้งสามารถจัดสรรรายได้ให้แก่การบริหารท้องถิ่นของตนเองมากขึ้น เป็นต้น
๓. ส่งเสริมการรวมกลุ่มอาชีพให้เข้าลักษณะของกลุ่มผลประโยชน์ที่สามารถมีอำนาจต่อรองเพื่อรักษาผลประโยชน์ในกลุ่มได้อย่างเป็นระบบ

ด้านการบริหารประเทศ

พรรคกิจสังคมถือว่า คนไทยเป็นทรัพยากรที่สำคัญยิ่งกว่าสิ่งอื่นใดของประเทศและชีวิตคนไทยมีค่าสูงสุด ซึ่งเป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องให้ความปลอดภัยแก่ประชาชนทุกคน ดังนั้น พรรคกิจสังคมจะขอเข้าแก้ไขปัญหาของประเทศ โดยจะ

๑. ปราบปรามอาชญากรรมและการกระทำที่ผิดกฎหมายทั้งหลายอย่างเข้มงวดกวาดขันที่สุด จะปรับปรุงกำลังตำรวจให้มีประสิทธิภาพสูง มีสวัสดิการ เพื่อให้สามารถคุ้มครองป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนได้อย่างทั่วถึง ด้วยความยุติธรรมและเป็นที่ยอมรับได้วางใจของประชาชน
๒. ปรับปรุงการบริหารงานของหน่วยงานของรัฐให้มีประสิทธิภาพและสามารถแก้ไขปัญหาของประชาชนให้รวดเร็วทันกาล มีการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยจัดขั้นตอนความยุ่งยากต่าง ๆ ลง เพื่อเผชิญกับปัญหาและแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็วโดยยึดถือความต้องการของประชาชนเป็นหลักในการตัดสินใจ
๓. สร้างคุณภาพของผู้บริหารให้มีความซื่อสัตย์สุจริต เสียสละ กล้าหาญ รับผิดชอบ มีระเบียบ และอดทน
๔. ดำเนินการบริหารด้วยหลักการที่ถูกต้องและติดตามกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด

ด้านการต่างประเทศและความมั่นคง

พรรคกิจสังคมยึดถือตลอดมาว่า อธิปไตยและความมั่นคงปลอดภัยของชาติมีความสำคัญเหนือสิ่งอื่นใด เพราะหากชาติไม่มีอธิปไตยและความมั่นคงปลอดภัยเสียแล้ว ก็ไม่อาจไปคิดหรือทำในเรื่องอื่น ๆ ได้ และเพื่อให้มีอธิปไตยและความมั่นคงปลอดภัยของชาติตลอดไป พรรคกิจสังคมจะ :-

นโยบายพรรคกิจสังคม

๑. ส่งเสริมความสัมพันธ์กับทุกประเทศ ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรม โดยเฉพาะกับประเทศเพื่อนบ้านที่มีสิทธิการเมืองการปกครองแตกต่างกันก็พร้อมที่จะปรับปรุงให้มีความสัมพันธ์เป็นปกติ

๒. ส่งเสริมสันติภาพและการดำรงอยู่ร่วมกันโดยสันติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้ยึดหลักความถูกต้อง ความสุจริต การไม่แทรกแซงในกิจการภายในของกันและกัน

๓. สนับสนุนหลักการของกฎบัตรสหประชาชาติ และปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

๔. ดำเนินการต่างประเทศในทุกทางที่จะสนับสนุนผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของชาติ

โดยมุ่ง

- ขยายตลาดการค้า และแรงงานไทย โดยให้ได้มาซึ่งราคาสินค้าที่ยุติธรรม
- คัดค้านและเร่งดำเนินการแก้ไขการกีดกันทางการค้าต่อสินค้าไทย
- พยุงและรักษาเสถียรภาพของเงินตรา
- ส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ โดยให้มีการสร้างงานและการถ่ายทอดความรู้ทาง

เทคโนโลยีกับผู้ประกอบการของไทยเป็นสำคัญ

- ส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาให้มากขึ้น
- เสาะหาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ แล้วพัฒนาให้เป็นที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวเพื่อให้ท้องถิ่น

ต่าง ๆ ที่ยังมีได้เป็นแหล่งท่องเที่ยวในปัจจุบัน มีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอันเป็นการกระจายรายได้สู่ประชาชนกว้างขวางยิ่งขึ้น

- พัฒนาบทบาทของทูตไทย ให้เกื้อกูลส่งเสริมนโยบายด้านเศรษฐกิจ โดยจะให้ทูตทำหน้าที่ เสาะหาตลาดสำหรับสินค้าไทย แรงงานไทย รวมทั้งเชิญชวนชาวต่างประเทศมาลงทุนและท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มขึ้น

๕. พัฒนากำลังทหารในการป้องกันประเทศให้ทันสมัย และมีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้งจะ สนับสนุนการผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์เพื่อใช้ในราชการ และเพื่อผลประโยชน์ในด้านอื่น ๆ ของชาติ

ด้านศาสนา สังคม การศึกษาและวัฒนธรรม

๑. ส่งเสริมเสรีภาพในการนับถือและประกอบศาสนกิจทุกศาสนาภายในกรอบของกฎหมาย ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน

๒. ส่งเสริมสถานภาพ บทบาท และสิทธิของสตรี ทั้งในทางกฎหมายและในทางปฏิบัติของ สังคม

๓. สร้างความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยมุ่งเน้นการพัฒนา เศรษฐกิจสังคม เพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชน

๔. กระจายบริการสาธารณสุขไปสู่ประชาชนที่ยากจน ทั้งในเมืองและชนบท โดยเน้นการ ป้องกันเป็นหลัก

นโยบายพรรคกิจสังคม

๕. ให้มีการก่อสร้างที่อยู่อาศัยทั้งในเมืองและในชนบท ในลักษณะที่สมบูรณ์แบบโดยให้มีสถานพยาบาล โรงเรียนและสาธารณูปโภคครบถ้วน สำหรับประชาชนที่มีรายได้น้อยเพื่อให้อยู่อาศัยอย่างสะดวกสบาย ลดความแออัด และในทางอ้อมเป็นการสร้างงานจำนวนมากอีกด้วย

๖. พัฒนาการศึกษาระดับ ให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการพัฒนาและสภาวะเศรษฐกิจ ตลอดจนตลาดแรงงานในและนอกประเทศ โดยเพิ่มการศึกษาทั้งในระดับอุดมศึกษาและอาชีวศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์เป็นการเฉพาะ โดยมุ่งเน้นการปลูกฝังความมีระเบียบวินัยและคุณธรรมให้เกิดขึ้นในหมู่ประชาชน รวมทั้งเร่งขยายการศึกษาสู่ชนบทในทุกภูมิภาคให้ทั่วถึง ทั้งการศึกษาในโรงเรียนและการฝึกอาชีพนอกโรงเรียน โดยการฝึกอาชีพจะเพิ่มการเน้นให้ความสำคัญแก่ผู้ว่างงานหรือตกงานเป็นลำดับแรก เพื่อให้มีคุณสมบัติสำหรับการสมัครทำงานในอาชีพใหม่และประกอบอาชีพอิสระได้

๗. จะปกป้องคุ้มครองศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนประเพณีอันดีงามของไทย

ข้อบังคับพรรคกิจสังคม พ.ศ. ๒๕๔๑

(ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๔๒)

ด้วยที่ประชุมใหญ่สามัญพรรคกิจสังคม ครั้งที่ ๔/๒๕๔๒ เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๒ ได้มีมติให้เปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคกิจสังคม พ.ศ. ๒๕๔๑ ดังนี้

ข้อบังคับพรรคกิจสังคม พ.ศ. ๒๕๔๑ (ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๔๒)

ข้อ ๑. ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคกิจสังคม พ.ศ. ๒๕๔๑ (ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๔๒)”

ข้อ ๒. ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งการตอบรับการเปลี่ยนแปลงจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

หมวด ๑

ชื่อ เครื่องหมาย ที่ตั้งสำนักงานใหญ่

ข้อ ๓. พรรคนี้มีชื่อว่า “พรรคกิจสังคม” เขียนชื่อย่อว่า กส. เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า “SOCIAL ACTION PARTY” และเรียกชื่อย่อภาษาอังกฤษว่า SAP.

ข้อ ๔. เครื่องหมายพรรคและความหมาย

(๑) เครื่องหมายของพรรคเป็นรูปวงกลม ๕ ชั้น ชั้นที่ ๑ นับจากรอบนอกเป็นสีน้ำเงินทึบ ชั้นที่ ๒ เป็นสีน้ำเงินบาง ชั้นที่ ๓ เป็นรูปฟันเฟืองสีแดงทึบ ชั้นที่ ๔ เป็นสีแดงทึบ และชั้นที่ ๕ เป็นรูปรวงข้าวสามรวงสีขาว และมีช่อชัยพฤกษ์สีขาวรองรับทั้งสองด้าน พื้นวงกลมเป็นสีน้ำเงินทึบ ได้ภาพเครื่องหมายมีข้อความภาษาไทยคำว่า พรรคกิจสังคม และภาษาอังกฤษคำว่า Social Action Party สีน้ำเงิน โค้งตามภาพเครื่องหมายของพรรค

ความหมาย

สีแดง หมายถึง สถาบันชาติ

สีขาว หมายถึง สถาบันศาสนา

สีน้ำเงิน หมายถึง สถาบันพระมหากษัตริย์

วงกลมรอบนอก หมายถึง การแก้ปัญหาและการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

รูปเฟือง หมายถึง ภาคอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมบริการ ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ

รวงข้าว หมายถึง เกษตรกรและเกษตรกรรวม ซึ่งเป็นองค์กรและกลไกที่เป็นพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจของชาติ

ช่อชัยพฤกษ์ หมายถึง ชัยชนะของเกษตรกรและความสำเร็จ ในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจสังคมและการเมืองของชาติ

(๒) ตราयाงเครื่องหมายของพรรคสำหรับประทับรับรองเอกสารของพรรคเป็นเครื่องหมายย่อในลักษณะเดียวกันตามข้อ ๔ (๑) ใช้สีน้ำเงินหรือสีดำก็ได้ แต่เป็นสีเดียวล้วน

ข้อ ๕. สำนักงานใหญ่ของพรรคตั้งอยู่ ณ เลขที่ ๑๒๖ ถนนสามเสน ๒๘ ซอยนครินทร์ แขวงถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

การโยกย้ายที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของพรรค ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค โดยมติเห็นชอบไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖. สาขาพรรคกิจสังคมที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น ณ ที่ใดให้เรียกชื่อว่า "พรรคกิจสังคม สาขา....." โดยมีชื่อของท้องถิ่นนั้นต่อท้าย

ข้อ ๗. ปรัชญามูลฐานและอุดมการณ์พรรค คือ

(๑) ดำเนินกิจการทางการเมืองเพื่อให้สังคมของไทยเป็นชาติประชาธิปไตย ที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและธำรงรักษา สถาบันแห่งชาติ

(๒) สร้างสังคมให้เป็นสังคมที่มีความผาสุกภายใต้กรอบของคุณธรรม โดยมีรัฐบาลที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และมีความรับผิดชอบ

(๓) ส่งเสริมและคุ้มครองเสรีภาพของปัจเจกชนดำรงความเสมอภาคในกฎหมาย อำนวยความเสมอภาคในโอกาส และกระจายรายได้และประโยชน์อื่น ๆ อย่างเป็นธรรม

(๔) ดำเนินกิจการทางการเมือง เพื่อให้ประชาชนมีปัจจัยในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ อันจะนำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดี

(๕) ส่งเสริมและสนับสนุน การพัฒนาของประชาสังคมให้มีความเข้มแข็งทางการเมือง

ข้อ ๘. นโยบายพรรค ได้แก่ การดำเนินกิจการทางการเมือง เพื่อสร้างสังคมให้เป็นสังคมที่มีความเป็นธรรมและผาสุก ตามแนวปรัชญามูลฐานและอุดมการณ์ของพรรค โดยการสร้างเสถียรภาพทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและการพัฒนาสังคมให้มีความสามารถพึ่งตนเองได้ และสามารถบรรลุศักยภาพสูงสุดในการแข่งขันในประชาคมโลก

หมวด ๒

สมาชิกภาพ

ข้อ ๙. สมาชิกของพรรคมีสามประเภท คือ

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์

(๒) สมาชิกสามัญ

(๓) สมาชิกสมทบ

ข้อ ๑๐. บุคคลที่เข้าเป็นสมาชิกของพรรคต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ ในวันสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๓) มีความศรัทธาในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และอุดมการณ์ของพรรค

ข้อ ๑๑. บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ มิให้รับเข้าเป็นสมาชิกพรรค

- (๑) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (๒) วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๓) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง
- (๔) ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ ๑๒. สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ ผู้มีอุปการะคุณหรือมีคุณูปการพิเศษ ซึ่งคณะกรรมการบริหารพรรคหรือคณะผู้บริหารพรรคได้มีมติเชิญเป็นสมาชิก

ข้อ ๑๓. สมาชิกสามัญ ได้แก่ สมาชิกที่ยื่นใบสมัครต่อพรรคหรือสาขาพรรค และคณะกรรมการบริหารพรรคหรือคณะผู้บริหารพรรคอนุมัติให้รับเข้าเป็นสมาชิกได้

การสมัครเป็นสมาชิกสามัญ ต้องมีสมาชิกสามัญลงชื่อรับรองอย่างน้อยสองคน

ข้อ ๑๔. สมาชิกสมทบ ได้แก่ สมาชิกที่ยื่นใบสมัครต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค เลขาธิการพรรค เลขาธิการสาขาพรรค และหัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคอนุมัติให้รับเข้าเป็นสมาชิกของพรรคได้

ข้อ ๑๕. สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก นับแต่วันที่ยื่นหนังสือลาออกต่อหัวหน้าพรรค
- (๓) เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่นในขณะเดียวกัน
- (๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากความเป็นสมาชิกตามข้อ ๒๔ (๔)
- (๕) ถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุด ทั้งนี้เว้นแต่ความผิดลหุโทษหรือความผิดที่มี

กำหนดโทษชั้นลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(๖) ไม่ชำระค่าบำรุงตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

กรณีสมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเพราะเหตุใน (๖) การขอกลับเป็นสมาชิกใหม่ จะกระทำได้หลังจากชี้แจงเหตุผลต่อคณะกรรมการบริหารพรรคจนเป็นที่พอใจแล้ว

- (๗) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๑๐
- (๘) มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๑๑
- (๙) พรรคต้องเลิกไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง
- (๑๐) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรค

สมาชิกที่สมาชิกภาพสิ้นสุดลงแล้วให้เลขาธิการพรรคจำหน่ายชื่อออกจากทะเบียนสมาชิกของพรรค

หมวด ๓**ค่าบำรุง**

ข้อ ๑๖. สมาชิกสามัญจะต้องชำระค่าบำรุง

อัตราค่าสมาชิก กำหนดวันเวลาและวิธีการชำระค่าบำรุงของสมาชิกให้เป็นไปตามระเบียบที่
คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

สมาชิกกิตติมศักดิ์ และสมาชิกสมทบ ไม่ต้องชำระค่าบำรุง

หมวด ๔**สิทธิและหน้าที่ของสมาชิก**

ข้อ ๑๗. สมาชิกสามัญมีสิทธิ ดังต่อไปนี้

- ข้อบังคับพรรค
- (๑) มีสิทธิแสดงความคิดเห็น อันเป็นประโยชน์ภายในกรอบของกฎหมาย และ
 - (๒) มีสิทธิได้รับคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งทุกระดับ
 - (๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งปฏิบัติกิจการทางการเมืองแทนพรรค
 - (๔) เป็นตัวแทนหรือมีตัวแทนเข้าร่วมการประชุมของพรรค
 - (๕) ลงคะแนนเสียงในการประชุมตามข้อบังคับพรรค
 - (๖) ได้รับเลือกเป็นกรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการอื่นตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับพรรค

(๗) มีสิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะมีมติเป็นกรณีไป

ข้อ ๑๘. สมาชิกกิตติมศักดิ์มีสิทธิเข้าร่วมประชุมชี้แจงแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมใหญ่ของ
พรรคได้และมีสิทธิอื่น ๆ ตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

สมาชิกสมทบมีสิทธิแสดงความคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรคได้และมีสิทธิอื่น ๆ ตาม
ระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๑๙. สมาชิกมีหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค
- (๒) ยึดมั่นอุดมการณ์ของพรรค เผยแพร่อุดมการณ์ นโยบาย ผลงาน และกิจการของพรรค
- (๓) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งทุกระดับ
- (๔) ตรวจสอบ และรายงานพฤติกรรมของสมาชิกที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียแก่พรรคต่อ
คณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๔

หน้าที่และความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกและประชาชน

ข้อ ๒๐. พรรคมีความรับผิดชอบต่อสมาชิกและประชาชน ดังนี้

- (๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบุคคลให้มีความรู้ความชำนาญในวิชาชีพทุกสาขาอาชีพ
- (๒) ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกแก่สมาชิกและประชาชนภายใต้กรอบแห่งกฎหมายและข้อบังคับ
- (๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของสมาชิกและประชาชนในการกำหนดนโยบายในการดำเนินกิจการทางการเมือง
- (๔) ช่วยเหลือสมาชิกและประชาชนซึ่งได้รับความเดือดร้อน จากการกระทำที่ไม่เป็นธรรมจากหน่วยงานของรัฐ
- (๕) ส่งเสริมและปลูกฝังความสำนึกทางการเมืองเพื่อให้สมาชิกและประชาชนเกิดความเข้าใจจนเกิดความศรัทธาในระบอบประชาธิปไตย อันจะนำไปสู่การพัฒนาความเข้มแข็งทางการเมืองของประชาชน

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิก

ข้อ ๒๑. เพื่อให้สมาชิกร่วมกันพัฒนาพรรคให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของประชาชน จึงกำหนดแนวทางในการปฏิบัติตนของสมาชิก ดังนี้

- (๑) สมาชิกต้องปฏิบัติตามนโยบาย ข้อบังคับ มติคณะกรรมการบริหารพรรค คำสั่งโดยชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคหรือประกาศของพรรคอย่างเคร่งครัด
- (๒) สมาชิกต้องไม่ประพฤติตนฝ่าฝืนกฎหมายหรือศีลธรรมอันดี เป็นที่เสื่อมเสียแก่พรรค
- (๓) สมาชิกต้องไม่กระทำการใด ๆ ที่ทำให้เกิดความแตกแยกสามัคคีในพรรค
- (๔) สมาชิกต้องไม่วิพากษ์วิจารณ์สมาชิกด้วยกัน หรือองค์การบริหารของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหาย
- (๕) สมาชิกต้องไม่ใช้ความเป็นสมาชิกไปแสวงหาประโยชน์อันมิชอบด้วยกฎหมายและศีลธรรมอันดี สำหรับตนเองหรือเพื่อผู้อื่น

หมวด ๗

การกล่าวโทษ และ ลงโทษสมาชิก

ข้อ ๒๒. สมาชิกคนใดกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนวินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกอันนำมาซึ่งความเสื่อมเสียต่อพรรค ฝ่าฝืนข้อบังคับพรรค ระเบียบหรือคำสั่งโดยชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค จะต้องได้รับโทษตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติกำหนดตามข้อ ๒๔

ข้อ ๒๓. การกล่าวโทษ สมาชิกคนใดที่ได้กระทำการใด ๆ อันเป็นการก่อให้เกิดความเสื่อมเสียแก่พรรค ตามข้อ ๒๑ อาจทำได้โดยกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่ง หรือสมาชิกไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อทำเป็นหนังสือยื่นต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้รับคำกล่าวหาตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้แต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสามคนเป็นคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อพิจารณาและมีมติโดยเร็ว

ข้อ ๒๔. กรณีสมาชิกกระทำความผิดตามข้อ ๒๑ ต้องได้รับโทษดังนี้

- (๑) ตักเตือน
- (๒) ภาคทัณฑ์
- (๓) ตัดสิทธิบางประการหรือทั้งหมด ที่พึงมีในฐานะสมาชิกตามข้อบังคับ
- (๔) ให้พ้นจากความเป็นสมาชิก

กรณีการลงโทษสมาชิกตาม (๔) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแต่ต้องพ้นจากสมาชิกภาพเพราะเหตุไปดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่นใดในคราวเดียวกัน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ จะกระทำได้อีกแต่โดยที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคและจะต้องมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดของพรรค และการลงมติให้ลงคะแนนเสียงโดยวิธีลับ แต่ทั้งนี้สมาชิกมีสิทธิที่จะอุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ตามกระบวนการที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ

หมวด ๘

การดำเนินกิจการในทางการเมืองของพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๕. ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรคโดยเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในที่ประชุมใหญ่จำนวนไม่เกินสี่สิบห้าคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขาธิการพรรค
- (๔) รองเลขาธิการพรรค
- (๕) เทร่ญญิกพรรค
- (๖) โฆษกพรรค
- (๗) กรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๒๖. ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการโดยที่ประชุมใหญ่ตามลำดับ ดังนี้

- (๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน
- (๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๒๕ วรรคหนึ่ง
- (๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการ

บริหารพรรคในตำแหน่งต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียสละให้กับพรรค จำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๒)

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่ที่ประชุมใหญ่กำหนด

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่าง ๆ โดยทั่วถึงกัน

ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๗. ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีหรือจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ซึ่งจะจัดให้มีขึ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไป

ข้อ ๒๘. กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดจากสมาชิกภาพ
- (๔) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความ

ผิดลหุโทษ

- (๕) จงใจหรือเจตนาละเลยการแสดงรายการบัญชีทรัพย์สิน-หนี้สินต่อทางราชการ
- (๖) ขาดการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคสามครั้งติดต่อกัน

(๗) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสองในสามขององค์ประชุม ให้พ้นจากตำแหน่ง

(๘) เมื่อมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารชุดใหม่ตามข้อ ๒๗

(๙) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออกให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ

(๑๐) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดให้กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงเพราะเหตุตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทนจนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงเพราะเหตุตาม (๑) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่ เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง เว้นแต่อายุตำแหน่งหัวหน้าพรรคเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ในกรณีตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงตาม (๒),(๔) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสามสิบวัน

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะหรือครบวาระ และนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ข้างต้น ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๒๔. คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรคและมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรคและ ข้อบังคับพรรค

(๓) กำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรค เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกสภาท้องถิ่น ตลอดจนการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๔) พิจารณาจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในส่วนของพรรคและของผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคโดยไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งหรือนายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด ดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ โดยจัดสรรเป็นจำนวนรวมซึ่งพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคยื่นเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

- (ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยจัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคเป็นรายบุคคล
- (๕) ควบคุมไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง
- (๖) ดำเนินการทางการเมืองและคัดเลือกบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองของพรรค
- (๗) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงานและคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค
- (๘) อนุมัติและขุดลึกการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค
- (๙) อำนาจการต่าง ๆ และกระทำการหรือสิ่งการใดๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรค เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค
- (๑๐) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค
- (๑๑) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค
- (๑๒) พิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรคและพิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค
- (๑๓) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจกรรมต่าง ๆ ของพรรคและคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
- (๑๔) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควร เพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรคและให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ลูกจ้างประจำ หรือชั่วคราว
- (๑๕) แต่งตั้งหรือถอดถอนนายทะเบียนของพรรค ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค รองโฆษกพรรค ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค ผู้อำนวยการฝ่ายเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรคหรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควร
- (๑๖) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ
- (๑๗) ดำเนินการและปฏิบัติการตามกฎหมายและอำนาจหน้าที่อื่น ที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควรดำเนินการ โดยไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของพรรค
- ข้อ ๓๐. กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ดังนี้
- หัวหน้าพรรค
- (๑) เป็นผู้แทนของพรรคตามกฎหมาย และเป็นผู้รับผิดชอบในกิจการทั้งปวงของพรรค
- (๒) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(๔) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(๕) เป็นผู้ลงนามประกาศนโยบายของพรรค ข้อบังคับพรรค กฎ ระเบียบ มติของพรรค และคำสั่งพรรค

(๖) มีสิทธิยับยั้งมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะกรรมการบริหารของพรรคหรือคณะกรรมการอื่น ๆ เพื่อให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสามวันซึ่งหากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(๗) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองและ คัดเลือกบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองของพรรค ให้มีอำนาจดำเนินการในนามของพรรคได้ และให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(๘) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค
รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

เลขาธิการพรรค

(๑) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายและให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(๒) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและที่ประชุมใหญ่พรรค

(๓) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและที่ประชุมใหญ่พรรค

(๔) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

รองเลขาธิการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ ตามที่เลขาธิการพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

เศรษฐิกพรรค มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ - รายจ่ายเงิน บัญชี ทรัพย์สิน หนี้สินและงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

โฆษกพรรค มีหน้าที่

(๑) แลกเปลี่ยนมติที่ประชุมของพรรค และแถลงกิจการต่าง ๆ ของพรรค

(๒) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
กรรมการอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ส่วนที่ ๒
คณะที่ปรึกษาพรรค

ข้อ ๓๑. ให้มีประธานที่ปรึกษาพรรค และคณะที่ปรึกษาพรรคขึ้นมากลุ่มหนึ่ง มีจำนวนตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะเห็นสมควร คณะที่ปรึกษาพรรคนี้ประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ผู้อาวุโสของพรรค ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์ในสาขาวิชาการต่าง ๆ และผู้มีอุปการคุณที่สนับสนุนทางด้านกิจกรรมแก่พรรค

ข้อ ๓๒. คณะที่ปรึกษาพรรคมีวาระอยู่ในตำแหน่งตามวาระเช่นเดียวกับคณะกรรมการบริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม หรือ คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๓๓. คณะที่ปรึกษาพรรค หน้าที่ดังนี้

(๑) คณะที่ปรึกษาพรรคอาจได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมร่วมกับคณะกรรมการบริหารพรรค แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่จะเป็นสมาชิกสามัญของพรรค และได้รับการร้องขอจากที่ประชุม

(๒) คณะที่ปรึกษาพรรคเสนอแนวความคิดเห็นต่อหัวหน้าพรรค หรือกรรมการบริหารพรรคได้ทุกโอกาส

(๓) การเสนอความคิดเห็นหรือการให้คำปรึกษาใด ๆ เป็นการกระทำเพื่ออุดมการณ์ และให้บรรลุนโยบายของพรรค

(๔) คณะที่ปรึกษาพรรคจะจัดให้มีการประชุมหรือภายในพรรคย่อมกระทำได้ภายใต้การสนับสนุนจากพรรค โดยความเห็นชอบของหัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรค

ส่วนที่ ๓
คณะผู้บริหารพรรค

ข้อ ๓๔. คณะผู้บริหารพรรค

(๑) ให้คณะผู้บริหารพรรคเป็นองค์กรหลักในการดำเนินกิจกรรมของพรรค เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดและมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) หัวหน้าพรรคแต่งตั้งคณะผู้บริหารพรรคจากกรรมการบริหารพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค คณะผู้บริหารพรรคมีจำนวนไม่เกินเจ็ดคนประกอบด้วย

- (ก) หัวหน้าพรรค
- (ข) รองหัวหน้าพรรค
- (ค) เลขาธิการพรรค
- (ง) รองเลขาธิการพรรค

(จ) กรรมการอื่น ๆ

ทั้งนี้ หัวหน้าพรรคอาจเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลและตำแหน่งได้ตามความเหมาะสม แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) คณะผู้บริหารพรรคมีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่พ้นจากตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๒๘

ข้อ ๓๕. คณะผู้บริหารพรรค มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) เป็นองค์กรหลักในการทำงานประจำในนามของคณะกรรมการบริหารพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๒) ควบคุมและกำกับดูแลการดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

(๓) เสนอรายงานในปัญหาที่ส่งต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อดำเนินการต่อไป

(๔) ประสานงานกับสมาชิกพรรค กลุ่มการเมือง หรือองค์กรทางการเมืองต่าง ๆ

(๕) ออกระเบียบและกำหนดแนวทางการบริหารงานของพรรคตลอดจน วางระเบียบด้านการเงินและทรัพย์สินของพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๔

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๓๖. ให้มีคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรคในด้านเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง สังคม วัฒนธรรม การทหาร การต่างประเทศ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

คณะกรรมการอาจตั้งเพิ่มเติมตามความเหมาะสมและให้สอดคล้องกับโครงสร้างของรัฐและระเบียบการบริหารราชการแผ่นดิน

ข้อ ๓๗. การแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารพรรค

(๑) ให้คณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค

(๒) คณะกรรมการแต่ละคณะประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการ รองประธานไม่เกินสามคนและเลขานุการหนึ่งคน นอกจากนั้น ประธานคณะกรรมการแต่ละคณะอาจจัดหาผู้ปฏิบัติงานเพิ่มเติมได้อีกตามความเหมาะสม

(๓) คณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ มีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม หรือคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๓๘. คณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค มีหน้าที่ดังนี้

(๑) ศึกษาและพิจารณาปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและพร้อมที่จะบรรยายสรุปข้อศึกษาและข้อพิจารณาอื่น ๆ ต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) ศึกษาและพิจารณาตลอดจนติดตามการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลและเตรียมการในการเสนอข้อคิดเห็นนั้นต่อคณะกรรมการบริหารพรรคและต่อสาธารณชนหรือต่อรัฐสภาและรัฐบาลตามโอกาสและความเหมาะสม

(๓) เป็นองค์กรจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้แก่สมาชิกและสาธารณชนในนามของพรรค

ข้อ ๓๙. เอกสารข้อความที่เกิดจากคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือเป็นสิทธิของพรรค หากผู้ใดนำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวโดยมิได้รับการยินยอมจากพรรคแล้วย่อมผิดวินัยของพรรคอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๕

คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค

ข้อ ๔๐. คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคแต่งตั้งโดยคณะกรรมการบริหารพรรค ประธานคณะกรรมการรัฐสภาของพรรคเป็นผู้เลือกกรรมการและกำหนดจำนวนของคณะกรรมการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคมีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรมหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๔๑. คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค มีหน้าที่ดังนี้

(๑) พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ กระทั่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ก่อนเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค สภาผู้แทนราษฎร หรือรัฐสภา

(๒) ประสานงานกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรครวมทั้งประสานงานต่าง ๆ ในกิจการด้านรัฐสภา ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) รวบรวมเอกสารต่าง ๆ จากรัฐสภาเพื่อการศึกษาและติดตามบทบาทของรัฐสภา ให้ทันกับสถานการณ์ทางการเมือง

หมวด ๙
สำนักงานพรรค
ส่วนที่ ๑
สำนักงานใหญ่พรรค

ข้อ ๔๒. สำนักงานใหญ่พรรคเป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของพรรคอยู่ในการกำกับดูแลรับผิดชอบของเลขาธิการพรรค โดยมีผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรคและผู้อำนวยการฝ่ายเป็นผู้ช่วยตามความจำเป็น โดยความเห็นชอบของคณะผู้บริหารพรรค

ข้อ ๔๓. สำนักงานใหญ่พรรคประกอบด้วยหน่วยงานดังนี้
ฝ่ายบริหารมีหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

(๑) งานการเงินและบัญชี

- (ก) จัดทำบัญชีรับจ่ายเงินของพรรค
- (ข) จัดทำงบประมาณประจำปีของพรรค
- (ค) จัดทำงบการเงินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง
- (ง) จัดกิจกรรมหาทุน

(๒) งานประชาสัมพันธ์

- (ก) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์สร้างภาพลักษณ์ที่ดีของพรรค
- (ข) เสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างมวลสมาชิก
- (ค) รับเรื่องราวร้องทุกข์ และติดตามผล
- (ง) จัดทำแผนประชาสัมพันธ์พรรคทั้งในยามปกติและในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๓) งานธุรการ

- (ก) บริการในการจัดบันทึกข้อมูล รับ-ส่งเอกสาร
- (ข) อำนวยความสะดวกในกิจการประชุมพรรค
- (ค) จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน
- (ง) ดูแลความสะอาดเรียบร้อยและความปลอดภัยของสำนักงาน

ฝ่ายการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

(๑) งานสมาชิก

- (ก) รับสมัครสมาชิก ทำบัตร จัดเก็บทะเบียนประวัติ
- (ข) การจัดตั้งสาขาพรรคหรือองค์การเสริมสร้างพรรค

(๒) งานกิจการสภา

- (ก) รวบรวมเรื่องจากการประชุมของรัฐสภา และกรรมาธิการ
- (ข) รวบรวมและติดตามวาระการประชุมของรัฐสภา และผลการประชุมของรัฐสภา
- (ค) จัดทำเอกสารกับคณะกรรมาธิการของพรรคและกรรมการรัฐสภาของพรรค

(๓) งานประสาน

- (ก) ประสานงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรค ผู้บริหารพรรค กรรมาธิการของพรรค กรรมการต่าง ๆ ตลอดจนสมาชิกพรรค
- (ข) เตรียมเอกสารต่าง ๆ เพื่อตอบโต้ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง

ฝ่ายวิชาการมีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานนโยบายและแผน

- (ก) จัดการประชุมสัมมนาทุกระดับของพรรค
- (ข) จัดทำบันทึกและรายงานการประชุม
- (ค) ประสานงานกับส่วนราชการ และพรรคการเมืองอื่น ๆ ตลอดจนองค์กรเอกชน
- (ง) จัดทำแผนงบประมาณเพื่อสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่น

(๒) งานกฎหมาย

- (ก) ร่างกฎหมาย ญัตติ หรือกระทู้
- (ข) ติดตามการดำเนินการยกร่างกฎหมายต่าง ๆ
- (ค) งานบริการด้านกฎหมาย
- (ง) ให้คำแนะนำทางกฎหมาย

(๓) งานข้อมูล

- (ก) เตรียมข้อมูลอภิปรายให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรค ผู้บริหารพรรค กรรมาธิการของพรรค กรรมการต่าง ๆ ตลอดจนสมาชิกพรรค
- (ข) จัดทำเอกสารวิชาการต่าง ๆ
- (ค) จัดเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชน
- (ง) จัดงานห้องสมุดการเมือง
- (จ) จัดระบบบริการข้อมูลแก่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกพรรคและประชาชนโดยทั่วไปด้วยความรวดเร็ว

หน่วยงานดังกล่าวข้างต้น เลขานุการพรรคอาจเสนอให้มีการเปลี่ยนแปลงได้ตามความจำเป็นของงาน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมาธิการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๒
สำนักงานสาขาพรรค

ข้อ ๔๔. ให้มีสำนักงานสาขาพรรคเป็นหน่วยงานในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของพรรคในท้องที่ที่พรรคได้จัดตั้งสาขาพรรค โดยอยู่ในการกำกับดูแลของหัวหน้าสำนักงานสาขาพรรค ตามความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๔๕. สำนักงานสาขาพรรค มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานการเงินและบัญชี

- (ก) จัดทำบัญชีรับจ่ายเงินของสาขาพรรค
- (ข) จัดทำงบประมาณประจำปีของสาขาพรรค
- (ค) จัดทำงบการเงินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) งานประชาสัมพันธ์

- (ก) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจการของสาขาพรรคและให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชนในท้องถิ่น
- (ข) รับเรื่องร้องทุกข์และติดตามผล
- (ค) จัดทำโครงการและแผนงานในการดำเนินกิจการของสาขาพรรค

(๓) งานสมาชิก

- (ก) รับสมัครสมาชิกพรรคเพื่อจัดส่งให้สำนักงานใหญ่พรรคดำเนินการต่อไป
- (ข) จัดทำทะเบียนสมาชิกพรรคในท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น
- (ค) ประสานงานกับสำนักงานใหญ่พรรคและสมาชิกพรรค เพื่อดำเนินการกิจกรรมของพรรค

(๔) งานธุรการ

- (ก) จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน
- (ข) ดูแลความสะอาดเรียบร้อยและความปลอดภัยของสำนักงาน
- (ค) บริการจัดบันทึกข้อมูล รับ-ส่งเอกสาร

หมวด ๑๐

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๔๖. ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้ง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งทั่วไป จำนวนไม่น้อยกว่าห้าคนเพื่อทำหน้าที่คัดเลือกสมาชิกพรรคที่เหมาะสมและมีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ และแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้ครบตามจำนวนที่กฎหมายได้กำหนดไว้

ข้อ ๔๗. ในการพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรคทั้งแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยมีหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังนี้

(๑) ให้สำนักงานใหญ่ของพรรค มีหน้าที่ในการรับสมัครสมาชิกพรรคผู้ประสงค์ที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งในแบบบัญชีรายชื่อหรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก

(๒) ให้คณะกรรมการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งทั่วไป พิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรคซึ่งเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย มีความรู้ ความสามารถเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรค

ข้อ ๔๘. การตัดสินใจของคณะกรรมการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งทั่วไปที่คัดเลือกบุคคลลงสมัครรับเลือกตั้งให้ถือเป็นที่สุด เว้นแต่คณะกรรมการบริหารพรรคจะได้มีมติเป็นอย่างอื่นก็ให้ถือเอาตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติ

ข้อ ๔๙. สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๕๐. ในการเลือกตั้งคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้คณะกรรมการสาขาพรรคประจำเขตหรือท้องที่ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคที่ได้รับเลือกตั้งในท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณา แล้วแจ้งคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อพิจารณาต่อไป ในกรณีที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่มีการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องถิ่นนั้น ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ

หมวด ๑๑

การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาและสมาชิกสภาท้องถิ่น

ข้อ ๕๑. ภายหลังจากเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้ง ให้หัวหน้าพรรคเรียกประชุมบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้ก่อนเปิดประชุมรัฐสภาครั้งแรกเพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานด้านรัฐสภา

ข้อ ๕๒. การเสนอหรือรับรองร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ หรือการเสนอกระทู้เรื่องใด ๆ ที่ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค ตลอดจนการอภิปรายการลงมติในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือรัฐสภา ให้เป็นไปตามมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

คณะกรรมการบริหารพรรคอาจมีมติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ เว้นแต่มตินั้นจะขัดหรือแย้งกับกฎหมายหรือข้อบังคับพรรคหรือหลักการพื้นฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ข้อ ๕๓. การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกที่เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือองค์กรปกครองอื่น ๆ ซึ่งประชาชนเป็นผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งให้ใช้ข้อบังคับหมวดนี้โดยอนุโลม

หมวด ๑๒

แผนและการกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๔. แผนและกำหนดระยะเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองในท้องที่ใด หรือเขตเลือกตั้งใดให้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาอนุมัติจัดตั้งตามความประสงค์ของสมาชิกสามัญในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้น ๆ ตั้งแต่หนึ่งร้อยคนขึ้นไป แต่ทั้งนี้ในคราวแรกต้องจัดตั้งสาขาพรรคไม่น้อยกว่าภาคละหนึ่งสาขาภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมาย

ข้อ ๕๕. ภายใต้บังคับข้อ ๕๔ การดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องที่ใด หรือเขตเลือกตั้งใดให้ดำเนินการจัดตั้งเป็นศูนย์ประสานงานพรรคประจำท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้น ๆ ก่อนจนกว่าจะครบหนึ่งปี จึงสามารถขออนุญาตต่อคณะกรรมการบริหารพรรคจัดตั้งเป็นสาขาพรรค

ในกรณีการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง มีความจำเป็นหรือคณะกรรมการบริหารพรรคได้พิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ดำเนินการขอจัดตั้งในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้นมีความพร้อมและเหมาะสม คณะกรรมการบริหารพรรคอาจอนุมัติจัดตั้งเป็นสาขาพรรคเลยก็ได้

ข้อ ๕๖. เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคในคราวแรกได้ครบภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งสาขาแล้วภายในกำหนดระยะเวลาห้าปี ให้คณะกรรมการบริหารพรรค พิจารณาจัดตั้งสาขาพรรคขึ้นอีกภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งสาขา

ข้อ ๕๗. เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้ท้องที่ใดหรือเขตเลือกตั้งใด จัดตั้งสาขาพรรคได้ ให้มีหนังสือแจ้งต่อตัวแทนของสาขาพรรคนั้น เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรกภายในหกสิบวัน และเมื่อสาขาพรรคได้เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้วให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวันเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ข้อ ๕๘. ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญในสาขาพรรค นั้นจำนวนไม่น้อยกว่าเก้าคนและไม่เกินสิบห้าคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เทรย์ญญิกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการอื่น ๆ ของสาขาพรรค

กรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๕๙. ภายใต้บังคับข้อ ๕๘ ให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคกำหนดจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรค

ในการเลือกตั้งกรรมการสาขาพรรค ให้เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรกแล้วเลือกรองประธานสาขาพรรคหนึ่งคน และกรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ รวมแล้วไม่เกินสิบห้าคน

การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสาขาพรรค จะต้องมิผู้รับรองไม่น้อยกว่าห้าคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๖๐. ให้ประธานสาขาพรรคเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งกรรมการที่ได้รับเลือกตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๕๘ (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗)

คณะกรรมการสาขาพรรค อาจกำหนดตำแหน่งอื่นใดเพิ่มเติมก็ได้ แล้วให้ประธานสาขาพรรคแต่งตั้งกรรมการที่ได้รับเลือกตั้งตามข้อ ๕๘ (๗) ดำรงตำแหน่งตามที่กำหนด

ข้อ ๖๑. ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่ได้รับเลือกตั้งตามข้อ ๕๘ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) เผยแพร่นโยบาย กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม

(๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(๔) จัดทำบัญชีรายรับรายจ่ายและงบการเงินของสาขาพรรคและรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกพรรคและประชาชนโดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสพต่อพรรคเพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้ารับสมัครเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นอื่น ๆ ตามกฎหมายในเขตสาขาพรรคนั้น ๆ

(๘) จัดทำแผนงานโครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคทุกไตรมาสเดือน และภายในหกสิบวันนับแต่สิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๖๒. คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ลาออก
- (๒) ครบวาระ
- (๓) ตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด
- (๔) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

เมื่อมีเหตุคณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรคหรือรองประธานสาขาพรรคผู้ทำหน้าที่แทนในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ข้อ ๖๓. กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๖๒
- (๓) ลาออก
- (๔) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นตำแหน่ง
- (๕) ขาดจากสมาชิกภาพ
- (๖) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำ โดยประมาทหรือความ

ผิดลหุโทษ

ข้อ ๖๔. ให้ประธานสาขาพรรคเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขาพรรค เข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคได้ ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๖๕. ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งเพื่อแถลงผลงานในรอบปี และรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

หมวด ๑๓

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่

ข้อ ๖๖. คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรค เรียกประชุมหรือเมื่อกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญ เพื่อพิจารณาเรื่องใด และด้วยเหตุผลเร่งด่วนประการใด

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการบริหารพรรค เรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการบริหารพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตาม ญัตติของผู้ให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๗. ญัตติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญ ต้องเสนอต่อหัวหน้าพรรค พร้อมกับ ลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๘. การประชุมใหญ่วิสามัญหรือวิสามัญประกอบด้วยสมาชิกพรรคดังต่อไปนี้

- (๑) กรรมการบริหารพรรค
- (๒) สมาชิกของพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น
- (๓) สมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีในขณะนั้น
- (๔) ผู้แทนของสาขาพรรคตามข้อ ๖๔ ในกรณีที่มีสาขาพรรค
- (๕) สมาชิกสามัญที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เชิญเข้าร่วมประชุม

ข้อ ๖๙. ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๖๘ มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง จึงจะเป็น องค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุม ชี้ขาด

ข้อ ๗๐. ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม ให้รองหัวหน้า พรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มาให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารอง หัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และ ให้เลขธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ก็ ให้รองเลขธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขธิการพรรคและรองเลขธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจ ปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งแล้วแต่กรณีทำหน้าที่แทน

ข้อ ๗๑. กิจการดังต่อไปนี้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่เท่านั้น

- (๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค
- (๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค
- (๓) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค
- (๔) รับรองงบการเงินประจำปีของพรรค
- (๕) กิจการอื่นตามกฎหมายบัญญัติหรือประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด

ข้อ ๗๒. คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกรัฐบาล ให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนด การประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันโดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๗๓. ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสี่เดือนต่อครั้งและหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๗๔. การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานที่ประชุมแทน และให้เลขธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุมแต่ถ้าเลขธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ก็ให้รองเลขธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๗๕. มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๓

การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ข้อ ๗๖. ในสมัยประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคอาจเรียกประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคได้ตามความจำเป็น และให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทนและให้เลขธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุมแต่ถ้าเลขธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๗๗. การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุมและมติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๔

การประชุมร่วม

คณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๗๘. ในสมัยประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคอาจเรียกประชุม คณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ได้ตามความจำเป็น และให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทนและให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๗๙. การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๘๐. มติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๕

การประชุมคณะกรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๘๑. การประชุมคณะกรรมการอื่น ๆ ให้ดำเนินการตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๘๒. การประชุมคณะกรรมการอื่น ๆ จะต้องมีการประชุมในคณะนั้น ๆ มาร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดในคณะนั้น ๆ จึงจะเป็นองค์ประชุม และมติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๖

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๘๓. คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอย่างน้อย ปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมวิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุม หรือเมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรค เท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรค ให้มีการประชุมวิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมวิสามัญ เพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีการเข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมวิสามัญตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมวิสามัญที่กรรมการสาขาพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๘๔. มติของผู้ที่ให้เรียกประชุมวิสามัญ ต้องเสนอต่อประธานสาขาพรรคพร้อมกับลายชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๘๕. การประชุมใหญ่สามัญ หรือวิสามัญสาขาพรรค ประกอบด้วยสมาชิกสาขาพรรคดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกสามัญในเขตท้องที่นั้นที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๘๖. ในการประชุมใหญ่สาขาพรรคต้องมีสมาชิกตามข้อ ๘๕ มาประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่ประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมชี้ขาด

ข้อ ๘๗. ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมสาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุม ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุมและให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๘๘. กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงินประจำปีสาขาพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๘๙. คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกคราว ให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุ วัน เวลา สถานที่ประชุมและระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๗

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๔๐. ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยสี่เดือนต่อครั้งและประธานสาขาพรรค เป็นผู้กำหนดวัน เวลา ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็น หรือตามคำขอจากคณะกรรมการสาขาพรรค จำนวนเกินกว่ากึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการเปิดประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๔๑. การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุม ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานที่ประชุม แต่หากประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทนและให้เลขานุการสาขาพรรค เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๒. มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุม

หมวด ๑๔

การบริหารการเงินและทรัพย์สินและการจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๔๓. พรรคอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

- (๑) รายได้จากค่าบำรุงของสมาชิก
- (๒) รายได้จากการบริจาคโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย
- (๓) รายได้หรือรายรับจากกิจการอื่น ๆ ที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย
- (๔) รายรับจากเงินสนับสนุนที่ได้จากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองโดยรัฐ

ข้อ ๔๔. ให้หัวหน้าพรรคจัดให้มีบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคซึ่งต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ ที่อยู่ จำนวนเงิน และรายการทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ของผู้บริจาคทุกราย ในกรณีที่เป็นการบริจาคผ่านทางสมาชิกให้ระบุชื่อสมาชิกผู้รับการบริจาคด้วย
- (๒) วัน เดือน ปี ที่รับบริจาค
- (๓) สำเนาหลักฐานการรับบริจาค

ในกรณีที่การบริจาคเป็นการให้หรือให้ใช้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ให้คิดมูลค่า โดยคำนวณตามอัตราค่าเช่าหรือค่าตอบแทนตามปกติในท้องถิ่นหรือค่าของสิทธินั้นก่อนจึงบันทึกลงในบัญชี และในกรณีที่ไม้อาจคิดมูลค่าได้ให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นนั้นให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้

หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค และสมาชิกซึ่งได้รับการบริจาคต้อง นำส่งเข้าบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคต่อเหรียญพรรค ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการบริจาค

บรรดาเงินที่พรรคได้รับการบริจาคมา ให้หัวหน้าพรรคและเหรียญพรรค นำไปฝากไว้กับ ธนาคารพาณิชย์โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามพรรค

ในกรณีที่หัวหน้าพรรค และเหรียญพรรค นำเงินไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ให้หัวหน้าพรรคแจ้งหมายเลขบัญชีของบัญชีเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชี พร้อมทั้งส่งสำเนาบัญชีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์รับรองแก่นายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้เปิดบัญชี

ข้อ ๔๕. รายจ่ายของพรรค มีดังนี้

- (๑) รายจ่ายปกติที่ต้องจ่ายตามงบประมาณประจำปี
- (๒) รายจ่ายพิเศษซึ่งมิได้กำหนดไว้ในงบประมาณประจำปี

ข้อ ๔๖. งบประมาณประจำปีของพรรค ประกอบด้วย

- (๑) งบประมาณรายรับ
- (๒) งบประมาณรายจ่ายซึ่งแยกออกเป็นประเภทเงินเดือน และค่าจ้าง ค่าตอบแทน

ค่าใช้สอยและวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค ค่าครุภัณฑ์และอื่น ๆ

ข้อ ๔๗. งบประมาณและปีการบัญชีของพรรคให้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม และสิ้นสุดในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีเดียวกัน

ข้อ ๔๘. การรับและการจ่ายเงินของพรรคให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรค กำหนดไว้ แต่จะต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อข้อบังคับพรรคหรือบทบัญญัติแห่งกฎหมายและรายรับซึ่งได้จากเงินสนับสนุนจากรัฐตาม ข้อ ๔๓(๔) และจะต้องนำเงินจำนวนดังกล่าวไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งไปใช้จ่ายเพื่อการบริหารพรรค และสาขาพรรค การหาสมาชิกเพิ่ม การใช้จ่ายในการเลือกตั้ง การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๔๙. ให้คณะกรรมการบริหารพรรครับผิดชอบการบริหารการเงิน และการบัญชีของพรรค และสาขาพรรคให้ถูกต้องตามความเป็นจริงโดยให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้สำนักงานใหญ่โดยหัวหน้าพรรคและสาขาพรรคโดยประธานสาขาพรรคจัดทำบัญชีของพรรคและบัญชีสาขาพรรคประกอบด้วย

- (ก) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย
- (ข) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค
- (ค) บัญชีแยกประเภท
- (ง) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

ให้ประธานสาขาพรรคส่งสำเนาบัญชีรายรับจากการบริจาคไปให้สำนักงานใหญ่ ภายหลังจากลงรายการแล้วเสร็จโดยพลันแต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินกำหนดห้าวัน

(๒) การจัดทำบัญชีตาม (๑) ให้จัดทำเป็นงบการเงินเป็นประจำทุกรอบหกเดือนโดยงบการเงินต้องประกอบด้วย งบดุล งบรายได้และค่าใช้จ่าย และให้ประธานสาขาพรรคส่งงบการเงินดังกล่าวพร้อมทั้งรับรองความถูกต้องแล้วส่งให้สำนักงานใหญ่พรรคดำเนินการต่อไป

(๓) พรรคต้องจัดทำงบการเงิน ซึ่งรวมถึงงบการเงินของสาขาพรรคด้วยในทุกรอบปีปฏิทินโดยมีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองแล้ว และต้องเสนอให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติภายในเดือนเมษายนของทุกปีเมื่อที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติแล้ว ให้หัวหน้าพรรครับรองความถูกต้องร่วมกับเหรัญญิกพรรค และให้หัวหน้าพรรคส่งงบการเงินดังกล่าว ต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติพร้อมทั้งสำเนาบัญชีตาม (๑) (๔) ในส่วนที่พรรคได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐพรรคจะต้องจัดทำรายการใช้จ่ายของพรรคในส่วนนี้ทุกรอบปีปฏิทินให้ถูกต้องตามความเป็นจริงและยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป

หมวด ๑๔

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับและแนวนโยบายของพรรค

ข้อ ๑๐๐. การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและนโยบายของพรรค จะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๑๐๑. การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคหรือแนวนโยบายของพรรคต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขต่อไปนี้

(๑) ญัตติเสนอมาจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่ออกเสียงลงคะแนนอนุมัติโดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม

ข้อ ๑๐๒. หากมีปัญหาจะต้องตีความข้อบังคับไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจตีความโดยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด

หมวด ๑๖
การยุบเลิกพรรค

ข้อ ๑๐๓. พรรคกิจสังคมมีเจตนารมณ์ ที่จะสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขไว้แต่จะถูกยุบเลิกพรรคตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

ข้อ ๑๐๔. การยุบเลิกสาขาพรรค ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๐๕. ในกรณีที่พรรคต้องยุบเลิก ให้ทรัพย์สินของพรรคตกเป็นของสภากาชาดไทย หรือมูลนิธิอื่นใดตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๐๖. ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่ดำรงตำแหน่งอยู่ เป็นคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อบังคับนี้ และให้ดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งตอบรับการเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคฉบับนี้ จากนายทะเบียนพรรคการเมือง

ให้บรรดาสมาชิกพรรคที่ได้รับอนุมัติให้จดทะเบียนสาขาพรรคถูกต้องตามกฎหมายก่อนวันประกาศใช้ข้อบังคับพรรคนี้คงเป็นสมาชิกพรรคตามข้อบังคับพรรคนี้

บรรดาระเบียบ คำสั่ง หรือกิจการทั้งหลายที่มีอยู่หรือที่ได้ดำเนินการไปแล้วตามข้อบังคับพรรคกิจสังคม พ.ศ. ๒๕๓๐ ให้ถือว่าเป็นของพรรคกิจสังคมตามข้อบังคับนี้และให้มีผลบังคับใช้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดแย้งกับข้อบังคับนี้

ชื่อพรรคการเมือง

พรรคเอกภาพ (อภ.)

SOLIDARITY PARTY (SLP.)

วันจดทะเบียนพรรคการเมือง

10 มีนาคม 2526

หัวหน้าพรรค

นายชาติวัฒน์ ชาติกรกุล

เลขาธิการพรรค

นายเสถียรพงษ์ รัตนภิรมย์

สำนักงานใหญ่

66 ถนนจรัญสนิทวงศ์ ซอย 66

แขวงบางพลัด เขตบางพลัด

กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์

4248630, 4241855

โทรสาร

4240291

นโยบายพรรคเอกภาพ พ.ศ. ๒๕๕๒

๑. นโยบายด้านการเมืองและการบริหารราชการ

๑.๑ สถาบันพระมหากษัตริย์

เป้าหมาย เพื่อเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ให้ทรงดำรงอยู่ในฐานะ อันเป็นที่เคารพสักการะ ผู้ใดจะละเมิดมิได้

วิธีดำเนินการ

- ๑) เทิดทูนให้สถาบันพระมหากษัตริย์เป็นศูนย์รวมของความสามัคคีของชนในชาติ
- ๒) น้อมเกล้าฯ รับฟังพระราชปราชญ์ พระราชวินิจฉัย โดยถือว่าเป็นพระมหากษัตริย์คุณล้นพ้น

๑.๒ การปกครองระบอบประชาธิปไตย

เป้าหมาย เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองตั้งแต่ระดับท้องถิ่น จนถึงระดับชาติโดยการกระจายอำนาจทางการบริหารและการปกครองสู่ท้องถิ่น

วิธีดำเนินการ

- ๑) สนับสนุนให้มีการจัดสรรเงินงบประมาณให้ทุกหมู่บ้านทั่วประเทศ ได้รับเงินงบประมาณที่เหมาะสมอย่างเท่าเทียมกันตามข้อเสนอของหมู่บ้าน
- ๒) สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการกระจายอำนาจ ทางการบริหารและการปกครองตนเองของประชาชนในทุกกระดับโดยจัดให้มีการเลือกตั้งตัวแทนของประชาชน แทนการแต่งตั้งเพื่อเข้าไปทำหน้าที่ในการบริหารและการปกครองตนเองในองค์กรปกครองท้องถิ่นทุกระดับ ตลอดจนจัดให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อเปิดโอกาสให้ตัวแทนของประชาชนเข้ามารับผิดชอบการบริหารและการปกครองตนเองในระดับจังหวัด และให้มีการอยู่ในตำแหน่งทางการเมืองของตัวแทนประชาชนโดยมีระยะเวลาไม่เกิน 4 ปี
- ๓) เพิ่มบทบาท และอำนาจในการตัดสินใจขององค์กรปกครองท้องถิ่นให้มีอำนาจในการกำหนดนโยบายการพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และการวางผังเมือง ตลอดจนส่งเสริมให้องค์กรปกครองท้องถิ่นของประชาชนมีฐานะเป็นนิติบุคคลและสนับสนุนให้มีความเป็นอิสระในการดำเนินการบริหารงานได้ด้วยตนเองภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย

๔) ส่งเสริมการรวมกลุ่มของประชาชนตามลักษณะอาชีพและความสนใจ ตลอดจนปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนมีอำนาจต่อรองทางการเมืองเศรษฐกิจและสังคมภายใต้กฎหมาย ตลอดจนให้ความคุ้มครองประชาชนในการใช้สิทธิ และเสรีภาพดังกล่าว

๕) สนับสนุนกิจการของสถาบันนิติบัญญัติ เพื่อให้ทำหน้าที่ทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๓ การดำรงวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย

เป้าหมาย เพื่อรองรับและคุ้มครองการใช้สิทธิเสรีภาพของประชาชนในกรอบของกฎหมายตลอดจนสร้างมาตรการให้มีความเป็นประชาธิปไตยมากยิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการ

๑) ส่งเสริมการสร้างวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยทั้งในโรงเรียนและในครอบครัว โดยมีการกระจายอำนาจให้นักเรียนมีสถานักเรียน และคณะกรรมการนักเรียน เพื่อคุ้นเคยกับวิถีชีวิตประชาธิปไตย โดยในครอบครัวจะต้องส่งเสริมให้บิดา มารดา ฝึกฝนวิถีชีวิตประชาธิปไตยแก่บุตรหลาน

๒) สนับสนุนรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้มีความเป็นประชาธิปไตยอยู่เสมอ

๓) ดำเนินการต่าง ๆ เพื่อป้องกันมิให้มีการใช้อำนาจรัฐ และล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยด้วยกำลัง หรือวิธีอื่นใด

๔) แก้ไขปรับปรุงกฎหมายพรรคการเมือง กฎหมายเลือกตั้งและกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้พรรคการเมืองมีบทบาทในการพัฒนาประเทศและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งองค์กรอิสระเพื่อจัดการและสอดส่องดูแลการเลือกตั้งทุกระดับให้เป็นไปโดยบริสุทธิ์ยุติธรรม

๕) ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่ล้าสมัย หรือไม่เป็นธรรม ตลอดจนมุ่งรักษาการบังคับการใช้กฎหมาย เพื่อเป็นหลักประกันให้มีความเสมอภาคทางกฎหมาย และดำเนินการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด

๑.๔ การบริหารราชการแผ่นดิน

เป้าหมาย เพื่อให้ระบบราชการปฏิบัติหน้าที่ในการบริการ และอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนอย่างเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพ

วิธีดำเนินการ

๑) จัดให้มีการบริการประชาชนเป็นแบบบริการ ณ จุดเดียวเพื่อให้เกิดความสะดวกและรวดเร็ว

๒) ดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างและระบบบริหารราชการแผ่นดินให้เหมาะสมและสอดคล้องกับระดับความเจริญ ตลอดจนการขยายตัวทางการเมือง เศรษฐกิจของประเทศโดยกำหนดทิศทางในการนำนโยบายไปปฏิบัติให้สอดคล้องและประสานงานกันอย่างมีเอกภาพ

๓) ปรับปรุงระบบการบริหารงานบุคคลของหน่วยงานในวงราชการและหน่วยงานของรัฐให้เป็นไปตามระบบคุณธรรมตลอดจนจัดให้มีกฎระเบียบเพื่ออำนวยความสะดวกในการตรวจสอบคำสั่งทางการบริหารงานบุคคล

๔) ดำเนินการปรับปรุงค่าตอบแทน และสวัสดิการของข้าราชการให้เพียงพอและสอดคล้องกับดัชนีค่าครองชีพและสภาพความเป็นจริงในขณะนั้นโดยคำนึงถึงปัจจัย ๔ ใน การดำรงชีพ

๑.๕ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของผู้มีอำนาจรัฐ

เป้าหมาย เพื่อป้องกันการแสวงหาผลประโยชน์จากการปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคลผู้มีอำนาจรัฐ อันเป็นการบ่อนทำลายความมั่นคงของชาติ

วิธีดำเนินการ

๑) สร้างจิตสำนึกให้ผู้มีอำนาจรัฐมีหิริโอตตัปปะ

๒) ส่งเสริมให้มีการตรวจสอบความมีอยู่จริงของทรัพย์สินของผู้มีอำนาจรัฐ

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

๒.๑ หมวดทั่วไป

๒.๑.๑ เศรษฐกิจแบบเข้มแข็ง

เป้าหมาย เพื่อให้กลไกตลาดเป็นหลักและจัดการผูกขาดตัดตอนการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมโดยคำนึงถึง การรักษาอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระดับที่เหมาะสมอย่างต่อเนื่อง และมีเสถียรภาพ

วิธีดำเนินการ

๑) สนับสนุนส่งเสริม และเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามาเป็นผู้ประกอบการ โดยรัฐจะให้การสนับสนุนปกป้องให้ความเป็นธรรม โดยจะไม่ก้าวก่าย แข่งขัน หรือทำการยึดกิจการของเอกชนโดยเด็ดขาด เว้นแต่กิจการนั้นจะเป็นกิจการเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของชาติ

๒) แต่งตั้งนักธุรกิจ นักอุตสาหกรรมและผู้ประกอบกิจการอื่นใด ให้เป็นกรรมการในสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หรือหน่วยงานราชการอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจ

๒.๑.๒ การสหกรณ์

เป้าหมาย เพื่อพัฒนาการสหกรณ์ให้เป็นสถาบันหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจ

วิธีดำเนินการ

๑) ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาในทุกระดับ ให้บรรจุหลักสูตรวิชาว่าด้วยสหกรณ์รูปแบบต่าง ๆ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาระบบสหกรณ์ให้เกิดขึ้นในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ อย่างทั่วถึง

๒) ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งสหกรณ์อ่อนแอกประสงค์ในทุกตำบล โดยจะยุบเลิกสหกรณ์การเกษตรประจำอำเภอ และยกฐานะขึ้นเป็นชุมนุมและสหกรณ์การเกษตรระดับอำเภอ

๓) ส่งเสริมให้กลุ่มอาชีพต่าง ๆ กลุ่มบุคคลให้จัดตั้งสหกรณ์เพื่อการนั้น ๆ ขึ้น และจะให้การสนับสนุนให้สมาชิกดำเนินงานต่อไปได้ด้วยตนเองและมีประสิทธิภาพ

๒.๑.๓ ดุลการค้าและดุลการชำระเงินของประเทศ

เป้าหมาย เพื่อให้เงินทุนสำรองของประเทศ (เงินตราต่างประเทศ) มีเสถียรภาพและมีเป้าหมาย

วิธีดำเนินการ

๑) ส่งเสริมภาคการผลิต และบริหารให้ผลิตสินค้าและให้บริการที่มีคุณภาพมาตรฐานในราคาถูกลง ซึ่งจะมีผลให้คนไทยได้เลือกซื้อ อีกทั้งจะเป็นโอกาสขยายตลาดไปสู่ต่างประเทศในเวลาเดียวกัน

๒) ส่งเสริมการออมทรัพย์ของประชาชนและระดมเงินออมมาใช้เป็นปัจจัยในการพัฒนาประเทศต่อไป

๓) การเพิ่มขึ้น หรือลดลงของเงินทุนสำรองของประเทศจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายที่รัดกุม

๒.๑.๔ การเงินและระบบภาษี

เป้าหมายเพื่อรักษาวินัย และเสถียรภาพทางการเงินและการคลังของประเทศให้มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพในการพัฒนาประเทศอย่างจริงจัง

วิธีดำเนินการ

- ๑) ให้ระบบการจัดเก็บภาษีทางตรงเป็นสำคัญ โดยจะกำหนดอัตราภาษี และราคาของผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ออกจากกันอย่างชัดเจน เพื่อให้ประชาชนผู้บริโภคได้ทราบถึงอัตราภาษีที่ต้องชำระที่แน่นอน
- ๒) ดำเนินการจัดเก็บภาษีมรดก
- ๓) ดำเนินการแก้ไขอัตราภาษีที่ดิน ภาษีโรงเรือนให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง
- ๔) ดำเนินการแก้ไขประมวลรัษฎากร เพื่อยกเว้นการจัดเก็บภาษีเงินได้ที่สมาชิกได้รับเงินปันผลคืนจากสหกรณ์ที่ตนเป็นสมาชิกอยู่

๒.๑.๕ การธนาคาร

เป้าหมาย เพื่อให้ธนาคารพาณิชย์ ตลอดจนสถาบันการเงินต่าง ๆ เป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะการกระจายความเจริญทั่วทั้งภูมิภาคของประเทศ

วิธีดำเนินการ

- ๑) สนับสนุนให้มีการจัดตั้งธนาคารท้องถิ่น เพื่อผลในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างแท้จริง
- ๒) ส่งเสริมสถาบันการเงินในการทำหน้าที่กระจายทรัพยากรสู่ภาคเศรษฐกิจตลอดจนตอบสนองความต้องการ ทางการเงินของประชาชนทุกสาขาอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๒ หมวดการพาณิชย์

๒.๒.๑ การพาณิชย์

เป้าหมาย เพื่อส่งเสริมการพาณิชย์ให้เป็นไปตามกลไกตลาดอย่างเป็นธรรม และให้มีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยตรงต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

วิธีดำเนินการ

- ๑) ส่งเสริมความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจการค้าแบบทวิภาคี และพหุภาคี ตลอดจนความสัมพันธ์กับกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ เพื่อส่งเสริมและขจัดอุปสรรคทางด้านการผลิตสินค้าเพื่อการส่งออกในภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการให้ตรงตามความต้องการของตลาด
- ๒) ส่งเสริมการค้ากับต่างประเทศ โดยตั้งเป้าหมายการส่งออกให้เพิ่มขึ้นในแต่ละปี และสนับสนุนการติดต่อหาตลาดการค้าระหว่างประเทศ ตลอดจนควบคุมมาตรฐานสินค้าส่งออก
- ๓) เพิ่มประสิทธิภาพของสำนักงานมาตรฐานสินค้า ในการตรวจสอบควบคุมคุณภาพสินค้า
- ๔) ส่งเสริมการพาณิชย์นาวีของไทยให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น โดยจะให้มีบทบาทในการรับส่งสินค้าทุกชนิดที่จะส่งออกหรือส่งเข้ามาในประเทศ

๕) รักษาระดับราคาสินค้าเกษตร ให้มีเสถียรภาพ และสอดคล้องกับภาวะตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างเป็นธรรม และมุ่งขจัดการเอารัดเอาเปรียบเกษตรกรในเรื่องราคา ปริมาณและคุณภาพ

๖) จัดตั้งกระทรวงที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศโดยเฉพาะเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการส่งเสริมให้ภาคเอกชนทำการค้าขายระหว่างประเทศได้สะดวกรวดเร็วและทันกับสถานการณ์โลก

๒.๓ หมวดการเกษตร

๒.๓.๑ ที่ดินทำกินของเกษตรกร

เป้าหมาย เพื่อให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินเป็นของตนเองอย่างเพียงพอ ในการประกอบอาชีพการเกษตร

วิธีดำเนินการ

๑) ดำเนินการโครงการปฏิรูปที่ดินเพื่อให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินเป็นของตนเองโดยเร่งรัดการปฏิรูปที่ดินในส่วนของที่ดินเอกชนและที่ดินของรัฐเพื่อกระจายโอกาสในการประกอบอาชีพให้แก่เกษตรกรอย่างแท้จริง

๒) ดำเนินการจัดตั้งธนาคารที่ดิน เพื่อสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดิน ตลอดจนเป็นกลไกในการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรให้ที่ดินทำกินในพื้นที่ซึ่งมีการปฏิรูปที่ดิน

๓) ดำเนินการกำหนดเขตเศรษฐกิจเกษตร เพื่อใช้ที่ดินให้เหมาะสมกับธุรกิจการเกษตรแต่ละสาขา เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงคุณภาพดินให้เหมาะสมแก่การพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรมในแขนงต่าง ๆ

๔) ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย เพื่อป้องกันมิให้เกิดการสูญเสียกรรมสิทธิ์ในที่ดินของเกษตรกร ตลอดจนปรับปรุงกลไก และระบบของภาครัฐในการให้ความคุ้มครองแก่ราษฎรมิให้ถูกเอารัดเอาเปรียบจากผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจดีกว่าเข้าครอบครองที่ดินอย่างไม่เป็นธรรม

๕) ปรับปรุงระบบการจัดกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วทั้งประเทศ และเร่งรัดการออกเอกสารสิทธิ์ให้แก่ราษฎรมิสิทธิ์ในที่ดินโดยเร็ว และมีประสิทธิภาพ

๖) ดำเนินการโครงการถนนน้ำเพื่อมุ่งพัฒนาและจัดระบบชลประทานขนาดกลางและขนาดเล็กไปยังพื้นที่เกษตรกรรมทั่วทุกภูมิภาคอย่างทั่วถึง เพื่อให้เป็นหลักประกันมิให้เกิดการขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร

๗) จัดตั้งกระทรวงทรัพยากรน้ำและทรัพยากรธรรมชาติเพื่อให้การจัดการเรื่องน้ำเป็นไปอย่างชัดเจน

๒.๓.๒ ผลผลิตการเกษตร การประมงและปศุสัตว์

เป้าหมาย เพื่อให้ประเทศไทยผลิตอาหารป้อนโลก หรือเป็นครัวของโลก

วิธีดำเนินการ

๑) ดำเนินการจำแนกกลุ่มเกษตรออกเป็น ๓ กลุ่ม คือ หนึ่ง กลุ่มทำการเกษตรเพื่อตนเอง สอง กลุ่มทำการเกษตรเพื่อสังคมในประเทศ สาม กลุ่มเกษตรอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกเพื่อการเป็นครัวของโลกอย่างสมบูรณ์แบบ

๒) สนับสนุนในด้านเงินทุน ด้านการตลาด ด้านคุณภาพการผลิตให้กับทุกกลุ่มเกษตรกร
อย่างจริงจังและต่อ ๔ เนื่อง

๓) สนับสนุนการทำอาชีพประมงและปศุสัตว์ โดยกำหนดเขตพื้นที่ที่เอื้อต่อการดำเนินการ
เช่น นิคมการเพาะเลี้ยงกุ้งกุลาดำ นิคมการเลี้ยงสุกรฯ

๔) กำกับดูแลอาหารสัตว์ ให้มีราคาที่เหมาะสม ตลอดจนจัดให้มี วัคซีน เพื่อป้องกันการ
ระบาดของโรคในสัตว์อย่างเพียงพอ

๒.๔ หมวดอุตสาหกรรม

๒.๔.๑ อุตสาหกรรมทั่วไป

เป้าหมาย เพื่อให้อุตสาหกรรมที่มีการลงทุนทั่วไป ดำเนินการประกอบการได้อย่างมั่นคง
วิธีดำเนินการ

๑) รับฟังข้อเสนอ ร่วมแก้ปัญหาของผู้ประกอบการภายใต้กรอบของกฎหมายอย่างเป็น
ธรรม

๒) ดำเนินการต่อคำขออนุญาต หรือรับบริการของผู้ประกอบการ จะต้องง่าย รวดเร็ว
เปิดเผย โปร่งใส ตรวจสอบได้

๓) ดำเนินการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลตามคำขออนุญาตของผู้ประกอบการ อย่าง
เคร่งครัด จริงจังและต่อเนื่องภายใต้กฎหมายด้วยความเป็นธรรม

๒.๔.๒ เกษตรอุตสาหกรรม

เป้าหมาย เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบทางการเกษตรในท้องถิ่นและอุตสาหกรรม
ที่จะส่งเสริมการเกษตรในประเทศไทย

วิธีดำเนินการ

๑) กำหนดประเภท และขนาดของอุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อการส่งออกและเพื่อใช้ภายใน
ประเทศ

๒) ดำเนินการกระจาย โรงงานอุตสาหกรรมออกไปสู่ชนบท โดยเฉพาะในแหล่งที่มีวัตถุดิบ
เพื่อให้ประชาชนมีงานทำ เพื่อลดต้นทุนการผลิต และเพื่อกระจายความเจริญทางอุตสาหกรรมไปสู่ภูมิภาค

๓) ดำเนินการแก้ไข และปรับปรุงระเบียบวิธีการส่งเสริมการลงทุนทางอุตสาหกรรมทั้งใน
ด้านเงินลงทุน และการบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานอย่างจริงจัง

๒.๕ หมวดบริหาร

๒.๕.๑ การคมนาคมและการสื่อสาร

เป้าหมาย เพื่อพัฒนาการคมนาคมขนส่ง การสื่อสารให้ทั่วถึง มีความทันสมัยและมี
ประสิทธิภาพเหมาะสมกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

วิธีดำเนินการ

- ๑) สนับสนุนการขนส่งสินค้า และผู้โดยสารโดยทางรถไฟ โดยขยายบริการรถไฟไปยังทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ ให้เป็นหลักของการขนส่งของประเทศโดยจัดสร้างสถานีรับส่งสินค้าให้มากขึ้น และใช้ระบบขนส่งแบบตู้สินค้า
- ๒) ส่งเสริมการคมนาคม และการขนส่งทางอากาศทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ โดยจะเปิดโอกาสให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจการประเภทนี้
- ๓) ดำเนินการสร้างทางหลวงชนบทและถนนในพื้นที่การเกษตรและจากแหล่งผลิตสินค้าการเกษตรมาสู่ตลาดอย่างแท้จริง
- ๔) ดำเนินการขนส่งสินค้าโดยทางน้ำให้มากยิ่งขึ้น โดยการขุดลอกแม่น้ำลำคลอง ทั้งที่มีอยู่แล้วและที่จะขุดใหม่เพิ่มมากขึ้น ตลอดจนจัดสร้างท่าเรือขึ้นในจุดที่เชื่อมโยงกับการขนส่งทางบก
- ๕) พัฒนาระบบการติดต่อสื่อสารโทรคมนาคมให้ทั่วถึง และทันสมัยโดยเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วม และกระจายการให้บริการด้านการสื่อสารโทรคมนาคมตลอดจนส่งเสริมการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการให้บริการ

๒.๕.๒ การท่องเที่ยว

เป้าหมาย เพื่อเพิ่มเงินตราต่างประเทศ และเพิ่มรายได้แก่ประชาชนในท้องถิ่นแหล่งท่องเที่ยว

วิธีดำเนินการ

- ๑) ดำเนินการปรับปรุงระเบียบ วิธีการตรวจคนเข้าเมืองให้สะดวกรวดเร็วเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ
- ๒) ส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบศิลปะและวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง
- ๓) ส่งเสริมกีฬาและบริการที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว เช่น กอล์ฟ นวดแผนโบราณ
- ๔) ส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพและความงาม
- ๕) สนับสนุนแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของแต่ละจังหวัดตามข้อเสนอของภาคเอกชนหรือประชาชน

๖) ดำเนินการป้องกันการทำลาย และการเข้าครอบครองแห่งธรรมชาติที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยว

๗) ดำเนินการยกฐานะการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยขึ้นเป็นทบวง หรือกระทรวงการท่องเที่ยว

๒.๕.๓ การพลังงานและทรัพยากรธรรมชาติ

เป้าหมาย เพื่อรักษาและคุ้มครองทรัพยากร และพลังงานของประเทศให้เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติอย่างยั่งยืน

วิธีดำเนินการ

๑) ดำเนินการจัดตั้งกระทรวงทรัพยากรน้ำและทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อเป็นหน่วยงานในการกำหนดความสัมพันธ์ทางนโยบายด้านที่ดิน น้ำ ป่าไม้ แร่ธาตุ และทรัพยากรธรรมชาติต่าง ๆ ให้สอดคล้องเป็นแนวเดียวกันเพื่อให้มีการคุ้มครอง รักษาและพัฒนาการใช้สอยทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีระบบ

๒) ดำเนินการบัญญัติกฎหมายเพื่อคุ้มครองป่าไม้ ภูเขา ดินน้ำลำธาร ตลอดจนสาธารณสมบัติของแผ่นดิน กำหนดมาตรการลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืนอย่างเฉียบขาด

๓) ดำเนินการบัญญัติกฎหมายเพื่อให้ประชาชน และหน่วยงานการปกครองท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรของท้องถิ่น

๔) ส่งเสริมโครงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติโดยชุมชนเช่น ป่าชุมชนโดยสนับสนุนให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น และประชาชนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาป่าไม้ตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติ

๒.๔.๕ แรงงานสัมพันธ์

เป้าหมาย เพื่อคุ้มครองประโยชน์ทั้งนายจ้างและผู้ใช้แรงงานอย่างเป็นธรรม

วิธีดำเนินการ

๑) ส่งเสริมการจัดตั้งสหภาพแรงงาน และสมาคมนายจ้างโดยแต่ละสถาบันจะต้องประกอบด้วยกรรมการไตรภาคีคือ นายจ้าง ลูกจ้าง และเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๒) กำหนดมาตรฐานการนัดหยุดงาน การหยุดจ้างแรงงาน หรือการกระทำใด ๆ ที่เป็นการกระทบกระเทือนต่อสภาพการทำงาน โดยวิธีการจัดตั้งอนุญาโตตุลาการซึ่งประกอบด้วยบุคคล ๓ ฝ่าย ให้ศาลแรงงานเป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณาคัดสินกรณีข้อขัดแย้ง

๓) ดำเนินการให้การศึกษาด้านแรงงานสัมพันธ์ ปัญหาข้อกฎหมายในการดำเนินงานอุตสาหกรรมและกฎหมายแรงงานแก่นายจ้างและผู้ใช้แรงงาน

๔) ดำเนินการฝึกอบรมเพิ่มพูนทักษะฝีมือแรงงานแก่ผู้ใช้แรงงานก่อนที่จะเข้าเป็นลูกจ้าง โดยร่วมมือกับผู้ประกอบการ

๕) กำหนดอัตราแรงงานขั้นต่ำ ตามประเภทของงานฝีมือ ในการทำงานของลูกจ้าง นอกเหนือไปจากตามสภาพภูมิศาสตร์

๒.๕.๕ การคุ้มครองผู้บริโภค

เป้าหมาย เพื่อให้ความคุ้มครองผู้บริโภคสินค้าและบริการให้ได้รับความเป็นธรรม

วิธีดำเนินการ

๑) ดำเนินการกำหนดมาตรฐาน การควบคุมราคาจำหน่ายสินค้าที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตประจำวัน ควบคุมราคาของปัจจัยในการผลิตสินค้าประเภทดังกล่าว

๒) ควบคุมคุณภาพของสินค้าที่ผลิตภายในประเทศให้มีประสิทธิภาพ โดยตรวจสอบคุณภาพของสินค้าที่จำหน่ายในจังหวัดอย่างสม่ำเสมอ

๓) ใช้มาตรฐานการดำเนินการลงโทษอย่างเด็ดขาดแก่ผู้ที่ปลอมปน เปลี่ยนแปลงหรือผลิตสินค้าที่ไม่ได้คุณภาพ

๔) จัดตั้งหน่วยงานของรัฐ ให้มีหน้าที่รับผิดชอบงานด้านคุ้มครองผู้บริโภคโดยตรง ภายใต้การกำกับ ควบคุมดูแล และการประสานงานที่มีเอกภาพโดยคำนึงถึงการให้ความคุ้มครองประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. นโยบายด้านสังคม

๓.๑ หมวดทั่วไป

๓.๑.๑ ความเป็นธรรมในสังคม

เป้าหมาย เพื่อความสงบสุขของประชาชนและความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติ

วิธีดำเนินการ

๑) ทำแผนศึกษาปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในประเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อดำเนินการแก้ไขและกำหนดแนวทางป้องกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒) ดำเนินการปราบปรามและขจัดผู้มีและใช้อิทธิพลทางเศรษฐกิจ การเมืองที่ผูกขาด ตัดตอน และสร้างความเดือดร้อนทุกข์ยากแก่ประชาชนให้หมดสิ้นโดยเร็ว ทั้งนี้ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐที่สนับสนุนเกื้อกูลต่อบุคคลเหล่านั้นด้วย

๓) ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงตัวบทกฎหมาย กฎข้อบังคับ และระเบียบปฏิบัติราชการทุกฝ่ายที่ให้บริการประชาชนทุกชั้นอย่างเสมอหน้า และเท่าเทียมกัน

๓.๑.๒ รักษาความสงบเรียบร้อย

เป้าหมาย เพื่อให้การกระทำความผิดทุกประเภทลดลงและมีความสงบสุขเพิ่มขึ้น

วิธีดำเนินการ

๑) ดำเนินการแก้ไขตัวบทกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง ให้มีบทลงโทษที่รุนแรงมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้ที่กระทำความผิดเกรงกลัวหลายจำ

๒) ดำเนินการปรับปรุงกวดขันเจ้าหน้าที่ป้องกันปราบปราม ให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างจริงจัง พร้อมทั้งปรับปรุงขีดความสามารถ และความคล่องตัวของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) ดำเนินการเร่งรัดการพิจารณาคดีความต่าง ๆ ของศาลให้รวดเร็วยิ่งขึ้นโดยการเพิ่มอัตรากำลังผู้พิพากษา ที่ทำการของศาล และโดยความร่วมมือด้านอื่น ๆ ของฝ่ายตุลาการทุกระดับ

๓.๑.๓ การประกันสังคม

เป้าหมาย เพื่อสร้างความมั่นใจในชีวิตที่มั่นคง และความอบอุ่นในการดำรงชีวิตให้แก่ปวงชน ซึ่งถือว่าทุกคนที่เกิดมาได้ทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติก่อนถึงวัยชราพอเพียงแล้ว สมควรได้รับการตอบแทนจากรัฐบาลตามส่วนที่เขาได้บำเพ็ญประโยชน์มา

วิธีดำเนินการ

๑) กำหนดมาตรฐานการนโยบายพัฒนาช่วยเหลือประชาชน อย่างมีประสิทธิภาพโดยการจำแนกกลุ่มของประชาชนออกเป็นชนบทในเมืองและมีการจำแนกกลุ่มประชาชนเป็นกลุ่มผู้อยู่รอด อยู่ดี เพื่อให้การสนับสนุนในรูปของสังคมสงเคราะห์สวัสดิการสังคม การพัฒนาสังคมให้เหมาะสมกับกลุ่มคนเพื่อเป็นการลดช่องว่างทางสังคม

๒) จัดให้มีสถานสงเคราะห์คนชราที่เหมาะสมเพียงพอ ให้มีเตียงเลี้ยงชีพคนชราที่ไม่ได้อยู่ในสถานสงเคราะห์ และสนับสนุนส่งเสริมให้มีการออมทรัพย์ผ่านกองทุนต่าง ๆ ตามบทบัญญัติของกฎหมาย

๓) ส่งเสริมให้มีการประกันชีวิตให้ทั่วถึงแก่ประชาชนทุกชั้นถ้าเป็นข้าราชการก็ให้มีการส่งเบี้ยประกันชีวิตแทนเงินสะสมที่ได้เลิกไป

๓.๑.๔ ปัญหาคนว่างงาน

เป้าหมาย เพื่อให้ประชาชนมีงานทำ

วิธีดำเนินการ

๑) ดำเนินการจัดตั้งสำนักงานกลางเพื่อหาทางให้ประชาชนได้งานทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาครวมทั้งออก ระเบียบควบคุมการดำเนินงานของสำนักงานของเอกชนให้มีประสิทธิภาพขึ้น และเป็นธรรมต่อประชาชน

๒) เน้นการสร้างงานในภาคเกษตรกรรมให้ได้ผลอย่างจริงจัง โดยดำเนินการพัฒนาการเกษตร และมุ่งปฏิรูปที่ดิน และจัดที่ทำกินให้แก่ประชาชนเพื่อประชาชนจะได้มีงานทำอย่างถาวร

๓) ส่งเสริมการดำเนินกิจกรรม อุตสาหกรรม ในเขตชนบท และเป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับการเกษตร ประชาชนในชนบทจะได้ใช้เวลาว่างตามฤดูกาลหรือเวลาแต่ละวันทำงานในภาคอุตสาหกรรม

๓.๒ หมวดการศึกษา

๓.๒.๑ การศึกษาของชาติ

เป้าหมาย เพื่อสร้างการศึกษาที่สามารถค้นคว้าหาความรู้ ให้มีความรู้จริง เพื่อร่วมพัฒนาสังคมที่คิดเป็นและคิดชอบ

วิธีดำเนินการ

๑) แก้ไขปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาระดับต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่น

๒) จัดทำแผนปรับปรุงคุณภาพของครูอาจารย์ อัตรากำลังอาคารสถานที่เรียน และสื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ เพื่อให้การถ่ายทอดความรู้เป็นไปอย่างสัมฤทธิ์ผลมากที่สุด

๓) จัดระบบการศึกษาของชาติเสียใหม่ ให้มีความสอดคล้อง และต่อเนื่องกันตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา

๔) กำหนดและควบคุมมาตรฐานการศึกษาในระดับต่าง ๆ ให้เท่าเทียมกัน และกระจายอำนาจบริหารไปให้ผู้บริหารการศึกษาในส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น

๕) จัดสรรงบประมาณด้านการศึกษาของชาติเสียใหม่ให้เพียงพอ และทันต่อสถานการณ์โลก โดยเพิ่มงบประมาณเป็นร้อยละ ๔.๕ ของผลผลิตรวมประชาชาติ

๖) ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงระเบียบวิธีสอบแข่งขันประจำปี ในการศึกษาต่อสถาบันอุดมศึกษา โดยให้ใช้คะแนนสะสมเฉลี่ยของมัธยมศึกษาเป็นเกณฑ์การตัดสินด้วย ทั้งนี้ต้องผ่านการทดสอบเกณฑ์มาตรฐาน

๗) ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ เปิดสอน และรับผู้ศึกษาให้มากขึ้นในสาขาวิชาที่ประเทศชาติต้องการแทนการส่งบุคคลไปศึกษาในมหาวิทยาลัยต่างประเทศ

๓.๒.๒ การศึกษานอกโรงเรียน

เป้าหมาย เพื่อเปิดโอกาสให้เยาวชน และประชาชนที่ไม่สามารถที่จะเข้าศึกษาในระดับสูงขึ้นไปได้มีโอกาสเพื่อความรู้ความสามารถและทักษะในการประกอบอาชีพ

วิธีดำเนินการ

๑) สนับสนุนส่งเสริมการศึกษาผู้ใหญ่ และการศึกษาต่อเนื่องโดยการจัดการศึกษาแก่กลุ่มผู้สนใจในอาชีพแต่ละด้านให้ได้รับความรู้ในสาขาต่าง ๆ

๒) มุ่งส่งเสริมสนับสนุนการฝึกอบรมกลุ่มอาชีพต่าง ๆ อย่างจริงจังและทั่วถึงทั้งในชนบทและในเมือง

๓) จัดตั้งโครงการฝึกวิชาชีพทั้งในระยะสั้น และระยะยาวแก่เยาวชน และประชาชนทั้งชายและหญิงในชนบท เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ และทักษะในการประกอบวิชาชีพการเกษตร

๔) พัฒนาแรงงาน ขยายการพัฒนาฝีมือแรงงาน ให้สามารถดำเนินงานได้อย่างกว้างขวาง และสามารถผลิตฝีมือแรงงานได้อย่างจริงจัง

๓.๒.๓ เยาวชนของชาติ

เป้าหมาย เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เยาวชนที่เป็นนักเรียน นักศึกษาได้มีบทบาทในการสร้างสรรค์สังคมและประเทศชาติให้มากขึ้น

วิธีดำเนินการ

๑) สนับสนุนกิจกรรมนอกหลักสูตรของนักเรียน นักศึกษาที่มีลักษณะสร้างสรรค์ และเป็นประโยชน์ต่อสังคม เช่น ค่ายอาสาพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม ครูช่วยสอนตามโรงเรียนในชนบท เป็นต้น

๒) จัดตั้งโครงการสัมพัชนบทเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียน นักศึกษาได้นำความรู้ที่ได้รับไปทดลองใช้ในสนามในช่วงฤดูร้อนของแต่ละปี

๓) จัดตั้งโครงการฝึกงานสำหรับนักศึกษาที่ประสงค์จะเข้ารับราชการเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ทั้งนี้ด้วยความร่วมมือระหว่างหน่วยงานราชการต่าง ๆ ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคกับแต่ละมหาวิทยาลัย

๓.๒.๔ กิจการลูกเสือของชาติ

เป้าหมาย เพื่อให้กิจการลูกเสือได้เป็นหลักประจำใจประชาชน ให้ระลึกถึงการบำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้อื่นและประเทศชาติก่อนตน

วิธีดำเนินการ

๑) ส่งเสริมกิจการลูกเสือระดับต่าง ๆ โดยจัดให้มีในหลักสูตรการศึกษา

๒) กำหนดหลักสูตรอบรมลูกเสือชาวบ้านให้เน้นหนักไปในทางที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

๓.๓ หมวดสาธารณสุข

๓.๓.๑ การสาธารณสุขแห่งชาติ

เป้าหมาย เพื่อเน้นหนักด้านการป้องกันโรคภัยเป็นหลัก และการตรวจรักษาเป็นรอง
วิธีดำเนินการ

- ๑) จัดตั้งโครงการสาธารณสุขแห่งชาติ และดำเนินการสาธารณสุขแบบผสมผสาน
- ๒) จัดตั้งโรงพยาบาลประจำภาคต่าง ๆ เพื่อให้เป็นแหล่งให้การบำบัดรักษาโรคแก่

ประชาชน

๓) สนับสนุนให้โรงพยาบาลประจำจังหวัดเป็นศูนย์กลาง ของการรับคนไข้จากเงินจากโรงพยาบาลประจำอำเภอ และสถานีอนามัยอยู่ตลอดเวลา

๔) สนับสนุนให้แต่ละจังหวัดมีหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ ออกไปให้การบำบัดรักษาโรคแก่ประชาชนในท้องถิ่นไกลเป็นครั้งคราว

๕) สนับสนุนให้สถานีอนามัยทำหน้าที่รักษาพยาบาลในระดับท้องถิ่น และประสานงานกับโรงพยาบาลประจำอำเภออย่างใกล้ชิด

๖) เสนอให้มีการบัญญัติกฎหมายให้โรงพยาบาลเอกชนร่วมมือกับรัฐบาลในการให้การรักษาพยาบาลคนไข้อนาถา โดยไม่คิดมูลค่าตามอัตราส่วน และความเหมาะสมของกิจการในแต่ละท้องถิ่น

๗) ดำเนินการโครงการสาธารณสุขมูลฐานอย่างทั่วถึงทั้งในชนบทและในเมือง เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ในการป้องกันตนเองให้พ้นจากโรคภัยไข้เจ็บ

- ๘) ให้การรักษาพยาบาลให้เปล่าแก่ผู้มีรายได้น้อย

๓.๓.๒ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

เป้าหมาย เพื่อให้สังคมไทยปราศจากยาเสพติดให้โทษ ซึ่งเป็นบ่อนทำลายเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ

วิธีดำเนินการ

- ๑) ส่งเสริมการกีฬา ให้เป็นยาวิเศษ

๒) ส่งเสริมให้ชาวไทยภูเขาปลูกพืชทดแทนฝิ่น และพืชเสพติดอย่างอื่น โดยรัฐช่วยสนับสนุนด้านเงินทุกและการตลาด รวมถึงการประกันราคาผลิตผลด้วย

๓) ดำเนินการประสานงาน ขอความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อป้องกันปราบปราม ผู้ผลิตผู้จำหน่าย และผู้ยุงส่งเสริมให้ยาเสพติดให้โทษไม่ให้แพร่หลาย

๔) ดำเนินการแก้ไขกฎหมาย ให้อำนาจแก่สำนักงานปราบปรามยาเสพติดให้โทษให้มากขึ้น เพิ่มงบประมาณ เจ้าหน้าที่ และอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ รวมถึงแก้ไขกฎหมายเพิ่มบทกำหนดโทษรุนแรงและเฉียบขาดยิ่งขึ้น

๕) ดำเนินการรณรงค์ให้ความรู้ถึงโทษของยาเสพติดให้โทษแก่เยาวชนตลอดจนผู้ปกครอง โดยการใช้สื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ ทั้งในโรงเรียน สมาคมผู้ปกครองและองค์การเอกชน

๖) ให้การบำบัดรักษาจิตใจ และดำเนินการฝึกฝนอาชีพ

๓.๓.๓ การกีฬา

เป้าหมาย เพื่อให้คนไทยเป็นพลเมืองที่มีความพร้อมทั้งจิตใจ ร่างกาย ในการก้าวสู่การ
ร่วมพัฒนาประเทศ

วิธีดำเนินการ

๑) ส่งเสริมสนับสนุนกีฬาทุกประเภท ทุกชนิดในโรงเรียนตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับ
อุดมศึกษา

๒) สนับสนุนโครงการกีฬาทุกระดับ ตั้งแต่ระดับหมู่บ้านจนถึงระดับชาติ นโยบายพรรค
เอกภาพ

๓) สนับสนุนการกีฬา ไปสู่กีฬาอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มรายได้ในการผลิตในการผลิต
อุปกรณ์กีฬา และนักกีฬาอาชีพ

๓.๔ ทหวดศาสนา

๓.๔.๑ การศาสนา

เป้าหมาย เพื่อให้มีการเผยแพร่หลักธรรมอันสำคัญของศาสนา เพื่อพัฒนาจิตใจของ
ประชาชนให้มีศีลธรรมอันดี

วิธีดำเนินการ

๑) ส่งเสริมทำนุบำรุงพุทธศาสนา และศาสนาอื่น ๆ ที่ประชาชนนับถือ

๒) จัดตั้งกระทรวงศาสนาและวัฒนธรรม เพื่อให้มีหน้าที่หลักในการเข้ามาดูแลสถาบัน
ครอบครัว โดยที่สถาบันครอบครัวจะต้องเป็นพื้นฐานการปลูกฝังความดีงามทางด้านจิตใจ และวางรากฐาน
จริยธรรม และคุณค่าทางด้านจิตใจแก่เด็กและเยาวชน

๓.๔.๒ ศีลธรรมและวัฒนธรรม

เป้าหมาย เพื่อให้วัฒนธรรมโน้มนำสังคม มีศีลธรรมเป็นเครื่องจรรโลงชีวิตประจำวันและ
งานในหน้าที่ เพื่อให้วัฒนธรรมเป็นเสมือนวิถีชีวิตของคนในชาติ

วิธีดำเนินการ

๑) ส่งเสริมและขยายของเขตการดำเนินงานทางวัฒนธรรมของชาติให้ครอบคลุมทั่วประเทศ
สาขาของกิจกรรม และปลูกฝังให้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต

๒) ฟื้นฟู และส่งเสริมวัฒนธรรมไทย และคุณค่าที่ดีงาม เช่น มีการสัมมาคารวะการ
เคารพยกย่องผู้มีวิญญูสูงส่งกว่า พร้อมกับบรรณรงค์เปลี่ยนแปลงค่านิยมวัฒนธรรมที่ไม่เหมาะสมกับสังคมไทย

๓) ดำรงรักษาวัฒนธรรมที่ดีงามของสังคมไทย โดยผู้ใหญ่จะต้องสืบทอดวัฒนธรรมที่ดี
แก่เด็กและเยาวชน ทั้งในครอบครัว โรงเรียน และสังคม

๔. นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม

๔.๑ อนุรักษ์ความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ

เป้าหมาย เพื่อรักษาความสมดุลของธรรมชาติในระบบนิเวศน์วิทยา

วิธีดำเนินการ

๑) จัดทำแผนพัฒนาสิ่งแวดล้อม เพื่อกำหนดแนวทางที่ชัดเจนต่อการพัฒนาสิ่งแวดล้อมต่อไปใน

อนาคต

๒) ส่งเสริมให้คนไทยในสังคมเข้าใจถึงความรู้เกี่ยวกับ หลักธรรมในศาสนาที่สอนให้คนอยู่กับสิ่งแวดล้อม โดยเป็นส่วนหนึ่งที่จะต้องพึ่งพาเกื้อกูลกันอย่างยั่งยืน

๓) ส่งเสริมและให้ความสำคัญแก่ภูมิปัญญาท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านซึ่งมีแนวคิดที่ก่อให้เกิดความสงบร่มเย็น

๔) ให้ความรู้ประชาชน เกี่ยวกับอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ อย่างถูกวิธีเช่น การปลูกป่าทดแทน ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนจะได้ดำเนินการอย่างถูกต้องเหมาะสมตามหลักการพัฒนาแบบยั่งยืน

๔.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย เพื่อกำจัดมลภาวะจากอุตสาหกรรมขนส่งและการพาณิชย์กรรมให้หมดไป

วิธีดำเนินการ

๑) กำหนดมาตรการทางกฎหมายให้โรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ จัดการควบคุมการทำลายน้ำ โสโครก และสารที่เป็นพิษอันเกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายอย่างเคร่งครัดและเป็นธรรม

๒) แก้ไขกฎหมายเพื่อเพิ่มบทลงโทษแก่ผู้ที่กระทำการฝ่าฝืน และก่อให้เกิดสภาวะแวดล้อมเป็นพิษ

๓) แก้ไขกฎหมายผังเมือง และส่งเสริมการจัดทำผังเมืองอย่างทั่วถึง และจริงจัง เพื่อประโยชน์ของการใช้ที่ดินและการป้องกันและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

๔) สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน ให้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับมลภาวะเป็นพิษ และวิธีการป้องกันและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างเต็มที่ เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางปฏิบัติ

๕. นโยบายด้านความมั่นคงและความปลอดภัยของชาติ

๕.๑ องค์การสหประชาชาติ

เป้าหมาย เพื่อร่วมรักษาสันติภาพของโลก และร่วมขัดขวางเมื่อประเทศใด ๆ ละเมิดปฏิญญาสากล

วิธีดำเนินการ

๑) ดำเนินการทุกรูปแบบ เพื่อเป็นการประกันสิทธิมนุษยชนของประชาชนทุกเชื้อชาติ ศาสนา และทุกเพศทุกวัยที่อยู่ในความคุ้มครองของประเทศไทย

๒) สนับสนุนการใช้สิทธิมนุษยชนที่ได้กระทำไปโดยมิได้ขัดกับบทบัญญัติ แห่งรัฐธรรมนูญ และกฎหมายอื่นใด และขัดขวางหากมีการละเมิดสิทธิอันชอบธรรมนั้น

๓) ให้การสนับสนุนร่วมมือทั้งด้านกำลังทหาร อาวุธยุทโธปกรณ์ในกองกำลังสหประชาชาติ เพื่อปกป้อง หรือบังคับให้มีการปฏิบัติตามกฎบัตรของสหประชาชาติ ตามมติขององค์การสหประชาชาติ

๔) ยินยอมตามมติขององค์การสหประชาชาติ หรือองค์การย่อยอื่น ๆ ที่สังกัดองค์การสหประชาชาติในเมื่อมตินั้นกระทำด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม และไม่เป็นการเสียเกียรติภูมิของชาติไทย

๕.๒ ความสัมพันธ์กับต่างประเทศ

เป้าหมาย เพื่อให้ประเทศไทยเป็นส่วนหนึ่งของโลกเท่ากับโลกเป็นส่วนหนึ่งของประเทศ

วิธีดำเนินการ

๑) ดำเนินนโยบายเปิดความสัมพันธ์ทางการทูตกับทุกประเทศแต่ทั้งนี้ประเทศนั้น ๆ จะต้องไม่มีการกระทำหรือเจตนาแทรกแซงกิจการภายในของประเทศไทย

๒) ร่วมมือกับนานาประเทศในการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม การศึกษา และขนบธรรมเนียมประเพณีซึ่งกันและกัน เพื่อพัฒนาให้สังคมก้าวหน้า และอยู่ร่วมกันด้วยสันติสุข

๓) ไม่เข้าแทรกแซงกิจการภายในประเทศอย่างเคร่งครัดหากมีความขัดแย้งระหว่างประเทศ แต่จะดำเนินการแก้ไขปัญหาโดยวิธีทางการทูตเป็นหลัก

๔) ไม่ยินยอมให้ประเทศใด ๆ ใช้ดินแดนของประเทศไทยเป็นฐานทัพในการรุกรานหรือแทรกแซงกิจการภายในของประเทศอื่น

๕) ดำเนินการร่วมมืออย่างจริงจัง ในองค์การอาเซียน ในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสังคมวัฒนธรรม ทั้งนี้โดยการยึดถือเกียรติภูมิของประเทศซึ่งกันและกัน

๖) ดำเนินการพิจารณาร่วมมือกับประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และภาคพื้นแปซิฟิกในการร่วมมือกันพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ และการพลังงาน อย่างจริงจังเพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนเครื่องอุปโภคบริโภค และการพลังงานแห่งชาติ

๗) สนับสนุนส่งเสริมการรวมตัวกันของกลุ่มประเทศอาเซียน ในการพัฒนากำลังป้องกันทางทหารเพื่อปกป้องคุ้มครองความปลอดภัยกันอย่างมีประสิทธิภาพ

๘) สนับสนุนส่งเสริมการรวมตัวของประเทศต่าง ๆ ในแต่ละภูมิภาค เพื่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม การศึกษาและวัฒนธรรม แต่คัดค้านการรวมตัวกันทางทหารที่มีเจตนาเพื่อรุกรานประเทศอื่น

๕.๓ กองทัพ

เป้าหมาย เพื่อให้กองทัพเป็นกำลังพลที่มีคุณค่ายิ่งในการร่วมกันฝ่ายพลเรือน ในการพัฒนาประเทศในยามสงบ

วิธีดำเนินการ

๑) สนับสนุนให้ทหารทุกเหล่าทัพได้จัดกองกำลังเคลื่อนที่เพื่อดำเนินการ สนับสนุนโครงการพัฒนาชนบท และการพัฒนาชุมชนทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา

๒) ดำเนินการให้หน่วยทหารทุกเหล่าทัพได้ใช้ความรู้ ความสามารถ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ไปในการสร้างหรือบูรณะซ่อมแซมสาธารณูปโภค สาธารณูปการของชุมชน

๓) จัดฝึกอบรมวิชาชีพให้แก่พลทหาร หรือทหารชั้นผู้น้อยหรือใช้เวลาให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ ในขณะที่เข้ามาอยู่ในกองทัพ ทั้งนี้เมื่อออกไปเป็นทหารกองหนุนจะได้นำความรู้ไปประกอบอาชีพเลี้ยงดูครอบครัวต่อไป

๕.๔ กองกำลังรักษาดินแดน

เป้าหมาย เพื่อให้คนไทยทุกคนสำนึกในแผ่นดินเกิด

วิธีดำเนินการ

- ๑) สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มเยาวชนชุมชนให้มีความรู้ความสามารถในการป้องกันภัยการหาข่าว เพื่อเป็นกองกำลังป้องกันชุมชน ตลอดจนปลูกฝังความเสียสละ และความรักชาติให้แก่ประชาชน
- ๒) สนับสนุนการจัดตั้งองค์การป้องกันฝ่ายพลเรือนตามชายแดน และจังหวัดที่มีความสำคัญในการป้องกันประเทศ
- ๓) สนับสนุนกิจการอาสาสมัครรักษาดินแดนโดยปลดถ่ายผู้ที่มีอายุสูงออก รับผู้ที่มีอายุวัยฉกรรจ์เข้าแทน

๕.๕ การป้องกันประเทศ

เป้าหมาย เพื่อให้กองทัพของชาติป้องกันภัยได้อย่างตลอดเวลา

วิธีดำเนินการ

- ๑) ดำเนินการพัฒนากำลังกองทัพให้มีประสิทธิภาพทั้งด้านอาวุธ ยุทโธปกรณ์กำลังพล และเทคนิคต่าง ๆ ทุก ๆ ด้าน
- ๒) สนับสนุนให้มีการค้นคว้าเพื่อการพัฒนาอาวุธยุทโธปกรณ์ต่าง ๆ ได้ด้วยตนเองอย่างจริงจัง เพื่อประหยัดงบประมาณของกองทัพในด้านการจัดซื้อจากต่างประเทศอื่นจะช่วยให้กองทัพมีงบประมาณในการพัฒนาด้านอื่น ๆ ได้อย่างเพียงพอ
- ๓) ปรับปรุงค่าครองชีพ สวัสดิการแก่ทหารอย่างเป็นธรรม และจะแก้ไขระเบียบการเบิกจ่ายเงิน เบี้ยเลี้ยงและเงินเพิ่มพิเศษอื่น ๆ ที่จะได้ตามสิทธิให้รวดเร็ว
- ๔) ดำเนินการปรับปรุงโครงสร้าง และระบบของกองทัพให้มีฐานะ และอำนาจเท่าเทียมกัน เพื่อป้องกันการสะสมกำลัง หรือรวมกลุ่มที่เป็นฐานอำนาจทางการเมืองของบุคคลหรือกลุ่มใดโดยเฉพาะ
- ๕) ดำเนินการจัดการการทุจริต และประพฤติมิชอบในการเกณฑ์ทหารอย่างเฉียบขาด

๕.๖ ความปลอดภัยของคนในชาติ

เป้าหมาย เพื่อให้ตำรวจเป็นของประชาชนอย่างแท้จริง และพัฒนากิจการตำรวจให้เข้มแข็งและมีคุณธรรม

วิธีดำเนินการ

- ๑) ให้ตำรวจนครบาลไปสังกัดกรุงเทพมหานคร และตำรวจภูธรขึ้นอยู่กับจังหวัดภายใต้การบังคับบัญชาของผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น ๆ และสนับสนุนให้มีตำรวจเทศบาลแต่ละเทศบาลด้วย
- ๒) จัดบริการเครื่องมือสื่อสาร และอาวุธประจำกายของตำรวจให้มีประสิทธิภาพและเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน
- ๓) จัดบริการทางวิชาการและเทคนิคใหม่ ๆ ให้แก่กิจการตำรวจของกรุงเทพมหานครและจังหวัดต่าง ๆ

๔) สนับสนุนส่งเสริมกองกำลังตำรวจในการจัดบริการด้านจิตวิทยาเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีและความศรัทธาของประชาชนต่อตำรวจ

๕) ให้ตำรวจกองปราบปรามมีขอบข่ายงานปราบปรามสูงขึ้น
นายทะเบียนพรรคการเมืองได้ตอบรับการเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรคเอกภาพ พ.ศ. ๒๕๕๒
ตามนัยมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้ว

ข้อบังคับพรรคเอกภาพ

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งอนุวัติตามกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ คณะกรรมการบริหารพรรคโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่พรรคเอกภาพ จึงกำหนดข้อบังคับพรรคไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับพรรคเอกภาพ พ.ศ. ๒๕๕๑"

ข้อ ๒. ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งการตอบรับการเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคจาก นายทะเบียนพรรคการเมือง

ข้อ ๓. ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับพรรคเอกภาพ พ.ศ. ๒๕๓๑

(๒) ข้อบังคับพรรคเอกภาพ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ข้อบังคับพรรคเอกภาพ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

(๔) ข้อบังคับพรรคเอกภาพ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๙

ข้อ ๔. ให้เรียกชื่อพรรคนี้ว่า "พรรคเอกภาพ" เรียกชื่อย่อว่า "อก." และเรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า "SOLIDARITY PARTY" มีชื่อย่อภาษาอังกฤษเรียกว่า "SLP"

ข้อ ๕. เครื่องหมายพรรคเอกภาพ ประกอบขึ้นเป็นรูปเส้นตอกสานกันเป็นทรงกลมมีสีเขียวล้อมรอบด้วย วงกลมสีแดง และมีอักษรชื่อพรรคเอกภาพภาษาไทย และ ภาษาอังกฤษอยู่นอกวงกลมใต้เครื่องหมาย

เครื่องหมายพรรคเอกภาพตามวรรคหนึ่ง รูปเส้นตอกสานกันเป็นทรงกลมหมายถึง ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียว รู้รักสามัคคี ความเป็นเอกภาพเดียวกัน สีเขียวหมายถึง ตัวแทนคนส่วนใหญ่ของประเทศประกอบอาชีพ เกษตรกรรม วงกลมสีแดงหมายถึง การหล่อหลอมรวมกันของ สีแดง สีขาว และสีน้ำเงิน กล่าวคือ การดำเนินการให้เกษตรกร ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศมีชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีเอกภาพภายใต้สถาบัน ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์เท่านั้นที่จะนำพาประเทศไปสู่สันติสุขได้

ข้อ ๖. ในการรับรองเอกสาร ผู้มีอำนาจลงนามของพรรคจะต้องลงนามพร้อมตราขาน เครื่องหมายของ พรรคจึงจะสมบูรณ์

ตราขานเครื่องหมายของพรรคตามวรรคหนึ่ง เป็นเครื่องหมายในลักษณะเดียวกันตามข้อ ๕. โดยจัดทำ ขนาดตามความเหมาะสมของงานและมีสีเขียวล้วน

ข้อ ๗. สำนักงานใหญ่พรรคเอกภาพตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ ๖๗๐/๑๐๔ ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวง บางพลัด เขตบางพลัด กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐ สาขาพรรคเอกภาพที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งขึ้นในท้องที่ใด ให้เรียกชื่อว่า "พรรคเอกภาพสาขา" โดยมีชื่อท้องที่นั้นต่อท้ายด้วย

หมวด ๑

สมาชิกภาพ

ข้อ ๘. สมาชิกพรรคเอกภาพมี ๓ ประเภท คือ

- (๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์
- (๒) สมาชิกสามัญ
- (๓) สมาชิกสมทบ

ข้อ ๙. สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลผู้ทรงคุณวุฒิ หรือ ผู้มีอุปการะคุณ หรือผู้ให้ความอุปถัมภ์แก่พรรค ซึ่งคณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควรและเชิญเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ โดยสมาชิกภาพเริ่มเมื่อพรรคเอกภาพได้รับหนังสือตอบรับคำเชิญ

ข้อ ๑๐. สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลผู้มีสัญชาติไทยโดยการเกิด และมีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปี บริบูรณ์ ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช และไม่มีลักษณะที่ต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งยึดถือปรัชญาของพรรครวมทั้งเห็นชอบและสนับสนุนวัตถุประสงค์และนโยบายของพรรค

ข้อ ๑๑. สมาชิกสมทบ ได้แก่ บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ที่เลื่อมใสในปรัชญาและนโยบายของพรรค ซึ่งประสงค์ที่จะสมัครเป็นสมาชิกของพรรค

ข้อ ๑๒. ผู้ประสงค์จะสมัครเป็นสมาชิกของพรรค ให้ยื่นใบสมัครต่อเลขาธิการพรรคหรือต่อประธานสาขาพรรค ตามแบบและวิธีการที่พรรคกำหนด

สมาชิกภาพเริ่มเมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติอนุมัติให้รับเข้าเป็นสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๓. สมาชิกพรรคสิ้นสุดลงเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น
- (๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออก
- (๕) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๑๐. หรือตามกฎหมายพรรคการเมือง

หมวด ๒

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิก

ข้อ ๑๔. สมาชิกกิตติมศักดิ์และสมาชิกสมทบ มีสิทธิเช่นเดียวกับสมาชิกสามัญทุกประการ แต่ยกเว้นสิทธิเป็นกรรมการบริหารพรรค และออกเสียงลงคะแนนในที่ประชุมใหญ่ ที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๕. สมาชิกสามัญมีสิทธิ ดังนี้

(๑) มีสิทธิเข้าประชุมแสดงความคิดเห็นอภิปรายในที่ประชุมใหญ่พรรค และ/หรือ ประชุมใหญ่วิสามัญพรรค แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน โดยต้องลงทะเบียนแสดงความจำนงขอเข้าประชุมใหญ่ และ/หรือ ประชุมใหญ่วิสามัญพรรคก่อนถึงวันประชุมไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน

- (๒) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารพรรค และกรรมการบริหารสาขาพรรค
- (๓) มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยเท่าเทียมกัน
- (๔) มีสิทธิใช้สถานที่ของพรรคหรือบริการใดที่พรรคจัดขึ้นเพื่อบริการแก่สมาชิก
- (๕) มีสิทธิในการลงสมัครรับเลือกตั้งในนามพรรค ในทุกระดับ
- (๖) มีสิทธิได้รับฝึกทักษะเพื่อการพัฒนาบุคลิกภาพของตนให้มีความก้าวหน้าในอาชีพ
- (๗) มีสิทธิได้รับสิทธิพิเศษอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๑๖. สมาชิกมีหน้าที่ ดังนี้

- (๑) สนับสนุนและปฏิบัติตามนโยบาย ข้อบังคับ ระเบียบ มติ และคำสั่งของพรรคโดยเคร่งครัด
- (๒) เผยแพร่ปรัชญา วัตถุประสงค์และนโยบายของพรรคให้เป็นที่รู้และเข้าใจอย่างทั่วถึงภายใน

ประชาคมที่ตนมีภูมิลำเนาอยู่

- (๓) ช่วยเหลืองานของพรรคตามที่ได้รับมอบหมาย
- (๔) รักษาวินัยและความสามัคคีภายในพรรคให้ความร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกันใน

ระหว่างสมาชิกพรรค

- (๕) ไม่ทำการใด ๆ ให้เป็นที่เสื่อมเสียชื่อเสียงและภาพพจน์ของพรรค หรือที่ก่อให้เกิดความ

แตกสามัคคีภายในพรรค

- (๖) ชำระค่าบำรุงหรือค่าลงทะเบียนตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

หมวด ๓

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๗. เพื่อให้สมาชิกมีความเข้าใจไปในแนวทางเดียวกันที่จะสรรค์สร้างและพัฒนาพรรคให้มีความเป็นสถาบันอันเป็นที่พึงของปวงชนชาวไทย จึงกำหนดวินัยที่เป็นข้อปฏิบัติ ดังนี้

- (๑) สมาชิกต้องไม่ฝ่าฝืนต่อระเบียบข้อบังคับ มติของคณะกรรมการบริหารพรรค คำสั่งและประกาศของพรรค
- (๒) สมาชิกต้องไม่ใช้ความเป็นสมาชิกพรรค สมาชิกวุฒิสภา ตำแหน่งทางการเมืองไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่น ซึ่งขัดต่อกฎหมายบ้านเมือง
- (๓) สมาชิกต้องให้เกียรติต่อสมาชิกด้วยกันเอง และต่อสมาชิกพรรคอื่น
- (๔) สมาชิกต้องไม่ให้ความช่วยเหลือสมาชิกที่กระทำความผิด ที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อชื่อเสียงของพรรค
- (๕) สมาชิกต้องไม่พังก้าวความลับของพรรคไปเปิดเผย

ข้อ ๑๘. เพื่อเป็นการเสริมสร้างและจรรโลงการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สมาชิกจักต้องมีจรรยาบรรณดังต่อไปนี้

- (๑) มีความสำนึกและเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

- (๒) มีความประพฤติ ดำรงชีพด้วยคุณธรรมและอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย
- (๓) ต้องศึกษา ยึดมั่น ในปรัชญาและนโยบายของพรรค
- (๔) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่อหน้าที่ในงานที่ได้รับมอบหมาย
- (๕) ต้องรู้จักรักสามัคคี ยึดถือประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้งเพื่อนำมาซึ่งความเป็นเอกภาพ

ของพรรค

ข้อ ๑๙. การกล่าวหาสมาชิกคนใดว่าได้กระทำการผิดวินัย หรือละเมิดจรรยาบรรณอันควรแก่การลงโทษต้องทำเป็นหนังสือยื่นต่อหัวหน้าพรรค โดยมีสมาชิกสามัญลงชื่อไม่น้อยกว่า ๑๐ คน หัวหน้าพรรคจะต้องตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นไม่เกิน ๕ คน เพื่อพิจารณาสอบสวนข้อกล่าวหาดังกล่าว ซึ่งคณะอนุกรรมการจะต้องเสนอผลการพิจารณาให้คณะกรรมการบริหารพรรคตัดสินลงโทษ หรือยกข้อกล่าวหา

ข้อ ๒๐. สมาชิกผู้ที่ได้กระทำการผิดวินัยหรือละเมิดจรรยาบรรณ ต้องได้รับโทษสถานใดสถานหนึ่ง หรือมากกว่าหนึ่งสถาน แล้วแต่กรณี ดังนี้

- (๑) ว่ากล่าวตักเตือน
- (๒) ภาคทัณฑ์
- (๓) ตัดสิทธิในฐานะสมาชิก โดยมีกำหนดระยะเวลา
- (๔) ให้พ้นจากสมาชิกภาพ

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรการพิจารณาข้อกล่าวหาต้องทำต่อหน้าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้น เว้นแต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่เข้าร่วมพิจารณาเกิน ๓ ครั้ง จึงพิจารณาได้ ในการที่มีคำสั่งลงโทษตาม (๔) ต้องมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า ๓ ใน ๔ ของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และการลงมติให้ลงโดยลับเท่านั้น

ข้อ ๒๑. การตีความข้อบังคับให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจในการตีความข้อบังคับ

หมวด ๕

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

ข้อ ๒๒. พรรคจะให้ความช่วยเหลือสมาชิกในทุกด้านภายใต้กรอบแห่งกฎหมาย

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๒๓. พรรคจะจัดให้มีห้องสมุดทั้งสำนักงานใหญ่ และสำนักงานสาขาพรรค เพื่อบริการแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๒๔. พรรคจะจัดเตรียมโครงการและแผนงานต่าง ๆ เกี่ยวกับความรู้ทางการเมืองเพื่ออบรมแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป ที่สำนักงานใหญ่และสำนักงานสาขาพรรค อย่างน้อยปีละครั้งเป็นประจำทุกปี

ข้อ ๒๕. พรรคจะจัดเตรียมบุคลากรทางการเมืองที่ทรงคุณวุฒิออกไปอบรมแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไปตามภูมิภาคต่าง ๆ นอกเหนือจากสำนักงานสาขาพรรค ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับโอกาสและความเหมาะสมของสถานการณ์นั้น ๆ

หมวด ๖

การบริหารงานพรรค

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๒๖. องค์ประกอบของการบริหารงานของพรรคประกอบด้วย

- (๑) ที่ประชุมใหญ่
- (๒) คณะกรรมการบริหารพรรค
- (๓) ที่ประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- (๔) ที่ประชุมรัฐมนตรี
- (๕) สาขาพรรค
- (๖) กลุ่มเยาวชนหรือกลุ่มกิจกรรมพิเศษอื่น

ข้อ ๒๗. ให้หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อนายทะเบียน ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เข้าดำรงตำแหน่ง และภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

ส่วนที่ ๒

ที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๘. ที่ประชุมใหญ่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดหรือเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค
- (๒) กำหนดหรือเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค
- (๓) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรค
- (๔) กิจการอื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎหมายพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๙. ที่ประชุมใหญ่ของพรรคประกอบด้วย

- (๑) คณะกรรมการบริหารพรรค
- (๒) สมาชิกสามัญของพรรคที่ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น
- (๓) ประธานสาขาพรรค ในกรณีที่ประธานสาขาแต่ละสาขาไม่สามารถมาประชุมได้ให้

กรรมการสาขานั้น ๆ เลือกกรรมการสาขาคนใดคนหนึ่งเข้าประชุมแทน

ข้อ ๓๐. การประชุมใหญ่พรรคต้องมีสมาชิกตามข้อ ๒๙. มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุมสมาชิกคนหนึ่งออกเสียงได้หนึ่งเสียง มติใดๆ ของที่ประชุมใหญ่ ให้ถือเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานที่ประชุมเป็นผู้ชี้ขาด

ข้อ ๓๑. ให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญได้โดยมติของคณะกรรมการบริหารพรรค เห็นสมควรให้เรียกประชุม

สมาชิกสามัญเข้าชื่อไม่น้อยกว่า ๑๐๐ คน เสนอให้คณะกรรมการบริหารเปิดประชุมใหญ่วิสามัญ โดยแจ้งเรื่องอันควรในการเสนอขอให้เรียกประชุม เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้รับเรื่องตามวรรคนี้แล้วให้เรียกประชุมโดยมีชักช้ายภายในระยะเวลาไม่เกิน ๔๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

ข้อ ๓๒. ให้เลขาธิการพรรคแจ้งกำหนดการประชุมใหญ่และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ไปยังสมาชิกตามข้อ ๒๙. เป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน ก่อนวันประชุม

ข้อ ๓๓. ในการประชุมใหญ่สามัญประจำปี ให้จัดระเบียบวาระการประชุม ดังนี้

- (๑) เรื่องที่ประธานที่ประชุมแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
- (๒) รับรองรายงานการประชุม
- (๓) คณะกรรมการบริหารพรรครายงานกิจกรรมและผลการดำเนินงานของพรรค
- (๔) พิจารณางบดุลของพรรค
- (๕) พิจารณาญัตติที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารพรรค
- (๖) เลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคทั้งคณะ หรือ แทนตำแหน่งที่ว่าง
- (๗) กำหนดหรือเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค
- (๘) กำหนดหรือเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค
- (๙) เรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี)

ส่วนที่ ๓

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๓๔. ให้มีคณะกรรมการบริหารพรรคที่ได้รับเลือกตั้งจากที่ประชุมใหญ่ไม่น้อยกว่า ๗ คน แต่ไม่เกิน ๔๕ คน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค (ไม่เกิน ๖ คน)
- (๓) เลขาธิการพรรค
- (๔) รองเลขาธิการพรรค (ไม่เกิน ๔ คน)
- (๕) เทรุญญิกพรรค
- (๖) โฆษกพรรค
- (๗) รองโฆษกพรรค (ไม่เกิน ๒ คน)

(๘) กรรมการบริหารอื่น

ข้อ ๓๕. การดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

(๑) ให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งหัวหน้าพรรคเป็นอันดับแรก

การเสนอชื่อผู้ที่จะเป็นหัวหน้าพรรค ต้องมีสมาชิกผู้เข้าประชุมรับรองไม่น้อยกว่า ๒๐ คน ผู้ที่ได้คะแนนเสียงข้างมากเป็นผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นหัวหน้าพรรค ถ้าได้คะแนนเสียงเท่ากันให้ใช้วิธีจับสลาก วิธีการลงคะแนนให้เป็นไปตามที่ประชุมใหญ่จะกำหนดให้กระทำการเปิดเผยหรือเป็นการลับก็ได้

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรค ตามข้อ ๓๔.วรรคหนึ่ง

(๓) ให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคให้ครบจำนวนตาม (๒) โดยให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อสมาชิกพรรคให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคได้ไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารทั้งหมด ส่วนที่เหลือให้สมาชิกในที่ประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอ การเสนอชื่อผู้ที่จะเป็นกรรมการบริหารต้องมีสมาชิกผู้เข้าประชุมรับรองไม่น้อยกว่า ๒๐ คน

(๔) ให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งตำแหน่งเลขาธิการพรรค โดยให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อกรรมการบริหารพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่อย่างน้อย ๒ คน เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งเป็นเลขาธิการพรรค ตามข้อ ๓๔ (๓)

การเสนอชื่อผู้ที่จะเป็นเลขาธิการพรรคจะต้องมีสมาชิกผู้เข้าประชุมรับรองไม่น้อยกว่า ๒๐ คน ผู้ที่ได้คะแนนเสียงข้างมากเป็นผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นเลขาธิการพรรค ถ้าได้คะแนนเสียงเท่ากันให้ใช้วิธีจับสลาก วิธีการลงคะแนนให้เป็นไปตามที่ประชุมใหญ่จะกำหนดให้กระทำการเปิดเผยหรือเป็นการลับก็ได้

(๕) ให้ที่ประชุมใหญ่เสนอชื่อผู้ที่เป็นรองหัวหน้าพรรค รองเลขาธิการพรรค เทร่ฎญิกพรรค โฆษกพรรคและรองโฆษกพรรค เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตามข้อ ๓๔ (๒) (๔) (๕) (๖) (๗) ตามลำดับจากรายชื่อกรรมการบริหารที่ได้รับเลือกตั้งใหม่

การเสนอชื่อผู้ที่จะดำรงตำแหน่งตาม (๕) จะต้องมีสมาชิกผู้เข้าประชุมรับรองไม่น้อยกว่า ๒๐ คน ในแต่ละตำแหน่ง

วิธีการลงคะแนนให้เป็นไปตามที่ประชุมใหญ่จะกำหนดให้กระทำการเปิดเผยหรือเป็นการลับก็ได้

ข้อ ๓๖. ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละ ๔ ปี เมื่อครบวาระแล้วให้มีการเลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคใหม่ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่พ้นวาระ และให้คณะกรรมการบริหารชุดเดิมรักษาการไปจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๓๗. กรณีตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๓๔ (๑) หรือ (๓) วางลงให้คณะกรรมการบริหารพรรคจัดให้มีการประชุมใหญ่ เพื่อเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่วางลงในหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง และให้ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งใหม่ อยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่ตนแทน

กรณีตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคตำแหน่งนอกเหนือจากพรรคหนึ่งว่างลงให้เป็นอำนาจของหัวหน้าพรรคพิจารณาแต่งตั้งหรือไม่แต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างจากกรรมการบริหารพรรคและให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งใหม่ อยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่ตนแทน

ข้อ ๓๘. กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเฉพาะตัวเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ถึงคราวออกตามวาระ
- (๔) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติให้ออก
- (๕) ขาดการประชุมติดต่อกันเกินกว่า ๓ ครั้ง โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรและมีได้แจ้งเป็น

หนังสือให้หัวหน้าพรรคทราบ

- (๖) ขาดคุณสมบัติตามกฎหมายพรรคการเมืองหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๓๙. คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมการบริหารงานให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับ ระเบียบ มติของพรรคตลอดจนออกระเบียบ คำสั่ง และจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

(๒) กำหนดวิธีการและพิจารณาคัดเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งในระดับต่าง ๆ รวมถึงพิจารณารับสมัครบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรคและพิจารณาลงโทษสมาชิกพรรคด้วย

(๓) ควบคุมไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามพรรคใช้จ่ายสำหรับการเลือกตั้งในทุกระดับเกินวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดในการเลือกตั้งในแต่ละระดับ

(๔) จัดหาทุน ดูแลทรัพย์สิน บริหารเงิน ทรัพย์สินของพรรค

(๕) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรครวมถึงแต่งตั้งถอดถอนตำแหน่งต่างๆ

ในคณะกรรมการบริหารพรรค

(๖) รายงานการดำเนินกิจการของพรรค สถานะการเงินของพรรค โดยจัดทำเป็นเอกสารเพื่อเสนอต่อที่ประชุมใหญ่ปีละหนึ่งครั้ง

(๗) อนุมัติจัดตั้งหรือยุบเลิกสาขาพรรค

(๘) เรื่องอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๔๐. หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้แทนของพรรคในกิจการอันเกี่ยวกับบุคคลภายนอกและเป็นผู้รับผิดชอบสูงสุดในกิจการทั้งปวงของพรรค

(๒) เป็นประธานในที่ประชุมใหญ่และการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) แต่งตั้งตำแหน่งต่าง ๆ ในคณะกรรมการบริหารพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

กรรมการบริหารพรรค

(๔) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติการใด ๆ อันเป็นประโยชน์

ต่อพรรค

(๕) แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาของพรรค

(๖) ออกประกาศหรือคำสั่งใด ๆ ของพรรคตามมติหรือความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อบังคับนี้

(๗) ออกระเบียบหรือข้อบังคับโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๘) มอบหมายให้รองหัวหน้าพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคปฏิบัติหน้าที่ทำการแทนในกรณีที่ไม้อาจปฏิบัติหน้าที่ได้

(๙) แต่งตั้ง ถอดถอน เลื่อนเงินเดือน หรืออื่น ๆ เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่พรรค

(๑๐) อำนาจหน้าที่อื่น ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ หรือ ตามมติของคณะกรรมการ

บริหารพรรค

ข้อ ๔๑. รองหัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคมอบหมาย

ข้อ ๔๒. เลขานุการพรรคมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมดูแลกิจการต่าง ๆ โดยทั่วไปของสำนักงานเลขานุการพรรค

(๒) ปกครองบังคับบัญชาเจ้าหน้าที่ของพรรค รับผิดชอบเกี่ยวกับงานของสำนักเลขานุการ

พรรค

(๓) จัดทำวาระการประชุมต่าง ๆ

(๔) งานอื่นตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ข้อ ๔๓. รองเลขานุการพรรคมีอำนาจหน้าที่ตามที่เลขานุการพรรคมอบหมาย

ข้อ ๔๔. เภรณญิกพรรคมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สิน หนี้สิน

งการเงิน ของพรรคตามหมวด ๗ และตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๔๕. โฆษกพรรคมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) แลกเปลี่ยนข่าวสารความเคลื่อนไหวตามมติของพรรคหรือมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ผลงาน กิจกรรม และนโยบายของพรรค

ข้อ ๔๖. รองโฆษกพรรคมีอำนาจหน้าที่ตามที่โฆษกพรรคมอบหมาย

ข้อ ๔๗. นายทะเบียนพรรคมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำและรักษาทะเบียนสมาชิก

(๒) ออกบัตรประจำตัวให้แก่สมาชิก

(๓) แจ้งให้สมาชิกที่พ้นจากการเป็นสมาชิกทราบ

(๔) จัดทำแผนการขยายฐานสมาชิกให้กว้างขวางเพิ่มมากขึ้นทั่วทุกภูมิภาค

ข้อ ๔๘. กรรมการบริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรค หรือหัวหน้าพรรค

มอบหมาย

ส่วนที่ ๔

ที่ประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ข้อ ๔๙. ภายหลังจากเลือกตั้งทั่วไปแต่ละครั้ง ให้เลขาธิการพรรคเรียกประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในโอกาสแรกที่สามารถจะทำได้ ก่อนวันเปิดสมัยประชุมรัฐสภาครั้งแรก เพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินงานใน รัฐสภา

ข้อ ๕๐. นอกจากที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้แล้ว ที่ประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจกำหนด ระเบียบว่าด้วยการประชุมจรรยาบรรณและวินัยของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทั้งนี้ต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อข้อบังคับนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ในกรณีที่ยังไม่มีระเบียบว่าด้วยการประชุมให้ใช้ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรโดยอนุโลม

ข้อ ๕๑. การเสนอหรือรับรองญัตติเรื่องใด ๆ ที่ไม่ขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎหมายพรรคการเมือง นโยบายของพรรค ตลอดจนการอภิปรายการลงมติในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาให้ เป็นไปตามระเบียบ หรือมติซึ่งที่ประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคได้กำหนดไว้

คณะกรรมการบริหารพรรคอาจมีมติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคดำเนินการอย่างใดอย่าง หนึ่งก็ได้

ข้อ ๕๒. ในกรณีที่มีความจำเป็น คณะกรรมการบริหารพรรคอาจจัดให้มีการประชุมร่วมกับสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรของพรรค เพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินงานในรัฐสภา หรือพิจารณาเรื่องใด ๆ ตามที่คณะ กรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร

ส่วนที่ ๕

ที่ประชุมรัฐมนตรี

ข้อ ๕๓. ให้หัวหน้าพรรคเรียกประชุมรัฐมนตรีของพรรคในโอกาสแรกที่สามารถจะกระทำได้ก่อนเข้า ถวายสัตย์ปฏิญาณต่อพระมหากษัตริย์ เพื่อกำหนดแนวทาง หรือ พิจารณาเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ ตามแนวนโยบายพรรคและนโยบายของรัฐบาลให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

ข้อ ๕๔. ในกรณีที่ที่ประชุมรัฐมนตรีของพรรคมีความเห็นขัดแย้งกันอย่างรุนแรงในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้ชี้ขาดในเรื่องนั้น

ส่วนที่ ๖

สาขาพรรค

ข้อ ๕๕. สมาชิกสามัญของพรรคจำนวนตั้งแต่ ๑๕ คน ขึ้นไป สามารถรวมตัวกันจัดตั้งสาขาพรรค โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเจตนารมณ์ทางการเมืองของประชาชนในท้องถิ่น

ข้อ ๕๖. ในท้องที่ใดมีสมาชิกสามัญของพรรค ประสงค์จะจัดตั้งสาขาพรรคก็ให้สมาชิกผู้ริเริ่มดำเนินการส่งรายการแสดงที่ตั้งสาขาพรรค เขตปริมณฑล รายชื่อ อาชีพ ที่อยู่ของผู้ดำเนินการตามแบบวิธีการที่พรรคกำหนดไปยังเลขาธิการพรรค เพื่อเสนอคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณา

ข้อ ๕๗. เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๕๖ แล้ว ให้มีการประชุมใหญ่สมาชิกสาขาพรรคเป็นครั้งแรก เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารสาขาพรรคภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับการอนุมัติจากสำนักงานใหญ่พรรค

ข้อ ๕๘. ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญ จำนวน ๙ คน ประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรคหนึ่งคน
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรคหนึ่งคน
- (๕) เทรียญุกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการสาขาพรรค อีก ๓ คน

กรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละ 2 ปี แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้วอาจได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารสาขาพรรคอีกได้

ข้อ ๕๙. การเลือกตั้งกรรมการสาขาพรรค ให้ที่ประชุมเลือกตั้งประธานเป็นลำดับแรก แล้วเลือกตั้งรองประธานหนึ่งคน และกรรมการอื่น ๆ อีก ๗ คน

ข้อ ๖๐. ประธานสาขาพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งกรรมการให้ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๕๘ (๓) ถึง (๗)

ในกรณีตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคว่างลงให้ประธานสาขาพรรค แต่งตั้งสมาชิกสามัญเข้าทำหน้าที่ได้จนครบวาระของผู้ที่ตนแทน แต่ถ้าตำแหน่งประธานสาขาพรรคว่างลงให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเลือกตั้งใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่าง

ในกรณีที่ไม่มีกรรมการเหลืออยู่หรือมีแต่ไม่ยอมดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคใหม่ คณะกรรมการบริหารพรรคอาจจะดำเนินการเอง หรือสมาชิกสามัญสาขาพรรคจำนวน ๙ คน ดำเนินการก็ได้

คณะกรรมการสาขาพรรค อยู่ในตำแหน่งจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคใหม่ ซึ่งจะจัดให้มีขึ้นภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันครบวาระสองปี หรือภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่กรรมการสาขาพรรคทั้งคณะพ้นจากตำแหน่ง โดยเหตุอื่น

ข้อ ๖๑. กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะเมื่อ

- (๑) อยู่ในตำแหน่งครบวาระสองปี
- (๒) ตำแหน่งกรรมการสาขาพรรค ว่างลงสองในสามของคณะกรรมการทั้งหมด

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นจากตำแหน่งเพราะไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ หรือมติของพรรคจนเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อพรรค

ข้อ ๖๒. กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเฉพาะตัวต่อเมื่อ

(๑) กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๖๑

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๖๓. การดำเนินการประชุม องค์ประชุม การลงคะแนนเสียงในที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ให้อนุโลมตามการประชุมของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖๔. คณะกรรมการสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรคและกฎหมายพรรคการเมือง

(๒) เผยแพร่นโยบายและกิจกรรมของพรรค

(๓) รับเรื่องราวร้องทุกข์ของราษฎรและหาทางช่วยเหลือให้ถึงที่สุด

(๔) จัดทำบัญชีรายรับ - รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรค ตามข้อ ๘๐ เพื่อเสนอต่อ

คณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๕) ร่วมมือกับคณะกรรมการบริหารพรรคในการคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือองค์กรปกครองอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรค มอบหมาย

(๖) เสนอแนะและให้ข้อคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ในการบริหารกิจการของพรรคต่อสำนักงานใหญ่พรรค

(๗) จัดหาสมาชิกเพิ่มเติม

(๘) ปฏิบัติงานอื่น ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ข้อ ๖๕. ประธานสาขาพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรคอาจแต่งตั้งสมาชิก หรือ บุคคลภายนอกเป็นที่ปรึกษาหรืออาจแต่งตั้งคณะกรรมการ หรือบุคคลอื่น เพื่อดำเนินกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งได้

ข้อ ๖๖. เลขานุการสาขาพรรคเป็นผู้รับผิดชอบ ในการบริหารงานของสาขาพรรค การจัดประชุมใหญ่ และการจัดประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคการแบ่งหน่วยงานบริหารสาขาพรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ สาขาพรรค

ข้อ ๖๗. ให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรค ปีละครั้ง

ข้อ ๖๘. การประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรค ต้องมีสมาชิกพรรคสาขานั้น ๆ มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกทั้งหมดจะถือว่าครบองค์ประชุม

ข้อ ๖๙. การประชุมใหญ่วิสามัญสาขาพรรค อาจกระทำได้โดยมติของคณะกรรมการสาขาพรรค หรือ สมาชิกสามัญของสาขาพรรคนั้น จำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคน ลงชื่อร้องขอ

ข้อ ๗๐. แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องถิ่นใดขึ้นอยู่กับดุลพินิจของคณะกรรมการบริหารพรรค

แผนและกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้มีสาขาพรรคอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขาภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมายพรรคการเมือง

(๒) ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นของพรรคที่ยังไม่มีการจัดตั้งสาขาพรรค จัดให้มีสาขาพรรคในท้องถิ่นนั้น ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการเลือกตั้งในขณะนั้น

ส่วนที่ ๗

กลุ่มเยาวชน หรือกลุ่มกิจกรรมพิเศษอื่น

ข้อ ๗๑. คณะกรรมการบริหารพรรคอาจจัดตั้งองค์กรเสริมสร้างพรรคอันได้แก่ กลุ่มเยาวชน กลุ่มกิจการสตรี กลุ่มนักศึกษา หรือกลุ่มกิจกรรมอื่น เพื่อเป็นองค์กรกลุ่มของสมาชิกพรรค และดำเนินกิจกรรมภายใต้การนำของพรรค

การจัดตั้งองค์กรตามวรรคหนึ่ง ให้คณะผู้ก่อตั้งยื่นเรื่องขอจัดตั้งพร้อมทั้งร่างระเบียบองค์กรให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาอนุมัติ

หมวด ๗

การบริหารการเงินและทรัพย์สินและการจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๗๒. รายได้ของพรรคอาจมีได้จากรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ค่าบำรุงจากสมาชิก
 - (๒) การจัดกิจกรรมของพรรค
 - (๓) ได้รับการบริจาคทั่วไปที่ไม่ขัดกฎหมาย
 - (๔) รายได้จากเงินสนับสนุนที่ได้จากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองโดยรัฐ
- รายได้ตาม (๓) หัวหน้าพรรคจะต้องประกาศรายชื่อผู้บริจาค และจำนวนเงิน ตามหลัก

เกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด

ข้อ ๗๓. ให้หัวหน้าพรรคจัดให้มีบัญชีแสดงรายรับจากรายการตามข้อ ๗๒ (๓) จะต้องมียุทธการดังนี้

- (๑) ชื่อ ที่อยู่ จำนวนเงิน และรายการทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ของผู้บริจาคทุกราย ในกรณีที่เป็นการบริจาคผ่านทางสมาชิกให้ระบุชื่อสมาชิกผู้รับการบริจาคด้วย
- (๒) วัน เดือน ปี ที่รับบริจาค
- (๓) สำเนาหลักฐานการรับบริจาค

ในกรณีที่การบริจจาคเป็นการให้หรือให้ใช้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ให้คิดมูลค่าโดยคำนวณตามอัตราค่าเช่าหรือค่าตอบแทนตามปกติในท้องถิ่นนั้นหรือค่าของสินค้านั้นก่อน จึงบันทึกลงในบัญชี และในกรณีที่ไม้อาจคิดมูลค่าได้ให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นนั้นให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้

ข้อ ๗๔. ให้หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค และสมาชิกพรรคซึ่งได้รับการบริจจาคต้องนำส่งเข้าบัญชีแสดงรายรับจากการบริจจาคตามข้อ ๗๓ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการบริจจาค

ข้อ ๗๕. เงินรายได้ตามข้อ ๗๒ (๓) ให้หัวหน้าพรรคและเหรียญพรรคนำไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ในนามพรรคเอกภาพ และให้แจ้งหมายเลขบัญชีเงินฝาก จำนวนเงิน พร้อมทั้งสำเนาบัญชีเงินฝาก โดยให้ธนาคารพาณิชย์รับรองแก่นายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้เปิดบัญชีหรือฝากเงิน

ข้อ ๗๖. เงินรายได้ตามข้อ ๗๒ (๔) จะต้องนำไปใช้จ่ายเพื่อการบริหารพรรคและสาขาพรรค การหาสมาชิกเพิ่ม การใช้จ่ายในการเลือกตั้ง และการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของเงินที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐ

รายการใช้จ่ายตามวรรคหนึ่งจะต้องจัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินในรอบปีปฏิทินให้ถูกต้องตามความเป็นจริงและยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป

ข้อ ๗๗. รายจ่ายของพรรคมีดังต่อไปนี้

(๑) รายจ่ายประจำปี

(๒) รายจ่ายพิเศษ

ข้อ ๗๘. ให้คณะกรรมการบริหารพรรคจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคดังนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อให้จัดสรรเป็นจำนวนรวม โดยพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ให้จัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นรายบุคคล

ค่าใช้จ่ายตาม (๑) และ (๒) จะต้องมีจำนวนไม่เกินกว่าที่กำหนดในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา

ข้อ ๗๙. ปีงบประมาณให้เริ่มวันที่ ๑ มกราคม และ สิ้นสุดลงวันที่ ๓๑ ธันวาคมของทุกปี

ข้อ ๘๐. ให้สำนักงานใหญ่และสาขาพรรคจัดทำบัญชีประกอบด้วย

(๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้ หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย

(๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจจาค ตามข้อ ๗๓

(๓) บัญชีแยกประเภท

(๔) บัญชีแสดงสินทรัพย์ และหนี้สิน

บัญชีตาม (๑) และ (๒) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น ส่วนบัญชีตาม (๓) และ (๔) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

ข้อ ๘๑. ให้สำนักงานใหญ่และสาขาพรรค ต้องปิดบัญชีภายในวันสิ้นปีปฏิทินของทุกปี โดยงบการเงินอย่างน้อยต้องประกอบด้วยงบดุล งบรายได้และค่าใช้จ่าย

งบดุลต้องแสดงรายการ สินทรัพย์ หนี้สิน และทุน โดยงบดุลจะต้องจัดให้มีผู้สอบบัญชีรับอนุญาต ตรวจสอบและรับรองการสอบบัญชี

งบรายได้และค่าใช้จ่ายต้องแสดงที่มาของรายได้โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งต้องแสดงไว้อย่างชัดเจน

ข้อ ๘๒. งบการเงินที่ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองแล้ว ต้องเสนอที่ประชุมใหญ่ของพรรค เพื่ออนุมัติภายในเดือนเมษายนของทุกปี โดยต้องแจ้งให้สมาชิกทราบล่วงหน้าและปิดประกาศไว้ที่สำนักงานใหญ่และสาขาพรรคไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

งบการเงินซึ่งที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติแล้วตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าพรรครับรองความถูกต้องร่วมกับเหรัญญิกพรรค แล้วส่งงบการเงินต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ของพรรค อนุมัติพร้อมทั้งสำเนาบัญชีตามข้อ ๘๐

หมวด ๘

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง

เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการจัดตั้งรัฐบาล

ข้อ ๘๓. ให้คณะกรรมการบริหารพรรค เป็นผู้พิจารณาคัดเลือกบุคคลเพื่อส่งลงสมัครเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๘๔. การจัดตั้งหรือเข้าร่วมรัฐบาลกับพรรคการเมืองอื่นให้เป็นมติที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๘๕. การเลือกผู้ที่จะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีของพรรคให้หัวหน้าพรรคเสนอรายชื่อบุคคลที่เหมาะสมที่จะเป็นรัฐมนตรี ให้ที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคให้ความเห็นชอบ

ข้อ ๘๖. การเสนอแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง ตำแหน่งเลขาธิการนายกรัฐมนตรี รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เลขานุการรัฐมนตรี หรือผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี ให้เป็นอำนาจของนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการแล้วแต่กรณี

การเสนอแต่งตั้งข้าราชการการเมืองอื่น ๆ ให้เป็นอำนาจของหัวหน้าพรรค

หมวด ๙**การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับและนโยบายพรรค**

ข้อ ๘๗. การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับและนโยบายพรรคจะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และจะต้องได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๘๘. วิธีปฏิบัติในการแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับและนโยบายพรรคจะต้องทำตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ญัตติเสนอมาจากคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) ที่ประชุมใหญ่ออกเสียงลงคะแนนเห็นชอบโดยลงคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนองค์ประกอบของที่ประชุมใหญ่ ตามข้อ ๒๔

หมวด ๑๐**การเลิกพรรคและสาขาพรรค**

ข้อ ๘๙. พรรคยอมเลิกด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) มีจำนวนสมาชิกเหลือไม่ถึงสิบห้าคน

(๒) มีการยุบพรรคไปรวมกับพรรคการเมืองอื่น

(๓) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบพรรค

ข้อ ๙๐. การเลิกสาขาพรรค ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

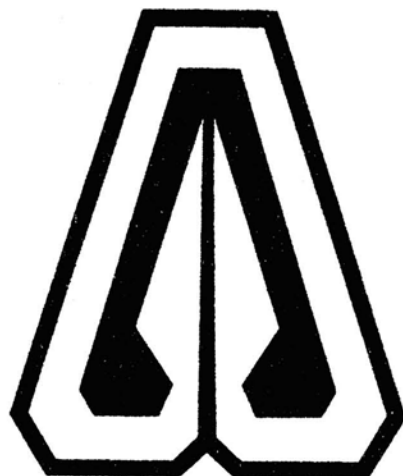
ข้อ ๙๑. ในกรณีเลิกพรรคเอกภาพโดยผลของกฎหมายให้ทรัพย์สินของพรรคเอกภาพที่มีอยู่ตกเป็นของสภาอากาศชาติไทย

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๙๒. ให้คณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในขณะนี้ เป็นคณะกรรมการบริหารพรรคตาม ข้อบังคับนี้

บรรดาประกาศ คำสั่ง ระเบียบ ที่มีอยู่หรือได้ดำเนินการไปแล้วตามข้อบังคับพรรคเอกภาพแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๙ ให้ถือมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดแย้งตามข้อบังคับนี้

คณะกรรมการบริหารพรรคตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อนายทะเบียนภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายพรรคการเมืองกำหนด

ชื่อพรรคการเมือง	พรรคพลังธรรม (พพธ.) PALANG DHARMA PARTY (PDP.)
วันจดทะเบียนพรรคการเมือง	9 มิถุนายน 2531
หัวหน้าพรรค	นายไชยวัฒน์ ลินสุวงศ์
เลขาธิการพรรค	-
สำนักงานใหญ่	52/11 ถนนกรุงเทพกรีฑา แขวงสะพานสูง เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ 10250
โทรศัพท์	7360706, 7360814
โทรสาร	7362341

นโยบายพรรคพลังธรรม

๑. สภาพปัญหาและข้อเท็จจริง

๑.๑ วิฤตโลก

ท่ามกลางกระแสโลกยุคโลกาภิวัตน์ทำให้โลกเป็นหนึ่งเดียว ประเทศที่มั่งคั่งทางเศรษฐกิจและก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสูง เป็นฝ่ายได้เปรียบประเทศที่มีความด้อยกว่าเป็นอย่างมาก ภาวะวิฤตของโลกจึงสรุปได้ ๕ ประการ ได้แก่

๑.๑.๑ วิฤตทางการเมือง ระบบการเมืองผ่านตัวแทนเป็นหลักสำคัญ ก่อให้เกิดปัญหาวิฤตศรัทธาต่อนักการเมือง การขาด คุณธรรม และไม่สุจริตในการใช้อำนาจ ประกอบกับความสลับซับซ้อนของปัญหาที่มีอยู่มากมายเมื่อเทียบกับในอดีต จึงเกิดความเรียกร้องต้องการระบบการเมืองแบบมีส่วนร่วมและมีคุณธรรม มีความโปร่งใส และตรวจสอบได้โดยประชาชน

๑.๑.๒ วิฤตทางเศรษฐกิจ ระบบเศรษฐกิจที่เปิดเสรี และไม่เป็นธรรม เน้นเสรีภาพบุคคล ละเลยสิทธิชุมชน ทำให้ประเทศที่มีฐานะทางการเงินและความพร้อมทางเทคโนโลยีมากกว่า เป็นฝ่ายได้เปรียบ ยิ่งมีการเปิดเสรีในตลาดการเงินและการลงทุน รวมทั้งการปิดกั้นการค้าในรูปแบบทางวิชาการมากขึ้น เป็นผลให้ประเทศที่ด้อยพัฒนาว่าจะเสียเปรียบอย่างมากในเชิงเศรษฐกิจ จึงสมควรวางระบบเศรษฐกิจที่เป็นธรรม ระบบเศรษฐกิจแบบพึ่งตนเองของชุมชน โดยอาศัยระบบสหกรณ์เป็นเครื่องมือ

๑.๑.๓ วิฤตทางสังคมและชุมชน ความขัดแย้งระหว่างสังคมเมืองกับสังคมชนบท การมอมเมาให้บริโภคการผลิตที่สิ้นเปลืองทรัพยากรและทำลายสิ่งแวดล้อม การมีช่องว่างแห่งโอกาสในการใช้ทรัพยากร ทำให้เกิดปัญหาที่ดินทำกิน หนี้สินของเกษตรกร และการกระจายรายได้ ยิ่งมีการพัฒนาไปมากเท่าไร การยึดกุมเศรษฐกิจกลับยิ่งอยู่ในกลุ่มคนจำนวนน้อยลง ผู้เสียเปรียบยิ่งมีมากขึ้น ชุมชนล่มสลาย จึงเกิดแนวทางแก้ปัญหาที่ให้ความสำคัญต่อชุมชนและลดการพึ่งพาภายนอก

๑.๑.๔ วิฤตทางสิ่งแวดล้อม การเน้นและกระตุ้นการบริโภคทั่วโลก รวมทั้งการขยายการผลิตในทางอุตสาหกรรม ทำให้เกิดการทำลายสิ่งแวดล้อม และมีการใช้ทรัพยากรอย่างเกินความจำเป็น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าใจวงจรธรรมชาติและคุณค่าทางสิ่งแวดล้อมในภาวะสมดุลเพื่อการอยู่ร่วมกันระหว่างคนกับธรรมชาติ

๑.๑.๕ วิฤตด้านสุขภาพ ปัญหาสุขภาพเกิดจากการบริโภคเกินเหตุ อาหารของคนเปลี่ยนจากอาหารธรรมชาติเป็นอาหารดัดแปลงและมีการปรับแต่งทางวิทยาศาสตร์อย่างมาก วิถีชีวิตที่เคยเรียบง่ายผันแปรไปสู่ชีวิตที่เร่งรัด เคร่งเครียด สิ่งแปลกปลอมทางเคมีเข้าสู่ร่างกายคนหลายทางจนเกิดปัญหาด้านสุขภาพ และโรคภัยได้ทวีความซับซ้อนขึ้นอย่างมาก ซึ่งแก้ไขไม่ได้ด้วยการแพทย์แผนปัจจุบันเพียงอย่างเดียว

๑.๒ ประเทศไทยในวันนี้

การที่สังคมไทยได้เดินตามแนวตะวันตก ทั้งการพัฒนาการทางด้านเศรษฐกิจและสังคม แสวงหาความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจที่วัดกันด้วยเงินตราดังเช่นปัจจุบันเป็นเหตุให้ไทยเติบโตเฉพาะระดับบน ขณะที่ฐานล่างอ่อนแอตกเป็นเบี้ยล่างในการต่อรองทั้งทางการค้าและการเงินระหว่างประเทศ จนต้องยอมรับเงื่อนไขตามกรอบของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (ไอเอ็มเอฟ) ทั้งนี้ มีสาเหตุหลักอย่างน้อย ๖ ประการ ได้แก่

๑.๒.๑ การปกครองแบบรวมศูนย์อำนาจ ทหารการเมือง การปกครอง และการบริหาร ทำให้ขาดประสิทธิภาพ ขาดเสถียรภาพ และมีการฉ้อราษฎร์บังหลวงในทุกระดับ

๑.๒.๒ ความล้มเหลวของการศึกษา ก่อให้เกิดความอ่อนแอทั้งทางสติปัญญาและคุณธรรม ขาดการเสียสละต่อส่วนรวม ตลอดจนขาดทักษะในการทำงาน

๑.๒.๓ พลังอำนาจทางสังคม ชุมชนที่เคยมีความเข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ ถูกแทรกแซงจากระบบเศรษฐกิจที่เป็นอยู่ รวมทั้งจากกลไกรัฐ จนทำให้สังคมและชุมชนอ่อนแอ พึ่งตนเองไม่ได้ ต้องรอความช่วยเหลือจากภายนอก และจากรัฐบาล

๑.๒.๔ ระบบเศรษฐกิจและอารยธรรมที่พึ่งพาต่างประเทศเป็นหลัก ไม่ได้ใช้จุดแข็งของไทยที่เคยมีมา แต่อดีตให้เป็นประโยชน์ในการสร้างความแข็งแกร่งและมั่นคงในการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม

๑.๒.๕ ความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ ๆ ได้แก่ การลดลงของพื้นที่ป่าไม้สภาพดินที่เสื่อมโทรมการใช้ที่ดินอย่างผิดประเภท คุณภาพของแหล่งน้ำเสื่อมโทรมลง ก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและระบบนิเวศน์ ทำให้ปริมาณและความชุกชุมของสัตว์น้ำจืดและสัตว์น้ำทะเลหดหายไปอย่างมาก เกิดมลพิษทางน้ำ ทางอากาศและเสียง ชยะตกค้าง สารอันตราย ของเสียอันตราย และมลพิษของกากของเสียอันตราย มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น

๑.๒.๖ ด้านสุขภาพ ด้วยวิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปตามตะวันตกรวดเร็ว เกิดมีปัญหาก็เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมตามวิถีชีวิตที่ได้เปลี่ยนไป ปัญหาโภชนาการ ปัญหาด้านสุขภาพจิต ปัญหาสุขภาพที่เกิดจากสภาวะแวดล้อมเป็นพิษ ปัญหาโรคติดต่อ รวมทั้งปัญหาการบริหารและการบริการทางแพทย์

พรรคพลังธรรม เชื่อว่า ระบบการบริหารปกครองบ้านเมืองที่ดีที่สุดสำหรับประชาชน ก็คือ การให้ประชาชนแต่ละคนมีความสุข และอิสรภาพ ๓ ระดับ คือ

(๑) อิสรภาพในการดำรงชีวิตอยู่ตามธรรมชาติโดยมีสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม นับเป็นอิสรภาพในทางกายภาพ มีปัจจัย ๔ เพียงพอแก่การเลี้ยงชีพอย่างสมบูรณ์ โดยจะต้องสามารถเอาชนะภัยอันตรายที่เกิดขึ้นจากธรรมชาติได้ด้วย ไม่ว่าจะเป็นอัคคีภัย อุทกภัย หรือ พุทธิภัย

(๒) อิสรภาพในการดำรงชีวิตในสังคม คือ มีความปลอดภัยจากการถูกคุกคาม โดยผู้มีอำนาจหรือผู้มีฐานะเหนือกว่าทางเศรษฐกิจรวมทั้งด้านโจรภัย มีเสรีภาพในการแสดงออกทางคำพูด ข้อเขียน และการกระทำส่งเสริมการตั้งองค์กรปกป้องสิทธิแห่งตน โดยไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่นเอาเปรียบผู้อื่นเพื่อให้เกิดความเป็นปกติในสังคม ที่เรียกว่า ศิลธรรม

(๓) อิสรภาพในการมีความสุขอย่างปลอดภัยพ้นจากปัจจัยภายนอกทางวัตถุให้มากที่สุด จนเข้าถึงความสุขที่เป็นความสงบจากวัตถุ คือ ปราศจากอามิสสุขใด ๆ พอใจในความเป็นอยู่อย่างพึ่งตนเอง อย่างเรียบง่าย รู้จักศักยภาพที่แท้จริง พร้อมทั้งจะอุทิศตนเพื่อความสุขของผู้อื่น ตลอดจนสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติทั้งหมด

๒. วิสัยทัศน์

พรรคพลังธรรม ขอเสนอให้คนไทยเปลี่ยนวิถีคิดใหม่ ร่วมกันมองหาจุดแข็ง จุดเด่นของเรา แล้วสร้างสรรค์สังคมไทยให้สามารถยืนหยัดอยู่บนพื้นฐานที่แข็งแกร่งอย่างสอดคล้องประสานกับวัฒนธรรมและทำเลที่ตั้งทางภูมิประเทศของไทย เพื่อให้คนไทยสามารถยืนอยู่บนขาของตนเองได้อย่างเข้มแข็ง มั่นคงและมีศักดิ์ศรี

คนไทยจะต้อง “มองให้กว้าง คิดให้ไกล ใฝ่ให้สูง” ก้าวพ้นจากแนวทางวิธีทำ และวิถีคิดเดิม ๆ ซึ่งได้เป็นที่ประจักษ์ชัดแล้วว่า พาสังคมไทยให้ไปพบทางตัน ไม่พบทางออกที่ถูกต้องของปัญหาเศรษฐกิจและสังคมที่ได้วิกฤตอยู่ในปัจจุบันนี้

พรรคพลังธรรม ขอเรียกร้องให้คนไทยทุกคนหันกลับมาอบอุ่นบ้านเมืองครั้งใหญ่ เพื่อให้ไทยได้รับการปลดปล่อยภาระทางหนี้สิน สร้างไทยให้กลับมาเป็น “ดินแดนแห่งรอยยิ้ม” ให้จงได้ โดยมีเป้าหมายหลัก ๕ ประการ

๒.๑ ต้องหลุดพ้นจากการเป็นอาณานิคมทางด้านเศรษฐกิจของต่างประเทศ ภายในเวลาไม่เกิน ๑๐ ปี

๒.๒ กำหนดเป้าหมายการพัฒนาให้ไทยเป็น “ดินแดนแห่งเกษตรธรรมชาติ อาหารปลอดสารพิษ และการแพทย์แบบองค์รวม” โดยมุ่งหวังสูงสุดที่ความเป็นเลิศของโลกภายใน ๒๐ ปี ให้จงได้ โดยวางเป้าหมายวิธีการ ทั้งระยะเร่งด่วน เฉพาะหน้า ระยะสั้น ระยะยาว ให้ชัดเจน

๒.๓ เปลี่ยนทิศทางการศึกษาของชาติ สร้างสังคมไทยเป็น “สังคมแห่งการเรียนรู้” โดยเปลี่ยนจากการศึกษาแบบท่องจำ คิดพึ่งพาคนอื่น มาเป็นการคิดค้น ประสานการปฏิบัติเพื่อพึ่งพาตนเอง ประสานพลังงาน ชุมชน สถาบันการศึกษา และองค์กรทางศาสนา เข้าร่วมกันสร้างสังคมไทยให้เป็น “สังคมแห่งการเรียนรู้” ทั้งนี้ เพื่อบรรลุถึงการยืนบนลำแข้งตนเอง และร่วมกันพัฒนาไทยสู่ความเป็นเลิศ โดยมุ่งหมายให้เมืองไทยเป็น “ดินแดนแห่งคุณธรรมและการศึกษา” แห่งสำคัญของโลกให้จงได้

๒.๔ พื้นฟูธรรมชาติ วัฒนธรรม เพื่อให้ไทยเป็น “ดินแดนแห่งธรรมชาติและการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม” โดยมุ่งอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงาม รวมทั้งวัฒนธรรม อันเป็นจุดเด่นที่น่าสนใจของไทย

๒.๕ แสวงหาความร่วมมือทางสังคม เศรษฐกิจ กับนานาชาติ โดยเฉพาะในภูมิภาคนี้ เพื่อพัฒนาเมืองไทยเป็น “ศูนย์กลางการบริการ การค้า การขนส่ง และโทรคมนาคม ของภูมิภาค”

๓. ปรัชญาและอุดมการณ์

พรรคพลังธรรม ยึดมั่นในปรัชญาและอุดมการณ์ ดังนี้

๓.๑ ปรัชญา	ได้แก่ สะอาด โปร่งใส กระจายอำนาจ และมีส่วนร่วม
๓.๒ อุดมการณ์	ได้แก่ ประชาชนนิยม อันประกอบด้วย
การเมือง	ระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมที่กำกับด้วยคุณธรรม
เศรษฐกิจ	ระบบการค้าที่เป็นธรรม

๔. การกิจ

เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย อุดมการณ์ ปรัชญา และวิสัยทัศน์ พรรคพลังธรรม มีภารกิจสำคัญที่ต้องเร่งดำเนินการ ดังนี้

๔.๑ สนับสนุนการจัดตั้งองค์กรเอกชน เพื่อดำเนินการต่อต้านการทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวงอย่างครบวงจร รวมทั้งจะรณรงค์ปลูกจิตสำนึกเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างต่อเนื่อง

๔.๒ ปรับโครงสร้างการบริหารให้เปิดกว้าง รับผิดชอบต่อผู้มีปรัชญา อุดมการณ์ สอดคล้องกันเข้ามา ร่วมกับพรรคฯ และขยายให้มีเครือข่ายพรรคประจำทุกภูมิภาคและทุกชุมชน

๔.๓ ระดมการแลกเปลี่ยนแนวคิด แนวทางและให้การศึกษาเพื่อสร้าง “อุดมการณ์ ประชาชนนิยม” ภายใต้ระบบการเมืองประชาธิปไตยที่มีคุณธรรม มีการกระจายอำนาจให้ประชาชนมีส่วนร่วมทุกระดับ เพื่อสร้างความเข้มแข็งระดับฐานล่างทั้งชุมชน หมู่บ้าน ตำบล และภูมิภาค เน้นการปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหลัก พร้อมทั้งผลักดันระบบเศรษฐกิจที่เป็นธรรมและการให้ชุมชนพึ่งตนเองให้มากที่สุดด้วยระบบสหกรณ์ ภายใต้แนวทาง ๒ แนวทาง คือ

๔.๓.๑ แนวทางสร้างรูปธรรม ความเป็นจริงในระดับชุมชน เช่น การผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ อาหารปลอดสารพิษ ผักและผลไม้ สมุนไพร หัตถกรรม ฯลฯ โดยจัดตั้งองค์กรในรูปของสหกรณ์ กลุ่ม ชมรม บริษัท ชุมชน เป็นต้น

๔.๓.๒ นำเสนอ ผลักดันแนวนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ภายใต้แนวทางนี้ เข้าสู่การปฏิบัติและการส่งเสริม สนับสนุนโดยรัฐบาลควบคู่กันไปกับแนวทางที่ ๑ โดยใช้องค์กรพรรคสามัคคีกับองค์กรอื่น ๆ ที่ยอมรับทางออกของชาติในอุดมการณ์และแนวทางนี้

๕. นโยบาย

ภายใต้ปรัชญา อุดมการณ์ และวิสัยทัศน์ดังกล่าว พรรคพลังงาน จึงกำหนดกรอบนโยบายไว้ ๘ ด้านที่สำคัญดังนี้คือ

- กรอบที่ ๑ นโยบายด้านการเมือง การปกครอง
- กรอบที่ ๒ นโยบายด้านการศึกษา
- กรอบที่ ๓ นโยบายด้านเศรษฐกิจ
- กรอบที่ ๔ นโยบายด้านความมั่นคงและการทหาร
- กรอบที่ ๕ นโยบายด้านการต่างประเทศ
- กรอบที่ ๖ นโยบายด้านสังคม สิทธิมนุษยชน และวัฒนธรรม
- กรอบที่ ๗ นโยบายด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี
- กรอบที่ ๘ นโยบายด้านสาธารณสุข คุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อม

กรอบที่ ๑

นโยบายด้านการเมือง การปกครอง

๑. แยกอำนาจนิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการ ให้สามารถถ่วงดุลและตรวจสอบซึ่งกันและกันได้
๒. ปฏิรูประบบราชการและระบบรัฐวิสาหกิจ
๓. ปฏิรูประบบการตรวจสอบการใช้อำนาจทุจริตในระบบราชการและการเมือง
๔. กระจายอำนาจ การบริหาร การคลัง จาก ส่วนกลางไปสู่ส่วนท้องถิ่นอย่างแท้จริงโดยเน้นถึงศักยภาพขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นและชุมชน ลดขอบเขตและจำกัดอำนาจหน้าที่ของรัฐบาลลง
๕. พัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่
๖. สนับสนุนการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองผ่านองค์กรเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรประชาชน และพรรคการเมือง

กรอบที่ ๒

นโยบายด้านการศึกษา

๑. ปฏิรูปการศึกษาแบบครบวงจร ทั้งเนื้อหาและรูปแบบของหลักสูตรการศึกษา โดยให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมกำหนดเพื่อให้ประชาชนเกิดการคิดค้นและพึ่งตนเองได้
๒. ยกระดับการศึกษาของประชาชนชาวไทย โดยมีเป้าหมายเพื่อต้องการให้ประชาชนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยเท่าเทียมกัน ขจัดปัญหาผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาให้หมดไป
๓. วางแผนการศึกษาของประเทศให้มีเอกภาพ มีระบบและมีวิสัยทัศน์โดยการวางแผนร่วมกัน เห็นชอบร่วมกัน และแยกดำเนินการ
๔. พัฒนาทรัพยากรบุคคลทางการศึกษาให้มี อุดมการณ์ และคุณธรรม เสริมสร้างขวัญและกำลังใจ
๕. กระจายอำนาจการตัดสินใจการบริหารการศึกษา และการบริหารงบประมาณการศึกษาให้ถึงระดับโรงเรียนอย่างแท้จริง

กรอบที่ ๓

นโยบายด้านเศรษฐกิจ

๑. ต้องหลุดพ้นจากการเป็นอาณานิคมทางด้านเศรษฐกิจของต่างประเทศภายในเวลาไม่เกิน ๑๐ ปี
๒. ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดระบบเศรษฐกิจที่มีการกำกับดูแล เพื่อให้มีการกระจายโอกาสการพัฒนาคุณภาพของ คนสินค้า เทคโนโลยี วิธีบริหาร จัดการ และการแข่งขันอย่างเป็นธรรมมากที่สุด ให้ความสำคัญต่อเกษตรกรราย

ย่อยและธุรกิจขนาดกลาง - ขนาดย่อมในภาคเศรษฐกิจทั้งการผลิตและบริการรวมทั้งระบบเศรษฐกิจที่สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนเพื่อการพึ่งตนเองให้มากที่สุดด้วยระบบสหกรณ์

๓. ให้ท้องถิ่นเป็นผู้เก็บและแบ่งภาษีให้กับรัฐบาล
๔. ใช้มาตรการเก็บภาษีฐานอื่น ๆ เพิ่มขึ้นโดยหลีกเลี่ยงการเก็บภาษีที่สร้างภาระให้คนจนเพิ่มขึ้นอย่างไม่จำเป็น เช่น การเก็บภาษีที่ดินแบบก้าวหน้า กรณีที่ดินที่ปล่อยทิ้งไว้ให้ว่างเปล่าเพื่อการเก็งกำไร ภาษีมรดก และภาษีทรัพย์สิน เป็นต้น
๕. สนับสนุนให้เอกชนหรือชุมชนในท้องถิ่นดำเนินการด้านเศรษฐกิจด้วยตนเอง
๖. เร่งรัดจัดตั้งธนาคารเพื่ออุตสาหกรรมขนาดกลาง - ขนาดย่อม ธนาคารเพื่อการสหกรณ์ และธนาคารปลอดดอกเบี้ย ส่งเสริมการสหกรณ์ตลอดจนองค์กรออมทรัพย์ต่าง ๆ ในท้องถิ่น
๗. ใช้มาตรการทางสินเชื่อและภาษีเพื่อให้มีการลงทุนด้านวิจัย และพัฒนาการเกษตร อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม การป้องกันและแก้ไขปัญหาล้างแฉกที่เกิดขึ้นจากขบวนการผลิต
๘. ส่งเสริมการออมด้วยมาตรการทางภาษีและแรงจูงใจอื่น ๆ
๙. จัดทำแหล่งน้ำ ไฟฟ้าให้เกษตรกรอย่างทั่วถึงภายในเวลาไม่เกิน ๕ ปี
๑๐. ส่งเสริมประเพณีลงแขกในระบบสหกรณ์
๑๑. พืชและสัตว์ท้องถิ่น ต้องได้รับการอนุรักษ์และพัฒนา
๑๒. ให้ท้องถิ่นและชุมชนดูแลรักษาป่าชุมชน
๑๓. สนับสนุนการจัดตั้งสถาบันการเงินในรูปแบบต่าง ๆ เช่น สหกรณ์เงินออม ธนาคารอิสลาม เป็นต้น
๑๔. ให้ความสำคัญต่อกิจการพาณิชย์นาวี การขนส่งโดยรถไฟ การวางแผนและจัดโครงสร้างข่ายการคมนาคมขนส่ง และการติดต่อสื่อสารเชื่อมโยงภูมิภาคอินโดจีน อาเซียน จีนตอนใต้ พม่า และอินเดีย ตลอดจนการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน
๑๕. สนับสนุนและจัดตั้งองค์กรทำหน้าที่ควบคุมการผูกขาดและการคุมกิจการ ตลอดจนองค์กรคุ้มครองผู้บริโภค
๑๖. สนับสนุน ส่งเสริมการเกษตรธรรมชาติ การเกษตรทฤษฎีใหม่ตามแนวพระราชดำริ และอุตสาหกรรมเกษตร
๑๗. สนับสนุนการปฏิรูปที่ดิน เพื่อให้เกษตรกรมีที่ดินทำกิน
๑๘. การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ ต้องคำนึงถึงการเปิดโอกาสให้ประชาชน องค์กรประชาชน สหกรณ์ต่าง ๆ มีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการก่อน
๑๙. ผู้ใช้แรงงานมีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกับหุ้นส่วนผู้ร่วมทุนในสถานประกอบการ การพัฒนาอุตสาหกรรมพาณิชย์กรรมหรือเกษตรกรรม รัฐต้องพึงพาทั้งฝ่ายแรงงานและฝ่ายทุน และต้องปฏิบัติต่อทั้งสองฝ่ายอย่างสมศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์

กรอบที่ ๔

นโยบายด้านความมั่นคงและการทหาร

๑. ความมั่นคงภายนอก เป็นหน้าที่ของตำรวจตระเวนชายแดนและทหาร
๒. ความมั่นคงภายใน จะแบ่งตำรวจเป็น ๓ ประเภท ได้แก่ ตำรวจสอบสวนกลาง ตำรวจจังหวัดและตำรวจท้องถิ่นทุกระดับ ส่วนผู้รักษาความสงบภายในหมู่บ้าน ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายรักษาความสงบ และบุคคลที่ชาวบ้านนับถือ
๓. ยุทธศาสตร์เพื่อป้องกันประเทศ ใช้ระบบการป้องกันแบบเบ็ดเสร็จ
๔. สนับสนุนการจัดตั้งและการดำเนินงานของสถาบันวิจัยยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศให้เกิดขึ้น ทั้งในฝ่ายทหาร ฝ่ายพลเรือน และมหาวิทยาลัย
๕. สนับสนุนและส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาความมั่นคงร่วมกัน ทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก
๖. การจัดทำคลังกองทัพประจำการ ทั้งการจัดหน่วย การบรรจุกำลังพล การจัดหาอาวุธยุทโธปกรณ์ รวมทั้งการกำหนดหลักนิยมในการปฏิบัติการเป็นไปเพื่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การป้องกันแบบเบ็ดเสร็จ
๗. การจัดหาอาวุธยุทโธปกรณ์สมัยใหม่ซึ่งใช้เทคโนโลยีสูง จะต้องมีการศึกษาพิจารณาอย่างรอบคอบโดยเน้นความจำเป็นที่จะต้องทำตามยุทธศาสตร์การป้องกันแบบเบ็ดเสร็จ
๘. งานวิจัยและพัฒนาของทหาร มีเป้าหมาย ๓ ประการ
 - ๘.๑ อาวุธพื้นฐาน ต้องพึ่งตนเองได้ด้วยการผลิตภายในประเทศ
 - ๘.๒ ติดตามให้เท่าทันกับวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีสมัยใหม่ สามารถถ่ายทอดและปรับปรุงเทคโนโลยีที่รับมาได้
 - ๘.๓ งานวิจัยและพัฒนาเชิงความคิดเพื่อสร้างหลักนิยมการปฏิบัติทางทหาร มีการทดสอบด้วยสงครามจำลองโดยใช้คอมพิวเตอร์ และเชื่อมโยงกับการฝึกเพื่อทดสอบภาคสนาม พร้อมทั้งถ่ายทอดหลักนิยมที่ได้ออกไปสู่หน่วยปฏิบัติจริง
๙. บทบาททหารยามปกติ ให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ปรับปรุงระบบการเกณฑ์ทหาร เข้ากองประจำการ การใช้ยุทโธปกรณ์และกำลังพล ในการฝึกภาคสนามจะต้องหวังผลนอกประสงค์ ทั้งในเชิงพัฒนาพื้นที่และประชาชนด้วย ปรับปรุงแก้ไขระบบการศึกษาของโรงเรียนทหารระดับต่าง ๆ เพื่อให้มีบทบาท สอดคล้องกับกระแสโลก

กรอบที่ ๕

นโยบายด้านการต่างประเทศ

๑. ดำเนินนโยบายเป็นอิสระและอยู่บนพื้นฐานการสร้างความเป็นมิตรกับทุกประเทศ

๒. ขยายความสัมพันธ์ในทุกด้านกับกลุ่มประเทศอาเซียนและเอเปค เสริมสร้างสันติภาพ เสถียรภาพ และความมั่นคงในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก และสนับสนุนการสร้างสันติภาพของโลก

๓. ใช้เศรษฐกิจนำหน้าการเมือง และการเมืองนำหน้าการทหาร

๔. ส่งเสริมแรงงานประเภทฝีมือออกไปทำงานต่างประเทศ

๕. ร่วมมือกับทุกประเทศในการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน คุณภาพชีวิต กำจัดมลภาวะและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในโลก

๖. ขยายงานด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม โดยการเผยแพร่ประเทศไทยโดยวิถีทางการทูตและการประชาสัมพันธ์ในต่างประเทศที่มีประสิทธิภาพ และทันต่อเหตุการณ์

กรอบที่ ๖

นโยบายด้านสังคม สิทธิมนุษยชนและวัฒนธรรม

๑. ส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพของประชาชนให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การป้องกันอุบัติเหตุสาธารณภัย และการมีที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย

๒ ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของความเป็นมนุษย์ รวมถึงเด็ก ผู้สูงอายุ สตรี ผู้พิการ ประชาชนที่อยู่ในชุมชนแออัด และผู้ด้อยโอกาสในสังคมกลุ่มต่าง ๆ

๓. ส่งเสริมสภาพภาพและสิทธิของสตรี ผู้พิการทุกรูปแบบ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการปกครองให้เกิดความทัดเทียมและเสมอภาค

๔. ส่งเสริมให้ผู้ใช้แรงงานรวมกลุ่มกันเพื่อพิทักษ์สิทธิประโยชน์ของหมู่คณะและพัฒนาคุณภาพชีวิต รวมทั้งประสิทธิภาพทางฝีมือแรงงานในรูปขององค์กรจัดตั้ง อาทิ สหกรณ์ สมาคมวิชาชีพ สหภาพแรงงาน

๕. ปรับปรุงกฎหมายแรงงานสัมพันธ์ให้มีมาตรฐานสากล คุ้มครองสิทธิของผู้ใช้แรงงานอย่างมีประสิทธิภาพทั้งใน ประเทศและต่างประเทศ จัดระบบประกันสังคมให้เข้มแข็ง ขยายกองทุนประกันการชราภาพ การสงเคราะห์บุตรและการว่างงานออกไป ให้มีผลบังคับใช้กับประชาชนทุกคน

๖. ส่งเสริมให้ชาวชุมชนแออัดรวมตัวกันเป็นชมรม สมาคม หรือประชาคม

๗. ส่งเสริมและผลักดันให้มีสถาบันทางนิติบัญญัติเพื่อคุ้มครองสิทธิของประชาชนคนไทย และประชาชนของนานาอารยประเทศที่พำนักอยู่ในประเทศ หรือมาเยือนประเทศไทยในทุกขณะ โดยเฉพาะสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของความเป็นมนุษย์หรือสิทธิมนุษยชน

๘. ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในเรื่องสิทธิมนุษยชน สิทธิชุมชน จัดความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรมในสังคมเร่งผลักดันกฎหมายเพื่อคุ้มครองสิทธิประชาชน ชุมชน และยกเลิกกฎหมายทั้งปวงที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติตามหลักสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

๙. ส่งเสริมการใช้สิทธิเสรีภาพของประชาชนและสื่อมวลชน ภายใต้กติกาสากลว่าด้วยหลักสิทธิมนุษยชน และกรอบจรรยาบรรณและวัฒนธรรมอันดีของชาติ

๑๐. ส่งเสริมและสนับสนุน ให้นำหลักธรรมทางศาสนาเป็นหลักนำในการดำเนินชีวิต เพื่อก่อให้เกิดความสันติสุข มีระเบียบ - วินัย มีศีลธรรม มีจิตสำนึกที่ดีและมีความเสียสละรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อเสริมความมั่นคงในวิถีชีวิตแบบไทย

๑๑. ส่งเสริมการอนุรักษ์ สืบทอด และพัฒนาวัฒนธรรมอันดีงามของชาติทั้งในด้านศิลปวัตถุ ภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทย

๑๒. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ มุ่งเน้นการเผยแพร่ธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น และวางเป้าหมายให้ไทยเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน โดยร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านใน การ รักษาสภาพแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติดั้งเดิมและศิลปะท้องถิ่นที่ทรงคุณค่า

๑๓. ส่งเสริมบทบาทขององค์กรเอกชน ให้คุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของประชาชน

๑๔. ส่งเสริมบทบาทของสถาบันในสังคมให้ตระหนักถึงปัญหาและมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด การป้องกันแก้ไขปัญหาโสเภณี การป้องกันและควบคุมโรคที่เป็นภัย ร้ายแรง อาทิ โรคเอดส์

๑๕. ส่งเสริมและผลักดันให้มีการฟื้นฟูสภาพของสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง เพื่อปลูกฝังคุ้มครองป้องกัน และสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่บุตรหลานตั้งแต่วัยเรียน จนเติบโตเป็นเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีความพร้อมด้วยบุคลิกภาพ คุณภาพ และคุณธรรม อันจะนำไปสู่การเสริมสร้างสังคมและประเทศชาติให้มั่นคง

๑๖. เพิ่มศาลท้องถิ่นให้คนท้องถิ่นทำตามธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมที่ดีงาม มาช่วยแก้ปัญหาในท้องถิ่น เช่น มรดก ทรัพย์สิน เล็กเล็กขโมยน้อย คดีทำร้ายร่างกายและลหุโทษต่าง ๆ โดยให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและบุคคลที่ชาวบ้านนับถือ มีส่วนร่วมในการพิจารณาคดี

๑๗. กำหนดระยะเวลาดำเนินการคดีแต่ละศาลให้ชัดเจน ขอให้จริงจังทั้งคดีแพ่งและอาญายุติได้ในศาลชั้นต้น ส่วนศาลสูงจะเน้นเฉพาะปัญหาข้อกฎหมายเท่านั้น

๑๘. ส่งเสริมการจัดตั้งองค์กรของประชาชนทั่วไปทุกสาขาอาชีพ ตลอดจนคนว่างงานทั่วไป

กรอบที่ ๗

นโยบายด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและพลังงาน

๑. สนับสนุนการจัดตั้ง “เมืองวิทยาศาสตร์” ให้มีฐานะเป็นสถาบันระดับชาติ เป็นฐานสนับสนุนงานวิชาการเพื่อยก ระดับวิชาชีพและพัฒนาคุณภาพให้แก่ นักวิทยาศาสตร์ นักวิจัยของประเทศ

๒. สนับสนุนโครงการร่วมมือระหว่างประเทศในการถ่ายทอดความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๓. สนับสนุนงบประมาณเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึก ตลอดจนบรรยากาศแห่งการศึกษา การวิจัยและพัฒนา ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี โดยวางรากฐานบุคลากรตั้งแต่ระดับเยาวชนเป็นต้นไป

๔. สนับสนุนการศึกษาค้นคว้าเพื่อเตรียมแหล่งพลังงานสำรอง และพลังงานสำรอง และพลังงานทดแทน สำหรับอนาคต

๕. สนับสนุนโครงการสร้างจิตสำนึกแก่ประชาชนให้ตระหนักถึงคุณค่าการใช้พลังงานอย่างประหยัด รวมทั้งการ รักษาสมดุลระหว่างการใช้งลังงานกับสภาพแวดล้อม

๖. สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีด้านระบบการบริหารธุรกิจ และระบบสารสนเทศในด้านธุรกิจ ได้แก่ ระบบสื่อสารดาวเทียม เทคโนโลยีสารสนเทศและอินเทอร์เน็ตในการธุรกิจ การค้า การท่องเที่ยว และมีศูนย์ข้อมูลเป็นตัวกลางและเก็บข้อมูล

๗. สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีด้านการพาณิชย์นำวิ จัดให้มีการจัดตั้งศูนย์แนะนำ เผยแพร่ และที่ปรึกษา

๘. สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อกระจายรายได้ ได้แก่ การส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครัวเรือน และการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่ออุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

กรอบที่ ๘

นโยบายด้านสาธารณสุข คุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม

๑. ปฏิรูประบบสาธารณสุข โดยเน้นการป้องกันเป็นหลัก สนับสนุนการสร้างมาตรฐานทาง ด้านการรักษาพยาบาล การส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี รวมทั้งการฟื้นฟูและพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการใช้สมุนไพรในการรักษา พยาบาล การแพทย์ทางเลือก และวิวัฒนาการศาสตร์

๒. ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เพียงพอในการสนองตอบประชาชน

๓. เร่งขยายและปรับปรุงบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพครอบคลุมพื้นที่บริการทั่วทั้งประเทศ

๔. เน้นมาตรการเชิงรุก คือ การป้องกันการแพร่ระบาดของโรคต่าง ๆ โดยเคร่งครัดในการตรวจสอบอย่างเข้มงวดจริงจัง

๕. ส่งเสริมกิจกรรมในหมู่ประชาชนในด้านการกีฬา การดูแลและรักษาสุขภาพ การป้องกันโรค

๖. ปรับปรุงระบบการประกันสุขภาพและมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคให้มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการดูแลสุขภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสให้ได้รับการดูแลเป็นพิเศษ

๗. เคร่งครัดในมาตรฐานการป้องกัน ปรามปรามและเยียวยา ผู้ติดยาเสพติดทุกชนิด

๘. สนับสนุนให้ปรับปรุงคุณภาพชีวิตของชุมชน เน้นการเกษตรชีวภาพลดการใช้สารเคมี เข้มงวดมาตรการควบคุมและลงโทษผู้ใช้สารเคมีที่เป็นอันตราย เช่น ในการผสมอาหาร

๙. ยึดถือมาตรการอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด โดยกำหนดมาตรการการดำเนินการปลูกป่าทดแทนปีละไม่ต่ำกว่า ๒ ล้านไร่

๑๐. เพิ่มประสิทธิภาพมาตรการบังคับใช้ทางกฎหมายเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้ทันต่อยุคสมัยและอย่างเข้มงวดจริงจัง

๑๑. ให้มีการจัดระเบียบระบบสาธารณสุขภูมิภาคทั้งในเขตเมืองหลวงและจังหวัดต่าง ๆ เสียใหม่ ให้มีประสิทธิภาพ

๑๒. ลดมลพิษทางอากาศ ปรับปรุงประสิทธิภาพการกำจัดขยะ และการบำบัดน้ำเสีย

๑๓. กำหนดมาตรการเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโดยใช้มาตรการทางภาษี มาตรการทางกฎหมาย อย่างจริงจังและต่อเนื่อง มาตรการด้านผังเมือง การขนส่งมวลชน การใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ทุกอย่างจะต้องสมบูรณ์เป็นรูปธรรมภายในปี ๒๕๕๐ การฟื้นฟูสภาพป่า จะต้องมีการเพิ่มพื้นที่ป่าเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่า ๒๐ ล้านไร่

ข้อบังคับพรรคพลังธรรม พ.ศ. ๒๕๔๑ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)
(แก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๔๒)

โดยที่พรรคพลังธรรมได้ดำเนินกิจการพรรคการเมืองมาเป็นเวลากว่าเก้าปี ในช่วงระยะเวลาดังกล่าว ได้มีการขอแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรค เพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับกาลเวลาและสภาพการณ์ของบ้านเมืองหลายครั้ง

ข้อบังคับพรรคต้องกำหนดกฎเกณฑ์สำคัญที่กระจ่างแจ้ง ชัดเจนสามารถใช้เป็นหลักในการบริหารพรรคอย่างมีประสิทธิภาพ ที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๐ เห็นว่า ถึงเวลาที่จะต้องมีการแก้ไขปรับปรุงข้อบังคับพรรคใหม่ทั้งฉบับ เพื่อให้พรรคการเมืองเป็นสถาบันและเป็นพรรคของมวลมหาประชาชนอย่างแท้จริง จึงมีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญร่างข้อบังคับพรรคพลังธรรมจำนวนไม่เกินสิบห้าคน มีหน้าที่จัดทำร่างข้อบังคับพรรคฉบับใหม่ทั้งฉบับ เพื่อเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาพรรคสู่ความเป็นพรรคแนวมหาชน

คณะกรรมการวิสามัญร่างข้อบังคับพรรคได้จัดทำร่างข้อบังคับพรรค ให้สอดคล้องกับปรัชญา "สะอาด โปร่งใส กระจายอำนาจ และการมีส่วนร่วม" โดยคำนึงถึงความคิดเห็นของสมาชิกพรรคและประชาชน เป็นสำคัญ และได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่ได้รับมอบหมายจากที่ประชุมใหญ่ของพรรคแล้วทุกประการ ซึ่งมีสาระสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนสมัครเป็นสมาชิกพรรค โดยเพิ่มสิทธิของสมาชิกให้มีส่วนร่วมในการบริหารและตรวจสอบการใช้อำนาจการบริหารพรรคเพิ่มขึ้น ปรับปรุงโครงสร้างของพรรคให้มีประสิทธิภาพ กระจายอำนาจการบริหารสู่องค์กรของสมาชิกพรรคในระดับท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นการสร้างเสริมให้เกิดความสามัคคีที่หลากหลาย มีความคิดสร้างสรรค์ในมิติทางการเมืองแนวใหม่ อันจะยังความเจริญมาสู่ตนเอง พรรคและสังคมประเทศชาติสืบไป

จึงให้ตราข้อบังคับพรรคพลังธรรมไว้โดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑. ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับพรรคพลังธรรม พ.ศ. ๒๕๔๑ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) (แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๔๒)"

ข้อ ๒. ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่ได้รับการตอบรับจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

ข้อ ๓. ให้ยกเลิกข้อบังคับพรรคพลังธรรม พ.ศ. ๒๕๓๑ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๓๒ และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๐

บรรดา ระเบียบ คำสั่งหรือการทั้งหลายที่มีอยู่ หรือที่ได้ดำเนินการไปแล้วตามข้อบังคับฉบับก่อนให้ ถือเป็นของพรรคพลังธรรมตามข้อบังคับนี้ และให้มีผลใช้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ในส่วนที่ ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔. ในข้อบังคับนี้

“พรรค” หมายถึง พรรคพลังธรรม

“ข้อบังคับ” หมายถึง ข้อบังคับพรรคพลังธรรม

“สมาชิก” หมายถึง สมาชิกพรรคพลังธรรม

“คณะกรรมการตุลาการ” หมายถึง คณะกรรมการตุลาการพรรคพลังธรรม

“คณะกรรมการบริหาร” หมายถึง คณะกรรมการบริหารพรรคพลังธรรม

“คณะกรรมการอำนวยการ” หมายถึง คณะกรรมการอำนวยการพรรคพลังธรรม

“สำนักงานใหญ่” หมายถึง สำนักงานใหญ่พรรคพลังธรรม

“ภาคและพื้นที่” หมายถึง ภาคและพื้นที่ที่กำหนดตามระเบียบของคณะกรรมการบริหารพรรค โดยแต่ละ พื้นที่ประกอบด้วยจังหวัดต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้เคียงกันตามหลักภูมิศาสตร์ มีจำนวนไม่เกินสิบสองพื้นที่ และให้ กรุงเทพมหานครเป็นหนึ่งพื้นที่

“นักการเมือง” หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งทางการเมืองทุกระดับในนามพรรค

“ที่ประชุมใหญ่” หมายถึง ที่ประชุมสมัชชาพรรค

ข้อ ๕. พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับนี้เรียกว่า “พรรคพลังธรรม” เรียกโดยย่อว่า “พพธ.” เขียนเป็น ภาษาอังกฤษว่า “PALANG DHARMA PARTY” เรียกโดยย่อว่า “PDP” เครื่องหมายของพรรคมีดังนี้

เป็นรูปมือพนมอยู่ภายในกรอบทรงดอกบัวตูมสีขาว ช่องว่างระหว่างมือพนมและกรอบเป็นสีฟ้าเข้ม รูปแขนสองข้างพร้อมมือกำแน่น ภายใต้กรอบทรงดอกบัวเป็นชื่อพรรคภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

มือพนมสีขาว หมายถึง ความบริสุทธิ์ของคุณธรรมที่ค้ำจุนสังคมและความเคารพในกฎเกณฑ์ของสังคม

รูปแขน มือกำแน่นสีฟ้าเข้ม หมายถึง การรวมพลังด้วยความสามัคคี

รวมกันแล้ว หมายถึง การรวมพลังเพื่อสร้างสรรค์สังคมให้อยู่ภายใต้กรอบของคุณธรรมและความสามัคคี

สีประจำพรรค หมายถึง สีฟ้าเข้มและสีขาว

สีขาว หมายถึง ศาสนาและคุณธรรม

สีฟ้าเข้ม หมายถึง ลัทธิภาพ

ข้อ ๖. สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ ณ เลขที่ ๔๔๕/๑๕ ซอยรามคำแหง ๓๙ (วัดเทพศิลา) แขวงวังทองหลาง เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ ๑๐๓๑๐ หรือตามที่จัดแจ้งใหม่ต่อนายทะเบียน

ข้อ ๗. สาขาพรรคที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น ณ ที่ใด ให้เรียกชื่อว่า พรรคพลังธรรมสาขา..... จังหวัด.....”

ข้อ ๘. พรรคมีแผนนโยบายและแนวทางปฏิบัติตามที่ได้จดทะเบียนไว้ต่อนายทะเบียนพรรคการเมือง ตามกฎหมายพรรคการเมือง

ข้อ ๙. พรรคมีหน้าที่ต่อประชาชนอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- (๑) พรรคต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ประชาธิปไตยและสัญญาประชาคมของพรรค
- (๒) พรรคต้องส่งผู้สมัครในการเลือกตั้งทุกระดับตามความเหมาะสม
- (๓) พรรคต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมกับพรรคอย่างกว้างขวาง
- (๔) พรรคต้องผลักดันให้รัฐบาลนำนโยบายของพรรคไปปฏิบัติ
- (๕) พรรคต้องตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล
- (๖) พรรคต้องเป็นผู้ประสานประโยชน์เชื่อมโยงระหว่างประชาชนกับรัฐบาล

หมวด ๒

สมาชิก

ส่วนที่ ๑

คุณสมบัติสมาชิก

ข้อ ๑๐. สมาชิก มี ๒ ประเภท ได้แก่ สมาชิกสามัญและสมาชิกวิสามัญ คุณสมบัติสมาชิกมีดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันยื่นใบสมัคร
- (๓) มีความเลื่อมใสและยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรค
- (๔) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น
- (๕) ไม่มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ

ส่วนที่ ๒

การรับสมาชิกและการสิ้นสุดสมาชิกภาพ

ข้อ ๑๑. การสมัครเป็นสมาชิกให้ยื่นใบสมัครตามระเบียบที่พรรคกำหนดต่อองค์กรการบริหารงานของพรรคในท้องถิ่นที่ผู้ยื่นใบสมัครพำนักอาศัยโดยมีสมาชิกรับรองใบสมัครอย่างน้อยหนึ่งคน

เมื่อองค์กรการบริหารพรรคได้รับใบสมัครแล้ว ให้จัดบันทึกวันรับสมัครลงในใบสมัคร แล้วประกาศรายชื่อผู้สมัครไว้โดยเปิดเผย ณ องค์กรการบริหารของพรรคหรือตามที่พรรคกำหนด เป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน แล้วจึงรวบรวมรายชื่อผู้ยื่นใบสมัครทั้งหมดนำเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคหรือผู้มีอำนาจอนุมัติตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ในกรณีมีความจำเป็นเร่งด่วน ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจรับบุคคลเป็นสมาชิกได้ โดยไม่ต้องประกาศรายชื่อผู้สมัครตามความในวรรคสอง

สมาชิกผู้ใดเห็นว่า ผู้สมัครเข้าเป็นสมาชิกรายใดไม่สมควรเข้าเป็นสมาชิกก็มีสิทธิยื่นคัดค้าน โดยมีสมาชิกรับรองการคัดค้านอย่างน้อยหนึ่งคนและทำเป็นหนังสือแสดงเหตุผลการคัดค้านยื่นต่อองค์การบริหารพรรคก่อนการพิจารณารับสมัครคนนั้นเข้าเป็นสมาชิก

เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติรับผู้ใดเข้าเป็นสมาชิกแล้ว ให้นายทะเบียนพรรคออกหนังสือรับรองการเป็นสมาชิก และบัตรประจำตัวสมาชิกมอบให้ผู้นั้นไว้เป็นหลักฐาน ในกรณีที่คณะกรรมการบริหารพรรคไม่รับผู้ใด ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาดังกล่าวไปให้ ผู้สมัครทราบด้วย

สมาชิกภาพของสมาชิกเริ่มตั้งแต่วันที่คณะกรรมการบริหารพรรคหรือผู้มีอำนาจอนุมัติตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด มีมติรับเข้าเป็นสมาชิก

ข้อ ๑๒. สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิก

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออก

(๕) ยุบเลิกพรรคหรือรวมพรรคกับพรรคการเมืองอื่น

การสิ้นสุดสมาชิกภาพ ในกรณีที่สมาชิกนั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้ดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

ข้อ ๑๓. การลาออกจากสมาชิกให้ถือว่าสมบูรณ์ เมื่อได้ยื่นหนังสือลาออกต่อหัวหน้าพรรคหรือบุคคลที่หัวหน้าพรรคมอบหมาย

ส่วนที่ ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิก

ข้อ ๑๔. สมาชิกมีสิทธิดังต่อไปนี้

สมาชิกสามัญ

(๑) เข้าร่วมประชุมตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๒) ได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการตามข้อบังคับ

(๓) เสนอตนเองหรือบุคคลอื่นเป็นตัวแทนพรรคในการสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับ

(๔) ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในระดับต่าง ๆ

(๕) ได้รับการช่วยเหลือจากพรรคตามสมควรแล้วแต่กรณี

(๖) เข้าร่วมกิจกรรมที่พรรคจัดขึ้น

สมาชิกวิสามัญ

(๑) เข้าร่วมประชุมตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๒) ได้รับการช่วยเหลือจากพรรคตามสมควรแล้วแต่กรณี

(๓) เข้าร่วมกิจกรรมที่พรรคจัดขึ้น

ข้อ ๑๕. สมาชิกมีหน้าที่ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง และมติขององค์กรของพรรคแล้วแต่กรณี

(๒) สนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค

(๓) ส่งเสริมสนับสนุนกิจการของพรรคเผยแพร่นโยบายและอุดมการณ์ของพรรค

(๔) รักษาชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของพรรค

(๕) สมาชิกสามัญต้องชำระค่าบำรุงพรรคตามระเบียบกำหนด

ข้อ ๑๖. สมาชิกสามัญมีหน้าที่ต้องเสียค่าลงทะเบียนและค่าบำรุงพรรค ตามข้อกำหนดของที่ประชุมใหญ่

ส่วนที่ ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

ข้อ ๑๗. พรรคต้องมีความรับผิดชอบต่อสมาชิก ดังต่อไปนี้

(๑) พรรคต้องยึดหลักประชาธิปไตยในการดำเนินงานของพรรค

(๒) พรรคต้องปฏิบัติต่อสมาชิกด้วยความเป็นธรรมและเสมอภาค

ส่วนที่ ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๑๘. พรรคต้องจัดให้มีการพัฒนาความรู้ ความสามารถของสมาชิกในการดำเนินงานทางการเมืองแก่เยาวชนและประชาชนทั่วไปอย่างต่อเนื่อง

ส่วนที่ ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิก

ข้อ ๑๙. วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิก มีดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรค ปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง และมติขององค์กรการบริหารงานของพรรคแล้วแต่กรณี

(๒) สมาชิกต้องไม่กระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดความแตกแยกหรือแตกความสามัคคี

(๓) สมาชิกต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์องค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหาย

(๔) สมาชิกต้องไม่แสวงหาผลประโยชน์ในทางมิชอบด้วยกฎหมายเพื่อตนเองหรือผู้อื่น

(๕) สมาชิกต้องไม่ประพฤติตนให้เกิดความเสียหายต่อพรรค

หมวด ๓
องค์กรของพรรค

ข้อ ๒๐. องค์กรของพรรคประกอบด้วย

- (๑) ที่ประชุมใหญ่
- (๒) คณะกรรมการตุลาการพรรค
- (๓) คณะกรรมการบริหารพรรค
- (๔) คณะกรรมการอำนวยการพรรค
- (๕) คณะกรรมการเมือง
- (๖) สำนักงานใหญ่
- (๗) สาขาพรรค
- (๘) องค์กรอื่น ๆ ที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติจัดตั้ง

หมวด ๔
ที่ประชุมใหญ่
ส่วนที่ ๑
สมาชิกพรรค

ข้อ ๒๑. ที่ประชุมใหญ่เรียกว่าที่ประชุมสมาชิกพรรค ประกอบด้วย

- (๑) คณะกรรมการบริหารพรรค
- (๒) ผู้แทนสาขาพรรคทุกสาขา
- (๓) ผู้แทนสมาชิกจำนวนสองร้อยคนที่มาจากการเลือกตั้งของสมาชิกพรรค

ในกรณีที่ตำแหน่งผู้แทนสมาชิกว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใด และยังมีได้มีการเลือกตั้งผู้แทนสมาชิกขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สมาชิกพรรคประกอบด้วยผู้แทนสมาชิกเท่าที่มีอยู่

การเลือกตั้งผู้แทนสมาชิก ให้สมาชิกมีสิทธิเลือกตั้งออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งผู้แทนสมาชิกในจังหวัดของตน

การคำนวณเกณฑ์จำนวนสมาชิกต่อผู้แทนสมาชิกหนึ่งคน ให้คำนวณจากจำนวนสมาชิกตามหลักการทะเบียนของพรรคที่ประกาศในเดือนสุดท้ายก่อนที่จะมีการกำหนดให้มีการเลือกตั้ง เฉลี่ยด้วยจำนวนผู้แทนสมาชิกสองร้อยคน

จำนวนผู้แทนสมาชิกของแต่ละจังหวัดจะพึงมีให้นำจำนวนสมาชิกต่อผู้แทนสมาชิกหนึ่งคนที่คำนวณได้ตามวรรคสองมาเฉลี่ยจำนวนสมาชิกในจังหวัดนั้น จังหวัดใดมีจำนวนสมาชิกไม่ถึงเกณฑ์จำนวนสมาชิกต่อผู้แทนสมาชิกหนึ่งคนตามวรรคสองและมีจำนวนสมาชิกไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน ให้มีผู้แทนสมาชิกในจังหวัดนั้นได้หนึ่งคน จังหวัดใดมีสมาชิกเกินเกณฑ์จำนวนสมาชิกต่อผู้แทนสมาชิกหนึ่งคน ให้มีผู้แทนสมาชิกในจังหวัดนั้นเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนทุกจำนวนสมาชิกที่ถึงเกณฑ์จำนวนสมาชิกต่อผู้แทนสมาชิกหนึ่งคน ทั้งนี้ จำนวนผู้แทน

สมาชิกในแต่ละจังหวัดต้องไม่เกินจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตที่จะพึงมีในจังหวัดนั้น

เมื่อได้จำนวนผู้แทนสมาชิกของแต่ละจังหวัดตามวรรคห้าแล้ว ถ้าจำนวนผู้แทนสมาชิกยังไม่ครบสองร้อยคน จังหวัดใดมีเศษที่เหลือจากการคำนวณตามวรรคสามมากที่สุด ให้จังหวัดนั้นมีผู้แทนสมาชิกเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน และให้เพิ่มผู้แทนสมาชิกตามวิธีการดังกล่าวที่มีเศษที่เหลือจากการคำนวณตามวรรคสาม ในลำดับรองลงมาตามลำดับจนครบสองร้อยคน สำหรับจังหวัดที่มีสมาชิกเกินสองหมื่นคน ให้แยกการเลือกตั้งผู้แทนสมาชิกเป็นแต่ละเขตโดยให้มีเขตละหนึ่งคน โดยถือเอาเขตการเลือกตั้งของผู้แทนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นเกณฑ์

ข้อ ๒๑. ทวิ การคำนวณจำนวนสมาชิกตามข้อ ๒๑ ให้นับจากจำนวนสมาชิกที่ชำระค่าบำรุงพรรคก่อนกำหนดการเลือกตั้งผู้แทนสมาชิกสามสิบวัน

ข้อ ๒๑. ตริ วิธีการเลือกตั้งผู้แทนสมาชิก ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้พรรคหรือสาขาพรรคเรียกประชุมสมาชิกในจังหวัดที่มีจำนวนสมาชิกถึงเกณฑ์ตามข้อ ๒๑ โดยแจ้งวัน เวลา และสถานที่ประชุมล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

(๒) ในวันประชุม ให้มีองค์ประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบคน ถ้าสมาชิกไม่ครบองค์ประชุม ให้ถือว่าไม่มีตัวแทนสมาชิกในจังหวัดนั้น

(๓) กรรมวิธีการเลือกตั้ง ให้สมาชิกเสนอชื่อผู้ที่เห็นควรจะเป็นผู้แทนสมาชิก โดยมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าห้าคน

(๔) การออกเสียงลงคะแนนให้กระทำการเปิดเผย ด้วยการยกมือขึ้นพันศีรษะ เว้นแต่ที่ประชุมมีมติให้ออกเสียงลงคะแนนโดยวิธีอื่น

ข้อ ๒๒. สมาชิกผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้แทนสมาชิก ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) มีชื่ออยู่ในทะเบียนของพรรคในจังหวัดนั้นไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน และ

(๒) ชำระค่าบำรุงพรรคติดต่อกันมาจนถึงปัจจุบันไม่น้อยกว่าสามเดือน

ข้อ ๒๓. สมาชิกผู้มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นผู้แทนสมาชิก ต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนดังนี้

(๑) มีชื่ออยู่ในทะเบียนของพรรคในจังหวัดนั้นไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๒) ชำระค่าบำรุงพรรคติดต่อกันมาจนถึงปัจจุบันไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๓) เข้าร่วมกิจกรรมที่พรรคจัดขึ้นไม่น้อยกว่าห้ากิจกรรม

(๔) ผ่านการอบรมหรือสัมมนาของพรรคในหลักสูตรต่าง ๆ ไม่น้อยกว่าหนึ่งหลักสูตร

(๕) บุคคลผู้ที่ประชุมสมาชิกมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนสมาชิกที่เข้าประชุมให้ ยกเว้นคุณสมบัติตามข้อบังคับพรรคข้อนี้ทั้งหมดหรือข้อหนึ่งข้อใดก็ได้

ข้อ ๒๔. อายุของผู้แทนสมาชิกมีกำหนดคราวละสองปี นับแต่วันประชุมใหญ่สามัญที่ผู้แทนสมาชิกทั้งหมดได้เข้าทำหน้าที่ครั้งแรก

ข้อ ๒๕. ก่อนอายุของผู้แทนสมาชิกสิ้นสุดลงตามข้อ ข้อ ๒๔ ให้คณะกรรมการบริหารพรรค จัดให้มีการเลือกตั้งผู้แทนสมาชิก ภายในหกสิบวันก่อนวันครบวาระ

ข้อ ๒๖. นอกจากการพ้นตำแหน่งตามข้อบังคับพรรค ข้อ ๒๔ แล้ว ผู้แทนสมาชิกพ้นจากตำแหน่ง
เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก โดยยื่นใบลาออกต่อประธานสภาพรรคและให้มีผลทันที
- (๓) ขาดจากสมาชิกภาพ
- (๔) ดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารสาขาพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการตุลาการ
- (๕) สมาชิกพรรคมีมติให้พ้นตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสภา

ทั้งหมด

การพ้นตำแหน่งของผู้แทนสมาชิก หากวาระของผู้แทนสมาชิกเหลือมากกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ให้มีการเลือกตั้งผู้แทนสมาชิกขึ้นแทนภายในหกสิบวันนับแต่ที่ตำแหน่งนั้นว่าง ผู้แทนสมาชิกผู้เข้ามาแทนให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่

ข้อ ๒๗. อายุของสมาชิกพรรคมีกำหนดคราวละสองปีนับแต่วันประชุมใหญ่สามัญที่ผู้แทนสมาชิกทั้งหมดได้เข้าทำหน้าที่ครั้งแรก

ข้อ ๒๘. สมาชิกพรรค มีประธานสภาพรรคคนหนึ่งและรองประธานสภาอีกไม่เกินสองคน ซึ่งได้รับการเลือกตั้งจากสมาชิกแห่งสภาพรรค

ข้อ ๒๙. ประธานและรองประธานสภาพรรคดำรงตำแหน่งจนสิ้นอายุของสภาพรรคและย่อมพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ เมื่อ

- (๑) ขาดจากสมาชิกภาพ
- (๒) ลาออก โดยยื่นใบลาออกต่อหัวหน้าพรรคและให้มีผลทันที
- (๓) ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง หรือตำแหน่งอื่นใดในองค์กรพรรค
- (๔) ที่ประชุมใหญ่มีมติสองในสามของจำนวนองค์ประชุมให้ออก

ข้อ ๓๐. ประธานสภาพรรคหรือผู้ทำหน้าที่แทนมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการของสภาพรรคให้เป็นไปตามข้อบังคับพรรค และต้องวางตนเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๓๑. เมื่อประธานสภาพรรคไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสภาพรรคทำหน้าที่แทน

หากประธานและรองประธานสภาพรรคไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สมาชิกแห่งสภาพรรคเลือกตั้งกันขึ้นเองเป็นประธานในคราวประชุมนั้น

ส่วนที่ ๒

การประชุมใหญ่

ข้อ ๓๒. การประชุมใหญ่ของสมาชิกพรรคมีสองกรณี คือ

(๑) การประชุมใหญ่สามัญ ได้แก่ การประชุมที่จัดให้มีขึ้นปีละหนึ่งครั้ง ภายในระยะเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับตั้งแต่วันสิ้นปีงบประมาณของพรรค

(๒) การประชุมใหญ่วิสามัญ ได้แก่ การประชุมนอกเหนือที่กำหนดไว้สำหรับการประชุมใหญ่ใน (๑) การประชุมใหญ่วิสามัญอาจกระทำได้โดยโดยคำร้องขอเป็นหนังสือของคณะกรรมการบริหารพรรคหรือผู้แทนสมาชิก จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนผู้แทนสมาชิกทั้งหมด หรือสมาชิกที่เสียค่าบำรุงพรรคแล้วในวันที่ยื่นคำร้องจำนวนห้าร้อยคนขึ้นไป การยื่นคำร้องขอดังกล่าวให้ยื่นต่อประธานสมาชิกพรรคเพื่อให้เรียกประชุมพิจารณาญัตติเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เสนอ ในกรณีนี้ประธานสมาชิกพรรคจะต้องจัดประชุมภายในกำหนดเวลาไม่เกินหกสิบวัน นับตั้งแต่วันได้รับหนังสือ

ข้อ ๓๓. ประธานสมาชิกพรรคเป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ โดยกำหนดวัน เวลา สถานที่และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่ในการกรณีที่มี การเรียกประชุมใหญ่วิสามัญ ให้กำหนดระเบียบวาระตามคำร้องขอ

ข้อ ๓๔. การประชุมใหญ่ตามข้อ ๓๒ หากประธานสมาชิกพรรคไม่เรียกประชุมตามข้อ ๓๓ โดยไม่มีเหตุอันควรหรือในวาระแรกที่ยังไม่มีประธานสมาชิกพรรค ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้เรียกประชุมตามระเบียบและวิธีการที่พรรคกำหนด

ข้อ ๓๕. การนัดประชุมใหญ่ทุกครั้ง จะต้องแจ้งให้สมาชิกสมาชิกพรรคทราบเป็นการล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน พร้อมด้วยระเบียบวาระการประชุม

ข้อ ๓๖. การประชุมสมาชิกพรรคต้องมีสมาชิกสมาชิกพรรค มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสมาชิกพรรคทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในกรณีที่ไม้ครบองค์ประชุม ให้งดการประชุมและนัดประชุมใหม่ภายในสามสิบวัน นับแต่วันงดการประชุม โดยการประชุมครั้งนี้จะมีสมาชิกสมาชิกพรรคมาประชุมเท่าใด ก็ให้ถือว่าครบองค์ประชุม

ข้อ ๓๗. การลงมติวินิจฉัยข้อปรึกษาให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ เว้นแต่ที่มีกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในข้อบังคับพรรค

ข้อ ๓๘. สมาชิกสมาชิกพรรคคนหนึ่งย่อมมีเสียงหนึ่งในการออกเสียงลงคะแนน โดยประธานงดออกเสียง ถ้าหากมีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๓๙. การดำเนินการประชุมใหญ่ หากมิได้ออกกฎหรือระเบียบในการประชุมใด ๆ ไว้ ให้นำข้อบังคับการประชุมมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔๐. ในการประชุมใหญ่ ให้สมาชิกพรรคดำเนินการประชุมเกี่ยวกับกิจการของพรรคให้เป็นไปตามกฎหมายหรือพิจารณาการแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายและข้อบังคับพรรค ร่างข้อกำหนด ญัตติและการตั้งกระทู้ถาม เว้นแต่สมาชิกพรรคจะมีมติให้พิจารณาเรื่องอื่นใดด้วยคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสมาชิกพรรคที่มีอยู่ทั้งหมด

ข้อ ๔๑. สมาชิกพรรคมีอำนาจควบคุมการบริหารงานของพรรคตามข้อบังคับนี้

หมวด ๔

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๒. ให้คณะกรรมการบริหารพรรคคณะหนึ่งประกอบไปด้วย หัวหน้าพรรค, รองหัวหน้าพรรค, เลขานุการพรรค, รองเลขานุการพรรค, เภรัญญิกพรรค, นายทะเบียนพรรค, โฆษกพรรค และกรรมการบริหารอื่น ๆ รวมแล้วมีจำนวนไม่เกินสามสิบเจ็ดคน ซึ่งได้รับเลือกตั้งจากที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๔๓. สมาชิกผู้มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารพรรค ต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนดังนี้

- (๑) เป็นสมาชิกติดต่อกันมาจนถึงปัจจุบันไม่น้อยกว่าสองปี
- (๒) ชำระค่าบำรุงพรรคติดต่อกันมาจนถึงปัจจุบันไม่น้อยกว่าสองปี
- (๓) มีคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๓.๑) เข้าร่วมกิจกรรมที่พรรคจัดขึ้นไม่น้อยกว่าสิบกิจกรรม หรือ
- (๓.๒) เป็นหรือเคยเป็น

(๓.๒.๑) กรรมการบริหารสาขาพรรค หรือ

(๓.๒.๒) กรรมการบริหารพรรค หรือ

(๓.๒.๓) สมาชิกสภาจังหวัด หรือสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร หรือสมาชิกสภา

เทศบาลหรือสมาชิกสภาเขต ที่พรรคส่งลงสมัครรับเลือกตั้ง หรือ

(๓.๒.๔) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามพรรค หรือ

(๓.๒.๕) รัฐมนตรีในนามพรรค

สมาชิกผู้ใดผู้หนึ่งอาจได้รับการยกเว้นคุณสมบัติตามข้อบังคับพรรคข้อนี้ทั้งหมดหรือข้อหนึ่งข้อใดก็ได้ หากที่ประชุมใหญ่มีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนสมาชิกสมาชิกพรรคทั้งหมด

ข้อ ๔๔. ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรค ให้สมาชิกสมาชิกพรรคในที่ประชุมใหญ่ตามข้อบังคับ ข้อ ๒๑ เป็นผู้ที่มีสิทธิเสนอชื่อและลงคะแนนเสียงเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรค

สมาชิกที่มีสิทธิเสนอชื่อ ให้เสนอชื่อในแต่ละประเภทของการเลือกตั้งได้เพียงชื่อเดียว และผู้ถูกเสนอชื่อต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ในกรณีที่ผู้ได้รับการเสนอชื่อให้เป็นกรรมการบริหารพรรคไม่อยู่ในที่ประชุมใหญ่ ผู้เสนอชื่อต้องแสดงหนังสือรับรองของผู้ได้รับการเสนอชื่อว่ายินยอม

การเลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคให้กระทำโดยวิธีลงคะแนนลับ สมาชิกสมาชิกพรรคคนหนึ่งย่อมมีเสียงหนึ่งในการออกเสียงลงคะแนนโดยประธานงดออกเสียง ถ้าหากมีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

การเลือกตั้งตามข้อบังคับนี้ ถ้ามีจำนวนผู้ถูกเสนอชื่อเท่ากับหรือน้อยกว่าจำนวนที่จะมีได้ ก็ให้ถือว่าผู้นั้นได้รับเลือกตั้งโดยไม่ต้องลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง เว้นแต่เป็นการเลือกตั้งหัวหน้าพรรค แม้ผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็น หัวหน้าพรรคมีเพียงคนเดียว ต้องลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง โดยให้เป็นตามข้อ ๔๕ (๒)

ข้อ ๔๕. การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๔๒ ให้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

(๑) กำหนดจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่จะพึงมีเป็นลำดับแรก

(๒) เลือกตั้งหัวหน้าพรรค โดยการเสนอชื่อต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคนและผู้ได้รับเลือกตั้งต้องได้คะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาพรรคในที่ประชุมใหญ่

(๓) เลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคจากพื้นที่ต่าง ๆ ตามข้อบังคับพรรคข้อ ๔ พื้นที่ละหนึ่งคน สิทธิการเสนอชื่อเป็นของสมาชิกสภาพรรคในพื้นที่นั้น ๆ หากไม่มีสมาชิกในพื้นที่นั้นได้รับการเสนอชื่อ ก็สามารถเสนอชื่อสมาชิกจากพื้นที่อื่น เป็นกรรมการบริหารพรรคในนามของพื้นที่นั้นได้

(๔) เลือกตั้งกรรมการบริหารพรรค จำนวนที่ยังไม่ครบตาม (๑) โดยการเลือกตั้งจำนวนนี้จะเสนอชื่อสมาชิกจากพื้นที่ใดก็ได้

(๕) หัวหน้าพรรคเสนอชื่อผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารพรรค เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งในการดำรงตำแหน่งตามข้อบังคับพรรคข้อ ๔๒ โดยการเสนอชื่อในแต่ละตำแหน่งต้องเสนอรายชื่อบุคคลจำนวนมากว่าตำแหน่งนั้น ๆ

ข้อ ๔๖. หัวหน้าพรรคและผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ของพรรค มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

หัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) รับผิดชอบการบริหารงานของพรรค

(๒) เป็นตัวแทนของพรรคในการดำเนินการกิจกรรมต่าง ๆ

(๓) แต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

กรรมการบริหารพรรค

(๔) อำนาจหน้าที่อื่น ๆ ตามมติคณะกรรมการบริหารพรรค

รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบ ตามที่หัวหน้าพรรคมอบหมาย

เลขาธิการพรรค มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบเป็นเลขานุการคณะกรรมการบริหารพรรค กำกับดูแลการบริหารงานของพรรคโดยทั่วไปตามนโยบายของคณะกรรมการบริหารพรรค และทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือหัวหน้าพรรค

รองเลขาธิการพรรค มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบงานตามที่เลขาธิการพรรคมอบหมาย

นายทะเบียน มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบควบคุมการจดทะเบียนสมาชิกและสาขาพรรค

ทรัพย์สิน มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบการเงินและการคลังของพรรค

โฆษกพรรค มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบงานการประชาสัมพันธ์ของพรรค

กรรมการอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๔๗. วาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการบริหารพรรคมีกำหนดคราวละสองปี แต่อาจจะได้รับเลือกตั้งอีกก็ได้

ข้อ ๔๘. กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะเมื่อ

(๑) อยู่ในตำแหน่งครบวาระสองปี

(๒) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมด

(๓) ที่ประชุมใหญ่มีมติด้วยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนสมาชิกสมาชิกพรรคในที่ประชุม ให้ออก

ข้อ ๔๙. กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อบังคับพรรคข้อ ๔๘

(๒) ขาดจากสมาชิกภาพตามข้อบังคับพรรคข้อ ๑๒

(๓) ลาออก โดยยื่นใบลาออกต่อหัวหน้าพรรคและให้มีผลทันที แต่หากเป็นการลาออกของหัวหน้าพรรค ให้มีผลทันทีเมื่อแจ้งการลาออก

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของจำนวนกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ ให้ออก

ข้อ ๕๐. คณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามข้อบังคับพรรคข้อ ๔๗ หรือพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะตามข้อบังคับพรรคข้อ ๔๘ ให้อยู่ในตำแหน่งจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ซึ่งจะต้องจัดให้มีขึ้นภายในหกสิบวันนับตั้งแต่วันครบวาระหรือนับแต่วันที่กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะโดยเหตุอื่น

เมื่อกรรมการบริหารพรรคตามข้อบังคับพรรคข้อ ๔๙ ว่างลง ให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งซ่อมในการประชุมใหญ่คราวถัดไป และให้อยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลือ

ข้อ ๕๑. เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคตามข้อบังคับพรรคข้อ ๔๒ ว่างลง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นการชั่วคราว แล้วให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งใหม่ในการประชุมใหญ่คราวถัดไป และให้อยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลือ

หากตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง ให้รองหัวหน้าพรรคคนหนึ่งที่รักษาการหัวหน้าพรรค หากรองหัวหน้าพรรคคนหนึ่งที่ไม่สามารถรักษาการแทนได้ ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดไปทำการแทน และให้กำหนดการประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งหัวหน้าพรรคคนใหม่ภายในเก้าสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง และให้อยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลือ

ข้อ ๕๒. การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ จึงจะถือว่าครบองค์ประชุม

ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่สามารถมาประชุมและไม่ได้มอบหมายผู้ทำหน้าที่แทน ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม

ข้อ ๕๓. การลงมติของคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือเสียงข้างมากของที่ประชุมโดยประธานงดการออกเสียง หากคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานที่ประชุมออกเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๔. ให้หัวหน้าพรรคหรือผู้ที่หัวหน้าพรรคมอบหมาย เป็นผู้เรียกประชุมกรรมการบริหารพรรค ในกรณีที่หัวหน้าพรรคหรือผู้ที่หัวหน้าพรรคมอบหมายไม่เรียกประชุมอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง และเห็นว่ามีความจำเป็นต้องประชุม ก็ให้กรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรค ที่มีอยู่ มีหนังสือแจ้งให้หัวหน้าพรรคเรียกประชุม ในกรณีที่หัวหน้าพรรคต้องเรียกประชุมภายในเวลาสิบห้าวัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องขอ

ข้อ ๕๕. คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และแนวนโยบายของพรรค
- (๒) กำหนดนโยบายบริหารและวิธีดำเนินงานของพรรค
- (๓) กำหนดวิธีการพิจารณาผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามพรรค โดยให้องค์กรของพรรคในท้องถิ่นมีส่วนร่วม
- (๔) พิจารณากำหนดผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและผู้ทำหน้าที่ในสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรค
- (๕) แต่งตั้งและถอดถอนบุคคลหรือคณะบุคคลที่ให้ดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ
- (๖) พิจารณารับหรือให้สมาชิกพ้นจากสมาชิกภาพ
- (๗) พิจารณาอนุมัติให้จัดตั้งหรือยุบเลิกสาขาพรรค
- (๘) อนุมัติการทำนิติกรรมใด ๆ ในนามพรรค
- (๙) รักษาการตามข้อบังคับพรรคและมีอำนาจออกกฎระเบียบต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับพรรค
- (๑๐) ดำเนินการอื่น ๆ ตามที่ข้อบังคับพรรคและกฎหมายกำหนด

หมวด ๖

คณะกรรมการอำนวยการพรรค

ข้อ ๕๖. ให้มีคณะกรรมการอำนวยการพรรคคณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสิบสองคน ประกอบด้วย ประธาน รองประธาน เลขานุการ ผู้ช่วยเลขานุการ และกรรมการอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรค กำหนด ซึ่งคณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งจากบุคคลดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่เกินสิบเอ็ดคน
- (๒) เป็นสมาชิกพรรคจำนวนหนึ่งคน ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการพรรคทำหน้าที่เลขานุการของ

คณะกรรมการอำนวยการพรรค

การแต่งตั้งผู้อำนวยการพรรค ให้แต่งตั้งโดยมติคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๕๗. คณะกรรมการอำนวยการพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะเมื่อ

(๑) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหาร ทั้งหมด สั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

(๒) กรรมการอำนวยการพรรคว่างลงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมด

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งตามวาระหรือโดยเหตุอื่น

ข้อ ๕๘. กรรมการอำนวยการพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) คณะกรรมการพรรคพ้นตำแหน่งตามข้อ ๕๗

(๒) ลาออก โดยยื่นใบลาออกต่อหัวหน้าพรรคและให้มีผลทันที

(๓) ดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการการเมือง

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหาร ทั้งหมด สั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๕๙. เมื่อตำแหน่งกรรมการอำนวยการว่างลง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งตามข้อบังคับพรรคข้อ ๕๖ แทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ว่าง

ข้อ ๖๐. การประชุมคณะกรรมการอำนวยการพรรค ให้นำข้อบังคับพรรคเกี่ยวกับการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๖๑. คณะกรรมการอำนวยการพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติตามนโยบาย ระเบียบ คำสั่ง หรือมติของคณะกรรมการบริหารพรรค หรือตามที่

คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๒) บริหารกิจการภาค สาขาพรรคและสำนักงานใหญ่

(๓) รับบุคคลเข้าเป็นสมาชิก

(๔) ออกระเบียบและแนวทางการบริหารงานของพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๕) เสนอตั้งและยุบเลิกสาขาพรรค ต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

(๖) กำหนดแผนพัฒนาสาขาพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๗

สำนักงานใหญ่

ข้อ ๖๒. สำนักงานใหญ่ เรียกว่า สำนักงานอำนวยการพรรค อย่างน้อยประกอบด้วยส่วนงานดังต่อไปนี้

(๑) ด้านประสานงานการปฏิบัติ

(๑.๑) ฝ่ายประสานงานนักการเมือง

(๑.๒) ฝ่ายประสานงานนโยบายและแผน

(๑.๓) ฝ่ายประสานงานพื้นที่และสาขา

(๑.๔) ฝ่ายประสานงานกิจกรรมพรรค

(๒) ด้านสนับสนุน

(๒.๑) ฝ่ายธุรการ

(๒.๒) ฝ่ายทรัพยากรบุคคล

(๒.๓) ฝ่ายการคลัง

(๒.๔) ฝ่ายวิเคราะห์และประเมินผล

(๒.๕) ฝ่ายประชาสัมพันธ์

การจัดตั้งและหน้าที่รับผิดชอบของแต่ละส่วนงาน ให้ออกเป็นระเบียบของพรรค

ข้อ ๖๓. ให้สำนักงานอำนวยการพรรคทำหน้าที่สำนักงานเลขานุการสมัชชาพรรค คณะกรรมการตุลาการพรรค คณะกรรมการบริหารพรรค คณะกรรมการอำนวยการพรรค และคณะนักการเมือง

ข้อ ๖๔. ให้หัวหน้าสำนักงานอำนวยการพรรครับผิดชอบกำกับดูแลและบริหารงานของสำนักงานใหญ่ ตามข้อบังคับพรรคให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

ข้อ ๖๕. ให้หัวหน้าสำนักงานอำนวยการพรรคเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำของพรรค การกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน การแต่งตั้ง การให้ความเห็นชอบ การลงโทษ การถอดถอน เงินทดแทน และอื่น ๆ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

หมวด ๘**สาขาพรรค**

ข้อ ๖๖. พรรคจะจัดตั้งสาขาพรรคขึ้นในจังหวัดใดก็ได้ ภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งจังหวัดภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด

จังหวัดใดที่มีสมาชิกตั้งแต่หนึ่งร้อยคนขึ้นไปและพร้อมที่จะตั้งสาขาพรรค ให้สมาชิกผู้ริเริ่มดำเนินการตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด เพื่อพรรคจะได้ดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคตามกฎหมายต่อไป

ข้อ ๖๗. ในแต่ละจังหวัดอาจมีสาขาพรรคประจำจังหวัด ประจำอำเภอ ประจำตำบล หรือประจำหมู่บ้านก็ได้ โดยแต่ละสาขาต้องมีสมาชิกตั้งแต่หนึ่งร้อยคนขึ้นไป

ข้อ ๖๘. สมาชิกตามข้อ ๖๖ ข้อ ๖๗ ให้นำจำนวนจากสมาชิกที่ชำระค่าบำรุงพรรคติดต่อกันไม่น้อยกว่าหนึ่งปีจนถึงปัจจุบัน

ข้อ ๖๙. ในการจัดตั้งสาขาพรรค ให้พรรคดำเนินการจัดให้มีการประชุมสมาชิกสาขาพรรคครั้งแรก เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารสาขาพรรค

ให้หัวหน้าพรรคมีหนังสือแจ้งการจัดตั้งสาขาพรรคต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่จัดตั้งสาขาพรรค

ข้อ ๗๐. ให้มีคณะกรรมการบริหารสาขาพรรคคณะหนึ่ง มาจากการเลือกตั้งของสมาชิกในพื้นที่สาขาพรรคจำนวนไม่เกินเก้าคน ประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรคหนึ่งคน
- (๓) เลขานุการ
- (๔) รองเลขานุการหนึ่งคน
- (๕) เทร่ญญิก
- (๖) นายทะเบียน

(๗) โฆษก

(๘) กรรมการบริหารสาขาพรรคอื่น ๆ

คณะกรรมการบริหารสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี แต่อาจได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารสาขาพรรคอีกก็ได้

ข้อ ๗๑. สมาชิกผู้มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารสาขาพรรค ต้องมีคุณสมบัติครบถ้วน ดังนี้

(๑) เป็นสมาชิกติดต่อกันมาจนถึงปัจจุบันไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๒) ชำระค่าบำรุงพรรคติดต่อกันมาจนถึงปัจจุบันไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๓) เข้าร่วมกิจกรรมที่พรรคจัดขึ้นไม่น้อยกว่าทำกิจกรรม

(๔) ผ่านการอบรมหรือสัมมนาของพรรคในหลักสูตรต่าง ๆ ไม่น้อยกว่าหนึ่งหลักสูตร

สมาชิกผู้ใดผู้หนึ่งอาจได้รับการยกเว้นคุณสมบัติตามข้อบังคับพรรคข้อนี้ทั้งหมดหรือข้อหนึ่งข้อใดก็ได้ หากที่ประชุมใหญ่ของสาขาพรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๗๒. การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารสาขาพรรค ให้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

(๑) เลือกประธานเป็นลำดับแรก

(๒) เลือกกรรมการบริหารสาขาพรรคให้ครบจำนวน

(๓) ประธานเสนอรายชื่อผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารสาขาพรรคต่อที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค เพื่อให้ความเห็นชอบในการดำรงตำแหน่งตามข้อบังคับพรรค

(๔) ให้เรียกประชุมกรรมการบริหารสาขาพรรคภายในเจ็ดวันนับตั้งแต่วันเลือกตั้ง

(๕) การประชุมครั้งแรกนี้ ให้ประธานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารสาขาพรรค แต่งตั้งกรรมการบริหารสาขาพรรคให้ดำรงตำแหน่งอื่น ๆ แล้วรีบรายงานคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๗๓. กรรมการบริหารสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ เมื่อ

(๑) อยู่ในตำแหน่งครบวาระสองปี

(๒) ตำแหน่งกรรมการบริหารสาขาพรรคว่างลงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้ออกเพราะไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับหรือทำให้พรรคเกิดความเสียหาย

อย่างร้ายแรง

ข้อ ๗๔. กรรมการบริหารสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) คณะกรรมการบริหารสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง ตามข้อบังคับพรรคข้อ ๗๓

(๒) ขาดจากสมาชิกภาพตามข้อบังคับพรรคข้อ ๑๒

(๓) ลาออก โดยยื่นใบลาออกต่อหัวหน้าพรรคและให้มีผลทันทีเมื่อใบลาออกนั้นลงรับที่สำนักงานใหญ่

ของพรรค

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของจำนวนกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่

ให้ออก

(๕) ดำรงตำแหน่งกรรมการในองค์กรการบริหารงานอื่นของพรรคตามข้อ ๒๐

ข้อ ๗๕. เมื่อคณะกรรมการบริหารสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหารพรรค จัดให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารสาขาพรรคใหม่ภายในหกสิบวัน นับตั้งแต่วันที่คณะกรรมการบริหารสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง

ให้คณะกรรมการบริหารสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระยังคงรักษาการในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารสาขาพรรคใหม่ เว้นแต่การออกจากตำแหน่งทั้งคณะตามข้อบังคับพรรค ข้อ ๗๓ (๒) และ (๓) ให้คณะกรรมการบริหารสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งโดยทันที ในกรณีนี้ให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งสมาชิกอื่นในสาขาพรรคนั้น ตามจำนวนคณะกรรมการบริหารสาขาพรรครักษาการในตำแหน่ง จนกว่าจะมีการเลือกตั้งใหม่ตามกำหนด

ข้อ ๗๖. การดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารสาขาพรรค ให้นำวิธีการประชุมของคณะกรรมการบริหารพรรค มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๗๗. การบริหารการคลังให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๗๘. คณะกรรมการบริหารสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เผยแพร่นโยบาย อุดมการณ์และจัดกิจกรรมของพรรค

(๒) จัดหาสมาชิก

(๓) เสนอความเห็นในการพิจารณาคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งทุกระดับในเขตพื้นที่ของสาขาพรรค

ต่อคณะกรรมการบริหารพรรคหรือองค์การที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย เพื่อพิจารณาเห็นชอบ

(๔) สนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคจัดส่งส่งสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับ

(๕) บริหารงานตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดหรือมอบหมาย

ข้อ ๗๙. ให้คณะกรรมการบริหารสาขาพรรค จัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของสาขาพรรคปีละหนึ่งครั้ง

หากมีความจำเป็นจะจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของสาขาพรรคก็ได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจาก

คณะกรรมการบริหารสาขาพรรค หรือสมาชิกพรรคของสาขาพรรคนั้นไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคนร้องขอ

องค์ประชุมใหญ่ของสาขาพรรค ต้องมีสมาชิกพรรคของสาขาพรรคนั้นมาร่วมประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

การจัดประชุมใหญ่ของสาขาพรรค ต้องแจ้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคทราบก่อนการประชุมใหญ่

ไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และส่งรายงานประชุมใหญ่ของสาขาพรรคทุกครั้ง

ข้อ ๘๐. จังหวัดใดมีสาขาพรรคตั้งแต่สองสาขาพรรคขึ้นไป ให้มีคณะกรรมการประสานงานระดับจังหวัด

โดยมีผู้แทนจากสาขาพรรคจำนวนไม่เกินสาขาพรรคละสองคน

ข้อ ๘๑. การดำรงตำแหน่ง อำนาจหน้าที่ และเรื่องอื่น ๆ ของคณะกรรมการประสานงานระดับจังหวัด

ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

หมวด ๘

การบริหารการคลัง

ข้อ ๘๒. พรรคอาจมีรายได้เป็นเงินหรือทรัพย์สินจากการบริจาค การระดมทุน ดอกเบี้ยเงินฝาก หรือรายได้อื่น ๆ ทั้งนี้ภายใต้ขอบเขตกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ผู้ใดได้รับเงินบริจาค เงินอุดหนุนหรือเงินบำรุงพรรค ผู้นั้นต้องนำเงินนั้นมอบให้เหรียญกษาปณ์เข้าบัญชีรายรับของพรรคภายในสามวันนับแต่วันที่รับเงินนั้น

ข้อ ๘๓. เงินรายได้ของพรรคให้นำฝากธนาคารหรือสถาบันการเงินตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค การรับและจ่ายเงินของพรรคให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด ปีงบประมาณของพรรคให้เริ่มตั้งแต่ ๑ มกราคม และสิ้นสุดลงในวันที่ ๓๑ ธันวาคมของทุกปี

ข้อ ๘๔. ให้สำนักงานใหญ่และสาขาพรรคจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายและงบดุลเป็นประจำทุกปี

ให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งผู้ตรวจสอบบัญชีที่ได้รับอนุญาต เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบแล้วนำเสนอเพื่ออนุมัติในที่ประชุมใหญ่ปีละหนึ่งครั้ง เมื่อที่ประชุมใหญ่รับรองงบดุลแล้วให้ส่งงบดุลนั้นต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสิบห้าวันหรือตามที่กฎหมายกำหนด

หมวด ๑๐

คณบดีการเมือง

ข้อ ๘๕. นักการเมืองของพรรค มีหน้าที่

- (๑) ต้องรายงานผลการดำเนินงานในตำแหน่งหน้าที่ที่รับผิดชอบต่อสมาชิกพรรคในทุกโอกาสที่มีการประชุม
- (๒) ผลักดันและน่านโยบายของพรรคไปปฏิบัติ ในการบริหารราชการแผ่นดินด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

ตามระเบียบ ข้อบังคับพรรค กฎหมายและรัฐธรรมนูญ

ข้อ ๘๖. การจัดตั้ง การยุบเลิกและอำนาจหน้าที่องค์กรของคณบดีการเมือง ให้ออกเป็นระเบียบของพรรค

หมวด ๑๑

การคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๘๗. สมาชิกผู้มีสิทธิได้รับการคัดเลือกเป็นตัวแทนของพรรคในการลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นทุกระดับ ต้องมีคุณสมบัติครบถ้วน ดังนี้

- (๑) มีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด
- (๒) เป็นสมาชิกติดต่อกันมาจนถึงปัจจุบันไม่น้อยกว่าหนึ่งปี
- (๓) ชำระค่าบำรุงพรรคติดต่อกันมาจนถึงปัจจุบันไม่น้อยกว่าหนึ่งปี
- (๔) เข้าร่วมกิจกรรมที่พรรคจัดขึ้นไม่น้อยกว่าห้ากิจกรรม
- (๕) ผ่านการอบรมหรือสัมมนาของพรรคในหลักสูตรต่าง ๆ ไม่น้อยกว่าหนึ่งหลักสูตร
- (๖) มีสมาชิกพรรคลงชื่อรับรองไม่น้อยกว่าสามสิบคน

ข้อ ๘๘. สมาชิกผู้มีสิทธิได้รับการคัดเลือกเป็นตัวแทนของพรรคในการลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภา ผู้แทนราษฎร ต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนดังนี้

- (๑) มีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด
- (๒) เป็นสมาชิกติดต่อกันมาจนถึงปัจจุบันไม่น้อยกว่าสองปี
- (๓) ชำระค่าบำรุงพรรคติดต่อกันมาจนถึงปัจจุบันไม่น้อยกว่าสองปี
- (๔) เข้าร่วมกิจกรรมที่พรรคจัดขึ้นไม่น้อยกว่าสิบกิจกรรม
- (๕) ผ่านการอบรมหรือสัมมนาของพรรคในหลักสูตรต่าง ๆ ไม่น้อยกว่าสองหลักสูตร
- (๖) มีสมาชิกพรรคลงชื่อรับรองไม่น้อยกว่าหกสิบคน

ข้อ ๘๙. สมาชิกผู้ใดผู้หนึ่ง อาจได้รับการยกเว้นคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่งหรือทั้งหมดก็ได้ หากที่ประชุมของคณะกรรมการบริหารสาขาพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรค มีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่ในขณะนั้น แล้วแต่กรณี ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๙๐. สมาชิกที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๘๗ ข้อ ๘๘ มีสิทธิเสนอชื่อตนเอง โดยยื่นใบสมัครตามแบบฟอร์มที่พรรคกำหนดต่อสาขาพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรค แล้วแต่กรณี ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด เพื่อพิจารณาคัดเลือกลงสมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๙๑. การพิจารณาคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้ง ให้คณะกรรมการสาขาพรรค หรือคณะกรรมการตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการบริหารพรรค เป็นผู้เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการบริหารพรรค พิจารณาเห็นชอบ

หมวด ๑๒

การจัดตั้งรัฐบาล

ข้อ ๙๒. ให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณา การจัดตั้งรัฐบาลหรือร่วมรัฐบาล หรือการถอนตัวจากการร่วมรัฐบาลหรือการปรับเปลี่ยนโยกย้ายตำแหน่งทางการเมืองของพรรค การตัดสินใจให้กระทำโดยมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด

ข้อ ๙๓. การแต่งตั้งสมาชิกให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้คณะกรรมการบริหารพรรคหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้พิจารณาเลือกบุคคลตามความรู้ ความสามารถ ความถนัด ประสบการณ์ ความเหมาะสมในงานนั้น ๆ รวมทั้งการเสียสละช่วยทำงานให้กับพรรค ให้ดำรงตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานสภาผู้แทนราษฎร นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี

(๒) เมื่อได้ดำเนินการตาม (๑) แล้ว ให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาให้ความเห็นชอบ หากที่ประชุมไม่เห็นชอบด้วยทั้งหมดหรือบางคนด้วยเสียงข้างมาก ก็ให้ดำเนินการตามขั้นตอนเดิมจนกว่าจะได้บุคคลที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นชอบ

(๓) การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่น ๆ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๑) เสนอรายชื่อบุคคลตามตำแหน่งที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนต่อคณะกรรมการบริหารพรรค เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้คำนึงถึงแต่ละพื้นที่เป็นสำคัญด้วย

หมวด ๑๓

การปฏิบัติงานของสมาชิกรัฐสภาและสภาท้องถิ่น

ข้อ ๙๔. ในการประชุมร่วมกันของคณะกรรมการบริหารพรรคกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๙๕. ภายหลังจากเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไป ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งสังกัดพรรคในโอกาสแรกเพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินงานในรัฐสภา

ข้อ ๙๖. การเสนอหรือรับรองญัตติหรือเรื่องใด ๆ ที่ไม่ขัดกับนโยบายพรรค ตลอดจนการอภิปรายลงมติในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภา ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

กรณีที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคปฏิบัติตามมตินั้น

ข้อ ๙๗. ที่ประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคอาจออกระเบียบว่าด้วยการประชุมหรือจรรยาบรรณหรือวินัยของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคก็ได้

ข้อ ๙๘. ในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่น ๆ ของพรรค ให้ใช้ข้อบังคับในส่วนที่เกี่ยวกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๑๔

คณะกรรมการตุลาการพรรค

ข้อ ๙๙. คณะกรรมการตุลาการพรรคประกอบด้วย ประธานกรรมการตุลาการ และกรรมการตุลาการจำนวนหกคน ซึ่งได้รับเลือกตั้งจากที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๑๐๐. สมาชิกผู้มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการตุลาการพรรค ต้องมีคุณสมบัติครบถ้วน ดังนี้

(๑) เป็นสมาชิกติดต่อกันมาจนถึงปัจจุบันไม่น้อยกว่าสองปี

(๒) ชำระค่าบำรุงพรรคติดต่อกันมาจนถึงปัจจุบันไม่น้อยกว่าสองปี

(๓) เคยเป็นกรรมการบริหารพรรค หรือกรรมการบริหารสาขาพรรค หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในนามพรรค

(๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือตำแหน่งอื่น ๆ ขององค์การการบริหารพรรค

(๕) เป็นผู้ซึ่งมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์

ข้อ ๑๐๑. การเลือกตั้งกรรมการตุลาการพรรค ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) เลือกตั้งประธานกรรมการหนึ่งคน ในการเสนอชื่อต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคนและผู้ได้รับเลือกตั้งต้องได้คะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสมัชชาพรรคในที่ประชุมใหญ่

(๒) เลือกตั้งกรรมการตุลาการอื่น ๆ อีกหกคน

การเสนอชื่อ และการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้นำข้อบังคับพรรคข้อ ๔๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๐๒. คณะกรรมการตุลาการพรรคมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี นับแต่วันที่ได้รับเลือกตั้งจากที่ประชุมใหญ่

คณะกรรมการตุลาการพรรคซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าคณะกรรมการตุลาการใหม่จะเข้ารับหน้าที่

ข้อ ๑๐๓. นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระ คณะกรรมการตุลาการพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) ที่ประชุมใหญ่มีมติด้วยคะแนนสองในสามของจำนวนสมาชิกสมัชชาพรรคทั้งหมดให้ออก

ข้อ ๑๐๔. คณะกรรมการตุลาการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) เรียกเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาทหรือเรียกสมาชิกพรรคมาให้ถ้อยคำ

(๒) พิจารณาตัดสินข้อพิพาททั้งปวงของสมาชิกพรรคและองค์การการบริหารงานของพรรค

(๓) พิจารณาโทษสมาชิกผู้กระทำผิดวินัยและจรรยาบรรณของพรรค เสนอคณะกรรมการบริหารพรรค

(๔) ติดตามข้อบังคับ เมื่อมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับข้อบังคับนี้

หมวด ๑๔

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๑๐๕. การกล่าวหาสมาชิกพรรคคนใดว่าได้กระทำผิดวินัยและจรรยาบรรณของพรรคหรือไม่ ปฏิบัติตามหน้าที่ตามข้อบังคับพรรคให้สมาชิกพรรคไม่น้อยกว่าห้าสิบคนลงลายมือชื่อ ทำเป็นหนังสือถึงประธานกรรมการตุลาการพรรค

ข้อ ๑๐๖. เมื่อได้รับคำกล่าวหาเป็นหนังสือตามข้อ ๑๐๕ แล้ว ให้คณะกรรมการตุลาการทำการสอบสวน ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูลให้ยกข้อกล่าวหา แต่หากสอบสวนแล้วมีมูล ให้คณะกรรมการตุลาการเสนอข้อกล่าวหาและวินิจฉัยลงโทษอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ตักเตือน

(๒) ภาคทัณฑ์เป็นลายลักษณ์อักษร

(๓) ตัดสิทธิบางประการ

(๔) ให้พ้นจากสมาชิกภาพ

พร้อมทั้งรายงานการสอบสวนและข้อเสนอบทลงโทษต่อคณะกรรมการบริหารพรรค โดยมีชักช้า

ข้อ ๑๐๗. ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิก ต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหาตลอดจนแสดงพยานหลักฐานของตน ภายในระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๑๐๘. เมื่อการพิจารณาลิ้นสุดลง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคลงโทษตามข้อเสนอของคณะกรรมการตุลาการภายในสามสิบวัน

การลงโทษสมาชิกจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย

หมวด ๑๖

การปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับและนโยบายของพรรค

ข้อ ๑๐๙. การปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับและนโยบายของพรรคจะกระทำได้ เมื่อมี

(๑) มติของคณะกรรมการบริหารพรรค หรือ

(๒) สมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าสองร้อยคน ยื่นญัตติต่อประธานสภาพรรค เพื่อเสนอต่อที่ประชุมใหญ่ขอให้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับหรือนโยบายของพรรค

กรณีนี้ประธานสภาพรรค จะต้องเสนอญัตติดังกล่าวต่อที่ประชุมใหญ่ภายในหกสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับญัตติ

ข้อ ๑๑๐. มติในการปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับหรือนโยบายพรรคต้องได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมใหญ่ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสภาพรรคที่เข้าประชุมใหญ่

หมวด ๑๗

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๑๑๑. ในกรณียุบเลิกพรรคให้เป็นไปตามกฎหมายพรรคการเมืองและให้ทรัพย์สินที่เหลือตกเป็นขององค์การกุศลตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรคในขณะนั้น

ข้อ ๑๑๒. การยุบเลิกพรรคหรือการรวมพรรค ให้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

(๑) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ความเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการบริหารทั้งหมด และ

(๒) ได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมใหญ่ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนสมาชิกสภาพรรคทั้งหมด

ข้อ ๑๑๓. การยุบเลิกสาขาพรรค ให้กระทำได้เมื่อ

(๑) สมาชิกของสาขาพรรคนั้นชำระค่าบำรุงพรรคน้อยกว่าสิบห้าคน และ

(๒) คณะกรรมการบริหารพรรคให้ยุบเลิกสาขาพรรค โดยมีมติไม่น้อยสามในสี่ของจำนวนกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ทั้งหมด ในกรณียุบเลิกสาขาพรรคให้ทรัพย์สินที่เหลือตกเป็นของพรรค

หมวด ๑๘

บทสุดท้าย

ข้อ ๑๑๔. เมื่อมีปัญหาจะต้องตีความตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการตุลาการพรรคเป็นผู้มีอำนาจตีความและให้ถือว่าสิ้นสุด

หมวด ๑๙

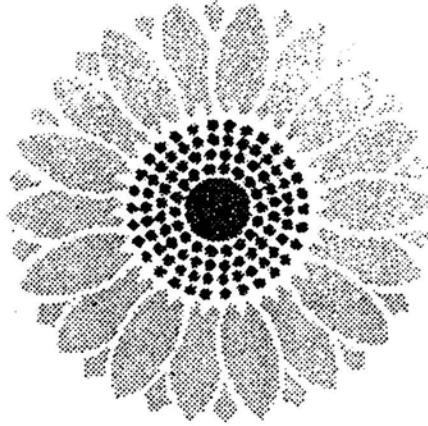
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๑๕. ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่ที่ข้อบังคับนี้ประกาศใช้ คงเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคต่อไปจนกว่าจะครบวาระหรือเข้าหลักเกณฑ์ตามข้อบังคับข้อ ๔๘(๒) หรือ (๓) หรือคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคเพิ่มเติม ตามจำนวนที่ข้อบังคับพรรคข้อ ๔๒ กำหนด

ข้อ ๑๑๖. ในวาระเริ่มแรกภายในสองปีนับจากวันประกาศใช้ข้อบังคับนี้ มิให้นำข้อบังคับข้อ ๒๑ ทวิ ข้อ ๒๒(๒) ข้อ ๒๓(๒) (๓) (๔) ข้อ ๔๓ ข้อ ๖๘ ข้อ ๗๑ ข้อ ๘๗ ข้อ ๘๘ ข้อ ๑๐๐ มาใช้บังคับ

ข้อ ๑๑๗. ให้สมาชิกที่เป็นสมาชิกอยู่ในวันที่ข้อบังคับนี้ประกาศใช้ คงเป็นสมาชิกพรรคต่อไปตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๑๘. ให้ผู้แทนสมาชิกที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่ที่ข้อบังคับนี้ประกาศใช้ คงเป็นผู้แทนสมาชิกต่อไป จนกว่าจะครบวาระตามข้อ ๒๔

ชื่อพรรคการเมือง

พรรคความหวังใหม่ (ควม.)

NEW ASPIRATION PARTY (NAP.)

วันจดทะเบียนพรรคการเมือง

11 ตุลาคม 2533

หัวหน้าพรรค

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ

เลขาธิการพรรค

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา

สำนักงานใหญ่

555 อาคารเบญจมาศ ชั้น 7

ถนนร่วมจิตต์ แขวงถนนนครไชยศรี

เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทรศัพท์

2435000

โทรสาร

2412280

นโยบายพรรคความหวังใหม่

เจตนารมณ์

ประเทศมั่นคง ประชาชนมั่งคั่ง เป็นอุดมการณ์ของพรรคความหวังใหม่ที่ผู้บริหารพรรค นักการเมือง ผู้ปฏิบัติงานของพรรค สมาชิกพรรค และประชาชนผู้เป็นแนวร่วมของพรรค ยึดมั่นมุ่งมั่นที่จะ ดำเนินการเพื่อไปสู่อุดมการณ์นั้นให้ได้ เพื่อบรรลุอุดมการณ์ดังกล่าว พรรคจะต้องดำเนินในแนวทางที่จะสร้างให้ ประเทศไทยมั่นคง และประชาชนไทยมั่งคั่งทางด้านเศรษฐกิจ ความมั่นคงในด้านสังคม และความมั่นคงในด้าน การศึกษา วัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทย ประเทศไทยต้องมีเกียรติภูมิในสังคมนานาชาติ เศรษฐกิจของประเทศ และประชาชนต้องมีความก้าวหน้าอย่างถาวร ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศไทยมีรายได้มากกว่ารายจ่าย ความ แตกต่างในฐานะเศรษฐกิจมีช่องว่างน้อย ครอบครัวชุมชนมีความสุขกาย สุขใจ มีกระบวนการทางปัญญาในการแก้ ปัญหา รวมทั้งพัฒนาตนเอง และครอบครัวธุรกิจให้ก้าวหน้าอย่างถาวร

ความปรารถนาอย่างแรงกล้าของพรรคความหวังใหม่ย่อมไม่สามารถบรรลุถึงได้ ถ้าประชาชน ส่วนใหญ่มิได้เห็นพ้องต้องกัน และที่สำคัญกว่านั้นก็คือภาวะปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นซึ่งปรากฏอย่างชัดเจนประชาชน พลเมืองสามัญชนสามารถรับรู้ได้เหล่านี้มิได้รับการแก้ไขให้หมดไป พรรคความหวังใหม่จึงมีเจตนาอันแน่วแน่ที่จะ ตอบสนอง และแก้ไขปัญหาย่างรีบด่วนดังนี้

ความแตกต่างระหว่างคนร่ำรวย และคนยากจนต้องลดลง โดยการกระจายธุรกิจลงเป็น ขนาดเล็ก และให้ครัวเรือนในภูมิภาคมีธุรกิจที่ถาวรยืนได้ด้วยลำแข้งของตน

การจ้างงานต้องจัดให้มีมากขึ้น โดยการสร้างงานต่าง ๆ ทั้งในส่วนของรัฐ และเอกชน
ยาเสพติด ต้องรีบกำจัดให้หมดไป โดยการลงโทษทั้งผู้ผลิต และผู้ขายอย่างหนักแต่ผู้เสพจะ ต้องได้รับการเยียวยาอย่างทันทีทันใด

เกษตรกรต้องเข้มแข็งมีรายได้ไม่ขาดทุนในทุก ๆ ภาคอย่างเสมอหน้ากัน

การฉ้อราษฎร์บังหลวงจะต้องหมดไปอย่างรวดเร็ว

การตัดสินใจในส่วนกลางที่จะนำไปสู่สภาพผู้ซื้อ ผู้จัดหา ผู้สร้างมิได้เป็นผู้ใช้และผู้ใช้มิได้ เป็นผู้ซื้อ ผู้จัดหา และผู้ใช้ ระบบนี้จะต้องหมดไป โดยการกระจายอำนาจลงสู่ท้องถิ่นอย่างเข้มแข็ง มี กระบวนการตัดสินใจเพื่อปวงชนในทุก ๆ งาน

ฐานะทางการเมืองระหว่างประเทศจะต้องได้รับการปรับปรุงให้ไว้วางใจได้ ร่วมมืออย่างสร้าง สรรในทุก ๆ เวกที่ระหว่างชาติ

ประชาชนต้องเอื้ออาทรต่อกัน แสดงความปรารถนาดีต่อกัน รู้จักการทำงานร่วมกันอย่าง สร้างสรรค์ อันนำไปสู่ชีวิตที่เป็นสุขทั้งกายและใจ

ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพ โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายอย่างน้อยจนจบมัธยมศึกษาตอนปลาย และมีโอกาสศึกษาต่อสูงขึ้นอย่างเท่าเทียมกัน และเยาวชนทุกคนสามารถคิดก้าวหน้าทันโลกอย่างเป็นระบบตัดสินใจปฏิบัติเพื่อประโยชน์ของปวงชน เยาวชนและประชาชนทุกคนจะต้องได้รับพัฒนาศักยภาพ เพื่อต่อสู้แข่งขันกับระดับสากลได้

ด้วยความมุ่งหวังที่จะสร้าง**ประเทศมั่นคงประชาชนมั่งคั่ง**ดังกล่าวนี้นี้ พรรคความหวังใหม่ให้ความสำคัญแก่เรื่องเร่งด่วนดำเนินการทันที 7 ประการดังนี้

กระจายอำนาจการปกครอง พรรคยึดมั่นในหลักการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น โดยถือว่า**ประชาชนในท้องถิ่นย่อมรัก ห่วงแหน และรักษาผลประโยชน์ในท้องถิ่นของตน** ทั้งเข้าใจสภาพความเป็นอยู่และความต้องการของท้องถิ่นของตนเป็นอย่างดี จึงให้อำนาจท้องถิ่นในการปกครองตนเอง รวมทั้งสามารถจัดสรรและบริหารทรัพยากรด้วยตนเอง

ปฏิรูปการบริหารภาครัฐ พรรคถือว่ากลไกและบุคลากรของรัฐเป็นจักรกลสำคัญในการผลักดันนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ให้สัมฤทธิ์ผล ทั้งนี้เพื่อความผาสุกของประชาชน พรรคจึงสนับสนุนการปฏิรูปการบริหารภาครัฐให้มีขนาดกระทัดรัดและประสิทธิภาพสูง เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติและประชาชน โดยลดขั้นตอนการทำงานและความซ้ำซ้อนต่าง ๆ ในการปฏิบัติราชการลงและจะ**ดำเนินมาตรการเฉียบขาดในการปราบปรามการทุจริตและความประพฤติมิชอบในวงราชการ**

พลิกฟื้นเศรษฐกิจให้เติบโตแบบยั่งยืน พรรคจะดำเนินมาตรการในการพลิกฟื้นเศรษฐกิจบนพื้นฐานของการชองการพึ่งตัวเอง **พรรคจะไม่ขายทรัพย์สินสมบัติของชาติของแผ่นดินตามการชี้นำของที่ปรึกษาต่างชาติ แต่จะใช้สติปัญญาของคนไทยในชาติเพื่อแก้ปัญหา** ในเศรษฐกิจพื้นตัวอย่างต่อเนื่องและอย่างยั่งยืน โดยใช้มาตรการระยะสั้นและระยะกลางในการแก้ไขวิกฤต เช่น จะช่วยเหลือสนับสนุนและสร้างโอกาสที่จะฟื้นฟูผู้ประกอบการจริง เมื่อผู้ประกอบการจริงฟื้นขึ้นมาจะมีเงินจ่ายดอกเบี้ยเงินต้น ธนาคารและสถาบันการเงินก็จะฟื้นขึ้นมาเอง ปัญหาคนว่างงานจะหมดไปด้วย และดำเนินมาตรการระยะยาวโดยวางรากฐานให้เศรษฐกิจทั้งตลาดทุนและตลาดเงินเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน

เพิ่มพูนศักยภาพของคนไทยด้วยการศึกษา พรรคจะผลักดันการลงทุนด้านการศึกษาอย่างเต็มที่ โดยขยายโอกาสการศึกษาให้ครอบคลุมและทั่วถึง พร้อมกับเร่งปรับปรุงคุณภาพการศึกษาให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้คนไทยได้พัฒนาศักยภาพในระดับที่สามารถแข่งขันกับอารยประเทศได้ไม่ว่าในสาขาใด และจะสนับสนุนให้**เด็กไทยมีการศึกษาอย่างน้อย ๑๒ ปี ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ และส่งเสริมให้เยาวชนที่มีศักยภาพศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาอย่างเสมอภาค**

ขจัดยาเสพติดจากครับเรื่อน พรรคตระหนักถึงปัญหายาเสพติดที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่สังคมอย่างใหญ่หลวงและบั่นทอนกำลังของชาติ โดยเฉพาะการแพร่หลายในหมู่เยาวชน พรรคจะดำเนินมาตรการทุกวิถีทางด้วยความเข้มแข็งเด็ดขาดเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างเป็นระบบและเป็นขั้นตอน

แก้ไขปัญหของเกษตรกร พรรคตระหนักดีว่าประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศเป็นเกษตรกร ซึ่งเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของที่ดินทำกิน แหล่งน้ำ ผลผลิต การผลิต และราคาพืชผล ซึ่งส่งผลให้เกษตรกรจำนวนมากต้องยากจนมีหนี้สิน จำเป็นที่จะต้องได้รับการดูแลและช่วยเหลือจากภาครัฐ ทั้งการลดต้นทุนการผลิตและปรับโครงสร้างของราคาให้สูงขึ้น พรรคเห็นความจำเป็นที่จะค่อย ๆ ปรับเปลี่ยนโครงสร้างการเกษตรของประเทศ จากการให้เกษตรกรมุ่งผลิตเพื่อการส่งออกพึ่งตลาดนอกประเทศ มาเป็นการอุปโภคและบริโภคภายในประเทศที่รัฐสามารถแทรกแซงและให้ความช่วยเหลือต่อเกษตรกรผู้ผลิตได้เต็มที่ ผลผลิตที่เหลือกินเหลือใช้จึงส่งออกไปขายต่างประเทศเป็นผลพลอยได้

การให้ความช่วยเหลือแก่ภาคอุตสาหกรรม พรรคความหวังใหม่จะสนับสนุนให้ผู้ประกอบการผลิตภาคอุตสาหกรรมของไทยมีต้นทุนปัจจัยการผลิต ไม่ว่าจะเป็นค่าวัตถุดิบ ค่าเครื่องจักร ค่าเครื่องมือ ค่าชิ้นส่วนอะไหล่ ค่าเทคโนโลยี ค่าวัสดุสิ้นเปลือง ค่าพลังงาน ค่าขนส่ง ค่าที่ดิน ค่าอาคารสถานที่ ค่าดอกเบี้ย ค่าภาษีอากรของรัฐ ที่เป็นต้นทุนการผลิตของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ให้มีราคาต่ำที่สุดเพื่อให้สินค้าอุตสาหกรรมไทยสามารถออกไปแข่งขันกับสินค้าที่ผลิตจากนานาอารยประเทศทั่วโลกได้ ยกเว้นต้นทุนด้านค่าแรง ทั้งแรงงานแรงสมองของคนไทย และต้นทุนสิ่งแวดล้อมจะต้องยอมให้สูง เพราะค่าแรงของคนไทยสูงเป็นเป้าหมายของการพัฒนาประเทศ ค่าแรงที่สูงขึ้นหมายถึงรายได้ของคนไทยจะดีขึ้น หมายถึงการกินดีอยู่ดีของคนไทยส่วนใหญ่ของประเทศ หมายถึงอำนาจในการจับจ่ายใช้สอยสินค้าภายในประเทศ และต้นทุนสิ่งแวดล้อมจะต้องยอมให้สูง เพราะสิ่งแวดล้อมที่ดีหมายถึงคุณภาพชีวิตของคนไทยทั้งชาติจากปัจจุบันจนถึงคุณภาพชีวิตของลูกไทยหลายไทยในอนาคต

พรรคถือว่าเรื่องเหล่านี้มีความสำคัญและเร่งด่วน ซึ่งจะต้องแก้ไขให้จบได้ในเวลาอันรวดเร็วและถือเป็นสัญญาที่พรรคให้ไว้กับประชาชน อย่างไรก็ตาม งานอื่น ๆ ที่จะต้องจัดทำเพื่อให้ประเทศชาติได้พัฒนาอย่างถาวรในแต่ละเรื่องก็จะได้นำเสนอในส่วนต่อไป

นโยบายต่างประเทศและการค้าต่างประเทศ

พรรคความหวังใหม่จะดำเนินนโยบายต่างประเทศในทางเชิงรุกมากยิ่งขึ้น โดยยึดหลักกว้างงานด้านต่างประเทศจำเป็นต้องสนองประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่ในชาติ รักษาสิทธิประโยชน์ เกียรติภูมิ ศักดิ์ศรี ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญในด้านการต่างประเทศของนานาชาติ พรรคจะดำเนินนโยบายใหญ่ด้านต่างประเทศใน ๓ เรื่องคือ

การต่างประเทศและการทูตที่มุ่งเน้นเศรษฐกิจ

พรรคจะปรับยุทธศาสตร์ในการดำเนินการทูตและการต่างประเทศ โดยมุ่งเน้นใช้ทรัพยากรไปในด้านเศรษฐกิจมากขึ้น เปิดแนวรุกโดยใช้การทูตนำเพื่อช่วยเหลือภาคเอกชนไทยในการมุ่งหาประโยชน์ด้านเศรษฐกิจในเวทีโลก ซึ่งจะทำทั้งในระดับพหุภาคี และทวิภาคี จะมุ่งรักษาส่งเสริมผลประโยชน์และภาพพจน์ของประเทศ ในด้านเศรษฐกิจการลงทุน และการท่องเที่ยว

พรรคความหวังใหม่จะผลักดันงบประมาณเพิ่มมากขึ้นเพื่อหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าไทย โดยกำหนดเป้าหมายให้ชัดเจนและสนับสนุนงบประมาณให้เหมาะสม และสามารถตรวจสอบการดำเนินการได้

พรรคจะผลักดันให้มีการพัฒนาบุคลากรของกระทรวงการต่างประเทศและหน่วยราชการอื่นที่เกี่ยวข้องในด้านนี้ เพื่อมุ่งงานด้านเศรษฐกิจในเวทีระหว่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

พรรคจะผลักดันให้มีการจัดตั้งกองทุนแรงงานเพื่อช่วยเหลือ ส่งเสริม และแก้ปัญหาความทุกข์ยากของคนงานไทยที่ไปทำงานในต่างประเทศ

พรรคจะผลักดันให้มีการเจรจาในองค์กรระหว่างประเทศ ในการที่จะแก้ไขกฎระเบียบต่าง ๆ ด้านเศรษฐกิจที่ไทยและประเทศกำลังพัฒนาเสียเปรียบ ทั้งนี้โดยร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับประเทศกำลังพัฒนาอื่น ๆ ที่มี แนวคิดเช่นเดียวกัน

พรรคจะผลักดันให้การท่องเที่ยวเป็นเรื่องสำคัญ เพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและการทำรายได้เข้าประเทศ

พรรคจะให้ความสำคัญเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนไทยร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศ ผลักดันให้มีการปกป้องสิทธิมนุษยชนในระดับสากลและให้ต่างประเทศเข้าใจถึงสภาพความเป็นจริงและนโยบายของประเทศไทยในการปกป้องสิทธิมนุษยชน

การปฏิรูประบบบริหารภาครัฐอย่างเร่งรีบ

โดยที่ปัจจุบันงานด้านการเจรจาด้านเศรษฐกิจพหุภาคีและทวิภาคีอยู่กระจัดกระจายในหลายหน่วยราชการ พรรคจะผลักดันให้มีการรวมศูนย์ เพื่อให้การดำเนินงานในด้านนี้มีประสิทธิภาพและมีเอกภาพมากยิ่งขึ้น โดยจะเร่งรีบผลักดันให้มีการปรับเปลี่ยนบทบาท ภารกิจ และวิธีการบริหารงานของภาครัฐตามแผนปฏิรูประบบบริหารภาครัฐ ซึ่งเริ่มตั้งแต่รัฐบาล พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ ให้ดำเนินการอย่างเร่งด่วน โดยเฉพาะงานในกลุ่มเศรษฐกิจและต่างประเทศ เพื่อเพิ่มศักยภาพและประสิทธิภาพ ทั้งนี้จะไม่มีการเพิ่มบุคลากรประจำของราชการแต่ บุคลากรชั่วคราวของรัฐต้องว่าจ้างเพิ่มขึ้น

พรรคพร้อมที่จะผลักดันให้มีการแบ่งงานและสายงานทางการทูตสายประจำในประเทศอย่างชัดเจน เพื่อตอบสนองความต้องการในระยะยาว งบประมาณที่เพิ่มจะเป็นการลงทุน อบรมในด้านบุคลากรเท่านั้น โดยลดงบประมาณจากการทำงานซ้ำซ้อนกันมาใช้แทน

พรรคพร้อมที่จะผลักดันในการยุบ/รวมหน่วยราชการตามอำนาจที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญในกรณีที่เป็นประโยชน์ต่อการบริหารราชการแผ่นดินโดยไม่ชักช้า

การส่งเสริมความร่วมมือในระดับภูมิภาค

โดยที่ประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคต่างประสบปัญหาเศรษฐกิจในเวลาไล่เรี่ยกัน และกำลังหาทางออกจากวิกฤตเศรษฐกิจนี้เช่นเดียวกัน ในระยะสั้นความร่วมมือในระดับภูมิภาคยังคงมีความสำคัญอยู่ทั้งต่อนโยบายด้านเศรษฐกิจของไทยและนโยบายต่างประเทศ

พรรคจะสนับสนุนนโยบายความร่วมมือในระดับเอเปค

พรรคจะสนับสนุนและกระตุ้นให้อาเซียน มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการมากขึ้น โดยเฉพาะในด้านเศรษฐกิจ ได้แก่

การส่งเสริมการค้าและการลงทุนในประเทศสมาชิกอาเซียน ทั้งนี้ให้เป็นตามกรอบของเขตการค้าเสรีอาเซียน

ด้านความมั่นคงในภูมิภาค พรรคจะสนับสนุนการเจรจาระดับกว้าง ๆ ให้ในรูปธรรมและมีผลในเชิงปฏิบัติมากขึ้น

พรรคจะสนับสนุนความร่วมมือในด้านการศึกษา โดยสนับสนุนให้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยอาเซียน เพื่อเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมของประเทศสมาชิกอย่างกว้างขวาง อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาบุคลากรในภูมิภาคให้ทัดเทียมกับนานาประเทศ

พรรคพร้อมที่จะผลักดันกองทุนการเงินเอเชียให้เป็นรูปธรรมโดยเร็ว

พรรคจะผลักดันและให้ความสำคัญแก่การค้าชายแดน และการแก้ปัญหาชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อเอื้อประโยชน์และส่งเสริมการค้าชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อประโยชน์ร่วมกัน

นโยบายเศรษฐกิจและการพัฒนาภูมิภาคของประเทศ

นโยบายเศรษฐกิจ

สร้างความมั่นคง มั่งคั่งและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ การจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมและกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม พรรคความหวังใหม่มุ่งมั่นในการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจ เพื่อแก้ปัญหาเศรษฐกิจระยะสั้นให้ประเทศพ้นวิกฤตโดยเร็ว พร้อมกับการวางรากฐานเศรษฐกิจในระยะกลางและระยะยาวโดยมีเป้าหมายหลัก ดังนี้ :

สร้างประเทศให้มั่นคง - มั่งคั่ง

มุ่งเสถียรภาพทางเศรษฐกิจในระดับมหภาค

จัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจ

จัดให้มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมและยกระดับการครองชีพของประชาชน

การแก้ปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจ

การขยายตัวทางเศรษฐกิจต้องดำเนินไปภายใต้เงื่อนไขและสภาพแวดล้อมที่เป็นจริง รัฐจะต้องกำกับดูแลให้อัตราการขยายตัวเป็นไปอย่างเหมาะสม สอดรับกับทรัพยากรของชาติที่มีความสมดุลกับการรักษาสภาพแวดล้อม

แนวทางหลักในการทำให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพก็คือ รัฐดูแลจัดการให้อัตราดอกเบี้ยต่ำ อัตราแลกเปลี่ยนที่ประโยชน์สูงสุด จะกำกับดูแลการเคลื่อนย้ายของเงินทุนไม่ให้เกิดการเก็งกำไรค่าเงินรอบใหม่ โดยรัฐบาลเข้าแทรกแซงตามความจำเป็นของสถานการณ์ รัฐจะไม่ใช้เงินทุนสำรองมาปกป้องค่าเงินบาท แต่จะบริหารอัตราแลกเปลี่ยนเพื่อปกป้องเงินทุนสำรองของชาติ รัฐมีบทบาทในการคุ้มครองแรงงาน รักษาสิ่งแวดล้อม และการกระจายรายได้ โดยยึดหลักว่า สิ่งเหล่านี้มีความสำคัญเท่ากับการสร้างความมั่งคั่งในชาติ

มาตรการที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของความเติบโตทางเศรษฐกิจที่จำต้องพิจารณาคือ

- รัฐจะต้องให้ความสำคัญกับคนไทย การกินดีอยู่ดีมีความสุขของคนไทยมากกว่าตัวเลขการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

- รัฐจะต้องลดช่องว่างทางเศรษฐกิจและสังคมของประชาชน ในขณะเดียวกันก็ทำให้คนไทยทุกคนในสังคมมีทางเลือกในการประกอบสัมมาอาชีพที่หลากหลายและมีความเท่าเทียมในโอกาสมากขึ้น

การสร้างความมั่งคั่ง

ประเทศมั่นคง - ประชาชนมั่งคั่ง จากการศึกษาที่เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีประสิทธิภาพได้นั้น จำต้องมีระบบจัดการใช้แรงงาน ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ การสะสมทุนและเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ดังนั้นการจะให้

เศรษฐกิจไทยเติบโตรวดเร็วเกินไป ในขณะที่เศรษฐกิจโลกยังอยู่ในสภาวะถดถอยและเป็นตลาดของผู้ซื้อ มีการแข่งขันอย่างรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ และมีการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจมากขึ้นนั้น การส่งออกจะยากขึ้น **รัฐจะให้การส่งเสริมสนับสนุนให้นักธุรกิจและกลุ่มคนไทยที่มีความแข็งแกร่ง มีความรู้ความสามารถสูง เป็นผู้ผลิตสินค้าภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมไปแข่งขันในตลาดโลก** ในขณะที่คนไทยส่วนใหญ่และเศรษฐกิจไทยจะต้องวางอยู่บนพื้นฐานของตลาดภายในประเทศมากขึ้น

กระตุ้นการส่งออกในด้านบริการให้มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น เช่น การท่องเที่ยว การรักษาพยาบาล การศึกษา เพื่อนำรายได้เข้าประเทศ

พรรคจกสนับสนุนการพึ่งตัวเองได้ของคนไทย พัฒนาภูมิปัญญาไทย สนับสนุนให้เกิดการออมภายในครัวเรือน ภายในชุมชน ภายในประเทศ - สนับสนุนให้เกิดโอกาสในการลงทุน ซึ่งรวมถึงการลงทุนในธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก และการลงทุนในทรัพยากรมนุษย์ โดยเฉพาะการพัฒนาบุคลากร การลงทุนจะเกิดได้จำเป็นต้องสร้างกลไกการออมในชาติ เพื่อการลงทุนและใช้จ่ายในอนาคต จะสนับสนุนให้มีการดำเนินมาตรการเพื่อส่งเสริมการออมระยะยาว โดยจะเน้นเรื่องกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ธุรกิจประกัน และธุรกิจกองทุนรวม เพื่อเป็นแหล่งเงินออมของธุรกิจ รวมทั้งการพัฒนาตลาดเงิน และตลาดทุนเพื่อเป็นแหล่งเงินออมและการลงทุนให้กับภาคการผลิตจริง

พรรคเห็นว่ารัฐบาลจะต้องส่งเสริมสนับสนุนและกำกับดูแลให้ธุรกิจภายในประเทศแข่งขันกันอย่างเสรีจริง ลดการผูกขาดในธุรกิจ โดยรัฐบาลทำหน้าที่กำกับดูแลกฎหมายและกฎระเบียบให้เป็นธรรม เพื่อผลักดันให้ธุรกิจไทยมีประสิทธิภาพมากขึ้น ยกกระดับมาตรฐานการผลิตและผลิตภัณฑ์ให้สูงขึ้นจนเป็นที่ยอมรับในเวทีการค้าโลก โดยพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน เน้นการพัฒนาด้านการลดต้นทุนการผลิต ให้กับภาคธุรกิจอย่างจริงจัง เช่น การลดภาษีนำเข้าวัตถุดิบ ชิ้นส่วน อะไหล่เครื่องจักรเครื่องมือ ลดดอกเบี้ยเงินกู้กับธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง ให้เท่าเทียมกับธุรกิจขนาดใหญ่

พรรคจะดูแลให้รัฐต้องจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจอย่างเพียงพอ และส่งเสริมการดำเนินงานของภาคธุรกิจ พร้อมทั้งกำกับดูแลมาตรฐานการทำงานขององค์กรต่าง ๆ ให้เป็นไปตามกฎกติกา เช่น สถาบันการเงินและสถาบันกำกับดูแลอื่น ๆ ที่กลไกหรือระบบการทำงานส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจ เช่น ตลาดเงิน ตลาดทุน จะลดและผ่อนคลายนโยบายกีดกันที่เป็นอุปสรรคในการปล่อยกู้ในตลาดเงิน และการระดมเงินทุนในตลาดทุน รัฐควรจะดำเนินกติกา เช่น การสร้างมาตรฐานเข้มงวดในการทำงาน การตรวจสอบบัญชีอย่างเข้มงวดเมื่อเศรษฐกิจฟื้นแล้วเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อดำรงไว้ซึ่งความสามารถในการแข่งขันและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

พรรคจะดูแลให้การสนับสนุนในการลงทุนในทรัพยากรมนุษย์ พัฒนาบุคลากร ฝีมือแรงงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต การจัดการ และการบริหาร เพิ่มศักยภาพในการผลิต การจัดการและการบริหาร เพิ่มศักยภาพแก่ธุรกิจ ทันต่อการแข่งขันในเวทีโลก รวมทั้งสนับสนุนให้ก่อเกิดการค้นคว้า วิจัย และนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เหมาะสมและประหยัดมาปรับปรุงการผลิต

เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

รัฐบาลต้องดูแลมาตรการการเงินให้เกิดเสถียรภาพในภาวะวิกฤติเพื่อหล่อเลี้ยงเศรษฐกิจได้ในขณะที่สินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมตกต่ำ ผู้ผลิตขาดทุน รัฐบาลต้องดูแลให้มี อัตราเงินเฟ้อต้องอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูง เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ ให้เกิดการลงทุน การจ้างแรงงาน สร้างผลกำไรและรายได้จากภาษีของรัฐ ส่วนอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ต้องเป็นอัตราที่ต่ำพอที่จะเอื้อต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีเสถียรภาพ

รัฐต้องดูแลมาตรการการคลัง จัดสรรงบประมาณอย่างเป็นระบบ โดยเน้นด้านประสิทธิภาพ เร่งรัดการใช้จ่ายงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในยามเศรษฐกิจไม่อยู่ในภาวะปกติ และเร่งรัดกำหนดมาตรการในระยะกลางและระยะยาว โดยให้ความสำคัญกับถึงประสิทธิภาพในการขยายฐานการจัดเก็บภาษีมากกว่าการขึ้นอัตราภาษี และควบคุมรายจ่ายภาครัฐ มีวินัยในการจัดสรรงบประมาณ และกำหนดขนาดของงบประมาณที่เหมาะสมตามสภาวะเศรษฐกิจเพื่อพลิกฟื้นเศรษฐกิจให้ได้ก่อน แล้วค่อยแก้ไขปัญหานี้สาธารณะต่อไปตามลำดับ เมื่อเศรษฐกิจฟื้นแล้ว

สร้างความมั่นใจให้อัตราแลกเปลี่ยน ลดความผันผวนในระยะสั้นและอยู่ในระดับที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของสินค้าและบริการที่ผลิตได้ภายในราชอาณาจักร เพื่อจะเป็นเครื่องมือในการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจให้เศรษฐกิจเติบโตและคงเสถียรภาพได้

สถาบันการเงิน สถาบันการเงินต้องได้รับการดูแลให้มีความมั่นคงโดยเร็ว และทำหน้าที่ได้ตามปกติในระบบเศรษฐกิจไทย รัฐบาลมีหน้าที่ช่วยภาคการผลิตจริงที่เป็นลูกหนี้ของสถาบันการเงินให้มีกำไรและเข้มแข็ง เมื่อลูกหนี้แข็งแรงสามารถจ่ายเงินต้นและดอกเบี้ยคืนธนาคารและสถาบันการเงินได้ สถาบันการเงินก็จะเข้มแข็งและมีความมั่นคงด้วยตัวเองได้

ปัญหาการว่างงาน ต้องได้รับการดูแลแก้ไขผ่อนหนักให้เป็นเบา ต้องมีมาตรการเฉพาะหน้า และมาตรการระยะกลางและระยะยาว เพื่อช่วยเหลือผู้ตกงาน ในรูปของการฝึกฝีมือแรงงาน การประกอบอาชีพอิสระ ช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา บัณฑิตที่ว่างงานให้ได้รับความฝึกอบรม และ/หรือศึกษาต่อ เพื่อรองรับและส่งเสริมการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้เพราะปัญหาว่างงานส่งผลกระทบต่อสังคมในวงกว้าง

รัฐจะจัดระบบสวัสดิการคนตกงานเพื่อบรรเทาความเดือดร้อน และกระตุ้นการใช้จ่ายใช้สอยของภาคประชาชน ไม่ให้หดหายมากเกินไป หนี้สินภาครัฐเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว หลังจากเกิดวิกฤติเศรษฐกิจพรรคเห็นว่า รัฐจำต้องเข้า ดูแลแก้ไขโดยวางแผนเตรียมรับสถานการณ์ในอนาคตไม่ให้เหตุการณ์ลุกลามเป็นวิกฤติรอบใหม่ ทั้งนี้จะต้องไม่ก่อหนี้สาธารณะ โดยเฉพาะหนี้ต่างประเทศเพิ่มขึ้น จะต้องไม่แก้หนี้เก่าด้วยการก่อหนี้ใหม่ แต่จะใช้หนี้เก่าด้วยการปรับโครงสร้างหนี้ ยืดหนี้ออกไป และมีมาตรการเสริมสภาพคล่องด้วยเงินออมในประเทศ เพื่อให้ผู้ประกอบการทั้งใหญ่ กลาง เล็ก ได้มีโอกาสทำงานประกอบอาชีพ เพื่อสร้างรายได้ไปใช้หนี้ให้หมดในอนาคตได้

การจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

รัฐก็ต้องถือว่าการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องสำคัญควบคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจ ซึ่งเกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตของประชาชน พรรค ให้ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าวโดย

จะถือว่าคุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นเป้าหมายสำคัญเท่าเทียมกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การพัฒนาอุตสาหกรรมโดยจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม ใช้หลัก “ใครทิ้งใครจ่าย” อย่างเป็นธรรม ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีปลอดมลพิษ โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพการผลิตและต้นทุนทางสังคมที่แท้จริง ให้มีการศึกษาต้นทุนของการใช้ทรัพยากรและกำหนดราคาที่ต้องจ่ายโดยคำนึงถึงการสูญเสียสภาพแวดล้อมที่ดี ใช้ระบบภาษีที่จูงใจให้ผู้ประกอบการและชุมชนรักษาทรัพยากร และคุ้มครองสถานะแวดล้อม

จัดตั้งคณะกรรมการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการใช้ทรัพยากรและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างแท้จริง มิใช่เป็นเพียงผู้ประสานงานระหว่างกรม กองต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเท่านั้น ทั้งนี้ต้องมีผู้แทนขององค์กรเอกชน อยู่ในคณะกรรมการดังกล่าวในสัดส่วนที่เหมาะสม

ปรับปรุงกระบวนการทางกฎหมายให้มีผลตัดสินและลงโทษผู้กระทำผิดได้เร็วและเห็นผลในเชิงธุรกิจและสังคม ลดช่องว่างที่ทำให้เกิดการเลี่ยงกฎหมาย สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์อย่างถูกต้องคือ “อนุรักษ์เพื่อการพัฒนา มิใช่อนุรักษ์เพื่ออนุรักษ์” ผ่านสื่อและกิจกรรมต่าง ๆ รณรงค์ให้เข้าใจว่าปัญหาการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาของทุกคน

ติดตามประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมในเวทีนานาชาติเพื่อกำหนดบทบาทการคุ้มครอง สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการค้าระหว่างประเทศอย่างเหมาะสม โดยมีหน่วยงานรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องนี้โดยตรง เพิ่มความสามารถในการกำจัดมลพิษ รวมทั้งกาการพิษและสารติดเชื้อให้ได้มาตรฐานสากล จัดเตรียมโครงสร้างพื้นฐานรองรับและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งคนไทยและต่างชาติ

การกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมและยกระดับการครองชีพของประชาชน

รัฐก็ต้องให้ความสำคัญต่อการกระจายรายได้ตามที่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ พรรคเน้นความสำคัญของการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมโดย

ใช้มาตรการด้านภาษี โดยมุ่งเน้นประสิทธิภาพในด้านการจัดเก็บให้ทั่วถึงและความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี มุ่งการขยายฐานการจัดเก็บภาษีด้วยการลดอัตราภาษีให้ต่ำลง เพื่อลดแรงจูงใจในการหลีกเลี่ยงไม่เสียภาษี โดยมีมาตรการภาษีที่เข้าใจง่าย สะดวกทั้งกับผู้เสียภาษีและผู้จัดเก็บภาษี ประชาชนทราบและประเมินภาษีได้ด้วยตัวเอง ขณะเดียวกันมีความเพียงพอสำหรับรัฐ เพื่อประโยชน์ในการผลิตสินค้าส่งออกจะกำหนดค่าภาษีนำเข้าวัตถุดิบอย่างเหมาะสม ตลอดจนกำหนดค่าภาษี ค่าธรรมเนียมส่งออกให้สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้

มาตรการด้านงบประมาณ พรรคจะใช้งบประมาณเป็นเครื่องมือในการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมต่อประชาชน โดยเฉพาะผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาส รวมทั้งในการพัฒนาภูมิภาคที่ห่างไกลความเจริญ พรรคจะเน้นเรื่องสวัสดิการสังคมให้การสงเคราะห์ด้านที่อยู่อาศัย อาหารและการรักษาพยาบาลแก่คนตกงาน คนยากจน และผู้ด้อยโอกาสในสังคม รวมทั้งสร้างงาน สร้างโอกาสในการพัฒนาตัวเองให้แก่บุคคลกลุ่มนี้ด้วย

พรรคจะพัฒนาความเจริญสู่ภูมิภาคของประเทศ โดยสร้างสมรรถนะขององค์กรในท้องถิ่นให้มีความพร้อมทั้งด้านบุคลากรและการจัดการ มีความเข้มแข็งในการบริหารงาน เพื่อดูแลตนเองด้านการพัฒนาและจะเพิ่มบทบาทขององค์กรท้องถิ่นในการจัดการ การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น รวมทั้งการลงทุนในทรัพยากรมนุษย์ นอกจากนี้จะปรับเปลี่ยนโครงการลงทุนขนาดใหญ่ต่าง ๆ หรือลดขนาดลงตามความเหมาะสมกับสภาพการณ์ในท้องถิ่น โดยดูแลให้สอดคล้องกับผลประโยชน์ของท้องถิ่น และความพร้อมขององค์กรในท้องถิ่น

พรรคจะหยุดก่อนหนี้สินภาครัฐที่เป็นเงินตราต่างประเทศทั้งหมด และดูแลหนี้สินในประเทศของภาครัฐให้อยู่ในระดับที่ไม่เป็นปัญหาต่อไปในอนาคต และให้มาตรการการคลังมีความเป็นธรรมต่อประชาชน ผู้ต้องรับผิดชอบหนี้สินของรัฐในอนาคต โดยให้ความสำคัญต่อการฟื้นเศรษฐกิจ ฟื้นฟูรายได้ของประชาชนในประเทศก่อน

การแก้ปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจ

พรรคความหวังใหม่จะเพิ่มสินเชื่อแก่ภาคธุรกิจและประชาชน โดยลดกฎระเบียบและอุปสรรคเพื่อให้สถาบันการเงินสามารถปล่อยกู้แก่ภาคธุรกิจและประชาชนโดย

- ผ่อนคลายการจัดชั้นหนี้เสียจาก ๓ เดือนเป็น ๖ เดือน
- ให้สถาบันการเงินของรัฐเร่งปล่อยสินเชื่อสำหรับลูกหนี้ที่ยังจ่ายดอกเบี้ยอยู่ในปัจจุบันต้องถือว่าเป็นลูกหนี้ที่ดี พรรคความหวังใหม่จะส่งเสริมให้กู้เงินได้มากขึ้น

พรรคความหวังใหม่จะตั้งกองทุน ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อฟื้นฟูราคาทรัพย์สิน โดยการซื้อทรัพย์สิน ที่ดิน และสิ่งก่อสร้างที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้จากมือประชาชน ในราคา ๗๐% ของที่ดินราคาประเมิน และ ๕๐% ของต้นทุนที่ก่อสร้างไป จากนั้นให้เจ้าของเดิมเป็นผู้ดูแลบริหาร และให้สิทธิแก่เจ้าของเดิมสามารถซื้อทรัพย์สินที่ดินผืนนั้นคืนภายใน ๑๐ ปี ในราคาเงินต้นพร้อมดอกเบี้ยในอัตราผ่อนปรนไม่เกินร้อยละ ๓ ต่อปี มาตรการนี้จะทำให้เกิดสภาพคล่องในระบบเศรษฐกิจทันที และผู้ประกอบการจะสามารถจ่ายดอกเบี้ยและคืนเงินต้นกับสถาบันการเงิน เป็นการลดหนี้เสีย (NPL) ลงทั้งระบบ

พรรคความหวังใหม่จะตั้งกองทุน ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อฟื้นฟูตลาดทุน โดยการซื้อหุ้นของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ที่เป็นภาคการผลิตจริง มีการจ้างงานมาก (และต้องไม่ใช่สถาบันการเงิน) ในตลาดหลักทรัพย์ เมื่อผู้ประกอบการผลิตจริงมีส่วนทุนเพิ่มขึ้น จะลดภาระค่าใช้จ่ายในเรื่องดอกเบี้ย สามารถขยายการจ้างงาน และมีความสามารถในการชำระดอกเบี้ย เงินต้น กับสถาบันการเงิน ทำให้สามารถลดหนี้เสีย (NPL) ในระบบธนาคารและสถาบันการเงิน และผลประโยชน์ของธนาคาร สถาบันการเงินดีขึ้น ตลาดทุนก็จะฟื้นขึ้นอย่างยั่งยืน

พรรคความหวังใหม่ จะไม่รวมบัญชีธนาคารแห่งประเทศไทย เนื่องจากการรวมบัญชี คือ การแต่งตัวเลข ซ่อนเร้นความผิด ความเสียหาย พรรคความหวังใหม่จะเปิดเผยข้อมูลความเสียหายต่าง ๆ ให้โปร่งใส เพื่อให้ประชาชนเจ้าของประเทศได้รับทราบ และจะรักษาเงินฝ้ายออกบัตรธนาคารให้เป็นเครื่องค้ำจุนฐานะทางการเงิน และความน่าเชื่อถือของประเทศสืบต่อไป

พรรคความหวังใหม่จะใช้นโยบายพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ พึ่งเงินออมในประเทศ และลดการหย่อนหนี้ต่างประเทศ โดยมุ่งเน้นช่วยเหลือและฟื้นฟูภาคเศรษฐกิจจริง

พรรคความหวังใหม่จะทบทวนมาตรฐานการบัญชี ที่ได้ประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้ว ซึ่งก่อให้เกิดผลในทางลบ และเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาหนี้เสียและการให้สินเชื่อ

พรรคความหวังใหม่จะตั้งกองทุนเพื่อร่วมลงทุนระยะยาวกับภาคเอกชน ผู้ประกอบการจริงที่มีการจ้างงานจำนวนมาก หรือธุรกิจส่งออกที่สร้างรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศ เพื่อให้ธุรกิจมีส่วนของทุนเพียงพอที่จะขยายกำลังผลิต จ้างงาน พัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ และปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารจัดการให้ดีขึ้น

นโยบายพัฒนาภูมิภาคของประเทศ

พรรคเน้นในการพัฒนาและกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค เพื่อการพัฒนาที่เหมาะสมและเป็นการขจัดปัญหาความยากจนในพื้นที่ที่มีการพัฒนาที่ล่าช้า และเพื่อช่วยในการกระจายรายได้ ยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้นทั้งในเขตเมืองและชนบท

พรรคมีโครงการในระยะยาวในการวางโครงสร้างในการพัฒนาสำหรับภูมิภาคต่าง ๆ ตามศักยภาพของภูมิภาคโดยดูจากศักยภาพและความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของภูมิภาคและท้องถิ่นนั้น ๆ โครงสร้างพื้นฐานและการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนต่าง ๆ โดยให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมมากขึ้น ทั้งในขบวนการพัฒนาและได้ประโยชน์สูงสุดจากโครงการเหล่านั้น

พรรคพิจารณาว่า การพัฒนาภูมิภาครอบนอกกรุงเทพฯ และปริมณฑลจะขึ้นอยู่กับศักยภาพของแต่ละภาคและพื้นที่ในรายละเอียด โดยรวม ๆ แล้ว ภูมิภาครอบนอกมีภาคเกษตรเป็นพื้นฐาน แต่ก็มีศักยภาพในการพัฒนาเฉพาะด้านที่แตกต่างกันออกไป มีความเหมาะสมในการพัฒนาอุตสาหกรรมที่หลากหลายขึ้นอยู่กับทรัพยากรและมีมือในท้องถิ่นนั้น ๆ และมีลักษณะพิเศษในการส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบมีเอกลักษณ์ของแต่ละพื้นที่และวัฒนธรรมท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภูมิภาคของประเทศ

ด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง จะพิจารณาจากนโยบายเกษตรเฉพาะด้านของผลผลิตการเกษตร โดยพิจารณาจากนโยบายราคาสินค้าเกษตรและปัจจัยการผลิต และจะเน้นกิจกรรมต่อเนื่อง เช่น เกษตรแปรรูป โดยเฉพาะที่สามารถทำงานในท้องถิ่นได้ เป็นงานที่ส่งเสริมการใช้แรงงานและก่อให้เกิดกิจกรรมต่อเนื่อง ซึ่งจะเชื่อมโยงสามารถทำเป็นอุตสาหกรรมขนาดย่อยและทำในครัวเรือนได้

การพัฒนาอุตสาหกรรม จะเน้นปัจจัยสนับสนุนที่ภูมิภาคที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในระยะยาว เช่น การลงทุนในทรัพยากรมนุษย์ และโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ฯลฯ ในภูมิภาค สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อการพัฒนาภูมิภาคโดยรวม นอกจากนี้จะส่งเสริมให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการลงทุนและการพัฒนาอุตสาหกรรมเฉพาะด้านที่เหมาะสมสำหรับจังหวัดและภาคนั้น ๆ

ด้านการท่องเที่ยว จะเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ โดยส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมมากขึ้น องค์กรท้องถิ่นและสถาบันการศึกษาท้องถิ่น ควรจะร่วมกันจัดการจัดโปรแกรมและส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบมีคุณภาพ โดยเน้นการท่องเที่ยวแบบอนุรักษ์ ส่งเสริมความรู้ด้านประวัติศาสตร์ (ท้องถิ่น) และรักษาสีงแวดล้อม ทั้งนี้จะทำให้ทุกจังหวัดในประเทศไทยมีการท่องเที่ยวที่หลากหลายและเผยแพร่แหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ ได้มากขึ้น ซึ่งจะช่วยในการกระจายรายได้และเพิ่มการจ้างงานให้กับท้องถิ่นโดยตรง

จะเพิ่มบทบาทขององค์กรท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาโครงการต่าง ๆ โดยให้ท้องถิ่นมีบทบาทมากขึ้น ในการจัดการโครงการและการดูแลรักษา รวมทั้งการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เป็นธรรม ซึ่งจะทำให้ท้องถิ่นมีรายได้ในการพัฒนาพื้นที่ของตนเองมากขึ้น

ภาคกลาง

พรรคจะมุ่งเน้นให้กรุงเทพฯ เป็นมหานครที่น่าอยู่ และมีขนาดของเมืองอยู่ในลักษณะที่เหมาะสมกับขนาดโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ เป็นศูนย์กลางทางด้านบริการในหลาย ๆ ด้านของประเทศไทย เช่น การเงิน การศึกษา การค้า การคมนาคมขนส่ง การสื่อสารมวลชน กิจกรรมการบริการ ทั้งแก่ผู้ผลิตและผู้บริโภค เช่น เป็นศูนย์กลางสำนักงานติดต่อของธุรกิจ และเป็นศูนย์กลางการบริการท่องเที่ยว ส่วนอุตสาหกรรมที่กระจุกตัวในกรุงเทพฯ จะเป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็กและขนาดกลาง โดยเฉพาะเกี่ยวเนื่องกับการบริการ หรือกิจกรรมที่ใช้ทักษะความรู้สูง ส่วนอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่ใช้ที่ดินมากหรือใช้แรงงานที่มีทักษะพอสมควร จะพัฒนาในจังหวัดปริมณฑลรอบกรุงเทพฯ เช่น ปทุมธานี สมุทรปราการ นครปฐม สมุทรสาคร นนทบุรี

พรรคจะมุ่งพัฒนาเขตชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกให้เป็นเขตอุตสาหกรรมในภาคเพื่อรองรับอุตสาหกรรมหนัก เช่น ปิโตรเคมี น้ำมัน เหล็ก โดยมีโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่รองรับอยู่แล้ว เช่น นิคมอุตสาหกรรม ถนน ท่าเรือน้ำลึก เหมาะสมสำหรับพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ในขณะที่เดียวกันบางพื้นที่ควรจะรักษาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและการเกษตร และจะเน้นในเรื่องการรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมควบคู่กันไปด้วย

ภาคใต้

พรรคจะเน้นความสำคัญของการพัฒนาพาณิชย์นาวีและแหล่งท่องเที่ยวในภูมิภาค และใช้ปรัชญาว่าการท่องเที่ยวต้องไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม จะพัฒนาเมืองหลัก เช่น ภูเก็ต สงขลา และเกาะสมุยเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวดังกล่าว

พรรคจะเน้นพัฒนาภาคใต้ โดยปรับยุทธศาสตร์ให้เข้ากับโครงการความร่วมมือสามเหลี่ยมเศรษฐกิจไทย - มาเลเซีย - อินโดนีเซีย

ส่งเสริมการค้าชายแดนในจังหวัดที่มีเขตติดต่อกับประเทศมาเลเซีย เช่น สงขลา ยะลา นราธิวาส รวมทั้งพัฒนาพื้นที่เฉพาะ เช่น ภูเก็ตให้เป็นเมืองนานาชาติ หรือพื้นที่รอบทะเลสาบสงขลาในการเกษตร

พรรคจะให้ความสำคัญต่ออุตสาหกรรมการประมงและอุตสาหกรรมอาหารในภาค ปรับเปลี่ยนแนวคิดให้พัฒนาจากประมงชายฝั่งไปสู่การจัดการประมงให้ได้ประสิทธิภาพและมีคุณค่ามากขึ้น

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

พรรคจะใช้ยุทธศาสตร์พัฒนาคน และลงทุนในทรัพยากรมนุษย์ในภาคนี้ ซึ่งมีประชากรหนาแน่น และมีกำลังแรงงานมากที่สุด โดยโน้มหน้าและชักจูงให้ลูกหลานในภาคนี้ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น

พรรคจะส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมภาค ให้มีศักยภาพในการเป็นศูนย์กลางเพื่อส่งออกไปยังประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาค เช่น ลาว กัมพูชา และเวียดนาม และจะปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะด้านการคมนาคม เพื่อรองรับยุทธศาสตร์ดังกล่าว ทั้งนี้ให้สอดคล้องกับแผนการของโครงการ ร่วมมือของประเทศในภูมิภาค เช่น โครงการพัฒนาลุ่มน้ำโขง ทั้งนี้เพื่ออาศัยการลงทุนจากเอกชน หรือต่างประเทศและองค์กรระหว่างประเทศที่ให้ความสนใจ

พรรคจะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญทางประวัติศาสตร์ซึ่งจะเป็นเอกลักษณ์ของการท่องเที่ยวในภูมิภาคนี้ เช่น ที่บุรีรัมย์ อุบลราชธานี นครราชสีมา อุตรธานี และส่งเสริมความร่วมมือและการลงทุนจากภาคเอกชน

พรรคจะพัฒนาเมืองและปัจจัยพื้นฐานของเมืองสำคัญ เช่น นครราชสีมา ขอนแก่น อุตรธานี หนองคาย และอุบลราชธานี เพื่อรองรับการสร้างงานและการอพยพของคนชนบทใกล้เคียง เพื่อทำงานทำในเมืองใหญ่

นอกจากนี้พรรคจะเตรียมการในด้านศูนย์การศึกษาเพื่อยกระดับการพัฒนาบุคลากร ในภูมิภาคซึ่งประชากรมากที่สุด และเพื่อเชื่อมโยงการพัฒนาเศรษฐกิจจะระหว่างประเทศกับภูมิภาคอินโดจีนโดยเฉพาะกับลาว เขมร เวียดนาม จังหวัดขอนแก่นและอุบลราชธานี ที่มีมหาวิทยาลัยภาคควรจะมีบทบาทในการเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาของอินโดจีนมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลดีต่อความร่วมมือการพัฒนาการค้า การท่องเที่ยวในภูมิภาคนี้ในอนาคต

ภาคเหนือ

พรรคจะเน้นพัฒนาด้านการค้า และการร่วมมือในระดับภูมิภาคกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามโครงการสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ ไทย-ลาว-พม่า-จีนตอนใต้ เพื่อดึงดูดความเจริญ และนักท่องเที่ยวในภูมิภาคนี้ให้มากขึ้น และเตรียมพร้อมในด้านโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมเพื่อเชื่อมโยงเขตเศรษฐกิจเหล่านี้

พรรคจะพัฒนาศักยภาพของการท่องเที่ยวในจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวใหม่เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้และการจ้างงานในจังหวัดเหล่านั้น พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น

พรรคจะเน้นส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ท้องถิ่นมีความได้เปรียบในด้านแรงงานและทรัพยากรในท้องถิ่น เช่น หัตถกรรม ที่ป้อนตลาดในประเทศและต่างประเทศ นอกจากนี้จะเน้นอุตสาหกรรมที่มีคุณค่าเพิ่มมากขึ้นในภูมิภาค เพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของคนในภาคนี้ โดยจะมุ่งพัฒนาในเชียงใหม่เป็น ศูนย์กลางของกิจกรรมที่ใช้ความรู้และทักษะเป็นหลัก

พรรคจะเน้นให้คนในภาคเหนือศึกษาต่อมากขึ้น เพื่อเพิ่มศักยภาพในการประกอบอาชีพและยกระดับชีวิตความเป็นอยู่

พรรคจะพัฒนาเมืองใหญ่อื่น ๆ เช่น พิษณุโลก เชียงราย นครสวรรค์ เพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองรอบนอก และเพื่อรับคนจากชนบท และเป็นศูนย์กลางการศึกษาในระดับกลุ่มจังหวัด

นโยบายการเมืองและการปฏิรูประบบราชการ

พรรคมุ่งมั่นที่จะพัฒนาและปฏิรูปการเมืองให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางสังคมในปัจจุบัน ทั้งนี้จะดำเนินนโยบายการเมืองและการปฏิรูประบบราชการตามวิถีทางแห่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยเน้นหลักสำคัญ ๔ ประการ คือ

การพัฒนาโครงสร้างและกระบวนการประชาธิปไตย เพื่อให้สอดคล้องกับความพยายามที่จะปฏิรูปการเมือง

การปฏิรูประบบราชการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการแก้ปัญหาการให้ทรัพยากรที่ได้ประโยชน์สูงสุด เน้นการบริการ รับผิดชอบต่อสังคมและประชาชน การป้องกันการฉ้อราษฎร์บังหลวง การส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสในการปกครองตนเองด้วยการกระจายอำนาจ การพัฒนาวัฒนธรรมแบบประชาธิปไตย

การพัฒนาโครงสร้างและกระบวนการประชาธิปไตย

การพัฒนาพรรคการเมือง สร้างพรรคให้เข้มแข็ง ด้วยการทำให้การบริหารพรรคอยู่บนพื้นฐานของความเป็นประชาธิปไตย และการมีส่วนร่วมของมวลสมาชิก มุ่งเน้นด้วยการขยายสาขาพรรคให้ ครอบคลุมทั่วประเทศ

การสนับสนุนองค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการการเลือกตั้ง ศาลรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ฯลฯ ถือเป็นองค์กรหลัก และเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย พรรคจะให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ โดยปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญมาตรา 75 วรรคสอง

การพัฒนากระบวนการนิติบัญญัติและการบริหาร ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรภายในพรรคทำหน้าที่อย่างแข็งขันในกระบวนการนิติบัญญัติ และการตรวจสอบการทำงานของฝ่ายรัฐบาลในกรณีที่เป็นพรรคฝ่ายค้าน การอภิปรายและการตั้งกระทู้ถามจะอยู่บนพื้นฐานของข้อมูล กฎหมาย หลักการ และพยายหลักฐานด้วยเหตุด้วยผลที่มีลักษณะสร้างสรรค์ ในกรณีที่เป็นรัฐบาล พรรคจะมุ่งเน้นที่การแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่สังคมเผชิญอยู่ โดยใช้ผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถ เป็นคนดี มีความซื่อสัตย์สุจริต มุ่งในการแก้ปัญหาและการพัฒนาตามวิสัยทัศน์และนโยบายของพรรคที่จะแถลงต่อรัฐสภา

ส่งเสริมและสนับสนุนจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง และสร้างกฎเกณฑ์มาตรฐาน และมารยาททางการเมือง ตามสากลนิยมของประเทศที่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

การปฏิรูประบบราชการ

การปฏิรูประบบราชการให้มีระบบการบริหารและบริการที่รวดเร็ว เสมอภาคและเป็นธรรมต่อประชาชน จะเป็นกลไกสำคัญที่ช่วยในการพัฒนาประเทศให้ทันสมัย

ปรับโครงสร้าง บทบาท และภารกิจของหน่วยราชการ ให้เป็นกลุ่มใหญ่คือ

- ภารกิจที่รัฐจำเป็นต้องดำเนินการเอง ภารกิจที่รัฐร่วมดำเนินการกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และภารกิจที่รัฐมอบให้หรือร่วมดำเนินการกับภาคเอกชน

- จัดตั้งคณะกรรมการปฏิรูประบบราชการแผ่นดิน เพื่อทำหน้าที่ปฏิรูประบบงานราชการให้เป็นเชิงเอกชน ปฏิรูประบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาฐานข้อมูล โดยเน้นการเชื่อมข้อมูลให้ประสานเป็นระบบเดียวกันทั้งประเทศ ปฏิรูประบบบริหารงานบุคคลเพื่อลดขนาดส่วนราชการ จัดกระบวนการทำงานให้คล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูงสุด และสร้างวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีม ทั้งนี้ให้คณะกรรมการปฏิรูประบบราชการแผ่นดินมีส่วนร่วมกับสำนักงานปฏิรูประบบราชการแผ่นดิน และหน่วยราชการประจำในการกำหนดแนวทางการปฏิรูประบบราชการของแต่ละกระทรวง

การกระจายอำนาจรัฐ โดยกระจายอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบจากส่วนกลางไปสู่หน่วยงานรัฐในท้องถิ่น โดยให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการ และให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารองค์กรท้องถิ่นโดยตรง รวมทั้งให้ท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการจัดทำนโยบายและแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างอิสระ ตลอดจนให้ท้องถิ่นมีบทบาทและอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการดูแลจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติของท้องถิ่นตน ทั้งนี้ให้จังหวัดเป็นหน่วยงานงบประมาณตนเอง มีข้าราชการของตนเองที่ไม่ขึ้นกับส่วนกลาง เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการตนเองได้อย่างเหมาะสม

- **กระจายอำนาจรัฐสู่หน่วยงานเอกชน** ลดการผูกขาดกิจการบางประเภทที่ไม่กระทบต่อประโยชน์ส่วนรวม และความมั่นคงของประเทศ ให้เอกชนเข้ามามีส่วนในการจัดการบริหาร และให้ประชาชนร่วมเป็นเจ้าของ รัฐจะต้องกำกับดูแลให้มีการแข่งขันเพียงพอที่จะเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและคุณภาพของการบริการ เพื่อให้ประชาชนมีทางเลือกในการใช้บริการมากขึ้น

- **กระจายอำนาจรัฐสู่สังคม** เปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถรับรู้ ติดตาม และตรวจสอบการทำงานของรัฐได้อย่างโปร่งใสและชอบธรรม เปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ยกเว้นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของประเทศ ในกรณีที่จะมีการดำเนินโครงการสำคัญในระดับประเทศ ซึ่งมีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่ายรัฐต้องจัดประชาพิจารณ์ เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นชอบในโครงการนั้น ๆ

ปรับปรุงการทำงานและการพัฒนาบุคลากรของรัฐ

- ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีจิตสำนึกในการบริการประชาชน โดยเน้นการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้เข้าใจบทบาทหน้าที่และขั้นตอนการให้บริการของแต่ละหน่วยงาน เพื่อลดเวลาในการติดต่อราชการของประชาชน รวมทั้งส่งเสริมให้มีอาสาสมัครประชาชนในกิจกรรมของรัฐที่เกี่ยวกับงานบริการและกฎหมาย เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างรัฐและประชาชน

- เร่งหาแนวทางในการป้องกันและปราบปรามเจ้าหน้าที่รัฐที่แสวงหาประโยชน์จากการทำงาน พร้อมกับเสริมสร้างจรรยาบรรณทางวิชาชีพของเจ้าหน้าที่รัฐ ให้รับผิดชอบต่อประชาชนและประโยชน์สาธารณะ
- ส่งเสริมแผนพัฒนาบุคลากรของรัฐ และให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานบุคลากรรัฐเพื่อกระตุ้นให้บุคลากรรัฐมีสมรรถนะในการทำงานสูงขึ้น
- ปรับโครงสร้างหลักของการจ่ายค่าตอบแทน แก่หน่วยรัฐ ให้ทัดเทียม หรือเหนือกว่าหน่วยงานเอกชน เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ

การกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วมของประชาชน

พรรคตระหนักดีว่า การกระจายอำนาจให้มีการปกครองตนเองเป็นพื้นฐานสำคัญของระบบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย การปกครองท้องถิ่นเป็นเสมือนฐานรากองคัพพของระบบประชาธิปไตยใน ส่วนบน การกระจายอำนาจซึ่งมีการระบุไว้ในมาตรา 78, 282-290 ในรัฐธรรมนูญ เป็นพื้นฐานสำคัญที่จะนำไปสู่ การวางนโยบายดังกล่าว

จุดสำคัญของการกระจายอำนาจก็คือ การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองเพื่อ สร้างความเชื่อมั่นและสร้างความตื่นตัวทางการเมือง พัฒนาทักษะและการบริหารและการจัดการ สร้างสำนึกหน้าที่ ความรับผิดชอบในการดูแลท้องถิ่นของตน แก้ไขการคลังส่วนท้องถิ่นเพื่อให้มีรายได้พอเพียงต่อการบริหารและ การจัดการ ส่งเสริมการประสานและร่วมมือระหว่างหน่วยการปกครองท้องถิ่นด้วยกันในจังหวัดและข้ามจังหวัด ขณะเดียวกันส่งเสริมให้มีการประสานระหว่างการปกครองส่วนท้องถิ่นและภูมิภาคเพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์สูงสุด ต่อการพัฒนาการเมือง สังคม และเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่น

พรรคสนับสนุนให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นโดยตรง ซึ่งได้แก่การเลือกนายกเทศมนตรีของ เทศบาลต่าง ๆ โดยตรง อันสอดคล้องกับแผนการปฏิรูปการเมือง การกระจายอำนาจ การส่งเสริมให้มีส่วนร่วม ทางการเมืองของประชาชน และการพัฒนาประชาธิปไตย

การพัฒนาวัฒนธรรมแบบประชาธิปไตย

วัฒนธรรมทางการเมืองจะมีผลต่อพฤติกรรมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง การพัฒนาระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยตามแนวของการปฏิรูปการเมืองนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง มีการพัฒนาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยขึ้น พรรคจะส่งเสริมการพัฒนาในส่วนนี้ ด้วยการให้ ความรู้และข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับการปกครองแบบประชาธิปไตยให้กับประชาชนอย่างกว้างขวางด้วย มาตรการต่าง ๆ มุ่งเน้นให้มีการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งพฤติกรรมที่เป็นตัวแบบของการปกครอง แบบประชาธิปไตยในสถาบันการศึกษาระดับประถม มัธยม และมหาวิทยาลัย

นอกเหนือจากที่กล่าวมาข้างต้น พรรคจะมุ่งเน้นให้มีการพัฒนาค่านิยมเรื่องความเสมอภาคในสังคม ความเสมอภาคระหว่างคนซึ่งฐานะต่างกัน ความเสมอภาคในทางเพศ ความมีอิสระในการแสดงความคิดเห็น การใช้เหตุผลในการถกเถียงปัญหา การหาข้อยุติในข้อขัดแย้งหรือในนโยบายด้วยการลงคะแนนเสียงโดยใช้หลักเสียงข้างมาก การเคารพสิทธิของผู้อื่น และความกล้าหาญที่จะต่อสู้เพื่อสิทธิของตนเอง เพื่อความถูกต้องกล่าวอีกนัยหนึ่ง พรรคมีจุดมุ่งเน้นที่จะสร้างวิถึญานประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นในสังคมด้วยมาตรการต่าง ๆ

นโยบายด้านความมั่นคง

ปัจจัยพื้นฐานของการสร้างความมั่นคง คือ องค์กรประชาชน องค์กรในภาคเอกชน และองค์กรของรัฐที่ประสานสัมพันธ์และเกื้อหนุนกัน ในการสร้างความเป็นปึกแผ่นในด้านวัฒนธรรม สังคม การเมืองและเศรษฐกิจ เพื่อให้ประชาชนทุกหมู่เหล่าได้รับประโยชน์ร่วมกัน ได้แบ่งโภคทรัพย์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งได้รับสิทธิเสรีภาพและโอกาสที่เท่าเทียมกัน โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างทางภาษา เชื้อชาติ ผิวพรรณ หรือความเป็นชนชาติส่วนน้อย

พรรคมีนโยบายความมั่นคงที่วางพื้นฐานอยู่บนการประสานประโยชน์และการแก้ไขความขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์โดยสันติวิธีระหว่างคนในชาติ และการประสานประโยชน์และแก้ไขความขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์โดยสันติวิธีกับประเทศอื่น ๆ โดยมุ่งสร้างกลไกการเจรจาต่อรองที่จะรวมขอมความขัดแย้งต่าง ๆ ระหว่างคนในชาติ ในขณะเดียวกันก็มุ่งเสริมสร้างพลังต่อรองกับประเทศอื่น ๆ เพื่อให้ประเทศมีเกียรติภูมิและศักดิ์ศรีสามารถยืนอยู่ในเวทีโลกได้อย่างสง่างาม

นโยบายด้านสังคม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ปัญหาสังคมด้านต่าง ๆ ยังคงดำรงอยู่ บางปัญหาทวีความรุนแรงจนเป็นปัญหาใหญ่ของสังคม ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากความห่างเหินภายในครอบครัวอันเป็นผลมาจากปัญหาเศรษฐกิจ การขาดความสนใจ ความร่วมมือ และความสามัคคีภายในชุมชนและสังคม ทำให้ชุมชนและสังคมอยู่ในสภาพที่อ่อนแอเกินกว่าจะช่วยกันสร้างความผาสุกให้เกิดขึ้นได้

พรรคความหวังใหม่มีแนวคิดที่จะสร้างสังคมใหม่ ที่จะทำให้ประชาชนทุกคนอยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรี มีสิทธิเสรีภาพ ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขนี้ อาชีพ การงานทั้งการดำรงชีพได้ และมีโอกาสเลื่อนฐานะของตนเองได้โดยการศึกษา ซึ่งการจะบรรลุแนวคิดดังกล่าวได้จะต้องสร้างสังคมใหม่ให้ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง และสังคมผาสุก

ครอบครัวอบอุ่น

สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันอันเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาสังคม พรรคความหวังใหม่ จึงกำหนดนโยบายเฉพาะดังนี้

ฟื้นฟูและส่งเสริมวัฒนธรรมของการอยู่ร่วมกัน และการช่วยเหลือกันในครอบครัว ทั้งในด้าน การประกอบอาชีพ การเลี้ยงดู และอบรมสั่งสอนเด็กและเยาวชน การเอาใจใส่ผู้สูงอายุตลอดจนความรัก และ เอื้ออาทรซึ่งกันและกันในครอบครัว

สร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจของครอบครัว โดยให้ครอบครัวทั้งในชนบทและในเมืองมีการ สร้างรายได้ การออม และได้รับการบริการจากรัฐ อย่างทั่วถึงในด้านการสงเคราะห์ และการพัฒนาความสามารถ ในการประกอบอาชีพ

ชุมชนเข้มแข็ง

ความเข้มแข็งของชุมชน เป็นปัจจัยสำคัญพื้นฐานในการพัฒนาด้านปกครอง ด้านเศรษฐกิจ และ สังคมของประเทศ พรรคความหวังใหม่จึงกำหนดนโยบายเฉพาะดังนี้

ส่งเสริมวัฒนธรรมการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ภายในชุมชน

พัฒนาเศรษฐกิจภายในชุมชนโดยการสนับสนุนในด้านกองทุน การสร้างรายได้และการ ประกอบอาชีพ ส่งเสริมกระบวนการจัดการ ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรเพื่อการผลิต การสร้างงาน และการสร้าง รายได้ เพื่อให้ชุมชนพึ่งตนเองได้ ตลอดจนการถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนแนวความคิด และเทคโนโลยีในการผลิต ระหว่างชุมชน

พัฒนาสิ่งแวดล้อมทางชุมชน โดยการสร้างความตระหนักและความสามารถของชุมชน ในการพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของชุมชนให้ยั่งยืน

พัฒนาขีดความสามารถในการปกครองตนเอง โดยการเพิ่มศักยภาพขององค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนแบบยั่งยืน ตลอดจนการสนับสนุนการรวมตัวกันของชุมชน มีการ เรียนรู้ โดยผ่านกระบวนการทำกิจกรรมการพัฒนาาร่วมกัน ทั้งในด้านการศึกษา การสาธารณสุข การพัฒนาสังคม และสิ่งแวดล้อม

สังคมผาสุก

สังคมที่ผาสุก คือ สภาพสังคมที่เป็นสุข มีรายได้พอเพียง ไม่เจ็บไข้ได้ป่วย มีความสามัคคีกัน การสร้างสภาพดังกล่าวนี้พรรคความหวังใหม่ ซึ่งกำหนดนโยบายเฉพาะดังนี้

สร้างความเข้มแข็งของประชาสังคม โดยการส่งเสริมวัฒนธรรมของการมีน้ำใจช่วย เหลือเกื้อกูลกัน

ส่งเสริมความเข้าใจ ยอมรับ และมีความรับผิดชอบในทุก ๆ เรื่องที่เกิดขึ้นกับสังคม และมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะอย่างจริงจัง

สร้างเสริมความสัมพันธ์ระหว่างคนในชุมชน สังคม สถาบัน และองค์กรต่าง ๆ ใน สังคมเพื่อการเรียนรู้และทำงานร่วมกัน

สร้างสวัสดิการสังคม โดยการสงเคราะห์คนยากจน การฝึกอาชีพพิเศษ เพื่อสร้าง รายได้ให้สูงขึ้น รวมทั้งการจัดบริการเคหะและการสาธารณสุข

นโยบายการแก้ไขปัญหายาเสพติด

ปัจจุบันปัญหาเสพติดได้ทวีความรุนแรงขึ้นและเป็นปัญหาสำคัญในทั่วทุกภูมิภาคของโลก เนื่องจากเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ จนกลายเป็นปัญหาของโลก ที่ประเทศต่าง ๆ ต้องร่วมมือกันในการป้องกันและปราบปราม

พรรคความหวังใหม่ ได้ตระหนักถึงปัญหาล้ำสำคัญยิ่งนี้ที่จะเป็นอันตรายต่อชาติบ้านเมือง สังคมไทย เยาวชนไทย และคนไทย พรรคจึงได้กำหนดนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาเสพติดดังนี้

การป้องกันยาเสพติด

ระดมภูมิปัญญา ความรู้ ความสามารถจากฝ่ายต่าง ๆ ในชาติ เพื่อจัดทำเป็น “ระเบียบวาระแห่งชาติ” ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดที่เป็นเอกภาพ และระดมสรรพกำลังของภาคีต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในการดำเนินงานตาม “ระเบียบวาระแห่งชาติ” ให้เป็นรูปธรรมและสัมฤทธิ์ผลโดยเร็ว

ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคีต่าง ๆ โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดด้วยการให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนในเรื่องโทษ/พิษภัยของยาเสพติด วิธีการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด พร้อมไปกับการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและการสนับสนุนให้ชุมชนดำเนินการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชน

ส่งเสริมให้ใช้มาตรการการพัฒนาทางสังคม และเศรษฐกิจอื่นควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติด เพื่อลดเงื่อนไขที่เป็นปัจจัยให้เกิดปัญหาเสพติด ได้แก่ การส่งเสริมศีลธรรม การส่งเสริมการกีฬา การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม และการส่งเสริมอาชีพ

การปราบปรามยาเสพติด

ประสานความร่วมมือระหว่างประเทศในการปราบปรามการผลิต การสกัดกั้น การขนย้าย ยาเสพติดและเคมีภัณฑ์ที่ใช้ในการผลิตยาเสพติด และการปราบปรามการค้ายาเสพติด

เพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายในการปราบปรามยาเสพติด โดยเฉพาะกับผู้ผลิต ผู้จำหน่าย และผู้สนับสนุนการกระทำผิด โดยการประสานให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมผนึกกำลังความร่วมมือในการดำเนินการอย่างจริงจัง เด็ดขาด และต่อเนื่อง รวมทั้งเร่งรัดการปราบปรามเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำผิดหรือสนับสนุนการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้หมดสิ้นโดยเร็ว

นำมาตรการทางกฎหมายอื่น ๆ มาใช้ประโยชน์ในการปราบปรามผู้ผลิต จำหน่ายยาเสพติด และผู้สนับสนุนหรือสมคบในการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

กำหนดแผนงานเชิงนิตินโยบาย ให้มีการแก้ไขกฎหมายที่มีอยู่ให้สอดคล้องกับนโยบายนี้ โดยมุ่งที่จะใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือในการสร้างความสัมฤทธิ์ผลอย่างจริงจังในการปราบปรามยาเสพติด

การบำบัดรักษา และฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

ให้ถือว่าผู้ติดยาเสพติดที่สมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพเป็นผู้ป่วยโดยให้มีการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ติดยาเสพติดแจ้งความจำนงต่อทางราชการในการสมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษา และฟื้นฟูสมรรถภาพภายใต้การดูแลของแพทย์หรือสถานบำบัดรักษายาเสพติดตามระยะเวลาที่กำหนด

ปรับเปลี่ยนทัศนคติทางสังคมให้มีทัศนคติที่ดีต่อผู้ติดยาเสพติด โดยให้เห็นว่าผู้ติดยาเสพติดไม่ใช่อาชญากร และต้องให้ออกาสในการกลับมาเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

ส่งเสริมให้มีสถานบำบัดรักษา และฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในท้องถิ่นหรือชุมชนโดยให้ชุมชนเป็นผู้ดูแล และมีรัฐเป็นผู้สนับสนุน

สำหรับผู้ติดยาเสพติดที่ไม่สมัครใจโดยการแจ้งความจำนงต่อทางราชการในการเข้ารับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ หากถูกจับกุมในข้อหาขายยาเสพติดให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ เพื่อให้ผู้นั้นได้รับโอกาสในการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ

นโยบายแรงงาน

เป้าหมายของการพัฒนาประเทศอยู่ที่ “คน” พรรคความหวังใหม่ให้ความสำคัญในการพัฒนาคน เพื่อให้ประชาชนวัยทำงาน มีงานทำทั่วถึงมีรายได้พอเพียงต่อความจำเป็นในการดำรงชีพ มีหลักประกันความมั่นคงด้านสวัสดิการ กำหนดนโยบายด้านแรงงาน เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นดังนี้

การปฏิรูประบบราชการด้านแรงงาน

ให้มีการปรับปรุงงานของหน่วยงานราชการซึ่งเกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตของคนทำงานเป็น ๒ ด้าน คือ ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และด้านความมั่นคงทางสังคม เพื่อให้ราชการมีความพร้อมในการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

ให้มีการประกันการว่างงาน

เนื่องจากมีความจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาการว่างงานโดยการบริหารในภาวะวิกฤต สมควรให้มีการประกาศประกันการว่างงานตามพระราชบัญญัติประกันสังคม ในการนี้มีความจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนปรับปรุงระบบการบริหารภาครัฐ และการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้ประชาชนคนทำงานมีหลักประกันความมั่นคงทางสังคม ซึ่งมีกลวิธีในการดำเนินการดังนี้

จัดตั้งคณะกรรมการระดับชาติเพื่อดูแลควบคุมการเลิกจ้าง โดยเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดมาตรการส่งเสริมการมีงานทำ ตลอดจนวางระบบบริการให้ครบวงจร

วางระบบกองทุนทุกประเภทซึ่งเกี่ยวข้องการดูแลการเลิกจ้าง การว่างงาน เพื่อให้สามารถบริการประชาชนตั้งแต่ถูกเลิกจ้างหรือว่างงาน การหางานทำ การพัฒนาฝีมือแรงงานไปสู่การมีงานทำที่แท้จริง โดยเน้นระบบการส่งเสริมการมีงานทำที่ยั่งยืน

ขยายฐานผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม โดยกำหนดให้กิจการตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไปเข้าสู่ระบบประกันสังคม และให้พนักงานรัฐวิสาหกิจทุกประเภทเป็นผู้ประกันตนตามกฎหมายประกันสังคม ซึ่งรัฐจะดูแลการขยายฐานของผู้ประกันตนให้มีความพร้อม ตลอดจนการคุ้มครองสิทธิประโยชน์อย่างเต็มที่ เพื่อให้ผู้ประกันตนมีความมั่นใจ

จัดระบบการบริหารงานในลักษณะร่วมกันคิดช่วยกันทำ และบริหารต่อยอดเพื่อแก้ไขปัญหาลูกศรต่าง ๆ เช่น ด้านการพัฒนาระบบข้อมูลการมีงานทำ การพัฒนาฝีมือแรงงาน การสงเคราะห์ครอบครัวของผู้ถูกเลิกจ้างหรือผู้ว่างงาน เป็นต้น เพื่อให้การประกันการว่างงานเป็นการจัดระบบความมั่นคงทางสังคมของประเทศ

แก้ไขปัญหามาระของทุกฝ่ายในการมีส่วนร่วมของระบบประกันสังคมโดยรัฐจะรับภาระของกองทุนประกันสังคมเพื่อให้ระบบดังกล่าวสามารถบริการผู้ประกันสังคมตนได้อย่างมีประสิทธิภาพส่วนภาระในการจ่ายเงินเข้ากองทุนประกันสังคมนั้นจะคำนึงถึงความสามารถของทุกฝ่ายผู้เกี่ยวข้อง

ส่งเสริมการมีงานทำและการประกอบธุรกิจทุกระดับทุกประเภททั้งในประเทศและต่างประเทศ

โดยรัฐจะเร่งรัดการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเต็มที่และเน้นการพัฒนาอาชีพที่ยั่งยืน เป็นงานที่พึ่งตนเองได้ ซึ่งมีกลวิธีในการดำเนินการดังนี้

สนับสนุนการประกอบอาชีพของประชาชนที่มีศักยภาพในการพัฒนาสินค้าหรือบริการ โดยเน้นการตลาดภายในประเทศที่เชื่อมโยงแลกเปลี่ยน ก่อให้เกิดการหมุนเวียนและใช้สินค้าภายในประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการประกอบธุรกิจดังกล่าวในต่างประเทศ

สนับสนุนการไปทำงานต่างประเทศ โดยเน้นการประกอบธุรกิจของคนไทยในต่างประเทศ เพื่อให้คนไทยซึ่งมีทักษะฝีมือ มีโอกาสร่วมเป็นเจ้าของธุรกิจ รัฐจะเข้าไปดูแล สนับสนุนในกลไกที่รัฐเกี่ยวข้อง ตลอดจนจัดการเพื่อให้มีทุนพอเพียงในการบริหารงาน

สนับสนุนภาคอุตสาหกรรม ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเพิ่มกำลังคนในภาคการผลิต และสร้างโอกาสให้กำลังคนดังกล่าว มีความพร้อมในการพัฒนาอาชีพที่เกี่ยวข้องอย่างยั่งยืน

สร้างเสริมระบบความมั่นคงทางสังคม

โดยเน้นสวัสดิการแรงงาน ตลอดจนการดูแลเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคมทุกประเภท ให้ได้รับสวัสดิการสังคม ได้รับการเอาใจใส่สามารถช่วยตนเองและอยู่ร่วมในสังคมอย่างปกติสุข

สร้างกลไกด้านแรงงาน เพื่อให้เกิดสันติสุขในการทำงาน โดยมีกลวิธีดังนี้

สนับสนุนให้สหภาพแรงงานและองค์กรของคนทำงานต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน โดยให้หลักประกันและคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานในการดำเนินงานของสหภาพแรงงาน ถือว่าสหภาพแรงงานเป็นกลไกสำคัญในการดูแลเสนอแนะ ร่วมตัดสินใจในการแก้ปัญหาด้านแรงงาน

ให้ระบบไตรภาคี ซึ่งประกอบด้วยองค์กรฝ่ายลูกจ้าง ฝ่ายนายจ้างและฝ่ายรัฐ เป็นกลไกในการพัฒนาระบบแรงงานของประเทศ เพื่อการคุ้มครองแรงงาน การแรงงานสัมพันธ์ การพัฒนาคน โดยรัฐจะสนับสนุนการทำงานดังกล่าว และผลักดันข้อเสนอตลอดจนมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้องค์กรในระบบไตรภาคีมีความมั่นคง น่าเชื่อถือ เป็นที่ยอมรับและมีผลงานในการพัฒนางานด้านแรงงานของประเทศ

นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม

ประเทศไทยต้องพึ่งพาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจากต่างประเทศอย่างมาก เราขาดความเป็นเอกราชทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี การวิจัยทางวิทยาศาสตร์จะต้องได้รับการเร่งรัดพัฒนาในอดีตที่ผ่านมา ทรัพยากรของประเทศถูกใช้เพื่อการขยายตัวของเมือง และตอบสนองความต้องการของมนุษย์ในด้านต่าง ๆ การนำไปใช้บางครั้งขาดความระมัดระวังในเรื่องการบำรุงรักษา ตลอดจนการคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นมีน้อย ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจึงเป็นปัญหาสะสมที่ทวีความรุนแรงขึ้น จนกลายเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อสังคม และเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก

อย่างไรก็ตาม พรรคสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสงวน บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุล รวมทั้งส่งเสริม บำรุงรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อสุขภาพอนามัยและคุณภาพชีวิตตามแนวทางรัฐธรรมนูญ (มาตรา ๗๙) โดยมีแนวนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ดังนี้

ด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี

ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยคำนึงถึงการให้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่มีจำกัดให้คุ้มค่ามีประสิทธิภาพ สูญเสียต้นทุนน้อยที่สุด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ส่งเสริมความร่วมมือในการวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ในสถาบันการศึกษาหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ตลอดจนแสวงหาความร่วมมือกับสถาบันวิจัยต่างประเทศ ทั้งนี้สนับสนุนให้มีการประยุกต์ใช้ผลวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล

เร่งจัดระบบโครงสร้างพื้นฐานการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ให้เอื้อประโยชน์ต่อโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ การเกษตร การสาธารณสุข สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต

เร่งสร้างและพัฒนาบุคลากรทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อตอบสนองการพัฒนาประเทศให้ทัดเทียมนานาชาติในยุคโลกาภิวัตน์

สนับสนุนการนำเข้าการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีในการสร้างสมรรถนะในการผลิตและการขาย เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับคนไทย จะชะลอการซื้อเทคโนโลยีราคาแพงมาใช้เพื่อความสะดวกรบายและเพิ่มรายจ่ายให้กับครัวเรือนไทย

ส่งเสริมระบบสารสนเทศการเกษตร โดยจัดให้เป็นบริการของรัฐที่สามารถเข้าถึงประชาชนได้ด้วยต้นทุนต่ำ ทั้งนี้จะเชื่อมโยงกับเครือข่ายโทรคมนาคมและสารสนเทศของระบบโรงเรียน

ด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

จัดให้มีการดูแล ปกป้อง สงวน และเสริมสร้างทรัพยากรธรรมชาติที่ยังคงอยู่ ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยจากการรุกรานของมนุษย์ นักลงทุน หรือผู้แสวงหาผลประโยชน์ในขอบเขตที่เป็นอันตรายต่อทรัพยากรธรรมชาตินั้น ๆ และทรัพยากรใกล้เคียง รวมทั้งกระทบต่อความเป็นอยู่ ชนบทธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่นในเขตนั้น

กำหนดมาตรการทั้งระยะสั้นและระยะยาวเพื่อดูแลรักษา แก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ โดยใช้มาตรการระยะสั้นในการแก้ไขปัญหาเร่งด่วนที่มีผลกระทบอย่างรุนแรง และเสริมแรงด้วยการแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่องด้วยมาตรการระยะยาว รวมทั้งกำหนดมาตรการป้องกันทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในอนาคต

กำหนดมาตรฐาน กฎเกณฑ์ ในการกำกับ ดูแล ตรวจสอบ กิจกรรมที่ก่อให้เกิดมลภาวะทางดิน ทางน้ำ ทางอากาศ เช่น การใช้สารเคมีทางการเกษตร การบำบัดน้ำเสีย ใจกิจกรรมการเกษตรเพื่อการพาณิชย์ การจัดการของเสียจากธุรกิจบริการ (โรงแรม ภัตตาคาร โรงพยาบาล ฯลฯ) กระบวนการผลิตในภาคอุตสาหกรรมที่เป็นต้นกำเนิดของเสียอันตรายและเป็นพิษ โดยติดตามดูแลตั้งแต่วัตถุดิบที่ใช้ผลิต ขบวนการผลิต ไปจนถึงการจัดการกับซากและเศษชิ้นส่วนเมื่อหมดอายุการใช้งาน

ป้องกันมิให้เกิดปัญหาเพิ่มเติมและแทรกซ้อนจากที่เป็นอยู่เดิม เพื่อลดขีดอันตรายของมลภาวะในประเทศ ได้แก่ การจัดแบ่งเขตและจัดเขตอุตสาหกรรมที่มีมลภาวะให้อยู่ที่เดียวกัน เพื่อความสะดวกในการบำบัดและตรวจสอบ ห้ามโรงงานที่มีมลภาวะตั้งใกล้กับแหล่งน้ำธรรมชาติและชนบทที่สภาพแวดล้อมยังดีอยู่ ควบคุมและลดการใช้สารเคมี ยก้ากำจัดวัชพืช และสารพิษอื่น ๆ ทั้งราชอาณาจักร โดยการห้ามและขึ้นภาษีเพื่อลดการนำเข้าสารเคมีที่เป็นอันตรายลงตามลำดับ และส่งเสริมทำการเกษตรปลอดสารพิษเกษตรยั่งยืน เกษตรธรรมชาติแทนเกษตรเคมีในที่สุด

เร่งแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมทางด้านวัฒนธรรม โดยชี้ให้เห็นว่าวัฒนธรรมไทยมีคุณค่า ต้อง
ถนอมรักษา ทั้งนี้จะสนับสนุนให้อยู่ในหลักสูตรการศึกษาของประเทศ

ปรับปรุงกระบวนการทางกฎหมายให้มีผลตัดสินและลงโทษผู้กระทำผิดได้เร็ว และเห็นผลใน
เชิงธุรกิจและสังคม โดยลดช่องว่างที่ทำให้เกิดการเลี่ยงกฎหมาย และสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์อย่างถูกต้อง
คือ “อนุรักษ์เพื่อการพัฒนา มีใช้อนุรักษ์เพื่ออนุรักษ์” ผ่านสื่อและกิจกรรมต่าง ๆ และรณรงค์ให้เกิดความเข้าใจ
ว่าปัญหาการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาของทุกคน

สนับสนุนการใช้สิทธิชุมชนในการจัดการทรัพยากรของชุมชนท้องถิ่น โดยอาศัยความร่วมมือ
ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรพัฒนาเอกชน เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนทุกระดับทั่วประเทศใน
การอนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุล สอดคล้องกับระบบนิเวศทางธรรมชาติ

จัดตั้งคณะกรรมการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแล
การใช้ทรัพยากรและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างแท้จริง ทั้งนี้ต้องมีผู้แทนขององค์กรเอกชนอยู่ใน
คณะกรรมการดังกล่าวในสัดส่วนที่เหมาะสม

ประสานความคิดและทิศทางของการอนุรักษ์และพัฒนาในลักษณะพึ่งตนเองได้อย่างสมดุล
และยั่งยืน โดยการสนับสนุนการศึกษา ค้นคว้า วิจัย และพัฒนา พร้อมทั้งปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ
ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ในเรื่องสิทธิของชุมชน และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเป็น
เจ้าของทรัพยากรธรรมชาติ และร่วมกันบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างมี ประสิทธิภาพและเป็นธรรม
แก่ทุกฝ่ายในสังคม

ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือกันของประชาชนไทยและประชาคมโลก ในการ
อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้เป็นฐานของการพัฒนาที่ยั่งยืน

กำหนดบทบาทการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการค้าระหว่างประเทศอย่างเหมาะสม
และมีมาตรฐาน และจัดเตรียมโครงสร้างพื้นฐานรองรับและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพื่อดึงดูด
นักท่องเที่ยวทั้งคนไทยและต่างชาติ

นโยบายการเกษตร

เพื่อสร้างมิติใหม่ในการพัฒนาการเกษตร พรรคความหวังใหม่ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการ
พัฒนาดังนี้

อาชีพเกษตรเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ เป็นอาชีพที่มีศักดิ์ศรี

เกษตรกรมีฐานะที่สามารถดำรงชีพอยู่ได้ไม่ด้อยกว่าอาชีพอื่น

เกษตรกรมีความรู้ความสามารถ พึ่งตนเองได้ และสามารถผลิตสินค้าที่สามารถแข่งขันใน

เวทีโลก

ประเทศไทยเป็นแหล่งผลิตอาหารปลอดภัยที่มีคุณภาพ บริโภคในประเทศ เหลือจากการบริโภคภายในประเทศจึงส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว พรรคจึงได้กำหนดนโยบาย ดังนี้

การจัดการน้ำ

น้ำเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดทั้งในเรื่องอุปโภคบริโภคและเรื่องการเกษตร พรรคความหวังใหม่ให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในเรื่องน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคระดับท้องถิ่น รวมทั้งการกักเก็บน้ำเพื่อการเกษตร ดังนี้

จัดให้มีน้ำตลอด ๑๒ เดือน คือตลอดปี เพื่ออุปโภค บริโภค และน้ำเสริมเพื่อการเกษตร

น้ำใต้ดิน - พัฒนาขุดเจาะน้ำบาดาลทุกแห่งที่มีศักยภาพ

น้ำผิวดิน - ให้มีหนองน้ำประจำหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน โดยรัฐสนับสนุนค่าที่ดินชาวบ้านและ อบต.

สนับสนุนการขุดสระ

- ขุดลอกแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อเพิ่มศักยภาพในการกักเก็บน้ำ

พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

สร้างสระเก็บน้ำเพื่อการเกษตร กระจายอยู่ในพื้นที่การเกษตรของหมู่บ้านและตำบล เพื่อเก็บน้ำไว้ในฤดูแล้ง

พัฒนาระบบกักเก็บน้ำในฤดูในที่ ๆ มีศักยภาพ เช่น สระน้ำธรรมชาติ ฝ่ายยางเขื่อนกันน้ำขนาดเล็ก ฯลฯ

ขยายการพัฒนาสูบน้ำ แหล่งน้ำ ขนาดใหญ่และเล็ก เพื่อเพิ่มพื้นที่ชลประทาน

พัฒนาลุ่มน้ำที่มีศักยภาพเพื่อการเกษตร เช่น ลุ่มน้ำบางปะกง ลุ่มน้ำวัง ยม น่าน ฯลฯ

สร้างระบบเก็บน้ำในลำน้ำเพื่อไว้ในฤดูแล้ง เช่น ฝ่ายยาง ฯลฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแม่น้ำมูลและแม่น้ำชี

ในพื้นที่เกษตรที่มีน้ำฝนพัฒนาระบบเก็บน้ำแบบเตาขนมครก และขยายออกไปทั่วพื้นที่ ๆ มีศักยภาพ

สนับสนุนการกักระบบส่งน้ำย่อยในรูปแบบต่าง ๆ จากแหล่งน้ำเข้าสู่พื้นที่การผลิตพร้อมถนนลูกรัง เพื่อการขนส่งผลผลิต และปัจจัยการผลิต

สนับสนุนการถ่ายทอดเทคโนโลยีการใช้น้ำที่เหมาะสมแก่เกษตรกร

การผลิต

จัดตั้งคณะกรรมการระดับชาติเพื่อกำหนดแผนการดำเนินงานเพื่อเพิ่มผลิต ลดต้นทุนการผลิต และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศ

จัดทำแผนการลงทุนเพื่อวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต การพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ การใช้เทคโนโลยีที่ไม่ทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ความสำคัญกับระบบพันธุวิศวกรรม

ลดความเสี่ยงของเกษตรกรโดยการสร้างระบบการเตือนล่วงหน้า บริการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับภาวะการผลิต ราคา และการแข่งขัน ให้รวดเร็ว ถูกต้อง และทั่วถึง

สนับสนุนและส่งเสริมการผลิตเพื่อแปรรูปสินค้าเกษตร และการผลิตแบบฟาร์มขนาดใหญ่ ซึ่งเกิดจากการรวมตัวของเกษตรกร

สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยยากจนดำเนินการตามแนวพระราชดำริในเรื่อง “ทฤษฎีใหม่” และ “เกษตรผสมผสาน”

การตลาดและราคา

ให้ความสำคัญกับการพัฒนาราคาในประเทศให้มากขึ้น จัดตั้งกองทุนเพื่อใช้เป็นกลไกในการยกระดับราคาพืชผลเฉพาะกรณี

พัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร ภายใต้ตราประเทศไทยเพื่อการส่งออก

กำหนดพืชการตลาดให้สอดคล้องกับผลผลิตและรักษาตลาดดั้งเดิมในต่างประเทศ ขยายตลาด และแสวงหาตลาดใหม่ ๆ

ส่งเสริมให้เกษตรกรเข้าถึงกระบวนการกำหนดราคามากขึ้น สนับสนุนให้เกษตรกรได้มีโอกาสพบผู้ซื้อโดยตรง

การให้การสนับสนุนเกษตรกร

หนี้สินเกษตรกรปัญหาสำคัญของประเทศ และมีแนวโน้มที่จะพอกพูนมากขึ้น เกษตรกรที่ยากจนไม่มีโอกาสที่จะหลุดพ้นจากการเป็นหนี้ เพื่อเป็นการช่วยเหลือเกษตรกรที่มีภาระหนี้ เรื้อรัง และมีหนี้สินมากเกินความสามารถในการชำระหนี้ พรรคความหวังใหม่มีนโยบายเกี่ยวกับหนี้สินเกษตรกรดังนี้

ยกเลิกหนี้เกษตรกรที่เป็น หนี้ในระบบ โดยพิจารณาจากสาเหตุของปัญหาหนี้ ดังนี้

เนื่องจากการดำเนินงานตามแบบงานโครงการของรัฐบาลและจากโครงการ แผนปรับโครงสร้าง และระบบการผลิตการเกษตร (ค.ป.ส.)

เนื่องจากภัยธรรมชาติหรือโรคระบาด

เนื่องจากราคาผลผลิตตกต่ำผิดปกติ

จัดทำแผนฟื้นฟูชีวิตเกษตรกร ให้เกษตรกรสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรี สามารถทำการผลิตเพื่อบริโภคอย่างพอเพียง สนับสนุนเกษตรกรขนาดเล็กในเครือข่ายของเกษตรกร

จัดตั้งกองทุนเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกรหรือกลุ่มการเกษตรในการพัฒนาสหกรณ์
เกษตรกรรายย่อย

ปัญหาเรื่องที่ดินทำกินเป็นปัญหาที่ควบคู่กับปัญหาความยากจน พรรคความหวังใหม่มีแนวทางในการแก้ปัญหาดังกล่าว บนพื้นฐานของหลักการ ๓ ประการ คือ

ให้ประชาชนอยู่ร่วมกับป่า โดยเน้นการพัฒนาที่ยั่งยืน และไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม โดยพึ่งพาอาศัย

ให้ประโยชน์ซึ่งกันและกัน

ให้หลักรัฐศาสตร์นิติศาสตร์ประกอบกับมีความอะลุ่มอล่วย ผ่อนปรนภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย

จำแนกป่าไม้ในประเทศออกเป็น ๕ ประเภท และวางมาตรการแก้ไขปัญหาให้เป็นไปอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริงของป่าแต่ละประเภท คือ ป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าอนุรักษ์ตามมติคณะรัฐมนตรี ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมาย และป่าอนุรักษ์พื้นที่ลุ่มน้ำชั้น ๑ ชั้น ๒ และพื้นที่อื่น ๆ ภายใต้หลักการดังกล่าวของพรรคความหวังใหม่ กำหนดนโยบายในการแก้ปัญหาที่ดินทำกิน ดังนี้

เร่งรัดทำการสำรวจ การจำแนกการทำประโยชน์ การกระจายการถือครอง เพื่อจัดที่ทำกินให้แก่เกษตรกรที่ไม่มีทำกิน โดยวิธีการปฏิรูปที่ดิน

เร่งแก้ไขกฎหมายปฏิรูปที่ดิน เพื่อให้เกษตรกรที่ได้รับการจัดสรรที่ดิน ได้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน

เพิ่มรายได้ให้เกษตรกรโดย

สนับสนุนให้เกษตรกรจัดทำแผนการผลิตของเกษตรกร โดยหน่วยงานของรัฐให้การสนับสนุนที่สอดคล้องกับแผนดังกล่าว ปรับปรุงระบบและวิธีการวางแผนของทางราชการจากการกำหนดแผนจากส่วนกลาง เป็นการเอาแผนของเกษตรกรเป็นหลักเพื่อให้เกิดการพัฒนาจากระดับล่างขึ้นไป กระจายอำนาจการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้ประชาชน องค์กรท้องถิ่น และองค์กรพัฒนาเอกชน เป็นผู้ร่วมดูแลรับผิดชอบ

นโยบายการศึกษา

พรรคจะผลักดันการลงทุนทางการศึกษาอย่างเต็มที่เพื่อพัฒนาศักยภาพของประชาชน ดังนี้

ปฏิรูประบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การศึกษาขั้นพื้นฐานต้องให้โอกาสกับคนทุกกลุ่ม ทั้งบุคคลปกติ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และผู้มีความสามารถพิเศษ ให้มีสิทธิเสมอกันในการได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปีอย่างถึงตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ทั้งนี้รวมถึงเด็กเล็กก่อนวัยเรียนต้องมีโอกาสได้เรียนรู้เพื่อพัฒนาสมอง และมีพัฒนาสมอง และมีพัฒนาการทางกายที่ดี โดยให้การศึกษาผ่านทางพ่อ แม่ หรือผู้ปกครอง ให้มีโอกาสดูแลรับความรู้เรื่องการเลี้ยงดูเด็กที่ถูกวิธี อันจะนำไปสู่พัฒนาการที่ดีให้เด็กในการปกครองของตนเอง การศึกษาอบรมทั้งหมดนี้รัฐต้องให้เปล่าและให้ทั่วถึงทั่วประเทศ

สนับสนุนการจัดหลักสูตรที่เน้นการสอนทักษะภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และคอมพิวเตอร์ ให้เยาวชนสามารถใช้ทักษะทั้งหมดได้คล่องตั้งแต่อยู่ในช่วงการศึกษาพื้นฐาน ๑๒ ปีแรก เพื่อให้เยาวชนสามารถนำไปใช้ และเลือกเรียนต่อได้ตามความถนัด รวมทั้งเพื่อพัฒนาเยาวชนไทยให้มีความรู้ความสามารถที่แข่งขันได้กับต่างประเทศ

ส่งเสริมให้ทุ่มเทงบประมาณและทรัพยากรเพื่อสนับสนุนให้เยาวชนไทยทุกคนได้เข้าเรียนโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตลอดการศึกษาพื้นฐานจนครบ ๑๒ ปี

ผลักดันให้รัฐจัดงบประมาณอุดหนุนผู้ปกครองที่ยากจนซึ่งไม่สามารถส่งเด็กเข้าเรียน เพื่อให้เด็กได้รับการศึกษาจนครบ ๑๒ ปี โดยไม่ต้องออกมาใช้แรงงานเพื่อช่วยเหลือผู้ปกครอง

สำหรับคนพิการหรือผู้มีปัญหาด้านการเรียนรู้ ส่งเสริมให้จัดการสอนแบบพิเศษอย่างเพียงพอและทั่วถึง และสนับสนุนให้ผู้พิการหรือผู้มีปัญหาด้านการเรียนรู้ ร่วมเรียนในชั้นเรียนปกติเท่าที่กระทำได้

ส่งเสริมการศึกษาด้านการศาสนาในทุกศาสนา ทั้งด้านทุนการศึกษา บุคลากรทางการศึกษา การทำนุบำรุงสถานศึกษา และการขยายโอกาสทางการศึกษาไปยังศาสนสถานทั่วประเทศ ให้เทียบเท่ากับมาตรฐานการศึกษาทุกประเภท

พัฒนาบุคลากรทางการศึกษา

พรรคจะผลักดันให้รัฐให้การฝึกอบรมแก่บุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านวิชาความรู้ ทักษะในการสอน และสำนึกแห่งจรรยาบรรณวิชาชีพ

พรรคให้ความสำคัญกับการผลิตบุคลากรทางการศึกษา โดยเฉพาะในสาขาที่ขาดแคลน ให้มีเพียงพอกับความต้องการ โดยส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาการอย่างเข้มงวด

พรรคสนับสนุนให้มีการเพิ่มค่าตอบแทน สวัสดิการ ตลอดจนสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ให้กับบุคลากรทางการศึกษาอย่างเพียงพอ และเหมาะสมกับฐานะทางสังคม บนพื้นฐานของคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ และความเสียสละอุทิศตน

พรรคจะผลักดันให้มีการจัดตั้งกองทุนพัฒนา และกองทุนส่งเสริมบุคลากรทางการศึกษา เพื่อการพัฒนาคุณภาพ และเพื่อยกย่องเชิดชูเกียรติ เพื่อให้บุคลากรทางการศึกษาเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ มีเกียรติและศักดิ์ศรี เช่นเดียวกับวิชาชีพชั้นสูงอื่น ๆ

ขยายโอกาสทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

การศึกษาในระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเลือกให้กับผู้มีความพร้อม และสามารถช่วยตนเองได้ในระดับหนึ่ง พรรคจะผลักดันให้รัฐขยายการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในสาขาที่ขาดแคลนและจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศให้พอเพียง

พรรคจะส่งเสริมมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาอย่างเข้มงวด โดยให้มีการตรวจสอบจากหน่วยงานอิสระและหรือจากหน่วยงานของรัฐร่วมกัน รวมทั้งวางกรอบกฎเกณฑ์เรื่องค่าใช้จ่าย การศึกษาและบริการที่เกี่ยวข้องในระดับอุดมศึกษาอย่างเป็นธรรม

พรรคจะส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาให้ความสำคัญกับงานวิจัย ทั้งงานวิจัยเชิงปฏิบัติการและงานวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ ตลอดจนให้ความสำคัญกับการผลิตนักศึกษาที่มีความสามารถด้านการวิจัยมากยิ่งขึ้น

ส่งเสริมการศึกษาที่ให้ความสำคัญกับการสร้างจิตสำนึกและคุณธรรมแห่งการเป็นพลเมือง สิทธิมนุษยชน และในฐานะที่เป็นประชากรในประชาคมโลก

พรรคส่งเสริมการศึกษาที่ให้ประชาชนตระหนักถึงความเสียสละและการอุทิศตนเพื่อส่วนรวม ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับชาติ และตั้งแต่เด็กจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เพื่อให้เข้าใจความแตกต่างและข้อจำกัดของคนที่อยู่ร่วมในสังคมเดียวกัน มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม และคำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมก่อนประโยชน์ส่วนตน รวมทั้งตระหนักถึงหน้าที่และบทบาทในการมีส่วนร่วมปกครองและบริหารบ้านเมือง การตัดสินใจร่วมกัน ในการกำหนดอนาคตของประเทศ

พรรคส่งเสริมการศึกษาที่กระตุ้นให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการเคารพต่อสิทธิมนุษยชน และเสรีภาพขั้นมูลฐานของบุคคลโดยเสมอภาค

พัฒนาอุปกรณ์และเทคโนโลยีทางการศึกษา และให้ความสำคัญกับการลงทุนเพื่อการศึกษา

พัฒนาห้องสมุดของทุกสถาบันการศึกษา ให้เป็นแหล่งเก็บและเชื่อมโยงข้อมูลจากทั่วโลก เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และการศึกษาวิจัย พร้อมทั้งสนับสนุนให้มีการจัดงบประมาณเพื่อซื้อหนังสือ และเพิ่มห้องสมุดให้เพียงพอและทั่วถึง

สนับสนุนการจัดตั้งห้องสมุดสำหรับประชาชนในทุกท้องถิ่น พร้อมทั้งปรับปรุง และยกระดับให้มีคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ

พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการศึกษา เช่น สนับสนุนให้มีการจัดตั้งสถานีวิทยุกระจายเสียงและสถานีโทรทัศน์เพื่อการศึกษาให้มากขึ้น และครอบคลุมทั่วประเทศ

พรรคจะสนับสนุนให้มีการผลิตสิ่งพิมพ์ที่มีคุณค่าทางการศึกษา ตลอดจนสนับสนุนการแปลหนังสือและสิ่งพิมพ์ต่างประเทศที่มีคุณภาพเป็นภาษาไทยเพื่อเปิดโลกทัศน์ของคนไทยอย่างต่อเนื่อง

พรรคสนับสนุนให้มีการจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยระดมเงินอุดหนุนจากรัฐและทุนจากองค์กรพัฒนาเอกชนที่สมัครใจให้การสนับสนุน

พรรคส่งเสริมให้มีการผลิตและพัฒนาแบบเรียน ตำรา อุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการพัฒนาบุคลากรทั้งผู้ผลิต และผู้ใช้เทคโนโลยี เพื่อให้คนไทยมีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการผลิต รวมทั้งรู้จักใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ

พรรคจะผลักดันให้รัฐลดภาษีวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เทคโนโลยี และสิ่งพิมพ์เพื่อการศึกษา

พรรคจะผลักดันให้มีการจัดงบประมาณให้กองทุนกู้ยืมแก่ผู้เรียนให้เพียงพอตามความต้องการ โดยจัดระบบการให้บริการที่รวดเร็ว และมีการติดตามการใช้จ่ายที่รัดกุมและเป็นธรรม โดยผ่านความเห็นชอบร่วมกันของผู้ปกครองกับผู้เรียน

ปฏิรูปการศึกษาด้วยการปฏิรูปการเรียนรู้

พรรคสนับสนุนการเปลี่ยนวิธีเรียนจากการท่องจำมาเป็นการฝึกทักษะในการใช้ความคิดและให้ความสำคัญกับการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองไปตามแนวทางที่ชอบและมีความถนัด และเพื่อให้เกิดความสนใจที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่องด้วยตนเองไปจนถึงระดับสูงสุด และตามศักยภาพของแต่ละคน รวมทั้งสนับสนุนระบบการศึกษาด้วยตนเอง และการศึกษานอกระบบทุกประเภทอย่างจริงจัง ส่งเสริมและรณรงค์ให้เยาวชนรักการอ่าน

ส่งเสริมให้ทุกกลุ่มในสังคมที่ส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการจัดการศึกษา และกำหนดมาตรฐานการศึกษา เพื่อกระจายอำนาจบริหารการศึกษา และการจัดสรรทรัพยากรเพื่อการศึกษาไปสู่ประชาชน และองค์กรเอกชน

พรรคจะกระตุ้นให้ทุกส่วนของสังคมตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาตลอดชีวิตและการศึกษาด้วยตนเอง รวมทั้งสามารถถ่ายทอดความรู้ในสังคม และการเรียนรู้จากสังคมโลก โดยไม่ละเลยต่อภูมิปัญญาไทยและวัฒนธรรมท้องถิ่น

ส่งเสริมการเรียนรู้ในชุมชนผ่านประสบการณ์และการถ่ายทอดของปัญญาชนท้องถิ่น

พรรคสนับสนุนให้สมาชิกในชุมชนสามารถเลี้ยงชีพได้ด้วยการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นตนโดยไม่ต้องย้ายออกไปทำงานในที่อื่น และมีจิตสำนึกในการเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน เพื่อร่วมกันพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นของตน

พรรคส่งเสริมให้มีการค้นหา ยกย่อง และเผยแพร่บุคคลตัวอย่างที่มีผลงานในการพัฒนาชุมชนจนเป็นที่ยอมรับ และสนับสนุนการเรียนรู้ประวัติความเป็นมาของชุมชน โดยจัดเป็นหลักสูตรเสริมด้วยความร่วมมือของคนในชุมชน

สนับสนุนให้ท้องถิ่นและชุมชนมีอิสระในการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการและลักษณะเฉพาะของท้องถิ่นเพื่อถ่ายทอดให้เยาวชนในชุมชนของตน

พรรคสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความพร้อมในการจัดการศึกษาระดับใดระดับหนึ่งโดยเร็ว สำหรับองค์กรส่วนท้องถิ่นที่ยังขาดความพร้อม ต้องส่งเสริมให้มีการจัดฝึกอบรมเพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องการศึกษาและการบริหารจัดการ

สนับสนุนให้วัดเป็นศูนย์กลางการถ่ายทอดวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นไทย

สนับสนุนให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

พรรคส่งเสริมให้เอกชนมีอิสระในการจัดการศึกษาในทุกระดับ โดยให้มีการกำกับและประเมินคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ พร้อมทั้งให้การสนับสนุนด้านเงินทุนเพื่อให้เอกชนสามารถเข้ามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

ส่งเสริมสถานศึกษาเอกชนให้มีอิสระในการพัฒนาการศึกษาอย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้ระบบการศึกษาไทยมีคุณภาพทัดเทียมกับต่างประเทศ

นโยบายสาธารณสุข

พรรคตระหนักว่าคุณภาพชีวิตที่ดีคือเป้าหมายสูงสุด ซึ่งสังคมต้องร่วมกันสร้างให้เกิดขึ้นโดยระดมพลังทุกส่วนในการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อคุณภาพชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ทั้งนี้พรรคจะสนับสนุนการส่งเสริมและเสริมสร้างสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ให้มีความสำคัญกับการจัดการสิ่งแวดล้อมทั้งด้านกายภาพและสังคม การป้องกันอุบัติเหตุ อุบัติภัย และโรคที่เกิดจากการประกอบอาชีพ สนับสนุนการดำเนินงานในการดูแลสุขภาพของประชาชน ตามหน้าที่ของกระทรวงสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพสูงสุด และเป็นที่ยิ่งของประเทศชาติ โดยกำหนดเป็นนโยบายดังต่อไปนี้

ความรู้ความเข้าใจของประชาชน

เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจที่เพียงพอในเรื่องการดูแลสุขภาพ และให้สามารถตัดสินใจเกี่ยวกับสุขภาพของตนเอง และทางเลือกในการรับบริการด้านสุขภาพ

เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเรื่องโรคติดต่อ และพฤติกรรมเสี่ยง อย่างเพียงพอ เพื่อให้ประชาชนตระหนักต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ

ส่งเสริมให้มีการสร้างองค์ความรู้ ควบคู่กับการปฏิรูปเรื่องสิทธิของประชาชน และการส่งเสริมประชาสังคมด้านคุณภาพ

ส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิรูประบบสุขภาพ มีผู้นำชุมชนเป็นตัวอย่างงบประมาณสนับสนุนตามความเหมาะสม

รณรงค์การป้องกันและแก้ไขปัญหาโรคเอดส์ และผลกระทบของโรคเอดส์ต่อสังคม ซึ่งเป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญ

ระบบสาธารณสุขและบริการของรัฐ

ส่งเสริมบริการสาธารณสุขพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพ และครอบคลุมอย่างทั่วถึง จัดหาน้ำดื่มสะอาดให้ครบทุกหมู่บ้านทั่วประเทศ

ให้บริการเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคและพิชภัยจากสารเคมี และอุบัติเหตุต่าง ๆ จัดตั้งศูนย์บริการแม่และเด็ก โดยให้การดูแลเกี่ยวกับความรู้ด้านโภชนาการ และการดูแลสุขภาพของแม่ที่ตั้งครรภ์ตั้งแต่ ๑-๙ เดือนจนถึงคลอด และดูแลทารกหลังคลอดจนถึงอายุ ๓ ปีให้ได้รับโภชนาการอย่างพอเพียง รวมทั้งการดูแลเรื่องสุขภาพอนามัยของมารดาและทารก

สร้างเครือข่ายศูนย์บริการแม่และเด็ก โดยให้การดูแลเกี่ยวกับความรู้ด้านโภชนาการ และการดูแลสุขภาพของแม่ที่ตั้งครรภ์ตั้งแต่ ๑-๙ เดือนจนถึงคลอด และดูแลทารกหลังคลอดจนถึงอายุ ๓ ปีให้ได้รับโภชนาการอย่างพอเพียง รวมทั้งการดูแลเรื่องสุขภาพอนามัยของมารดาและทารก

สร้างเครือข่ายศูนย์สาธารณสุขและสหกรณ์ระดับหมู่บ้าน เชื่อมโยงการบริการรักษาพยาบาลต่าง ๆ จากระดับจังหวัดลงไปถึงระดับหมู่บ้าน

จัดสวัสดิการด้วยการรักษาพยาบาลแบบไม่คิดมูลค่าแก่ผู้ด้อยโอกาสในสังคม และสนับสนุนให้มีการประกันสุขภาพโดยสมัครใจ เพื่อสร้างหลักประกันให้ประชาชนครอบคลุมทั่วประเทศ

พัฒนากฎหมายแม่บทด้านการดูแลสุขภาพของประชาชน รวมทั้งปรับปรุงแก้ไขกฎหมายทางการแพทย์และสาธารณสุขที่จำเป็นและไม่เหมาะสม

ร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ และประสานแลกเปลี่ยนความร่วมมือระหว่างประเทศในการพัฒนาความรู้และเทคโนโลยีเพื่อการดูแลสุขภาพ

วางแผนเพื่อพัฒนาระบบข้อมูลสุขภาพของประชาชน เพื่อให้สามารถใช้ได้ทั่วประเทศทั้งภาครัฐและเอกชน

สนับสนุนการดูแลสุขภาพแรงงานไทยในต่างประเทศ

การเข้าถึงบริการและหลักประกันด้านสุขภาพ

รัฐให้หลักประกันด้านสุขภาพ หรือประกันสุขภาพพื้นฐานแก่ประชาชนอย่างเท่าเทียม และส่งเสริมให้เกิดความเสมอภาคในการเข้าถึงบริการของประชาชนต่างฐานะ ให้สามารถเข้าถึงบริการที่มี คุณภาพ และประสิทธิภาพได้อย่างแท้จริง โดยเฉพาะผู้ด้อยโอกาส ผู้มีรายได้น้อย หรือไม่มีรายได้

กำหนดความคุ้มครองพื้นฐานทางด้านสุขภาพสำหรับประชาชน หรือบริการที่มีความจำเป็นที่ประชาชนทุกคนมีสิทธิที่จะเข้าถึง

กระจายบริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ สามารถให้บริการสุขภาพที่หลากหลาย ประชาชนมีทางเลือกในการให้บริการอย่างเหมาะสม

สร้างระบบที่เปิดโอกาสให้ผู้มีรายได้น้อย สามารถเข้าถึงบริการของรัฐได้อย่างสะดวกและทั่วถึงเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน

คุณภาพบริการ

พัฒนาคุณภาพของสถานบริการสาธารณสุข ให้ครอบคลุมพื้นที่อย่างทั่วถึงและมีมาตรฐานเท่าเทียมกันทั้งประเทศ พัฒนาประสิทธิภาพการบริการโรงพยาบาลของรัฐโดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง สร้างระบบการบริหารจัดการหน่วยงานสาธารณสุขและโรงพยาบาลของรัฐให้มีประสิทธิภาพ มีอิสระ คล่องตัว และมีเสถียรภาพทางการเงิน

บทบาทการบริการภาคเอกชน

ส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างสำคัญในระบบสุขภาพ มีมาตรฐานและจริยธรรมที่ดี ไม่เน้นการแสวงกำไรในเชิงธุรกิจเป็นหลัก

ส่งเสริมและอุดหนุนการดำเนินงานบริการสาธารณสุขของภาคเอกชนที่ไม่มุ่งแสวงกำไร พัฒนาและส่งเสริมธุรกิจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สุขภาพ อุตสาหกรรมการผลิตยา อุตสาหกรรมอาหาร และคุณภาพห้องปฏิบัติการ เพื่อรับรองผลิตภัณฑ์สุขภาพ

บริการสุขภาพทางเลือก

ส่งเสริมการแพทย์แผนไทย โดยสนับสนุนการศึกษา ค้นคว้า และวิจัยยากลางบ้านและยาสมุนไพร ตลอดจนการรักษาด้วยยากลางบ้านและยาสมุนไพร ควบคู่ไปกับการตั้งสหกรณ์ยาประจำหมู่บ้าน

ให้มีการคุ้มครองสมุนไพรที่จะนำมาใช้ประโยชน์ทางการแพทย์

นโยบายอุตสาหกรรม

พรรคความหวังใหม่จะไม่ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีเก่าล้าสมัย มีต้นทุนสูงทำลายสิ่งแวดล้อม ทำลายสุขภาพอนามัยของประชาชน จะใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่จำกัดอย่างคุ้มค่าพรรคความหวังใหม่จะปฏิรูปโครงสร้างอุตสาหกรรมด้วยการลดต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิตภาคอุตสาหกรรมทุกอย่าง ตั้งแต่ค่าวัตถุดิบ ค่าพลังงาน ค่าดอกเบี้ย ค่าขนส่ง ค่าเครื่องจักรเครื่องมืออุปกรณ์ และอะไหล่ในการซ่อมบำรุง ค่าภาษีเงินได้ ค่าภาษีนำเข้า ฯลฯ เพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมของไทยสามารถแข่งขันกับนานาอารยประเทศทั่วโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี ยกเว้นค่าแรงกาย แรงสมองของคนไทยในภาคอุตสาหกรรมที่ต้องปล่อยให้ลอยตัวสูงขึ้นตามความสำเร็จของภาคอุตสาหกรรม เพราะค่าแรงสูงหมายถึงการกินที่อยู่ดีของคนไทยและเป็นการเพิ่มอำนาจซื้อในประเทศ ในภาคการเกษตร และภาคบริการ และค่าใช้จ่ายในการดูแลสิ่งแวดล้อมที่ได้ผลกระทบจากอุตสาหกรรม เพราะสิ่งแวดล้อมที่ดีคือคุณภาพชีวิตของคนไทยในปัจจุบัน และของลูกไทยหลานไทยในอนาคต

พรรคความหวังใหม่มีนโยบายหลัก ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมดังนี้

ส่งเสริมการพัฒนาแรงงาน การให้ความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ กับทรัพยากรบุคคลเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อหน่วยให้มากขึ้น (โดยเน้นอุตสาหกรรมที่ไม่มีผลกระทบ หรือสามารถควบคุมผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม)

เน้นการแปรรูปสินค้าเกษตรภายในท้องถิ่น เพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเกษตรอันจะเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกร

เร่งส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อให้เกิดอุตสาหกรรมแบบพึ่งตนเองด้วยมาตรการจูงใจต่าง ๆ เช่นการลดหย่อนภาษี หรือการให้รางวัลในรูปแบบอื่น ๆ

การปฏิรูปอุตสาหกรรม

จัดอันดับความสำคัญของอุตสาหกรรม โดยเน้นหนักที่อุตสาหกรรมที่จะสามารถเพิ่มพูนทักษะความรู้ ความสามารถ และทรงคนะคดีที่ดีให้กับคนไทยที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมนั้นทั้งระบบ

ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เพื่อลดการนำเข้าและส่งเสริมการใช้และพัฒนาปัญญาท้องถิ่น

จัดทำแผนแม่บทนำข้อมูลทรัพยากรต่าง ๆ ในแผ่นดินเพื่อมาวางแผน และนโยบายเกี่ยวเนื่องกับการใช้ทรัพยากรนั้น ๆ รวมทั้งการแปรรูปให้มีค่าสูงสุด ป้องกันการขายวัตถุดิบในราคาถูกมีการจัดหมวดหมู่ทรัพยากรว่าประเภทใดควรสงวนเอาไว้หรือประเภทใดควรให้สัมปทาน ให้สอดคล้องกับการพัฒนาเน้นอุตสาหกรรมซึ่งอาจใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นผสมผสานกับเทคโนโลยีใหม่โดยรวบรวมนักวิชาการทั่วประเทศให้มีส่วนร่วมพิจารณาและต้องคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมประกอบด้วย

พรรคความหวังใหม่เชื่อในการพัฒนาอุตสาหกรรมชุมชนที่มีมูลค่าเพิ่ม เพื่อพึ่งตนเอง การพัฒนาเศรษฐกิจในระดับพื้นฐานมีแนวทางที่สำคัญ คือ การพัฒนาองค์กรของชุมชนและเศรษฐกิจชุมชนเพื่อให้ชุมชนมีความสามารถในการผลิต และการค้าในแต่ละท้องถิ่นให้เข้ามาตราฐานโลก เป็นการสนับสนุนเป้าหมายการทำกินและใช้ของไทย และเพื่อให้สอดคล้องกับระบบเศรษฐกิจที่เปิดการค้าระหว่างประเทศ ให้ชุมชนสามารถรองรับเศรษฐกิจการท่องเที่ยว และสามารถรักษาเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของตนเองเพื่อรักษาความเด่นให้ยืนนาน

กอบกู้ พื้นฟู อุตสาหกรรมที่สามารถส่งออกไปแข่งขันกับต่างชาติได้ รวมทั้งจัดระบบ การวิจัย และการพัฒนา ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาบุคลากรเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมพึ่งตนเอง

พรรคความหวังใหม่มองเห็นคุณค่าของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ทางพรรคจะส่งเสริมกลไกที่ให้ความสะดวกและปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว รวมทั้งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และให้มีการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทำนุบำรุงปูชนียสถานแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามพรมแดนให้ดียิ่งขึ้น เช่น ภูเก็ตต้องเป็นแหล่งท่องเที่ยวให้ทัดเทียมกับสิงคโปร์หรือดีกว่า

ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ผลิตสินค้าสารสนเทศ รวมทั้งเพิ่มพูนการค้าผ่านระบบสารสนเทศ

ส่งเสริมให้สหกรณ์มีความรู้ และเข้าใจในธุรกิจบนระบบสารสนเทศซึ่งเนื่องจากจะช่วยลดภาระทางด้านการตลาด บุคลากร เอกสารและเป็นการประหยัดในการเสนอขายต่อผู้บริโภคทั้งโลกอีกด้วย

ยุทธศาสตร์ของการพัฒนาภาคการผลิต

จัดระบบการวางแผนการผลิต และจำหน่ายอย่างครบวงจร เลือกสินค้าที่มีโอกาสสูงมาผลิต และพัฒนา ก่อน

ส่งเสริมให้มีการพัฒนาและวิจัยเกี่ยวกับการผลิตเครื่องมือเครื่องจักร และอุปกรณ์ที่เป็นปัจจัยในการผลิตภาคอุตสาหกรรม

ส่งเสริมให้มีการแปรรูปสินค้าการเกษตร จัดอุตสาหกรรมต่อเนื่องโดยใช้วัสดุที่เหลือจากการผลิตหนึ่ง ไปใช้ในอุตสาหกรรมอีกทอดหนึ่งอันเป็นการใช้วัสดุให้คุ้มค่าที่สุด

เพิ่มศักยภาพของหน่วยงานวิจัยและพัฒนา โดยศึกษาว่าสิทธิบัตรใดที่หมดอายุและยังใช้งานได้ และยังมีได้ใช้งานทั้งที่มีแหล่งกำเนิดจากภายในและภายนอกประเทศมาใช้เป็นกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมได้

วางนโยบายการใช้พลังงานและการใช้สื่อสารคมนาคม ที่มาสนับสนุนอุตสาหกรรมโดยให้ความเป็นธรรมในการกำหนดราคาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับนานาชาติได้

กำหนดนโยบายการปกป้องทรัพยากรของประเทศเพื่อไม่ให้ประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่กับนักลงทุนต่างชาติ แต่ควรให้เกิดประโยชน์กับอุตสาหกรรมในประเทศให้มากที่สุด

เปลี่ยนรูปแบบการส่งเสริมการลงทุนโดยเน้น

ส่งเสริมการลงทุนเพื่อการส่งออกที่จะสร้างรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศ

การลงทุนที่ก่อให้เกิดการว่าจ้างงานจำนวนมากภายในประเทศ

การลงทุนที่ต้องการแรงงานที่มีคุณภาพในประเทศในอัตราส่วนที่สูง
การลงทุนที่ไม่ก่อให้เกิดมลภาวะและทำลายสิ่งแวดล้อม
การลงทุนที่ไม่ทำลายศิลปวัฒนธรรมของประเทศ

ส่งเสริมและช่วยจัดการให้เกิดการประนีประนอมหนี้หรือยืดอายุการชำระหนี้กับอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแปรรูปสินค้าเกษตร หรืออุตสาหกรรมที่ทำเงินให้กับประเทศ หรือจ้างแรงงานไทยจำนวนมาก พร้อมกับจัดกองทุน เข้าไปร่วมหรือเพิ่มทุนเพื่อเพิ่มความเข้มแข็งกับภาคอุตสาหกรรมนั้นโดยเร็ว

ยุทธศาสตร์การพัฒนาบุคลากร

ร่วมมือกับทบวงมหาวิทยาลัย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงวิทยาศาสตร์และภาคเอกชนให้การวิจัยและพัฒนา ซึ่งเป็นหัวใจในการผลิต และสามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ ตลอดจนจัดการเตรียมบุคลากรให้มีความสามารถสูงพอที่จะรองรับกับอุตสาหกรรมต่าง ๆ

ส่งเสริมให้เกิดการบริการกับภาคเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพ จัดตั้งเขตอุตสาหกรรมที่มีทั้งวิจัยและพัฒนาต่อเนื่องกันโดยภาคเอกชนร่วมกับทบวงมหาวิทยาลัย กระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงวิทยาศาสตร์ให้เกิดอุตสาหกรรมอย่างสมบูรณ์แบบครบวงจร

จัดระบบภาษีลดหย่อนและให้รัฐเข้าไปร่วมลงทุนให้แก่เอกชนที่เข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสมบูรณ์แบบที่เน้นการวิจัยและพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมในชนบท อุตสาหกรรมชุมชน

การพัฒนาอุตสาหกรรมชุมชน

พรรคความหวังใหม่เชื่อในการพัฒนาอุตสาหกรรมชุมชน และเศรษฐกิจชุมชนที่มีการเพิ่มมูลค่าเพิ่มของสินค้าท้องถิ่นทั้งที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและหัตถกรรมต่าง ๆ เพื่อให้มีการพึ่งตนเอง การพัฒนาเศรษฐกิจขั้นพื้นฐาน โดยมีแนวความคิดให้ชุมชนมีขีดความสามารถในการผลิต และมีการค้าในแต่ละท้องถิ่นให้เข้ามาตราฐานสากล เน้นการสนับสนุนเป้าหมายการทำกินและใช้ของไทย และเพื่อให้สอดคล้องกับระบบเศรษฐกิจที่เปิดสู่การค้าระหว่างประเทศเมื่ออุตสาหกรรมชุมชนได้รับการพัฒนาจนมีความเข้มแข็งดีแล้ว

ส่งเสริมเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ แต่ยังคงรักษาเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของตนเองให้ยืนนาน

พรรคความหวังใหม่จะมุ่งให้เศรษฐกิจชุมชน ให้ได้รับการสนับสนุนปัจจัยการผลิตที่มีราคาต่ำและไม่เสียเปรียบธุรกิจขนาดใหญ่ที่สามารถจัดหาปัจจัยการผลิตในราคาต่ำกว่าได้ และจัดหาเงินทุนในอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำเทียบเท่าธุรกิจขนาดใหญ่อันเป็นการลดความเสียเปรียบด้านต้นทุน

พรรคความหวังใหม่จะเน้นให้เศรษฐกิจชุมชน ดูแลควบคุมและบริหารของเสียและสารพิษของธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม ให้มีการจัดการอย่างมีระบบเพื่อมิให้เกิดอันตรายต่อชุมชน และให้สอดคล้องกับมาตรฐานสิ่งแวดล้อมโลก

ส่งเสริมและร่วมมือกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แก้ไขกฎหมาย และกฎระเบียบของระบบสหกรณ์ เพื่อแก้ไขปัญหาความไม่คล่องตัวให้สหกรณ์สามารถบริหารจัดการในรูปแบบที่หลากหลายตามความถนัด และตามศักยภาพของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นที่มีความแตกต่างกัน ให้สหกรณ์เติบโตไปตามธรรมชาติได้อย่างมีคุณภาพ

ข้อบังคับพรรคความหวังใหม่ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑
(รวมทั้งที่แก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๓)

โดยที่เป็นการสมควรมีการเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคใหม่ เพื่อให้การดำเนินกิจการของพรรค สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ.๒๕๕๑ คณะกรรมการบริหารโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ จึงกำหนดข้อบังคับพรรคความหวังใหม่ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคความหวังใหม่ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกข้อบังคับพรรคความหวังใหม่ พ.ศ.๒๕๕๑ และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๓ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ได้รับการตอบรับการเปลี่ยนแปลงจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ พรรคการเมืองที่ข้อบังคับนี้เรียกว่า “พรรคความหวังใหม่” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า **“NEW ASPIRATION PARTY”** ใช้ชื่ออักษรย่อว่า **ควม. หรือ NAP.**

ข้อ ๕ พรรคความหวังใหม่ใช้เครื่องหมายเป็นภาพดอกทานตะวัน โดยตอนล่างของดอกทานตะวันมี คำว่า “พรรคความหวังใหม่” และคำว่า **“NEW ASPIRATION PARTY”** และ มีคำขวัญว่า **“ประเทศมั่นคง ประชาชน มั่งคั่ง”**

ข้อ ๖ สำนักงานใหญ่พรรคความหวังใหม่ ตั้งอยู่ ณ เลขที่ ๕๕๕ อาคารเบญจมาศ ชั้น ๗ ถนนร่วมจิตต์ แขวงถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ข้อ ๗ สาขาพรรคความหวังใหม่ ที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น ณ ที่ใด ให้เรียกชื่อว่า พรรคความหวังใหม่ สาขา โดยจะมี ชื่อใด ให้เป็นไปตามที่หัวหน้าพรรคกำหนด

ข้อ ๘ นโยบายของพรรคความหวังใหม่ให้เป็นไปตามที่ได้จดทะเบียนไว้ต่อนายทะเบียนพรรคการเมือง

ข้อ ๙ ในข้อบังคับนี้

“พรรค” หมายความว่า พรรคความหวังใหม่

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกพรรคความหวังใหม่

“ข้อบังคับ” หมายความว่า ข้อบังคับพรรคความหวังใหม่

“คณะกรรมการบริหาร” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารพรรคความหวังใหม่

“กรรมการบริหาร” หมายความว่า กรรมการบริหารพรรคความหวังใหม่

“คณะผู้บริหาร” หมายความว่า คณะผู้บริหารพรรคความหวังใหม่

“ผู้บริหาร” หมายความว่า ผู้บริหารพรรคความหวังใหม่

“คณะที่ปรึกษา” หมายความว่า คณะที่ปรึกษาพรรคความหวังใหม่

“คณะกรรมการเขต” หมายความว่า คณะกรรมการเขตการบริหารพรรคความหวังใหม่

“กรรมการเขต” หมายความว่า กรรมการเขตการบริหารพรรคความหวังใหม่

“สาขาพรรค” หมายความว่า สาขาพรรคความหวังใหม่

“คณะกรรมการสาขา” หมายความว่า คณะกรรมการสาขาพรรคความหวังใหม่

“กรรมการสาขา” หมายความว่า กรรมการบริหารสาขาพรรคความหวังใหม่

ข้อ ๑๐ พรรคความหวังใหม่มีอุดมการณ์และวัตถุประสงค์ของพรรค

- (๑) พรรคความหวังใหม่ จัดตั้งขึ้นมาเพื่อให้เป็นพรรคการเมืองของประชาชนชาวไทยทุกหมู่เหล่า และจักดำเนินงานทางการเมืองตามวิถีทางแห่งระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข จักปกป้องและรักษาความมั่นคงของชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์อย่างถึงที่สุด
- (๒) พรรคความหวังใหม่ จักดำเนินงานทางการเมืองอย่างสุจริต โปร่งใส เพื่อสร้าง ความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจอย่างเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในประเทศ โดยยึดถือยุทธศาสตร์หลักในการต่อสู้กับความยากจน การรู้จักพึ่งพาตนเอง เพื่อการอยู่ดี กินดี ของประชาชนทั้งชาติ
- (๓) พรรคความหวังใหม่ จักดำเนินงานทางการเมืองโดยเคารพศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ โดยให้ประชาชนทั้งชาติได้รับการดูแลอย่างดีที่สุดในเรื่องการศึกษาและสวัสดิการต่าง ๆ ตลอดจนอยู่ในสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรมอย่างดีที่สุด
- (๔) พรรคความหวังใหม่ จักให้ประชาชนทั้งชาติมีบทบาทและส่วนร่วมในการบริหารราชการแผ่นดิน การรับรู้ข่าวสารและการตรวจสอบต่าง ๆ อย่างเต็มที่ตามกฎหมายแห่งกฎหมาย
- (๕) พรรคความหวังใหม่ จักรักษาและส่งเสริมความสัมพันธ์กับทุกชาติ ทุกประเทศ โดยยึดหลักกฎหมายระหว่างประเทศ และจักประสานประโยชน์ และเคารพในเกียรติภูมิซึ่งกันและกัน

หมวด ๒

สมาชิกภาพ

ข้อ ๑๑ สมาชิกพรรค ประกอบด้วยสมาชิก ๓ ประเภท คือ

- (๑) สมาชิกสามัญ ได้แก่บุคคลที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๑๒ และได้ยื่นใบสมัครต่อพรรคตามข้อบังคับ และหัวหน้าพรรคอนุมัติให้เป็นสมาชิก
- (๒) สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้มีอุปการคุณที่หัวหน้าพรรคเชิญเข้าเป็นสมาชิก

(๓) สมาชิกสมทบ ได้แก่บุคคลที่มีอายุไม่เกินสิบแปดปี และมีคุณสมบัติตามข้อ ๑๒ (๑) (๓)

ข้อ ๑๒ บุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ มีสิทธิสมัครเข้าเป็นสมาชิกสามัญของพรรค

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก
- (๓) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น
- (๔) ไม่มีลักษณะที่ต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ

ข้อ ๑๓ บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้เป็นสมาชิกพรรค คือ

- (๑) ตีดยาเสพติด
- (๒) เป็นบุคคลล้มละลาย ซึ่งศาลยังไม่สั่งให้พ้นจากคดี
- (๓) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ

เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริต หรือประพฤติมิชอบในวงราชการ

- (๔) วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๕) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (๖) ต้องคำพิพากษาให้จำคุก และถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล

ข้อ ๑๔ การสมัครเป็นสมาชิกสามัญ ให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคต่อเลขาธิการพรรค หรือ
ประธานสาขาพรรค

เมื่อได้รับใบสมัครตามความในวรรคหนึ่งแล้ว ให้เลขาธิการพรรค หรือประธานสาขาพรรคแล้วแต่กรณี
รับนำเสนอหัวหน้าพรรคพิจารณาอนุมัติ และเมื่อได้รับอนุมัติแล้วให้ออกบัตรสมาชิกให้ในเวลาอันสมควร

ข้อ ๑๕ การเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์และสมาชิกสมทบจะมีผลสมบูรณ์ต่อเมื่อมีประกาศของหัวหน้าพรรค

ข้อ ๑๖ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น
- (๔) มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๑๓
- (๕) ถูกลงโทษตามข้อ ๔๐ (๓)

หมวด ๓
สิทธิและหน้าที่ของสมาชิก

ข้อ ๑๗ สิทธิของสมาชิกสามัญ

(๑) เข้าร่วมประชุม หรือปฏิบัติงานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหาร หรือหัวหน้าพรรค

มอบหมาย

(๒) เสนอแนะนโยบาย ความคิดเห็นต่อพรรค

(๓) ลงคะแนนเสียงตามข้อบังคับ หรือมติของคณะกรรมการบริหาร

(๔) ได้รับเลือกเป็นกรรมการบริหารตามข้อบังคับ

(๕) ได้รับคัดเลือกให้เป็นตัวแทนพรรคในการสมัครเข้ารับเลือกตั้งในทุกระดับ

(๖) ได้รับการพิจารณาช่วยเหลือแก้ไขความเดือดร้อน อันเกิดจากการกระทำด้วยเหตุไม่เป็นธรรม

(๗) ประดับเครื่องหมายพรรค

(๘) ได้รับข่าวสารความเคลื่อนไหวของพรรค

(๙) สิทธิอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารจะพิจารณาเป็นกรณีๆ ไป

ข้อ ๑๘ สิทธิของสมาชิกกิตติมศักดิ์

(๑) เสนอแนะนโยบาย ความคิดเห็นต่อพรรค

(๒) เข้าร่วมประชุม หรือปฏิบัติงานของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารหรือหัวหน้าพรรค

มอบหมาย

(๓) ประดับเครื่องหมายพรรค

ข้อ ๑๙ สิทธิของสมาชิกสมทบ

(๑) เข้าร่วมสังเกตการณ์ และร่วมปฏิบัติงานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารหรือ

หัวหน้าพรรคมอบหมาย

(๒) เสนอแนะ แสดงความคิดเห็นต่อพรรค

(๓) ประดับเครื่องหมายพรรค

ข้อ ๒๐ สมาชิกมีหน้าที่ต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ชำระค่าบำรุงพรรคตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกำหนด

(๒) ปฏิบัติตามข้อบังคับ

(๓) ปฏิบัติตามมติของพรรค และองค์กรต่างๆ ของพรรค

(๔) รักษาชื่อเสียงของพรรค โดยไม่ปฏิบัติไปในทางที่จะนำความเสียหายมาสู่พรรค

(๕) สนับสนุน ส่งเสริม และเผยแพร่ นโยบายและอุดมการณ์ ตลอดจนงานกิจกรรมของพรรค

(๖) สนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

ข้อ ๒๑ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรคมีดังนี้

- (๑) พรรคจักส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกพรรคให้มีเกียรติ และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีศักดิ์ศรี
- (๒) พรรคจะดำเนินการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสมาชิกที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมตามความเหมาะสมและตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
- (๓) พรรคจะจัดอบรมสัมมนา ให้ความรู้แก่สมาชิกในการประกอบสัมมาอาชีพ เพื่อดำรงชีพอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๒๒ ให้คณะกรรมการบริหารจัดการให้มีการ ฝึกอบรม สัมมนาหรือการให้ความรู้ ข้อมูล ข่าวสารในรูปแบบอื่นใด เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งส่งเสริมให้สมาชิกของพรรคและประชาชนทั่วไปได้รวมตัวกันเป็นกลุ่ม เป็นองค์กรชุมชนท้องถิ่น รวมทั้งให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ การดูแลรักษาทรัพยากรของชาติและท้องถิ่น ตลอดจนสิทธิต่าง ๆ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

หมวด ๖

การบริหารพรรค

ข้อ ๒๓ พรรค ประกอบด้วย องค์กรต่างๆ ดังนี้

- (๑) ที่ประชุมใหญ่
- (๒) คณะกรรมการบริหาร
- (๓) คณะผู้บริหาร
- (๔) คณะที่ปรึกษา
- (๕) ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- (๖) ที่ประชุมรัฐมนตรี
- (๗) ที่ประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

- (๘) คณะกรรมการเขต
- (๙) สาขาพรรค
- (๑๐) กลุ่มองค์กรที่คณะกรรมการบริหารอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น

หมวด ๗ การประชุมใหญ่

ข้อ ๒๔ การประชุมใหญ่ของพรรคประกอบด้วย

- (๑) การประชุมใหญ่สามัญ ซึ่งคณะกรรมการบริหารจะต้องจัดให้มีขึ้นอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
- (๒) การประชุมใหญ่วิสามัญ ซึ่งคณะกรรมการบริหารอาจจัดให้มีการประชุมขึ้นนอกเหนือ

จากการประชุมใหญ่สามัญ

ข้อ ๒๕ เมื่อมีเหตุอันสมควร คณะกรรมการบริหารจะจัดให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญเมื่อใดก็ได้ และหรือ เมื่อประธานคณะกรรมการสาขา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของสาขาพรรคทั้งหมด เข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการบริหาร ขอเปิดประชุมใหญ่วิสามัญ และเมื่อคณะกรรมการบริหารพิจารณาเห็นเป็นการสมควร ก็ให้จัดการประชุมดังกล่าวภายในหกสิบวันนับแต่วันได้รับการร้องขอ

ข้อ ๒๖ ที่ประชุมใหญ่ประกอบด้วยผู้ดำรงตำแหน่งต่างๆ ดังนี้

- (๑) กรรมการบริหาร
- (๒) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ถ้ามี)
- (๓) รัฐมนตรี (ถ้ามี)
- (๔) สมาชิกที่เป็นประธานคณะกรรมการเขต
- (๕) สมาชิกที่เป็นประธานคณะกรรมการสาขา

ข้อ ๒๗ การประชุมใหญ่ ต้องมีผู้มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนที่มีตามข้อ ๒๖ จึงจะเป็นองค์ประชุม ในกรณีมีผู้ดำรงตำแหน่งมากกว่าหนึ่งตำแหน่ง ให้นับตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งเพียงตำแหน่งเดียวเท่านั้น

ข้อ ๒๘ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองหัวหน้าพรรคตามลำดับอาวุโสเป็นประธานที่ประชุมแทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้เลขาธิการพรรคเป็นประธานที่ประชุม และในกรณีที่เลขาธิการพรรคไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สมาชิกที่มาประชุมเลือกสมาชิกสามัญคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม

ข้อ ๒๙ มติของที่ประชุมใหญ่ให้ถือเสียงข้างมาก ผู้เข้าร่วมประชุมตามข้อ ๒๖ คนหนึ่งมีเสียงหนึ่ง ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

การลงคะแนนเสียงจะมอบฉันทะให้ผู้อื่นทำแทนไม่ได้

ข้อ ๓๐ ถ้าการประชุมใหญ่เรียกนัดเวลาใด เมื่อเลยกำหนดเวลานัดนั้นไปแล้ว หนึ่งชั่วโมง หากผู้เข้าประชุมยังไม่ครบองค์ประชุมตามข้อ ๒๖ ให้ถือว่าการประชุมนั้นเป็นอันยกเลิก

ถ้าการประชุมใหญ่นั้นไม่ใช่เป็นการเรียกนัดประชุมตามคำร้องขอของประธานคณะกรรมการสาขาตาม ข้อ ๒๕ ให้คณะกรรมการบริหารเรียกนัดประชุมใหญ่อีกครั้งหนึ่งภายในสามสิบวัน ในการประชุมใหญ่คราวหลังนี้ หากบุคคลที่เป็นองค์ประกอบของที่ประชุมใหญ่ตาม ข้อ ๒๖ เข้าประชุมรวมกันครบห้าสิบคนก็ให้ถือว่าครบองค์ประชุม

ข้อ ๓๑ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่เท่านั้น

- (๑) รับรองงบดุลประจำปีของพรรค
- (๒) เลิกพรรค หรือรวมพรรค
- (๓) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยพรรคการเมือง

ข้อ ๓๒ สมาชิกผู้ใดประสงค์จะเสนอเรื่องให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณา ให้สมาชิกผู้นั้นเสนอเป็นหนังสือ ต่อคณะกรรมการบริหารล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันก่อนวันประชุมใหญ่

เมื่อคณะกรรมการบริหารรับเรื่องแล้ว ให้จัดลำดับความสำคัญเร่งด่วนเพื่อเสนอที่ประชุมใหญ่พิจารณา

ข้อ ๓๓ การเรียกประชุมใหญ่ ให้หัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรค มีหนังสือแจ้งให้ผู้มีสิทธิตามข้อ ๒๖ ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน เว้นแต่มีกรณีจำเป็นหรือเร่งด่วนก็อาจมีหนังสือเชิญประชุม หรือแจ้งเชิญประชุม ล่วงหน้าในระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามวันได้

การเรียกประชุมใหญ่ให้ระบุสถานที่ วัน เวลาและระเบียบวาระการประชุมด้วย

ข้อ ๓๔ ให้ประธานที่ประชุมใหญ่แถลงวาระการประชุมให้ที่ประชุมทราบก่อนดำเนินการประชุม

ในระหว่างการประชุมหากมีความจำเป็นต้องตัดวาระการประชุมที่กำหนดไว้แล้วออก หรือมีวาระเพิ่มเติม ก็ให้กระทำได้โดยมติของที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๓๕ การประชุมใหญ่ ถ้ากระทำไม่แล้วเสร็จในคราวเดียว ก่อนเลิกการประชุมให้ประธานถามมติที่ประชุมว่าจะประชุมใหญ่ในคราวต่อไป วันเวลาใด เมื่อที่ประชุมใหญ่มีมติอย่างใดแล้ว ให้ประธานดำเนินการไปตามนั้น

ให้นำความในข้อ ๓๐ มาใช้บังคับการประชุมใหญ่คราวต่อไปโดยอนุโลม

ข้อ ๓๖ ให้เลขาธิการพรรค ทำหน้าที่เป็นเลขานุการที่ประชุม

ข้อ ๓๗ ให้มีคณะกรรมการบริหารคณะหนึ่งจำนวนไม่เกินเจ็ดสิบห้าคน ประกอบด้วย หัวหน้าพรรค หนึ่งคนเป็นประธาน รองหัวหน้าพรรคไม่เกินสิบคนเป็นรองประธาน เลขาธิการพรรคหนึ่งคนเป็นเลขานุการ รองเลขาธิการพรรคไม่เกินสิบคนเป็นกรรมการ เทร่ญญิกหนึ่งคนเป็นกรรมการ โฆษกหนึ่งคนเป็นกรรมการ และกรรมการบริหารอื่น

ข้อ ๓๘ ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารให้ที่ประชุมใหญ่ดำเนินการตามลำดับดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรค หนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่า

ยี่สิบคน

(๒) คณะกรรมการเขตแต่ละเขต เสนอกรรมการเขตคนหนึ่ง เพื่อให้ที่ประชุมเห็นชอบให้

เป็นกรรมการบริหาร

(๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยกันจำนวนหนึ่งเพื่อให้ที่

ประชุมเลือกเป็นกรรมการบริหารไม่เกินสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารทั้งหมด

(๔) หัวหน้าพรรคเสนอชื่อสมาชิกพรรคที่มาจากนักวิชาการและกลุ่มสาขาอาชีพให้เป็น

กรรมการบริหารไม่เกินสิบคน

(๕) ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งอาจเสนอชื่อบุคคลให้ที่ประชุมเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารไม่

เกินจำนวนที่เหลืออยู่

(๖) ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งเสนอชื่อบุคคลที่เป็นกรรมการบริหารจำนวนหนึ่ง เพื่อให้ที่

ประชุมเลือกเป็นรองหัวหน้าพรรคไม่เกินสิบคน

(๗) หัวหน้าพรรคเสนอชื่อบุคคลที่เป็นกรรมการบริหารจำนวนหนึ่งเพื่อให้ที่ประชุมเลือกตั้ง

เป็นเลขาธิการพรรคหนึ่งคน

(๘) ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งเสนอชื่อบุคคลที่เป็นกรรมการบริหารจำนวนหนึ่ง เพื่อให้ที่

ประชุมเลือกตั้งเป็นรองเลขาธิการพรรคไม่เกินสิบคน

(๙) ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งเสนอชื่อบุคคลที่เป็นกรรมการบริหารจำนวนหนึ่ง เพื่อให้ที่

ประชุมเลือกตั้งเป็นเหรัญญิกหนึ่งคน

(๑๐) ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งเสนอชื่อบุคคลที่เป็นกรรมการบริหารจำนวนหนึ่ง เพื่อให้ที่

ประชุมเลือกตั้งเป็นโฆษกหนึ่งคน

การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้ลงคะแนนเสียงโดยวิธีการลงคะแนนลับ เว้นแต่ที่ประชุม
จะมีมติเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๓๙ คณะกรรมการบริหารมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้ง

ข้อ ๔๐ คณะกรรมการบริหารอยู่ในตำแหน่งจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารชุดใหม่ ซึ่ง
จะต้องจัดให้มีขึ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันคราววาระสี่ปี หรือภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กรรมการบริหารทั้งคณะพ้นจาก
ตำแหน่งโดยเหตุอื่น โดยให้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนั้น ๆ ต่อไปจนกว่าจะได้รับแจ้งการตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะ
กรรมการบริหารชุดใหม่จากนายทะเบียนพรรคการเมือง

ข้อ ๔๑ หัวหน้าพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารมีอำนาจแต่งตั้งผู้ที่ได้รับการ
เลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารให้ดำรงตำแหน่งอื่นๆ ในคณะกรรมการบริหาร ได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๔๒ กรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ตาย

(๒) ลาออก โดยยื่นใบลาออกต่อหัวหน้าพรรคและให้มีผลนับแต่วันยื่นใบลาออก

(๓) ที่ประชุมใหญ่มีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของผู้มีสิทธิออกเสียง

ที่อยู่ในที่ประชุม

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย ซึ่งศาลยังไม่สั่งให้พ้นจากคดี

(๕) ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล

ข้อ ๔๓ กรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะเมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) หัวหน้าพรรคพ้นจากตำแหน่ง

(๓) ที่ประชุมใหญ่มีมติด้วยคะแนนเสียงสองในสามให้ออก

ให้กรรมการบริหารที่พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ รักษาการในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะได้รับแจ้งการตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่จากนายทะเบียนพรรคการเมือง และให้ดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ภายในหกสิบวันนับตั้งแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ

ข้อ ๔๔ เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารอื่นนอกจากหัวหน้าพรรค รองหัวหน้าพรรค เลขานุการพรรค หรือรองเลขานุการพรรคว่างลงเพราะเหตุอื่น นอกจากถึงคราวออกตามวาระ ให้คณะกรรมการบริหารเลือกกรรมการบริหารคนใดคนหนึ่งรักษาการในตำแหน่งที่ว่าง และให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าอายุของกรรมการบริหารที่เหลืออยู่

ถ้าตำแหน่งรองหัวหน้าพรรค หรือรองเลขานุการพรรคว่างลง และยังมีผู้ดำรงตำแหน่งนั้นอยู่ คณะกรรมการบริหารอาจจะไม่จัดประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

ถ้าตำแหน่งรองหัวหน้าพรรค หรือรองเลขานุการพรรคว่างลงทั้งหมด หรือตำแหน่งเลขานุการพรรคว่างลง ให้มีการเลือกตั้งภายในหกสิบวันนับตั้งแต่วันที่ว่าง และให้ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าอายุของกรรมการบริหารที่เหลืออยู่ และในระหว่างที่ยังไม่มีผู้ได้รับเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง คณะกรรมการบริหารอาจแต่งตั้งกรรมการบริหารด้วยกันรักษาการในตำแหน่งดังกล่าวก็ได้

การเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างจะไม่กระทำก็ได้ ถ้าอายุของคณะกรรมการบริหารเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ข้อ ๔๕ การพ้นจากตำแหน่งของหัวหน้าพรรคด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารใหม่ ภายในหกสิบวันนับตั้งแต่วันที่ หัวหน้าพรรคพ้นจากตำแหน่ง และให้นับวาระการดำรงตำแหน่งสืบนับจากวันเลือกตั้ง

ข้อ ๔๖ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งต่างๆ ไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้หัวหน้าพรรคแต่งตั้งกรรมการบริหารคนใดคนหนึ่งรักษาการแทน

ถ้าหัวหน้าพรรคไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองหัวหน้าพรรคตามลำดับอาวุโสรักษาการแทน ถ้าไม่มีรองหัวหน้าพรรค ให้คณะกรรมการบริหารแต่งตั้งกรรมการบริหารคนใดคนหนึ่งรักษาการแทน

ข้อ ๔๗ การประชุมคณะกรรมการบริหาร ต้องมีกรรมการบริหารมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการบริหารทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม ให้รองหัวหน้าพรรคตามลำดับอาวุโสเป็นประธาน ถ้าไม่มีรองหัวหน้าพรรคมาประชุม ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการบริหารคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน การลงมติในการประชุมให้ถือเสียงข้างมาก เว้นแต่ข้อบังคับจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น หากคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๘ ให้คณะกรรมการบริหารประชุมทุกสองเดือนเป็นอย่างน้อย

ข้อ ๔๙ คณะกรรมการบริหารอาจแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ขึ้นใน

คณะกรรมการบริหารได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๕๐ ให้คณะกรรมการบริหารมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นตามนโยบาย ข้อบังคับ มติของที่ประชุมใหญ่และกฎหมาย
- (๒) กำกับ ดูแลการบริหารงานของคณะผู้บริหาร และหัวหน้าพรรค
- (๓) กำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกของพรรค เพื่อส่งลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกสภาท้องถิ่น
- (๔) พิจารณาจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในส่วนของพรรค และของผู้สมัครลงรับเลือกตั้งในนามของพรรคทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและในแบบบัญชีรายชื่อ โดยไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือนายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด
- (๕) ควบคุมมิให้ผู้สมัครลงรับเลือกตั้งของพรรค ใช้จ่ายเงินในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งเกินวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด
- (๖) อนุมัติจัดตั้งและยุบเลิกสาขาพรรค
- (๗) กำหนดนโยบาย
- (๘) อนุมัติการปฏิบัติงาน
- (๙) อนุมัติการจัดตั้งหน่วยงานต่างๆ พรรค
- (๑๐) อนุมัติงบประมาณประจำปี
- (๑๑) ให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งกรรมการบริหารให้ดำรงตำแหน่งอื่นๆ ตามข้อ ๓๘
- (๑๒) ให้คำปรึกษาแก่คณะผู้บริหารและหัวหน้าพรรค
- (๑๓) อนุมัติตัวบุคคลเพื่อลงสมัครลงรับเลือกตั้งในนามของพรรคทุกระดับ
- (๑๔) เรื่องอื่นๆ ที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร

คณะกรรมการบริหารอาจมอบอำนาจให้ คณะผู้บริหารหรือหัวหน้าพรรคปฏิบัติหน้าที่แทนได้เท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายและข้อบังคับ

ข้อ ๕๑ ให้มีคณะผู้บริหารขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า คณะผู้บริหาร ประกอบด้วย หัวหน้าพรรคเป็นประธานรองหัวหน้าพรรค ที่หัวหน้าพรรคแต่งตั้งหนึ่งคนเป็นรองประธาน เทรียญุกเป็นกรรมการ บุคคลที่หัวหน้าพรรคแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสองคนเป็นกรรมการ กรรมการบริหารพรรคสามคนที่ได้รับการเลือกตั้งจากที่ประชุมร่วมระหว่าง กรรมการบริหารและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคเป็นกรรมการและเลขาธิการพรรคเป็นกรรมการและเลขาธิการหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งคณะผู้บริหารให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารกำหนด

ข้อ ๕๒ ผู้บริหารพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดการประชุมคณะผู้บริหารสามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควร
- (๔) คณะกรรมการบริหารมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของ

คณะกรรมการบริหารทั้งหมดให้พ้นจากตำแหน่ง

(๕) พ้นจากตำแหน่งกรรมการบริหาร

ข้อ ๕๓ ผู้บริหารพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะเมื่อ

- (๑) ครบวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการบริหาร
- (๒) หัวหน้าพรรคออกจากตำแหน่ง
- (๓) คณะกรรมการบริหารและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคมีมติไม่น้อยกว่าสองใน

สามของจำนวนคณะกรรมการบริหารและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคทั้งหมดให้พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๕๔ เมื่อตำแหน่งผู้บริหารว่างลง ให้ดำเนินการให้มีผู้บริหารดำรงตำแหน่งแทนตามหลักเกณฑ์ใน

ข้อ ๕๑ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ว่าง

ให้ผู้ที่เหมาะสมตำแหน่งที่ว่างอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระผู้ที่ตนเข้าไปแทน

ข้อ ๕๕ การประชุมคณะผู้บริหาร ต้องมีผู้บริหารมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนผู้บริหาร

ทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๕๖ ให้คณะผู้บริหารมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ปฏิบัติตามที่คณะกรรมการบริหารมอบหมาย
- (๒) ดำเนินการคัดเลือกบุคคลเข้ารับตำแหน่งข้าราชการการเมือง หรือตำแหน่งในรัฐสภา ตามข้อ ๘๗
- (๓) รับผิดชอบงานของพรรค
- (๔) ออกระเบียบและวางแนวทางการบริหารของพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหาร
- (๕) ออกระเบียบและวางแนวทางตลอดจนแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับการเลือกตั้งทุกระดับ

รวมทั้งการคัดเลือกบุคคลลงสมัครรับเลือกตั้งในนามพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหาร

(๖) ประสานงานกับสมาชิกพรรค กลุ่มการเมือง หรือกลุ่มต่างๆ ซึ่งอยู่ในความอุปถัมภ์ของพรรค

(๗) กำหนดแผนพัฒนาสาขาพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหาร

ข้อ ๕๗ ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) รับผิดชอบในการกำหนดนโยบาย และการบริหารงานพรรค

(๒) บริหารงานพรรคตามที่ประชุมใหญ่ หรือคณะกรรมการบริหารหรือคณะผู้บริหารกำหนด

(๓) สั่งอนุมัติ อนุญาต เกี่ยวกับงานของพรรค

(๔) แต่งตั้งคณะที่ปรึกษา

(๕) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะทำงาน หรือบุคคล ให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่ง

(๖) จัดทำงบประมาณ การควบคุมการเงิน การจัดทำบัญชี

(๗) อนุมัติการจัดตั้ง และยุบเลิกสาขาพรรค หรือศูนย์ประสานงานพรรค โดยความเห็น

ชอบของคณะกรรมการบริหาร

(๘) ออกหลักเกณฑ์เกี่ยวกับวิธปฏิบัติในการบริหารงาน

(๙) อำนาจอื่นๆ ตามที่กฎหมาย หรือข้อบังคับกำหนด

ข้อ ๕๘ ให้รองหัวหน้าพรรคปฏิบัติหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคมอบหมาย

ข้อ ๕๙ ให้เลขาธิการพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) แต่งตั้งหรือถอดถอนเจ้าหน้าที่

(๒) ปกครองบังคับบัญชาเจ้าหน้าที่

(๓) กำกับ ดูแล และบริหารงานสำนักงานเลขาธิการพรรค

(๔) ควบคุม ดูแลทรัพย์สิน รายรับและรายจ่ายของพรรค

(๕) จัดประชุมใหญ่ ประชุมคณะกรรมการบริหาร ประชุมคณะผู้บริหาร หรือประชุมอื่นๆ

(๖) หน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการบริหารหรือคณะผู้บริหารหรือหัวหน้าพรรค

ข้อ ๖๐ ให้รองเลขาธิการพรรคปฏิบัติหน้าที่ตามที่เลขาธิการพรรคมอบหมาย

ข้อ ๖๑ ให้เหรียญกึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมการรับ-จ่ายเงิน การบัญชีและงบดุลของพรรคตามที่

คณะกรรมการบริหารกำหนด

ข้อ ๖๒ ให้โฆษกพรรคมีอำนาจหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหาร

กำหนด

ข้อ ๖๓ อำนาจหน้าที่ของกรรมการบริหารตำแหน่งอื่นๆ ให้เป็นไปตามที่หัวหน้าพรรคกำหนด

ข้อ ๖๔ ให้มีคณะที่ปรึกษาชั้นคณะหนึ่งประกอบด้วยประธานที่ปรึกษาหนึ่งคน รองประธานที่ปรึกษาหนึ่งคน และที่ปรึกษา มีจำนวนตามที่หัวหน้าพรรคจะเห็นสมควร โดยอาจแต่งตั้งจากสมาชิกผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์ในสาขาวิชาต่าง ๆ และผู้สนับสนุนทางด้านกิจกรรมแก่พรรค

ข้อ ๖๕ ให้คณะที่ปรึกษามีอำนาจหน้าที่ให้คำปรึกษาทุกด้านแก่คณะกรรมการบริหาร คณะผู้บริหาร หรือหัวหน้าพรรค

ข้อ ๖๖ ให้ที่ประชุมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเลือกตั้งคณะกรรมการของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานหนึ่งคน รองประธานสองคน เลขานุการหนึ่งคน และผู้ช่วยเลขานุการอีกหนึ่งคน

ให้คณะกรรมการของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับการเลือกตั้งทำหน้าที่ตามวาระคราวละหนึ่งปี และเมื่อครบกำหนดตามวาระแล้ว ให้ที่ประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่

ข้อ ๖๗ ให้คณะกรรมการของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีหน้าที่ดังนี้

- (๑) จัดและดำเนินการประชุมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- (๒) ประสานงานในด้านกิจการสภาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- (๓) เชิญส่วนราชการหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงหรือให้ความรู้เกี่ยวกับงานในหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(๔) หน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการบริหารมอบหมาย

ข้อ ๖๘ ให้คณะกรรมการบริหารกำหนดเขตการบริหารงานของพรรคขึ้นเป็นเขตๆ ทั่วประเทศ จังหวัดใดจะอยู่ในเขตใด ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกำหนด

ความในข้อ ๖๘ เดิมถูกยกเลิกโดยข้อ ๘ แห่งข้อบังคับพรรคความหวังใหม่ (ฉบับที่ ๒) (พ.ศ. 2541) (แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๔๓) และให้ใช้ความแทนดังต่อไปนี้

ข้อ ๖๘ ให้มีคณะกรรมการเขตตามข้อ ๖๘ ขึ้นเขตละหนึ่งคณะ มีจำนวนไม่เกินยี่สิบห้าคน ประกอบด้วย ประธานหนึ่งคน รองประธานไม่เกินสามคน เลขานุการหนึ่งคน รองเลขานุการไม่เกินสามคน และกรรมการอื่นไม่เกินสิบเจ็ดคน

การได้มาซึ่งคณะกรรมการเขตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกำหนด คณะกรรมการเขตมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๒ ปี

ข้อ ๗๐ ให้คณะกรรมการเขตมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) สนับสนุนและเผยแพร่นโยบาย อุดมการณ์ของพรรค
- (๒) สรรหาตัวบุคคลลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคในเขตเลือกตั้ง และบัญชีรายชื่อโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหาร
- (๓) วางแผนและดำเนินการรณรงค์ หาเสียงสนับสนุนผู้สมัครลงรับเลือกตั้งของพรรคในทุก ระดับภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการบริหาร

(๔) รับสมัครบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรค

(๕) ขยายฐานสมาชิกของพรรคไปสู่ท้องถิ่น

(๖) ประสานงานกับสมาชิกพรรค กลุ่มการเมือง หรือกลุ่มต่างๆ ในอุปถัมภ์ของพรรค

(๗) เผยแพร่ข่าวสารของพรรคไปสู่ประชาชนในท้องถิ่น

(๘) หน้าที่อื่นที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการบริหาร คณะผู้บริหารหรือหัวหน้าพรรค

ข้อ ๗๑ กรรมการเขตพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดการประชุมคณะกรรมการเขตสามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๔) คณะกรรมการเขตมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของคณะกรรมการเขต

ทั้งหมดให้พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๗๒ คณะกรรมการเขตพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะเมื่อ

(๑) คณะกรรมการบริหารมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง

(๒) ครบวาระ

(๓) คณะกรรมการเขตลาออกเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการเขตทั้งหมด

ข้อ ๗๓ การประชุมคณะกรรมการเขตต้องมีกรรมการเขตมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการเขตทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานคณะกรรมการเขตเป็นประธานในการประชุม ถ้าประธานไม่มาประชุมให้รองประธานตามลำดับอาวุโสเป็นประธาน ถ้าไม่มีรองประธานมาประชุม ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการเขตคนหนึ่งเป็นประธาน

มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียง เป็นเสียงชี้ขาด

หมวด ๘

การจัดตั้งสาขาพรรค

ข้อ ๗๔ ในท้องที่ใดมีสมาชิกสามัญประสงค์จะจัดตั้งสาขาพรรคให้สมาชิกผู้เริ่มจัดตั้งจัดประชุมใหญ่สมาชิกสาขาพรรคนั้นเป็นครั้งแรก เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขา หลังจากนั้นให้จัดส่งรายการแสดงที่ตั้งสาขาพรรค รายชื่อ อาชีพ ที่อยู่ ของผู้ดำเนินการตามแบบพิมพ์ของพรรคพร้อมทั้งรายชื่อ อาชีพ ที่อยู่ ลายมือชื่อกรรมการสาขาพรรค ไปยังเลขาธิการพรรค เพื่อหัวหน้าพรรคจะได้พิจารณาจัดตั้งสาขาและแจ้งต่อนายทะเบียนพรรคการเมือง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่หัวหน้าพรรคได้อนุมัติให้จัดตั้งสาขา

ให้คณะกรรมการสาขาพรรค ประกอบด้วย ประธานหนึ่งคน รองประธานอย่างน้อยหนึ่งคน เลขานุการหนึ่งคน รองเลขานุการอย่างน้อยหนึ่งคน เภรัญญิกหนึ่งคน โฆษกหนึ่งคน และกรรมการอื่นอีกไม่เกินเก้าคน

ถ้าห้องที่ใดยังไม่พร้อมที่จะตั้งเป็นสาขาพรรค หากหัวหน้าพรรคพิจารณาเห็นสมควร จะให้จัดตั้งเป็นศูนย์ประสานงานไปก่อนก็ได้

การกำหนดห้องที่ตามความในวรรคหนึ่งและวรรคสองนั้น ให้ถือเขตเลือกตั้งตามกฎหมายเลือกตั้งหนึ่งเขตเป็นหนึ่งห้องที่ ในห้องที่หนึ่งๆ จะตั้งสาขาพรรคได้เพียงสาขาเดียวเท่านั้น แต่จะมีศูนย์ประสานงานได้อีกตามความจำเป็น

ข้อ ๗๕ เมื่อได้รับหนังสือรับรองการรับแจ้งการจัดตั้งสาขาพรรคจากนายทะเบียนพรรคการเมืองแล้ว ให้กรรมการสาขาพรรคยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนด

ข้อ ๗๖ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขา ให้เลือกประธานคณะกรรมการสาขาเป็นลำดับแรก แล้วเลือกรองประธาน เลขานุการ รองเลขานุการ เทรย์ญิก โฆษก และกรรมการอื่นตามลำดับ

กรรมการสาขาอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีนับแต่วันเลือกตั้ง

ข้อ ๗๗ ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการบริหารสาขาว่างลง ถ้าคณะกรรมการสาขาเห็นว่ามีความจำเป็นจะต้องมีกรรมการสาขาแทนตำแหน่งที่ว่าง ก็ให้เลือกจากสมาชิกสามัญที่เห็นว่าเหมาะสม เป็นกรรมการสาขาแทน โดยให้อยู่ในตำแหน่งเท่ากับระยะเวลาที่แทน

ข้อ ๗๘ ในกรณีที่ตำแหน่งประธานคณะกรรมการสาขาว่างลง ให้มีการประชุมใหญ่สมาชิกสาขาพรรคเพื่อเลือกตั้งประธานคณะกรรมการสาขาใหม่ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่าง ในระหว่างที่ไม่มีประธานคณะกรรมการสาขา ให้รองประธานคณะกรรมการสาขาตามลำดับอาวุโสรักษาการแทน ถ้าไม่มีรองประธานคณะกรรมการสาขาหรือมีแต่ไม่สามารถทำหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการสาขาเลือกกรรมการสาขาผู้ใดผู้หนึ่งรักษาการแทน

ข้อ ๗๙ ในกรณีมีกรรมการสาขาเหลืออยู่ไม่ถึงกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสาขาทั้งหมด ให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาใหม่ และให้นับวาระการดำรงตำแหน่งสองปีนับจากวันเลือกตั้ง

ในกรณีที่ไม่มีกรรมการสาขาเหลืออยู่ หรือมีแต่ไม่ดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาใหม่ คณะกรรมการบริหารอาจดำเนินการเสียเอง หรือมอบหมายให้สมาชิกสาขาพรรคจำนวนหนึ่งดำเนินการก็ได้

ให้คณะกรรมการสาขา อยู่ในตำแหน่งต่อไปจนว่าจะได้รับการแจ้งการตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาชุดใหม่จากนายทะเบียนพรรคการเมือง โดยจัดให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาใหม่ ซึ่งจะต้องจัดให้มีขึ้นภายในหกสิบวันนับแต่วันครบวาระ หรือวันที่ต้องเลือกตั้งใหม่ทั้งคณะ ตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๘๐ กรรมการสาขาพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ เมื่อ

(๑) อยู่ในตำแหน่งครบวาระสองปี

(๒) คณะกรรมการสาขาเหลืออยู่ไม่ถึงกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสาขาทั้งหมด

(๓) คณะกรรมการบริหารสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง เพราะฝ่าฝืนกฎหมาย หรือข้อบังคับพรรค จนเกิดความเสียหายต่อพรรคอย่างร้ายแรง

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ยุบเลิกสาขาพรรค

ข้อ ๘๑ กรรมการสาขาพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการสาขา พ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๘๐

(๔) เป็นบุคคลล้มละลายซึ่งศาลยังไม่สั่งให้พ้นจากคดี

(๕) ต้องคำพิพากษาให้จำคุก หรือถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล

ข้อ ๘๒ ให้คณะกรรมการสาขา มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) ขยายจำนวนสมาชิกพรรคในเขตพื้นที่ของสาขาโดยต่อเนื่อง

(๒) ให้การศึกษาอบรมทางการเมืองและการอบรมอื่น ๆ ตามอุดมการณ์และแนวนโยบาย

ของพรรคแก่สมาชิก

(๓) เผยแพร่อุดมการณ์ แนวนโยบาย และกิจกรรมของพรรคแก่ประชาชน

(๔) รณรงค์ช่วยเหลือผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคให้ได้รับการเลือกตั้ง

(๕) ดำเนินกิจการร่วมกับมวลชนในท้องถิ่น และดำเนินโครงการเศรษฐกิจตามที่พรรคแนะนำ

หรือที่พรรคเห็นชอบ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่และรายได้ของประชาชนในท้องถิ่น

(๖) บริหารกิจการภายในของสาขาพรรค

(๗) เสนอชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งทุกระดับต่อคณะกรรมการเขต

(๘) จัดทำแผนงาน แผนงบประมาณ และแผนจัดหาทุน เสนอต่อหัวหน้าพรรค เพื่อให้ความ

เห็นชอบ

(๙) สนับสนุนบุคคลที่พรรคส่งลงสมัครรับเลือกตั้ง

(๑๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการบริหาร คณะผู้บริหาร หรือ

หัวหน้าพรรค

ข้อ ๘๓ การประชุมใหญ่ของสาขาพรรค ประกอบด้วย

(๑) การประชุมใหญ่สามัญ ซึ่งคณะกรรมการบริหารสาขาจะต้องจัดให้มีขึ้นอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๒) การประชุมใหญ่วิสามัญ ซึ่งคณะกรรมการบริหาร หรือคณะกรรมการสาขา อาจจัดให้มีการประชุมขึ้นเมื่อใดก็ได้ตามที่เห็นสมควร

การประชุมขึ้นเมื่อใดก็ได้ตามที่เห็นสมควร

การประชุมใหญ่ของสาขาพรรค ต้องมีสมาชิกสามัญของสาขาพรรคนั้น มาประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานคณะกรรมการสาขา ทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานเป็นประธานที่ประชุมแทน ถ้ารองประธานไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกสมาชิกสามัญผู้ใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน

มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๘๔ ให้คณะกรรมการบริหารดำเนินการในการจัดตั้งสาขาพรรคอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา ให้แล้วเสร็จตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายพรรคการเมือง

คณะกรรมการบริหารต้องจัดทำแผนเกี่ยวกับการพัฒนาและการขอรับการสนับสนุนต่าง ๆ ของพรรคการเมือง โดยในแผนดังกล่าวจะต้องกำหนดให้มีการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองเพิ่มขึ้นอย่างน้อยอีกหนึ่งสาขา

หมวด ๙

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๘๕ ในการพิจารณาคัดเลือกรับเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรค ทั้งแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง มีหลักเกณฑ์และวิธีการดังนี้

(๑) ให้คณะกรรมการเขตแต่ละเขต เสนอชื่อบุคคลที่สมควรลงสมัครรับเลือกตั้งทั้งแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เสนอต่อคณะผู้บริหารพรรค

(๒) ให้คณะผู้บริหารพรรค พิจารณาความเหมาะสมในตัวบุคคลที่คณะกรรมการเขตเสนอให้ลงสมัครรับเลือกตั้งทั้งแบบบัญชีรายชื่อ และแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เพื่อเสนอความเห็นชอบ หรือไม่เห็นชอบต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) มติของคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑๐

การจัดตั้งรัฐบาลและการคัดเลือกบุคคลเข้าดำรงตำแหน่ง ข้าราชการการเมืองหรือตำแหน่งในรัฐสภา

ข้อ ๘๖ ให้ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้ชี้ขาดว่าจะจัดตั้งรัฐบาลหรือร่วมรัฐบาลหรือไม่

ในกรณีที่ไมอาจจัดการประชุมร่วมตามวรรคหนึ่งได้ทัน ให้คณะผู้บริหารหรือหัวหน้าพรรคมีอำนาจชี้ขาดตามวรรคหนึ่ง และแจ้งผลการตัดสินใจชี้ขาดให้ที่ประชุมร่วมทราบโดยเร็ว

ข้อ ๘๗ การคัดเลือกบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง หรือตำแหน่งในรัฐสภาให้ดำเนินการ
ดังนี้

(๑) ให้คณะผู้บริหารเป็นผู้กำหนดสัดส่วนจำนวนตำแหน่งทางการเมืองและตำแหน่งในรัฐสภา โดยคำนึงถึงจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในแต่ละภาคและเขตการบริหาร และกำหนดสัดส่วนจำนวนตำแหน่งกลาง

(๒) ให้ที่ประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของแต่ละภาค คัดเลือกบุคคลพร้อมด้วยบุคคลสำรองจำนวนหนึ่ง เพื่อเข้ารับตำแหน่งตามสัดส่วนจำนวนตำแหน่งของภาคและเขตการบริหาร โดยคำนึงถึงความอาวุโสในทางการเมือง ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความถนัดและความเหมาะสมในการทำงานนั้นๆ รวมทั้งการเสียสละทำงานให้กับพรรคเป็นหลักในการพิจารณา แล้วเสนอต่อที่ประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาเห็นชอบ หรือคัดเลือกชี้ขาดแล้วแต่กรณี

(๓) คณะผู้บริหารคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้ารับตำแหน่งตามสัดส่วนจำนวนตำแหน่งกลาง โดยให้นำหลักเกณฑ์ตาม (๒) มาใช้โดยอนุโลม แล้วนำเสนอต่อที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาเห็นชอบ หรือคัดเลือกชี้ขาดแล้วแต่กรณี

(๔) สมาชิกจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎรและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร เกินกว่าสองสมัยของการเลือกตั้งทั่วไปติดต่อกันไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบของที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้ความเห็นชอบ ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของผู้ที่อยู่ในที่ประชุม ทั้งนี้ ให้เริ่มนับระยะเวลาการดำรงตำแหน่งดังกล่าวตั้งแต่การเลือกตั้งทั่วไป เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

(๕) ในการคัดเลือกตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎรให้นำความในข้อ ๘๗ (๑) มาใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๘๘ หัวหน้าพรรคโดยความเห็นชอบของคณะผู้บริหาร มีสิทธิยับยั้งการคัดเลือกบุคคลใด ๆ เพื่อเข้ารับตำแหน่งทางการเมือง หรือตำแหน่งในรัฐสภา ตามความในหมวดนี้

เมื่อเกิดกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้จัดประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่มีการยับยั้ง

ความเห็นของที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในครั้งนี้ให้ถือเป็นอันยุติ

หมวด ๑๑

วินัย และจรรยาบรรณของสมาชิก

ข้อ ๘๙ สมาชิกมีหน้าที่รักษาวินัยและจรรยาบรรณ ดังต่อไปนี้

(๑) ยึดมั่นในอุดมการณ์ และแนวนโยบายของพรรค

(๒) ปฏิบัติตามข้อบังคับ หรือมติของคณะกรรมการบริหาร คณะผู้บริหาร คณะกรรมการเขต คณะกรรมการสาขา ตลอดจนคำสั่งของหัวหน้าพรรค

- (๓) รักษาชื่อเสียงของพรรค โดยไม่ประพฤติไปในทางที่จะนำความเสื่อมเสียมาสู่พรรค
- (๔) สนับสนุน ส่งเสริม และเผยแพร่นโยบาย และอุดมการณ์ของพรรค
- (๕) สนับสนุน และส่งเสริมกิจกรรมของพรรค
- (๖) สนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคโดยไม่มีเงื่อนไข
- (๗) ไม่กระทำการใดๆ ให้เกิดความแตกแยก หรือแตกความสามัคคี
- (๘) ไม่กระทำการใดๆ โดยใช้ชื่อพรรคเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ในทางมิชอบหรือให้เกิดความ

เสียหาย

หมวด ๑๒ การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๔๐ การลงโทษสมาชิกมี ๓ สถาน คือ

- (๑) ว่ากล่าวตักเตือน
- (๒) ทำทัณฑ์บน
- (๓) ถอดถอนจากตำแหน่งหรือหน้าที่ทางการเมือง
- (๔) ให้พ้นจากสมาชิกภาพ

ข้อ ๔๑ โทษให้พ้นจากสมาชิกภาพ จะกระทำได้อต่อเมื่อสมาชิกผู้นั้นได้ฝ่าฝืนข้อบังคับ หรือมติของคณะกรรมการบริหารจนเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง

ข้อ ๔๒ ขั้นตอนการพิจารณาลงโทษผู้กระทำผิดตามข้อ ๔๐ ให้กระทำดังนี้

- (๑) มีการกล่าวหาจากสมาชิกที่ลงชื่อกล่าวหาไม่น้อยกว่ายี่สิบคน
- (๒) เมื่อได้รับหนังสือกล่าวหา ให้หัวหน้าพรรคพิจารณา ถ้าเห็นสมควรสอบสวนก็ให้แต่งตั้ง

คณะบุคคลเพื่อทำการสอบสวน

- (๓) ในการสอบสวน จะต้องให้ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนแสดงพยานหลักฐาน

แก้ข้อกล่าวหา

- (๔) ในกรณีที่มีการตั้งคณะผู้สอบสวน เมื่อการสอบสวนสิ้นสุดแล้ว ให้เสนอหัวหน้าพรรค

เพื่อดำเนินการลงโทษตามข้อ ๔๐

ข้อ ๔๓ กรณีผู้ถูกสอบสวนเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อคณะผู้สอบสวนมีความเห็นร่วมกันว่าสมควรลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามข้อ ๔๐ (๓) ให้คณะผู้สอบสวนเสนอผลการสอบสวนดังกล่าวให้ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา

ข้อ ๔๔ การลงโทษตามข้อ ๔๐ (๓) และ (๔) ต้องเป็นมติของคณะกรรมการบริหาร แต่ถ้าสมาชิกที่จะถูกลงโทษเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทั้งนี้ การลงโทษตามข้อ ๔๐ (๓) ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งและการลงโทษตามข้อ ๔๐ (๔) ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่

หมวด ๑๓

สำนักงานเลขาธิการพรรค

ข้อ ๔๕ ให้มีสำนักงานเลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของพรรค อยู่ในการกำกับดูแลของเลขาธิการพรรค โดยมีผู้อำนวยการพรรคเป็นผู้บังคับบัญชา รับผิดชอบดูแลการดำเนินงานของสำนักงาน

ข้อ ๔๖ สำนักงานเลขาธิการพรรค ประกอบด้วยหน่วยงาน ดังต่อไปนี้

(๑) ฝ่ายนโยบายและแผน ประกอบด้วย

- (ก) ศูนย์สารสนเทศ
- (ข) งานวิจัยและประเมินผล
- (ค) งานนโยบายและแผน

(๒) ฝ่ายอำนวยการ ประกอบด้วย

- (ก) งานบริหารงานทั่วไป
- (ข) งานการเงินและบัญชี
- (ค) งานประชาสัมพันธ์

(๓) ฝ่ายพัฒนาการเมือง และการเลือกตั้ง ประกอบด้วย

- (ก) งานกิจการสาขาพรรคและมวลชนสัมพันธ์
- (ข) งานการเลือกตั้ง
- (ค) งานกิจการการเมือง

เลขาธิการพรรคอาจกำหนดให้มีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมหน่วยงานได้ตามความจำเป็น

หมวด ๑๔

การบริหารการเงิน การบัญชี และงบประมาณของพรรค และสาขาพรรค

ข้อ ๙๗ งบประมาณประกอบด้วย

(๑) รายรับ

(๒) รายจ่าย

ปีงบประมาณให้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม และสิ้นสุดในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีนั้นๆ

ข้อ ๙๘ พรรคอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

(๑) รายได้จากค่าบำรุงของสมาชิก

(๒) รายได้อื่นๆ ที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย

(๓) รายได้จากการบริจาค

(๔) รายได้จากเงินสนับสนุนที่ได้รับจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองโดยรัฐ

ข้อ ๙๙ ให้หัวหน้าพรรคจัดแสดงรายรับจากการบริจาคซึ่งต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ที่อยู่ จำนวนเงิน และรายการทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ของผู้บริจาคทุกราย ในกรณีที่เป็นการบริจาคผ่านทางสมาชิกให้ระบุชื่อสมาชิกผู้รับบริจาคด้วย

(๒) วัน เดือน ปี ที่รับบริจาค

(๓) สำเนาหลักฐานการรับบริจาค

ในกรณีที่การบริจาคเป็นการให้หรือให้ใช้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ ให้คิดมูลค่าโดยคำนวณตามอัตราค่าเช่าหรือค่าตอบแทนตามปกติในท้องถิ่นหรือค่าของสินค้านั้นก่อน จึงบันทึกลงในบัญชี และในกรณีที่ไม้อาจคิดมูลค่าได้ ให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นนั้น ให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้

หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค และสมาชิกซึ่งได้รับการบริจาคต้องนำส่งเข้าบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคต่อเหรัญญิกพรรค ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการบริจาค

บรรดาเงินที่พรรคได้รับการบริจาคมา ให้หัวหน้าพรรคและเหรัญญิกพรรค นำไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรค

ในกรณีที่หัวหน้าพรรค และเหรัญญิกพรรค นำเงินไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ ให้หัวหน้าพรรคแจ้งหมายเลขบัญชีของบัญชีเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีพร้อมทั้งส่งสำเนาบัญชีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์รับรองแก่นายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้เปิดบัญชี

ข้อ ๑๐๐ รายจ่ายของพรรค มีดังนี้

(๑) รายจ่ายปกติที่ต้องจ่ายตามงบประมาณประจำปี

(๒) รายจ่ายอื่นๆ ที่มีได้กำหนดไว้ในงบประมาณประจำปี

ข้อ ๑๐๑ งบประมาณประจำปีของพรรคให้แสดงรายรับ-รายจ่ายให้ชัดเจน พร้อมกับคำชี้แจงประกอบแล้วนำเสนอให้คณะกรรมการบริหารอนุมัติ

ข้อ ๑๐๒ การจ่ายเงินนอกงบประมาณประจำปี ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ แล้วรายงานให้คณะกรรมการบริหารทราบ

ข้อ ๑๐๓ รายรับที่เป็นตัวเงินให้นำฝากธนาคารหรือสถาบันการเงินตามที่หัวหน้าพรรคกำหนด

ข้อ ๑๐๔ ให้หัวหน้าพรรค รองหัวหน้าพรรค เลขานุการพรรค หรือบุคคลที่หัวหน้าพรรคมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อส่งจ่ายในนามพรรค

ข้อ ๑๐๕ ให้หัวหน้าพรรค จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่ายและงบดุล และเมื่อผู้ตรวจสอบบัญชีได้ทำการตรวจสอบแล้ว ให้เสนอต่อที่ประชุมใหญ่รับรองภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ เว้นแต่มีกรณีจำเป็นอย่างยั้งก็ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวัน

ข้อ ๑๐๖ การบริหารการเงินและการบัญชีของสาขาพรรค ให้นำความในหมวดนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๐๗ การเงินของพรรคให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการเงินที่คณะกรรมการบริหารเป็นผู้ออก

หมวด ๑๔

การตีความข้อบังคับ

ข้อ ๑๐๘ ให้คณะกรรมการบริหารเป็นผู้มีอำนาจตีความข้อบังคับ การตีความต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของคณะกรรมการบริหารที่เข้าประชุม และอยู่ในที่ประชุมขณะลงมติ

หมวด ๑๖

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรค

ข้อ ๑๐๙ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรค ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ร่างข้อบังคับแก้ไขเพิ่มเติมต้องเสนอโดยคณะกรรมการบริหาร หรือโดยสมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน จากทุกภาคไม่น้อยกว่าภาคละยี่สิบคน และคณะกรรมการบริหารไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนทั้งหมดให้การรับรอง

(๒) ได้รับความเห็นชอบโดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุมใหญ่

หมวด ๑๗

การเลิกพรรค และสาขาพรรค

ข้อ ๑๑๐ พรรคความหวังใหม่ จัดตั้งขึ้นมาตามอุดมการณ์ของพรรคที่จะทำให้ประเทศมั่นคง และประชาชนมีความมั่งคั่ง ฉะนั้นสมาชิกของพรรคต้องช่วยกันดำรงรักษาพรรค

ความหวังใหม่ให้อยู่คู่กับระบอบประชาธิปไตยของชาติจนสุดความสามารถ เว้นแต่จะถูกยุบเลิกตามกฎหมาย

ข้อ ๑๑๑ การยุบเลิกสาขาพรรค ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๑๒ ในกรณีที่พรรคต้องยุบเลิก ให้ทรัพย์สินของพรรคตกเป็นของมูลนิธิ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ หรือ มูลนิธิอื่นใดตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

หมวด ๑๘

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๑๓ ให้คณะกรรมการบริหารที่ดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนใช้ข้อบังคับนี้ คงดำรงตำแหน่งต่อไปตามวาระของข้อบังคับเดิม เว้นแต่จะมีการเลือกตั้งใหม่ก่อนครบวาระนั้น

ข้อ ๑๑๔ บรรดา ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือกิจการใดที่ได้กระทำไปตามข้อบังคับเดิม ให้ถือว่าคงใช้บังคับได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๑๕ ให้หัวหน้าพรรครักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ชื่อพรรคการเมือง

พรรคเสรีธรรม (สธ.)

LIBERAL DEMOCRATIC PARTY

(LDP.)

วันจดทะเบียนพรรคการเมือง

21 กรกฎาคม 2535

หัวหน้าพรรค

นายประจวบ ไชยสาส์น

เลขาธิการพรรค

นายเอกภาพ พลซื่อ

สำนักงานใหญ่

1133/16-17 ถนนเทอดดำริ

เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทรศัพท์

2415990-5

โทรสาร

6682286

นโยบายพรรคเสรีธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑

พรรคเสรีธรรมมุ่งเกิดทุนและรักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และยึดมั่นในหลักเสรีภาพที่เป็นธรรมในการพัฒนาประเทศ ด้วยความกล้าที่จะตัดสินใจ ในการแก้ปัญหา ป้องกันปัญหาและสนองความต้องการของประเทศชาติและประชาชน เพื่อให้เกิดการกระจายความเจริญด้วยการพัฒนาทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา การสาธารณสุข และด้านอื่น ๆ อย่างสอดคล้องและสมดุล

๑. นโยบายด้านการเมืองและการบริหาร

พรรคเสรีธรรมส่งเสริมและสนับสนุนการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ให้มีความเข้มแข็งและต่อเนื่องควบคู่ไปกับการปฏิรูประบบบริหารราชการแผ่นดินให้สอดคล้องสัมพันธ์กัน

๑.๑ ด้านการเมือง

(๑) ส่งเสริมและพัฒนาการเมืองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ให้มีความเป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และเป็นไปอย่างต่อเนื่อง โดยเปิดโอกาสให้ชุมชน ประชาชนทุกคน และทุกกลุ่มอาชีพเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองมากขึ้น

(๒) สนับสนุนพรรคการเมืองในด้านทรัพยากรการบริหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการเงิน และงบประมาณจากรัฐบาล ทั้งนี้ เพราะพรรคการเมืองที่เข้มแข็งและมั่นคง จะเป็นฐานรองรับอันสำคัญของกระบวนการทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนากลุ่มอาชีพ ชมรม สมาคม และการรวมกลุ่ม ในรูปแบบต่าง ๆ ที่ถูกต้องตามกฎหมายเพื่อให้มีอำนาจต่อรองทางการเมืองอย่างเป็นระบบ เพื่อปกป้องสิทธิประโยชน์ของตนมากยิ่งขึ้น

(๔) ส่งเสริมให้มีการกระจายอำนาจทางการเมืองและการบริหาร ให้แก่ หน่วยงานและให้มีความเข้มแข็งและมั่นคงมากยิ่งขึ้น และให้กลุ่มอาชีพทุกกลุ่มได้มีโอกาสพัฒนาให้เข้มแข็งเพื่อเป็นฐานรองรับระบบการเมืองแบบประชาธิปไตย และให้มีอำนาจต่อรองทางการเมืองมากยิ่งขึ้นตามไปด้วย

(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบายการตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง รวมทั้งตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ

(๖) สนับสนุนให้มีแผนพัฒนาการเมือง จัดทำมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองข้าราชการและพนักงานหรือลูกจ้างอื่นของรัฐ เพื่อป้องกันการทุจริต และประพฤติมิชอบ และเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่

(๗) ส่งเสริมและสนับสนุนกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและระบบสาธารณสุขและสาธารณสุขการ ตลอดจนทั้งโครงสร้าง

พื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนาารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น

๑.๒ ด้านการบริหาร

(๑) ปฏิรูประบบบริหารราชการแผ่นดิน ทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น ให้เล็กกระทัดรัด คล่องตัวและสามารถส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาประเทศและการให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

(๒) มุ่งเน้นการกระจายอำนาจในการบริหารราชการแผ่นดินไปยังส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นตามความเหมาะสม เพื่อให้สามารถแก้ปัญหา ป้องกันปัญหา และสนองความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยจัดให้มีการเลือกตั้งหัวหน้าส่วนราชการระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในระดับจังหวัดตามความพร้อม และความจำเป็นของแต่ละพื้นที่

(๓) ปรับปรุงและแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบและข้อบังคับ ของทางราชการที่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๔) ปรับปรุงกระบวนการบริหารงานบุคคลในระบบราชการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบจำแนกตำแหน่ง การกำหนดอัตราเงินเดือนและสวัสดิการของข้าราชการ และพนักงานของรัฐทุกประเภทให้เหมาะสมกับภาวะค่าครองชีพและเป็นธรรมกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

(๕) ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการและรูปแบบของบำเหน็จ บำนาญ ของข้าราชการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจให้เหมาะสมกับความจำเป็น รวมทั้งเพื่อเป็นการส่งเสริมขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

(๖) สนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายเพื่อคุ้มครองชีวิต ทรัพย์สิน และความปลอดภัยของประชาชนอย่างจริงจัง ตลอดจนคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคลจัดระบบงานของกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างรวดเร็วและเท่าเทียมกัน รวมทั้งจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน

(๗) สนับสนุนให้มีการป้องกันและปราบปรามผู้ผลิต ผู้จำหน่ายยาเสพติดให้โทษอย่างจริงจัง และมีมาตรการป้องกันฟื้นฟูผู้เสพยาให้สามารถเป็นบุคลากรที่มีคุณค่าในสังคมอย่างปกติสุขต่อไป

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

พรรคเสรีธรรมจะส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจที่มุ่งสร้างความสมดุล ระหว่างภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม การค้าและบริการ และการกระจายทรัพย์สิน รวมทั้งรายได้ให้มีความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น โดยวิธีกาปฏิรูปทางการเกษตร การปฏิรูปที่ดิน การปฏิรูปด้านการเงินการคลัง การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ การเปิดเสรีในตลาดอย่างเป็นขั้นตอน การจัดสรรงบประมาณและภาษีอากรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้จะต้องส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศมากยิ่งขึ้น

๒.๑ ด้านการเงินการคลัง

(๑) รักษา และส่งเสริมภาวะทางการเงินให้มีเสถียรภาพ โดยให้มีปริมาณเงินที่เพียงพอ อยู่ในอัตราที่เหมาะสมเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และเป็นการกระจายรายได้ให้ทั่วถึงและเป็นธรรม ทั้งส่วนภูมิภาคและท้องถิ่นให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ไทยมีสถาบันการเงินที่มีความเข้มแข็งมีเสถียรภาพให้กระจายไปทั่วทุกภาคของประเทศ และมีความเจริญเติบโตขึ้นไปอย่างมั่นคง จนสามารถให้บริการแก่ประชาชนทุกสาขาอาชีพ รวมทั้งจัดให้มีมาตรการและระบบการกำกับดูแลตรวจสอบการบริหารของหน่วยงานเหล่านั้นให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติและประชาชนทั่วไปอย่างแท้จริง

(๓) ส่งเสริมการกระจายรายได้และการออมของประชาชนให้กว้างขวางและทั่วถึง ครอบคลุมทุกสาขาอาชีพ รวมทั้งให้ความมั่นคงปลอดภัยแก่ผู้ออม ทั้งนี้เพื่อลดช่องว่างระหว่างคนร่ำรวยกับคนจน และช่องว่างระหว่างชนบทกับเมือง

(๔) ปฏิรูประบบภาษีอากรให้เอื้อต่อการผลิต การบริการและการค้า ทั้งภายในและต่างประเทศ โดยมุ่งให้ประชาชนทุกสาขาอาชีพได้รับประโยชน์สูงสุด และก่อให้เกิดการแข่งขันบนพื้นฐานของความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น เช่น การลดอัตราภาษี และมาตรการส่งเสริมเงินออมในประเทศ

(๕) ปฏิรูประบบราชการ เพื่อนำนโยบายด้านการเงิน การคลัง ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี ให้สามารถสนับสนุน ส่งเสริม ช่วยเหลือให้ความสะดวกรวดเร็วและความเป็นธรรม แก่ผู้เสียภาษี รวมทั้งประชาสัมพันธ์ให้ผู้เสียภาษีมีความรู้ความเข้าใจ และตระหนักในความสำคัญของการเสียภาษี

(๖) สนับสนุนให้มีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะในการบริหารราชการแผ่นดิน ในปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม

(๗) ส่งเสริมและสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรีโดยอาศัยกลไกการตลาด กำกับดูแลให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม คู่แข่งของผู้บริโภค และป้องกันการผูกขาดตัดตอนทั้งทางตรงและทางอ้อม รวมทั้งยกเลิกและละเว้นการตรากฎหมาย และกฎเกณฑ์ที่ควบคุมธุรกิจที่ไม่สอดคล้องกับความจำเป็นทางเศรษฐกิจ และต้องไม่ประกอบกิจการแข่งขันกับเอกชน เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ รักษาผลประโยชน์ส่วนรวม หรือการจัดให้มีการสาธารณูปโภค

(๘) ส่งเสริมสนับสนุนและคุ้มครองระบบสหกรณ์

๒.๒ ด้านการเกษตร พรรคยึดถือนโยบายเกษตรทฤษฎีใหม่ตามแนวทางพระราชดำริเป็นพื้นฐาน สร้างเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับเกษตรกรรายย่อยและพัฒนาปรับปรุงมาตรการต่าง ๆ เช่น

(๑) รักษาระดับราคาหรือประกันราคาผลผลิตทางการเกษตรได้แก่ ข้าว ข้าวโพด ยางพารา มันสำปะหลัง ยาสูบ ถั่วเหลือง พืชเศรษฐกิจและสัตว์เศรษฐกิจอื่น ๆ

(๒) กำหนดให้สถาบันการเงินเรียกอัตราดอกเบี้ยเงินกู้จากเกษตรกรได้ในอัตราต่ำที่สุดและมีเงื่อนไขผ่อนปรน เพื่อแบ่งเบาภาระของพี่น้องเกษตรกร

(๓) สนับสนุนให้จัดตั้ง “ธนาคารเพื่อการสหกรณ์” เพื่อช่วยเหลือชุมชนสหกรณ์และเพิ่มทางเลือกให้แก่เกษตรกร ตลอดจนให้ปรับปรุง “ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำกัด (ธกส.)” ให้ปรับเปลี่ยนบทบาทแนวทางเพื่อเป็นสถาบันการเงินของเกษตรกรและสหกรณ์การเกษตรอย่างเหมาะสม อีกทั้งจัดระบบการบริหารเงินทุนหมุนเวียน หรือกองทุนเกี่ยวกับเกษตรกรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(๔) สนับสนุนให้มีการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่ สหกรณ์การเกษตรทุกประเภท

(๕) ปฏิรูประบบการปฏิรูปที่ดิน เพื่อเร่งรัดการกระจายการถือครองที่ดิน ให้แก่เกษตรกรที่มีความยากจนและไม่มีที่ทำกิน หรือมีแต่ไม่เพียงพอต่อการยังชีพของครอบครัวพร้อม ๆ กับการให้ความช่วยเหลือในด้านปัจจัยการผลิตและการตลาด ควบคู่กันไปอย่างแท้จริง

(๖) สนับสนุนให้มีการจัดตั้งสถาบันเกษตรกร สหสาขา และสภาเกษตรกร สภาการเกษตรของประเทศเพื่อเปิดโอกาสให้ตัวแทนเกษตรกร หรือกลุ่มเกษตรกรในรูปแบบต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมกับภาครัฐและธุรกิจเอกชน ในการประสานนโยบายการผลิต การแปรรูปผลผลิต และการตลาดอย่างเป็นระบบครบวงจร

(๗) เร่งรัดพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติ แหล่งน้ำในไร่นา ตลอดจนการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการเกษตร เช่น จัดส่งน้ำโดยระบบท่อ ระบบน้ำหยด ตลอดจนการกระจายการก่อสร้างแหล่งน้ำขนาดเล็ก และแหล่งกักเก็บน้ำในกลุ่มน้ำต่าง ๆ เพื่อช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำในการอุปโภคบริโภค และการเกษตร รวมทั้งการนำทรัพยากรน้ำจากแหล่งน้ำนานาชาติมาใช้ประโยชน์ตามสิทธิของประเทศในระยะยาวต่อไป

(๘) ส่งเสริม สนับสนุนและปรับปรุงระบบโครงสร้างการผลิตทางการเกษตร ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่โดยแบ่งการพัฒนาเป็นเขตพื้นที่ (แบ่งโซนการผลิต) และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด ทั้งภายในและต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้าทางการเกษตรชนิดใหม่ ๆ ที่เชื่อมโยงและเอื้อประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมการเกษตร รวมทั้งการส่งเสริมการทำไร่นา สวนผสม การดำเนินธุรกิจด้านปศุสัตว์ และการประมงทั้งภายในและต่างประเทศ

(๙) ให้ความช่วยเหลือแก้ไขภาวะหนี้สินของเกษตรกร ด้วยการจัดให้มีสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ และขยายผ่อนปรนมาตรการต่างๆ ให้เอื้ออำนวยต่อภาคเกษตร ตลอดจนการให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการ และปัจจัยการผลิตแก่เกษตรกรตามความจำเป็น

(๑๐) เพิ่มมาตรการการป้องกันและปราบปรามการบุกรุกและการตัดไม้ทำลายป่า ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การอนุรักษ์ป่าต้นน้ำลำธาร และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรม โดยการเร่งรัดการปลูกป่าในพื้นที่ที่ถูกบุกรุกทำลาย รวมทั้งส่งเสริมเกษตรกรปลูกไม้เศรษฐกิจในที่ดินกรรมสิทธิ์ของตนเอง

(๑๑) สนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาพืช พันธุ์สัตว์ และระบบการเกษตรกรรมให้ทันสมัยและก้าวหน้าอยู่เสมอ เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการผลิต จนสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ โดยร่วมมือกับเอกชนเพื่อจัดหา พืช พันธุ์สัตว์ ปุ๋ย และเคมีภัณฑ์ทางการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ

(๑๒) พัฒนาและปรับปรุงระบบบริหารการพัฒนาการเกษตร ให้มีการประสานสอดคล้องกันทั้งในด้านนโยบาย และการปฏิบัติตามนโยบาย และในทุกระดับของการบริหาร ได้แก่ ระดับท้องถิ่น อำเภอ จังหวัด ประเทศ และในระดับระหว่างประเทศ

(๑๓) พัฒนา และปรับปรุงระบบข้อมูลข่าวสาร เพื่อเผยแพร่ และบริการข่าวสารการเกษตร และเทคโนโลยีที่เหมาะสมอย่างกว้างขวาง และรวดเร็วแก่เกษตรกร เพื่อประโยชน์ในด้านการผลิตและการตลาดอย่างแท้จริง

๒.๓ ด้านอุตสาหกรรมและบริการ

(๑) ปฏิรูปปรับระบบและกลไกของรัฐให้เอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมและพิทักษ์สิทธิประโยชน์ของผู้ลงทุน รวมทั้งมีการส่งเสริมอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก ด้วยการปรับปรุงแบบและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้มีมาตรฐานและสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการเกษตร เพื่อรองรับผลิตผลทางการเกษตรในพื้นที่โดยการให้สิทธิพิเศษในด้านการเงิน สินเชื่ออัตราดอกเบี้ยต่ำ ภาษีอากรและให้บริการด้านสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ วิชาการ และเทคโนโลยีที่ทันสมัย รวมทั้งการจัดหาตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุน ให้มีการดำเนินการในกิจการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็กมากยิ่งขึ้น และในขณะเดียวกันก็สามารถขยายกิจการให้เจริญเติบโตมากยิ่งขึ้นตามไปด้วย โดยให้ความรู้ความเข้าใจในด้านการบริหาร การบริการ และการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ในการปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์

(๔) กำหนดเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ เพื่อการสร้างเงื่อนไขและสภาวะแวดล้อมที่ตัดต่อการอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการผลิต เพื่อลดอุปสรรคจากข้อจำกัดด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ทรัพยากรมนุษย์ เงินทุน และการกำกับควบคุมของรัฐและจากการแทรกแซงทางการค้าจากรัฐบาลต่างประเทศ

(๕) สนับสนุน และส่งเสริมการกระจายอุตสาหกรรมไปยังภูมิภาค และการจัดตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรม หรือนิคมอุตสาหกรรมในด้านต่าง ๆ รวมทั้งสนับสนุน ส่งเสริมให้มีการลงทุนจากต่างประเทศ ตลอดจนแก้ไขมาตรการต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการนำเข้าวัตถุดิบ เครื่องจักรกลและเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ต่อกิจการอุตสาหกรรม

(๖) ลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้ออำนวยแก่การขยายตัวทางอุตสาหกรรมและผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการลงทุนในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และอินโดจีน

(๗) ริเริ่มให้รัฐสนับสนุนการลงทุนทางสังคม ควบคู่ไปกับการปรับแก้ไขระบบการส่งเสริมการลงทุนทางอุตสาหกรรม เพื่อให้มีดุลยภาพในการพัฒนาแบบยั่งยืน และแบ่งสรรผลประโยชน์ในสังคมอย่างเป็นธรรม

(๘) สนับสนุนและส่งเสริมธุรกิจบริการและการท่องเที่ยวโดยเน้นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมเป็นหลัก

๒.๔ ด้านการพาณิชย์

(๑) ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนของประเทศไทยในต่างประเทศ ด้วยการเสริมสร้างความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจการค้าแบบพหุภาคีกับกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ในเชิงรุก ได้แก่

กลุ่มประเทศอาเซียน กลุ่มประชาคมเศรษฐกิจยุโรป กลุ่มประเทศเอเชียแปซิฟิก กลุ่มประเทศเขตเศรษฐกิจเสรีอเมริกาเหนือ และภูมิภาคอื่น ๆ เพื่อขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องต่อไป

(๒) คุ่มครองสิทธิประโยชน์ของประชาชน ผู้บริโภคทั้งในด้านราคา คุณภาพสินค้าและบริการ มีการกำจัดการผูกขาด ตัดตอนและการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม รวมทั้งมีการรักษาระดับราคาสินค้าทางการเกษตรให้มีเสถียรภาพที่เป็นธรรม และสอดคล้องกับภาวะตลาดทั้งในและต่างประเทศ

(๓) สนับสนุนการค้าเสรีภายใต้พันธกรณีทางเศรษฐกิจ และการค้าระหว่างประเทศปกป้องสิทธิประโยชน์ของชาติโดยคำนึงถึงความพร้อมและขีดความสามารถของประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการปฏิบัติตามพันธกรณีของข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าและอัตราภาษีศุลกากรรอบอุรุกวัย และการเปิดการค้าเสรีอาเซียน

(๔) สนับสนุนให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมมากขึ้น ในการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ และผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางการค้าในภูมิภาคอินโดจีน

(๕) เสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทย ทั้งในด้านเงินทุน การตลาด และการผลิตให้สามารถครองตลาดต่างประเทศได้

๓. นโยบายด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

พรรคเสรีธรรมมุ่งมั่นจะปฏิรูประบบการจัดการศึกษาทั้งในและนอกระบบ ทั้งในเรื่องนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อพัฒนาให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและสอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการในการพัฒนาประเทศในทุกด้าน และในขณะเดียวกันก็ธำรงไว้ซึ่งสิทธิและเสรีภาพในการเลือกนับถือศาสนา และการอนุรักษ์วัฒนธรรมอันดีงามของชาติ และของท้องถิ่นไว้เป็นมรดกที่มีคุณค่าแก่ประเทศของเราต่อไป

๓.๑ ด้านการศึกษา

(๑) ปฏิรูประบบการบริหารการศึกษาทั้งระบบ ตั้งแต่ก่อนวัยเรียน ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย แผนงาน และโครงสร้าง ของระบบการบริหารการศึกษาทั้งหมด เพื่อให้มีความต่อเนื่อง เชื่อมโยง มีมาตรฐานและมีเอกภาพ รวมทั้งสามารถสนองตอบต่อความจำเป็นและความต้องการในการพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) กระจายอำนาจการบริหารการศึกษาไปสู่ส่วนภูมิภาค และท้องถิ่นให้เป็นระบบและตอบสนองความต้องการของชุมชน และเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น โดยการกำหนดบทบาทในด้านการบริหารการจัดการศึกษา ให้ชัดเจนว่าในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ควรจะมีบทบาทมากน้อยแตกต่างกันตามความจำเป็น ในด้านการจัดการศึกษาของชาติต่อไป

(๓) ปฏิรูปปรับระบบการผลิต การสรรหา การพัฒนาและการรักษาบุคลากรด้านการให้การศึกษาในทุกๆระดับ เพื่อให้ได้ ครู-อาจารย์ ที่มีคุณภาพและมีคุณธรรม ด้วยการพัฒนาองค์ความรู้วิชาการ สรรพสามาถการ และสิ่งสนับสนุนเพื่อพัฒนามาตรฐานแห่งวิชาชีพให้สูงขึ้นด้วย

(๔) ส่งเสริมสนับสนุนให้กลุ่มธุรกิจและประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ได้มีโอกาสได้รับการศึกษาทั้งในระบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาภาคบังคับเป็น ๑๒ ปี และการศึกษานอกระบบในทุกระดับ เพื่อสนองความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิต และตามความถนัดของแต่ละบุคคลอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ด้วยการประยุกต์ใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัย

(๕) ส่งเสริมให้ภาคเอกชน และองค์กรอาสาสมัคร ทั้งภายในและต่างประเทศ เข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษาของประเทศ โดยการให้ความช่วยเหลือในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงและความต้องการของท้องถิ่นนั้น ๆ

(๖) จัดให้มีการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้ คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษา ให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

(๗) สนับสนุนการค้นคว้า วิจัย ในศิลปวิทยาการต่าง ๆ เร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาประเทศ พัฒนาวินิจฉัยคดีและส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมของชาติ

(๘) สนับสนุนและพัฒนากองทุนเพื่อการศึกษาให้มีปริมาณมากขึ้นและเพียงพอต่อความต้องการ เพื่อเป็นเครื่องมือในการขยายโอกาสทางการศึกษาและสร้างความเสมอภาคในสังคม

๓.๒ ด้านศาสนาและวัฒนธรรม

(๑) เปิดโอกาสให้ประชาชนทุกเพศทุกวัยได้มีสิทธิและเสรีภาพในการเลือกนับถือศาสนา และสามารถประกอบพิธีกรรมทางศาสนานั้น ๆ ได้ ทั้งนี้ต้องไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อย และศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการนำเอาศาสนาไปปรับใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการหล่อหลอมทัศนคติและจริยธรรมที่พึงปรารถนาของประชาชนในกิจวัตรประจำวันให้เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

(๓) ส่งเสริมและฟื้นฟู ศิลปะ ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามทั้งในระดับชาติ และท้องถิ่น เพื่อรักษาเอกลักษณ์ของความเป็นไทย และอนุรักษ์ไว้ซึ่งวิถีชีวิตอันดีงามของคนในสังคมให้ยั่งยืนต่อไป

(๔) ส่งเสริมให้ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา ได้เรียนรู้และเข้าใจคุณค่าของศาสนาและวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ และของท้องถิ่นอย่างแท้จริง สามารถประยุกต์ใช้ประโยชน์กับกิจวัตรประจำวันได้อย่างสอดคล้องและเหมาะสม

(๕) ให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา รวมทั้งสนับสนุนการนำหลักธรรมของศาสนาใช้เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

๔. นโยบายด้านสาธารณสุข

พรรคเสรีธรรมมุ่งยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในด้านสาธารณสุขให้เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น โดยการรณรงค์ ประสาน และผนึกกำลังความร่วมมือทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและองค์กรอาสาสมัคร เพื่อให้บริการสาธารณสุขที่สามารถตอบสนองต่อความจำเป็นพื้นฐานของประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ทั้งด้านการป้องกันโรค การส่งเสริมสุขภาพ การฟื้นฟูสภาพ ควบคู่ไปกับการดูแลสุขภาพพยาบาล

๔.๑ ปฏิรูประบบงานสาธารณสุขของประเทศ ให้มุ่งไปสู่การมีสุขภาพอนามัยที่ดีถ้วนหน้า ปราศจากโรคที่ป้องกันได้ของประชาชนทุกกลุ่มอายุและอาชีพ โดยเน้นการส่งเสริมสุขภาพ ควบคุมป้องกันโรค อนามัยสิ่งแวดล้อม และการจัดบริการทางการแพทย์พื้นฐานที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งด้วยการผนึกกำลังทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคอาสาสมัคร

๔.๒ ปรับปรุงฐานะการคลังเพื่อการสาธารณสุข ด้วยการหารายได้จากบริการที่ประชาชนควรต้องจ่ายสมทบจากสินค้าอุตสาหกรรมสุขภาพ หรือบริการที่แข่งขันได้ในภูมิภาคนี้ของโลก ควบคู่ไปกับการควบคุมค่าใช้จ่ายให้มีต้นทุนต่ำ ผลตอบแทนสูง มีระบบการกำกับดูแลมาตรฐานของบริการและมีระบบการประกันสุขภาพแห่งชาติ ให้ประชาชนเลือกใช้เป็นหลักในการเฉลี่ยความเสี่ยงด้านค่าใช้จ่าย สามารถพึ่งพาอาศัยด้านการรักษาพยาบาลได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

๔.๓ ริเริ่มสร้างเครือข่ายการประสานงานเพื่อนำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีทางสุขภาพมาใช้ในกิจการส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันและบำบัดรักษาโรค พร้อมทั้งมุ่งส่งเสริมการวิจัย การใช้มาตรการด้านการศึกษาและสารสนเทศ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้านอนามัยด้วยมาตรการทางสังคมการเงินหรือภาษี และด้วยมาตรการทางกฎหมาย ทั้งนี้ เพื่อแก้ไขปัญหาสาธารณสุขที่รุนแรงและสลัษัชซ้อน เช่น อุบัติเหตุ ปัญหาโรคเอดส์ ปัญหาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และปัญหามลพิษในสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๔.๔ ปรับปรุงสมรรถนะของระบบบริการสาธารณสุขให้สนองต่อความจำเป็นและความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ในชนบท ผู้มีรายได้น้อย ผู้ที่รัฐสมควรช่วยเหลือเกื้อกูล และผู้ที่อยู่ในท้องถิ่นตามแนวชายแดน ส่งเสริมงานสาธารณสุขขั้นมูลฐานอย่างจริงจัง ตลอดจนให้มีการฟื้นฟูและใช้ประโยชน์จากแพทย์แผนไทย หรือแผนตะวันออกโดยรวม เพื่อเสริมให้บริการมีความสมบูรณ์ และมีคุณค่าต่อชีวิตและสุขภาพของประชาชนมากยิ่งขึ้น

๔.๕ พัฒนาการบริหารงานสาธารณสุขด้วยการกระจายอำนาจ เพื่อให้เกิดการประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรอาสาสมัคร ตั้งแต่ระบบการวางแผนกำลังคนการผลิต การสรรหาการพัฒนาทรัพยากรบุคคลและการใช้ทรัพยากรด้านการสาธารณสุขอย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๖ สนับสนุนองค์กรชุมชน เช่น อสม. ให้มีส่วนร่วมในการส่งเสริม ป้องกัน สุขภาพของประชาชนอย่างแท้จริง ตลอดจนให้การสนับสนุนในเรื่องเบี้ยเลี้ยง หรือค่าตอบแทนหรือเงินอุดหนุนให้มากขึ้น

๔.๗ สนับสนุนให้มีกฎหมาย “ประกันสุขภาพ” เพื่อสร้างหลักด้านสุขภาพให้แก่ประชาชนทั่วประเทศควบคู่กับการพัฒนาและปรับปรุงกฎหมาย “ประกันสังคม” ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๔.๘ พัฒนาสถานพยาบาลให้มีแพทย์ อุปกรณ์การแพทย์และวัสดุครุภัณฑ์ที่ทันสมัยอย่างเพียงพอ และส่งเสริมให้บุคลากรในทางสาธารณสุขได้รับค่าตอบแทนสูงขึ้น

๔.๙ ส่งเสริมการสาธารณสุขให้ประชาชนได้รับบริการที่ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง

๕. นโยบายด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม

พรรคเสรีธรรมตระหนักในบทบาทและความสำคัญของผู้ใช้แรงงานในการพัฒนาประเทศ และสามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้ประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และภาคเอกชน ในการส่งเสริมและสนับสนุนผู้ใช้แรงงานได้มีความรู้ ความสามารถ คุณธรรม ความเข้าใจอันดีระหว่างผู้ใช้แรงงานด้วยกัน ระหว่างผู้ใช้แรงงานและฝ่ายนายจ้าง และสนับสนุนให้ได้รับค่าจ้างและสวัสดิการที่เหมาะสมและเป็นธรรม

๕.๑ ส่งเสริมให้ผู้ใช้แรงงานมีสิทธิและเสรีภาพ และมีสวัสดิการได้อย่างทั่วถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การประกันสังคม รวมทั้งมีการคุ้มครองสิทธิประโยชน์และความสะดวกของผู้ใช้แรงงานในการรับบริการสวัสดิการนั้น ๆ อย่างเต็มที่ พัฒนากลไกในการส่งเสริมและพิทักษ์สิทธิประโยชน์ของผู้ใช้แรงงาน เช่น สหภาพแรงงาน เป็นต้น

๕.๒ เสริมสร้างระบบแรงงานสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพทั้งระบบทวิภาคีและระบบไตรภาคีเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งจะสามารถช่วยลดปัญหาความขัดแย้งอันอาจนำไปสู่ความสูญเสียทางเศรษฐกิจได้

๕.๓ ส่งเสริมให้มีการวางแผนทรัพยากรกำลังคน ทั้งระยะสั้นและระยะยาว รวมทั้งมีการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพแรงงาน ทั้งแรงงานที่ไร้ฝีมือและแรงงานที่มีฝีมือ

๕.๔ สร้างและพัฒนาหลักประกันด้านสวัสดิภาพสวัสดิการและรายได้ให้แก่ผู้ใช้แรงงานตลอดเวลา เพื่อให้สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรี และสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

๕.๕ คุ้มครองแรงงานเด็ก เยาวชน และสตรีมิให้ถูกเอารัดเอาเปรียบทั้งในด้านสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล และสิทธิประโยชน์ในด้านสภาพการจ้าง เงินเดือน ค่าตอบแทนในรูปแบบต่าง ๆ และลักษณะงาน รวมทั้งการกำจัดการเอารัดเอาเปรียบ และการกดขี่ผู้ใช้แรงงานเหล่านั้นอีกด้วย

๕.๖ คุ้มครองและพัฒนาเด็ก เยาวชน ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของครอบครัว และความเข้มแข็งของชุมชน

๕.๗ จัดให้มีการสงเคราะห์คนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการ หรือทุพพลภาพและผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และพึ่งตนเองได้

๖. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๖.๑ ส่งเสริมและสนับสนุน การวิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีวิทยาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรม เกษตรกรรม การบริการ รวมทั้งการแก้ไขและการป้องกันปัญหาสำคัญของประเทศ

๖.๒ เร่งรัดพัฒนาบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุน และส่งเสริมนักวิจัยและนักวิทยาศาสตร์ที่มีผลงานดีเด่น และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง

๖.๓ สนับสนุนการบริการด้านข้อมูลสารสนเทศ และการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๔ พัฒนามาตรฐานและเครื่องมือในการวัดหรือทดสอบ เพื่อส่งเสริมกิจการด้านอุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งออกและทดแทนการนำเข้าสินค้าที่จำเป็นเพื่อการพัฒนาประเทศ

๖.๕ สนับสนุนส่งเสริม และขยายความร่วมมือ ระหว่างภาครัฐกับเอกชน ทั้งภายในและต่างประเทศ เพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งมีการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ สูงสุดในการพัฒนาประเทศ

๖.๖ ส่งเสริมและพัฒนาวิธีการ หรือกระบวนการที่จะจัดหาและนำเทคโนโลยีใหม่มาประยุกต์ใช้ กับอุตสาหกรรม การค้า การบริหาร เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาฐานความรู้ทางเทคโนโลยีภายในประเทศ

๗. นโยบายด้านการพลังงานและสิ่งแวดล้อม

๗.๑ ส่งเสริมให้มีการศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ และวิจัย เพื่อแสวงหาพลังงานธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพลังงานจากแสงอาทิตย์ รวมทั้งมีการส่งเสริมให้มีการใช้พลังงานอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ ทุกด้าน

๗.๒ เร่งรัด และวางมาตรการ เพื่อลดปัญหามลพิษที่เกิดจากกิจการอุตสาหกรรมการผลิตและการใช้พลังงาน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมต่อชุมชนรวมทั้งกิจการอื่น ๆ

๗.๓ เร่งรัดให้มีการพัฒนาพลังงานและแหล่งน้ำในภูมิภาคและชนบท โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผันน้ำจากแม่น้ำสายสำคัญ ๆ มาใช้ประโยชน์ให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มผลผลิต และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๗.๔ พัฒนาความร่วมมือ ระหว่างภาครัฐ เอกชน องค์กรอาสาสมัคร และประชาชนในพื้นที่ ให้สามารถดำเนินการร่วมกันในการกำจัดป้องกันและรักษาสิ่งแวดล้อมของประเทศให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

๗.๕ จัดตั้งระบบข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเร่งรัดการประชาสัมพันธ์ และการให้ความรู้ความเข้าใจในความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม แก่สถานประกอบการ นักเรียน นิสิต นักศึกษา และประชาชนโดยทั่วไป

๗.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสงวน บำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จาก ทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลรวมทั้งมีส่วนร่วมในการส่งเสริม บำรุงรักษา และคุ้มครอง คุณภาพสิ่งแวดล้อมตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนควบคุม และกำจัดภาวะมลพิษ ที่มีผลต่อ สุขภาพอนามัย สวัสดิภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน

๘. นโยบายด้านการพัฒนาเมืองและชนบท

พรรคเสรีธรรมตระหนักดีว่าการพัฒนาประเทศที่ผ่านมาขาดความสมดุลเป็นอย่างมากทั้งระหว่าง การเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ยิ่งไปกว่านั้นยังจะเห็นได้อย่างชัดเจน ในความแตกต่างระหว่างเมืองใหญ่กับ ชนบท ซึ่งความแตกต่างดังกล่าวได้ก่อให้เกิดปัญหาตามมาอีกมากมาย ทั้งในเมืองและในชนบทอีกด้วย จึงจำเป็น จะต้องเน้นการพัฒนาให้เกิดความสมดุลในทุก ๆ ด้านและทั้งการพัฒนาเมืองและชนบทควบคู่กันไปเสมอ

๘.๑ การพัฒนากรุงเทพฯ และเมืองใหญ่อื่น ๆ

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการวางผังเมือง และการบังคับใช้เพื่อการใช้ประโยชน์จากที่ดินให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทั้งในกรุงเทพมหานคร และเมืองใหญ่อื่น ๆ เช่น เชียงใหม่ สงขลา นครศรีธรรมราช ขอนแก่น อุบลราชธานี อุตรธานี ภูเก็ต ร้อยเอ็ด และนครราชสีมา เป็นต้น

(๒) พื้นฟูบูรณะกรุงเทพมหานครและเมืองใหญ่ ด้วยการเร่งรัดการเพิ่มผิวจราจรทั้งบนดิน เหนือดิน และได้ดิน ให้ทันต่อจำนวนยานพาหนะที่เพิ่มขึ้น มีการจัดปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิเศษ มีการจัดหาที่อยู่อาศัยให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนในชุมชนแออัด รวมทั้งจัดปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิภาพและความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนปัญหาหมอกเมฆในสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการจัดหาแหล่งพักผ่อนและสวนสาธารณะให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนอีกด้วย

(๓) ให้มีการวางแผน การจราจรขนส่งอย่างเป็นระบบขนส่งมวลชน รวมทั้งมีการก่อสร้างโครงข่ายระบบถนนสายหลักและสายรอง เพื่อเชื่อมโยงระหว่างกรุงเทพมหานครกับปริมณฑล และระหว่างเมืองใหญ่กับเมืองบริวารได้อย่างเป็นระบบ เพื่อการระบายยานพาหนะได้อย่างสอดคล้องกับความจำเป็น

(๔) สนับสนุนภาคเอกชนได้เข้ามามีบทบาทร่วมกับภาครัฐในโครงการฟื้นฟูกรุงเทพมหานครและเมืองใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างที่อยู่อาศัยราคาถูก ด้วยการส่งเสริมการลงทุนที่ได้รับสิทธิพิเศษ และการจัดหาเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ รวมทั้งการจัดหาบริการสาธารณสุขปฐมภูมิ และสาธารณสุขการให้เพียงพอ

(๕) สนับสนุนให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่มีความพร้อมได้โยกย้ายไปตั้งที่ทำการนอกกรุงเทพมหานครและเมืองใหญ่ โดยการสร้างศูนย์ราชการหรือเมืองใหม่ เพื่อระบายความแออัดในด้านต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานครและเมืองใหญ่เหล่านั้น

๘.๒ การพัฒนาชนบท

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการกระจายระบบบริการพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบสื่อสารโทรคมนาคม ประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ และสาธารณสุขปฐมภูมิและสาธารณสุขการอื่น ๆ ไปสู่ภูมิภาคตำบลและหมู่บ้านอย่างทั่วถึงและเพียงพอ เพื่อเป็นพื้นฐานรองรับการพัฒนาชนบทในด้านต่าง ๆ

(๒) จัดบริการพื้นฐานทางการศึกษา สาธารณสุข และสังคมด้านอื่น ๆ ได้แก่ สถานศึกษาที่มีคุณภาพและมีชื่อเสียงดี สถานพยาบาลที่มีคุณภาพ และมีจำนวนมากพอกับความจำเป็นและความต้องการของประชาชนในชนบทอย่างแท้จริง

(๓) ส่งเสริมให้มีการสร้างงานในชนบทเพื่อสกัดกั้นการอพยพแรงงานจากชนบท เข้าสู่กรุงเทพมหานครและเมืองใหญ่ ซึ่งจะเป็นการสร้างความอบอุ่นของสมาชิกในครอบครัว และไม่ก่อให้เกิดปัญหาด้านอื่น ๆ ในแหล่งที่ผู้คนอพยพเข้าอยู่อาศัยอย่างแออัดยัดเยียดดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

(๔) ส่งเสริมการกระจายการลงทุนของภาคเอกชนในภูมิภาคด้วยมาตรการการส่งเสริมการลงทุนในด้าน การลดภาษีอากรเป็นพิเศษ และการให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ รวมทั้งสิทธิพิเศษอื่น ๆ

(๕) พัฒนาองค์กรชุมชนชนบทให้เข้มแข็งและมีศักยภาพพร้อมที่จะพึ่งตนเองได้ในอนาคต ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง การบริหาร และทางสังคม

๙. นโยบายด้านความมั่นคง

พรรคเสรีธรรมตระหนักในสถานการณ์ด้านความมั่นคงของโลก และของประเทศว่าได้เปลี่ยนแปลงไปหลังสงครามเย็นยุติลง แต่ความจำเป็นที่จะต้องเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเข้าใจอันดีกับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคนี้ ยังมีความจำเป็นจะต้องมีอยู่ จึงเห็นสมควรให้กำหนดนโยบายด้านความมั่นคงที่เป็นรูปธรรม

๙.๑ พัฒนาระบบโครงสร้างกองทัพให้มีขนาดเล็กกระทัดรัด แต่มีกำลังพลที่มีคุณภาพเข้มแข็ง และมีประสิทธิภาพ มีอาวุธยุทโธปกรณ์ที่ทันสมัยเพียงพอ พร้อมทั้งจะปกป้องและรักษาเอกราชอธิปไตย และผลประโยชน์ของชาติได้เป็นอย่างดี และมีเอกภาพ

๙.๒ ส่งเสริมบทบาทการเป็นทหารอาชีพและบทบาทของกองทัพในการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ รวมทั้งบทบาทในการปกป้องสิทธิประโยชน์ทางเศรษฐกิจทั้งทางบกและทางน้ำของชาติ รวมทั้งมีการพัฒนาระบบกำลังสำรองให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์

๙.๓ เปลี่ยนยุทธศาสตร์ทางการทหาร เป็นยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจการค้า และความสัมพันธ์ระหว่างภูมิภาคและระหว่างประเทศ

๙.๔ เพิ่มสวัสดิการและขวัญกำลังใจแก่ทหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งทหารผ่านศึก ทหารชั้นผู้น้อย ด้วยมาตรการทางการเงิน ค่าตอบแทน และสวัสดิการอื่น ๆ รวมทั้งการจัดให้มีการฝึกอาชีพให้มีความพร้อมที่จะไปประกอบอาชีพต่อไป

๙.๕ ปรับปรุงหลักสูตรของสถาบันการศึกษาของทหารให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของโลก และความเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศเสมอ รวมทั้งการให้ความสำคัญกับบทบาทและภารกิจของหน่วยทหารในต่างประเทศ

๑๐. นโยบายด้านการต่างประเทศ

พรรคเสรีธรรมยึดมั่นในพันธกรณีที่มีอยู่กับต่างประเทศ ตามสนธิสัญญาและกฎบัตรสหประชาชาติ รวมทั้งปฏิญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชน และความตกลงอื่น ๆ ที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกภาคี เพื่อเกียรติศักดิ์ศรีและความมั่นคงทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ทั้งนี้ เพื่อเสริมสร้างสภาพของประเทศไทยให้มีความก้าวหน้าและมีโอกาสเป็นศูนย์กลางทั้งทางด้านเศรษฐกิจการเงิน การคลัง การพาณิชย์ และการคมนาคม ในภูมิภาค

๑๐.๑ เสริมสร้างมิตรภาพ ความเข้าใจ และความร่วมมืออันดีกับนานาชาติทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๑๐.๒ ส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศคู่ค้าและประเทศต่าง ๆ ภายในระบบการค้าเสรี และการแข่งขันที่เป็นธรรม รวมทั้งมีบทบาทร่วมในการลดความขัดแย้งระหว่างประเทศ อันเนื่องมาจากปัญหาทางการค้า การลงทุน การถ่ายทอดเทคโนโลยี และการปกป้องทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศ

๑๐.๓ ส่งเสริมคุ้มครองการลงทุนและสิทธิประโยชน์ของคนไทย แรงงานไทย และธุรกิจภาคเอกชนในต่างประเทศ อย่างเต็มความสามารถ

๑๐.๔ ส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ วิชาการ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ศิลปะและวัฒนธรรมทั้งในระดับทวิภาคี และพหุภาคี รวมทั้งการเพิ่มบทบาทในการช่วยเหลือและสนับสนุนการพัฒนาประเทศแก่ประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศเพื่อนบ้าน

๑๐.๕ ผลักดันให้คนไทยและประเทศไทยได้แสดงบทบาทนำในเวทีสำคัญของโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นผู้นำองค์กรระหว่างประเทศ หรือการเป็นผู้นำในลักษณะงานอื่น เช่น การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น

ข้อบังคับพรรคเสรีธรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๓

โดยที่เป็นการสมควรที่ให้มีข้อบังคับพรรคเพื่อใช้ในการบริหารงาน คณะกรรมการบริหารพรรค โดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ จึงออกข้อบังคับพรรคไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคเสรีธรรม พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับพรรคนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองมีหนังสือแจ้งการตอบรับการเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับพรรคเสรีธรรม พ.ศ. ๒๕๓๗

(๒) ข้อบังคับพรรคเสรีธรรม ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๓๘

(๓) ข้อบังคับพรรคเสรีธรรม ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๔๐

บรรดาประกาศ คำสั่ง ระเบียบ ข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีกำหนดไว้ในข้อบังคับนี้หรือที่ขัดแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ให้หัวหน้าพรรคเสรีธรรมเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ คำสั่งระเบียบใด ๆ ตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับนี้เรียกว่า “พรรคเสรีธรรม” ใช้อักษรย่อว่า “สธ.” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “LIBERAL DEMOCRATIC PARTY” ใช้อักษรย่อว่า “LDP”

ข้อ ๖ ภาพเครื่องหมายพรรค เป็นภาพลักษณะวงกลม ๒ วงซ้อนกันมีรูปช้างเผือกประดับ อยู่ภายในวงกลม

สัญลักษณ์และความหมายของพรรค

พื้นสีน้ำเงิน หมายถึง เสถียรภาพและความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ

พื้นสีขาว หมายถึง ความบริสุทธิ์และสันติธรรม

พื้นสีแดง หมายถึง ดวงอาทิตย์ พลังสร้างชีวิตและความเจริญรุ่งเรือง

ช้างเผือกสีขาว หมายถึง สัญลักษณ์แห่งความดีงามอันประเสริฐ

ช่อมะกอก ๔ ใบ หมายถึง ปฏิญญา ๔ ประการ ของพรรคเสรีธรรม ซึ่งเป็นปรัชญาขั้นมูลฐานของพรรคเสรีธรรม อันเสมือนเข็มทิศชี้ทางการดำเนินงานทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ดังนี้

(๑) เกิดทุนสถาบันพระมหากษัตริย์ เป็นประมุขและมิ่งขวัญของชาติและปวงชนชาวไทย

(๒) ยึดถือการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขส่งเสริมการกระจายอำนาจโดยวิธีการเลือกตั้ง

(๓) ดำเนินนโยบายเศรษฐกิจเสรีนิยม คู่เมืองเกษตรกรรมและผู้ด้อยโอกาสทางสังคมส่งเสริมระบบสหกรณ์ เพื่อสร้างสรรค์สังคมให้เป็นธรรม

(๔) ยึดมั่นแนวทาง “สันติธรรม” อันหมายถึง วิถีทางแห่งสันติวิธีกับหลักเหตุผลบนพื้นฐานแห่งความชอบธรรมเป็นหลักในการปกครอง การบริหารและการสร้างสรรค์ชาติ

เมื่อรวมกันแล้วมีความหมายว่า สัญลักษณ์อันดังาม โดยมีความบริสุทธิ์และสันติธรรมเป็นเข็มทิศชี้นำประเทศชาติไปสู่ความมั่นคง เจริญรุ่งเรืองทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม

ข้อ ๗ สำนักงานใหญ่พรรคเสรีธรรม ตั้งอยู่ที่เลขที่ ๑๑๓๓/๑๖-๑๗ ถนนเทอดดำริ แขวงถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐

หมวด ๒

สมาชิกพรรค

ข้อ ๘ สมาชิกของพรรคประกอบด้วย

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์

(๒) สมาชิกสามัญ

ข้อ ๙ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ ผู้มีอุปการะคุณต่อพรรคหรือเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาต่าง ๆ ที่คณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติเชิญให้เข้าเป็นสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๐ สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่สมัครเข้าเป็นสมาชิกของพรรคตามข้อบังคับนี้และคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้รับเข้าเป็นสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๑ สมาชิกสามัญ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ ในวันยื่นใบสมัคร

(๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๔) ไม่วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๕) ไม่เป็นผู้ที่ถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล หรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๖) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

(๗) ไม่เป็นบุคคลผู้ซึ่งศาลได้สั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือ

บุคคลล้มละลาย

(๘) ไม่เคยกระทำความผิดต่อคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก เว้นแต่เป็นผู้ที่พ้นโทษมาแล้วเป็นเวลากว่าห้าปี ความผิดฐานลหุโทษ หรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท

(๙) ไม่เป็นผู้ติดยาเสพติด

(๑๐) เป็นผู้เลื่อมใสในอุดมการณ์และนโยบายของพรรค

ข้อ ๑๒ การสมัครเป็นสมาชิกสามัญให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคต่อเลขาธิการพรรค ณ สำนักงานใหญ่พรรค หรือประธานสาขาพรรค ณ ที่ทำการสาขาพรรค แล้วแต่กรณี หรือสมัครเป็นสมาชิกพรรคตามระเบียบที่กรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๑๓ เมื่อเลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรคได้รับใบสมัครแล้ว ให้เลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรคนำเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค เพื่อพิจารณารับหรือไม่รับผู้สมัครนั้นเป็นสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๔ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้รับหรือไม่รับเป็นสมาชิกพรรคแล้ว ให้เลขาธิการพรรคแจ้งให้ผู้สมัครทราบ หากมีมติให้รับเป็นสมาชิกพรรคให้ลงทะเบียนผู้นั้นเป็นสมาชิกสามัญ พร้อมกับออกบัตรประจำตัวสมาชิกให้ไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่มีผู้คัดค้านว่า ผู้สมัครเป็นสมาชิกสามัญผู้ใดขาดคุณสมบัติ ตามข้อ ๑๑ หรือไม่เหมาะสมที่จะเป็นสมาชิกของพรรค ให้ผู้คัดค้านทำคำคัดค้านเป็นหนังสือ พร้อมทั้งระบุเหตุผลแห่งการคัดค้านยื่นต่อเลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรค

เมื่อได้รับคำคัดค้านแล้วให้รับนำเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค เพื่อประกอบการพิจารณาในการรับสมัครเป็นสมาชิกสามัญหรือการเป็นสมาชิกสามัญรายนั้น

ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิก หรือให้สมาชิกผู้ใดพ้นจากการเป็นสมาชิกให้แจ้งให้ผู้ผู้นั้นทราบ ภายใน สิบห้าวัน นับแต่วันที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติ

ข้อ ๑๖ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคเริ่มต้นนับตั้งแต่วันที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เชิญหรือรับเข้าเป็นสมาชิก หรือนับแต่วันที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด แต่การกำหนดให้มีสมาชิกภาพเป็นการย้อนหลังจากวันที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้รับเป็นสมาชิกจะกระทำมิได้

ข้อ ๑๗ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากการเป็นสมาชิกพรรค

(๔) ที่ประชุมร่วมกันระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค มีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวน คณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมดให้พ้นจากการเป็นสมาชิกของพรรคในกรณีที่สมาชิกของพรรคเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการลงมตินี้ให้กระทำโดยวิธีลับ

(๕) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๑๑

ข้อ ๑๘ สมาชิกพรรคที่ประสงค์จะลาออกจากพรรคให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อหัวหน้าพรรค

ข้อ ๑๙ ให้หัวหน้าพรรคจัดทำทะเบียนสมาชิกให้ตรงตามความเป็นจริงเก็บรักษาไว้ ณ ที่ทำการพรรค พร้อมทั้งจะให้นายทะเบียน หรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายตรวจสอบได้ ให้หัวหน้าพรรคแจ้งจำนวนสมาชิกที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงในรอบปีปฏิทินที่ผ่านมาพร้อมด้วยรายชื่อ อาชีพ และที่อยู่ของสมาชิกดังกล่าว ต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเดือนมกราคมของทุกปี

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิก

ข้อ ๒๐ สมาชิกพรรคมีสิทธิเข้าร่วมประชุมชี้แจง แสดงความคิดเห็นในที่ประชุมใหญ่ของพรรค

ข้อ ๒๑ นอกจากสิทธิตามข้อ ๒๐ แล้ว สมาชิกสามัญมีสิทธิดังต่อไปนี้

(๑) สมัครรับเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารพรรค

(๒) ขอสมัครรับเลือกตั้งหรือเสนอชื่อบุคคลอื่นเป็นตัวแทนในการสมัครรับเลือกตั้งในนามพรรค

ในการเลือกตั้งทุกระดับ

(๓) ได้รับคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(๔) สิทธิอื่น ๆ ที่ระบุไว้ในข้อบังคับนี้ หรือตามที่กฎหมายบัญญัติสิทธิดังกล่าวมานี้ต้องอยู่ภายใต้ข้อบังคับพรรค มติ ระเบียบหรือคำสั่งแห่งกิจการนั้น ๆ

ข้อ ๒๒ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติตามข้อบังคับพรรค มติ คณะกรรมการบริหารพรรค ระเบียบและคำสั่งของพรรค

(๒) สนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมทางการเมือง และเผยแพร่นโยบายของพรรคให้แพร่หลาย

(๓) สนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค

(๔) ดำรงไว้ซึ่งความสามัคคี ตลอดจนให้ความร่วมมือและช่วยเหลือในกิจการต่าง ๆ อันจะนำมายังความเจริญก้าวหน้า ชื่อเสียง และเกียรติคุณของพรรค

(๕) ชำระค่าบำรุงพรรค เว้นแต่สมาชิกกิตติมศักดิ์

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคที่มีต่อสมาชิก

และการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชน

ข้อ ๒๓ พรรคจะปฏิบัติต่อสมาชิกด้วยความเสมอภาค โดยคำนึงถึงสิทธิขั้นมูลฐานของบุคคลเป็นหลัก

ข้อ ๒๔ พรรคจะดำเนินการให้การศึกษาทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม แก่สมาชิกพรรคและประชาชน ให้สมาชิกพรรคและประชาชนมีความรู้ ความสามารถ มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ และ

(๑) ให้สมาชิกพรรคและประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของพรรคทุกประเภท รวมทั้งได้รับเอกสารทางวิชาการ และเอกสารเผยแพร่จากพรรค

(๒) ให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกพรรคและประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากไม่ได้รับความเป็นธรรม

(๓) จัดการประชุมสัมมนาทางวิชาการให้แก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร

หมวด ๔

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๕ สมาชิกพรรคต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับพรรค มติกรรมการบริหารพรรค ระเบียบ และคำสั่งของพรรค ตลอดจนสนับสนุนการดำเนินงานทางการเมืองของพรรค

ข้อ ๒๖ สมาชิกพรรคจะต้องรักษาชื่อเสียงและเกียรติคุณของพรรค

ข้อ ๒๗ สมาชิกพรรคต้องไม่ดำเนินการใด ๆ ในลักษณะที่ก่อให้เกิดการแตกแยกความสามัคคีภายในพรรค หรือนำความเสียหายมาสู่พรรค

ข้อ ๒๘ การดำเนินงานทางการเมือง สมาชิกพรรคจะต้องยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติเป็นสำคัญ

หมวด ๖

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๒๙ สมาชิกผู้ใดประพฤติผิดวินัย และจรรยาบรรณพรรค อาจได้รับโทษตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๓๐ การกล่าวหาว่า สมาชิกผู้ใดประพฤติผิดวินัย และจรรยาบรรณพรรคจะต้องมีสมาชิกเข้าชื่อร่วมกันไม่น้อยกว่าสิบคน ทำเป็นหนังสือยื่นต่อหัวหน้าพรรค

เมื่อได้รับหนังสือกล่าวหาแล้ว ให้หัวหน้าพรรคหรือบุคคลที่หัวหน้าพรรคมอบหมายดำเนินการสอบสวนโดยไม่ชักช้า เว้นแต่ในกรณีที่สมาชิกขาดการประชุมสภาโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือออกเสียงลงมติในการประชุมรัฐสภา หรือสภาผู้แทนราษฎรเป็นการฝ่าฝืนมติคณะกรรมการบริหารพรรค กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งจะเสนอให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาลงโทษโดยไม่ต้องมีการสอบสวนก็ได้

ในกรณีที่มีการสอบสวน ให้สอบสวนผู้กล่าวหาก่อน แล้วจึงสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาเมื่อเสร็จแล้วให้รวบรวมสำนวนพยานหลักฐาน และความเห็น เสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อพิจารณาต่อไป

ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปให้ปากคำต่อคณะกรรมการสอบสวนให้ทำการสอบสวนผู้กล่าวหาแต่เพียงฝ่ายเดียว

ข้อ ๓๑ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อกล่าวหาไม่มีมูลความจริง ก็ให้ยกข้อกล่าวหา หากเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดจริงก็ให้ลงโทษ

การลงมติให้ลงโทษให้ถือเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ หากเป็นการลงมติให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาให้พ้นจากการเป็นสมาชิกพรรค จะต้องมียกเว้นเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุมเว้นแต่การลงโทษสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้พ้นจากการเป็นสมาชิกพรรคจะต้องดำเนินการตามข้อ ๑๗ (๔)

ข้อ ๓๒ โทษที่สมาชิกพรรคอาจได้รับมีดังนี้

(๑) ว่ากล่าวตักเตือน

(๒) ภาคทัณฑ์

- (๓) ถูกระงับการใช้สิทธิ ตามข้อ ๒๐ และหรือข้อ ๒๑
- (๔) ให้พ้นจากการเป็นสมาชิกพรรค

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๓๓ ให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรคเลือกตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า คณะกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสิบเอ็ดคนและไม่เกินสี่สิบเก้าคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขธิการพรรค
- (๔) รองเลขธิการพรรค
- (๕) เทร่ญญิกพรรค
- (๖) โฆษกพรรค
- (๗) กรรมการบริหารพรรคอื่น ๆ

ข้อ ๓๔ กรรมการบริหารพรรค ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นสมาชิกสามัญของพรรค
- (๒) อายุไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เคยถูกศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ออกจากการเป็นหัวหน้าพรรคการเมือง คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือกรรมการบริหารพรรคการเมือง เพราะเหตุจากการกระทำการที่ฝ่าฝืนนโยบายพรรคการเมือง หรือข้อบังคับพรรคการเมืองอันอาจเป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐ หรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ เว้นแต่จะพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่ง

(๔) ไม่เคยเป็นหัวหน้าพรรคการเมือง คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือ กรรมการบริหารพรรคการเมือง ในพรรคการเมืองที่ถูกศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบพรรคการเมืองตามมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ เว้นแต่จะพ้นกำหนดห้าปีนับแต่วันที่พรรคการเมืองนั้นยุบไป

ข้อ ๓๕ ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ดำเนินการเลือกตั้งตามลำดับดังต่อไปนี้

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขธิการพรรค
- (๔) รองเลขธิการพรรค

- (๕) เทร่ญญิกพรรค
- (๖) โฆษกพรรค
- (๗) กรรมการบริหารพรรคอื่น ๆ

ข้อ ๓๖ คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี นับแต่วันที่ได้รับเลือกตั้งจากที่ประชุมใหญ่ของพรรคและอาจได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งอีก

ข้อ ๓๗ คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะเมื่อ

- (๑) ถึงคราวออกตามวาระ
- (๒) หัวหน้าพรรคลาออก
- (๓) คณะกรรมการบริหารพรรคว่างลงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด
- (๔) ที่ประชุมใหญ่ของพรรคมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของที่ประชุม

ข้อ ๓๘ กรรมการบริหารพรรคแต่ละคนพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) พ้นจากการเป็นสมาชิกพรรค
- (๔) ขาดการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ๓ ครั้งติดต่อกัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร

และคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออก

(๕) ที่ประชุมร่วมกันของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของที่ประชุม

(๖) ที่ประชุมใหญ่ของพรรคมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุม

(๗) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๑๑

ข้อ ๓๙ ถัารองหัวหน้าพรรค เลขานุการพรรค รองเลขานุการพรรค เทร่ญญิกพรรคโฆษกพรรคว่างลง หรือกรรมการบริหารพรรคอื่น ๆ ว่างลงถึงหนึ่งในสามของคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดและระยะเวลาที่คณะกรรมการบริหารพรรคดำรงตำแหน่งยังเหลืออยู่ไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรคเลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคแทนที่ว่างลงภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ว่างลง

กรรมการบริหารพรรคที่ได้รับเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างลงให้อยู่ในตำแหน่งเท่าที่ระยะเวลาที่กรรมการบริหารพรรคชุดเดิมเหลืออยู่

ข้อ ๔๐ ในกรณีที่คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๓๗ ให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรคเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่คณะกรรมการบริหารพรรคชุดเดิมพ้นจากตำแหน่ง

ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่จะเข้ารับหน้าที่

ข้อ ๔๑ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยเดือนละครั้ง โดยให้หัวหน้าพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค ซึ่งหัวหน้าพรรคมอบหมายเป็นผู้เรียกประชุม

ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน กรรมการบริหารพรรคจำนวนหนึ่งในสามของคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด อาจเข้าชื่อร่วมกันทำเป็นหนังสือยื่นต่อหัวหน้าพรรคให้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคได้

ถ้ามีการยื่นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคดังกล่าวข้างต้น ให้หัวหน้าพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค ซึ่งหัวหน้าพรรคมอบหมายเรียกประชุมภายในเจ็ดวัน นับแต่ได้รับหนังสือ

ถ้าไม่มีการเรียกประชุมภายในเจ็ดวัน ตามวรรคก่อน และกรรมการบริหารพรรคที่ยื่นหนังสือขอให้เรียกประชุมยังยืนยันที่จะให้มีการประชุม ก็ให้กรรมการบริหารพรรคจำนวนหนึ่งในสามนี้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดได้ แต่ให้แจ้งให้หัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคทราบก่อนว่า จะมีการเรียกประชุม

ข้อ ๔๒ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคจะต้องมีกรรมการบริหารพรรคเข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด จึงจะถือว่าเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๔๓ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค เมื่อหัวหน้าพรรคไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทนถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้เลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมแทน

ให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม

การลงมติของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงข้างมากของที่ประชุมเป็นเกณฑ์ ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๔ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย ข้อบังคับและมติของที่ประชุมใหญ่ของพรรค

(๒) กำหนดแนวทางและบริหารงานทั้งปวงของพรรค

(๓) พิจารณารับหรือไม่รับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรค

(๔) พิจารณาคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งทั้งแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้งในนามพรรค

(๕) แต่งตั้งหรือถอดถอนคณะที่ปรึกษาพรรค

(๖) จัดตั้งหรือยุบเลิกสาขาพรรค

(๗) ร่วมกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคมีมติให้กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่ง

(๘) ถอดถอนกรรมการสาขาพรรค หรือคณะกรรมการสาขาพรรค

(๙) ลงโทษสมาชิกพรรคที่กระทำความผิดวินัยและจรรยาบรรณ และข้อบังคับพรรค

(๑๐) ออกระเบียบ ข้อบังคับ มติพรรค คำสั่งต่าง ๆ เพื่อดำเนินการตามข้อบังคับพรรค

ข้อ ๔๕ หัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้รับผิดชอบการบริหารงานพรรค

(๒) เป็นผู้แทนของพรรคในกิจการอันเกี่ยวกับบุคคลภายนอกและจะมอบหมายเป็นหนังสือให้กรรมการบริหารพรรคคนหนึ่งหรือหลายคนทำการแทนก็ได้

(๓) แต่งตั้งบุคคลใด หรือ คณะกรรมการให้ดำเนินการใด ๆ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๔) อำนาจและหน้าที่อื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายหรือข้อบังคับนี้

รองหัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ช่วยควบคุมดูแลกิจการของพรรคตามที่หัวหน้าพรรคมอบหมายและทำหน้าที่แทนหัวหน้าพรรค เมื่อหัวหน้าพรรคไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้หรือตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง

ข้อ ๔๖ เลขธิการพรรค มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารงานของพรรค

(๒) จัดการประชุมใหญ่ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค การประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

(๓) อำนาจหน้าที่ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

รองเลขธิการพรรคมีอำนาจหน้าที่ช่วยบริหารงานพรรคตามที่เลขธิการพรรคมอบหมายและทำหน้าที่แทนเลขธิการพรรคเมื่อเลขธิการพรรคไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้หรือตำแหน่งเลขธิการพรรคว่างลง

ข้อ ๔๗ เทรญญิกพรรค มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดการ ควบคุม ดูแลการเงินและทรัพย์สินของพรรค

(๒) จัดทำบัญชีตามข้อ ๔๗

ข้อ ๔๘ โฆษกพรรคมีอำนาจหน้าที่ในการแถลง เผยแพร่ผลงาน ข่าวสารของพรรคต่อสาธารณชนตลอดจนชี้แจงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ข้อ ๔๙ กรรมการบริหารพรรคอื่น ๆ ตามข้อ ๓๕ (๗) มีอำนาจหน้าที่ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๕๐ ให้มีสำนักงานอำนวยการพรรคซึ่งผู้อำนวยการพรรคเป็นผู้รับผิดชอบขึ้นตรงต่อเลขธิการพรรค

สำนักงานอำนวยการพรรค มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงานด้าน

(๑) อุดมการณ์

(๒) งานการเงินและทรัพย์สิน

(๓) งานทะเบียน

(๔) การประสานงานกับสาขาพรรค

(๕) งานอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบหรือมอบหมาย

ข้อ ๕๑ ให้มีคณะที่ปรึกษาพรรคประกอบด้วย ประธานที่ปรึกษาและที่ปรึกษากิจการงานหนึ่ง โดยกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้เสนอ และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๕๒ คณะที่ปรึกษาพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) เข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการบริหารพรรค
- (๒) ให้คำปรึกษา เสนอแนะแก่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรค
- (๓) ทำหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
- (๔) เข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ในการจัดตั้งหรือเข้าร่วมรัฐบาลกับพรรคการเมืองอื่น ๆ

หมวด ๘

สาขาพรรค

ข้อ ๕๓ ในท้องที่ใดที่มีสมาชิกสามัญของพรรค และมีความพร้อมที่จะจัดตั้งสาขาพรรคได้ ให้สมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาพรรคไม่น้อยกว่าเจ็ดคน ขออนุมัติจัดตั้งสาขาพรรคต่อหัวหน้าพรรคเพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณา

การอนุมัติหรือไม่อนุมัติให้จัดตั้งสาขาพรรคเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารพรรค ภายในเวลาสิบปี นับแต่ข้อบังคับนี้มีผลบังคับ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคให้แล้วเสร็จอย่างน้อยสิบสาขาพรรค

ข้อ ๕๔ เมื่อมีการอนุมัติให้จัดตั้งสาขาพรรคในท้องที่ใดแล้ว ให้จัดให้มีการประชุมใหญ่สมาชิกสาขาพรรคในท้องที่นั้น ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งสาขาพรรคเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรค

ให้หัวหน้าพรรคมีหนังสือแจ้งการจัดตั้งสาขาพรรคต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่จัดตั้งสาขาพรรคแล้วเสร็จ

ข้อ ๕๕ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่งซึ่งที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญในสาขาพรรคนั้น จำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน แต่ไม่เกินสิบห้าคน ประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เภรัญญิกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ

การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคให้เลือกตั้งประธานสาขาพรรคก่อนแล้ว จึงเลือกตั้งตำแหน่งอื่น ๆ ตามลำดับที่กำหนดไว้

ข้อ ๕๖ คณะกรรมการสาขาพรรคให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งอีกต่อไปได้

ข้อ ๕๗ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะเมื่อ

- (๑) อยู่ในตำแหน่งครบสองปี
- (๒) คณะกรรมการสาขาพรรคลาออก
- (๓) ตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคว่างลงเกินกึ่งหนึ่งของคณะกรรมการสาขาพรรคทั้งหมด
- (๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงสองในสามของที่ประชุม

ข้อ ๕๘ นอกจากถึงคราวออกตามวาระแล้ว กรรมการสาขาพรรคแต่ละคนพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) พ้นจากการเป็นสมาชิกพรรค
- (๔) คณะกรรมการสาขาพรรคมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของของที่ประชุม
- (๕) ขาดการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคติดต่อกันสามครั้ง โดยไม่มีเหตุอันสมควรและ

คณะกรรมการสาขาพรรคมีมติให้ออก

- (๖) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๑๑

ข้อ ๕๙ ถ้าคณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง และให้นำข้อบังคับข้อ ๔๐ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคตามข้อ ๕๕ (๑) - (๖) ตำแหน่งใดว่างลงและไม่มีผู้ทำหน้าที่แทน ให้คณะกรรมการสาขาพรรคเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งตามข้อ ๕๕ (๗) ทำหน้าที่แทนในตำแหน่งที่ว่างลง

ข้อ ๖๐ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคเห็นสมควร โดยให้ประธานสาขาพรรคหรือผู้ซึ่งประธานสาขาพรรคมอบหมายเป็นผู้เรียกประชุมการดำเนินการประชุม การลงคะแนนเสียงในที่ประชุมกรรมการสาขาพรรคให้ใช้ระเบียบการประชุมของคณะกรรมการบริหารพรรคโดยอนุโลม

ข้อ ๖๑ ให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคปีละครั้ง ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน คณะกรรมการสาขาพรรคอาจจัดให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญหรือสมาชิกสามัญของสาขาพรรคไม่น้อยกว่าห้าสิบคน เข้าชื่อกันทำเป็นหนังสือร้องขอต่อประธานสาขาพรรคให้มีการประชุมได้

ในกรณีที่มีการร้องขอให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ คณะกรรมการสาขาพรรคจะต้องจัดให้มีการประชุมภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องขอ

การดำเนินการประชุม การลงคะแนนเสียงในที่ประชุมให้ดำเนินการตามระเบียบการประชุมใหญ่ของพรรคโดยอนุโลม การประชุมใหญ่ของสาขาพรรคจะต้องมีสมาชิกสามัญของพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๖๒ ในการจัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคให้คณะกรรมการสาขาพรรคกำหนดวัน เวลา สถานที่ประชุม ระเบียบวาระและให้ประธานสาขาพรรคแจ้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสามัญสาขาพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายให้กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งเป็นผู้แทนเข้าร่วมประชุมใหญ่สาขาพรรค เพื่อให้คำปรึกษาแนะนำ ให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับ

ข้อ ๖๓ คณะกรรมการสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายและข้อบังคับของพรรค
- (๒) เผยแพร่นโยบายและกิจกรรมต่าง ๆ ของพรรค
- (๓) ให้คำแนะนำต่อคณะกรรมการบริหารพรรคในการคัดเลือกสมาชิกพรรคเข้าสมัครรับเลือกตั้ง

ตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกสภาท้องถิ่นต่าง ๆ

- (๔) จัดหาสมาชิกเพิ่มเติม
- (๕) บริหารงานด้านการเงินของสาขาพรรค
- (๖) ดำเนินงานต่าง ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ข้อ ๖๔ ประธานสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) รับผิดชอบการบริหารงานของสาขาพรรค
- (๒) เป็นผู้แทนของสาขาพรรคและจะมอบหมายให้กรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งทำการแทนก็ได้
- (๓) หน้าที่อื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ และตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

รองประธานสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่ช่วยควบคุมดูแลการบริหารงานของสาขาพรรคตามที่ประธานสาขาพรรคมอบหมาย และทำหน้าที่แทนเมื่อประธานสาขาพรรคไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้หรือตำแหน่งประธานสาขาพรรคว่างลง

ข้อ ๖๕ เลขานุการสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) บริหารงานของสาขาพรรค
- (๒) จัดการประชุมใหญ่และการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค
- (๓) หน้าที่อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

รองเลขานุการสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่ช่วยบริหารงานของสาขาพรรคตามที่เลขานุการสาขาพรรคมอบหมายและทำหน้าที่แทนเมื่อเลขานุการสาขาพรรคไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้หรือตำแหน่งเลขานุการสาขาพรรคว่างลง

ข้อ ๖๖ เทรียญกิจสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดการ ควบคุม ดูแล การเงินและทรัพย์สินของสาขาพรรค
- (๒) จัดทำบัญชีตามข้อ ๘๗ ของสาขาพรรค

ข้อ ๖๗ โฆษกสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่ในการแถลงเผยแพร่ผลงาน ข่าวสาร ของพรรค และสาขาพรรคต่อสาธารณชน ตลอดจนชี้แจงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพรรคและสาขาพรรค ตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

ข้อ ๖๘ กรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ ตามข้อ ๕๕ (๗) มีอำนาจหน้าที่ตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคกำหนด

หมวด ๔ การประชุมใหญ่

ข้อ ๖๙ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคประจำปีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปี

ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนคณะกรรมการบริหารพรรคอาจเรียกประชุมใหญ่วิสามัญก็ได้ หรือสมาชิกสามัญของพรรคไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคนของสมาชิกพรรคทั้งหมดอาจเข้าชื่อร่วมกันทำเป็นหนังสือร้องขอต่อหัวหน้าพรรคให้เปิดประชุมใหญ่วิสามัญก็ได้

ในกรณีที่สมาชิกสามัญของพรรคร้องขอให้เปิดประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคสอง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาว่าจะจัดให้มีการประชุมหรือไม่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องขอ

ข้อ ๗๐ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ ระเบียบวาระการประชุมใหญ่ และให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้สมาชิกสามัญผู้เข้าประชุมทราบล่วงหน้าก่อนการประชุมไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

ระเบียบวาระการประชุมใหญ่สามัญอย่างน้อยจะต้องมีเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารพรรคในรอบหนึ่งปี

(๒) ฐานะการเงินของพรรคและงบดุล

ข้อ ๗๑ ที่ประชุมใหญ่ของพรรคและผู้มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมใหญ่ของพรรคประกอบด้วย

(๑) คณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) ผู้แทนของสาขาพรรค

(๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

(๔) รัฐมนตรีของพรรค

(๕) ผู้แทนสมาชิกพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ผู้มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนหากดำรงตำแหน่งหลายฐานะในคราวเดียวกันให้มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเพียงฐานะเดียว

ข้อ ๗๒ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญของพรรคจะต้องมีผู้มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน จากผู้มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าผู้มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนมาประชุมไม่ครบองค์ประชุม ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมใหม่ภายในสามสิบวัน นับแต่วันประชุมครั้งแรก

ในการประชุมครั้งหลังนี้ หากผู้มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนการประชุมไม่ครบองค์ประชุมก็ให้ดำเนินการประชุมต่อไปได้เสมือนหนึ่งว่าครบองค์ประชุม

ข้อ ๗๓ ให้เลขาธิการพรรคเป็นผู้จัดการประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญของพรรค

ข้อ ๗๔ ในการประชุมใหญ่ของพรรค ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม แต่ถักรองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้เลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๗๕ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคออกระเบียบการประชุมใหญ่ของพรรค หากมิได้มีการออกระเบียบไว้ให้ใช้ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรโดยอนุโลม

ข้อ ๗๖ กิจการที่จะต้องกระทำในที่ประชุมใหญ่ของพรรค ได้แก่

- (๑) การเลือกตั้งหัวหน้าพรรค รองหัวหน้าพรรค เลขาธิการพรรค รองเลขาธิการพรรค เทรียญภิกพรรค โฆษกพรรค และกรรมการบริหารพรรค
- (๒) เปลี่ยนแปลงแก้ไขนโยบาย หรือข้อบังคับพรรค
- (๓) รับรองงบดุลประจำปี
- (๔) การรวมพรรคการเมือง
- (๕) กิจการอื่น ๆ ที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมาย ข้อบังคับพรรค และประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง

หมวด ๑๐

การคัดเลือกสมาชิกเข้าสมัครรับเลือกตั้ง และการร่วมจัดตั้งรัฐบาล

ข้อ ๗๗ คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาคัดเลือกสมาชิกสามัญของพรรคเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้งหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นต่าง ๆ แต่ทั้งนี้ไม่ตัดสิทธิของสมาชิกสามัญของพรรคที่จะเสนอตนเองหรือผู้อื่นให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณา

ในการคัดเลือกดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคคำนึงถึงความรู้ความสามารถ ความซื่อสัตย์สุจริต ประสิทธิภาพและคุณธรรมของสมาชิกเป็นหลัก

ข้อ ๗๘ สมาชิกของพรรคจะสมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๗๙ การจัดตั้งหรือเข้าร่วมรัฐบาลกับพรรคการเมืองอื่น ๆ ให้เป็นไปตามมติที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ในการคัดเลือกบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือตำแหน่งทางรัฐสภา ให้หัวหน้าพรรค เลขาธิการพรรค และประธานที่ปรึกษาพรรค ร่วมกันเสนอรายชื่อให้ที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคให้ความเห็นชอบโดยใช้หลักเกณฑ์ในการพิจารณา ดังต่อไปนี้

- (๑) อาวุโสทางการเมือง
- (๒) ความรู้ ความสามารถ ความซื่อสัตย์สุจริต ประสบการณ์ และคุณธรรม
- (๓) การเสียสละทำงานให้กับพรรค

ในการคัดเลือกบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี ให้คัดเลือกจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของ พรรคเข้าดำรงตำแหน่งไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนตำแหน่งทั้งหมดที่จะพึงมี

หมวด ๑๑

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน

ข้อ ๘๐ รายได้ของพรรคประกอบด้วย

- (๑) ค่าบำรุงสมาชิกพรรค
- (๒) ทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้พรรค
- (๓) เงินสนับสนุนพรรคจากรัฐ
- (๔) ดอกผลของทรัพย์สินพรรค
- (๕) รายได้อื่น ๆ

การรับและเบิกจ่ายเงินของพรรค และสาขาพรรค ให้เป็นไปตามระเบียบที่กรรมการบริหารพรรค กำหนด

ข้อ ๘๑ เมื่อมีการบริจาคแก่พรรค ให้พรรคออกหลักฐานการรับบริจาคให้แก่ผู้บริจาคตาม แบบที่คณะกรรมการเลือกตั้งกำหนด และให้พรรคเปิดเผยรายชื่อผู้บริจาคและจำนวนเงินที่ได้รับการบริจาคตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการเลือกตั้งกำหนด

ข้อ ๘๒ ให้หัวหน้าพรรคจัดให้มีบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค ซึ่งต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ที่อยู่ จำนวนเงิน และรายการทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ ของผู้บริจาคทุกราย ในกรณีที่เป็นการบริจาคผ่านทางสมาชิกให้ระบุชื่อสมาชิกผู้รับการบริจาคด้วย

(๒) วัน เดือน ปี ที่รับบริจาค

(๓) สำเนาหลักฐานการรับบริจาค

ในกรณีที่การบริจาคเป็นการให้ หรือให้ใช้ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ให้ คิดมูลค่าโดยคำนวณตามอัตราค่าเช่าหรือค่าตอบแทนตามปกติในท้องที่นั้นหรือค่าของสินค้านั้นก่อนจึงบันทึกลงใน บัญชีและในกรณีที่ไม้อาจคิดมูลค่าได้ให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นนั้นให้ชัดเจนเท่าที่ จะกระทำได้

ข้อ ๘๓ หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค และสมาชิกพรรคซึ่งได้รับการบริจาคต้องส่งทรัพย์สินเข้าบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคตามข้อ ๘๓ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการบริจาค

ข้อ ๘๔ บรรดาเงินที่พรรคได้รับการบริจาคมา ให้หัวหน้าพรรคและเหรัญญิกพรรคนำไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรค

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคและเหรัญญิกพรรคนำเงินไปฝากกับธนาคารพาณิชย์ ให้หัวหน้าพรรคแจ้งหมายเลขบัญชีของบัญชีเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชีพร้อมทั้งส่งสำเนาบัญชีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์รับรองแก่นายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้เปิดบัญชี

ข้อ ๘๕ ห้ามมิให้หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรคหรือสมาชิกพรรคผู้ใดกระทำการ ดังนี้

- (๑) รับเงิน หรือทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่เป็นการบริจาคโดยไม่เปิดเผย
- (๒) รับเงิน หรือทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากผู้ใด เพื่อกระทำการหรือสนับสนุน การกระทำอันเป็นการบ่อนทำลายความมั่นคงของราชอาณาจักร ราชบัลลังก์ เศรษฐกิจของประเทศ หรือราชการแผ่นดิน หรือกระทำการอันเป็นการก่อกวนหรือคุกคามความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือกระทำการอันเป็นการทำลายทรัพยากรของประเทศ หรือเป็นการบั่นทอนสุขภาพอนามัยของประชาชน
- (๓) รับเงิน หรือทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากนิติบุคคลผู้ไม่มีสัญชาติไทย
- (๔) รับเงิน หรือทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากนิติบุคคลตามกฎหมายต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจ หรือกิจการหรือจดทะเบียนสาขาอยู่ในหรือนอกราชอาณาจักร
- (๕) รับเงิน หรือทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากนิติบุคคลที่จดทะเบียนในราชอาณาจักร ซึ่งมีบุคคลผู้ไม่มีสัญชาติไทยมีทุนหรือเป็นผู้ถือหุ้นเกินกว่าร้อยละยี่สิบห้า
- (๖) รับเงิน หรือทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากองค์การหรือนิติบุคคลที่ได้รับทุนหรือได้รับเงินอุดหนุนจากต่างประเทศ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์ของบุคคลผู้ไม่มีสัญชาติไทย หรือมีผู้จัดการหรือกรรมการเป็นบุคคลผู้ไม่มีสัญชาติไทย
- (๗) รับเงิน หรือทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคล องค์การหรือนิติบุคคลที่ได้รับเงินทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดเพื่อดำเนินการของพรรคการเมืองหรือเพื่อดำเนินการในทางการเมืองจากบุคคล องค์การ หรือนิติบุคคลตาม (๓) (๔) (๕) หรือ (๖)
- (๘) รับเงิน หรือทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคล องค์การหรือนิติบุคคลตามที่กำหนดในประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ข้อ ๘๖ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค ตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชี ข้อ ๘๗ ให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

ในกรณีที่มีการจัดตั้งสาขาพรรค ให้ประธานสาขาพรรคจัดให้มีการทำบัญชีของสาขาพรรคตามข้อ ๘๗ และรับรองความถูกต้อง ตลอดจนจัดส่งบัญชีของสาขาพรรค เพื่อแสดงรวมไว้ในบัญชีของพรรค

ข้อ ๘๗ บัญชีพรรค และบัญชีของสาขาพรรคประกอบด้วย

- (๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย
- (๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคตามข้อ ๘๒
- (๓) บัญชีแยกประเภท
- (๔) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

การลงรายการบัญชีต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้องสมบูรณ์โดยครบถ้วน บัญชีตาม (๑) และ (๒) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น บัญชีตาม (๓) และ (๔) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

ข้อ ๘๘ พรรคและสาขาพรรคต้องปิดบัญชีครั้งแรกภายในวันสิ้นปีปฏิทินที่ได้จัดแจ้งการจัดตั้งขึ้น และครั้งต่อไปเป็นประจำทุกปีในวันสิ้นปีปฏิทิน

การปิดบัญชีให้จัดทำงบการเงิน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย งบดุลและงบรายได้และค่าใช้จ่ายของพรรค กรณีที่มีสาขาพรรค งบการเงินให้รวมถึงงบการเงินของสาขาพรรคทุกสาขาพรรคด้วย

งบดุลต้องแสดงรายการ สินทรัพย์ หนี้สิน และทุนของพรรค

งบรายได้และค่าใช้จ่ายอย่างน้อยต้องแสดงที่มาของรายได้ ซึ่งได้รับจากเงินบริจาค เงินสนับสนุนจากรัฐ และรายได้อื่นที่มีกับทางใช้ไปของค่าใช้จ่ายดำเนินการของพรรค โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งต้องแสดงไว้โดยชัดเจน

งบดุลต้องจัดให้มีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองการสอบบัญชี

ข้อ ๘๙ งบการเงินที่ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองแล้วต้องเสนอที่ประชุมใหญ่ของพรรคก่อนมติภายในเดือนเมษายนของทุกปี โดยแจ้งให้สมาชิกทราบล่วงหน้าและปิดประกาศไว้ ณ ที่ตั้งสำนักงานของพรรค และสาขาพรรคไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

งบการเงินซึ่งที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติแล้วตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าพรรคต้องรับรองความถูกต้องร่วมกับเหรัญญิกพรรค และให้หัวหน้าพรรคส่งงบการเงินต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติพร้อมทั้งสำเนาบัญชีตามข้อ ๘๘

เมื่อนายทะเบียนได้รับงบการเงินและสำเนาบัญชีตามวรรคสองแล้ว ให้นายทะเบียนเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อตรวจสอบและประกาศให้สาธารณชนทราบ

ข้อ ๙๐ ให้หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่เข้าดำรงตำแหน่งและภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส

และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามกฎหมายอื่นแล้ว บุคคลนั้นอาจส่งสำเนาบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นไว้ตามกฎหมายอื่นนั้นต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองแทนก็ได้

ข้อ ๔๑ เมื่อได้มีการประกาศพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการบริหารพรรคต้องควบคุมพรรคไม่ให้ใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งของพรรคเกินวงเงินที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการเลือกตั้งและควบคุมไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งเกินวงเงินตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด

ข้อ ๔๒ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค ดังนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อให้จัดสรรเป็นจำนวนรวม โดยพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคเสนอไว้ในบัญชีรายชื่อที่ยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้จัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคเป็นรายบุคคล

ค่าใช้จ่ายที่จัดสรรตาม (๑) และ (๒) ให้เป็นตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ห้ามมิให้คณะกรรมการบริหารพรรคจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคตาม (๑) และ (๒) เกินกว่าจำนวนที่คณะกรรมการเลือกตั้งกำหนด

หมวด ๑๒

การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายและข้อบังคับพรรค

ข้อ ๔๓ คณะกรรมการบริหารพรรคอาจเสนอขอแก้ไขนโยบายหรือข้อบังคับพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ของพรรค หรือคณะกรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคทั้งหมด หรือสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของสมาชิกพรรคทั้งหมดยื่นญัตติขอแก้ไขต่อหัวหน้าพรรคก่อนการประชุมใหญ่สามัญประจำปีไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

ข้อ ๔๔ การแก้ไขนโยบายพรรคหรือข้อบังคับพรรคจะต้องได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมใหญ่ของพรรคด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของที่ประชุม

หมวด ๑๓

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๔๕ พรรคยอมเลิกด้วยเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เลิกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด หรือที่ประชุมใหญ่ของพรรคมีมติให้เลิก

(๒) มีจำนวนสมาชิกเหลือไม่ถึงสิบห้าคน

- (๓) มีการยุบพรรคไปรวมกับพรรคการเมืองอื่นตามบทบัญญัติของกฎหมาย
 - (๔) มีคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญให้ยุบพรรค
- ข้อ ๔๖ สาขาพรรคย่อมเลิกด้วยเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้
- (๑) ไม่ปฏิบัติตามนโยบาย ข้อบังคับ หรือ มติของคณะกรรมการบริหารพรรค
 - (๒) ไม่สนับสนุนการดำเนินงานทางการเมืองของพรรค หรือดำเนินงานทางการเมืองเป็นปฏิปักษ์

ต่อพรรค

- (๓) มีสมาชิกเหลือไม่ถึงสิบห้าคน
 - (๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เลิก
- ข้อ ๔๗ ในกรณีที่มีการเลิกพรรคให้ทรัพย์สินของพรรคที่เหลืออยู่ตกเป็นของสมาชิกชาวไทย

หมวด ๑๔

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๘ บรรดา ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ มติต่าง ๆ ที่ใช้อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลบังคับใช้ ให้มีผลบังคับใช้ได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

ชื่อพรรคการเมือง

พรรคไทย (พ.ท.)

THAI PARTY (T.P.)

วันจดทะเบียนพรรคการเมือง

18 ตุลาคม 2539

หัวหน้าพรรค

นายชนบดินทร์ แสงสถาพร

เลขธิการพรรค

-

สำนักงานใหญ่

193 ถนนอำนวยสงคราม

ใกล้สามแยกพิชัย

แขวงนครไชยศรี เขตดุสิต

กรุงเทพฯ 10300

โทรศัพท์

6694367-8, 6694696

โทรสาร

2437728

นโยบายพรรคไทย พ.ศ. ๒๕๔๑

ตามที่นายทะเบียนพรรคการเมืองได้อนุมัติให้พรรคไทย ดำเนินกิจกรรมทางการเมืองได้ตามนัย มาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๒๔ แจ้งตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๑๖.๓/๓๗๙๙๖ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๓๔ ทะเบียนเลขที่ ๕๐/๒๕๓๔ และพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๑ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ในประเทศขณะนี้ พรรคไทยจึงยกเลิกนโยบายเดิมที่ได้แจ้งต่อนายทะเบียน พรรคการเมืองไว้และได้กำหนดนโยบายของพรรคใหม่ เพื่อให้ทันกับมาตรการการแก้ไขปัญหาของประเทศอย่างเป็นระบบ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ตามเจตนารมณ์ ความต้องการของพี่น้องประชาชนชาวไทยทั่วประเทศ ดังนี้

พรรคไทยได้กำหนดนโยบายบริหารราชการแผ่นดิน โดยยึดมั่นในระบบการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยในระบบรัฐสภา อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และมีเป้าหมายหลักที่จะเร่งรัดแนวทางการ ปฏิรูปทางการเมือง ปฏิรูประบบราชการ การกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วมของประชาชน ตามบทบัญญัติของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พร้อมกับมุ่งส่งเสริมสิทธิเสรีภาพของประชาชน และสิทธิมนุษยชน อีกทั้ง ดำเนินการทุกส่วนของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิการในรัฐธรรมนูญ เพื่อปูพื้นฐานสู่การพัฒนาในระยะยาวต่อไป สำหรับในสภาวะปัจจุบัน พรรคไทยตระหนักดีว่าปัญหาเร่งด่วนที่พรรคไทยต้องเร่งรัดแก้ไข คือ ปัญหาเศรษฐกิจที่ กำลังกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนทั้งประเทศอย่างรุนแรง ก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม และมาตรฐานการ ครองชีพในระยะยาว รวมทั้งบั่นทอนความมั่นคงของประเทศในที่สุด พรรคไทยจึงมุ่งมั่นที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยเร่งด่วนเป็นอันดับแรก ด้วยการระดมความร่วมมือจากทุกฝ่าย ในชาติ เพื่อให้เกิดพลังในการแก้ไขอย่าง สมบูรณ์ การเข้าร่วมกันในการแก้ปัญหา และแนวทางในการแก้ไขปัญหาแต่ละปัญหา และร่วมมือกันอย่างจริงจัง ทั้งข้าราชการ นักธุรกิจ และประชาชน โดยถือประโยชน์และอนาคตของชาติเป็นเป้าหมายหลักเท่านั้น จึงจะสามารถนำ ประเทศให้กลับคืนสู่สภาวะปกติได้ทันการณ์ ในการนี้ พรรคไทยพร้อมที่จะเป็นแกนกลางในการเคลื่อนไหวทุก ส่วน ทั้งที่อยู่ในภาครัฐและเอกชน ให้เดินหน้าแก้ไขปัญหายุ่งยาก ในจังหวัดเดียวกัน และอย่างสอดคล้องกัน อย่างไม่รีไรก็ตาม เศรษฐกิจของประเทศไทยมิใช่เสียหายไปทั้งหมด ส่วนใหญ่ยังอยู่ในวิสัยที่จะเดินหน้าต่อไปได้อย่าง มีประสิทธิภาพ และมีศักยภาพที่จะเป็นพลังขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจส่วนรวมเจริญก้าวหน้าได้ต่อไป เพียงแต่ขณะนี้ ต้องชะลอตัว และบางกรณีได้หยุดชะงัก อันเนื่องมาจากความผิดพลาดของการบริหาร หากได้รับการปรับปรุง แก้ไขถูกต้องทางก็จะฟื้นฟูสู่สภาพเดิมได้

ดังนั้น พรรคไทยจึงได้กำหนดนโยบายฟื้นฟูเศรษฐกิจทุกแขนงของประเทศให้กลับฟื้นคืนสู่ สภาวะปกติ และพร้อมที่จะเป็นพลังผลักดันการพัฒนาต่อไปในอนาคตอย่างเต็มศักยภาพ โดยพรรคไทย ตระหนัก ดีว่า การดำเนินการในครั้งนี้ มีความยากลำบาก และตกอยู่ภายใต้เงื่อนไขงบประมาณแผ่นดินอันจำกัด ด้วยเหตุ นี้ ความร่วมมือร่วมใจกันของคนทั้งชาติ ประกอบกับหลักการสำคัญในการบริหารงานซึ่ง ได้แก่ การบริหารงาน อย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว ซื่อตรง และโปร่งใส จึงเป็นปัจจัยที่ทำให้มั่นใจว่าจะสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ทาง เศรษฐกิจที่ประเทศชาติและประชาชนกำลังเผชิญอยู่ขณะนี้ ให้ผ่านพ้นวิกฤตการณ์ได้

เพื่อความชัดเจนในแนวทางปฏิบัติ พรรคไทจึงกำหนดนโยบายการบริหารราชการแผ่นดิน โดยแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ นโยบายการเมือง การปกครอง การบริหารราชการ ความมั่นคง และการต่างประเทศ ส่วนที่ ๒ นโยบายพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งแบ่งเป็น ๒ ระยะ ได้แก่ ระยะเร่งด่วน และช่วงต่อ เนื่องจากระยะเร่งด่วน เพื่อให้สอดคล้องกับความรุนแรงเร่งด่วนของปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่ รวมทั้งเพื่อให้เห็นเป้าหมายที่มุ่งเร่งให้บังเกิดขึ้นแต่ละชั้นตามลำดับ ดังนี้

ส่วนที่ ๑

นโยบายการเมือง การปกครอง การบริหารราชการ ความมั่นคงและการต่างประเทศ

๑. นโยบายการเมือง การปกครองและการบริหารราชการ

๑.๑ นโยบายด้านการปฏิรูปทางการเมือง

พรรคไทมุ่งมั่นพัฒนาระบบการเมือง ให้มีความมั่นคงตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อประโยชน์ของประชาชน ดังต่อไปนี้

๑.๑.๑ เติบโตพระมหากษัตริย์ไว้เป็นที่เคารพสักการะอันสูงยิ่ง และรักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๑.๑.๒ กำหนดให้มีแผนพัฒนาทางการเมืองที่ชัดเจน ภายใต้บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ โดยจะทำให้แล้วเสร็จภายใน ๑ ปี

๑.๑.๓ ส่งเสริม สนับสนุนบทบาท ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง โดยพรรคไทจะไม่แทรกแซง

๑.๑.๔ เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจให้แก่ประชาชนในเรื่องสิทธิ หน้าที่และบทบาทในการมีส่วนร่วมทางการเมือง และการปกครองตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

๑.๑.๕ เร่งรัดกระจายอำนาจ และปรับปรุงโครงสร้างการปกครองไปสู่ท้องถิ่น ตามหลักการปกครอง ตนเอง เพื่อให้ประชาชนได้เรียนรู้งานด้านการเมืองตั้งแต่ระดับท้องถิ่นถึงระดับชาติ

๑.๒ นโยบายการบริหารราชการ

พรรคไทขอให้คำมั่นว่าจะปฏิรูประบบบริหารทั้งภาคราชการ รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อสนับสนุนงานพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ให้ประสบผลตามเป้าหมายของแผนการแก้ภาวะวิกฤตการณ์ของชาติได้อย่างตรงจุด และทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลก ดังนี้

๑.๒.๑ การปฏิรูประบบราชการเปลี่ยนบทบาทจากการควบคุม และสั่งการมาเป็นบทบาทวางแผน กำกับดูแล และประสานงาน โดยจะปรับโครงสร้างการบริหารของหน่วยงานให้มีขนาดเล็กลง แต่มีประสิทธิภาพสูง พร้อมกับกำหนดภารกิจของแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจนไม่ซ้ำซ้อนกัน

๑.๒.๒ กระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น พรรคไทจะดำเนินการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ท้องถิ่นตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นเป็นการด่วน โดยระบุอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบระหว่างรัฐส่วนกลางกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่าง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันอย่างชัดเจน ทั้งนี้ โดยมุ่งขยายอำนาจให้องค์กรปกครองท้องถิ่นเพิ่มขึ้นเป็นสำคัญ รวมทั้งเพิ่มสัดส่วนการแบ่งสรรภาษีอากรให้แก่ท้องถิ่น เพื่อให้องค์กรปกครองท้องถิ่นมีรายได้เพียงพอที่จะพัฒนา โดยมีเป้าหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีรายได้รวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ของรายได้ของรัฐ นอกจากนี้พรรคไทจะดำเนินการปรับปรุงรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีเพียง ๔ รูปแบบ คือ

- (๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (๒) เทศบาล
- (๓) องค์การบริหารส่วนตำบล และ
- (๔) การปกครองรูปแบบพิเศษ

ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วย สภาท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน และผู้บริหารท้องถิ่น หรือคณะผู้บริหารท้องถิ่นอาจจะมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน หรือโดยอ้อมผ่านสภาท้องถิ่นนั้นก็สุดแต่เจตนาของประชาชน ที่จะวินิจฉัยต่อไป

๑.๒.๓ การเพิ่มบทบาทภาคเอกชน

ลดบทบาทการดำเนินธุรกิจต่าง ๆ ของรัฐลง พร้อมกับสนับสนุนให้ภาคเอกชนรับถ่ายทอดบทบาทนี้อย่างเป็นระบบต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม ทั้งนี้โดยมีเป้าหมายเพิ่มประสิทธิภาพการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน และลดภาระการลงทุนของภาครัฐเป็นสำคัญ และจะไม่ดำเนินการใด ๆ ที่มีผลให้เกิดการผูกขาด ทั้งนี้ด้วยการดำเนินการแก้ไขกฎหมายเปิดทางให้เอกชนมีโอกาสเข้ารับช่วงงานบริการประชาชนได้คล่องตัวมากขึ้น รวมทั้งเร่งผลักดันให้มีกฎหมายแม่บทที่เปิดทางให้รัฐวิสาหกิจออกหุ้นทุนเพื่อใช้ระดมทุนจากตลาดเงิน การคุ้มครองผู้ใช้บริการให้ได้รับบริการที่เพียงพอ มีคุณภาพในราคาที่สมควรก็จะดำเนินการพร้อมกันไป ทั้งนี้โดยเร่งจัดทำแผนแม่บทการเพิ่มบทบาทภาคเอกชน สำหรับใช้เป็นกรอบในการเพิ่มบทบาทภาคเอกชนอย่างเป็นระบบ และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนานโยบายเศรษฐกิจของประเทศ

๑.๓ นโยบายด้านความมั่นคง

พรรคไทตระหนักถึงสถานการณ์ด้านความมั่นคงภายในประเทศ ในภูมิภาค และของโลก ได้เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งกองทัพต้องมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ อันเป็นการสถาปนาความมั่นคงให้เกิดขึ้นในภูมิภาคและสังคมโลก จึงกำหนดนโยบายด้านความมั่นคงในทิศทางใหม่ ดังนี้

๑.๓.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนให้กองทัพ กระทำบทบาทหน้าที่ที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญอย่างมีประสิทธิภาพ และให้มีบทบาทหน้าที่ร่วมมือเสริมสร้างความสัมพันธ์ และความมั่นคงกับประเทศเพื่อนบ้าน และมิตรประเทศ

๑.๓.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้กองทัพปรับปรุง และพัฒนาโครงสร้างกองทัพให้มีความกระตือรือร้นและทันสมัย เพื่อให้การปฏิบัติภารกิจหน้าที่ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

๑.๓.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนให้กองทัพ พัฒนากำลังคนทุกระดับ โดยให้เน้นการนำความรู้ทักษะ ทางด้านวิศวกรรม ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อพัฒนากองทัพและพัฒนาประเทศ

๑.๓.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนให้กองทัพ พัฒนาหลักนियมการเตรียมกำลังกองทัพ ระบบกำลังสำรองให้สอดคล้องเกื้อกูลต่อการพัฒนาโครงสร้างกองทัพ และสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง และการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศเพื่อการพึ่งตนเอง

๑.๓.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนให้กองทัพ พัฒนาระบบสวัสดิการ การบำรุงขวัญ การกีฬา การสุขภาพอนามัย สถานะเกียรติยศและศักดิ์ศรีแก่ทหารและทหารผ่านศึกทุกประเภทตลอดจนครอบครัว

๑.๓.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนให้กองทัพได้มีส่วนร่วมเสริมประสาน หน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาการเมือง เศรษฐกิจสังคมจิตวิทยา และวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีเพื่อให้เกิดความมั่นคงแก่ประเทศไทย

๑.๓.๗ ส่งเสริมและสนับสนุนให้กองทัพได้มีส่วนร่วมประสานการช่วยเหลือประชาชนในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินการบรรเทาสาธารณภัยและภัยพิบัติ การรักษาและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๔ นโยบายการต่างประเทศ

พรรคไทยมีเจตนารมณ์ที่จะดำเนินนโยบายที่เป็นอิสระและเป็นมิตรกับทุกประเทศ โดยจะยึดมั่นในพันธกรณีตามสนธิสัญญาและความตกลงต่าง ๆ ที่ประเทศไทยเป็นภาคี รวมทั้งกฎบัตรสหประชาชาติ และปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน และจะดำเนินนโยบายเพื่อให้บรรลุประโยชน์แห่งชาติ ทั้งในด้านความมั่นคง การเมือง เศรษฐกิจและสังคม มีความกระตือรือร้น และมีความรับผิดชอบต่อสังคมโลก โดยจะดำเนินนโยบายดังนี้

๑.๔.๑ ส่งเสริมมิตรภาพ สมานฉันท์ และความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชีย - แปซิฟิก

๑.๔.๒ เพิ่มพูนและพัฒนาความสัมพันธ์ และความร่วมมือกับประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินการให้เขตการค้าเสรีอาเซียนประสบผลสำเร็จ

๑.๔.๓ ส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศคู่ค้าที่สำคัญ ภายใต้ระบบการค้าเสรี โดยให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม ตลอดจนร่วมมือบทบาทในการลดความขัดแย้งระหว่างประเทศ อันเนื่องมาจากปัญหาทางการค้า การลงทุน การถ่ายทอดเทคโนโลยีและการปกป้องทรัพย์สินทางปัญญา โดยคำนึงถึงความพร้อมภายในประเทศเป็นหลัก

๑.๔.๔ ส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ วิชาการ วัฒนธรรมและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์กับประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี เพื่อเป็นการกระชับความสัมพันธ์และความเข้าใจระหว่างกัน

๑.๔.๕ เสริมสร้างบทบาทของประเทศไทยในเวทีระหว่างประเทศ ในด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และสมดุล

๑.๔.๖ อำนวยความสะดวก คู่สมัครง ตลอดจนส่งเสริมสิทธิและผลประโยชน์ของคนไทย แรงงานไทย และธุรกิจภาคเอกชนไทยในต่างประเทศ

ส่วนที่ ๒

นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม

เศรษฐกิจไทยตกอยู่ในสภาพวิกฤตที่มีปัญหาห้อมล้อมจากทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการเงิน การคลัง การค้า การลงทุนและด้านค่าครองชีพ การลอยตัวของอัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งมีผลให้ค่าเงินบาทอ่อนตัวลงมาก มีส่วนผลักดันราคาสินค้าให้สูงขึ้น การดำเนินการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจด้วยความช่วยเหลือจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ยังไม่มีผลในการสร้างความเชื่อมั่นต่อเศรษฐกิจไทย ซึ่งกำลังอยู่ในภาวะชะลอตัวอย่างรุนแรง ก่อปัญหาการว่างงาน และปัญหา ทางสังคม ข้ำเติมสภาวะวิกฤตให้มีผลกระทบต่อภาวะความเป็นอยู่ของประชาชนยิ่งขึ้น พรรคไทยตระหนักในความรุนแรงของวิกฤตทางเศรษฐกิจครั้งนี้ จึงกำหนดแผนดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วนทุกวิถีทางเพื่อดำเนินการเป็น ๒ ระยะ คือ ระยะเร่งด่วน ซึ่งจะดำเนินมาตรการให้ได้ผลในระยะที่สั้นที่สุด และระยะปานกลาง ซึ่งจะดำเนินการภายในเวลา ๖ เดือน ถึง ๑ ปี เพื่อให้เกิดผลต่อเนื่องสามารถนำพาเศรษฐกิจไทยเข้าสู่ภาวะปกติภายในเวลาที่ไม่ยาวนานจนเกินควร

๑. นโยบายเร่งด่วน การเสริมสร้างเสถียรภาพและความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจ

๑.๑ เร่งรัดเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

๑.๑.๑ การแก้ไขปัญหาสถาบันการเงิน และการเสริมสภาพคล่องทางธุรกิจ

๑.๑.๒ สนับสนุนให้การลงทุนจากต่างประเทศรอดพ้นจากอุปสรรคด้าน กฎ ระเบียบที่ยัง

มิได้รับการแก้ไข

๑.๑.๓ การรักษาเงินทุนสำรองระหว่างประเทศให้อยู่ในระดับที่เพียงพอต่อการสร้างความ

เชื่อมั่น

(๑) วางแผนปฏิบัติ และระบบติดตามผลด้านรายรับ และรายจ่ายที่เป็นเงินตรา

ต่างประเทศทุกด้านทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนอย่างใกล้ชิด

(๒) พรรคไทย สนับสนุนการดำเนินงานและร่วมมือกับภาคเอกชน ด้านการค้าต่างตอบแทนกับการนำเข้าสินค้าสำคัญ เช่น การปิโตรเลียม อัญชยุทธภัณฑ์และอุปกรณ์ทางโทรคมนาคม เป็นต้น เพื่อสงวนเงินตราต่างประเทศ

๑.๑.๔ การเพิ่มรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศ

(๑) เร่งรัดเสริมสภาพคล่องให้กับธุรกิจ และอุตสาหกรรมส่งออก โดยเฉพาะอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็ก ผ่านสถาบัน การเงินของรัฐ เช่น ธนาคารเพื่อการนำเข้าและส่งออก และผ่านสถาบันการเงินของเอกชน

(๒) จัดอุปสรรคการส่งออกทั้งด้านภาษีศุลกากรและภาษีมูลค่าเพิ่ม รวมทั้งลดต้นทุนโดยเพิ่มประสิทธิภาพด้านการขนส่งสินค้า

(๓) จัดอุปสรรคการขยายตัวของการท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาระบบประสานงานระหว่างธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับระบบอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัว

๑.๑.๕ การบริหารงบประมาณแผ่นดิน

(๑) การบริหารงบประมาณรายจ่ายรัฐบาลจะดำเนินการโดยยึดมั่นเงื่อนไขที่ตกลงไว้กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศเป็นหลัก เฉพาะอย่างยิ่งจะไม่ให้การบริหารงบประมาณรายจ่ายเกิดผลกระทบต่อ การให้บริการด้านการศึกษาและสาธารณสุขพื้นฐาน

(๒) สนับสนุนการเพิ่มบทบาทของภาคเอกชนในรัฐวิสาหกิจ โดยเน้นกลุ่มรัฐวิสาหกิจที่มีหุ้นอยู่ในตลาดหลักทรัพย์อยู่เดิมแล้ว และที่มีโอกาสจะออกหุ้นทุนขายในตลาดหลักทรัพย์ ได้อีก ทั้งนี้เพื่อลดภาระการลงทุนในภาครัฐ

๑.๑.๖ การส่งเสริมการประหยัด

(๑) รัฐบาลจะเป็นผู้นำในการประหยัด โดยติดตาม ควบคุมการใช้จ่ายเงินงบประมาณให้มีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อป้องกันการรั่วไหล และจัดการฟุ่มเฟือย

(๒) รณรงค์ร่วมกับองค์กรเอกชนและประชาชนในการประหยัดการใช้จ่าย การเพิ่มการออม ตลอดจนประหยัดการใช้พลังงาน

๑.๑.๗ การสร้างเอกภาพและประสิทธิภาพในการบริหารนโยบายเศรษฐกิจส่วนรวม

(๑) จัดให้มีระบบการบริหารนโยบายเศรษฐกิจส่วนรวมที่มี เอกภาพในการตัดสินใจ มีความชัดเจน โปร่งใส

(๒) ปรับโครงสร้างองค์กรการบริหารเศรษฐกิจส่วนรวมที่มีอยู่ในปัจจุบันให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีระบบงานที่โปร่งใสตรวจสอบได้

๑.๒ นโยบายเร่งด่วนด้านคนและสังคมเพื่อรองรับผลกระทบทางเศรษฐกิจ

๑.๒.๑ การบรรเทาปัญหาการว่างงาน

(๑) พรรคไทยจะดำเนินการให้รัฐวิสาหกิจเข้ามามีบทบาทในการขยายการจ้างงานมากขึ้น โดยเฉพาะการจ้างงานในชนบท เพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานประเภทต่าง ๆ

(๒) พรรคไทย จะเข้าสนับสนุนให้ธุรกิจที่มีการจ้างงานจำนวนมากสามารถดำเนินการได้ต่อไป

๑.๒.๒ การแก้ไขปัญหาค่าครองชีพ

(๑) พรรคไทยจะดำเนินการรักษาอัตราค่าครองชีพโดยเฉพาะของกลุ่มที่มีรายได้น้อยให้ได้รับผลกระทบน้อยที่สุด โดยติดตามตรวจสอบต้นทุนของสินค้าที่จำเป็นต่อการครองชีพ และลดการผูกขาดตัดตอน

(๒) เพิ่มบทบาทของสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภคในการติดตามตรวจสอบการเอาเปรียบเปรียบประชาชน ทั้งในด้านคุณภาพ และราคาสินค้า

(๓) เร่งรัดดำเนินการเพิ่มปริมาณสินค้าที่จำเป็นต่อการครองชีพให้มีคุณภาพและราคาที่เหมาะสมสำหรับผู้มีรายได้น้อย

๑.๓ การบรรเทาผลกระทบด้านสังคม

๑.๓.๑ พรรคไทยจะประกันโอกาสทางการศึกษาของเยาวชนไทยที่ครอบครัวได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจ โดยให้ความช่วยเหลือในรูปของเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาอย่างทั่วถึง

๑.๓.๒ การจัดบริการด้านสุขภาพอนามัย รวมทั้งการฟื้นฟูสุขภาพของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ

(๑) พรรคไทยจะเร่งรัดแก้ไขปัญหาสุขภาพอนามัยที่มีความจำเป็นเร่งด่วน โดยจัดเครือข่ายเพื่อให้คำปรึกษาปัญหาสุขภาพจิตอย่างทั่วถึง และปรับวิธีการสงเคราะห์ด้านการรักษาพยาบาลแก่ผู้ยากจนและผู้ที่ยากจนควรรช่วยเหลือเกื้อกูลให้เป็นธรรมมากขึ้น

(๒) เร่งขยายการประกันสุขภาพสำหรับผู้มีรายได้น้อย ให้สามารถเข้าถึงระบบสาธารณสุขได้ โดยเฉพาะในช่วงที่ว่างงานหรือกำลังหางานทำ

๑.๓.๓ เพิ่มประสิทธิภาพระบบงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมให้สามารถอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึง สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน โดย

(๑) เร่งรัดดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมและยาเสพติดที่คาดว่าจะเพิ่มสูงขึ้น โดยเน้นเพิ่มประสิทธิภาพของหน่วยปฏิบัติและการส่งเสริมให้ชุมชน ประชาชนในพื้นที่มีบทบาทในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาพร้อมกับภาครัฐมากขึ้น

(๒) กำหนดมาตรการจำกัดหรือลดจำนวนแรงงานต่างชาติที่ผิดกฎหมายเพื่อลดผลกระทบต่อปัญหาอาชญากรรม

(๓) ปรับปรุงโครงสร้างและระบบบริหารงานด้านกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสภาพปัญหาและสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างรวดเร็วและเท่าเทียมกัน ทั้งนี้จะเน้นความสำคัญของงานประนีประนอมและไกล่เกลี่ยข้อพิพาทด้านกฎหมาย รวมทั้งเร่งรัด การพิจารณาคดีให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพและปรับปรุงหรือตรากฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ

๒. นโยบายระยะปานกลางการปรับโครงสร้าง

พรรคไทยมุ่งเน้นวางรากฐานเพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน พร้อม ๆ กับการเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจต่อเนื่องจากระยะเร่งด่วน ทั้งนี้ พรรคไทยจะได้นำการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจทุกแขนง เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วในยุคโลกาภิวัตน์ แต่เนื่องด้วยข้อจำกัดของงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด พรรคไทยจึงจำเป็นต้องจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังและกำหนดทิศทางที่ชัดเจน โดยดำเนินการดังนี้

๒.๑ การเสริมสร้างแหล่งเงินทุนเพื่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ

(๑) พรรคไทยจะพัฒนาตราสารทางการเงินที่สำคัญ โดยเฉพาะตราสารทางการเงินในระยะยาว และพันธบัตร เพื่อระดมทุนมาใช้ในสาขาการพัฒนาที่สำคัญ

(๒) พรรคไทยจะเร่งรัดการเพิ่มบทบาทภาคเอกชน โดยจะดำเนินการให้รัฐวิสาหกิจที่มีความพร้อม หรือมีสถานะเป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกระจายหุ้นให้กับผู้ลงทุนที่มีความสนใจทั้งภายในและต่างประเทศ

(๓) พรรคไทยจะดูแลการใช้เงินกู้จากธนาคารโลก และธนาคารพัฒนาเอเชียให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ในการผลักดันให้เกิดการปรับโครงสร้างระบบการผลิตและการค้าของภาคเอกชนที่มีประสิทธิภาพและมีขีดความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ

๒.๒ การปรับโครงสร้างการผลิต

๒.๒.๑ การปรับโครงสร้างด้านการเกษตร

(๑) พรรคไทยจะปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตรเข้าสู่การใช้เทคโนโลยีการผลิตที่เหมาะสมเพื่อลดต้นทุน โดยขยายสินเชื่อ และกระจายทุนสู่เกษตรกรจากเงินทุนที่มีอยู่แล้วในธนาคารของรัฐ โดยเฉพาะธนาคารออมสิน เพื่อลดต้นทุนจากดอกเบี้ยนอกระบบ

(๒) ขยายโอกาสการลงทุนในกิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยว ส่งเสริมให้เกิดอุตสาหกรรมการเกษตรแปรรูป และการแปรรูปพืชผลเกษตร เพื่อการเพิ่มรายได้นอกภาคเกษตร

(๓) เพิ่มขีดความสามารถของสถาบันเกษตรกร โดยเฉพาะกลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์ ให้มีบทบาทในการปรับโครงสร้างการผลิตเพื่อให้เกิดจากฐานการผลิตที่มั่นคงสอดคล้องกับระบบนิเวศน์วิทยาและความหลากหลายทางชีวภาพ โดยการสนับสนุนกระบวนการถ่ายทอดความรู้และวิชาการภายในกลุ่มเกษตรกร และการพัฒนาระบบข้อมูลเพื่อให้ทราบถึงทางเลือกในการประกอบธุรกิจให้กว้างขวางขึ้น

(๔) สนับสนุนและเผยแพร่กระบวนการสหกรณ์ ให้มีความเข้มแข็งและเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาระบบการตลาด การกระจายผลผลิต การถ่ายทอดความรู้ เทคนิคและวิชาการให้แก่สมาชิก กลุ่มเกษตรกร และสหกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้เป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ของชุมชนในชนบท

(๕) สนับสนุนให้เกษตรกรได้รับราคาสินค้าเกษตรที่มีเสถียรภาพ โดยสนับสนุนการเพิ่มผลผลิต และคุณภาพสินค้า พัฒนาแหล่งน้ำ จัดกรรมสิทธิ์ที่ดิน พัฒนาเทคโนโลยีการผลิตและการตลาด

๒.๒.๒ การปรับโครงสร้างด้านอุตสาหกรรม

(๑) พรรคไทยจะเร่งรัดให้ธนาคารเพื่อการนำเข้าและส่งออก ขยายบริการสินเชื่อ และหาแหล่งเงินทุนเพื่อสนับสนุนในกิจกรรมการผลิตก่อนการส่งออก

(๒) ส่งเสริมอุตสาหกรรมให้ผลิตแบบครบวงจร โดยเร่งรัดการขยายอุตสาหกรรมต่อเนื่องในแต่ละสาขา ด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้เทคโนโลยี จัดหาการลงทุนจากต่างประเทศ และใช้ประโยชน์จากระบบประกันการลงทุนของประเทศที่เข้ามาลงทุน เช่น ญี่ปุ่น

(๓) พัฒนาการเชื่อมโยงในระบบการผลิตระหว่างอุตสาหกรรมหลักกับอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ในอุตสาหกรรมหลัก โดยเฉพาะอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า และอุตสาหกรรมปิโตรเลียม

(๔) พรรคไทยจะเร่งรัดพัฒนาระบบมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมรวมทั้งการทดสอบและรับรองมาตรฐานที่เชื่อถือของประเทศผู้ซื้อ ตลอดจนการให้คำปรึกษาด้านการส่งออก โดยขยายขอบเขตงานของสถาบันอุตสาหกรรมเฉพาะด้าน สถาบันวิจัยและพัฒนา

๒.๒.๓ การปรับโครงสร้างด้านการบริการ

(๑) ด้านการท่องเที่ยว จะดำเนินการพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศของคนไทย และส่งเสริมการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเมืองไทยซ้ำ โดยกระจายอำนาจการบริหารจัดการงบประมาณ การจัดสรรรายได้รวมทั้งบุคลากรด้านการท่องเที่ยวไปสู่ท้องถิ่น ควบคู่กับการส่งเสริมบทบาทของชุมชน และองค์กรเอกชนต่าง ๆ ในการอนุรักษ์บำรุงรักษาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น

(๒) ด้านการบริการศึกษานานาชาติ จะกำหนดให้มีนโยบาย เป้าหมาย และองค์กรที่รับผิดชอบการส่งเสริมการศึกษานานาชาติในสถาบันการศึกษาเอกชนและองค์กรที่รับผิดชอบ รวมทั้งส่งเสริมการประสานงานระหว่างสถาบันศึกษาของไทยกับสถาบันในต่างประเทศ และสร้างระบบอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษานานาชาติที่เข้ามาศึกษาในสถาบันในประเทศ

(๓) ด้านบริการส่งเสริมสุขภาพและรักษาพยาบาล จะส่งเสริมการเป็นศูนย์รักษาพยาบาลและส่งเสริมสุขภาพของภูมิภาค โดยกำหนดมาตรฐานและรับรองคุณภาพของโรงพยาบาล พัฒนาบุคลากรในด้านการรักษาพยาบาล การให้การประชาสัมพันธ์ ทั้งโดยตรงและโดยอ้อมกับกลุ่มเป้าหมายที่มีอำนาจในการซื้อบริการสูง

๒.๓ การเพิ่มศักยภาพของพื้นที่เขตเศรษฐกิจเฉพาะเพื่อการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

(๑) พรรคไทยจะดำเนินการต่อเนืองที่จะเพิ่มศักยภาพของพื้นที่เฉพาะโดยเฉพาะพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกให้เป็นฐานการผลิตด้านอุตสาหกรรมหลักของประเทศ เพื่อรองรับอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูงขึ้น และดึงดูดการลงทุนและการรวมกลุ่มพัฒนางจรอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ เพื่อเป็นการประหยัดต้นทุนการผลิตและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม

(๒) พรรคไทยจะเร่งรัดการพัฒนาเมืองชายแดนอย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับการเจริญเติบโตจากการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านภายใต้โครงการความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน

๒.๔ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒.๔.๑ ด้านคมนาคมขนส่ง

(๑) การขนส่งทางบก เพิ่มบทบาทภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเส้นทางคมนาคมทางบกทั้งทางถนนและรถไฟให้กระจายและเชื่อมโยงไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค ทั้งนี้ส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนามากขึ้น

(๒) การขนส่งทางน้ำ ปรับปรุงกลไก ตัดสินใจระดับนโยบายด้านพาณิชย์นาวีให้เป็นเอกภาพ โดยจะดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการนโยบายพาณิชย์นาวีระดับชาติ เพื่อผลักดันประเทศไทยสู่มิติของระบบการขนส่งระหว่างประเทศ ตลอดจนเร่งรัดการจัดตั้งสายการบินเรือแห่งชาติ การก่อสร้างท่าเรือแหลมฉบัง ขั้นที่ ๒ ระยะที่ ๑ ให้แล้วเสร็จตามเป้าหมาย เพื่อรองรับการขยายตัวทางด้านการค้าระหว่างประเทศ ลดต้นทุนการขนส่งสินค้าและลดการพึ่งพาเรือต่างชาติ

(๓) การขนส่งทางอากาศ เร่งรัดการพัฒนาท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งที่ ๒ ให้เป็นท่าอากาศยานสากลหลักของประเทศ เพื่อสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางอากาศ

๒.๔.๒ ด้านการสื่อสารโทรคมนาคม

พรรคไทยจะดำเนินการปรับปรุงการบริหารจัดการด้านสื่อสารโทรคมนาคมของประเทศ โดยเร่งรัดแก้ไขกฎหมายเพื่อยกเลิกการผูกขาดของภาครัฐและสนับสนุนให้มีการแข่งขัน การให้บริการควบคู่ไปกับการจัดตั้งองค์กรกำกับดูแลด้านโทรคมนาคมที่เป็นกลาง โปร่งใส และมีเอกภาพในการกำกับดูแล ตลอดจนดำเนินการแปรสภาพและประโยชน์ต่อผู้ใช้บริการเป็นสำคัญ

๒.๔.๓ ด้านพลังงาน

(๑) เร่งรัดให้มีการพัฒนาแหล่งพลังงานภายในประเทศมาใช้ประโยชน์มากขึ้น เพื่อลดต้นทุนการผลิตไฟฟ้าและลดการนำเข้าพลังงานจากต่างประเทศ

(๒) ปรับโครงสร้างราคาพลังงานให้สามารถตอบสนองต่อความผันผวนของราคาเชื้อเพลิง เพื่อลดต้นทุนการผลิตของภาคอุตสาหกรรม

(๓) เร่งยกระดับคุณภาพและความมั่นคงในการจ่ายไฟฟ้า โดยเฉพาะในเขตอุตสาหกรรม ให้สามารถรองรับการพัฒนา อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและต้องการความมั่นคงในระบบไฟฟ้า

๒.๔.๔ ด้านสาธารณสุข

(๑) ด้านน้ำประปา สนับสนุนให้มีกลไกกำหนดนโยบายและกำกับดูแลการพัฒนาให้เป็นระบบและเหมาะสม โดยเฉพาะภาคเอกชนที่จะเข้ามามีบทบาทในการให้บริการด้านนี้เพิ่มมากขึ้นในอนาคต

(๒) ด้านที่อยู่อาศัย

(๒.๑) การแก้ไขปัญหาชุมชนแออัด พรรคไทยจะเร่งรัดการดำเนินมาตรการแก้ไขปัญหา ให้ได้ผลอย่างเป็นรูปธรรมและครบวงจรทั้งในการปรับปรุงสภาพแวดล้อม และการมีสิทธิถือครองที่ดิน ต้อง ตลอดจนการพัฒนาความมั่นคงในอาชีพและรายได้ รวมทั้งให้มีการดำเนินมาตรการป้องกันการเกิดปัญหาชุมชนแออัดควบคู่กันพร้อมนี้จะเร่งจัดตั้งคณะกรรมการนโยบายแก้ไข และป้องกันปัญหาชุมชน แออัดแห่งชาติ เพื่อเป็นกลไกถาวรในการประสานการปฏิบัติงานและกำกับดูแลการแก้ไขปัญหาชุมชนแออัดให้มีประสิทธิภาพและเป็นไปอย่างมีเอกภาพ

(๒.๒) การพัฒนาที่อยู่อาศัย พรรคไทยสนับสนุนให้มีกลไกกำกับดูแลการดำเนินโครงการพัฒนาที่อยู่อาศัยให้ได้มาตรฐานและเป็นไปตามสัญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการสำหรับประชาชนผู้มีรายได้น้อยและปานกลางที่มีกำลังซื้อค่อนข้างต่ำ เพื่อให้ได้รับความเป็นธรรมไม่ให้อูกเอาเปรียบ

๒.๔ การปรับทิศทางการตลาดส่งออกและการลงทุนจากต่างประเทศ

(๑) พรรคไทยจะเป็นแกนนำในการร่วมมือกับภาคเอกชนในการวางแผนและกำหนดเป้าหมาย และยุทธวิธีทางการค้ากับต่างประเทศ ให้สอดคล้องกับระบบการผลิตภายในประเทศ ปกป้องผลประโยชน์ในการค้าและการลงทุน ตลอดจนแสวงหาโอกาสทางการค้าในตลาดใหม่ ๆ เช่น จีน อินเดีย แอฟริกา

(๒) ในด้านความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการค้า รัฐบาลจะได้เสริมสร้างความร่วมมือทางเศรษฐกิจโดยต่อเนื่องกับกลุ่มมิตรประเทศโดยเฉพาะกลุ่มอาเซียน กลุ่มเอเปค และกลุ่มเอเซม เพื่อตลาดขยายการลงทุน และหาทางแก้ไขปัญหาการกีดกันทางการค้า

(๓) เร่งรัดการเสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการค้าการลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้านภายใต้โครงการทกเหลี่ยมเศรษฐกิจ สามเหลี่ยมเศรษฐกิจ และความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุทวีป โดยการพัฒนาการคมนาคมขนส่ง สื่อสาร และขยายการค้าการลงทุนร่วมกัน ควบคู่ไปกับการพัฒนาทางวิชาการ วัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยว และทรัพยากรมนุษย์

๒.๖ ด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

พรรคไทยเน้นที่จะวางรากฐานการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศในระยะยาว และการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยกำหนดนโยบายการพัฒนา ดังนี้

(๑) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิต โดยเน้นพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมและสอดคล้องกับขีดความสามารถของแรงงานในการรับกาถ่ายทอด และคำนึงถึงผลตอบแทนทางเศรษฐกิจที่จะได้รับจากการนำเอาเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้ นอกจากนี้ พรรคไทยจะสนับสนุนให้การพัฒนาเทคโนโลยีดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อลดการนำเข้าและพึ่งพาเทคโนโลยีต่างประเทศ

(๒) จะส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยให้สิทธิพิเศษส่งเสริมการลงทุนในการวิจัยและพัฒนาเพื่อให้นักศึกษาวิจัยสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการมากยิ่งขึ้น

(๓) เร่งรัดให้มีการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนให้ภาคเอกชนมีบทบาทในการผลิตและพัฒนาบุคลากรเพิ่มขึ้น

(๔) สนับสนุนการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยจากต่างประเทศ โดยให้สิทธิพิเศษทางภาษีและอำนวยความสะดวกแก่ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีดังกล่าว

(๕) พรรคไทยจะกำหนดมาตรการให้มีการบังคับใช้กฎหมายและข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด เพื่อประโยชน์ของประชาชนโดยส่วนรวม

(๖) สนับสนุนการเพิ่มบทบาทของชุมชน องค์กรชุมชน ในการฟื้นฟูบูรณะ และพิทักษ์รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในสภาพสมดุลต่อระบบนิเวศน์

๒.๗ นโยบายด้านการพัฒนาคนและสังคม

๒.๗.๑ ด้านแรงงาน

(๑) พรรคไทยมีนโยบายการเร่งรัดและขยายการผลิตกำลังคนในสาขาที่ขาดแคลน ทั้งในและนอกระบบการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพ ทักษะ และมีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

(๒) พรรคไทยจะขยายบริการด้านการฝึกอบรมและการทดสอบมาตรฐานเป็นที่ ยอมรับอย่างกว้างขวาง ทั้งจากภาครัฐและเอกชน โดยสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารและจัดการมากยิ่งขึ้น

(๓) เร่งรัดการดำเนินงานของกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อให้สินเชื่อในการอบรมและพัฒนาประสิทธิภาพแรงงานให้สูงขึ้นสามารถให้บริการได้อย่างกว้างขวางและทั่วถึงในทุกระดับ

(๔) สกัดกั้นและป้องกันมิให้มีการใช้แรงงานเด็กและสตรีอย่างเอาเปรียบ โดยให้ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายแรงงาน และลงโทษผู้ฝ่าฝืนอย่างเคร่งครัด

(๕) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายแรงงานสัมพันธ์ ให้มีความยืดหยุ่นสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยผ่านระบบทวิภาคี และไตรภาคี เพื่อให้เกิดการปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมายมากยิ่งขึ้น

(๖) สนับสนุนสินเชื่อระยะยาวเว็อนไซพ่นปรน เพื่อส่งเสริมการจ้างงานตนเอง การรับเหมาช่วงงานในทุกสาขาการผลิตที่มีผลกระทบต่อจ้างทั้งทางตรงและทางอ้อม

(๗) เพิ่มสัดส่วนการใช้แรงงานคนแทนเครื่องจักรในโครงการปรับปรุงและพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจของภาครัฐที่กระจายไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ให้มากยิ่งขึ้น

๒.๗.๒ ด้านการศึกษา

(๑) พรรคไทยจะเริ่มดำเนินการ โดยดำเนินการร่วมกับภาคเอกชน และองค์กร ส่วนท้องถิ่นจัดให้เยาวชนไทยได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า ๑๒ ปี โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายให้ทั่วถึงและมีคุณภาพและจะสนับสนุนให้การศึกษาสำหรับกลุ่มเด็กผู้ด้อยโอกาสในชนบท ห้องถิ่นทุรกันดาร ในเมือง คนพิการ เด็กเร่ร่อน รวมทั้งเด็กปัญญาเลิศเป็นพิเศษ ตลอดถึงให้มีองค์กร เพื่อดูแลสวัสดิการของนักเรียนในด้านการ รักษาพยาบาลสุขภาพอนามัย อาหารเสริม นม และ อาหารกลางวัน

(๒) ให้ความรู้แก่พ่อแม่และครอบครัว ในการวางรากฐานเบื้องต้น ของชีวิตและเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กก่อนเข้าเรียนชั้นประถมศึกษา

(๓) เร่งดำเนินการปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตย คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม ที่เน้นประโยชน์ส่วนรวม โดยส่งเสริมความร่วมมือในการดำเนินการอย่างจริงจังของสถาบันการศึกษา ศาสนา สื่อมวลชน และครอบครัว

(๔) เร่งพัฒนาวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพที่ได้รับการยกย่อง เพื่อให้ครูได้ทำงานอย่างมีเกียรติ โดยส่งเสริมวิธีการใหม่ ๆ ในการผลิตและการพัฒนาครูโดยเฉพาะครูในสาขาขาดแคลน ตลอดจน การสร้างเกณฑ์มาตรฐานเพื่อการยกย่องให้รางวัลครูที่ดีและเก่ง มีความก้าวหน้าในอาชีพ โดยจะจัดตั้งองค์กรเพื่อรับสวัสดิการของครูโดยเฉพาะ

(๕) เร่งวิจัยและจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพในการพัฒนาประเทศและการแข่งขันของไทยในประชาคมโลก

(๖) เร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เรียนได้อย่างมีความสุข มีพัฒนาการรอบด้าน มีความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิตด้วยตนเอง จัดให้มีมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ และระบบการ ประเมิน และประกันคุณภาพทางการศึกษา เพื่อพัฒนาการศึกษาไทยให้มีมาตรฐานเป็นเลิศ

(๗) เปิดโอกาสให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น สถาบัน ศาสนา สื่อมวลชน องค์กรสื่อสารโทรคมนาคม ธุรกิจเอกชน และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จัดการศึกษา อบรม และฝึกอาชีพ โดยรัฐจะให้การสนับสนุนด้านวิชาการ ทรัพยากรและการอำนวยความสะดวกในการดำเนินงาน

(๘) ให้สถาบันการศึกษาเอกชนมีอิสระในการบริหาร และจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ รัฐจะดำเนินการยกเลิกการควบคุม แต่เน้นการส่งเสริม และนำระบบคุ้มครองการศึกษามาใช้เพื่ออุดหนุน การศึกษาเอกชน

(๙) จะกระจายโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้ทั่วถึงทุกจังหวัด โดยปฏิรูปการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มี ๓ ระบบ ที่สนับสนุนซึ่งกันและกัน คือ ระบบวิทยาลัยชุมชน มุ่งเน้นการผลิตบุคลากร ระดับอนุปริญญา ประกาศนียบัตร การฝึกอบรบระยะสั้น หรือบริการชุมชนเป็นหลัก ระบบมหาวิทยาลัย มุ่งผลิตนักวิชาการ อาจารย์ นักวิจัย ระดับปริญญาโทและปริญญาเอกเป็นหลัก

(๑๐) ให้เสรีภาพแก่ผู้เรียน ผู้สอน ผู้ศึกษาวิจัย ในการเรียนการสอน การศึกษา อบรม การวิจัย และการเผยแพร่งานวิจัยและงานวิชาการ ที่ไม่ขัดต่อหน้าที่พลเมืองหรือศีลธรรมอันดีงาม

(๑๑) พัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสงฆ์ โดยการจัดตั้งมหาวิทยาลัยสงฆ์ สถาบันการศึกษาของสงฆ์ทุกระดับ และเพิ่มบทบาทของสงฆ์ด้านการเรียนการสอน เปิดโอกาสให้พระ และนักบวชทุกศาสนาได้เข้ามามีส่วนในการจัดการศึกษาทั้งในและนอกระบบโรงเรียน

(๑๒) ส่งเสริมให้คนไทยมีความภูมิใจในวัฒนธรรมไทย รวมทั้งศิลปะ สถาปัตยกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติ จัดให้มีศูนย์แสดงศิลปะอย่างทั่วถึงในทุกจังหวัด

(๑๓) ส่งเสริมการเรียนการสอนด้านกีฬา เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนามาตรฐานการกีฬาของประเทศ อย่างเป็นระบบ เพื่อให้ไทยเป็นศูนย์กลางด้านกีฬาของภูมิภาค ตลอดจนจัดให้มีสวัสดิการสำหรับนักกีฬา

(๑๔) พรรคไทยจะเร่งดำเนินการให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ตามที่ กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ เพื่อนำไปสู่การปฏิรูปให้การศึกษาไทยมี

มาตรฐานเป็นเลิศ ให้มีการกระจายอำนาจบริหารการศึกษาไปยังสถานศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทางการศึกษา

(๑๕) พรรคไทยจะดำเนินการให้มีการรื้อปรับระบบราชการ เพื่อให้เกิดประโยชน์และเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาการศึกษาของชาติ

๒.๗.๓ ด้านสุขภาพอนามัย

(๑) พรรคไทยจะสร้างกลไกกำกับค้ำรักษาพยาบาลและยารักษาโรคให้อยู่ในระดับราคาที่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค รวมทั้งปรับระบบของโรงพยาบาลภาครัฐให้ประชาชนได้รับบริการที่สะดวกรวดเร็ว

(๒) ปรับปรุงระบบบริหารจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหาโรคเอดส์ให้เป็นเอกภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ครอบครัว องค์กรชุมชนและองค์กรเอกชนมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อการป้องกันการติดเชื้อ การดูแลเด็กกำพร้าที่พ่อแม่เสียชีวิตด้วยโรคเอดส์และผู้ติดเชื้อ

(๓) ส่งเสริมให้คนไทยรู้จักดูแลส่งเสริมสุขภาพอนามัยของตนเอง โดยเน้นสนับสนุนการมีส่วนร่วมของครอบครัวชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๔) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำกับดูแล และจัดบริการสาธารณสุขเบื้องต้น เช่น การสาธารณสุขมูลฐาน และการโภชนาการให้ตอบสนองต่อสภาวะสุขภาพอนามัยของประชาชนในแต่ละท้องถิ่น

(๕) ปรับปรุงและพัฒนาสถานบริการสาธารณสุขระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะสถานบริการระดับล่างให้สามารถจัดบริการขั้นพื้นฐาน แก่ประชาชนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

๒.๗.๔ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

(๑) พรรคไทยนำดอกผลของเงินกองทุนประกันสังคมมาสนับสนุน การขยายขอบเขตการประกันสังคมในกรณีชราภาพและการสงเคราะห์บุตร

(๒) พรรคไทยเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบันการศึกษา และสถานประกอบการ เพื่อให้มีบทบาทสำคัญในการแก้ไขปัญหาเสพติดพร้อมทั้งเร่งรัดการปราบปรามผู้กระทำความผิดในคดียาเสพติด โดยเน้นการดำเนินการกับนายทุนผู้สมคบและผู้มีอิทธิพลที่อยู่เบื้องหลัง ตลอดจนขยายการบำบัดรักษา และฟื้นฟูสมรรถภาพให้สามารถรองรับผู้ที่หลงผิดไปใช้ยาและสารเสพติดอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๗.๕ ด้านศาสนาและศิลปวัฒนธรรม

(๑) ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนาและพัฒนาสถาบันทางศาสนา โดยการสนับสนุนการศึกษาและการฝึกอบรมบุคลากรทางศาสนาให้มีคุณภาพเป็นผู้นำด้านการปรับปรุงสุขภาพจิตและการพัฒนาจิตใจ จริยธรรม และคุณธรรมของประชาชน

(๒) สนับสนุนให้ประชาชน องค์กร สถาบันต่าง ๆ และชุมชนเข้าร่วมในกิจกรรมการอนุรักษ์ ส่งเสริม และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

(๓) ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางความร่วมมือทางการศึกษาการค้นคว้าวิจัย การฝึกอบรม การอนุรักษ์โบราณสถานโบราณวัตถุของชาติ รวมทั้งการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมในภูมิภาค

๒.๗.๖ ด้านการศึกษา

(๑) พรรคไทยจะสนับสนุนและเร่งรัดโครงการพัฒนาระบบสาธารณสุขปึกที่เกี่ยข้องให้ทันสมัย โดยนาระบบเทคโนโลยีมาร่วมใช้

(๒) พรรคไทยจะเน้นการส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็ก เยาวชน และประชาชนพัฒนาสุขภาพอนามัย โดยการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา เพื่อเป็นพื้นฐานของการพัฒนาคุณภาพชีวิตและเพื่อความ เป็นเลิศในการแข่งขันทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ

(๓) พรรคไทยจะกำหนดมาตรการเร่งรัดพัฒนามาตรฐานการกีฬาของประเทศไทยอย่างเป็นระบบ และเสริมสร้างสนามกีฬาและอุปกรณ์การกีฬาให้เพียงพอแก่การที่จะเอื้ออำนวยให้นักกีฬาสามารถฝึกซ้อม และเล่นกีฬาได้อย่างเต็มความสามารถ

(๔) เสริมสร้างสวัสดิการเพื่อบำรุงขวัญและกำลังใจของนักกีฬา รวมทั้งสนับสนุนให้ภาคเอกชนมีบทบาทในการส่งเสริมการกีฬาของประเทศไทยให้เข้าสู่มาตรฐานโลกมากยิ่งขึ้น

๒.๗.๗ ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค

พรรคไทยจะเน้นการคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับความปลอดภัยและความเป็นธรรม โดยกำหนดแนวทางดำเนินการดังนี้

(๑) กำหนดมาตรการเร่งรัดการคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้สินค้าและบริการที่ดี มีความปลอดภัย และมีคุณภาพในราคาที่เป็นธรรม โดยการประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้ตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐาน ตลอดจนจัดการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดต่อผู้กระทำผิดที่ฝ่าฝืนและเอาเปรียบผู้บริโภค

(๒) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่ถูกต้องและเหมาะสมในการผลิต และควบคุมให้การโฆษณาสินค้าและบริการตรงกับความเป็นจริง

(๓) ส่งเสริมให้เอกชนรวมตัวกันจัดตั้งองค์กรเพื่อมีบทบาทในการคุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของผู้บริโภค ทั้งในส่วนกลาง และในส่วนภูมิภาค

๒.๗.๘ ด้านสังคมอื่น ๆ

เพื่อแก้ไขปัญหาสังคมด้านอื่น ๆ ของประเทศ พรรคไทยมีนโยบายจะดำเนินการ ดังนี้

(๑) เร่งรัดป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติด ด้วยการใช้มาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางการศึกษา การส่งเสริมบทบาทของสถาบันทางสังคม และสถาบันทางศาสนาในการแก้ปัญหา ผู้เสพ ผู้ค้า และผู้ผลิต พร้อมทั้งผลักดันกฎหมายป้องกันการฟอกเงินอันสืบเนื่องมาจากการค้ายาเสพติด

(๒) จัดให้มีระบบป้องกันอุบัติเหตุ ลดอุบัติเหตุ และบรรเทาสาธารณภัยในรูปแบบต่าง ๆ

(๓) ให้การดูแล พิณฑุ และพัฒนา ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ และกลุ่มบุคคลที่สมควรได้รับการดูแลเป็นพิเศษ เช่น ผู้พิการ หรือทุพพลภาพ โดยสนับสนุนให้ได้รับการศึกษา การฝึกอาชีพ การจ้างงาน และสหนาการต่าง ๆ เพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้อย่างภูมิใจ และดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

๒.๘ ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พรรคไทยได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาเชิงอนุรักษ์ โดยเน้นการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีผลให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยกำหนดนโยบาย ดังนี้

(๑) สนับสนุนมาตรการกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เหมาะสม โดยคำนึงถึงสมรรถนะของดินและศักยภาพของพื้นที่ เช่น เขตพื้นที่เกษตรกรรม พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม ชุมชน และพื้นที่ป่าอนุรักษ์

(๒) ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ทั้งป่าบก และป่าชายเลน โดยสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชน ให้มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาป่าไม้และปลูกสร้างป่าชุมชน

(๓) เร่งรัดการอนุรักษ์ ควบคุม ดูแลแหล่งน้ำ มิให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยกวดขันให้หน่วยงานที่รับผิดชอบ มีการดำเนินงานอย่างเคร่งครัดในการควบคุมคุณภาพน้ำ และการเพิ่มขีดความสามารถในการบำบัดน้ำเสียก่อนระบายลงสู่แหล่งน้ำ และแม่น้ำสายหลักทั่วประเทศ ตลอดจนส่งเสริมการร่วมทุนของรัฐและเอกชนในการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียรวม

(๔) เร่งรัดกำหนดมาตรการกระจายอำนาจการจัดการสิ่งแวดล้อมจากส่วนกลางไปสู่ส่วนภูมิภาคและท้องถิ่นโดยให้จังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

(๕) กำหนดมาตรการให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดในการควบคุมการใช้ประโยชน์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม และเขตควบคุมมลพิษในพื้นที่วิกฤต พร้อมกำหนดบทลงโทษผู้ฝ่าฝืนเพิ่มขึ้น

(๖) ปลูกฝังให้เด็ก เยาวชน และประชาชน ตระหนักในความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยผ่านสื่อต่าง ๆ รวมทั้งสนับสนุนองค์กรเอกชนที่ดำเนินการในเรื่องนี้อย่างจริงจัง

๒.๙ นโยบายการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค

พรรคไทยจะเน้นนโยบายการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคให้ทั่วถึงทุกท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับการพัฒนาประเทศให้ทัดเทียมกันในทุกภูมิภาค และลดช่องว่างระหว่างเมืองกับชนบท โดยกำหนดแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

(๑) จะพิจารณาจัดสรรงบประมาณสู่ภูมิภาคและท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ ในอัตราส่วนที่เป็นธรรมโดยเฉพาะพื้นที่ที่การพัฒนาช้าหลัง

(๒) เร่งรัดโครงการถนน ๔ ช่องจราจรที่อยู่ในแผนงานให้ได้รับการจัดสรรงบประมาณอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะถนนสายประธานในทุกภาคอย่างครบถ้วนสมบูรณ์

(๓) สนับสนุนโครงการรถไฟรางคู่ในเส้นทางสายหลักของภูมิภาค โดยจะดำเนินงานเป็นขั้นเป็นตอนภายใต้ข้อจำกัดด้านการเงินการคลังที่มีอยู่ในปัจจุบัน และการสนับสนุนให้ใช้แรงงานชนบทในการก่อสร้าง

(๔) พรรคไทยจะสานต่อและปรับปรุงนโยบายการแบ่งเขต การส่งเสริมการลงทุน โดยให้ประโยชน์ทางภาษีอากรเพื่อกระจายการลงทุนไปสู่ภูมิภาค โดยเฉพาะพื้นที่การพัฒนาช้าหลัง

(๕) สนับสนุนและเร่งรัดการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมของเอกชนในภูมิภาค และการพัฒนาเขตเศรษฐกิจตามแนวชายแดน

(๖) พรรคไทยจะสนับสนุนให้สถาบันการเงินของรัฐ เช่น ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สถาบันการเงินของเอกชน กระจายสินเชื่อสู่ภูมิภาคและชนบทอย่างต่อเนื่อง

๒.๑๐ นโยบายฟื้นฟูบูรณะกรุงเทพมหานคร

พรรคไทยมีนโยบายที่จะฟื้นฟูบูรณะกรุงเทพมหานครภายใต้งบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด เพื่อแก้ปัญหาของคนกรุงเทพมหานคร ตามแนวทาง ดังนี้

(๑) เร่งรัดโครงการฟื้นฟูบูรณะกรุงเทพมหานครที่ได้รับอนุมัติแล้วและกำลังดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เพื่อแก้ไขปัญหาในด้านการจราจร ปัญหาน้ำท่วม ปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ ปัญหาการขาดแคลนที่อยู่อาศัยและปัญหาชุมชนแออัดตลอดจนกำหนดมาตรการช่วยลดผลกระทบต่อประชาชนที่จะเกิดขึ้นในระหว่างการก่อสร้างโครงการต่าง ๆ เช่น โครงการระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน โครงการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย และควบคุมมลพิษทางอากาศ และโครงการขยายบริการระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ ต่าง ๆ

(๒) พรรคไทยจะสนับสนุนการระดมทุนในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อใช้ในการปฏิบัติกรมโครงการพัฒนาสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการที่จำเป็น โดยให้มีการแบ่งภาระสัดส่วนการลงทุน และคำดำเนินการที่เหมาะสมระหว่างรัฐบาล กรุงเทพมหานคร และประชาชนผู้ใช้บริการอย่างเป็นธรรม

(๓) สนับสนุนการจัดตั้งกลไกการบริหารที่มีเอกภาพ และมีอำนาจตัดสินใจเพื่อรับผิดชอบในการประสานการปฏิบัติตามโครงการ ตลอดจนประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการลงทุนโครงการต่าง ๆ ของกรุงเทพมหานคร

(๔) เร่งรัดแก้ไขปัญหาน้ำเสียในแม่น้ำเจ้าพระยา และคู คลองต่าง ๆ และปัญหามลพิษทางอากาศ โดยกำหนดกฎ ระเบียบ และการบังคับให้เกิดผลตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด

(๕) เร่งรัดแก้ไขปัญหที่อยู่อาศัยและชุมชนแออัด โดยสนับสนุนประชาชนผู้มีรายได้น้อยได้มีโอกาสมีบ้านหลังแรก โดยจัดเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำเพื่อการนี้ให้เพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้จะจัดบริการสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ โดยเฉพาะน้ำประปาและไฟฟ้าในเขตชุมชนแออัด ให้ได้มาตรฐานเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

(๖) เร่งรัดให้เกิดการประสานระหว่าง กรุงเทพมหานคร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในโครงการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งที่กำลังก่อสร้างให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลา เพื่อให้เกิดการประสานโครงข่ายเชื่อมโยง กรุงเทพมหานคร กับพื้นที่เขตเศรษฐกิจใหม่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก และพื้นที่ภาคกลางด้านตะวันตก และภาคกลางตอนบน เพื่อเร่งการขยายเขตมหานครออกไป พร้อมทั้งสร้างฐานโดยกำหนดแผนงานสำหรับการพัฒนาเมืองบริวารที่นำอยู่ของกรุงเทพมหานครในระยะยาว

ในการที่พรรคไทยได้กำหนดนโยบายมาทั้งหมดนี้ พรรคให้ความมั่นใจว่า พรรคจะมุ่งปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน อันเป็นปณิธานอันสูงสุดของการปฏิบัติหน้าที่ของพรรคไทย โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือสนับสนุนด้วยดีจากพี่น้องประชาชนชาวไทยทั้งในและนอกราชอาณาจักร

ข้อบังคับพรรคไทย พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการแก้ไขข้อบังคับพรรคตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ.๒๕๕๑ คณะกรรมการบริหารพรรค โดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ จึงแก้ไขข้อบังคับพรรคไทย ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้อบังคับพรรคนี้เรียกว่า " ข้อบังคับพรรคไทย พ.ศ. ๒๕๕๑ "

ข้อ ๒. ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ได้รับแจ้งการตอบรับจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

ข้อ ๓. ให้ยกเลิกข้อบังคับพรรคไทย พ.ศ. ๒๕๓๙

หมวดที่ ๑ บททั่วไป

ข้อ ๔. พรรคไทย ให้เครื่องหมายเป็นภาพวงกลม ๒ วง ซ้อนกันภายในวงกลมด้านบนเป็นชื่อพรรคไทย ความหมายคือ อิศระเสรี ในความเป็นประชาธิปไตย มีสัญลักษณ์บ่งชี้ภายในวงกลมโปร่งใส เน้นให้เห็นถึงความมั่นคง หนักแน่น มีภาพธงไทยปลิวไสวอยู่ตรงกลางเหนือคีรีระ ประชาชนทุกสาขาวิชาชีพออกไปด้วยนักการเมือง ข้าราชการ นิสิต นักศึกษา พ่อค้า เกษตรกร ฯลฯ โดยชนาบข้างด้วยข้อผูกพันชาติที่อุดมสมบูรณ์

ข้อ ๕. พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับนี้เรียกว่า " พรรคไทย " เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า "THAI PARTY " ใช้ชื่ออักษรย่อว่า T.P. หรือ พ.ท.

ข้อ ๖. สำนักงานใหญ่ของพรรคตั้งอยู่เลขที่ ๑๙๓ ถนนอำนวยสงคราม ใกล้สามแยกพิชัย แขวงนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

ข้อ ๗. สาขาพรรคไทย ที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น ณ ที่ใด ให้เรียกชื่อว่าพรรคไทย สาขา..... โดยจะมีชื่อใด ให้เป็นไปตามที่หัวหน้าพรรคกำหนด

ข้อ ๘. นโยบายพรรคไทย ให้เป็นไปตามที่ได้จดทะเบียนหรือมีการแก้ไขไว้ต่อนายทะเบียนพรรคการเมือง

ข้อ ๙. ในข้อบังคับนี้

" พรรค "	หมายความว่า	พรรคไทย
" สมาชิก "	หมายความว่า	สมาชิกพรรคไทย
" ข้อบังคับ "	หมายความว่า	ข้อบังคับพรรคไทย
" คณะกรรมการ "	หมายความว่า	คณะกรรมการบริหารพรรคไทย
" กรรมการ "	หมายความว่า	กรรมการบริหารพรรคไทย
" สาขาพรรค "	หมายความว่า	สาขาพรรคการเมืองพรรคไทย

หมวดที่ ๒
สมาชิกภาพ

ข้อ ๑๐. สมาชิก ประกอบด้วยสมาชิก ๒ ประเภท คือ

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลที่หัวหน้าพรรคเห็นว่าเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ โดยเชิญเข้าเป็นสมาชิก

(๒) สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่มีคุณสมบัติตาม ข้อ ๑๑ และได้ยื่นใบสมัครต่อพรรค ตามข้อบังคับพรรค และหัวหน้าพรรคอนุมัติให้เป็นสมาชิก

ข้อ ๑๑. บุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ มีสิทธิเข้าเป็นสมาชิก

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่า สิบแปดปีบริบูรณ์ ในวันสมัครเข้าเป็นสมาชิก

ข้อ ๑๒. บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้เข้าเป็นสมาชิก คือ

(๑) วิกจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๒) หุนหวกและเป็นใบ้ ซึ่งไม่สามารถอ่านและเขียนหนังสือได้

(๓) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๔) เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๕) เคยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก เว้นแต่จะเป็นความผิดโดยประมาท หรือลหุโทษ

ข้อ ๑๓. การเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ จะเป็นผลสมบูรณ์ต่อเมื่อมีประกาศของหัวหน้าพรรค

ข้อ ๑๔. การสมัครเป็นสมาชิกสามัญ ให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคต่อเลขาธิการพรรค หรือประธานสาขาพรรค เมื่อได้รับใบสมัครแล้ว ให้เลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรค แล้วแต่กรณี ให้นำเสนอหัวหน้าพรรคพิจารณาอนุมัติ และเมื่อได้รับอนุมัติแล้วให้ออกบัตรสมาชิกให้ในเวลาอันสมควร

ข้อ ๑๕. สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๔) มีลักษณะต้องห้าม ตามข้อ ๑๒

(๕) คณะกรรมการ มีมติให้พ้นจากสมาชิกตามข้อ ๑๒ ทั้งนี้ไม่รวมถึงสมาชิกที่เป็นสมาชิก

สภาผู้แทนราษฎร

(๖) สมาชิกที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อาจขาดจากสมาชิกภาพตามข้อ ๔๓ (๕) ถ้าที่ประชุมใหญ่ของพรรคมีมติด้วยคะแนนไม่น้อยกว่าสามในสี่ ให้พ้นจากสมาชิกภาพ

หมวดที่ ๓
สิทธิและหน้าที่ของสมาชิก

ข้อ ๑๖. สิทธิของสมาชิกกิตติมศักดิ์

- (๑) ประดับเครื่องหมายพรรค
- (๒) เข้าร่วมประชุมหรือปฏิบัติงานของพรรคตามที่คณะกรรมการหรือหัวหน้าพรรคมอบหมาย
- (๓) เสนอแนะนโยบาย ความคิดเห็นต่อพรรค

ข้อ ๑๗. สิทธิของสมาชิกสามัญ

- (๑) ประดับเครื่องหมายพรรค
- (๒) เข้าร่วมประชุม หรือปฏิบัติงานของพรรคตามข้อบังคับ หรือคณะกรรมการหรือหัวหน้าพรรคมอบหมาย

หัวหน้าพรรคมอบหมาย

- (๓) เสนอแนะนโยบายความคิดเห็นต่อพรรค
- (๔) ลงคะแนนเสียงตามข้อบังคับ
- (๕) ได้รับเลือกเป็นกรรมการตามข้อบังคับพรรค
- (๖) ได้รับเลือกเป็นตัวแทนพรรคในการสมัครเข้ารับเลือกตั้งในทุกๆระดับ
- (๗) สิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการจะลงมติเป็นกรณี ๆ ไป

หมวดที่ ๔

วินัย และจรรยาบรรณของสมาชิก

ข้อ ๑๘. สมาชิกจะต้องมีหน้าที่รักษาวินัย และจรรยาบรรณดังต่อไปนี้

- (๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
- (๒) ยึดมั่นในอุดมการณ์ และแนวนโยบายของพรรค
- (๓) ปฏิบัติตามข้อบังคับพรรค หรือมติของคณะกรรมการ
- (๔) รักษาชื่อเสียงของพรรค โดยไม่ประพฤติไปในทางที่จะนำความเสื่อมเสียมาสู่พรรค
- (๕) สนับสนุน ส่งเสริม และเผยแพร่ นโยบาย และอุดมการณ์ของพรรค
- (๖) สนับสนุน และส่งเสริมกิจกรรมของพรรค
- (๗) สนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคโดยไม่มีเงื่อนไข
- (๘) ไม่กระทำการใด ๆ ให้เกิดความแตกแยก หรือแตกความสามัคคีภายในพรรค
- (๙) ไม่กระทำการใด ๆ โดยใช้ชื่อพรรคเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ในทางมิชอบ หรือให้เกิด

ความเสียหาย

- (๑๐) ไม่ใช้ความเป็นสมาชิกของพรรคไปแสวงหาประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่น โดย

ขัดต่อกฎหมายของรัฐ

หมวดที่ ๕

ความรับผิดชอบของพรรคที่มีต่อสมาชิก

ข้อ ๑๙. พรรคมีความรับผิดชอบต่อสมาชิกดังนี้

- (๑) ส่งเสริมให้ความรู้ทางการเมือง และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ได้รับความรู้ และมีความสามารถในวิชาชีพต่าง ๆ ตามที่เห็นสมควร เพื่อให้มีความเป็นอยู่ และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๓) พิจารณาช่วยเหลือผู้ได้รับความเดือดร้อน อันเกิดจากการกระทำด้วยเหตุไม่เป็นธรรม
- (๔) เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การดำเนินกิจกรรมของพรรค โดยผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ วารสาร แผ่นปลิว และสื่อมวลชน ตามที่มีงบประมาณเพียงพอ
- (๕) พิจารณาคัดเลือกผู้มีความเหมาะสมให้สมัครรับเลือกตั้ง ในระดับต่าง ๆ

หมวดที่ ๖

คณะกรรมการบริหารพรรคและที่ปรึกษาพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๐. ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่าคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งมีจำนวนไม่เกินเก้าสิบเก้าคน ประกอบด้วยหัวหน้าพรรคหนึ่งคน รองหัวหน้าพรรคไม่เกินเก้าคน เลขานุการพรรคหนึ่งคน รองเลขานุการพรรคไม่เกินเก้าคน เภรัญญิกพรรคหนึ่งคน โฆษกพรรคหนึ่งคน รองโฆษกพรรคสามคน ผู้อำนวยการพรรคหนึ่งคน รองผู้อำนวยการพรรคสามคน นายทะเบียนพรรค หนึ่งคน ผู้ช่วยนายทะเบียนพรรคสองคนและกรรมการอื่น ๆ อีกหกสิบเจ็ดคน

ข้อ ๒๑. ในการเลือกตั้งคณะกรรมการให้ที่ประชุมใหญ่ เลือกสมาชิกเข้าดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ดังนี้

- (๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน
- (๒) เลือกตั้งรองหัวหน้าพรรค ตามจำนวนที่ประชุมใหญ่มีมติ แต่ไม่เกินเก้าคน
- (๓) เลือกตั้งเลขานุการพรรคหนึ่งคน
- (๔) เลือกตั้งรองเลขานุการพรรค ตามจำนวนที่ประชุมใหญ่มีมติ แต่ไม่เกินเก้าคน
- (๕) เลือกตั้งเหรัญญิกพรรคหนึ่งคน
- (๖) เลือกตั้งโฆษกพรรคหนึ่งคน
- (๗) เลือกตั้งรองโฆษกพรรค ตามจำนวนที่ประชุมใหญ่มีมติ แต่ไม่เกินสามคน
- (๘) เลือกตั้งผู้อำนวยการพรรคหนึ่งคน

- (๙) เลือกตั้งรองผู้อำนวยการพรรค ตามที่ประชุมใหญ่มีมติ แต่ไม่เกินสามคน
- (๑๐) เลือกตั้งนายทะเบียนพรรคหนึ่งคน
- (๑๑) เลือกตั้งผู้ช่วยนายทะเบียนพรรคตามจำนวนที่ประชุมใหญ่มีมติแต่ไม่เกินสองคน
- (๑๒) เลือกตั้งกรรมการอื่น ๆ อีกไม่เกินหกสิบเจ็ดคน

ข้อ ๒๒. คณะกรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่ง คราวละสี่ปี นับแต่วันเลือกตั้งและจะดำรงตำแหน่งเกินกว่าสองวาระไม่ได้

เมื่อกรรมการว่างลง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้ง ดำรงตำแหน่งเท่าวาระที่ตนดำรงตำแหน่งแทน

ข้อ ๒๓. กรรมการที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรค รองหัวหน้าพรรค เลขานุการพรรค รองเลขานุการพรรค เภรัณยิกพรรค โฆษกพรรค รองโฆษกพรรค ผู้อำนวยการพรรค รองผู้อำนวยการพรรค นายทะเบียนพรรค ผู้ช่วยนายทะเบียนพรรค กรรมการอื่น ๆ จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันก็ได้ ถ้าที่ประชุมใหญ่ของพรรคมีมติไม่น้อยกว่าสามในสี่

กรรมการที่ดำรงตำแหน่งอื่น อาจดำรงตำแหน่งเกินสองวาระก็ได้ ถ้าที่ประชุมใหญ่มีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่

ส่วนที่ 2

อำนาจหน้าที่

ข้อ ๒๔. ให้คณะกรรมการมี อำนาจ หน้าที่ ดังนี้

- (๑) กำกับดูแลงานของพรรค
- (๒) กำหนดนโยบาย
- (๓) ออกระเบียบการปฏิบัติงาน
- (๔) กำหนดหน่วยงานพรรค
- (๕) อนุมัติงบประมาณประจำปี
- (๖) แต่งตั้งกรรมการตำแหน่งต่าง ๆ ในคณะกรรมการ
- (๗) ให้คำปรึกษาแก่หัวหน้าพรรค
- (๘) เรื่องอื่น ๆ ที่กำหนด ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

คณะกรรมการอาจมอบอำนาจให้หัวหน้าพรรคปฏิบัติหน้าที่แทนได้ เท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายและ

ข้อบังคับ

ข้อ ๒๕. ให้กรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
- (๒) เสนอแนะนโยบาย ความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ

ข้อ ๒๖. ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) รับผิดชอบในการกำหนดนโยบาย และการบริหารงานพรรค
- (๒) บริหารงานพรรคตามที่ประชุมใหญ่ หรือคณะกรรมการกำหนด
- (๓) สั่งอนุมัติ อนุญาต เกี่ยวกับงานของพรรค
- (๔) แต่งตั้งที่ปรึกษา
- (๕) แต่งตั้งหรือถอดถอนคณะทำงาน หรือบุคคลให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่ง
- (๖) การจัดท่างบประมาณ และควบคุมการเงิน การจัดท่าบุคคล
- (๗) อนุมัติจัดตั้ง และยุบเลิกสาขาพรรค หรือศูนย์ประสานงานของพรรคตามความเห็น

ชอบของคณะกรรมการ

- (๘) ออกหลักเกณฑ์ วิธีปฏิบัติในการบริหารงานของพรรค
- (๙) อำนาจอื่น ๆ ตามกฎหมายข้อบังคับกำหนด หรือที่เห็นสมควร

หัวหน้าพรรคอาจมอบอำนาจให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่ง หรือเลขาธิการพรรคปฏิบัติ

หน้าที่แทนได้

ข้อ ๒๗. ให้รองหัวหน้าพรรคปฏิบัติหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ ๒๘. ให้เลขาธิการพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ปกครองบังคับบัญชาเจ้าหน้าที่ ในสำนักงานใหญ่พรรค
- (๒) กำกับ ดูแล และบริหารงานสำนักงานเลขาธิการพรรค
- (๓) ควบคุม ดูแล ทรัพย์สิน รายรับ และรายจ่าย ให้เป็นไปตามที่ได้รับอนุมัติจากที่

ประชุมใหญ่

- (๔) เป็นผู้เสนอรายงานต่อที่ประชุมร่วมคณะกรรมการและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของ

พรรค และที่ประชุมใหญ่ของพรรค

- (๕) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการที่ประชุมร่วมคณะกรรมการ และสมาชิก

สภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่ของพรรค

- (๖) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรคตามที่หัวหน้าพรรคมอบหมาย

- (๗) การจัดประชุมใหญ่ การประชุมคณะกรรมการหรือการประชุมอื่น ๆ ที่หัวหน้าพรรค

มอบหมาย

ข้อ ๒๙. ให้รองเลขาธิการพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ ตามที่เลขาธิการพรรคหรือคณะกรรมการ

มอบหมาย

ข้อ ๓๐. เทรญญิกพรรคมีหน้าที่ควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สิน หนี้สิน และระบบการเงินของพรรค ตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๓๑. โฆษกพรรคมีหน้าที่

- (๑) แลกเปลี่ยนที่ประชุมของพรรค แลกเปลี่ยนกิจกรรมต่าง ๆ ของพรรค
- (๒) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ข้อ ๓๒. รองโฆษกพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ ตามที่โฆษกพรรค หรือคณะกรรมการ

มอบหมาย

ข้อ ๓๓. ผู้อำนวยการพรรค มีหน้าที่รับผิดชอบตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ข้อ ๓๔. รองผู้อำนวยการพรรค มีหน้าที่รับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการพรรค หรือคณะกรรมการ

มอบหมาย

ข้อ ๓๕. นายทะเบียนพรรคมีหน้าที่ ทำประวัติสมาชิก บัตรสมาชิก และตรวจสอบจำนวนสมาชิก ทุกหกเดือน เพื่อเสนอต่อหัวหน้าพรรค หรือคณะกรรมการ

ข้อ ๓๖. ผู้ช่วยนายทะเบียนพรรค มีหน้าที่ตามที่นายทะเบียนพรรคหรือคณะกรรมการมอบหมาย

ข้อ ๓๗. กรรมการอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรค หรือคณะกรรมการมอบหมาย

ส่วนที่ ๓

การพ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๓๘. กรรมการพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ เมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) หัวหน้าพรรคพ้นจากตำแหน่ง

(๓) ที่ประชุมใหญ่มีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ให้ออก

(๔) กรรมการว่างลงเกินกว่าสามในสี่ ของจำนวนกรรมการทั้งหมด

ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ รักษาการในตำแหน่งไปก่อนจนกว่าจะมีการเลือกตั้งใหม่ ซึ่งจะต้องกระทำภายใน ทกสิบวัน นับตั้งแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ

ข้อ ๓๙. กรรมการพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) ที่ประชุมใหญ่มีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ให้ออก

(๕) ถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด

(๖) ต้องคำพิพากษาให้จำคุก

ข้อ ๔๐. เมื่อตำแหน่งกรรมการอื่น นอกจากหัวหน้าพรรค รองหัวหน้าพรรค เลขานุการพรรค รองเลขานุการพรรค เทรียญฎิการพรรค โฆษกพรรค รองโฆษกพรรค ผู้อำนวยการพรรค รองผู้อำนวยการพรรค นายทะเบียนพรรค ผู้ช่วยนายทะเบียนพรรค ว่างลงเพราะเหตุอื่นนอกจากถึงคราวออกตามวาระ ให้คณะกรรมการเลือกสมาชิกสามัญรักษาการในตำแหน่งที่ว่าง และให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระของกรรมการที่ตนดำรงตำแหน่งแทน

การเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง จะไม่กระทำก็ได้ ถ้าวาระของคณะกรรมการเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ข้อ ๔๑. การพ้นจากตำแหน่งของหัวหน้าพรรคด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการใหม่ภายในหกสิบวัน นับตั้งแต่วันว่างลง และให้นับวาระการอยู่ในตำแหน่งสี่ปี นับจากวันเลือกตั้ง

ข้อ ๔๒. ในกรณีผู้ดำรงตำแหน่ง ว่างลงหรือไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้หัวหน้าพรรคแต่งตั้งกรรมการคนใดคนหนึ่ง รักษาการแทนจนกว่าผู้นั้น จะสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

ถ้าตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงหรือไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองหัวหน้าพรรคตามลำดับอาวุโสที่เรียงลำดับไว้รักษาการแทน จนกว่าหัวหน้าพรรคจะสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

ข้อ ๔๓. การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมด จึงจะถือว่าครบองค์ประชุม

ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าพรรคตามลำดับอาวุโสเป็นประธาน

การลงมติในการประชุม ให้ถือเสียงข้างมากเว้นแต่ข้อบังคับจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น หากคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานที่ประชุม ออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๔. ให้คณะกรรมการประชุมอย่างน้อย สองเดือนต่อหนึ่งครั้ง

ส่วนที่ ๔

คณะที่ปรึกษาพรรค

ข้อ ๔๕. ให้หัวหน้าพรรคแต่งตั้งที่ปรึกษาขึ้นมาคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์ในสาขาวิชาต่าง ๆ และผู้มีอุปการะคุณ สนับสนุนทางด้านกิจการของพรรค จำนวนที่ปรึกษาแล้วแต่เหตุการณ์สภาวะและความเหมาะสมตามที่คณะกรรมการบริหารเห็นสมควร ที่ปรึกษาจะเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคได้ในทุกโอกาส หรือเมื่อได้รับการร้องขอจากหัวหน้าพรรค

ข้อ ๔๖. คณะที่ปรึกษาพรรคอยู่ในตำแหน่งตามวาระเช่นเดียวกันกับคณะกรรมการเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๔๗. คณะที่ปรึกษาพรรคมีหน้าที่ดังนี้

(๑) คณะที่ปรึกษาพรรคจะได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการแต่ไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุม เว้นแต่จะได้รับการร้องขอจากที่ประชุม

(๒) คณะที่ปรึกษาพรรคเสนอแนวความคิดเห็นต่อหัวหน้าพรรค

(๓) การเสนอความคิดเห็น หรือการให้คำปรึกษาใด ๆ เป็นการกระทำเพื่ออุดมการณ์ และให้บรรลุนโยบายแห่งพรรค

(๔) คณะที่ปรึกษาพรรคจะจัดให้มีการประชุมหรือภายในพรรคย่อมกระทำได้ภายใต้การสนับสนุนจากพรรค โดยหัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคจะแต่งตั้งได้รับทราบด้วย

หมวดที่ ๗
การจัดตั้งสาขาพรรค

ข้อ ๔๘. การดำเนินงานการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องที่ใด หรือเขตเลือกตั้งใด ให้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

(๑) ในขั้นแรกให้มีการดำเนินการจัดตั้งเป็นศูนย์ประสานงานพรรคประจำท้องที่หรือเขตเลือกตั้ง นั้น ๆ ก่อน จนกว่าจะครบหกเดือนจึงสามารถขออนุญาตต่อคณะกรรมการจัดตั้งเป็นสาขาพรรค

(๒) ในกรณีที่มีความจำเป็นหรือคณะกรรมการได้พิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ดำเนินงานจัดตั้งในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้นมีความพร้อมและเหมาะสม คณะกรรมการอาจอนุมัติจัดตั้งเป็นสาขาพรรคเลยก็ได้

ข้อ ๔๙. เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคในวาระแรกได้ครบภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งสาขาแล้ว ภายในกำหนดระยะเวลาห้าปี ให้คณะกรรมการพิจารณาจัดตั้งสาขาพรรคขึ้นให้ครบตามจำนวนเขตเลือกตั้ง ๔๐๐ เขต

ข้อ ๕๐. เมื่อคณะกรรมการได้อนุมัติให้ท้องที่ใดหรือเขตเลือกตั้งใด จัดตั้งสาขาพรรคได้ให้มีหนังสือแจ้งต่อตัวแทนของสาขาพรรคเป็นครั้งแรกภายในหกสิบวัน และเมื่อสาขาพรรคได้เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้ว ให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวัน เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ข้อ ๕๑. ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญในสาขาพรรคนั้น จำนวนไม่เกินเก้าคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เทรุญญิกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการอื่น ๆ ของสาขาพรรคอีกสามคน

กรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๕๒. ในการเลือกตั้งกรรมการสาขาพรรค ให้เลือกประธานสาขาพรรคเป็นอันดับแรก แล้วเลือกรองประธานสาขาพรรคหนึ่งคน และกรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ อีกเจ็ดคน

การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสาขาพรรค จะต้องมิผู้รับรองไม่น้อยกว่าห้าคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๕๔. ให้ประธานสาขาพรรคเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งกรรมการสาขาพรรคที่ได้รับเลือกตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งตามข้อบังคับพรรคข้อ ๕๑ (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗)

คณะกรรมการสาขาพรรคอาจกำหนดตำแหน่งอื่นใดเพิ่มเติมก็ได้ แล้วให้ประธานสาขาพรรคแต่งตั้งกรรมการสาขาพรรคที่ได้รับเลือกตั้งตามข้อบังคับพรรคข้อ ๕๑ (๗) จำนวนสามคนดำรงตำแหน่งตามที่กำหนด

ข้อ ๕๕. ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่ได้รับเลือกตั้งตามข้อ ๕๒ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามนโยบายข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง
- (๒) เผยแพร่นโยบาย กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม
- (๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น
- (๔) จัดทำบัญชีรายรับ - รายจ่ายและงบการเงินของสาขาพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน
- (๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ ทางการเมือง แก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนโดยทั่วไป
- (๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางการแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อ

พิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้ารับสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นอื่น ๆ ตามกฎหมายในเขตสาขานั้น ๆ

(๘) จัดทำแผนงานโครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรคเสนอต่อคณะกรรมการทุกรอบสามเดือนและภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๕๕. คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ลาออก
- (๒) ครบวาระ
- (๓) ตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคว่างลงสามในสี่ของกรรมการสาขาพรรคทั้งหมด
- (๔) คณะกรรมการสั่งให้พ้นตำแหน่ง

เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรคหรือรองประธานสาขาพรรคเป็นผู้ทำหน้าที่แทนในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสาขาพรรคมีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มิมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคใหม่

ข้อ ๕๖. กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๕๕
- (๓) ลาออก
- (๔) คณะกรรมการสั่งให้พ้นตำแหน่ง
- (๕) ขาดจากสมาชิกภาพ
- (๖) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือ

ความผิดลหุโทษ

ข้อ ๕๗. ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้น เข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรคหากประธานสาขาพรรคไม่สามารถมาร่วมประชุมใหญ่ได้ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๕๘. ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรค อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งเพื่อแถลงผลงานในรอบปีและรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

หมวดที่ ๘ การประชุม ส่วนที่ ๑ การประชุมใหญ่

ข้อ ๕๙. คณะกรรมการบริหารพรรค ต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการเรียกประชุม หรือเมื่อคณะกรรมการจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

ในหนังสือให้ระบุโดยชัดแจ้งว่า ประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใด และด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคแรก ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนด วัน เวลา สถานที่และระเบียบวาระการประชุมใหญ่แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการบริหารพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามญัตติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๐. ญัตติของผู้ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญต้องเสนอต่อหัวหน้าพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๑. การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญประกอบด้วยสมาชิกของพรรค ดังต่อไปนี้

- (๑) คณะกรรมการบริหารพรรค
- (๒) สมาชิกของพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น(ถ้ามี)
- (๓) สมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีในขณะนั้น (ถ้ามี)
- (๔) ผู้แทนของสาขาพรรคตามข้อ ๕๗ ในกรณีที่มีสาขาพรรค

ข้อ ๖๒. ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๖๑ มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งจึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมชี้ขาด

ข้อ ๖๓. ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งแล้วแต่กรณีทำหน้าที่แทน

ข้อ ๖๔. กิจกรรมดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่เท่านั้น

- (๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค
- (๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค
- (๓) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรค หรือกรรมการบริหารพรรค
- (๔) รับรองงบการเงินประจำปีของพรรค
- (๕) กิจกรรมอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติและประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง

กำหนด

ข้อ 65. การเรียกประชุมใหญ่ทุกครั้งให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนด การประชุมให้สาขาพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันโดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖๖. ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสี่เดือนครั้งและหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุมหรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๖๗. การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุมและเลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการพรรคคนใดคนหนึ่งปฏิบัติหน้าที่แทน

ข้อ ๖๘. มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๓

การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ข้อ ๖๙. ในสมัยประชุมรัฐสภาหัวหน้าพรรคอาจเรียกประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคได้ตามความจำเป็น และให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ให้เลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการพรรคคนใดคนหนึ่งปฏิบัติหน้าที่แทน

ข้อ ๗๐. การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุมและมติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

การประชุมในส่วนนี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีสมาชิกของพรรคได้รับเลือกเป็นสมาชิกรัฐสภาเรียบร้อยแล้ว

ส่วนที่ ๔

การประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๗๑. ในสมัยประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคหรือเลขานุการพรรคอาจเรียกประชุมคณะกรรมการและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ตามความจำเป็นและหัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม

ข้อ ๗๒. การประชุมคณะกรรมการและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๗๓. มติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๔

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๗๔. คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมวิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมหรือเมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรคให้มีการประชุมวิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดเจนว่าประสงค์ให้เรียกประชุมวิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใด และด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมสามัญพรรคแรก ให้คณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

ประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนด วัน เวลา สถานที่และระเบียบวาระการประชุมใหญ่แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการบริหารเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๗๕. มติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญต้องเสนอต่อหัวหน้าพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๗๖. การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญประกอบด้วยสมาชิกของพรรค ดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกสามัญในเขตท้องที่นั้นได้รับเชิญจากคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๗๗. ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๗๖ มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งสิบคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมชี้ขาด

ข้อ ๗๘. ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทนและให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๗๙. กิจกรรมดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจกรรมตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองหรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือตามประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๘๐. การเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกครั้งให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันโดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

หมวดที่ ๙

การบริหารการเงินและทรัพย์สินและการจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๘๑. พรรคอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

- (๑) รายได้จากค่าบำรุงของสมาชิก
- (๒) การบริจาคโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย
- (๔) รายได้หรือรายรับจากกิจการอื่น ๆ ที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย
- (๕) รายรับจากเงินสนับสนุนที่ได้จากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของรัฐ

ให้หัวหน้าพรรคจัดให้มีบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคซึ่งต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ ที่อยู่ จำนวนเงิน และรายการทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ของผู้บริจาคทุกราย ในกรณีที่เป็นการบริจาคผ่านทางสมาชิกให้ระบุชื่อสมาชิกผู้รับการบริจาคด้วย
- (๒) วัน เดือน ปีที่รับบริจาค
- (๓) สำเนาหลักฐานการรับบริจาค

ในกรณีที่การบริจาคเป็นการให้หรือให้ใช้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ให้คิดมูลค่า โดยคำนวณตามอัตราค่าเช่าหรือค่าตอบแทนโดยปกติในท้องถิ่นนั้น หรือค่าของสินค้านั้นก่อนจึงบันทึกลงในบัญชี และในกรณีที่ไมอาจคิดมูลค่าได้ให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นนั้น ให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้

หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค และสมาชิกซึ่งได้รับการบริจาคต้องนำส่งเข้าบัญชี แสดงรายรับจากการบริจาคต่อเหรียญพรรคภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการบริจาค

บรรดาเงินที่พรรคได้รับการบริจาคมาให้หัวหน้าพรรคและเหรียญพรรคนำไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรค

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคและเหรียญพรรคนำเงินไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ให้หัวหน้าพรรคแจ้งหมายเลขบัญชีของบัญชีเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชีพร้อมทั้งส่งสำเนาบัญชีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์รับรองแก่นายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้เปิดบัญชี

ข้อ ๘๒. รายจ่ายของพรรคมีดังนี้

- (๑) รายจ่ายปกติที่ต้องจ่ายตามงบประมาณประจำปี
- (๒) รายจ่ายพิเศษมิได้กำหนดไว้ในงบประมาณ

ข้อ ๘๓. งบประมาณประจำปีของพรรคประกอบด้วย

- (๑) งบประมาณรายจ่าย
- (๒) งบประมาณรายจ่ายซึ่งแยกออกเป็นประเภทเงินเดือนและค่าจ้างค่าตอบแทนใช้สอย

และวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค ค่าครุภัณฑ์และอื่น ๆ

ข้อ ๘๔. ปีงบประมาณและปีการบัญชีของพรรคให้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม และสิ้นสุดในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีเดียวกัน

ข้อ ๘๕. การรับและการจ่ายเงินของพรรคให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดไว้ แต่จะ ต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อข้อบังคับพรรค หรือบทบัญญัติของกฎหมายและรายรับซึ่งได้จากเงินสนับสนุนจากรัฐตาม ข้อ ๘๑ (๔) จะต้องนำเงินจำนวนดังกล่าวไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งไปใช้จ่ายเพื่อการบริหารพรรคและสาขาพรรค การหา สมาชิกเพิ่ม การใช้จ่ายในการเลือกตั้ง การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๘๖. ให้คณะกรรมการรับผิดชอบการบริหาร การเงินและการบัญชีของพรรคให้ถูกต้องตาม ความเป็นจริง โดยให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้สำนักงานใหญ่ โดยหัวหน้าพรรคและสาขาพรรคโดยประธานสาขาพรรคจัดทำ บัญชีของพรรคและบัญชีสาขาพรรคประกอบด้วย

- (๑.๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับและแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย
- (๑.๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค
- (๑.๓) บัญชีแยกประเภท
- (๑.๔) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

ให้ประธานสาขาพรรคส่งสำเนาบัญชีรายรับจากการบริจาคไปให้สำนักงานใหญ่ภายหลังจากลงราย การแล้วเสร็จโดยพลัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินห้าวัน

(๒) การจัดทำบัญชีตาม (๑) ให้จัดทำเป็นงบการเงินเป็นประจำทุกรอบหกเดือน โดยงบ การเงิน ต้องประกอบด้วย งบรายได้และค่าใช้จ่าย งบดุลและให้ประธานสาขาพรรคส่งงบการเงินดังกล่าวพร้อม กับรับรองความถูกต้องแล้วส่งให้สำนักงานใหญ่พรรคดำเนินการต่อไป

(๓) พรรคต้องจัดทำงบการเงินซึ่งรวมถึงงบการเงินของสาขาพรรคด้วย ในทุกรอบปี ปฏิทิน โดยมีผู้ตรวจสอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองแล้ว และต้องเสนอให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรค อนุมัติภายในเดือนเมษายนของทุกปีเมื่อที่ประชุมใหญ่อนุมัติแล้วให้หัวหน้าพรรครับรองความถูกต้องร่วมกับ เสร็จบัญชีพรรค และให้หัวหน้าพรรคส่งงบการเงินดังกล่าวต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสามสิบวันนับแต่ วันที่ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติ พร้อมทั้งสำเนาบัญชีตาม (๑)

(๔) ในส่วนที่พรรคได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐ พรรคจะต้องจัดทำรายงานการใช้จ่ายของ พรรคในส่วนนี้ทุกรอบปีปฏิทินให้ถูกต้องตามความเป็นจริงและยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง ภายในเดือน มีนาคม ของปีถัดไป

หมวดที่ ๑๐ การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๘๗. การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควรแก่การลงโทษ ต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรค มีสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่าห้าสิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๘๘. เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๘๗ แล้วให้หัวหน้าพรรคแต่งตั้ง กรรมการบริหารหรือที่ปรึกษา พรรคคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูลหัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่า มีมูล ให้เสนอข้อกล่าวหา นั้นพร้อมทั้ง รายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรคเพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการหรือที่ปรึกษาพรรคเป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๘๙. ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหาตลอดจน แสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในระยะเวลาสิบห้าวันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๙๐. เมื่อการพิจารณาลิ้นสุดลง หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ต่าหนีสมาชิกผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกผู้ถูกกล่าวหา

(๕) ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่าควรได้รับการลงโทษโดยการลบชื่อผู้ถูกกล่าวหาออก จากทะเบียน ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยสั่งการ

ข้อ ๙๑. การลบชื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรออกจากทะเบียนตามข้อ ๑๕ (๖) ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการให้ความเห็นชอบในเบื้องต้น แล้วดำเนินการต่อไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๙๐

หมวดที่ ๑๑ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับและแนวนโยบายของพรรค

ข้อ ๙๒. การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค จะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ และได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๙๓. การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคหรือแนวนโยบายพรรค ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขต่อไปนี้

(๑) ญัตติเสนอมมาจากคณะกรรมการ หรือจากสมาชิกสามัญรวมกันจำนวนไม่น้อยกว่า
เก้าสิบคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่ออกเสียงลงคะแนนอนุมัติโดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน
สมาชิกที่มาประชุม

การแก้ไขเพิ่มเติมนี้ยกเว้นเฉพาะหมวดที่ ๒

ข้อ ๔๔. หากมีปัญหาจะต้องตีความข้อบังคับไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้คณะกรรมการมีอำนาจตีความ
โดยคะแนนเสียงสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการทั้งหมด

หมวดที่ ๑๒

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๔๕. พรรคไทยจะไม่ยุบเลิกตัวเองเด็ดขาด เว้นไว้แต่ถูกยุบเลิกตามกฎหมาย

ข้อ ๔๖ ให้หัวหน้าพรรค รองหัวหน้าพรรค เลขธิการพรรค รองเลขธิการพรรค เทรียญิกพรรค
โฆษกพรรค รองโฆษกพรรค ผู้อำนวยการพรรค รองผู้อำนวยการพรรค นายทะเบียนพรรค ผู้ช่วยนายทะเบียน
พรรค กรรมการอื่น ๆ และสมาชิกทั่วประเทศ ปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ชื่อพรรคการเมือง

พรรคไทยประชาธิปไตย (ท.ป.ต.)

THE THAI DEMOCRACY PARTY
(T.D.P.)

วันจดทะเบียนพรรคการเมือง

20 ธันวาคม 2539

หัวหน้าพรรค

นายไสรจักร์ ดาศรี

เลขาธิการพรรค

นายชาญชัย อุตสาหกรรมกุล

สำนักงานใหญ่

304/1023 หมู่ที่ 3 ซอย 49/1

ถนนพหลโยธิน แขวงตลาดบางเขน

เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210

โทรศัพท์

5614204, 5799744

โทรสาร

5799744

นโยบาย พรรคไทยประชาธิปไตย

นโยบายด้านการเมือง

๑. ยึดมั่นและธำรงไว้ซึ่งการปกครองระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
๒. ดำเนินการให้อำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน โดยการ
 - ๒.๑ ส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ ให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยวิธีการเลือกตั้ง และการจัดสรรงบประมาณจากรัฐ
 - ๒.๒ ส่งเสริมนำเอารูปแบบการปกครองแบบกรุงเทพมหานคร ไปให้กับจังหวัดอื่น ๆ ที่มีขีดความสามารถและเหมาะสม จนครบทุกจังหวัดภายในเวลาที่สมควร
 - ๒.๓ ส่งเสริมและคุ้มครองเสรีภาพของประชาชน ในด้านความคิดทางการเมือง ลัทธิความเชื่อถือและศาสนา และสิทธิในการรวมกลุ่มเป็นองค์กรการจัดตั้งสหภาพแรงงาน กลุ่มเกษตรกรและอื่น ๆ
 - ๒.๔ ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ ให้แก่ประชาชนอย่างกว้างขวางในวิถีที่เป็นประชาธิปไตย มีเสรีภาพในการพูด การเขียน การพิมพ์ และการโฆษณาและสิทธิที่จะรับรู้ข่าวสารข้อมูลอันเป็นจริง ทั้งนี้โดยไม่ขัดต่อสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน
 - ๒.๕ ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขความบกพร่องในสังคมและช่วยพัฒนาประเทศตามแนวทางของระบอบประชาธิปไตย สามารถตรวจสอบและควบคุมการทำงานของราชการและฝ่ายบริหาร และส่งเสริมการจัดตั้งองค์กรพัฒนาเอกชน
 - ๒.๖ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งจะต้องเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 - ๒.๗ คัดค้านเผด็จการทุกรูปแบบ ทั้งเผด็จการรัฐสภา และการใช้กำลังรัฐประหาร
๓. ปฏิรูประบบราชการและดำเนินการป้องกัน และปราบปรามการ “ฉ้อราษฎร์บังหลวง”

อย่างเด็ดขาด และจริงจัง โดยการ

- ๓.๑ ดำเนินการให้ข้าราชการมีความสำนึกในความรับผิดชอบในหน้าที่บริการประชาชน ความต้องการอันชอบธรรม ของประชาชนเป็นสำคัญ
- ๓.๒ ดำเนินการจัดตั้งศาลปกครอง
- ๓.๓ ส่งเสริมให้องค์กรอิสระในการรณรงค์เปิดโปงติดตาม และต่อต้าน รวมทั้งมีส่วนร่วมในการร่วมปราบปรามการฉ้อราษฎร์บังหลวง และการประพฤติมิชอบในราชการ
- ๓.๔ สร้างค่านิยมและการบำเหน็จรางวัลผู้สุจริต และประณามผู้ทุจริตอย่างจริงจัง
- ๓.๕ จะปฏิรูปส่วนราชการพลเรือน ให้เข้าสู่ระบบไฮเทคแก้ไขกฎ กพ. และลูกจ้างส่วนราชการทั้งหมดให้เป็นข้าราชการชั้น จัตวา จะไม่มีลูกจ้างในส่วนราชการอีกจะดำเนินการให้ได้

- รับบำเหน็จบำนาญ เช่น ข้าราชการทั่วไป และให้ข้าราชการ ลูกจ้างเกษียณอายุราชการ 62 ปี
- ๓.๖ ข้าราชการบำนาญที่ปลดเกษียณเมื่อหลัง 14 ตุลาคม 2514 จะรื้อฟื้นปรับปรุงให้ได้รับบำนาญ ยกเว้นข้าราชการลูกจ้าง ส่วนราชการผู้นั้นเสียชีวิต
- ๓.๗ จะปฏิรูปการสอบเลื่อนขั้น ของข้าราชการทั้งหมดให้เกิดความเป็นธรรมโดยเสนอผ่านส่วนกลางทั้งหมดไม่ผ่านกรมกองกระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง เพื่อแก้ไขปัญหาข้าราชการที่สอบเลื่อนขั้นได้แล้ว แต่ไม่มีตำแหน่งบรรจุให้ ทำให้เสียงบประมาณโดยเปล่าประโยชน์ ในเมื่อข้าราชการผู้นั้นสอบได้ควรจะมีตำแหน่งรองรับ หรือให้ตำแหน่งไหลเลื่อนขึ้น 2 ปี C1 เลื่อนเป็น C2 อีก 2 ปี เป็น C2, C3, C4, C5, C6 ส่วน C7-8-9,10 ต้องสอบคัดเลือก
- ๓.๘ จะผลักดันให้นายหน้าอิสระ พนักงานขาย นายความ อิสระ พนักงานขับรถแท็กซี่อิสระ ขับแท็กซี่รับจ้างทั่วไป ให้มีองค์กรรองรับเพื่อประโยชน์ของคนที่ทำงานอาชีพอิสระ ให้มีหลักประกัน รัฐจะต้องช่วยเหลือบุตร และครอบครัวสามารถเบิกค่าเล่าเรียนได้ ค่ารักษาพยาบาลได้ตลอดจนสวัสดิการอื่น ๆ ด้วย
- ๓.๙ จะรับแก้ไขกลุ่มสหภาพทุก ๆ สหภาพ ให้เป็นประชาธิปไตย อย่างสมบูรณ์รื้อฟื้นสหภาพรัฐวิสาหกิจได้ดียิ่งขึ้น ๆ ไป ในขอบเขตกฎหมายเป็นประชาธิปไตย
- ๓.๑๐ จะสนับสนุนพนักงาน ลูกจ้างให้มีที่อยู่ใกล้ที่ทำงานหรือสร้างที่พักในที่ทำงานเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น
- ๓.๑๑ กลุ่มบุคคลหรือนิติบุคคลที่ซื้อรถแท็กซี่จะต้องไม่เกิน 3 คัน ต่อหนึ่งรายบุคคลหรือนิติบุคคล
- ๓.๑๒ บุคคลที่ขับรถแท็กซี่สองแถว มอเตอร์ไซด์รับจ้างทุกชนิดจะต้องมีหลักประกันสวัสดิการที่ดี โดยรัฐจะต้องให้ความคุ้มครองแก้ไขกฎหมาย โดยเฉพาะมอเตอร์ไซด์รับจ้างให้ความยุติธรรมจัดกลุ่มหาผลประโยชน์ให้หมดไป

นโยบายด้านเศรษฐกิจ

๑. ด้านรัฐวิสาหกิจ ส่งเสริมวิสาหกิจเอกชนและสหกรณ์ให้มีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างอิสระยกเว้นกรณีจำเป็นบางประการที่รัฐจำเป็นต้องดำเนินการจัดตั้งรัฐวิสาหกิจหรือองค์กรสาธารณะมหาชนอื่น ๆ ได้แก่

- ๑.๑ กิจการสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และการพลังงาน
- ๑.๒ วิสาหกิจที่จะต้องใช้งบลงทุนจำนวนมาก และมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ
- ๑.๓ วิสาหกิจประเภทยุทธปัจจัยเพื่อการทหาร และเพื่อความมั่นคงต่อประเทศ
- ๑.๔ วิสาหกิจในชนบทเพื่อช่วยเพิ่มรายได้ และยกฐานะของเกษตรกรและผู้ใช้แรงงานในชนบท และวิสาหกิจที่จำเป็นแก่การดำรงชีพของคนส่วนใหญ่ของประเทศ

๒. ด้านสหกรณ์

- ๒.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนงานสหกรณ์ทุกสาขาให้ครบทุกวงจร และให้กระจายครอบคลุมไปทั่วประเทศ จัดให้มีสหกรณ์ผู้ผลิตและผู้บริโภคเพื่อเสนอบริการไปยังผู้บริโภคอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
- ๒.๒ ปรับปรุงและส่งเสริมสหกรณ์ออมทรัพย์ สหกรณ์บริการ ให้สามารถรับใช้สังคมอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๒.๓ ปรับปรุงและส่งเสริมงานสหกรณ์นิคมให้ขยาย และแผ่ออกไปอย่างกว้างขวาง โดยสนับสนุนให้เกษตรกรรายคนเป็นสมาชิกของสหกรณ์การเกษตรอย่างทั่วถึง
- ๒.๔ ปรับปรุงและส่งเสริมการจัดตั้งสหกรณ์อเนกประสงค์ขึ้นในระดับท้องถิ่นเพื่ออำนวยความสะดวกแก่เกษตรกรในด้านสินเชื่อ การตลาด และอื่น ๆ ที่จำเป็น
- ๒.๕ จัดตั้งชุมนุมสหกรณ์การซื้อ การตลาด โดยจะต้องสามารถจัดหาหรือทำการผลิตวัสดุการเกษตร เครื่องจักร เครื่องมือ ในราคาที่ยุติธรรม และสามารถรวบรวมผลิตผลเกษตรแปรรูป และจัดจำหน่าย จนถึงขั้นส่งออกจำหน่ายยังต่างประเทศ
- ๒.๖ ปรับปรุงบทบาทของธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตรเพื่อใช้เป็นสถาบันของสหกรณ์อย่างสมบูรณ์แบบ โดยไม่มีดอกเบี้ยหรือดอกเบี้ยต่ำที่สุด

๓. ด้านเกษตรกรรวม

- ๓.๑ ดำเนินการปฏิรูปที่ดินอย่างเร่งด่วนและจริงจัง เพื่อให้เกษตรกรมีที่ดินเป็นของตนเอง และให้ผู้กระทำประโยชน์ในที่ดินของตนเองเท่านั้น จึงจะเป็นเจ้าของที่ดินการเกษตร
- ๓.๒ ขยายเนื้อที่ทำกินของเกษตรกรให้ใหญ่ขึ้น โดยการส่งเสริมให้เอกชนลงทุน ในด้านการเกษตรออกไปสู่ชนบท
- ๓.๓ พัฒนาระบบชลประทาน เพื่อให้มีการเก็บกักน้ำเพื่อการเพาะปลูกให้สามารถส่งน้ำเข้าไปยังไร่นาของเกษตรกรอย่างทั่วถึง เพียงพอแก่การเกษตรตลอดเวลา
- ๓.๔ จัดให้มีการประกันราคาผลผลิตทางการเกษตร ที่เป็นสินค้าหลักของประเทศ
- ๓.๕ เร่งการพิทักษ์รักษาทรัพยากรธรรมชาติ โดยการอนุรักษ์และปลูกป่าทดแทน ตลอดจนการอนุรักษ์สัตว์ป่า สัตว์น้ำให้สอดคล้องกับนิเวศน์วิทยา โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างจริงจังและทั่วถึง

๔. ด้านอุตสาหกรรม

- ๔.๑ ปรับปรุงโครงสร้างอุตสาหกรรม ให้มีประสิทธิภาพสามารถผลิตเพื่อการส่งออกด้วยสินค้าที่มีคุณภาพ และต้นทุนต่ำเพื่อให้สามารถแข่งขันกับตลาดต่างประเทศ
- ๔.๒ สนับสนุนและส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อม และอุตสาหกรรมครัวเรือน กระจายไปสู่ชนบท

- ๔.๓ กำหนดสิ่งจูงใจและจัดมาตรการ และข้อยุ่งยากต่าง ๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุนในประเทศไทย การลงทุนของต่างประเทศจะต้องมีการถือหุ้นร่วมรัฐบาล บริษัทมหาชน และสหกรณ์เท่านั้น
- ๔.๔ จัดและดำเนินการให้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐาน เพื่อช่วยให้ประเทศไทยสามารถผลิตอุตสาหกรรมหลักเพื่อการส่งออกและทดแทนการนำเข้า
- ๔.๕ จัดและลงทุนเพื่อการพัฒนาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีของประเทศอย่างทันสมัยและจริงจัง
๕. ด้านพาณิชย์กรรม
- ๕.๑ ควบคุมราคาสินค้าที่จำเป็นต่อการดำรงชีพของประชาชนส่วนใหญ่ให้อยู่ในระดับเดียวกันทั่วประเทศ
- ๕.๒ ขจัดการผูกขาดตัดตอนและระบบอภิสิทธิ์ทางเศรษฐกิจให้ได้ผลอย่างจริงจัง
- ๕.๓ กำหนดให้ธุรกิจขนาดใหญ่ทั้งปวงเป็นบริษัทมหาชน และส่งเสริมให้ธุรกิจขนาดเล็กรวมตัวเข้าเป็นรูปสหกรณ์
- ๕.๔ ส่งเสริมการส่งออกด้วยการปรับปรุงคุณภาพของสินค้า
๖. ด้านการธนาคารและการคลัง
- ๖.๑ ออกกฎหมายและควบคุมกิจการธนาคารพาณิชย์ และสถาบันการเงินให้เป็นบริษัทมหาชนอย่างแท้จริง
- ๖.๒ แก้ไขกฎหมายและดำเนินงานเพื่อให้สถาบันการเงินมีความมั่นคงปลอดภัยแก่ผู้ฝากเงิน
- ๖.๓ ส่งเสริมให้มีธนาคารพาณิชย์ท้องถิ่นหรือสถาบันการเงินอย่างทั่วถึงเพื่อการจัดให้มีสินเชื่อระยะสั้น ระยะปานกลางและระยะยาวแก่เกษตรกรอย่างเพียงพอ และเสรีตามความต้องการของตลาดทั้งในด้านเกษตรกรรม พาณิชยกรรมสหกรณ์ และการส่งออก
- ๖.๔ รักษาเสถียรภาพของเงินบาทให้มีความมั่นคงและรักษาดุลการชำระเงินระหว่างประเทศมิให้ขาดดุล
- ๖.๕ ปรับปรุงโครงสร้างของภาษี เพื่อป้องกันระบบภาษีซ้ำซ้อน และขยายฐานภาษีให้กว้าง เช่น ระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม และมุ่งเก็บภาษีทางตรง และภาษีสินค้าฟุ่มเฟือยให้มากขึ้น เพิ่มภาษีทางด้านทรัพย์สิน เช่น บ้าน ที่ดิน รวมทั้งเก็บภาษีที่ดินที่มีมูลค่าเพิ่มจากการตัดถนนและการชลประทาน จัดเก็บภาษีมรดกในอัตราที่ก้าวหน้า
- ๖.๖ ปรับปรุงประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี เพื่อป้องกันมิให้หลีกเลี่ยงภาษีและจะให้การศึกษาแก่ประชาชน ผู้มีหน้าที่เสียภาษีให้มีความสำนึกและความรับผิดชอบต่อสังคม
- ๖.๗ จะรื้อฟื้นปรับปรุงระบบธนาคารทุก ๆ แห่ง ให้เป็นธนาคารที่รับใช้ประชาชนอย่างแท้จริง จะยกระดับธนาคารหมู่บ้าน ธนาคารครู ธนาคารศาสนา โดยเฉพาะธนาคารศาสนา ไม่ต้องการดอกเบี้ยแล้วแต่ผู้ฝากจะศรัทธาบริจาคตามแต่ผู้ฝากและให้ฝากจะตกลงกัน

- ๖.๘ จะปรับปรุงกฎหมายหมู่บ้านจัดสรร กฎหมายเช่าซื้อรถยนต์ และกฎหมายต่าง ๆ ที่ไม่เป็นธรรม เอาผิดเอาเปรียบผู้บริโภค เช่น จัดไฟถนนที่ผอนไถลจะหมดแล้วยังติดค้างอยู่ 4-5 งวดสุดท้ายไม่ควรจะยึดรถเข้ายึดบ้านเขา สิ่งเหล่านี้รัฐจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมรับรู้เพื่อแก้ไขปัญหาลำนี้ต่อไป
- ๖.๙ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายว่าด้วย พ.ร.บ. การใช้เช็คที่มีช่องโหว่ที่เอื้ออำนวยให้แก่นายทุนเพื่อหาผลประโยชน์จากกลุ่มข้าราชการพ่อค้า รัฐวิสาหกิจโดยเจ้าหน้าที่ธนาคารบางกลุ่มให้ความร่วมมือการนำลูกค้าให้ไปเปิดบัญชีเช็ค เช่าซื้อ โดยคิดดอกเบี้ยราคาสูงที่ไม่เป็นธรรม
- ๖.๑๐ การปรับปรุงเก็บภาษีที่มีช่องโหว่อยู่จำนวนมากจะต้องได้ รับการแก้ไขปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยอาศัยประชาชนหรือแนวร่วมเพื่อหาข้อมูลผู้ที่หลบหนีภาษีให้หมดไป

นโยบายด้านสังคมและวัฒนธรรม

๑. จัดหลักประกันแก่ประชาชน เพื่อให้ได้ชื่อว่าเป็นรัฐสวัสดิการ โดยการ
 - ๑.๑ จัดให้มีการประกันสังคมแก่ประชาชนทั่วไปอย่างทั่วถึง มีหลักประกันที่มั่นคง
 - ๑.๒ จัดให้ประชาชนได้มีที่อยู่อาศัยอย่างเพียงพอและเหมาะสม
 - ๑.๓ ให้หลักประกันในการครองชีพของประชาชนผู้ยากจนเพื่อให้ดำรงชีพอยู่ได้อย่างมีความสุขพอสมควร
 - ๑.๔ ผู้ชรา เด็กไร้ที่พึ่ง คนตาบอด ผู้พิการทุพพลภาพ ทหารผ่านศึก และผู้ที่ไม่สามารถช่วยตนเองได้รับการสงเคราะห์ช่วยเหลือตามความเหมาะสมจากรัฐอย่างทั่วถึงเป็นระบบและรูปธรรม
 - ๑.๕ ปัญหาเด็กอ่อนที่ขาดผู้ดูแล หรือเด็กอนุบาลควรจะให้รัฐเข้ามามีส่วนรับผิดชอบตั้งงบประมาณให้เพียงพอเพื่อจะให้พ่อแม่ที่ทำงานเพื่อประเทศชาติไม่ต้องกังวลงาน มีคนดูแลโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐรับผิดชอบ
๒. ปฏิรูประบบงานของหน่วยราชการที่มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยให้สามารถรักษาความปลอดภัยแก่ประชาชนได้อย่างแท้จริงและมีหลักประกันทางด้านสวัสดิภาพของประชาชน
๓. ตรวจสอบการทำงานของรัฐ ให้เป็นไปตามนโยบายการพัฒนา สนับสนุนข้าราชการที่ดีซจิดและป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบในวงราชการ รวมทั้งการกดขี่ข่มเหงราษฎร
 - ๓.๑ ปรับปรุงและแก้ไขกฎหมาย การอนุรักษ์ธรรมชาติและป้องกันหรือขจัดการทำลาย สภาวะแวดล้อมเป็นพิษต่าง ๆ โดยเด็ดขาด และแหล่งอบายมุข สิ่งยั่วยุและการละเมิด ศีลธรรมสนับสนุนนโยบายประหยัดและขจัดความฟุ่มเฟือย
 - ๓.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบศาสนกิจและศาสนศึกษาทุกศาสนาที่ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง และศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างจริงจัง

๕. พิทักษ์สิทธิและความเสมอภาคในสังคมของสตรีให้เท่าเทียมกับบุรุษบทกฎหมายหรือประเพณีนิยมที่ขัดกับหลักการนี้จะต้องได้รับการพิจารณาแก้ไขเสียใหม่ให้เหมาะสม

๖. ส่งเสริมและเผยแพร่งานด้านศิลปวัฒนธรรม อันแสดงถึงควมมีคุณค่าของชาติและค่านิยมอันดีงามของไทย ทั้งด้านวัตถุ จิตใจ และประเพณีนิยม โดยการจัดตั้งทบวงการเมืองว่าด้วยวัฒนธรรมขึ้นมาเป็นการเฉพาะ

นโยบายการพัฒนาสังคมมุสลิม

๑. สนับสนุนให้มีการบังคับใช้กฎหมายอิสลามขึ้นโดยเฉพาะ ว่าด้วยครอบครัวและมรดกทั่วประเทศสำหรับคู่กรณีที่เป็นมุสลิมด้วยกัน

๒. จัดตั้งให้องค์กรกลางที่เป็นของรัฐ เพื่อสนับสนุนการไปประกอบพิธี "ฮัจ" อย่างเป็นระบบ และสนับสนุนให้มีการแต่งตั้งที่นับถือศาสนาอิสลาม เป็นทูตประจำสถานเอกอัครราชทูตไทย ประจำประเทศต่าง ๆ ที่ประชาชนส่วนใหญ่เป็นมุสลิม ดังเช่นประเทศอื่น ๆ ปฏิบัติ

๓. แก้ไข เพิ่มเติม พ.ร.บ.ว่าด้วยกิจการอิสลาม เพื่อให้สำนักจุฬาราชมนตรี คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย คณะกรรมการกลางอิสลามประจำจังหวัด เป็นนิติบุคคล เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพคณะกรรมการมัสยิด ปัจจุบันนี้เป็นนิติบุคคลอยู่แล้ว นอกจากนี้การจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนองค์กรดังกล่าวจะต้องดำเนินการไปอย่างจริงจัง อันจะทำให้องค์กรเหล่านั้นมีบทบาทในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติเป็นส่วนรวม

๔. พัฒนาการศึกษาศาสนาอิสลาม จนถึงระดับมหาวิทยาลัย เริ่มจากการพัฒนาการศึกษาสายวิชาชีพต่าง ๆ เพิ่มขึ้นในระดับชานรียะ ที่มีอยู่แล้วในปัจจุบันการไปสู่ระดับวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยตามลำดับ ทั้งนี้ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศอย่างเป็นรูปธรรม

๕. วัฒนธรรมและสังคมอิสลามจะต้องได้รับการพิทักษ์ คุ้มครองและส่งเสริมตามหลักการแห่งเสรีภาพของศาสนาที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ อย่างเป็นรูปธรรมเช่นกัน

นโยบายด้านแรงงาน

๑. ลดและขจัดการไม่มีการทำ และการว่างงานของประชาชน ซึ่งมีอยู่จำนวนมากตามลำดับโดยการ

๑.๑ สร้างงานให้มีปริมาณเพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในต่างจังหวัดและชนบท การสร้างโรงงานอุตสาหกรรมขนาดย่อม เพื่อจัดการเดินทางเข้ามาทำงานทำในกรุงเทพฯ

๑.๒ พัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อยกระดับแรงงานไร้ฝีมือ และส่งเสริมให้มีการศึกษาสำหรับผู้ใช้แรงงาน

๒. ยกกระดับมาตรฐานในการดำรงชีพของผู้ใช้แรงงานให้สูงขึ้น โดยการ

๒.๑ กำหนดมาตรฐานการใช้แรงงานคนกับเครื่องจักรให้อยู่ในสภาพสมดุลง่ายและเหมาะสม

๒.๒ กำหนดค่าแรงขั้นต่ำให้สอดคล้องกับความสามารถและค่าครองชีพซึ่งได้เปลี่ยนแปลงไปให้สอดคล้องกับความจริง

๒.๓ ให้การรับรองอนุสัญญาขององค์การแรงงานต่างประเทศ

- ๒.๔ ให้ความคุ้มครองแรงงานสตรี เด็ก อย่างเป็นธรรมทั่วถึงและเป็นรูปธรรม
- ๒.๕ ทำการแก้ไขกฎหมายแรงงานที่ล้าหลัง หรือไม่เป็นธรรมแก่ผู้ใช้แรงงาน
๓. สนับสนุนให้ทั้งผู้ใช้แรงงานในภาคอุตสาหกรรม และเกษตรกรรมและนายจ้างมีองค์กรเพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของตนเอง

นโยบายด้านการศึกษา

๑. เน้นการให้ระบบการเรียนรู้ เด็กเล็กตั้งแต่ชั้นอนุบาล ประถม และมัธยมเป็นต้นไป อย่างอิสระสอดคล้องกับธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมดั้งเดิมของชาติ ส่งเสริมกิจกรรมนอกห้องเรียน ให้เหมาะสมกับความต้องการของเด็กและสังคม เน้นการพัฒนาจิตใจเหนือวัตถุ
๒. ขยายการศึกษาภาคบังคับ ถึงระดับมัธยมศึกษา โดยรับเป็นผู้ให้บริการมีสถานศึกษาอย่างเพียงพอ โดยมีคุณภาพเท่าเทียม และมีมาตรฐานเดียวกันทุก ๆ ท้องถิ่น
๓. ดำเนินการจัดการศึกษาส่งเสริมพื้นฐานการพัฒนาการของบุคคล เพื่อให้เป็นพลเมืองดี
๔. ส่งเสริมการศึกษานอกระบบโรงเรียน การศึกษาวิชาชีพในท้องถิ่นต่าง ๆ โดยการกำหนดสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของแต่ละท้องถิ่น
๕. จะยกระดับกรมการศาสนา เป็นองค์การอิสระ ไม่ต้องขึ้นกระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง เช่นเดียวกับตุลาการรัฐธรรมนูญ
๖. จะรื้อฟื้นวิชาชีพทุก ๆ สาขาให้เข้าสู่ ระบบไฮเทคโดยแก้ไขกฎหมายวิชาชีพ ให้เป็นประชาธิปไตยที่สุด
๗. วิชาชีพครูเมื่อจบปีการศึกษาที่รัฐกำหนดจะต้องมีอัตรารองรับทุก ๆ สาขาวิชาชีพ
๘. จัดหาสวัสดิการให้ชาวไร่ ชาวนา และกรรมกร พร้อมทั้งจะช่วยเหลือบุตรหลานให้มีหลักประกัน เช่น ศึกษาชั้นสูงสุดระดับอุดมศึกษา หรือปริญญาตรีขั้นต่ำให้เรียนฟรี

นโยบายด้านสาธารณสุข

๑. ให้การรักษาพยาบาลและบริการสาธารณสุข แก่คนยากจนที่มีได้รับการคุ้มครองจากการประกันสังคม โดยไม่คิดมูลค่าให้ทั่วถึง
๒. ขยายขอบข่ายบริการสาธารณสุขแก่ประชาชนในชนบทและที่ยากจนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการ
- ๒.๑ ปรับปรุงโรงพยาบาล สถานีอนามัย ให้มีอย่างทั่วถึงทุกตำบล
- ๒.๒ เร่งผลิตแพทย์ พยาบาล หรือนุคลากรด้านสาธารณสุขให้เพียงพอแก่การบริการประชาชน ในชนบทตามอัตราส่วน ของประชากรในประเทศ
- ๒.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรักษาพยาบาล การป้องกันและการส่งเสริมสุขภาพ โดยการเปิดอบรมวิธีการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนในชนบท
๓. จัดรายได้ ให้สวัสดิการและยกระดับวิทยฐานะให้แพทย์ พยาบาล หรือนุคลากร ด้านสาธารณสุขอื่น ๆ เพิ่มขึ้น เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการทำงานบริการประชาชน ให้เป็นไปได้เต็มที่และมีประสิทธิภาพ

๔. สนับสนุนการผลิตยาภายในประเทศ เพื่อให้เพียงพอแก่ความต้องการของประชาชน
๕. สนับสนุนการจัดตั้งสำนักงานของรัฐ ร่วมกับเอกชนในการคุ้มครองประกันการให้บริการทางการแพทย์ในเมืองและชนบทอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

นโยบายด้านการทหารและการป้องกันประเทศ

๑. กำหนดยุทธศาสตร์ของชาติให้สอดคล้องกับสถานการณ์อยู่เสมอ สร้างกำลังกองทัพเป็นกองทัพของประชาชน มีกำลังพลและอาวุธยุทโธปกรณ์ให้เข้มแข็ง เพียงพอจะรักษาเอกราช และอธิปไตยของประเทศอย่างแท้จริง
๒. การป้องกันการรุกรานแทรกซึมภายนอก โดยใช้การทูตนำการทหารจะใช้กำลังทหารเพื่อป้องกันตัวตามความจำเป็น
๓. สนับสนุนให้กองทัพช่วยพัฒนาประเทศ โดยการฝึกในอาชีพ และช่วยเหลือประชาชนในยามวิกฤติ ส่งเสริมให้กองทัพรับเอาวิชาการและวิทยาการต่าง ๆ เข้าไปศึกษา
๔. สร้างค่านิยมในกองทัพในการสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย
๕. ให้สวัสดิการแก่ทหารชั้นผู้น้อย และครอบครัวให้ดีขึ้น สอดคล้องกับค่าครองชีพอย่างทั่วถึง
๖. พลทหารอาสาที่ปฏิบัติหน้าที่มาแล้ว ๔ ปีขึ้นไป จะต้องรับยศนายสิบทุก ๆ คน ไม่กรณีใด ๆ ทั้งสิ้น
๗. จ่าสิบเอก พ.อ. พ.จ. ที่รับราชการเลื่อนยศมาถึงระดับเกินสิบปี จะต้องได้เลื่อนยศ ร้อยตรี เรืออากาศตรี นายร้อยตรี ระเบียบของกระทรวงกลาโหม

นโยบายด้านการต่างประเทศ

๑. ยึดถือนโยบายต่างประเทศมาเป็นกลางและอิสระ ยึดมั่นในเอกราชอธิปไตย ศักดิ์ศรีและผลประโยชน์ของชาติเป็นหลัก
๒. สร้างมิตรภาพและความร่วมมือกับทุกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระหว่างประเทศเพื่อนบ้านบนหลักการเคารพอธิปไตยและบูรณภาพแห่งดินแดน
๓. ไม่แทรกแซงกิจการภายในของประเทศอื่นใด โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างในระบบเศรษฐกิจสังคม และการเมืองของแต่ละประเทศนั้น ๆ
๔. ต่อต้านและคัดค้านอำนาจจักรวรรดินิยมทุกรูปแบบ
๕. ยึดมั่นในนโยบายพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจถ้าจำเป็นจะต้องได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศจะต้องไม่มีพันธะและข้อผูกพันใด ๆ

.....

ข้อบังคับพรรคไทยประชาธิปไตย พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อบังคับพรรค เพื่อให้กาลลำดับภารกิจการของพรรค สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการบริหารพรรค โดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่พรรคไทย ประชาธิปไตย จึงกำหนดข้อบังคับพรรค ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้อบังคับพรรคนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคไทยประชาธิปไตย พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒. ให้ใช้ข้อบังคับพรรคนี้ตั้งแต่วันที่ที่ได้รับการตอบรับการเปลี่ยนแปลงจากนายทะเบียน พรรคการเมือง

ข้อ ๓. ให้ยกเลิกข้อบังคับพรรคไทยประชาธิปไตย พ.ศ. ๒๕๓๙

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔. พรรคการเมืองนี้มีชื่อว่า “พรรคไทยประชาธิปไตย” เรียกชื่อย่อว่า ท.ป.ต. เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า “THE THAI DEMOCRACY PARTY” และ เรียกชื่อย่อภาษาอังกฤษว่า T.D.P.

ข้อ ๕. เครื่องหมายพรรค

ข้อ ๖. เครื่องหมายพรรคและความหมายพรรค

(๑) เครื่องหมายประกอบด้วยวงกลมล้อมรอบด้วยสีแดง

(๒) ภายในวงกลมชั้นในมีข้อความว่า พิชิตความยากจน ช่วยประชาชนให้พ้นภัย และจุดเล็ก สี่น้ำเงิน ๓ จุด ข้อความพิชิตความยากจนช่วยประชาชนให้พ้นภัย เป็นภาษาไทยสี่น้ำเงิน คำว่า พรรคไทย ประชาธิปไตยใน วงกลมสี่ขาววงกลมเล็กแดงน้ำเงินภายในแผนที่ประเทศไทย พื้นสีเหลือง มือจับประสานกัน ข้อมือ ๒ ข้าง แขนงเลื้อยประดับสีแดง-น้ำเงิน-แดง มือที่จับประสานกันประกอบด้วยสี่เหลี่ยมนี้มีมือประกอบด้วย สี่น้ำเงิน ความหมายพื้นที่ภายในวงกลม สีขาว หมายถึง เอกลักษณ์แห่งอุดมการณ์ ความบริสุทธิ์ในความจงรัก รักดีเกิดทุนชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีจิตศรัทธาพร้อมที่จะพิทักษ์ปกป้องในระบบการเมืองการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตย สีเหลืองภายในพื้นที่ประเทศไทย หมายถึง สมาชิกพรรค ซึ่งเป็นผู้ยึดถือในศาสนา คุณธรรม และจริยธรรม ประจําใจ สีขาว-แดง-น้ำเงิน หมายถึง ความพร้อมที่จะอุทิศชีวิตเป็นพลีพิทักษ์ ปกป้อง ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และอธิปไตยราชอาณาจักรไทย

ข้อ ๗. ตราวางเครื่องหมายสำหรับประทับรับรองเอกสารของพรรคเป็นเครื่องหมายย่อใน ลักษณะเดียวกัน หากแต่ใช้สีเดียวล้วน

ข้อ ๘. พรรคไทยประชาธิปไตยมีสำนักงานอยู่ที่ ๓๐๔/๑๐๒๓ หมู่ที่ ๗ ซอย ๔๙/๑ ถนนพหลโยธิน แขวงตลาดบางเขน เขตหลักสี่ จังหวัดกรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๒๑๐ โทร. ๕๖๑-๔๒๐๔, ๕๗๙-๔๗๔๔

หมวด ๒
สมาชิกภาพ

ข้อ ๙. สมาชิกพรรคไทยประชาธิปไตยมี ๓ ประเภท คือ

- (๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์
- (๒) สมาชิกสามัญ
- (๓) สมาชิกสมทบ

ข้อ ๑๐. สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่บุคคลที่มีอุปการคุณต่อพรรค หรือผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ หรือผู้เชี่ยวชาญ ที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เชิญเข้าเป็นสมาชิก

สมาชิกกิตติมศักดิ์ไม่ต้องเสียค่าบำรุง

ข้อ ๑๑. สมาชิกสามัญได้แก่บุคคลที่ยื่นใบสมัครตามข้อบังคับ และคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติอนุมัติให้เป็นสมาชิกได้

สมาชิกสามัญต้องเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไรและจะเก็บเมื่อใดนั้น ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ผู้ที่เป็นสมาชิกสามัญอยู่ก่อนวันใช้ข้อบังคับพรรคนี้ ให้ถือว่าเป็นสมาชิกสามัญโดยไม่ต้องสมัครใหม่

ข้อ ๑๒. สมาชิกสมทบ ได้แก่บุคคลที่ยื่นใบสมัครและคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้เป็นสมาชิกสมทบได้ โดยไม่ต้องเสียค่าบำรุง

ข้อ ๑๓. บุคคลผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ มีสิทธิเข้าเป็นสมาชิกของพรรค

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก
- (๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (๔) ไม่เป็นคนที่ศาลสั่งให้เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือบุคคล

ล้มละลาย

(๕) ไม่ถูกคุมขังโดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๖) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

(๗) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๘) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๙) เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๑๐) มีความเข้าใจในนโยบาย ตั้งใจสนับสนุนกิจการของพรรค และจะปฏิบัติตามข้อบังคับพรรค

ทุกประการ

ข้อ ๑๔. การสมัครเป็นสมาชิกพรรคให้ผู้สมัครยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคต่อเลขาธิการพรรคหรือต่อประธานสาขาพรรคแล้วให้เลขาธิการพรรคพิจารณาเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

และเมื่อคณะกรรมการบริหารพรรค อนุมัติให้รับเป็นสมาชิกได้สมาชิกผู้นั้นมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรค ไว้เป็นหลักฐานด้วย

ข้อ ๑๕. การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกสามัญ ต้องทำเป็นหนังสือมีสมาชิกสามัญรับรองไม่น้อยกว่าสามคนและต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อเลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรคแล้วแต่กรณี และให้ส่งวนคำคัดค้านไว้เป็นความลับ

เมื่อมีคำคัดค้านดังกล่าวการออกเสียงลงคะแนนของคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อรับ หรือไม่รับผู้ถูกคัดค้านเป็นสมาชิกให้ออกเสียงโดยลงคะแนนลับ

ข้อ ๑๖. ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกสามัญ โดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งไปให้ผู้ยื่นทราบโดยเร็ว คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าถึงที่สุด

ข้อ ๑๗. สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ไปเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๔) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกตามข้อบังคับพรรคข้อ ๑๓

(๕) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๑๐๓(๕)

(๖) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบเลิกพรรค

ข้อ ๑๘. การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามข้อ ๑๗ (๕) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับเท่านั้น

ให้หัวหน้าพรรคส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติไปยังประธานรัฐสภาและนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๑๙. การลาออกจากสมาชิกภาพของพรรคให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์และสมาชิกสมทบ ยื่นหนังสือเป็นหลักฐานต่อเลขาธิการพรรค และมีผลเมื่อ หัวหน้าพรรค ลงนามรับใบลาออก

(๒) สมาชิกสามัญ ยื่นใบลาออกต่อสำนักงานใหญ่ของพรรคและมีผลเมื่อเจ้าหน้าที่สำนักงานใหญ่พรรคได้ลงทะเบียนหนังสือแล้ว

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๐. สมาชิกพรรคมีสิทธิดังต่อไปนี้

(๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค

(๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคในการเลือกตั้งทั่วไปที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง

(๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือกรรมการสาขาพรรค กรรมการหรืออนุกรรมการในคณะต่าง ๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค

(๔) สิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นกรณีไป

(๕) สมาชิกที่จะได้รับสิทธิดังกล่าว ต้องมีคุณสมบัติเหล่านี้เพิ่มเติมคือ

(๕.๑) สามารถอธิบายอุดมคติ นโยบาย และข้อบังคับของพรรคให้ประชาชนเข้าใจ และยินดีเข้าร่วมเป็นสมาชิกพรรคเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ

(๕.๒) เป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือบกพร่อง จนได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการบริหารพรรคและ/หรือจากสมาชิกพรรคทั่วไป

(๕.๓) เป็นผู้ที่ไม่เสียสละและพากเพียรในการปฏิบัติตนตามอุดมคติของพรรคจนปรากฏผลตามความมุ่งหมายของพรรค

(๕.๔) มีคุณสมบัติอื่น ๆ เช่นทางด้านวิชาการ หรือประสบการณ์ที่เป็นผลสำเร็จและมีความพร้อมต่อการปฏิบัติงาน

(๖) ถ้าสมาชิกพรรคในสัดส่วนดังต่อไปนี้

(๖.๑) สมาชิกพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด หรือ

(๖.๒) กรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด หรือ

(๖.๓) สมาชิกสามัญทั่วไปของพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคน เห็นว่ามติหรือข้อบังคับพรรคในเรื่องใดจะขัดต่อสถานะและการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญหรือขัดหรือแย้งกับ หลักการพื้นฐานแห่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีสิทธิร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติหรือข้อบังคับดังกล่าวขัดหรือแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มติหรือข้อบังคับนั้นเป็นอันยกเลิกไป

ข้อ ๒๑. สมาชิกพรรคมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค และให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรค ในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน
- (๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งสมัครรับเลือกตั้งในทุกๆระดับ และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจและบริสุทธิ์ใจ เพื่อความก้าวหน้าของพรรค
- (๓) ยึดมั่นและปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับของพรรคโดยเคร่งครัด
- (๔) ต้องชำระค่าบำรุงตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

ข้อ ๒๒. ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรคมีดังนี้

- (๑) พรรคจะจัดการส่งเสริมสภาพของสมาชิกพรรคให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัว
- (๒) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจัง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่การบริหารประเทศเพื่อความเจริญและสันติสุขของปวงชนชาวไทย
- (๓) พรรคจะช่วยสนับสนุนส่งเสริมเพื่อเพิ่มคุณภาพแห่งชีวิตให้แก่สมาชิกพรรคด้วยการให้ความรู้ในวิชาชีพต่าง ๆ ตามความเหมาะสมและตามฐานะารูป
- (๔) พรรคมีหน้าที่รับเรื่องราวร้องทุกข์และให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกพรรคที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมตามกรอบแห่งกฎหมายและข้อบังคับพรรค
- (๕) พรรคจะส่งเสริมและให้การอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพบุคคลให้ดียิ่งขึ้น

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๒๓. เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไป อันจะส่งผลให้การปกครองในระบบประชาธิปไตยบนวิถีทางระบบรัฐสภาอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขเป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นต่อปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้มีการกำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไปดังต่อไปนี้

- (๑) พรรคจะจัดเตรียมบุคลากร ที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชาชีพ เพื่อฝึกอบรมให้แก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป
- (๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมเพื่อกระตุ้น เตือนให้สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองให้มากยิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุน การรวมตัวกันในรูปของชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ ดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่นตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มกันของสมาชิก ในแต่ละสาขาวิชาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคโดยสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง หรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองโดยผ่านสื่อมวลชน อย่างน้อยปีละสามครั้ง

(๖) พรรคจักส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชมหรือเข้าฟังการอภิปรายหรือบรรยายทางการเมือง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๔. เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรคไทยประชาธิปไตยให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทยโดยทั่วหน้ากัน จึงกำหนดวินัยที่เป็นข้อปฏิบัติอันควรและไม่ควรไว้ต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรคทุกระดับต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคและไม่ฝ่าฝืนต่อระเบียบข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารรวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรคไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่น

(๓) สมาชิกพรรคต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกันหรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหาย

(๔) สมาชิกพรรคต้องไม่ปกปิดความผิด และไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรค ที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อชื่อเสียงของพรรคทั้งนี้ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรคต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐ หรือผิดศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคลและวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานพรรคไม่พึงนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่นแม้จะมิก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภา สมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

ข้อ ๒๕. เพื่อเป็นการสร้างเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรม สมาชิกพรรคควรได้ยึดถือ และปฏิบัติตามจรรยาบรรณการเมืองดังต่อไปนี้

(๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ-ศาสนา-พระมหากษัตริย์

(๒) มีการประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรม และอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย

(๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในเอกสารนโยบายและข้อบังคับของพรรค

(๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเชิญชวนบุคคลอื่น เข้าเป็นสมาชิกพรรค

(๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง

(๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและประสิทธิภาพของพรรค

(๗) ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองที่ดีของบ้านเมือง

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรคและที่ปรึกษาพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๖. ให้มีกรรมการคณะหนึ่ง เป็นคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรคโดยเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญในที่ประชุมใหญ่ และมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ จำนวนไม่น้อยกว่าสามสิบเอ็ดคนแต่ไม่เกินสี่สิบห้าคน ประกอบด้วย

(๑) หัวหน้าพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค (ไม่น้อยกว่าสามคน)

(๓) เลขานุการพรรค

(๔) รองเลขานุการพรรค (ไม่น้อยกว่าสามคน)

(๕) เทร่ญญิกพรรค

(๖) โฆษกพรรค

(๗) กรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๒๗. ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๒๖ วรรคหนึ่ง

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ ความสามารถ ประสิทธิภาพ ความเหมาะสม และการเสียสละให้กับพรรค จำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๒)

ในกรณีที่จำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่ประชุมใหญ่กำหนด

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่างๆ โดยทั่วถึงกัน

ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๘. ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีหรือจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ซึ่งจะจัดให้มีขึ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไป

ข้อ ๒๙. กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิด

ลหุโทษ

(๕) จงใจหรือเจตนาละเลยการแสดงรายการบัญชีทรัพย์สิน-หนี้สินต่อทางราชการ

(๖) ขาดการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคสามครั้ง ติดต่อกันโดยไม่มีเหตุผลและที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่น้อยกว่าสามในสี่ของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ออก

(๗) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ขององค์ประชุมให้ออก

(๘) เมื่อมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ตามข้อ ๒๘

(๙) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออกให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๑๐) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ถือว่าหมดสภาพทั้งคณะรวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลง ตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทน จนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรคตาม (๑)(๓)(๔)(๕) และ (๖) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่ เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง เว้นแต่อายุตำแหน่งหัวหน้าพรรคเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ในกรณีตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงตาม (๒)(๙)(๑๐) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสามสิบวัน

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะหรือครบวาระ และนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้น ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้ง คณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๓๐. คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

(๓) กำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรค เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกสภาท้องถิ่นตลอดจนการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๔) พิจารณาจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในส่วนของพรรคและของผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค โดยไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งหรือนายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด ดังนี้

(๔.๑) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ โดยจัดสรรเป็นจำนวนรวมซึ่งพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคยื่นเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๔.๒) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยจัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคเป็นรายบุคคล

(๕) ควบคุมไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

(๖) ดำเนินการและปฏิบัติการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมาธิการต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงานและคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค

(๘) อนุมัติและยุบเลิกการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๙) อำนาจการต่าง ๆ และกระทำการหรือสั่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๑๐) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๑) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๒) พิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรคและพิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๓) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจกรรมต่าง ๆ ของพรรคและคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๔) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควร เพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรคและให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว

(๑๕) แต่งตั้งหรือถอดถอนนายทะเบียนของพรรค ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค รองโฆษกพรรค ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรคหรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควร

(๑๖) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(๑๗) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบข้อบังคับของพรรค

ข้อ ๓๑. กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรค

(๑.๑) เป็นผู้แทนของพรรคตามกฎหมาย และเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรมทั้งปวงของพรรค

(๑.๒) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(๑.๓) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(๑.๔) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(๑.๕) เป็นผู้ลงนามประกาศนโยบายของพรรค ข้อบังคับพรรค กฎ ระเบียบ มติของพรรค และคำสั่งพรรค

(๑.๖) มีสิทธิยับยั้งมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะกรรมาธิการของพรรคหรือคณะกรรมการอื่น ๆ เพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามวันซึ่งหากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(๑.๗) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(๑.๘) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขธิการพรรค

(๓.๑) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายและให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(๓.๒) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๓.๓) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและที่ประชุมใหญ่พรรค

(๓.๔) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

(๔) รองเลขธิการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ ตามที่เลขธิการพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๕) เทร่ญญิก มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ-รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สินหนี้สิน และงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) โฆษกพรรค มีหน้าที่

(๖.๑) แดงมติที่ประชุมของพรรค และแถลงกิจการต่าง ๆ ของพรรค

(๖.๒) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๗) กรรมการอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ส่วนที่ ๒

คณะที่ปรึกษาพรรค

ข้อ ๓๒. ให้มีประธานที่ปรึกษาพรรค และคณะที่ปรึกษาพรรคคณะหนึ่ง มีจำนวนตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะเห็นสมควร คณะที่ปรึกษาพรรคนี้ประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ผู้อาวุโสของพรรค ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์ ในสาขาวิชาต่าง ๆ และผู้มีอุปการคุณสนับสนุนทางด้านกิจกรรมแก่พรรค

ข้อ ๓๓. คณะที่ปรึกษาพรรคมีอายุอยู่ในตำแหน่งตามวาระเช่นเดียวกับคณะกรรมการบริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๔. คณะที่ปรึกษาพรรคมีหน้าที่ดังนี้

(๑) คณะที่ปรึกษาพรรคจะได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมร่วมกับคณะกรรมการบริหารพรรค แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่จะได้รับการร้องขอจากที่ประชุม

(๒) คณะที่ปรึกษาพรรคเสนอแนวความคิดเห็นต่อหัวหน้าพรรค หรือกรรมการบริหารพรรคได้ทุกโอกาส

(๓) การเสนอความคิดเห็นหรือการให้คำปรึกษาใด ๆ เป็นการกระทำเพื่ออุดมการณ์ และให้บรรลุนโยบายแห่งพรรค

(๔) คณะที่ปรึกษาพรรคจะจัดให้มีการประชุมหรือภายในพรรคย่อมกระทำได้ภายใต้การสนับสนุนจากพรรค โดยหัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคจะต้องได้รับทราบด้วย

หมวด ๘

องค์กรปฏิบัติงานของพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะผู้บริหารพรรค

ข้อ ๓๕. คณะผู้บริหารพรรค

(๑) ให้คณะผู้บริหารพรรคเป็นองค์กรหลักในการดำเนินกิจกรรมของพรรค เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดและตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) หัวหน้าพรรคแต่งตั้งคณะผู้บริหารพรรคจากกรรมการบริหารพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคมีจำนวนไม่เกินสิบห้าคนประกอบด้วย

(๒.๑) หัวหน้าพรรค

(๒.๒) รองหัวหน้าพรรค

(๒.๓) เลขาธิการพรรค

(๒.๔) รองเลขาธิการพรรค

(๒.๕) กรรมการอื่น ๆ

ทั้งนี้ หัวหน้าพรรคอาจเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลและตำแหน่งได้ตามความเหมาะสมแต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) คณะผู้บริหารพรรคมีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๖. คณะผู้บริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เป็นองค์กรหลักในการทำงานประจำในนามของคณะกรรมการบริหารพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๒) ควบคุมและกำกับดูแลให้กิจกรรมต่าง ๆ ของพรรคได้ดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ทั้งงานประจำและมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

(๓) เสนอรายงานในปัญหาทั้งปวงต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อดำเนินการต่อไป

(๔) ประสานงานกับสมาชิกพรรค กลุ่มการเมือง หรือองค์กรทางการเมืองต่าง ๆ

(๕) ออกระเบียบและกำหนดแนวทางการบริหารงานของพรรคตลอดจนวางระเบียบด้านการคลัง และทรัพย์สินของพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๓๗. ให้มีคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรคในด้าน เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง สังคม วัฒนธรรม การทหาร การต่างประเทศ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม คณะกรรมการแต่ละฝ่ายอาจแยกย่อยเป็นฝ่ายต่าง ๆ ตามความเหมาะสมและให้สอดคล้องกับโครงสร้างของรัฐและระเบียบการบริหารราชการแผ่นดิน

ข้อ ๓๘. การจัดตั้งคณะกรรมการบริหารพรรค

(๑) ให้คณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค

(๒) คณะกรรมการแต่ละคณะประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการ รองประธานไม่เกินสามคนและเลขาธิการหนึ่งคน นอกจากนั้นแต่ละคณะอาจจัดหาผู้ปฏิบัติงานเพิ่มเติมได้อีกตามความเหมาะสม

(๓) คณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ มีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๙. คณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ศึกษาและพิจารณาปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและพร้อมที่จะบรรยายสรุปข้อศึกษาและข้อพิจารณา นั้น ๆ ต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) ศึกษาและพิจารณาตลอดจนติดตามการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลและเตรียมการในการเสนอข้อคิดเห็นนั้นต่อคณะกรรมการบริหารพรรค และต่อสาธารณชนหรือต่อรัฐสภาและรัฐบาลตามโอกาสและความเหมาะสม

(๓) เป็นองค์กรจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้แก่สมาชิกและสาธารณชนในนามของพรรค

ข้อ ๔๐. เอกสารข้อความที่เกิดจากคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือเป็นสิทธิของพรรคผู้ใดจะนำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว โดยมิได้รับการยินยอมจากพรรคย่อมผิดวินัยของพรรคอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๓

คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค

ข้อ ๔๑. คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคแต่งตั้งโดยคณะกรรมการบริหารพรรค

ประธานคณะกรรมการเป็นผู้เลือกกรรมการตามความจำเป็นและเหมาะสมแก่สภาวะและขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคมีอายุอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค
เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๔๒. ให้คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคมีหน้าที่ดังนี้

(๑) พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ กระทู้ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคก่อนเสนอ
ต่อคณะกรรมการบริหารพรรค สภาผู้แทนราษฎร หรือรัฐสภา

(๒) ประสานงานกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรครวมทั้งประสานงานต่าง ๆ ในกิจการด้าน
รัฐสภา ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) รวบรวมเอกสารต่าง ๆ จากรัฐสภาเพื่อการศึกษาและติดตามบทบาทของรัฐสภาให้ทันกับ
สถานการณ์ทางการเมือง

ส่วนที่ ๔

สำนักงานใหญ่พรรค

ข้อ ๔๓. สำนักงานใหญ่พรรคเป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของพรรคอยู่ในการกำกับ
ดูแลของเลขาธิการพรรคโดยมีผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรคและผู้ช่วยสามคน เป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๔๔. สำนักงานใหญ่พรรคประกอบด้วยหน่วยงานดังนี้

๔๔.๑ ฝ่ายบริหารมีหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

(๑) การเงินและบัญชี

(๑.๑) จัดทำงบประมาณประจำปีของพรรค

(๑.๒) จัดกิจกรรมหาทุน

(๑.๓) จัดทำบัญชีรับจ่ายเงินของพรรค

(๑.๔) จัดทำงบการเงินตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

พรรคการเมือง

(๒) งานประชาสัมพันธ์

(๒.๑) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์สร้างภาพพจน์ที่ดีของพรรค

(๒.๒) เสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างมวลสมาชิก

(๒.๓) รับเรื่องราวร้องทุกข์ และติดตามผล

(๒.๔) จัดทำแผนประชาสัมพันธ์พรรคทั้งในยามปกติและในการรณรงค์

หาเสียงเลือกตั้ง

(๓) งานธุรการ

(๓.๑) บริการในการจัดพิมพ์ รับ-ส่งเอกสาร

(๓.๒) อำนวยความสะดวกในกิจการประชุมพรรค

(๓.๓) จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน

(๓.๔) ดูแลความสะอาดเรียบร้อยและความปลอดภัยของสำนักงาน

๔.๒ ฝ่ายการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

(๑) งานสมาชิก

(๑.๑) รับสมัครสมาชิก ทำบัตร จัดเก็บทะเบียนประวัติ

(๑.๒) การจัดตั้งสาขาพรรคหรือองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๒) งานกิจการสภา

(๒.๑) รวบรวมเรื่องจากการประชุมสภา รัฐสภา และกรรมาธิการ

(๒.๒) ติดตามวาระการประชุมสภา รัฐสภา และผลการประชุมสภา

หรือรัฐสภา

(๒.๓) จัดทำเอกสารให้กับคณะกรรมาธิการของพรรคและกรรมการรัฐสภา

ของพรรค

(๓) งานประสาน

(๓.๑) ประสานงาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรค

ผู้บริหารพรรค กรรมาธิการของพรรค กรรมการต่างๆ ตลอดจนสมาชิกพรรค

(๓.๒) เตรียมเอกสารต่าง ๆ เพื่อตอบโต้ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง

๔.๓ ฝ่ายวิชาการมีหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

(๑) งานนโยบายและแผน

(๑.๑) จัดการประชุมสัมมนาทุกระดับของพรรค

(๑.๒) จัดทำบันทึกและรายงานการประชุม

(๑.๓) ประสานส่วนราชการ และพรรคการเมืองอื่น ๆ ตลอดจนองค์กรเอกชน

(๑.๔) จัดทำแผนงบประมาณเพื่อสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่น

(๒) งานกฎหมาย

(๒.๑) ร่างกฎหมาย ญัตติ หรือกระทู้

(๒.๒) ติดตามการดำเนินการยกร่างกฎหมายต่างๆ

(๒.๓) งานบริการด้านกฎหมาย

(๒.๔) ให้คำแนะนำทางกฎหมาย

(๓) งานข้อมูล

(๓.๑) เตรียมข้อมูลอภิปรายให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรค

ผู้บริหารพรรค กรรมาธิการของพรรค กรรมการต่างๆ ตลอดจนสมาชิกพรรค

(๓.๒) จัดทำเอกสารวิชาการต่าง ๆ

(๓.๓) จัดเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชน

(๓.๔) จัดงานห้องสมุดการเมือง

(๓.๕) จัดระบบบริการข้อมูลแก่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกพรรค และประชาชนโดยทั่วไปด้วยความรวดเร็ว

หน่วยงานดังกล่าวข้างต้น เลขานุการพรรคอาจเสนอให้มีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมได้ตาม ความจำเป็นของงานที่เข้ามาสู่พรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๔

สำนักงานสาขาพรรค

ข้อ ๔๕. ให้มีสำนักงานสาขาพรรคเป็นหน่วยงานในการปฏิบัติงานต่างๆ ของพรรคในท้องที่ที่ พรรคได้จัดตั้งสาขาพรรค โดยอยู่ในการกำกับดูแลของหัวหน้าสำนักงานสาขาพรรค ตามความเห็นชอบของ คณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๔๖. สำนักงานสาขาพรรค มีหน้าที่ความรับผิดชอบดังนี้

(๑) งานการเงินและบัญชี

(๑.๑) จัดทำบัญชีรับจ่ายของสาขาพรรค

(๑.๒) จัดทำงบประมาณประจำปีของสาขาพรรค

(๑.๓) จัดทำงบการเงินตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) งานประชาสัมพันธ์

ประชาชนในท้องถิ่น

(๒.๑) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจการของสาขาพรรคและให้ความรู้ทางการเมืองแก่

(๒.๒) รับเรื่องร้องทุกข์และติดตามผล

(๒.๓) จัดทำโครงการและแผนงานในการดำเนินกิจการของสาขาพรรค

(๓) งานสมาชิก

(๓.๑) รับสมัครสมาชิกพรรคเพื่อจัดส่งให้สำนักงานใหญ่พรรคดำเนินการต่อไป

(๓.๒) จัดทำทะเบียนสมาชิกพรรคในท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(๓.๓) ประสานงานกับสำนักงานใหญ่พรรคและสมาชิกพรรค เพื่อดำเนินการกิจกรรม

ของพรรค

(๔) งานธุรการ

(๔.๑) จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน

(๔.๒) ดูแลความสะอาดเรียบร้อยและความปลอดภัยของสำนักงาน

(๔.๓) บริการจัดพิมพ์ รับ-ส่งเอกสาร

หมวด ๙

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๔๗. ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไป ในแต่ละครั้ง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้ง คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไป จำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน เพื่อทำหน้าที่คัดเลือกสมาชิกพรรคที่เหมาะสม และมีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ และแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้ครบตามจำนวนที่กฎหมายได้กำหนดไว้

ข้อ ๔๘. ในการพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในนามของพรรค ทั้งแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้งโดยมีหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังนี้

(๑) ให้สำนักงานใหญ่ของพรรค มีหน้าที่ในการรับสมัครสมาชิกพรรค ผู้ประสงค์ที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งในแบบบัญชีรายชื่อหรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก

(๒) ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไป พิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรคซึ่งเป็นผู้มีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย มีความรู้ ความสามารถเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรค

ข้อ ๔๙. การตัดสินใจของคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปที่คัดเลือกบุคคลลงสมัครรับเลือกตั้งให้ถือเป็นที่สุด เว้นแต่คณะกรรมการบริหารพรรคจะได้มีมติเป็นอย่างอื่นก็ให้ถือเอาตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติ

ข้อ ๕๐. สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๕๑. ในการเลือกตั้งคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นให้คณะกรรมการสาขาพรรคประจำเขตหรือท้องที่ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคที่ได้รับเลือกตั้งในท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณาแล้วแจ้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคได้รับทราบและพิจารณาต่อไป ในกรณีที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่มีการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องถิ่นนั้น ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ

หมวด ๑๐

การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาท้องถิ่น

ข้อ ๕๒. ภายหลังจากเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้ง ให้หัวหน้าพรรคเรียกประชุมบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้ก่อนเปิดประชุมรัฐสภาครั้งแรกเพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานด้านรัฐสภา

ข้อ ๕๓. การเสนอหรือรับรองร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ หรือการเสนอกระทู้เรื่องใด ๆ ที่ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค ตลอดจนการอภิปรายการลงมติในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภา ให้เป็นไปตามมติซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติไว้

คณะกรรมการบริหารพรรคอาจมีมติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่สังกัดพรรคดำเนินการอย่างไรอย่างหนึ่งก็ได้ เว้นแต่มตินั้นจะขัดหรือแย้งกับข้อบังคับพรรคหรือหลักการพื้นฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ข้อ ๕๔. การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือองค์กรปกครองส่วนอื่น ๆ ซึ่งประชาชนเป็นผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งให้ใช้ข้อบังคับหมวดนี้โดยอนุโลม

หมวด ๑๑

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๕. แผนและกำหนดระยะเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองในท้องที่ใด หรือเขตเลือกตั้งใดให้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาอนุมัติจัดตั้ง ตามความประสงค์ของสมาชิกสามัญในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้นๆ ตั้งแต่หนึ่งร้อยคนขึ้นไป แต่ทั้งนี้ในวาระแรกต้องไม่น้อยกว่าภาคหนึ่งสาขาภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมาย

ข้อ ๕๖. การดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องที่ใด หรือเขตเลือกตั้งใด ให้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

(๑) ในขั้นแรกให้มีการดำเนินการจัดตั้งเป็นศูนย์ประสานงานพรรคประจำท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้นๆ ก่อนจนกว่าจะครบหนึ่งปี จึงสามารถขออนุญาตต่อคณะกรรมการบริหารพรรคจัดตั้งเป็นสาขาพรรค

(๒) ในกรณีการดำเนินการตามข้อ (๑) มีความจำเป็นหรือคณะกรรมการบริหารพรรคได้พิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ดำเนินการขอจัดตั้งในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้นมีความพร้อมและเหมาะสม คณะกรรมการบริหารพรรคอาจอนุมัติจัดตั้งเป็นสาขาพรรคเลยก็ได้

ข้อ ๕๗. เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคในวาระแรกได้ครบภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งสาขาแล้วภายในกำหนดระยะเวลาห้าปี ให้คณะกรรมการบริหารพรรค พิจารณาจัดตั้งสาขาพรรคขึ้นอีกภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งสาขา

ข้อ ๕๘. เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้ท้องที่ใดหรือเขตเลือกตั้งใด จัดตั้งสาขาพรรคได้ให้มีหนังสือแจ้งต่อตัวแทนของสาขาพรรคนั้น เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรกภายในหกสิบวัน และเมื่อสาขาพรรคได้เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้ว ให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวันเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ข้อ ๕๙. ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญในสาขาพรรคนั้นจำนวนเก้าคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เภรัญญาสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการอื่น ๆ ของสาขาพรรคอีกสามคน

กรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้วมีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๖๐. ในการเลือกตั้งกรรมการสาขาพรรค ให้เลือกประธานเป็นลำดับแรกแล้วเลือก รองประธานหนึ่งคน และกรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ อีกเจ็ดคน

การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสาขาพรรค จะต้องมิผู้รับรองไม่น้อยกว่าห้าคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๖๑. ให้ประธานสาขาพรรคเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งกรรมการที่ได้รับเลือกตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งตามข้อบังคับพรรค ข้อ ๕๙ (๓)(๔) (๕) (๖) และ (๗)

คณะกรรมการสาขาพรรค อาจกำหนดตำแหน่งอื่นใดเพิ่มเติมก็ได้ แล้วให้ประธานสาขาพรรคแต่งตั้งกรรมการที่ได้รับเลือกตั้งตามข้อบังคับพรรค ข้อ ๕๙ (๗) ดำรงตำแหน่งตามที่กำหนด

ข้อ ๖๒. ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่ได้รับเลือกตั้งตาม ข้อ ๕๙ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินกิจการให้เป็นตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) เผยแพร่นโยบาย กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม

(๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(๔) จัดทำบัญชีรายรับรายจ่ายและงบการเงินของสาขาพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรค และประชาชนโดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้ารับสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นอื่น ๆ ตามกฎหมายในเขตสาขาพรรคนั้น ๆ

(๘) จัดทำแผนงานโครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคทุกไตรมาสเดือน และภายในหกสิบวันนับแต่สิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๖๓. คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ลาออก

(๒) ครบวาระ

(๓) ตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรคหรือรองประธานสาขาพรรคเป็นผู้ทำหน้าที่แทนในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานสาขาพรรค มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มิเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๖๔. กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ 63

(๓) ลาออก

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

(๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๖) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

โทษ

ข้อ ๖๕. ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถมาร่วมประชุมใหญ่ได้ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๖๖. ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งเพื่อแสดงผลงานในรอบปี และรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

หมวด ๑๒

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่

ข้อ ๖๗. คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรค เรียกประชุม หรือเมื่อกรรมการ

บริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคแรก ให้คณะกรรมการบริหารเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการบริหารเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามญัตติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๘. ญัตติของผู้ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญ ต้องเสนอต่อหัวหน้าพรรค พร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๙. การประชุมใหญ่วิสามัญหรือวิสามัญประกอบด้วยสมาชิกของพรรค ดังต่อไปนี้

- (๑) กรรมการบริหารพรรค
- (๒) สมาชิกของพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น
- (๓) สมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีในขณะนั้น
- (๔) ผู้แทนของสาขาพรรคตามข้อ ๖๕ ในกรณีที่มีสาขาพรรค
- (๕) สมาชิกที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๗๐. ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตาม ข้อ ๖๙ มาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมชี้ขาด

ข้อ ๗๑. ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มา ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ก็ให้รองเลขาธิการพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งแล้วแต่กรณีทำหน้าที่แทน

ข้อ ๗๒. กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่เท่านั้น

- (๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค
- (๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค
- (๓) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค
- (๔) รับรองงบการเงินประจำปีของพรรค
- (๕) กิจการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติและประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด

ข้อ ๗๓. คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราว ให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนด การประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๗๔. ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสี่เดือนต่อครั้งและหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๗๕. การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ที่ประธานได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขธิการพรรค ไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ก็ให้รองเลขธิการพรรค คนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๗๖. มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๓

การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ข้อ ๗๗. ในสมัยประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคอาจเรียกประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคได้ตามความจำเป็น และให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทนและให้เลขธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๗๘. การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุมและมติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๔

การประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๗๙. ในสมัยประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคอาจเรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคและ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ได้ตามความจำเป็น และให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทนและให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุมแต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๘๐. การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๘๑. มติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๕

การประชุมคณะกรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๘๒. การประชุมคณะกรรมการอื่น ๆ ให้ดำเนินการตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๘๓. การประชุมของคณะกรรมการอื่น ๆ จะต้องมีกรรมการในคณะนั้น ๆ มาร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดในคณะนั้น ๆ จึงจะเป็นองค์ประชุม และมติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๖

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๘๔. คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอย่างน้อย ปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมวิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุม หรือเมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรค เท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรค ให้มีการประชุมวิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมวิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใด และด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมวิสามัญตามวรรคแรก ให้คณะกรรมการสาขาพรรค เรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมวิสามัญที่กรรมการสาขาพรรค เข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุมระเบียบวาระให้เป็นตามญัตติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๘๕. ผู้ตัดติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมวิสามัญ ต้องเสนอต่อประธานสาขาพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๘๖. การประชุมใหญ่สามัญ หรือวิสามัญสาขาพรรค ประกอบด้วยสมาชิกของพรรค ดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกสามัญในเขตท้องที่นั้นที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๘๗. ในการประชุมใหญ่สาขาพรรคต้องมีสมาชิกตามข้อ ๘๖ มาประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุม ชี้ขาด

ข้อ ๘๘. ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุม ให้รองประธานสาขาพรรค ทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการสาขาพรรค ที่มาประชุม เลือกกรรมการสาขาพรรคคนใด คนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุมและให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๘๙. กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงิน ประจำปีของสาขาพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๙๐. คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกคราว ให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรค ทราบล่วงหน้า ไม่น้อยกว่าเจ็ดวันโดยให้ระบุ วัน เวลา สถานที่ประชุมและระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๗

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๙๑. ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยสี่เดือนต่อครั้ง และประธานสาขาพรรค เป็นผู้กำหนดวัน เวลา ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ได้ตามความจำเป็น หรือตามคำขอจากคณะกรรมการสาขาพรรค จำนวนเกินกว่ากึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมเป็นพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๙๒. การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน คณะกรรมการสาขาพรรค ที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุม ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานที่ประชุม แต่หากประธานสาขาพรรค ไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ ก็ให้รอง

ประธานสภาพรรค ทำหน้าที่แทน และให้เลขานุการสภาพรรค เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสภาพรรค ไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ก็ให้รองเลขานุการสภาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๓. มติของที่ประชุมคณะกรรมการสภาพรรค ให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุม

หมวด ๑๓

การบริหารการเงินและทรัพย์สินและการจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๔๔. พรรคอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

- (๑) รายได้จากค่าบำรุงของสมาชิก
 - (๒) รายได้จากการบริจาคโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย
 - (๓) รายได้หรือรายรับจากกิจการอื่น ๆ ที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย
 - (๔) รายรับจากเงินสนับสนุนที่ได้จากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองโดยรัฐ
- ให้หัวหน้าพรรคจัดให้มีบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคซึ่งต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ที่อยู่ จำนวนเงิน และรายการทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ของ ผู้บริจาคทุกราย ในกรณีที่เป็นการบริจาคผ่านทางสมาชิกให้ระบุชื่อสมาชิกผู้รับการบริจาคด้วย

(๒) วัน เดือน ปี ที่รับบริจาค

(๓) สำเนาหลักฐานการรับบริจาค

ในกรณีที่การบริจาคเป็นการให้หรือให้ใช้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ให้คิดมูลค่า โดยคำนวณตามอัตราค่าเช่าหรือค่าตอบแทนตามปกติในท้องถิ่นหรือค่าของสินค้านั้น ก่อนจึงบันทึกลงในบัญชี และในกรณีที่ไมอาจคิดมูลค่าได้ ให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นนั้นให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้

หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค และสมาชิกซึ่งได้รับการบริจาคต้องนำส่งเข้าบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคต่อเลขาธิการพรรค ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการบริจาค

บรรดาเงินที่พรรคได้รับการบริจาคมา ให้หัวหน้าพรรคและเลขาธิการพรรค นำไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรค

ในกรณีที่หัวหน้าพรรค และเลขาธิการพรรค นำเงินไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ ให้หัวหน้าพรรคแจ้งหมายเลขบัญชีของบัญชีเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชี พร้อมทั้งส่งสำเนาบัญชีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์รับรองแก่นายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้เปิดบัญชี

ข้อ ๔๕. รายจ่ายของพรรค มีดังนี้

- (๑) รายจ่ายปกติที่ต้องจ่ายตามงบประมาณประจำปี
- (๒) รายจ่ายพิเศษซึ่งมิได้กำหนดไว้ในงบประมาณประจำปี

ข้อ ๔๖. งบประมาณประจำปีของพรรค ประกอบด้วย

(๑) งบประมาณรายรับ

(๒) งบประมาณรายจ่ายซึ่งแยกออกเป็นประเภทเงินเดือน และค่าจ้าง ค่าตอบแทนใช้สอยและค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค ค่าครุภัณฑ์และอื่น ๆ

ข้อ ๔๗. ปีงบประมาณและปีการบัญชีของพรรคให้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม และสิ้นสุดในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีเดียวกัน

ข้อ ๔๘. การรับและการจ่ายเงินของพรรคให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดไว้ แต่จะต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อข้อบังคับพรรคหรือบทบัญญัติแห่งกฎหมายและรายรับซึ่งได้จากเงินสนับสนุนจากรัฐตาม ข้อ ๔๔ (๔) จะต้องนำเงินจำนวนดังกล่าวไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งไปใช้จ่ายเพื่อการบริหารพรรคและสาขาพรรค การหาสมาชิกเพิ่ม การใช้จ่ายในการเลือกตั้ง การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๔๙. ให้คณะกรรมการบริหารพรรครับผิดชอบการบริหาร การเงิน และการบัญชีของพรรคและสาขาพรรคให้ถูกต้องตามความเป็นจริงโดยให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้สำนักงานใหญ่โดยหัวหน้าพรรคและสาขาพรรคโดยประธานสาขาพรรคจัดทำบัญชีของพรรคและบัญชีสาขาพรรคประกอบด้วย

(๑.๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย

(๑.๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค

(๑.๓) บัญชีแยกประเภท

(๑.๔) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

ให้ประธานสาขาพรรคส่งสำเนาบัญชีรายรับจากการบริจาคไปให้สำนักงานใหญ่ ภายหลังจากลงรายการแล้วเสร็จโดยพลันแต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินภายใน ๕ วัน

(๒) การจัดทำบัญชีตาม (๑) ให้จัดทำเป็นงบการเงินเป็นประจำทุกรอบหกเดือน โดยงบการเงินต้องประกอบด้วย งบดุล งบรายได้และค่าใช้จ่าย และให้ประธานสาขาพรรคส่งงบการเงินดังกล่าวพร้อมกับรับรองความถูกต้องแล้วส่งให้สำนักงานใหญ่พรรคดำเนินการต่อไป

(๓) พรรคต้องจัดทำงบการเงิน ซึ่งรวมถึงงบการเงินของสาขาพรรคด้วยในทุกรอบปีปฏิทิน โดยมีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองแล้ว และต้องเสนอให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติ ภายในเดือนเมษายน ของทุกปีเมื่อที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติแล้ว ให้หัวหน้าพรรครับรองความถูกต้องร่วมกับற்றுฎีกพรรค และให้หัวหน้าพรรคส่งงบการเงินดังกล่าว ต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติพร้อมทั้งสำเนาบัญชีตาม (๑)

(๔) ในส่วนที่พรรคได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐ พรรคจะต้องจัดทำรายงานการใช้จ่ายของพรรคในส่วนนี้ทุกรอบปีปฏิทินให้ถูกต้องตามความเป็นจริงและยื่นต่อคณะกรรมการเลือกตั้งภายในเดือนมีนาคม ของปีถัดไป

หมวด ๑๔
การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๑๐๐. การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควรแก่ การลงโทษ ต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรค มีสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๑๐๑. เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๑๐๐ แล้ว ให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูลหัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่า มีมูล ให้เสนอข้อกล่าวหา นั้น พร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกสามัญไม่เกินกว่าห้าคนเป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๑๐๒. ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก่ข้อกล่าวหาตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๑๐๓. เมื่อการพิจารณาลิ้นสุดลง หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ต่าหนีสมาชิกผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกผู้ถูกกล่าวหา

(๕) ลบชื่อสมาชิกผู้ถูกกล่าวหาออกจากทะเบียน

ข้อ ๑๐๔. คำสั่งตามข้อ ๑๐๓(๕) และไม่ใช่กรณีสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้ หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยสั่งการ

หมวด ๑๕
การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับและแนวนโยบายของพรรค

ข้อ ๑๐๕. การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค จะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๑๐๖. การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคหรือแนวนโยบายของพรรค ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขต่อไปนี้

(๑) ญัตติเสนอมมาจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่ออกเสียงลงคะแนนอนุมัติโดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิก
ที่มาประชุม

ข้อ ๑๐๗. หากมีปัญหาจะต้องตีความข้อบังคับไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมี
อำนาจตีความโดยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารทั้งหมด

หมวด ๑๖

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๑๐๘. พรรคไทยประชาธิปไตยมีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มั่นคงสถาพรสืบไป ฉะนั้นสมาชิกพรรคจะช่วยกันดำรงรักษาพรรคให้
คงอยู่คู่ปวงชนชาวไทยจนสุดความสามารถ เว้นไว้แต่จะถูกยุบเลิกตามกฎหมาย

ข้อ ๑๐๙. การยุบเลิกสาขาพรรค ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๑๐. ในกรณีที่พรรคต้องยุบเลิก ให้ทรัพย์สินของพรรคตกเป็นของสภาอากาศไทยหรือมูล
นิธิอื่นใดตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ชื่อพรรคการเมือง

พรรคชาติประชาธิปไตย (ช.ป.ต.)

NATIONAL DEMOCRATIC PARTY

(N.D.P.)

วันจดทะเบียนพรรคการเมือง

15 สิงหาคม 2540

หัวหน้าพรรค

พันเอก สุบรรณ แสงพันธุ์

เลขาธิการพรรค

พลตรี สมศักดิ์ พันธุ์เอี่ยม

สำนักงานใหญ่

163/15 ซอย 32 ถนนพหลโยธิน

แขวงลาดยาว เขตจตุจักร

กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์

5797012-4

โทรสาร

5614502

นโยบายพรรคชาติประชาธิปไตย

“พรรคชาติประชาธิปไตย” ยึดแนวทางของลัทธิประชาธิปไตยสากลที่ประกอบด้วยทฤษฎีรัฐศาสตร์ ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ และทฤษฎีปรัชญา โดยนำหลักการปกครองของประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของชาติ เช่น หลักอธิปไตยเป็นของปวงชนทุกชนชั้น หลักเสรีภาพ หลักความเสมอภาค หลักกฎหมาย หลักการปกครองโดยการเลือกตั้ง ฯลฯ รวมทั้งศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของชาติอย่างถ่องแท้ และประยุกต์ทฤษฎีต่าง ๆ รวมทั้งความรู้ประสบการณ์และบทเรียน ตลอดจนสภาพความเป็นจริงของสังคมไทยและสังคมโลกเพื่อแก้ปัญหาชี้ขาด และปัญหาอื่น ๆ ของชาติให้ลุล่วงไป จึงได้กำหนดนโยบายไว้ ๑๒ ด้าน ดังนี้ -

๑. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง
๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ
๓. นโยบายด้านสังคม - วัฒนธรรม
๔. นโยบายด้านต่างประเทศ
๕. นโยบายด้านป้องกันประเทศ และความมั่นคง
๖. นโยบายด้านทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม
๗. นโยบายการเกษตร และอุตสาหกรรม
๘. นโยบายด้านแรงงาน - สวัสดิการสังคม
๙. นโยบายด้านการศึกษา
๑๐. นโยบายด้านการกีฬา
๑๑. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี
๑๒. นโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาส

๑. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง

ปัญหาการเมืองที่ยังไม่เป็นประชาธิปไตยโดยสมบูรณ์นับว่าเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศชาติไปสู่เป้าหมายให้สำเร็จ ถ้าชาติของเราสามารถแก้ปัญหาระบบการเมืองให้การปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ถูกต้องแล้ว ก็จะเป็นบุญแดงดอกสำคัญสำหรับการแก้ปัญหาอื่น ๆ ได้โดยไม่ยากนัก พรรคชาติประชาธิปไตย จึงเน้นความสำคัญในการแก้ปัญหาระบบการเมืองด้วยนโยบายดังนี้ -

๑.๑ ให้อำนาจการบริหาร อำนาจตุลาการ และอำนาจนิติบัญญัติเป็นของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน โดยยึดถือระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของชาติเป็นหลัก

๑.๒ ทำให้คนไทยทุกหมู่เหล่ามีสิทธิเสรีภาพสมบูรณ์ และส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสำนึกในหน้าที่ของตนที่มีต่อชาติบ้านเมือง

๑.๓ แก้กฏหมายบางฉบับที่ล้าหลัง และยังไม่เป็นประชาธิปไตย ซึ่งยังให้อยู่ในปัจจุบันให้ถูกต้อง และสอดคล้องกับการปกครองในระบบประชาธิปไตย

๑.๔ ให้ข้าราชการประจำได้มีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างเหมาะสม เพื่อเพิ่มจิตสำนึกในการรับใช้ชาติและประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๕ กระจายอำนาจการปกครอง จากส่วนกลางสู่ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นอย่างเหมาะสมเพื่อเพิ่มความรวดเร็วในการแก้ปัญหาพัฒนาประเทศ

๑.๖ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างเฉียบขาด

๑.๗ ส่งเสริมให้ประชาชนทุกสาขาอาชีพ มีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างกว้างขวาง และเผยแพร่ความรู้ความคิดทางการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่ถูกต้องแก่ประชาชน

๑.๘ สนับสนุนการจัดตั้งองค์การประชาธิปไตยทั้งหลายของประชาชน โดยคำนึงถึงสิทธิและผลประโยชน์ของกลุ่มชนนั้น ๆ อันจะพึงมี ตลอดจนส่งเสริมการแสดงประชามติที่ถูกต้องและเป็นประชาธิปไตย

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

๒.๑ ทบทวนและพัฒนาแผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ตรงกับสภาพความเป็นจริง และขีดความสามารถของชาติ โดยยึดหลักการของระบบเศรษฐกิจทุนนิยมเสรีที่เหมาะสม มีแผนแน่นอนและสามารถปฏิบัติได้สำเร็จตามเป้าหมาย

๒.๒ กำหนดมาตรการและวิธีการที่มีประสิทธิภาพ ในการป้องกันการผูกขาดของวิสาหกิจต่าง ๆ โดยเฉพาะวิสาหกิจใหญ่ ๆ ที่เป็นเสมือนเส้นเลือดใหญ่ของชาติเช่น อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ การค้าต่างประเทศ การธนาคาร และการขนส่งทั้งภายในและภายนอกประเทศ

๒.๓ ปฏิรูปที่ดินเพื่อให้เกษตรกรชาวนาชาวไร่มีกรรมสิทธิ์เป็นของตนเอง กำหนดพื้นที่ทางการเกษตร อุตสาหกรรม และที่อยู่อาศัยให้แน่นอนทั่วประเทศ

๒.๔ พัฒนาระบบการบริการรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพเหนือกว่าหรือเทียบเท่า วิสาหกิจเอกชน ทั้งนี้เพื่อให้รัฐวิสาหกิจเป็นหลักในการตรึงราคาสินค้าและรักษาเสถียรภาพของการตลาด

๒.๕ การกระจายทุนและระดมทุน เพื่อพัฒนาด้านการเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการบริหารเพื่อให้ประเทศไทยเป็นประเทศอุตสาหกรรมที่ก้าวหน้าและทันสมัย แหล่งทุนหลัก คือ ทุนภายในประเทศ สำหรับทุนต่างประเทศเป็นแหล่งที่ไม่มีเงื่อนไขทางการเมือง

๒.๖ พัฒนาและประยุกต์ด้านเทคโนโลยี โดยการสร้างนักวิทยาศาสตร์ วิศวกร นักประดิษฐ์ และนักค้นคว้าวิจัย ที่เป็นคนไทยให้พอเพียงกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของชาติ

๒.๗ ส่งเสริมและปรับปรุงแก้ไขระบบสหกรณ์ทุกรูปแบบ ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด เป็นประโยชน์แก่สมาชิกและประเทศชาติอย่างแท้จริง

๒.๘ กระจายความเจริญทุกด้านไปสู่ชนบท เพื่อผ่อนคล้ยความแออัดยึดเยียดออกจากเมืองหลวงและเมืองใหญ่ ๆ ปรับการขยายตัวของประชากรให้สัมพันธ์กับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและขนาดของประเทศ โดยวางแผนครอบครัวอย่างถูกต้อง

๒.๙ ยกกระดับมาตรฐานการครองชีพ และความเป็นอยู่ของประชาชนให้สูงขึ้น เพื่อสอดคล้องต่อการพัฒนาของประเทศและของโลก

๒.๑๐ ปรับปรุงการเก็บภาษีต่าง ๆ ให้ถูกต้องและเป็นธรรม กำหนดมาตรการควบคุมราคาสินค้าเครื่องอุปโภคบริโภค ตลอดจนการกำกับกำไรเกินควรและป้องกันการกักตุนสินค้าอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๑๑ แก้ไขปัญหา การเงิน การคลัง ให้สอดคล้องกับปัญหาทางเศรษฐกิจ และรักษามาตรฐานเงินตราของประเทศ โดยยึดถือความเป็นอิสระและมาตรฐานสากลเป็นหลัก

๒.๑๒ ป้องกันมิให้เกิดภาวะเงินเฟ้อ หรือภาวะเงินฝืด โดยการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายอย่างเหมาะสม ด้วยการประหยัดและป้องกันการรั่วไหล รวมทั้งการตรวจสอบการใช้งบประมาณแผ่นดินอย่างเข้มงวด

๒.๑๓ รักษาดุลชำระเงินและดุลการค้าระหว่างประเทศ ให้เหมาะกับสภาพความเป็นจริงของชาติ และสภาพการณ์ของโลก

๒.๑๔ ร่วมมือด้านเศรษฐกิจกับนานาประเทศ โดยไม่เลือกระบบสังคม ภายใต้อำนาจของความเป็นอิสระและพึ่งตนเอง

๒.๑๕ ปรับปรุงหลักการ มาตรการ และวิธีการ เกี่ยวกับการลงทุนจากต่างประเทศ ให้เสียเปรียบน้อยที่สุดและถูกต้องเป็นธรรม ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศ

๒.๑๖ ปรับปรุงขบวนการบริหารงบประมาณแผ่นดินให้มีประสิทธิภาพและคล่องตัวมากขึ้น

๓. นโยบายด้านสังคม - วัฒนธรรม

๓.๑ ป้องกันและแก้ไขเหตุแห่งความไม่เป็นธรรม ในสังคมไทยทุกระดับ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับชาติ สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนทุกหมู่เหล่า ให้ปรากฏเป็นจริง

๓.๒ ปลูกฝังจิตสำนึกและอุดมการณ์ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของชาติแก่ประชาชนและข้าราชการอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง

๓.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนขนบธรรมเนียมประเพณีเอกลักษณ์และวัฒนธรรมอันดีของชาติ ป้องกันวัฒนธรรมที่ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมไทยที่แพร่หลายจากต่างชาติ

๓.๔ ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนาทุกศาสนา ที่ประชาชนเลื่อมใสศรัทธาด้วยความบริสุทธิ์ และให้สถาบันศาสนาทั้งหลายได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศได้อย่างถูกต้อง

๓.๕ ปรับปรุงการแพทย์และการสาธารณสุข ทั้งในด้านคุณภาพและปริมาณ โดยเน้นการสร้างสถานอนามัยและโรงพยาบาลที่ทันสมัยในชนบทให้เพียงพอ

๓.๖ กำหนดมาตรการและวิธีปลูกฝังชาตินิยมให้แก่ประชาชนทุกหมู่เหล่า สร้างทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครอง โดยให้ทุกคนตระหนักว่างานการเมืองเป็นเรื่องคุณธรรมและการเสียสละ โดยการจัดทำโครงการที่เหมาะสมในการเสริมสร้างความรู้ เน้นการปลูกฝังแก่เยาวชนตั้งแต่เยาว์วัยอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง

๓.๗ ดำเนินการเป็นขั้นตอน ในการประกันสังคมสู่ความสมบูรณ์เต็มรูปแบบ โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๓.๘ ป้องกันและปราบปรามการผลิต การขาย และการเสพยาเสพติดให้โทษ อย่างเฉียบขาด

๔. นโยบายด้านต่างประเทศ

๔.๑ ดำเนินนโยบายอย่างอิสระ ซึ่งสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของชาติและลักษณะพิเศษของคนไทยโดยยึดหลักผลประโยชน์และความมั่นคงของชาติเป็นสำคัญ

๔.๒ กระชับความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศทุก ๆ ประเทศในโลก โดยไม่เลือกระบบสังคมที่แตกต่างกัน

๔.๓ ผลักดันงานการค้าเข้ากับงานการทูตอย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดเป็นภารกิจสำคัญของ เจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบโดยตรง ทั้งนี้เพื่อช่วยขยายตลาดส่งออกของประเทศให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

๔.๔ ได้รับความช่วยเหลือจากต่างชาติ โดยปราศจากเงื่อนไขที่จะทำลายประโยชน์และความมั่นคง ตลอดจนการแทรกแซงกิจการภายในทั้งปวงของชาติ

๔.๕ ทบทวน ปรับปรุง แก้ไขบรรดาสนธิสัญญาและการตกลงต่าง ๆ ที่ทำไว้กับนานาประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ทำให้ประเทศไทยเสียเปรียบและไม่สอดคล้องกับกาลสมัย ให้ถูกต้องยิ่งขึ้น

๔.๖ ร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศ ที่เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ และยึดมั่นในกฎบัตรสหประชาชาติ

๕. นโยบายด้านการป้องกันประเทศ

๕.๑ พัฒนาพลังอำนาจของชาติให้เข้มแข็ง และมีประสิทธิภาพสูงทุกด้านพร้อมที่จะเผชิญภัยคุกคามทั้งจากภายในและภายนอกประเทศทุกรูปแบบโดยให้สอดคล้องกับกำลังทางเศรษฐกิจของสังคมของชาติ

๕.๒ ให้กองทัพมีบทบาทในการพัฒนา และร่วมมือเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจการเมือง สังคมและวัฒนธรรม

๕.๓ พัฒนาขีดความสามารถของกำลังพลโดยเฉพาะอย่างยิ่งกำลังพลหลักหรือประจำการจะต้องยึดหลักคุณภาพเหนือปริมาณ ส่วนกำลังพลสำรองจะต้องฟื้นฟูอย่างเป็นระบบเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการป้องกันและพัฒนาประเทศ

๕.๔ สร้างและพัฒนาอาวุธยุทธโศปกรณ์ขึ้นใช้เอง บทพื้นฐานของการพึ่งตนเองอย่างคุ้มค่า และประหยัด

๕.๕ ปรับปรุงและเพิ่มเติมด้านสวัสดิการของทหารให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นทั้งด้านที่อยู่อาศัย การรักษาพยาบาล การกีฬาและอื่น ๆ ตลอดจนแก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ให้ทันสมัยยิ่งขึ้น

๕.๖ สนับสนุนและส่งเสริมให้ทหารได้รับการศึกษา ฝึกอบรมทั้งภายในและภายนอก ประเทศอย่างกว้างขวางตลอดจนปลูกฝังจิตสำนึกอย่างสูงในการรับผิดชอบต่อชาติศาสนา และพระมหากษัตริย์

๕.๗ ปรับปรุงด้านสวัสดิการ ชวัญ และกำลังใจ ตลอดจนการส่งเสริมอาชีพแก่ทหารผ่านศึก

๖. นโยบายด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

๖.๑ กำหนดแผนการใช้และพิทักษ์ทรัพยากรที่มีคุณค่าของชาติทั้งในปัจจุบันและอนาคต อย่างแน่นอนและถูกต้องสอดคล้องกับความเป็นจริงของชาติและของโลก

๖.๒ ให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญและคุณค่าของระบบนิเวศน์ รวมทั้งทรัพยากรของชาติแก่ประชาชนอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

๖.๓ เร่งรัดและป้องกัน แก้ปัญหามลภาวะและสิ่งแวดล้อมเป็นพิษทั้งในปัจจุบันและอนาคต

๖.๔ ฟื้นฟูความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศน์และทรัพยากรธรรมชาติให้คืนสู่สภาพเดิม และอนุรักษ์ปรับปรุงสภาพแวดล้อมธรรมชาติให้คงไว้

๖.๕ พัฒนาการใช้พลังงานจากธรรมชาติและทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อภาวะแวดล้อม และมุ่งพึ่งตนเองในด้านพลังงานหลักของชาติเป็นสำคัญ

๗. นโยบายด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

๗.๑ ประกันการผลิตและราคาผลิตผลของเกษตรกร ชาวนาชาวไร่อย่างเป็นระบบและเป็นธรรม

๗.๒ ปลดปล่อยภาระหนี้สินของเกษตรกร ชาวนา ชาวไร่ ให้ทุเลาเบาบางลงจนหมดสิ้นไปด้วยวิธีการและขั้นตอนอย่างมีประสิทธิภาพ

๗.๓ สนับสนุนสถาบันการเกษตรให้มีประสิทธิภาพและมีบทบาทเข้มแข็งขึ้น ทั้งด้านการผลิตและการจำหน่ายตลอดจนการบริหารงานองค์กร

๗.๔ ส่งเสริมให้ภาคเกษตรกรรมเจริญเติบโตทันกับความก้าวหน้าของประเทศ โดยปรับอัตราภาษีเครื่องกล เครื่องมือ อุปกรณ์ ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร เพื่อเพิ่มผลิตผลและคุณภาพให้สูงขึ้น

๗.๕ ส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถหาวัสดุที่ใช้ในการผลิตที่สำคัญ เช่น ปุ๋ย สารเคมี และยาปราบศัตรูพืชราคาถูกลงและมีคุณภาพอย่างเพียงพอ

๗.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนโครงการเกษตรรายย่อย ในชนบทของประชาชน เพื่อหารายได้เสริมครอบครัวและชุมชน

๗.๗ ส่งเสริมอุตสาหกรรมการเกษตรให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับอารยะประเทศตลอดจนสนับสนุนการตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ

๗.๘ ส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการส่งออกของการอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดย่อมตลอดจนอุตสาหกรรมครัวเรือนของชุมชนในเมืองและชนบท

๗.๙ เร่งรัดการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกและจำเป็นพื้นฐาน ตลอดจนสาธารณูปโภคให้พอเพียง สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศ

๗.๑๐ ควบคุมมลภาวะที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมอย่างเข้มงวดเพื่อรักษาภาวะสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในสภาพปกติตามมาตรฐานสากล ด้วยมาตรการกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

๘. นโยบายด้านแรงงาน - สวัสดิการสังคม

๘.๑ แก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ประกาศ และคำสั่ง ที่ไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับแรงงาน และสาขาอาชีพต่าง ๆ ให้ถูกต้องและเป็นธรรมยิ่งขึ้น

๘.๒ ขยายการจ้างงานทั้งภาครัฐและเอกชนให้มากขึ้น และจัดการกีดกันการเข้าทำงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนจัดการทุจริตแรงงานให้หมดสิ้นไป ปรับปรุงอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำให้เหมาะสมกับมาตรฐานการครองชีพและความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของประเทศ

๘.๓ เพิ่มความมั่นคงในการทำงานและหลักประกันในการทำงานแก่ผู้ใช้แรงงานทั้งที่ทำงานในประเทศและต่างประเทศ

๘.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งสหภาพแรงงาน กลุ่มสมาคมและชมรมที่เป็นประชาธิปไตย เป็นประโยชน์ต่อสังคม และความมั่นคงของชาติ

๘.๕ สนับสนุนการเคลื่อนไหวที่เรียกร้องความเป็นธรรมและผลประโยชน์ที่ถูกต้องตามกฎหมายของเกษตรกร กลุ่มอาชีพ และผู้ใช้แรงงานทั่วไป

๘.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอาชีพแก่ประชาชน เกษตรกร ตลอดจนปกป้องสิทธิและผลประโยชน์อันพึงมีพึงได้ ของประชาชนทุกสาขาอาชีพ

๘.๗ ให้การรับรองอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศให้เพิ่มมากขึ้น

๘.๘ ส่งเสริมระบบแรงงานสัมพันธ์ การคุ้มครองแรงงานและมาตรการความปลอดภัยในการทำงานทั้งแบบทวีภาคี และไตรภาคี ให้นายจ้างและลูกจ้างมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

๘.๙ จัดตั้งศูนย์สารสนเทศและสวัสดิการ ให้เป็นศูนย์ข้อมูลในการจัดหางาน การจัดทำทะเบียนผู้ใช้แรงงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ผู้ใช้แรงงาน

๙. นโยบายด้านกีฬา

๙.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพของประชาชน โดยการสร้างสถานที่ฝึก ที่แข่งขัน และพักผ่อนสาธารณะให้พอเพียง โดยเฉพาะในเมืองขนาดใหญ่

๙.๒ ส่งเสริมให้มีกีฬาพื้นฐานเพื่อการแข่งขันสมัครเล่น และอาชีพด้วยการจัดงบประมาณอุดหนุนให้ดำเนินกิจกรรม ตลอดจนให้เอกชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการและจัดการบริการ

๙.๓ สร้างขวัญและกำลังใจแก่นักกีฬานำชื่อเสียงมาสู่ประเทศและนักกีฬาที่ไปแข่งขันในสนามของทีมชาติให้มีมาตรฐานการครองชีพและความมั่นคงในอนาคตดีขึ้น

๙.๔ ส่งเสริมการเล่นกีฬาของประชาชนตั้งแต่เยาว์วัย ด้วยมาตรฐานการเล่นที่ถูกต้องเป็นสากลสนับสนุนการพัฒนาการผลิตอุปกรณ์กีฬาภายในประเทศให้ได้มาตรฐานและราคาถูกรวมทั้งตั้งศูนย์กีฬาระดับนานาชาติเพื่อเป็นที่ซ้อม ฝึกสอน และเก็บตัวนักกีฬาระดับชาติ

๑๐. นโยบายด้านการศึกษา

๑๐.๑ ให้องค์กรปกครองท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของสังคม ส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียนให้ทันสมัยยิ่งขึ้นตลอดจนขยายการศึกษาให้เข้าถึงชนบทที่ห่างไกลอย่างทั่วถึง

๑๐.๒ ขยายการศึกษามาตรับบังคับให้สูงขึ้นโดยสอดคล้องกับสภาพความเจริญพัฒนาของสังคมและเศรษฐกิจ

๑๐.๓ สนับสนุนให้มีการผลิตบุคลากรในสาขาวิชาชีพที่ขาดแคลนและสำคัญต่อการพัฒนาในอนาคต เช่น ด้านวิทยาศาสตร์ การแพทย์ วิศวกรรม เป็นต้น ให้พอเพียงทั้งปริมาณและคุณภาพ

๑๐.๔ ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคต

๑๐.๕ สนับสนุนให้ผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการมีโอกาสเข้าศึกษาและมีกอบรมวิชาชีพมากขึ้นโดยพึ่งตนเอง

๑๐.๖ เสริมสร้างสวัสดิการ ขวัญ กำลังใจ และสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ให้แก่ครู อาจารย์ และบุคลากร ทางด้านการศึกษาทุกระดับ เพื่อให้มีความมั่นคง และภาคภูมิใจในวิชาชีพ

๑๐.๗ ปรับปรุงการบริหารและการดำเนินการทั้งปวงของสถาบันการศึกษาให้ก้าวหน้าและคล่องตัวตลอดจนมีอิสระในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๑๑. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๑๑.๑ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อประโยชน์ในเชิงอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม การบริหาร และคุณภาพชีวิตของประชาชน

๑๑.๒ สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ของชาติกับนานาชาติ เพื่อการพัฒนาประเทศ

๑๑.๓ พัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ให้มีคุณภาพ และปริมาณพอเพียง กับความต้องการของชาติ

๑๑.๔ สนับสนุนและส่งเสริมบทบาทของเอกชนให้มีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีในวิสาหกิจต่าง ๆ อันจะนำมาซึ่งผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติ

๑๒. นโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาส

๑๒.๑ ปรับปรุงกฎหมาย ออกกฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อส่งเสริมให้หญิงและชายมีสิทธิเท่าเทียมกันและจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี

๑๒.๒ ให้สตรีมีสิทธิสมบูรณ์ในการพัฒนาประเทศ ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม

๑๒.๓ คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาส มิให้ถูกเอารัดเอาเปรียบในสังคม และป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนสตรี ไปประกอบธุรกิจทางเพศ

๑๒.๔ สนับสนุนให้มีการพัฒนาเด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาส ในการประกอบอาชีพและความมั่นคงปลอดภัย

๑๒.๕ สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่ม ชมรมของเยาวชน และผู้ด้อยโอกาส ตลอดจนส่งเสริมให้สื่อมวลชนมีบทบาทในการป้องกันแก้ไขปัญหา และพัฒนาเยาวชนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปกติสุข รวมทั้งป้องกันการทุจริตแรงงานเด็กอย่างจริงจัง

ข้อบังคับพรรคชาติประชาธิปไตย พ.ศ.๒๕๔๑
แก้ไขเพิ่มเติม ปี พ.ศ. ๒๕๔๒

- ข้อ ๑. ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคชาติประชาธิปไตย” พ.ศ.๒๕๔๑ (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๒)
- ข้อ ๒. ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นต้นไป
- ข้อ ๓. ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๗, ๒๒, ๒๓, ๒๕, ๖๔, ๖๕ ในข้อบังคับพรรคชาติประชาธิปไตย พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ข้อความตามข้อบังคับพรรคชาติประชาธิปไตยใน พ.ศ. ๒๕๔๑ ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ แทน

หมวด ๑
บททั่วไป

- ข้อ ๔. พรรคชาติประชาธิปไตย เรียกชื่อย่อว่า ช.ป.ต. เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า NATIONAL DEMOCRATIC PARTY และเรียกชื่อย่อว่า N.D.P.
- ข้อ ๕. เครื่องหมายพรรคและความหมาย
- (๑) เครื่องหมายพรรค เป็นธงชาติและมีชื่อพรรคภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
 - (๒) ความหมาย ธงชาติไทยหมายถึงศูนย์รวมของชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
 - (๓) ตรายางเครื่องหมายสำหรับประทับรับรองเอกสารของพรรค เป็นเครื่องหมายย่อในลักษณะเดียวกันตาม (๑) หากแต่ใช้สีเดียวกัน
- ข้อ ๖. สำนักงานใหญ่ของพรรค ตั้งอยู่ที่ เลขที่ ๑๖๓/๑๕ ซอย ๓๒ ถนนพหลโยธิน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ๑๐๕๐๐
- การโยกย้ายที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของพรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค โดยมติเห็นชอบไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรค
- ข้อ ๗. สาขาพรรคชาติประชาธิปไตยที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น ณ ที่ใดให้เรียกชื่อว่า “พรรคชาติประชาธิปไตย สาขาจังหวัด” โดยมีชื่อของท้องถิ่นนั้นต่อท้ายด้วย
- ข้อ ๘. อุทมการณ์ของพรรค คือ ระบบความคิดที่พรรคจะต้องยึดมั่น ยืนหยัดและศรัทธาตลอดไป คือ
- (๑) การเมืองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของชาติ
 - (๒) เศรษฐกิจระบบเสรีนิยมที่มีแผนสมบูรณ์ ป้องกันการผูกขาดปัจจัยการผลิตและวิสาหกิจสำคัญของชาติ
 - (๓) สังคมวัฒนธรรมประชาธิปไตย ที่เพียบพร้อมด้วยเสรีภาพ เสมอภาค ภราดรภาพ คุณธรรม และขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงามของชาติ

หมวด ๒

สมาชิกและสมาชิกภาพ

- ข้อ ๙. บุคคลผู้มีคุณสมบัติต่อไปนี้มีสิทธิเป็นสมาชิกพรรค
- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด และอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์
 - (๒) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
 - (๓) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง
 - (๔) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
 - (๕) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น
 - (๖) เลื่อมใสศรัทธาการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของชาติ
 - (๗) ศรัทธาในอุดมการณ์แนวทางและนโยบายของพรรค
 - (๘) ไม่มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ

ข้อ ๑๐. บุคคลผู้มีคุณสมบัติตามข้อ ๙ ประสงค์จะสมัครเป็นสมาชิกพรรค ให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคต่อเลขาธิการพรรคหรือต่อประธานสาขาพรรค แล้วให้เลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณา เมื่อคณะกรรมการบริหารอนุมัติให้เป็นสมาชิกพรรคได้ จึงจะมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกและมีสิทธิตามที่พรรคได้กำหนดไว้ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าถึงที่สุด

ข้อ ๑๑. สมาชิกพรรคมี ๓ ประเภท คือ

- (๑) สมาชิกสามัญ ได้แก่ สมาชิกที่ผ่านการพิจารณาตามข้อ ๑๐ แล้ว และต้องเสียค่าบำรุงพรรค
- (๒) สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลผู้มีอุปการะคุณต่อพรรค และคณะกรรมการบริหารพรรคได้ลงมติเป็นเอกฉันท์ให้เชิญมาเป็นสมาชิกพรรคโดยไม่ต้องเสียค่าบำรุงพรรค
- (๓) สมาชิกสมทบ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครและคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้เป็นสมาชิกสมทบได้โดยไม่เสียค่าบำรุงพรรค

ข้อ ๑๒. กรณีที่ผู้ประสงค์จะเป็นสมาชิกตามข้อ ๙ ไม่ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการบริหารพรรค ให้มีหนังสือแจ้งไปให้ผู้ยื่นทราบโดยเร็ว

ข้อ ๑๓. สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลงเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) พรรคโดยคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อบังคับพรรค
- (๔) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๙
- (๕) ศาลมีคำสั่งให้ยุบเลิกพรรค
- (๖) ไปเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

ข้อ ๑๔. การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามข้อ ๑๓ (๓) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับเท่านั้น แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญ ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พรรคมีมติ คัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๔๗

วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ให้หัวหน้าพรรคส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติไปยังประธานรัฐสภาและนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๑๕. การลาออกจากสมาชิกภาพของพรรคให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์ และสมาชิกสมทบยื่นหนังสือเป็นหลักฐานต่อเลขาธิการพรรคและมีผลเมื่อหัวหน้าพรรค ลงนามรับใบลาออก

(๒) สมาชิกสามัญ ยื่นใบลาออกต่อหัวหน้าพรรคและมีผลเมื่อเจ้าหน้าที่สำนักงานใหญ่พรรค ได้ลงเลขรับหนังสือแล้ว

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๖. สิทธิของสมาชิกมีดังนี้

(๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเป็นส่วนตัว หรืออภิปรายในที่ประชุมพรรคตามวาระในเรื่องการบริหารและปฏิบัติการอื่น ๆ ของพรรค

(๒) มีสิทธิได้รับการคุ้มครองอย่างเสมอภาคภายในขอบเขตที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและข้อบังคับพรรคกำหนดไว้

(๓) มีสิทธิที่จะได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นผู้ปฏิบัติงานของพรรค หรือได้รับการเลือกเป็นผู้แทนพรรคเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อสมบุรณ์ด้วยคุณสมบัติเหล่านี้

(๓.๑) สามารถชี้แจงนโยบาย และเป้าหมายของพรรคให้ประชาชนเข้าใจและทำให้พรรคได้รับการสนับสนุนอย่างกว้างขวาง

(๓.๒) เป็นผู้ไม่ขัดแย้ง หรือข้อบกพร่องที่ได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการบริหารพรรค

(๓.๓) เป็นผู้แสดงให้เห็นถึงความเต็มใจ และพากเพียรทำงานตามแนวทาง และอุดมการณ์ของพรรค

(๔) มีสิทธิได้รับการอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพ และรับสวัสดิการอื่น ๆ ที่พรรคจะพึงจัดให้แก่สมาชิกของพรรค

(๕) สิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นราย ๆ ไป

(๖) ถ้าสมาชิกพรรคในสัดส่วน ดังต่อไปนี้

(๖.๑) สมาชิกพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด หรือ

(๖.๒) กรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรค หรือ

(๖.๓) สมาชิกสามัญทั่วไปของพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคนเห็นว่ามติหรือข้อบังคับพรรคในเรื่องใดจะขัดต่อสถานะและการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ หรือขัดหรือแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีสิทธิร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติหรือข้อบังคับดังกล่าวขัดหรือแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มติหรือข้อบังคับนั้นเป็นอันยกเลิกไป

ข้อ ๑๗. หน้าที่ของสมาชิกมี ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษาหาความรู้ และฝึกฝนเพื่อพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ทุกระดับ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นไปจนถึงระดับประเทศ และระดับโลก และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขความผิดพลาดบกพร่องของตนเอง

(๒) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค สนับสนุนผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้งในนามของพรรคและให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วยความเสียสละ เต็มใจไม่เพิกเฉยละเลยต่อการเป็นสมาชิกภาพที่ดีของพรรค

(๓) ยึดมั่นต่อวินัย และจรรยาบรรณต่อสมาชิกพรรคอย่างเคร่งครัด

(๔) ชำระค่าบำรุงพรรคเดือนละ ๓๐ บาท หรือปีละ ๓๐๐ บาท

หมวด ๔

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิก

ข้อ ๑๘. เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรคให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพ เป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของประชาชน จึงกำหนดวินัยที่เป็นข้อห้าม และข้อปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรคทุกระดับ ต้องปฏิบัติตามนโยบาย ข้อบังคับ มติ และประกาศของพรรคอย่างเคร่งครัด

(๒) ไม่ใช้ความเป็นสมาชิกพรรคเพื่อประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่นทั้งภายในพรรค และนอกพรรค

(๓) ไม่โจมตี หรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกัน หรือองค์กรของพรรคต่อบุคคล ภายนอก

(๔) ไม่ปกปิดความผิดของสมาชิกพรรคทุกระดับและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดอันจะ ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อพรรคไม่ว่ากรณีใด

(๕) ไม่ปฏิบัติฝ่าฝืนกฎหมาย หรือผิดต่อศีลธรรม อันเป็นเยี่ยงอย่างไม่ดีและเป็นที่ครหา ต่อบุคคลทั่วไป

ข้อ ๑๙. เพื่อเป็นการส่งเสริม จรรโลงระบบพรรคการเมือง และทำให้การเมืองมีคุณธรรม สมาชิกพรรคจึงควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมือง ดังต่อไปนี้

(๑) มีการประพฤติและดำรงชีพด้วยความสุจริต

(๒) แสดงความยึดมั่นในแนวทาง อุดมการณ์ และอุดมคติของพรรคอย่างเคร่งครัด

(๓) ไม่มีความถือตนเองเป็นใหญ่ และยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อรักษาความสามัคคี

ของมวลสมาชิกพรรค

(๔) ปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น และของชาติ

(๕) มีจิตสำนึกในเกียรติยศ ชื่อเสียงของประเทศชาติ

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

ข้อ ๒๐. ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

(๑) ให้สวัสดิการ ค้ำครองจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพ ตลอดจนให้ความรู้ ความคิดทางการเมือง ตามระบอบประชาธิปไตยตามกฎหมายบัญญัติแก่สมาชิก

(๒) ให้ความสำคัญธรรมแก่สมาชิกในการแต่งตั้ง คัดเลือกเข้ารับตำแหน่งทางการเมืองหรือ การสมัครเข้ารับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(๓) จัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสมาชิก และสมานสามัคคี ระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ

(๔) ให้ถือว่าสมาชิกเป็นบุคคลสำคัญของพรรค และให้การปฏิบัติเกี่ยวกับสิทธิของสมาชิก ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับพรรคปรากฏเป็นจริง

หมวด ๖

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๑. คณะกรรมการบริหารพรรคประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค ไม่เกิน ๘ คน
- (๓) เลขธิการพรรค
- (๔) รองเลขธิการพรรค ไม่เกิน ๘ คน
- (๕) โฆษกพรรค
- (๖) เทร่ฎญิกพรรค
- (๗) กรรมการบริหารอื่น ๆ อีกไม่เกิน ๘๐ คน

ข้อ ๒๒. คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งได้คราวละ ๔ ปี นับแต่วันที่ได้รับเลือกตั้งจากที่ประชุมใหญ่ของพรรค

ข้อ ๒๓. การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับ ดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบห้าคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๒๑

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่ โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสมและการเสียสละให้กับพรรคจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๓)

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิก เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่ประชุมใหญ่กำหนด ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) แต่ละคนที่ถูกเสนอชื่อจะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่า ๗ คน กรรมการบริหารพรรคที่พ้นตำแหน่งแล้วมีสิทธิได้รับการเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารพรรคอีกก็ได้ โดยพึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่าง ๆ ให้ทั่วถึงกัน ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ด้วย

ข้อ ๒๔. เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งครบวาระให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายใน เก้าสิบวัน

ข้อ ๒๕. กรรมการบริหารพรรคพ้นตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดจากสมาชิกภาพ
- (๔) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความ

ผิดลหุโทษ

- (๕) ขาดการประชุมคณะกรรมการบริหารติดต่อกัน ๓ ครั้ง โดยไม่มีเหตุอันควร
- (๖) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ขององค์ประชุมให้ออก

(๗) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออกให้ถือว่าคณะกรรมการบริหารสิ้นสุดทั้งคณะ

(๘) ถ้าตำแหน่งกรรมการบริหารว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหาร ทั้งหมดให้ถือว่าหมดสภาพทั้งคณะรวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

ข้อ ๒๖. เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงตามข้อ ๒๕ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจจะแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทน ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงเป็น หัวหน้าพรรคให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทนและจัดให้มีการประชุมใหญ่ เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารชุดใหม่ภายในเก้าสิบวัน

ข้อ ๒๗. ในกรณีคณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะหรือครบวาระ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๒๘. คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ดำเนินการบริหารพรรคให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ นโยบาย มติ และแผนงานของพรรค
- (๒) กำกับดูแลการบริหารงานของสาขาพรรค
- (๓) พิจารณาตัวบุคคลเข้ารับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- (๔) พิจารณาเลือกบุคคลหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ดำรงตำแหน่งสำคัญ ๆ

ทางการเมือง

- (๕) แต่งตั้งที่ปรึกษาและกรรมการพรรคตามความจำเป็น
- (๖) อนุมัติและยุบเลิก การจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค
- (๗) พิจารณาความดีความชอบ แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานในกิจการต่าง ๆ ทั้งหมด

ของพรรค

- (๘) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร และไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎ

ระเบียบข้อบังคับของพรรค

ข้อ ๒๙. หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) เป็นผู้แทนของพรรคตามกฎหมาย และเป็นผู้รับผิดชอบสูงสุดในกิจการทั้งปวงของพรรค
- (๒) เป็นประธานคณะกรรมการบริหารพรรค
- (๓) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ และประชุมกรรมการบริหารพรรค
- (๔) เป็นผู้ลงนามในประกาศนโยบายของพรรค ข้อบังคับพรรค ประกาศข้อมติพรรค และ

คำสั่งของพรรค

- (๕) อื่น ๆ ตามมติคณะกรรมการบริหารพรรค และกฎหมายบัญญัติ

ข้อ ๓๐. รองหัวหน้าพรรคให้เป็นผู้ทำการแทนหัวหน้าพรรค เมื่อหัวหน้าพรรคไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้หรือเมื่อได้รับมอบหมายจากหัวหน้าพรรค และเป็นผู้ช่วยของหัวหน้าพรรคในการปฏิบัติงานที่หัวหน้าพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๑. เลขธิการพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้ประสานงานระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งกรรมการบริหารสาขาพรรค และองค์กรเสริมสร้างพรรคในกิจการทั้งปวงของพรรค
- (๒) เป็นเลขานุการที่ประชุมใหญ่ของพรรค
- (๓) เป็นผู้ดำเนินการกิจการขยายการจัดตั้ง และงานความคิดของพรรคเพื่อให้พรรคเป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของประชาชน
- (๔) เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบสำนักงานเลขธิการพรรค
- (๕) มีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่ประชุมใหญ่ของพรรค และคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๒. รองเลขธิการพรรคเป็นผู้ทำการแทนเลขธิการพรรค เมื่อเลขธิการพรรคไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อได้รับมอบหมายจากเลขธิการพรรค และเป็นผู้ช่วยเลขธิการพรรคในการปฏิบัติงานตามเลขธิการพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๓. โฆษกพรรค มีหน้าที่ ดังนี้

- (๑) นำประกาศ คำสั่ง มติพรรคและเอกสารอื่น ๆ ของพรรคตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการบริหารพรรคไปเผยแพร่แก่ประชาชนและสมาชิก
- (๒) ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ของพรรค
- (๓) รวบรวมข้อมูลข่าวสารทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรมทั้งภายในและภายนอกประเทศ ที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินงานของพรรค
- (๔) หน้าที่อื่น ๆ ตามมติของพรรคและกฎหมายกำหนด

ข้อ ๓๔. เทร่ฎีกพรรคมีหน้าที่ดังนี้

- (๑) ควบคุมรายรับ - รายจ่าย การเงินการบัญชีของพรรค
- (๒) ทำบัญชีทรัพย์สินหนี้สินและงบดุลของพรรค
- (๓) หน้าที่อื่นตามมติพรรคและกฎหมายกำหนด

ข้อ ๓๕. กรรมการบริหารอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย และ พ.ร.บ. พรรคการเมืองกำหนด

ข้อ ๓๖. ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค เดือนละ ๑ ครั้ง หรือตามความจำเป็น หัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลาและสถานที่ประชุม

ข้อ ๓๗. กรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด จะขอให้เปิดประชุมเป็นกรณีพิเศษก็ได้ โดยยื่นคำขอต่อหัวหน้าพรรค และจะต้องมีวาระหรือประเด็นเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๓๘. การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารมาประชุมไม่น้อยกว่า

กึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดจึงจะครบเป็นองค์ประชุม ในการประชุมให้ยึดถือระเบียบว่าด้วยการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๓๙. มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุม หากเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมเป็นผู้ชี้ขาด

หมวด ๗

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๔๐. เพื่อส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปมีความรู้ความเข้าใจการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของชาติ ตลอดจนรู้สึกในสิทธิหน้าที่ของตนตามรัฐธรรมนูญ พรรคชาติประชาธิปไตยจึงได้กำหนดแนวทางและวิธีการให้ความรู้แก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป ดังนี้

(๑) จัดให้มีหลักสูตรอบรมการเมือง โดยแบ่งชั้นความรู้ไว้ ๓ ระดับ คือ ระดับผู้บริหารหรือกรรมการบริหารพรรค ระดับผู้บริหารสาขาพรรค และผู้ปฏิบัติงานของพรรคทั่วไป

(๒) การจัดสัมมนาการเมืองและเชิญผู้ทรงคุณวุฒิทางการเมืองเป็นวิทยากรให้ความรู้แก่กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค และสมาชิกผู้ปฏิบัติงานของพรรค

(๓) การออกเอกสารเผยแพร่แจกจ่ายข่าวสารการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมวัฒนธรรมแก่บุคคลทั่วไป

(๔) เผยแพร่แนวความคิด อุดมการณ์ และนโยบายพรรคผ่านสื่อมวลชนตามสถานการณ์

(๕) ให้สมาชิกและประชาชนเสนอความคิดเห็นทางการเมืองมายังพรรค เพื่อตรวจสอบความคิดและความต้องการทางการเมืองของประชาชนทั่วไปและสมาชิกพรรค

หมวด ๘

คณะที่ปรึกษาพรรค

ข้อ ๔๑. ให้มีคณะที่ปรึกษาพรรคขึ้นมากลุ่มหนึ่งมีจำนวนไม่เกิน ๑๕ คน ประกอบด้วยประธานที่ปรึกษาพรรค รองประธานที่ปรึกษาพรรค เลขานุการคณะกรรมการที่ปรึกษาพรรค รองเลขานุการคณะกรรมการที่ปรึกษาพรรค และกรรมการอื่น ๆ

ตำแหน่งต่าง ๆ ดังกล่าวแต่งตั้งโดยที่ประชุมของที่ปรึกษาพรรคไม่ต่ำกว่า ๓๐ คน โดยคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้ประสานงาน

ข้อ ๔๒. คณะที่ปรึกษาพรรคอยู่ในตำแหน่งตามวาระเช่นเดียวกับคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๔๓. คณะที่ปรึกษาพรรคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- ได้ทุกโอกาส
- (๑) คณะที่ปรึกษาพรรคเสนอความคิดเห็นต่อหัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรค
- (๒) การจัดให้มีการประชุมเป็นอำนาจของประธานที่ปรึกษาพรรค
- (๓) คณะที่ปรึกษาพรรคอาจได้รับเชิญเข้าประชุมร่วมกับคณะกรรมการบริหารพรรค แต่ไม่มีสิทธิ์ออกเสียงในที่ประชุม เว้นแต่ได้รับการร้องขอจากที่ประชุม
- (๔) การประชุมของคณะที่ปรึกษาพรรคและการดำเนินกิจกรรมใด ๆ ต้องสอดคล้องกับนโยบายและอุดมการณ์ของพรรค

หมวด ๔

องค์กรปฏิบัติงานของพรรค

- ข้อ ๔๔. องค์กรปฏิบัติงานของพรรคประกอบด้วย
- (๑) คณะผู้บริหารพรรค
 - (๒) คณะกรรมการบริหารของพรรค
 - (๓) คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค
 - (๔) สำนักงานใหญ่ของพรรค
 - (๕) สำนักงานสาขาพรรค
- ข้อ ๔๕. คณะผู้บริหารพรรค เป็นองค์กรหลักของพรรคในการดำเนินกิจการของพรรคเพื่อให้พรรคเข้มแข็งทั้งการบริหารพรรคและการจัดตั้งสาขาพรรคทั้งนี้ต้องเป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค
- ข้อ ๔๖. หัวหน้าพรรคแต่งตั้งคณะผู้บริหารพรรคจากกรรมการบริหารพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม
- ข้อ ๔๗. คณะผู้บริหารพรรคมีจำนวนไม่เกิน ๑๕ คน ประกอบด้วย
- (๑) หัวหน้าพรรค
 - (๒) รองหัวหน้าพรรค
 - (๓) เลขาธิการพรรค
 - (๔) รองเลขาธิการพรรค
 - (๕) กรรมการบริหารพรรคอื่น ๆ ไม่เกิน ๗ คน
- ข้อ ๔๘. คณะผู้บริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้
- (๑) เป็นองค์กรหลักที่ดำเนินกิจการของพรรคในนามของคณะกรรมการบริหารพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
 - (๒) ควบคุมกำกับดูแลงาน ของพรรคตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ของพรรค ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่องตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรคหรือข้อบังคับพรรคกำหนดไว้

(๓) ออกระเบียบ กำหนดแนวทางการบริหารงานของพรรค แก่ปัญหาต่าง ๆ ของพรรคและ
ประสานงานกับกลุ่มการเมืองหรือองค์กรการเมืองต่าง ๆ โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๙. ให้มีคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค ตามความจำเป็นและเหมาะสมกับสถานการณ์
คณะกรรมการแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๕๐. คณะกรรมการแต่ละคณะประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการ รองประธาน
เลขาธิการ รองเลขาธิการ และกรรมการอื่น ๆ รวมแล้วไม่เกิน ๑๐ คน และอยู่ในวาระเท่ากับวาระของ
คณะกรรมการบริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๕๑. คณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ มีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ศึกษาปัญหา ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) จัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้ข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน ในนามของพรรค

โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) หน้าที่อื่น ๆ ตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๕๒. ให้มีคณะกรรมการรัฐสภา ที่แต่งตั้งโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค
อยู่ในตำแหน่งและวาระเช่นเดียวกับคณะกรรมการพรรค

ข้อ ๕๓. ให้คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ กระทู้ของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค
ก่อนเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค เพื่อเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภา

(๒) ประสานงานด้านกิจกรรมต่าง ๆ ของรัฐสภา ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรค

มอบหมาย

(๓) รวบรวมเอกสารต่าง ๆ จากรัฐสภา เพื่อศึกษาและติดตามบทบาทของรัฐสภา ให้ทัน
สถานการณ์ทางการเมือง

ข้อ ๕๔. สำนักงานใหญ่ของพรรค เป็นศูนย์กลางของการบริหาร การปฏิบัติ การวางแผนและ
อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของพรรคทั้งหลาย ตลอดจนควบคุมกำกับดูแลการปฏิบัติงานทั้งหมดของสาขาพรรค

ข้อ ๕๕. เลขานุการพรรคเป็นผู้กำกับดูแลกิจการทั้งปวงของสำนักงานใหญ่ โดยมีผู้อำนวยการ
สำนักงานใหญ่ของพรรค เป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่ของพรรคได้รับแต่งตั้งโดยมติที่
ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค อาจเป็นกรรมการบริหารพรรคหรือเป็นสมาชิกพรรคสามัญก็ได้

ข้อ ๕๖. การจัดหน่วยงานในสำนักงานใหญ่ให้เป็นไปตามความเหมาะสมของงานและสถานการณ์
โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๕๗. สำนักงานสาขาพรรคเป็นหน่วยงานหลักในการปฏิบัติงานในพื้นที่ที่พรรคได้จัดตั้งสาขา
ขึ้นโดยอยู่ในความควบคุมกำกับดูแลของเลขาธิการสาขาพรรค โดยมีหัวหน้าสำนักงานสาขาพรรคซึ่งแต่งตั้งโดย
คณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๕๘. การจัดหน่วยงานในสาขาพรรคให้เป็นไปตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๕๙. แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องที่ใดหรือเขตเลือกตั้งใดให้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาอนุมัติจัดตั้งสาขาพรรคตามความประสงค์ของสมาชิกสามัญในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้น ๆ แต่ทั้งนี้ในวาระแรกต้องไม่น้อยกว่าภาคละหนึ่งสาขาภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมาย

หมวด ๑๐

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรค

ข้อ ๖๐. การดำเนินการจัดตั้งสาขาในจังหวัดหรือเขตเลือกตั้งใดให้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

(๑) ให้สมาชิกผู้ริเริ่มดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคส่งรายการแสดงที่ตั้งสาขาพรรค รายชื่ออาชีพ ที่อยู่ของผู้ดำเนินการตามแบบของพรรคไปยังเลขาธิการพรรค

(๒) คณะกรรมการบริหารพรรคจะเป็นผู้พิจารณาในการให้จัดตั้งสาขาพรรคภายใน สิบสามวันนับตั้งแต่ได้รับหนังสือขอจัดตั้งสาขาพรรค โดยพิจารณาถึงความพร้อมของแต่ละสาขาที่ขอจัดตั้ง ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาแล้วเห็นว่ายังไม่มีความพร้อมที่จะให้เป็นสาขาพรรค อาจอนุมัติให้เป็นศูนย์ประสานงานพรรคก่อนก็ได้

(๓) เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้ท้องที่ใดหรือเขตเลือกตั้งใด จัดตั้งสาขาพรรคได้ พรรคจะให้ผู้แทนของสาขานั้นดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการภายในสี่สิบห้าวัน เมื่อสาขาพรรคได้เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้วถือว่าเป็นวันที่เริ่มการจัดตั้งสาขาพรรค ให้หัวหน้าพรรคแจ้งการจัดตั้งสาขาพรรคต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสี่สิบห้าวันเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ข้อ ๖๑. คณะกรรมการสาขาพรรคให้มีจำนวนไม่เกิน ๑๕ คน ประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค ไม่เกิน ๒ คน
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค ไม่เกิน ๒ คน
- (๕) โฆษกสาขาพรรค
- (๖) เทรุญญิกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการอื่น ๆ อีกไม่เกิน ๑๐ คน

ข้อ ๖๒. คณะกรรมการสาขาพรรคมีวาระอยู่ในตำแหน่งได้สองปี กรรมการที่พ้นตำแหน่งแล้วมีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการอีกครั้งก็ได้

ข้อ ๖๓. ในการเลือกตั้งกรรมการสาขาพรรค ให้เลือกประธานเป็นลำดับแรก แล้วเลือกกรรมการอื่น ๆ ไม่เกินสิบสี่คน การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสาขาพรรคจะต้องมีผู้รับรอง ไม่น้อยกว่าห้าคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๖๔. คณะกรรมการสาขาพรรค มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการสาขาพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง และวางแผนโครงการเสนอกรรมการบริหารพรรค

(๒) เผยแพร่นโยบายกิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรค

(๓) จัดทำบัญชี รายรับ-รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรค เสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

(๔) อำนวยความสะดวกและช่วยเหลือสมาชิกในเขตพื้นที่ของแต่ละสาขาพรรค

(๕) รับเรื่องราวร้องทุกข์ของสมาชิกเพื่อดำเนินการแก้ไขแล้วรายงานให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นกรณีไป

(๖) รับผิดชอบในการสร้างสาขาพรรคให้เป็นที่ศรัทธาของประชาชน และขยายจำนวนสมาชิกให้มากขึ้น

(๗) คัดเลือกสมาชิกที่เหมาะสมเข้ารับเลือกตั้งเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดหรือเขตเลือกตั้งของสาขาพรรค เพื่อเสนอคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณา

(๘) หน้าที่อื่น ๆ ตามกฎหมายกำหนด

ข้อ ๖๕. คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) ประธานสาขาพรรคลาออก

(๓) คณะกรรมการบริหารสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการบริหารสาขาพรรค

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นตำแหน่ง

เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคพ้นตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรค หรือรองประธานสาขาพรรค มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรค เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ถ้าครบกำหนดสี่สิบห้าวันคณะกรรมการสาขาพรรคยังไม่สามารถจัดประชุมเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ได้ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาลงมติยกเลิกสาขานั้นหรือจัดให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสามสิบวัน แล้วแจ้งผลการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองนั้น

ในกรณีที่มิเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะยอมรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๖๖. กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๖๕ (๓)
- (๓) ลาออก
- (๔) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง ตามข้อ ๖๕ (๔)
- (๕) ขาดจากสมาชิกภาพ
- (๖) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือ

ความผิดลหุโทษ

ข้อ ๖๗. ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถมาร่วมประชุมใหญ่ได้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๖๘. ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อแสดงผลงานในรอบปี และรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

หมวด ๑๑

การประชุมใหญ่ของพรรค

ข้อ ๖๙. ที่ประชุมใหญ่เป็นองค์กรสูงสุดของพรรค ประกอบด้วย

- (๑) คณะกรรมการบริหารพรรค
- (๒) ประธานสาขาพรรค หรือผู้แทนสาขาพรรค หรือผู้ทำหน้าที่แทน
- (๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และรัฐมนตรีที่สังกัดพรรคขณะนั้น
- (๔) สมาชิกสามัญของพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรค

องค์กรประชุมใหญ่ตามข้อนี้ จะต้องมีผู้เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่า ๑๐๐ คน หรือตามกฎหมาย

บัญญัติ

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของผู้เข้าร่วมประชุมในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุม ชี้

ขาด

ข้อ ๗๐. คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรค อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อ คณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมหรือเมื่อกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค เท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระงับโดยชัดแจ้งว่า ประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญ เพื่อพิจารณาเรื่องใด และด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคแรกให้คณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

ข้อ ๗๑. ญัตติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญ ต้องเสนอต่อหัวหน้าพรรค พร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๗๒. ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มา ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ก็ให้รองเลขาธิการพรรค หรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่ง แล้วแต่กรณีทำหน้าที่แทน

ข้อ ๗๓. กิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่เท่านั้น

- (๑) การเปลี่ยนแปลง นโยบายพรรค
- (๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค
- (๓) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค
- (๔) รับรองงบการเงินประจำปีของพรรค
- (๕) กิจการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติและประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด

ข้อ ๗๔. ในการประชุมใหญ่ของพรรคทุกครั้ง ต้องแจ้งให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

หมวด ๑๒

การประชุมใหญ่ของสาขาพรรค

ข้อ ๗๕. คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมวิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุม หรือเมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรค ให้มีการประชุมวิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมวิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมวิสามัญตามวรรคแรก ให้คณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมวิสามัญที่กรรมการสาขาพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นตามญัตติ ของผู้ขอให้เรียกประชุม

ญัตติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมวิสามัญ ต้องเสนอต่อประธานสภาพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๗๖. ที่ประชุมใหญ่ของสาขาพรรคประกอบด้วย

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกสามัญในเขตพื้นที่ของสาขาพรรคที่ได้รับเชิญ

ข้อ ๗๗. ในการประชุมใหญ่ของสาขาพรรคต้องมีสมาชิกตามข้อ ๗๗ มาประชุมไม่น้อยกว่า ๕๐ คน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมชี้ขาด

ข้อ ๗๘. ให้ประธานสภาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสภาพรรคไม่มาประชุม ให้รองประธานสภาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสภาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุม หรือกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุมและให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๗๙. กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองหรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงิน ประจำปีของสาขาพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรค หรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๘๐. คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกคราว ให้ประธานสภาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันโดยให้ระบุ วัน เวลา สถานที่ประชุมและระเบียบวาระการประชุมด้วย

หมวด ๑๓

การประชุมคณะกรรมการต่าง ๆ

ส่วนที่ ๑ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๘๑. ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค อย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้งและหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุมหรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่า หนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุม

แทน และให้เลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขานุการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๒ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๘๒. ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้งและประธานสาขาพรรค เป็นผู้กำหนดวัน เวลา ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากคณะกรรมการสาขาพรรค จำนวนเกินกว่ากึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุม ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานที่ประชุม แต่หากประธานสาขาพรรค ไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ที่ประธานได้ ก็ให้รองประธานสาขาพรรค ทำหน้าที่แทน และให้เลขานุการสาขาพรรค เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรค ไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๓ การประชุมคณะกรรมการหรือคณะกรรมการอื่น ๆ ของพรรค

ข้อ ๘๓. การประชุมคณะกรรมการหรือกรรมการให้ดำเนินการตามความจำเป็นและเหมาะสม การประชุมของคณะกรรมการหรือกรรมการ จะต้องมีการในขณะนั้น ๆ มาร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดในขณะนั้น ๆ จึงจะเป็นองค์ประชุม และมติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุม

หมวด ๑๔

การคัดเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้ารับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ข้อ ๘๔. ให้คณะกรรมการบริหารพรรคประจำจังหวัดเป็นผู้คัดเลือกบุคคลเข้าสมัครรับเลือกตั้งในเขตเลือกตั้ง โดยให้สมาชิกของแต่ละเขตในจังหวัดร่วมคัดเลือกตามระเบียบว่าด้วยการคัดเลือกผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้งพรรค แล้วส่งรายชื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณา

ข้อ ๘๕. คณะกรรมการบริหารพรรค เป็นผู้คัดเลือกบุคคลเข้ารับสมัครเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบรายชื่อพรรค (PARTY LIST) ตามกฎหมายพรรคการเมืองบัญญัติ

ข้อ ๘๖. ในกรณีที่จังหวัดใดยังไม่ได้จัดตั้งสาขาพรรคให้สมาชิกสามัญของพรรคที่ประสงค์จะสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตของจังหวัดนั้น ให้แจ้งความจำนงค์ไปยังคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อพิจารณา

หมวด ๑๔

การบริหารการเงินและทรัพย์สินและการจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๘๗. พรรคและสาขาพรรคมีรายได้จาก

- (๑) รายได้จากค่าบำรุงของสมาชิก
- (๒) รายได้จากการบริจาคโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย
- (๓) รายได้หรือรายรับจากกิจการอื่น ๆ ที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย
- (๔) รายรับจากเงินสนับสนุนที่ได้จากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองโดยรัฐ

ให้หัวหน้าพรรคจัดให้มีบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคซึ่งต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ที่อยู่ จำนวนเงิน และรายการทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ของผู้บริจาคทุกราย ในกรณีที่เป็นการบริจาคผ่านทางสมาชิกให้ระบุชื่อสมาชิกผู้รับการบริจาคด้วย

(๒) วัน เดือน ปี ที่รับบริจาค

(๓) สำเนาหลักฐานการรับบริจาค

(๔) ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด

ในกรณีที่การบริจาคเป็นการให้หรือให้ใช้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ ให้คิดมูลค่าโดยคำนวณตามอัตราค่าเช่าหรือค่าตอบแทนตามปกติในท้องถิ่นหรือค่าของสินค้านั้น ก่อนจึงบันทึกลงในบัญชี และในกรณีที่ไมอาจคิดมูลค่าได้ ให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นนั้นให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้

หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค และสมาชิกซึ่งได้รับการบริจาคต้องนำส่งเข้าบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคต่อเหรียญกษาปณ์ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการบริจาค

บรรดาเงินที่พรรคได้รับการบริจาคมา ให้หัวหน้าพรรคและเหรียญกษาปณ์นำไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรค

ในกรณีที่หัวหน้าพรรค และเหรียญกษาปณ์ นำเงินไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ ให้หัวหน้าพรรคแจ้งหมายเลขบัญชีของบัญชีเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชี พร้อมทั้งส่งสำเนาบัญชีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์รับรองแก่นายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้เปิดบัญชี

ข้อ ๘๘. รายจ่ายของพรรค มีดังนี้

(๑) รายจ่ายปกติที่ต้องจ่ายตามงบประมาณประจำปี

(๒) รายจ่ายพิเศษซึ่งมิได้กำหนดไว้ในงบประมาณประจำปี

ข้อ ๘๙. งบประมาณประจำปีของพรรค ประกอบด้วย

(๑) งบประมาณรายรับ

(๒) งบประมาณรายจ่ายซึ่งแยกออกเป็นประเภทเงินเดือน และค่าจ้าง ค่าตอบแทนใช้สอย และค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค ค่าครุภัณฑ์และอื่น ๆ

ข้อ ๙๐. งบประมาณและปีการบัญชีของพรรคให้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคมและสิ้นสุด

ในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีเดียวกัน

ข้อ ๙๑. การรับและการจ่ายเงินของพรรคให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดไว้ แต่จะต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อข้อบังคับพรรคหรือบทบัญญัติแห่งกฎหมายและรายรับซึ่งได้จากเงินสนับสนุนจากรัฐตามข้อ ๘๗ (๔) จะต้องนำเงินจำนวนดังกล่าวไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งไปใช้จ่ายเพื่อการบริหารพรรคและสาขาพรรค การทาสมาชิกเพิ่ม การใช้จ่ายในการเลือกตั้ง การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๙๒. ให้คณะกรรมการบริหารพรรครับผิดชอบการบริหาร การเงิน และการบัญชีของพรรค และสาขาพรรคให้ถูกต้องตามความเป็นจริงโดยให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้สำนักงานใหญ่โดยหัวหน้าพรรคและสาขาพรรคโดยประธานสาขาพรรคจัดทำบัญชีของพรรค และบัญชีสาขาพรรคประกอบด้วย

- (๑.๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับและแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย
- (๑.๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค
- (๑.๓) บัญชีแยกประเภท
- (๑.๔) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

ให้ประธานสาขาพรรคส่งสำเนาบัญชีรายรับจากการบริจาคไปให้สำนักงานใหญ่ภายหลังจากรายการแล้วเสร็จโดยพลันแต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินภายในห้าวัน

(๒) การจัดทำบัญชีตาม (๑) ให้จัดทำเป็นงบการเงินเป็นประจำทุกรอบหกเดือน โดยงบการเงินต้องประกอบด้วย งบดุล งบรายได้และค่าใช้จ่ายและให้ประธานสาขาพรรคส่งงบการเงินดังกล่าวพร้อมกับรับรองความถูกต้องแล้วส่งให้สำนักงานใหญ่พรรคดำเนินการต่อไป

(๓) พรรคต้องจัดทำงบการเงิน ซึ่งรวมถึงงบการเงินของสาขาพรรคด้วยในทุกรอบปีปฏิทิน โดยมีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองแล้ว และต้องเสนอให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติภายในเดือนเมษายน ของทุกปีเมื่อมีประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติแล้ว ให้หัวหน้าพรรครับรองความถูกต้องร่วมกับทนายฎีกพรรคและให้หัวหน้าพรรคส่งงบการเงินดังกล่าว ต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติพร้อมทั้งสำเนาบัญชีตาม (๑)

(๔) ในส่วนที่พรรคได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐ พรรคจะต้องจัดทำรายงานการใช้จ่ายของพรรคในส่วนนี้ทุกรอบปีปฏิทินให้ถูกต้องตามความเป็นจริง และยื่นต่อคณะกรรมการเลือกตั้งภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป

หมวด ๑๖

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๙๓. การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควรแก่การลงโทษ ต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรค มีสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๔๔. เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๔๓ แล้ว ให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูลหัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่า มีมูล ให้เสนอข้อกล่าวหา นั้นพร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาดหรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกสามัญไม่เกินกว่าห้าคนเป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหา แก่ข้อกล่าวหา ตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๔๕. เมื่อการพิจารณาลิ้นสุดลง หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ว่ากล่าวตักเตือนสมาชิกผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกผู้ถูกกล่าวหา

(๕) ลบชื่อสมาชิกผู้ถูกกล่าวหาออกจากทะเบียน

คำสั่งตามข้อ ๔๕ (๕) และไม่ใช่กรณีสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยสั่งการ

หมวด ๑๗

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับและแนวนโยบายของพรรค

ข้อ ๔๖. การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค จะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๔๗. การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคหรือแนวนโยบายของพรรค ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขต่อไปนี้

(๑) ญัตติเสนอมาจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่ออกเสียงลงคะแนนอนุมัติโดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม

ข้อ ๔๘. หากมีปัญหาจะต้องตีความข้อบังคับไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้คณะกรรมการบริหารพรรค มีอำนาจตีความโดยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารทั้งหมด

หมวด ๑๘**การเลิกพรรคและสาขาพรรค**

ข้อ ๙๙. โดยที่พรรคชาติประชาธิปไตยมีความมุ่งหมายที่จะสร้างสรรค์สังคมประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขให้เป็นผลสำเร็จ และเข้ามามีส่วนในภารกิจแห่งการธำรงรักษาความถูกต้องของระบอบประชาธิปไตยพรรคนี้จึงไม่มีการเลิกตัวเอง เว้นไว้แต่จะถูกยกเลิกโดยกฎหมาย หรือถูกบังคับโดยวิธีการอื่นใดอันนอกเหนืออำนาจที่จะหลีกเลี่ยงไม่ได้เท่านั้น

ข้อ ๑๐๐. ในกรณีที่เลิกพรรคโดยกฎหมาย หรือถูกบังคับให้เลิกพรรค ให้ทรัพย์สินของพรรคตกเป็นของสภาอากาศชาติไทย หรือมูลนิธิอื่นใดตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ชื่อพรรคการเมือง	พรรคราษฎร (รวม) PARTY OF THE PEOPLE (P.O.P.)
วันจดทะเบียนพรรคการเมือง	10 กุมภาพันธ์ 2541
หัวหน้าพรรค	พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์
เลขาธิการพรรค	นายมัน พันธ์ไธย
สำนักงานใหญ่	164-176 ถนนกรุงเกษม แขวงบางขุนพรหม เขตพระนคร กรุงเทพฯ 10200
โทรศัพท์	6271050-59
โทรสาร	6271067

นโยบายพรรคราษฎร

บทนำ

บนรากฐานของความศรัทธาในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงดำรงตำแหน่งประมุขของประเทศ และอำนาจอธิปไตยเป็นของราษฎรตามพระราชปณิธานของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งทรงสละอำนาจให้กับราษฎรดั่งปรากฏในพระราชหัตถเลขาประวัติศาสตร์ตอนหนึ่งว่า

ข้าพเจ้ามีความเต็มใจที่จะสละอำนาจ
อันเป็นของข้าพเจ้าอยู่แต่เดิมให้แก่ราษฎรโดยทั่วไป
แต่ข้าพเจ้าไม่ยินยอมยกอำนาจทั้งหลายของข้าพเจ้า
ให้แก่ผู้ใดคณะใด โดยเฉพาะ
เพื่อใช้อำนาจนั้นโดยสิทธิขาด
และโดยไม่ฟังเสียงอันแท้จริงของประชาราษฎร

พรรคราษฎรจึงมีเจตจำนงอันแน่วแน่ที่จะปกป้องพิทักษ์รักษาอธิปไตยของชาติ และราษฎร โดยพร้อมที่จะอุทิศเวลา ทรัพย์ากร ความเพียรพยายามทั้งมวลเพื่อสร้างเสริมรากฐานระบอบประชาธิปไตยอันสมบูรณ์ มั่นคงขึ้นในราชอาณาจักร นำความเจริญรุ่งเรืองมั่นคงสันติสุข และความเป็นธรรมมาสู่ราษฎรโดยทั่วหน้ากัน

คณะผู้เริ่มก่อตั้งพรรคราษฎรอันประกอบด้วยบุคคลผู้มีคุณธรรม ความรู้ ความสามารถ ซื่อสัตย์ สุจริตต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีความรับผิดชอบที่จะแก้ไขปัญหาวิกฤติการณ์ภายในที่คุกคามประชาชน และความมั่นคงของชาติ จึงประกาศเจตนารมณ์ร่วมกันก่อตั้งพรรคราษฎรขึ้นเป็นสถาบันการเมืองของประชาชน เพื่อปฏิบัติการทางการเมืองร่วมกันตามวิถีทางประชาธิปไตยและรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้ได้มาซึ่งอำนาจรัฐ สามารถจัดตั้งรัฐบาล เพื่อแก้ไขปัญหาและกอบกู้ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของชาติให้ดีขึ้น และร่วมกันสร้างสรรค์ประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรือง มั่นคงบนพื้นฐานแห่งความเคารพในสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ เสมอภาค ภราดรภาพและความเป็นธรรม ดังนโยบายและวิธิตำเนินงานต่อไปนี้

นโยบายการเมือง

พรรคราษฎร มีนโยบายทางการเมืองที่จะพัฒนาระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขให้เป็นระบอบการปกครองของประเทศโดยถาวรและใช้กลไกสถาบันการเมืองในระบอบนี้ให้เป็นประโยชน์ต่อการสร้างสรรค์ความเจริญรุ่งเรืองและมั่นคงสำหรับประชาชนทุกครอบครัว หมู่เหล่า ชุมชนท้องถิ่นและของประเทศชาติเป็นส่วนรวม โดยจะดำเนินมาตรการ ต่อไปนี้

๑. สร้างสรรค์พัฒนาค่านิยม และอุดมการณ์ทางการเมืองที่ถูกต้อง ให้เกิดขึ้นและเป็นที่ยอมรับของชนในชาติ ทำให้การเมืองเป็นภาระกิจที่มีคุณธรรม ราษฎรทุกคนมีส่วนร่วมในกระบวนการสร้างสรรค์วัฒนธรรมและสถาบันการเมืองของประเทศ เพื่อให้ระบบการเมืองของประเทศมีรากฐานมั่นคง สามารถอำนวยผลประโยชน์และความสุขอย่างทั่วถึงและเป็นธรรมกับราษฎรทั่วไป

๒. ปรับปรุงราชการบริหารส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคให้มีประสิทธิภาพ ตอบสนองความต้องการอันแท้จริงของราษฎร

๓. ปรับปรุงโครงสร้างขององค์กรปกครองท้องถิ่นให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกัน เร่งรัดการกระจายภาระกิจหน้าที่ให้องค์กรการปกครองท้องถิ่นมากขึ้น และ ถ่ายเทบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถจากส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคไปสู่องค์กรการปกครองท้องถิ่นตามความเหมาะสม

๔. เร่งรัดการกระจายรายได้ให้องค์กรการปกครองท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้นอย่างเป็นขั้นตอน และเพียงพอที่จะบริหารกิจการตามอำนาจหน้าที่ของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเร็ว

๕. ส่งเสริมและสนับสนุนรัฐสภา และพรรคการเมืองให้เป็นสถาบันที่มีความเข้มแข็ง และเป็นທີ່เลื่อมใสศรัทธาของราษฎร

๖. เสนอแก้ไขกฎหมายและคำสั่งต่าง ๆ ที่ล้าสมัย ไม่เป็นประชาธิปไตย ไม่เป็นธรรมกับราษฎรทั่วไปให้ถูกต้องสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐

๗. ให้ประชาชนมีสิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจการของรัฐ และการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๘. ส่งเสริมและจัดให้มีระบบ และวิธีการแสดงประชามติของราษฎร ในการวินิจฉัยปัญหาสำคัญของชาติ

๙. จัดทำแผนพัฒนาการทางการเมืองอย่างมีเป้าหมายชัดเจนในการสร้างสรรค์ระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยยึดถือแนวนโยบายแห่งรัฐ ในรัฐธรรมนูญเป็นหลัก เพื่อความเจริญรุ่งเรืองสถาพรสืบไปภายหน้า

นโยบายทางเศรษฐกิจ

มุ่งที่จะแก้ไขปัญหามภาวะทางเศรษฐกิจตกต่ำและฝืดเคือง ให้คืบหน้าสู่สภาพคล่องตัว มีเสถียรภาพเจริญรุ่งเรืองโดยเร็วที่สุดและมีนโยบายในการวางรากฐานสร้างความเจริญมั่นคงโดยจะเน้นที่การส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตร เพื่อสร้างชาติให้เป็นมหาอำนาจทางอาหารของโลก โดยจะดำเนินมาตรการ ดังต่อไปนี้

๑. จัดให้มีมาตรการพิเศษช่วยเหลือเกษตรกรในการแก้ปัญหาหนี้สิน ปัญหาการสูญเสียกรรมสิทธิ์ที่ดินและการผลิต การจำหน่ายผลิตผลทางการเกษตร

๒. จัดให้มีการประกันราคา ผลิตผลหลักทางการเกษตร เช่น ข้าว มันสำปะหลัง ยางพารา เป็นต้น และการวางแผนการผลิต ให้เกษตรกรได้รับรายได้สุทธิคุ้มค่าการลงทุน

๓. ส่งเสริมและปรับปรุงระบบสหกรณ์ให้มีประสิทธิภาพ สามารถรับใช้สมาชิกเกษตรกรทั้งในด้านการผลิต การแปรรูป และการตลาดของผลผลิตเกษตรกรรมแบบครบวงจร ปรับปรุงระบบงานของสถาบันการเงินและการตลาดทั้งภาครัฐและเอกชน ให้สนับสนุนการผลิตอย่างครบวงจรแก่เกษตรกร จัดตั้งธนาคารสหกรณ์เพื่อระดมทุนและกระจายการลงทุนไปสู่ชนบทอย่างมีประสิทธิภาพ

๔. ปรับปรุงระบบและวิธีการปฏิรูปที่ดิน ซึ่งล่าช้าอยู่ในปัจจุบัน ให้สามารถจัดสรรกระจายกรรมสิทธิ์ที่ดินที่ทำกินให้แก่ครอบครัวเกษตรกรทั่วประเทศภายในเวลา ๕ ปี

๕. จัดให้มีโครงการพิเศษขนาดใหญ่ ในการส่งเสริมการลงทุนด้านอุตสาหกรรม การเกษตร ทัศนศึกษา อุตสาหกรรมในครอบครัว และอุตสาหกรรมขนาดย่อม รูปแบบต่าง ๆ ในพื้นที่ชนบทที่เหมาะสมทั่วประเทศ เพื่อให้คนมีงานทำเต็มทีและป้องกันการอพยพทั้งถิ่นฐานชนบทเข้าสู่เมือง โดยให้สิทธิพิเศษแก่เกษตรกรและผู้ประกอบการธุรกิจเอกชนที่ร่วมโครงการพิเศษนี้

หามาตรการแก้ไข ป้องกันการถูกกีดกันทางการค้าจากต่างประเทศ และพิจารณาหาช่องทางดำเนินการโครงการอุตสาหกรรมแรงงานในชนบท

๖. หยุดยั้งการทำลายป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติโดยเด็ดขาด และเพิ่มโทษผู้กระทำผิดกฎหมายในเรื่องนี้สถานหนัก พร้อมกับดำเนินการฟื้นฟู อนุรักษ์สภาพป่าต้นน้ำลำธาร ปรับปรุงระบบชลประทาน เพื่อการเกษตรจัดสร้างแหล่งเก็บกักน้ำเพื่อการเกษตรที่ถูกหลักการอนุรักษ์ธรรมชาติทั่วทุกท้องถิ่น และกำหนดแผนการใช้ป่าไม้ ที่ดินและแหล่งน้ำของชาติให้มีประสิทธิภาพ เกื้อหนุนให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินอย่างสมบูรณ์

๗. ควบคุมมลพิษที่เกิดจากอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

๘. ส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเนื่องกับเกษตรกรรมทุกรูปแบบครบวงจร โดยรัฐบาลจะให้การค้ำประกันเงินกู้เพื่อการลงทุนที่สอดคล้องกับนโยบายนี้

๙. กำหนดเขตเศรษฐกิจการเกษตรและแผนพัฒนาในเขตเร่งรัดขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการขยายเขตเศรษฐกิจการเกษตรให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

๑๐. ฝึกอบรมผู้สำเร็จการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถพิเศษเข้าไปร่วมการพัฒนาการเกษตรของเกษตรกรทั้งในระดับตำบลและหมู่บ้าน ซึ่งจะเป็นการช่วยแก้ปัญหาคนว่างงาน พัฒนาการเกษตรและเพิ่มผลผลิตไปโดยพร้อมกัน

๑๑. สร้างค่านิยมใหม่ให้ยอมรับ และยกย่องในเกียรติภูมิของอาชีพเกษตรกรรมอย่างแท้จริง

๑๒. เร่งรัดแก้ไขปัญหาการว่างงานทั่วประเทศ โดยเฉพาะการว่างงานของผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยด้วยมาตรการพิเศษในการแก้ไขปัญหาให้สัมฤทธิ์ผลทั้งในระยะสั้น และระยะยาว โดยการกำหนดแผนพัฒนากำลังคนและทรัพยากรมนุษย์ให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคมและวัตถุประสงค์ของชาติ

๑๓. ทบทวนบทบาทอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติใหม่ และปรับปรุงองค์การและนโยบายให้ก้าวหน้าทันสมัยตรงตามวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการจัดตั้งคณะกรรมการชุดนี้ขึ้น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการวางแผนพัฒนาประเทศ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติและนโยบายของรัฐบาล หากจะมีการแก้ไขจะต้องคำนึงถึงหลักและเหตุผลที่ว่า ต้องไม่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบธุรกิจ ความแน่นอน และความสอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาในปัจจุบัน

๑๔. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการปรับปรุงระบบการบริหารราชการ รัฐวิสาหกิจ และธุรกิจอุตสาหกรรมเอกชนโดยใช้หลักการเพิ่มผลผลิต ปรับปรุงประสิทธิภาพ และคุณภาพของระบบการทำงาน ส่งเสริมการค้าเสรี การใช้เครื่องมือและเทคนิคที่ทันสมัย การพัฒนาบุคลากรและองค์การบริหารให้มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้เอกชนเข้ามีส่วนร่วมถือหุ้นในรัฐวิสาหกิจ และนำหลักการบริหารธุรกิจอย่างมีเป้าหมายมาใช้ เพื่อให้รัฐวิสาหกิจมีกำไร สามารถเลี้ยงตัวได้โดยแท้จริง

๑๕. สนับสนุนการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อการพัฒนาประเทศ

๑๖. เร่งรัดจัดสร้างระบบการคมนาคมและโทรคมนาคม ที่ส่งเสริมสนับสนุนการค้าระหว่างประเทศและธุรกิจการท่องเที่ยวได้แก่ ท่าอากาศยาน ท่าเรือน้ำลึก เขตการผลิตอุตสาหกรรม เขตการค้าเสรีระหว่างประเทศ และระบบโทรคมนาคมที่ทันสมัยทั่วประเทศ

๑๗. ปรับปรุงระบบสาธารณสุขโรคต่าง ๆ และการบริการให้ทั่วถึง โดยให้มีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

๑๘. ส่งเสริมการก่อสร้างถนนในชนบทและปรับปรุงการขนส่งทางน้ำ ให้เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการตลาดและสามารถใช้ได้ทุกฤดูกาล

๑๙. แก้ไขกฎระเบียบ แบบธรรมเนียม และพิธีการที่เป็นอุปสรรคต่อการส่งสินค้าขาออกและดำเนินการเพื่อลดการนำเข้าสินค้าที่ไม่จำเป็น

๒๐. กระจายงานและกระจายเงินสู่ชนบทอย่างกว้างขวางและทั่วถึง ด้วยการจัดตั้งกองทุนพัฒนาหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน

๒๑. ส่งเสริมการลงทุนในชนบท ด้วยการจัดตั้งธนาคารในท้องถิ่นและควบคุมการใช้เงินฝากของธนาคารพาณิชย์ให้สนับสนุนการลงทุนในท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น

๒๒. สร้างงานให้ราษฎรทุกคนมีงานทำ ด้วยวิธีการจูงใจให้นักลงทุนรายใหม่ ๆ เกิดความกระตือรือร้นในการลงทุนเพิ่มขึ้น และด้วยการสร้างคนที่มีความสามารถไปสร้างงานและพัฒนาตลาดแรงงาน

๒๓. รักษาเกียรติภูมิของชาติด้านวิชาชีพ และสนับสนุนการลงทุนของนักธุรกิจไทยในต่างประเทศ

๒๔. ปรับปรุงอัตราการจ้าง สวัสดิภาพในการทำงานและสวัสดิการของผู้ใช้แรงงานทั้งภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมให้เหมาะสมกับสภาวะเศรษฐกิจ สังคมของประเทศ รวมถึงการจัดให้มีแผนพัฒนาแรงงานและทรัพยากรมนุษย์

หาแนวทางแก้ไขปัญหาของธุรกิจที่มีหนี้สินล้นพ้นตัว ด้วยการแก้ไขกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการชื้อชีวิตธุรกิจที่มีปัญหาเหล่านั้น พิจารณายกเว้นหรือผ่อนปรนวิธีการภาษีเงินได้นิติบุคคลให้เกิดความเป็นธรรมเพื่อประคับประคองธุรกิจเหล่านั้นไว้

๒๕. ปรับปรุงโครงสร้างฐานและวิธีการจัดเก็บภาษีให้เป็นธรรม พร้อมกับพิจารณาประกาศยกเลิกและลดอัตราการจัดเก็บภาษีบางประเภท เพื่อเพิ่มพลังการผลิตทางเศรษฐกิจและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างรัฐบาลกับประชาชนผู้เสียภาษี

๒๖. จัดให้มีระบบข้อมูลและการประสานงานระดับชาติ เกี่ยวกับการผลิตทางการตลาดทั้งภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

๒๗. ผนึกกำลังและความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลกับภาคเอกชนอย่างจริงจัง ในการดำเนินงานแก้ไขปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจเพื่ออำนวยผลประโยชน์ ความเป็นธรรมและความเจริญมั่งคั่งของคนทั้งชาติ

นโยบายทางสังคม

พรรคราษฎร มีนโยบายทางสังคมที่จะแก้ไขความเลื่อมล้ำทางสังคมที่เป็นอยู่ ให้หมดสิ้นไป โดยเร็วที่สุดและวางรากฐานการสร้างสรรค์สังคมที่สงบสุขมีเสถียรภาพทันสมัยและเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในระยะยาว โดยจะดำเนินมาตรการ ต่อไปนี้

๑. ขจัดเหตุปัจจัยที่เป็นรากเง่าแห่งอาชญากรรมคุกคามความปลอดภัย และความสงบสุขของราษฎรทั่วไปโดยเร็วที่สุด โดยใช้วิธีการที่เด็ดขาดและมีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม และสนับสนุนกิจการตำรวจให้มีประสิทธิภาพในการบริการประชาชน

๒. ปรับปรุงระบบการทำงานของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อแก้ปัญหาค่าความสูญเสียทางเศรษฐกิจ ในวงการศึกษา โดยเฉพาะการประณตศึกษาและอาชีวศึกษา

๓. จัดทำแผนการศึกษาและการพัฒนากำลังคนแห่งชาติ ที่มีเป้าหมายชัดเจนสนองความต้องการของประชาชนและสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองของชาติ รวมทั้งทบทวนและปรับปรุงระบบการศึกษาาระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยให้เกิดประโยชน์แก่เยาวชนของชาติอย่างแท้จริง จูงใจให้คนไทยระดับ นักวิชาชีพ ผู้ชำนาญการ และผู้ใช้แรงงานที่อยู่ต่างประเทศกลับมาทำงานในประเทศ

๔. จัดทำระบบการประกันสังคมที่มีประสิทธิภาพและเป็นธรรมแก่ผู้ใช้แรงงาน โดยใช้หลักไตรภาคี (รัฐบาล นายจ้าง และลูกจ้าง) และจัดให้มีระบบบริการสังคมที่มีประสิทธิภาพรวดเร็วสามารถรับใช้ประชาชนได้อย่างแท้จริง ให้เกิดขึ้นทั่วถึงทั้งประเทศ

๕. ปรับปรุงแผนพัฒนาคุณภาพประชากร ให้สอดคล้องกับความเป็นจริง

๖. ป้องกัน ปราบปรามการผลิต การจำหน่าย และการเสพยาเสพติดให้โทษอย่างเฉียบขาด

๗. จัดระเบียบควบคุม คุ่มครอง ให้สวัสดิการ และความเป็นธรรมแก่สตรี ผู้ประกอบอาชีพ บริการบางประเภท และส่งเสริมการฝึกอาชีพ การฟื้นฟูพัฒนาจิตใจและจัดให้มีงานทำ

๘. ยกฐานะทางสังคมของสตรี ซึ่งมีฐานะเป็นแม่และครูคนแรกของลูกให้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาสังคม

๙. อบรมปลูกฝังเด็กและเยาวชนคนรุ่นใหม่ให้มีระเบียบวินัย ด้วยการปฏิบัติแบบอย่างที่ดีของผู้นำประชาชนทุกระดับ และพัฒนาสุขภาพอนามัย บุคคลลักษณะ อุปนิสัยและจิตใจให้ถึงพร้อมด้วยคุณธรรม ความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง

๑๐. ส่งเสริมเอกลักษณ์ วัฒนธรรมและพัฒนาสังคมชนกลุ่มน้อยให้มีส่วนร่วม และมีบทบาทในการพัฒนาประเทศ

๑๑. สร้างสรรค์วัฒนธรรมและสถาบันทางสังคมให้อำนวยประโยชน์สุข ความเป็นธรรมและความเจริญทางจิตใจกับราษฎรทั้งมวล โดยสนับสนุนให้วัดและศาสนสถานมีส่วนร่วมและเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาชุมชนทั้งในเมืองและชนบท ร่วมมือกับคณะสงฆ์และผู้นำทางศาสนาในการดำเนินงาน ยกย่องศีลธรรมจริยธรรมของสังคมและเชิดชูเกียรติของชนชาติไทยให้สูงเด่น

๑๒. จัดตั้งกระทรวงวัฒนธรรมแห่งชาติ โดยมีเป้าหมายในการรักษา และส่งเสริมวัฒนธรรมอันดีงาม ส่งเสริมทางด้านการศึกษาและการท่องเที่ยว เพื่อกระจายชื่อเสียงและเกียรติคุณของชาติให้ปรากฏไปในนานาอารยประเทศ

นโยบายทางการบริหาร

พรคราชฎการ มีนโยบายทางการบริหารที่จะเสริมสร้างประสิทธิภาพของระบบบริหารราชการแผ่นดิน ให้รับใช้ประชาชนและสนับสนุนการพัฒนาประเทศ โดยข้าราชการมีความมั่นใจในสวัสดิภาพและการปฏิบัติราชการ ส่วนราชการมีระบบงานที่มีประสิทธิภาพทันสมัยและได้รับความสนับสนุนเพียงพอเกี่ยวกับบุคลากร งบประมาณ เครื่องมือ เครื่องใช้ รวมถึงเทคนิคและวิธีการจัดการงานที่ดี ทั้งนี้ด้วยการดำเนินมาตรการ ดังต่อไปนี้

๑. แก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการจัดองค์กร กฎหมาย ระเบียบและคำสั่งที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา และปฏิบัติราชการ ปรับปรุงระบบงานของกระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ รัฐพาณิชย์ สาธารณูปโภค สาธารณูปการและองค์การบริหารท้องถิ่นทุกระดับ ลดขั้นตอนการซ้ำซ้อน และขจัดความขัดแย้งของการปฏิบัติราชการ

๒. จัดระบบการกระจายอำนาจบริหารระหว่างส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นใหม่ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองของประเทศ

๓. ดำเนินการปราบปรามการทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวง ในระบบราชการด้วยวิธีการที่เฉียบขาด และใช้มาตรการทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง การบริหารในการป้องกันปัญหาการทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวงในวงราชการอย่างถาวร

๔. ปรับปรุงระบบเงินเดือน ค่าจ้างและสวัสดิการของข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สังคมและเป็นธรรม

๕. สร้างขวัญ กำลังใจ และอุดมการณ์ในการทำงานของข้าราชการ และพัฒนาคุณธรรม ความรู้ความสามารถของข้าราชการ ให้ปฏิบัติงานบริการตอบสนองความต้องการของราษฎรด้วยความเต็มใจและทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับราษฎร

๖. ปรับปรุง แก้ไขกฎ ระเบียบและขั้นตอนที่เป็นอุปสรรคในการให้บริการประชาชน

๗. จัดให้มีศาลปกครอง เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับราษฎร ในกรณีที่มีการขัดแย้งระหว่างหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐกับราษฎรและเพื่อป้องกันการละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐานโดยกฎ ระเบียบ หรือการปฏิบัติงานของราชการและการใช้ดุลยพินิจซึ่งอาจผิดพลาดได้ เพื่อส่งเสริมหลักแห่งความเสมอภาคตามกฎหมายและเป็นธรรมทางสังคม

๘. สนับสนุนให้ราษฎรและผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนมีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญในการบริหารงานบริการเพื่อความเจริญในท้องถิ่นและชุมชนของตน

๙. ปรับปรุงขบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ ทันสมัย มีสิ่งอำนวยความสะดวกและเครื่องมือเครื่องใช้อย่างเพียงพอ พร้อมกับงบประมาณและบุคลากรในการปฏิบัติงาน ส่งเสริมสนับสนุนเกื้อกูลให้การใช้อำนาจตุลาการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความเป็นธรรมกับราษฎรอย่างแท้จริง

๑๐. ผนึกกำลังภาคีรัฐบาลกับองค์กรประชาชน และอาสาสมัครทุกรูปแบบ ให้ความร่วมมือและประสานงานในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษาและวัฒนธรรม รวมถึงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมและบทบาทของเอกชนในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและเขตเศรษฐกิจพิเศษของชาติ

นโยบายในการป้องกันประเทศ

พรรคราษฎร มีนโยบายสนับสนุนกองทัพให้เป็นหลักสำคัญในการปกป้องเอกราชอธิปไตยของชาติ มีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและสนับสนุนการรักษาความสงบภายในและการดำเนินนโยบายต่างประเทศของชาติ ทั้งนี้ด้วยการดำเนินมาตรการดังต่อไปนี้

๑. พัฒนากำลังรบของกองทัพไทยให้ทันสมัย มีประสิทธิภาพทัดเทียม หรือเหนือกว่าศัตรูและพร้อมที่จะเผชิญภัยคุกคามบ่อนทำลายทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักรอย่างเต็มกำลังความสามารถของประเทศชาติ

๒. สนับสนุนกองทัพไทยให้เป็นกองทัพที่มีคุณธรรมความรู้ความสามารถความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ และมีความสำนึกรับผิดชอบในการป้องกันประเทศชาติ ราชบัลลังก์ ชีวิตและความปลอดภัยของประชาชนอย่างเต็มเปี่ยม

๓. ส่งเสริมสนับสนุนให้ทหารกองหนุนและครอบครัวมีมาตรฐานความเป็นอยู่ ฐานะและอาชีพมั่นคงและให้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

๔. สนับสนุนความสามารถของราษฎรในการป้องกันประเทศและรักษาความสงบภายในชาติ บ้านเมือง ผนึกกำลังราษฎร องค์กรประชาชนและอาสาสมัครทุกรูปแบบกับกองทัพไทย ให้เป็นขุมพลังอันแกร่งกล้าสามารถพิทักษ์เอกราชอธิปไตยของชาติได้อย่างแท้จริง

๕. จัดทำแผนงานปรับปรุงกำลังสำรอง และการส่งกำลังบำรุงของชาติใหม่ให้มีประสิทธิภาพทันสมัย มีความพร้อมในด้านขวัญและกำลังใจ ความร่วมมือ ความเสียสละ และความพร้อมใจในการสนับสนุนกองทัพแห่งชาติ ป้องกันประเทศอย่างเต็มกำลังความสามารถ

๖. จัดระบบและผนึกกำลังราษฎรอาสาสมัครให้มีสมรรถภาพ และขีดความสามารถในการป้องกันพัฒนา และรักษาพื้นที่ชายแดนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๗. กระชับความสัมพันธ์กับมิตรประเทศ และกำหนดมาตรการร่วมกันในการป้องกันการค้ากอบบ่อนทำลายความสงบเรียบร้อยระหว่างประเทศและสันติภาพของโลก

นโยบายต่างประเทศ

พรรคราษฎร มีแนวนโยบายต่างประเทศที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีกับทุกประเทศในโลกเพื่อให้เกิดประโยชน์และผลดีกับประเทศไทยในทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร เพื่อเชิญเกียรติภูมิของชาติไทยให้สูงเด่นในสายตานานาชาติ โดยจะดำเนินมาตรการ ดังต่อไปนี้

๑. ยึดมั่นและสนับสนุนในเจตนารมณ์ อุดมการณ์ และปฏิญญาสากลขององค์การสหประชาชาติ และสนับสนุนความเพียรพยายามของมวลมนุษยชาติให้เกิดสันติภาพอันควรในโลก
๒. กระชับความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี กับกลุ่มประเทศอาเซียน และประเทศเพื่อนบ้านที่เป็นมิตรให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น
๓. ชัดความเสียเปรียบในทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง อันเนื่องมาจากข้อตกลงที่เอารัดเอาเปรียบระหว่างประเทศอื่นและประเทศไทย ให้เกิดประโยชน์และเป็นธรรมกับประเทศอย่างแท้จริง
๔. ปรับปรุงระบบงานของทุกกระทรวง ทบวง กรม และนโยบายภายในและระหว่างประเทศให้สอดคล้องสัมพันธ์และปฏิบัติการเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของชาติในทางสากลอย่างเต็มภาคภูมิ
๕. สนับสนุนการลงทุนระหว่างประเทศ และการดำเนินงานร่วมกับองค์การระหว่างประเทศที่เป็นคุณประโยชน์ทั้งปวง
๖. เพิ่มขีดความสามารถและบทบาทของสถานทูต สถานกงสุลภายในต่างประเทศ ในการส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ การท่องเที่ยว การพัฒนาความร่วมมือภาคเอกชนและติดตามความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๗. ดำเนินวิเทโศบาย ลดความขัดแย้งระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น และส่งเสริมมาตรการสนับสนุนเกื้อกูลและหลักประกันความมั่นคงของชาติจากมิตรประเทศ

ข้อบังคับพรรคราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

(แก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๒)

(แก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๓)

ข้อ ๑. ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)”

ข้อ ๒. ให้ใช้ข้อบังคับพรรคนี้ ตั้งแต่วันที่ได้รับการตอบรับการเปลี่ยนแปลงจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

ข้อ ๓. ให้ยกเลิกข้อบังคับพรรคราษฎร ตามประกาศลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๑

ข้อ ๔. พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับนี้ ชื่อ “พรรคราษฎร” เรียกชื่อย่อว่า “รฎ” ใช้ชื่อในภาษาอังกฤษว่า “PARTY OF THE PEOPLE” เขียนชื่อย่อภาษาอังกฤษว่า “P.O.P.”

ข้อ ๕. เครื่องหมายพรรคเป็นรูปพานรัฐธรรมนูญสีทองบนพื้นสีเขียว มีลายเส้นตรงสีดำในแนวราบ มีรูปพระหัตถ์สีขาว เป็นสัญลักษณ์ของการพระราชทานและรับพระราชทานรัฐธรรมนูญ โดยมีชื่อ “พรรคราษฎร” อยู่ด้านบนของรูปและคำขวัญว่า “เพื่อราษฎร” อยู่ด้านล่างมีความหมายว่า อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน และมีชื่อภาษาอังกฤษว่า PARTY OF THE PEOPLE อยู่ใต้คำ “เพื่อราษฎร”

ข้อ ๖. สำนักงานใหญ่ของพรรคตั้งอยู่เลขที่ ๑๖๔ - ๑๗๖ ถนนกรุงเกษม แขวงบางขุนพรหม เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๐๐

หมวด ๒

สมาชิก ผู้สนับสนุน และอาสาสมัคร

ข้อ ๗. สมาชิกพรรคราษฎร มี ๒ ประเภท คือ

(๑) สมาชิกสามัญ ได้แก่ ผู้มีสัญชาติไทยโดยการเกิด อายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ และไม่มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งพรรคได้รับเข้าเป็นสมาชิกตามข้อ ๘

(๒) สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม เช่นเดียวกับสมาชิกสามัญซึ่งคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เชิญเป็นสมาชิกและบุคคลนั้นตอบรับเชิญ

ข้อ ๘. การเข้าเป็นสมาชิกของพรรค ให้กรอกข้อความลงในแบบทะเบียนประวัติผู้ลงชื่อเข้าเป็นสมาชิกพรรค เมื่อเลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรคได้ตรวจสอบหลักฐานถูกต้องแล้ว ให้ขึ้นทะเบียนไว้ที่สำนักงานใหญ่ของพรรคและสำนักงานสาขาพรรค กรณีคณะกรรมการบริหารพรรค หรือประธานสาขาไม่เห็นชอบต้องแจ้งมติไม่รับเป็นสมาชิกให้ผู้สมัครทราบ

ข้อ ๙. สมาชิกของพรรคต้องเสียค่าขึ้นทะเบียน และค่าบำรุงตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด และพรรคต้องออกบัตรสมาชิกให้ไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๐. สมาชิกของพรรคมีสิทธิ์

- (๑) ให้คำแนะนำและเสนอความคิดเห็นหรือโครงการที่จะพัฒนาพรรคให้ก้าวหน้า
- (๒) เข้าร่วมการประชุมและกิจกรรมต่าง ๆ ที่เปิดสำหรับสมาชิกทุกคนทั่วไป
- (๓) ขอความช่วยเหลือจากพรรคเมื่อได้รับความเดือดร้อน เนื่องจากเหตุไม่เป็นธรรม
- (๔) รับเลือกให้เป็นกรรมการบริหารพรรค หรือให้ทำหน้าที่ต่าง ๆ ในพรรค
- (๕) รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเข้าสมัครรับเลือกตั้งระดับต่าง ๆ ในนามพรรค

ข้อ ๑๑. สมาชิกมีหน้าที่

- (๑) สนับสนุนนโยบายและปฏิบัติตามข้อบังคับพรรคและระเบียบวินัยของพรรค
- (๒) เคารพมติของที่ประชุม และคำสั่งของพรรค
- (๓) เคารพในความคิดเห็นของสมาชิกพรรคด้วยกัน
- (๔) ช่วยเหลือสนับสนุนในการหาเสียงเลือกตั้งและร่วมมือในกิจกรรมอื่น ๆ ของพรรค
- (๕) รักษาชื่อเสียงและเกียรติภูมิของพรรค ไม่ทำตนให้เป็นที่เสียหาย หรือเป็นปฏิปักษ์

ต่อพรรค

- (๖) เสียค่าลงทะเบียน และค่าบำรุงตามระเบียบของพรรค

ข้อ ๑๒. พรรคมีความรับผิดชอบต่อสมาชิกตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๑๓. สมาชิกภาพสิ้นสุดลงเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ยื่นใบลาออก
- (๓) ไปเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่น
- (๔) ขาดคุณสมบัติตาม ข้อ ๗ (๑)
- (๕) พรรคมีมติสั่งให้ออก
- (๖) มีการยุบพรรค

ข้อ ๑๔. การสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกตามข้อ ๑๓ (๕) หากเป็นสมาชิกสามัญ ให้เป็นมติของคณะกรรมการบริหารพรรค แต่ถ้ากรณีที่เป็นสมาชิกพรรคที่ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการบริหารพรรคจะต้องเสนอที่ประชุมร่วมกันของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคเพื่อพิจารณาลงมติ

การลงมติของที่ประชุมร่วมกันตามวรรคหนึ่ง ให้ลงคะแนนลับ และต้องมีคะแนนเสียงเห็นชอบไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมดที่มีร่วมกัน การขาดจากสมาชิกภาพสมาชิกพรรคนับแต่วันที่คณะกรรมการพรรคหรือที่ประชุมร่วมกันตามวรรคสองแล้วแต่กรณีมีมติ

ให้หัวหน้าพรรคส่งเอกสารเกี่ยวกับการมีมติตามวรรคสองไปยังนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ

การประชุมตามวรรคหนึ่ง องค์ประชุมต้องมีผู้เข้าร่วมประชุมมากกว่าสามในสี่ของคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมดรวมกัน

ข้อ ๑๕. บุคคลหรือองค์กรใดมีความประสงค์จะให้การสนับสนุนในกิจการของพรรคและไม่มีคุณสมบัติขัดต่อกฎหมายว่าด้วยพรรคการเมือง อาจขึ้นทะเบียนเป็นผู้สนับสนุนหรืออาสาสมัครของพรรคได้ตามระเบียบที่พรรคกำหนด

ข้อ ๑๖. ทะเบียนสมาชิกพรรคให้เก็บรักษาไว้ ณ ที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของพรรคพร้อมที่จะให้นายทะเบียนพรรคการเมือง หรือผู้ซึ่งนายทะเบียนพรรคการเมืองมอบหมายตรวจสอบได้

หมวด ๓ ที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๑๗. ที่ประชุมใหญ่ของพรรค ประกอบด้วย

(๑) ผู้ก่อตั้งพรรค และกรรมการบริหารพรรคชุดแรกที่ได้จดทะเบียนไว้กับนายทะเบียนพรรคการเมือง ซึ่งเป็นสมาชิกของพรรคอยู่ในขณะนั้น

(๒) สมาชิก ซึ่งได้รับเลือกตั้งหรือเคยได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกที่ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามพระราชบัญญัติข้าราชการการเมืองในขณะนั้น

(๓) กรรมการบริหารพรรคขณะนั้น

(๔) ประธานสาขาพรรคและเลขานุการสาขาพรรค หรือผู้แทนที่เป็นกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๑๘. คณะกรรมการบริหารพรรคต้องแจ้งกำหนดการประชุมใหญ่ให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันก่อนการประชุมใหญ่ตามข้อ ๑๗

ข้อ ๑๙. การประชุมใหญ่สมัยสามัญจะกระทำปีละครั้ง หากมีความจำเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคจะเรียกประชุมสมัยวิสามัญก็ได้

การประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดตามข้อ ๑๗ จึงจะเป็นองค์ประชุม ในกรณีที่สมาชิกไม่ครบองค์ประชุม ให้เรียกประชุมใหม่ภายในสามสิบวัน หากสมาชิกมาประชุมในครั้งนี้น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ก็ให้ถือว่าเป็นองค์ประชุม และให้นำข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรมาใช้บังคับในการประชุมใหญ่โดยอนุโลม

ข้อ ๒๐. การลงมติวินิจฉัยข้อปรึกษาให้ถือเอาเสียงข้างมาก เว้นแต่ที่กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในข้อบังคับนี้

การลงมติในที่ประชุมอื่น ๆ ของพรรคให้ถือตามเกณฑ์ในวรรคหนึ่งโดยอนุโลม สมาชิกคนหนึ่งย่อมมีเสียงหนึ่งเสียงในการออกเสียงลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๒๑. ที่ประชุมใหญ่มีหน้าที่

- (๑) กำหนดนโยบายและข้อบังคับพรรคและพิจารณาแก้ไข เมื่อมีผู้เสนอขอแก้ไข
- (๒) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรค
- (๓) รับรองรายงานผลการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารพรรค
- (๔) พิจารณาวินิจฉัยยุติคดีที่คณะกรรมการบริหารพรรคเสนอ
- (๕) รับรองบุคคลและแต่งตั้งผู้ตรวจสอบบัญชี
- (๖) ดำเนินกิจการอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของที่ประชุมใหญ่

พรรคการเมือง

ข้อ ๒๒. หัวหน้าพรรคเป็นผู้เรียกการประชุมใหญ่สมัยสามัญ โดยแจ้งให้สมาชิกทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

เมื่อมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์สำคัญของพรรคหรือแผ่นดิน คณะกรรมการบริหารพรรคหรือสมาชิกที่ประชุมใหญ่ไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกที่ประชุมใหญ่ทั้งหมดอาจร้องขอให้เรียกประชุมภายในสิบห้าวันโดยแจ้งให้สมาชิกทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

หมวด ๔

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๓. ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งหัวหน้าพรรคคนหนึ่ง รองหัวหน้าพรรคไม่เกินเจ็ดคน เลขานุการพรรคหนึ่งคน รองเลขานุการพรรคไม่เกินเจ็ดคน โฆษกพรรคหนึ่งคน เทร่ญญิกพรรคหนึ่งคนและกรรมการบริหารอื่น ๆ รวมกันไม่เกินเจ็ดสิบสองคน ประกอบเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคมีหน้าที่ดำเนินกิจการของพรรค

ข้อ ๒๔. ที่ประชุมใหญ่เป็นผู้กำหนดจำนวนกรรมการบริหารพรรคในวันเลือกตั้งแต่ละคราว การเลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคให้มีการเสนอชื่อในที่ประชุมใหญ่โดยมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน

ข้อ ๒๕. อายุของคณะกรรมการบริหารพรรคมีกำหนดคราวละสองปีนับแต่วันเลือกตั้ง เว้นแต่ปีใดที่จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งจนกว่าการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง จึงให้เรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวัน

คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่ง ต้องอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานไปจนกว่าคณะกรรมการบริหารพรรคที่เลือกตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่

ข้อ ๒๖. หัวหน้าพรรค หรือเลขานุการพรรค เป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค หรือเมื่อกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามเข้าชื่อให้เรียกประชุม หัวหน้าพรรคหรือเลขานุการพรรค ต้องเรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ

ข้อ ๒๗. ในกรณีที่มีจำเป็นเพื่อประโยชน์สำคัญของพรรคหรือแผ่นดิน หัวหน้าพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค อาจเรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคร่วมกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคเป็นกรณีพิเศษได้ โดยให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีสิทธิออกเสียงด้วย

ข้อ ๒๘. กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเฉพาะตัวเมื่อ

- (๑) ถึงคราวออกตามวาระ
- (๒) ตาย
- (๓) ลาออก
- (๔) พ้นจากสมาชิกภาพของพรรค
- (๕) ที่ประชุมใหญ่มีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ขององค์ประชุม

ตามข้อ ๑๙

ข้อ ๒๙. หากตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลง หัวหน้าพรรคอาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งให้ทำหน้าที่แทนไปพลางก่อนก็ได้ และเมื่อมีการประชุมใหญ่เมื่อใดให้นำเรื่องเสนอที่ประชุมใหญ่พิจารณา ที่ประชุมใหญ่จะลงมติยืนยันการแต่งตั้ง หรือเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลก็ได้

ในกรณีที่หัวหน้าพรรค หรือเลขาธิการพรรคไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองหัวหน้าพรรคหรือรองเลขาธิการพรรคทำหน้าที่แทน

หากตำแหน่งหัวหน้าพรรค หรือเลขาธิการพรรคว่างลง ให้เรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนภายในเก้าสิบวัน

ข้อ ๓๐. คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่

- (๑) บริหารงานตามนโยบาย ข้อบังคับ และมติของที่ประชุมใหญ่
- (๒) ให้ความเห็นชอบในการรับสมาชิกใหม่ ผู้สนับสนุนและอาสาสมัครของพรรค
- (๓) อนุมัติการจัดตั้งสาขาพรรค ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งคณะกรรมการสาขา

พรรคและควบคุมอำนาจการบริหารงานของสาขาพรรค

(๔) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งที่ปรึกษาอาวุโส ที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการประจำ คณะกรรมการเฉพาะกิจ คณะทำงานและผู้เชี่ยวชาญของพรรค

(๕) คัดเลือกผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้งในนามของพรรคทุกระดับ

(๖) ตกลงใจเกี่ยวกับการจัดตั้งรัฐบาล และกำหนดตัวบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งหน้าที่ทางการเมือง

(๗) รายงานกิจการต่อที่ประชุมใหญ่

(๘) เสนอญัตติต่อที่ประชุมใหญ่เพื่อพิจารณาวินิจฉัย ในกรณีที่จำเป็นเพื่อประโยชน์สำคัญของพรรคหรือแผ่นดิน

(๙) ออกระเบียบและคำสั่งเกี่ยวกับตำแหน่ง และอำนาจหน้าที่ของกรรมการบริหารอื่น สมาชิกองค์กร ชันตอนและวิธีการเสนอชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารพรรค การกำหนดตำแหน่ง การเข้าหน่วยงาน อำนาจหน้าที่ของสำนักงานพรรคและสำนักงานสาขาพรรค อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประสานงานจังหวัดและเขตเลือกตั้ง อำนาจสั่งการเกี่ยวกับการเงินและกิจการอื่น เพื่อดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งข้อบังคับนี้ มติของที่ประชุมใหญ่และมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๑๐) รายงานกิจการและงบดุลประจำปีต่อที่ประชุมใหญ่

(๑๑) ดำเนินงานอย่างอื่น เพื่อให้บรรลุลักษณะประสงค์ของพรรค โดยไม่ขัดต่อกฎหมาย

พรรคการเมือง

(๑๒) ดำเนินการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิก และประชาชนโดยทั่วไป

ข้อ ๓๑. หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่

(๑) เป็นผู้นำของพรรค

(๒) เป็นประธานคณะกรรมการบริหารพรรค และควบคุมอำนวยการดำเนินงานทาง

การเมืองของพรรค

(๓) เป็นผู้แทนของพรรคในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก

(๔) แต่งตั้งที่ปรึกษาอาวุโส คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการประจำ คณะกรรมการเฉพาะกิจ คณะทำงาน ผู้เชี่ยวชาญและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานอื่น ๆ ของพรรค ซึ่งมีได้กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของตำแหน่งอื่นในข้อบังคับนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน หัวหน้าพรรคจะแต่งตั้งไปก่อน แล้วขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรคในภายหลังก็ได้ ขั้นตอนและวิธีการแต่งตั้ง องค์กรประกอบ และอำนาจหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบที่พรรคกำหนด

(๕) เสนอให้คณะกรรมการบริหารพรรคทบทวนมติใด ๆ ได้เมื่อมีความจ

ประโยชน์สำคัญของพรรคหรือแผ่นดิน คณะกรรมการบริหารพรรคต้องพิจารณาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับข้อเสนอ หากคณะกรรมการบริหารพรรคยืนยันตามมติเดิม หัวหน้าพรรคจะเสนอให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาหาข้อยุติก็ได้

(๖) ลงนามในระเบียบและคำสั่งต่าง ๆ ของพรรค

(๗) ดำเนินการอย่างอื่นที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

(๘) ดำเนินการใด ๆ เพื่อประโยชน์ของพรรคที่ไม่ขัดต่อกฎหมายและข้อบังคับพรรค

ข้อ ๓๒. รองหัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่

(๑) เป็นผู้ช่วยหัวหน้าพรรคในการบริหารงานของพรรค

(๒) ทำการแทนหัวหน้าพรรคตามที่ได้รับมอบหมาย และเมื่อหัวหน้าพรรคไม่อยู่หรือไม่

อาจปฏิบัติหน้าที่ได้

ข้อ ๓๓. เลขาธิการพรรคมีอำนาจหน้าที่

(๑) รับผิดชอบ ควบคุม และอำนวยการกิจการบริหารทั่วไปของพรรค

(๒) เป็นเลขานุการคณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) ดูแลรับผิดชอบการดำเนินงานทางการเมืองของพรรคให้บรรลุลักษณะประสงค์

(๔) รักษาระเบียบ ข้อบังคับพรรคและวินัยของพรรค ดูแลให้การดำเนินงานเป็นไปตาม

กฎหมาย ข้อบังคับ และระเบียบแบบแผน

(๕) จัดทำแผน และกำหนดในการจัดตั้งสาขาเสนอต่อที่ประชุมใหญ่เพื่อพิจารณาอนุมัติ

และดำเนินการตามมติเห็นชอบ

(๖) จัดทำแผน และโครงการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิก และประชาชนทั่วไป
เสนอขอความเห็นจากคณะกรรมการบริหารพรรค และดำเนินการตามมติเห็นชอบ

(๗) ควบคุมบังคับบัญชาสำนักงานพรรค

(๘) ปฏิบัติอื่นตามที่หัวหน้าพรรคมอบหมาย และที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรรมการบริหารอื่น ๆ

ข้อ ๓๔. รองเลขาธิการพรรค มีอำนาจหน้าที่

(๑) เป็นผู้ช่วยเลขาธิการพรรคในการบริหารงานของพรรค

(๒) ทำการแทนเลขาธิการพรรคตามที่ได้รับมอบหมาย และเมื่อเลขาธิการพรรคไม่อยู่ หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้

ข้อ ๓๕. เภรัณุกพรรคมีอำนาจหน้าที่

(๑) จัดทำบัญชีการเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดของพรรค

(๒) ควบคุม ดูแล การรับจ่ายเงินของพรรค

(๓) จัดทำงบการเงินให้ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองการสอบบัญชี
เสนอที่ประชุมใหญ่ อนุมัติภายในเดือนเมษายนของทุกปี

(๔) นำเงินของพรรคไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ แจ้งหมายเลขบัญชีของบัญชีเงินฝาก และจำนวนเงินที่เปิดบัญชี เป็นสำเนาบัญชีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์รับรองให้หัวหน้าพรรคแจ้งแก่นายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวัน

ข้อ ๓๖. โฆษกพรรค มีอำนาจหน้าที่ในการแถลงข่าวสาร ผลงาน มติของที่ประชุม และอื่น ๆ
ตามที่คณะกรรมการบริหารมอบหมาย

ข้อ ๓๗. กรรมการอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

หมวด ๔

สำนักงานใหญ่ของพรรค

ข้อ ๓๘. สำนักงานใหญ่ของพรรคมีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติงานบริหารทั่วไป และการประสานงาน
ของพรรคภายใต้การควบคุมบังคับบัญชาของเลขาธิการพรรค

ข้อ ๓๙. สำนักงานใหญ่ของพรรคมีผู้อำนวยการสำนักงานพรรคคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชา
รับผิดชอบ และจะให้มีรองผู้อำนวยการหรือผู้ช่วยผู้อำนวยการด้วยก็ได้ ผู้อำนวยการพรรคอยู่ในตำแหน่งเท่ากับ
วาระของคณะกรรมการบริหารพรรคที่ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้ง

รองผู้อำนวยการหรือผู้ช่วยผู้อำนวยการ อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของผู้อำนวยการสำนักงานพรรค

ข้อ ๔๐. การแบ่งหน่วยงาน การกำหนดตำแหน่ง อำนาจหน้าที่ การบรรจุแต่งตั้ง เงินประจำตำแหน่ง
ผลประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น และอัตราเงินเดือนของเจ้าหน้าที่สำนักงานพรรคให้เป็นไปตามระเบียบที่พรรค
กำหนด

หมวด ๖

ส่วนที่ ๑

สาขาพรรค

ข้อ ๔๑. การตั้งสาขาพรรคให้พิจารณาตามความจำเป็น และกระจายไปยังภูมิภาคต่าง ๆ อย่างทั่วถึง

ข้อ ๔๒. การแจ้งการจัดตั้งสาขาพรรค และองค์ประกอบของการของคณะกรรมการสาขาพรรคให้เป็นไปตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔๓. อำนาจหน้าที่ของสาขาพรรค การเลือกตั้ง การดำรงตำแหน่ง การสิ้นสุดและการออกจากตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคให้นำหมวด ๔ ว่าด้วยคณะกรรมการบริหารพรรคมาใช้บังคับโดยอนุโลม หรือโดยระเบียบว่าด้วยคณะกรรมการสาขาพรรค ที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะได้กำหนดขึ้น

ส่วนที่ ๒

สำนักงานสาขาพรรค

ข้อ ๔๔. สำนักงานสาขาพรรคจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติงานบริหารทั่วไป และการประสานงานภายใต้การควบคุมบังคับบัญชาของเลขาธิการสาขาพรรค

ข้อ ๔๕. หากมีความจำเป็น องค์การของพรรคในระดับอื่นจะจัดให้มีสำนักงานขึ้นรับผิดชอบการปฏิบัติงานด้วยก็ได้

หมวด ๗

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิก

ข้อ ๔๖. สมาชิกของพรรคต้องปฏิบัติตามข้อบังคับของพรรค

ข้อ ๔๗. หากมีคำร้องของสมาชิกกล่าวหาสมาชิกผู้ใดผู้หนึ่งว่าละเมิดข้อบังคับ ผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิชี้แจงข้อกล่าวหาขึ้นต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๘. การดำเนินการทางวินัย มี ๔ ชั้น คือ

(๑) ตักเตือน

(๒) ภาคทัณฑ์

(๓) จำกัดสิทธิบางประการตามข้อ ๑๐

(๔) ให้ขาดสมาชิกภาพของพรรคโดยดำเนินการตามข้อ ๑๓ (๕)

ข้อ ๔๙. สมาชิกที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สภาจังหวัด สภาเทศบาล หรือสภาท้องถิ่นอื่นจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของสภานั้น ๆ โดยเคร่งครัด

ข้อ ๕๐. การเสนอร่างกฎหมายต่อสภาผู้แทนราษฎร ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค เสนอร่างกฎหมายให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อน ส่วนการตั้งกระทู้ถาม และการเสนอญัตติให้กระทำได้ตามที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่ขัดกับนโยบายหรือสถานะภาพของพรรค

ข้อ ๕๑. การออกเสียงในรัฐสภาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคให้ดำเนินการตามมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ในกรณีเร่งด่วน ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประชุมมีมติ แล้วแจ้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคทราบ หากกรรมการบริหารไม่เห็นชอบ ให้หัวหน้าพรรคเรียกประชุมกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ทบทวนมตินั้นได้

หมวด ๘

วิธีการเลือกสมาชิก เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ข้อ ๕๒. คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณานักบุคคลเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยกำหนดระเบียบและวิธีการซึ่งอย่างน้อยต้องมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

- (๑) การสรรหานักบุคคลที่เหมาะสม เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ และแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง
- (๒) การให้ความเห็นชอบโดยสาขา - สมาชิกในเขตเลือกตั้ง
- (๓) การตรวจสอบและประเมินความเหมาะสม โดยคณะกรรมการบริหารพรรค
- (๔) รายละเอียดอื่น ๆ ที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑

หมวด ๙

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน และการจัดทำบัญชี

ข้อ ๕๓. รายได้ของพรรคจำแนกออกเป็น

- (๑) รายได้ปกติ
- (๒) รายได้อื่น

ข้อ ๕๔. รายได้ปกติ คือ รายได้ที่รับเป็นประจำ

ข้อ ๕๕. รายได้อื่น คือ เงินหรือทรัพย์สินที่บุคคลมอบให้แก่พรรคด้วยวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือรายได้ที่เกิดจากการจัดกิจกรรมของพรรคหรือสาขาพรรค

รายได้ที่เกิดจากการจัดกิจกรรมของสาขาพรรคให้เป็นรายได้ของสาขาพรรคนั้น

ข้อ ๕๖. รายจ่ายของพรรค จำแนกออกเป็น

- (๑) รายจ่ายปกติ
- (๒) รายจ่ายอื่น

ข้อ ๕๗. รายจ่ายปกติ ได้แก่ รายจ่ายที่ต้องจ่ายเป็นปกติตามงบประมาณประจำปี

ข้อ ๕๘. รายจ่ายอื่น ได้แก่ รายจ่ายในกรณีอื่น ๆ ที่มีได้กำหนดไว้ในงบประมาณประจำปี

ข้อ ๕๙. หัวหน้าพรรค โดยความเห็นของคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ

รายจ่ายอื่นของพรรค

ข้อ ๖๐. งบประมาณประจำปีของพรรค ประกอบด้วย

- (๑) งบประมาณรายได้
- (๒) งบประมาณรายจ่าย ซึ่งแยกออกเป็นประเภทเงินเดือน เงินค่าตอบแทน ค่าใช้สอย

ค่าวัสดุ งานจร และอื่น ๆ

ข้อ ๖๑. งบประมาณและปีการบัญชีของพรรค ให้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม และสิ้นสุดลงในวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีเดียวกัน

ข้อ ๖๒. รายได้ที่เป็นตัวเงิน ให้นำฝากธนาคารในนามของพรรค และถอนมาใช้จ่ายตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๖๓. การรับและการจ่ายเงินของพรรค ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๖๔. ให้สำนักงานใหญ่พรรคและสาขาพรรคจัดทำบัญชีตามรายการดังต่อไปนี้

- (๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้ หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่าย หรือรายจ่าย
- (๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค
- (๓) บัญชีแยกประเภท
- (๔) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

การลงรายการบัญชีต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้องสมบูรณ์โดยครบถ้วน

บัญชีตาม (๑) และ (๒) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น

บัญชีตาม (๓) และ (๔) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

ข้อ ๖๕. ให้สำนักงานใหญ่พรรคและสาขาพรรคจัดทำงบการเงิน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย งบดุลและงบรายได้ และค่าใช้จ่ายเป็นประจำทุกปีในวันสิ้นปีงบประมาณตามข้อ ๖๑

ให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งผู้ตรวจสอบบัญชี เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบและรับรองงบการเงิน เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เห็นชอบปีละหนึ่งครั้ง เมื่อที่ประชุมใหญ่รับรองงบการเงินแล้วให้ส่งงบการเงินนั้นต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสิบห้าวัน

ให้สาขาพรรคส่งสำเนาการเงินของสาขาพรรคไปให้สำนักงานใหญ่พรรคทันทีที่ประชุมใหญ่
สาขาพรรคเห็นชอบ

ให้สาขาพรรคนำข้อบังคับพรรคในหมวดนี้ไปถือปฏิบัติโดยอนุโลม

หมวด ๑๐

การรวมพรรคหรือการเลิกพรรค

ข้อ ๖๖. การรวมพรรคกับพรรคอื่น ให้กระทำได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ
บริหารพรรคและที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๖๗. การเลิกพรรคจะกระทำได้ ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค แล้วนำมติเข้าขอรับความ
เห็นชอบต่อที่ประชุมใหญ่ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของผู้เข้าประชุม

(๒) ให้ทรัพย์สินและหนี้สินตกเป็นขององค์การสาธารณกุศลหรือมูลนิธิ

หมวด ๑๑

การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายและข้อบังคับพรรค และการออกระเบียบของพรรค

ข้อ ๖๘. การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายและข้อบังคับพรรค จะกระทำได้ก็แต่โดยความเห็นชอบของ
ที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๖๙. ญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมต้องมาจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกที่ประชุม
ใหญ่พรรคไม่น้อยกว่าสามสิบคน ญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมต้องเสนอต่อสมาชิกที่ประชุมใหญ่ไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

ข้อ ๗๐. การออกเสียงลงคะแนนในการพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมนโยบาย และข้อบังคับพรรคต้อง
มีคะแนนเสียงเห็นชอบด้วยไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกที่มาประชุมจึงจะแก้ไขเพิ่มเติมได้

ข้อ ๗๑. ให้หัวหน้าพรรคแจ้งการเปลี่ยนแปลงนโยบาย ข้อบังคับ หรือกรรมการบริหารพรรคเป็น
หนังสือต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสามสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ได้มีการเปลี่ยนแปลง

ข้อ ๗๒. การปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับที่กฎหมายหรือรัฐธรรมนูญกำหนด แต่ยังมีได้กำหนดไว้ใน
ข้อบังคับนี้ ให้หัวหน้าพรรคประกาศเป็นระเบียบหรือคำสั่งว่าด้วยการนั้นเป็นการเฉพาะโดยความเห็นชอบของ
คณะกรรมการบริหารพรรค

ชื่อพรรคการเมือง	พรรคการเมือง (ร.ส.) RAMSIAM PARTY (R.S.)
วันจดทะเบียนพรรคการเมือง	3 มีนาคม 2541
หัวหน้าพรรค	นายเกริกชัย เจริญรัชต์ภาคย์
เลขธิการพรรค	-
สำนักงานใหญ่	163 ถนนสุขุมวิท 21 เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110
โทรศัพท์	2589052-5
โทรสาร	2589069

นโยบายพรรคสยาม

พรรคสยาม ก่อตั้งขึ้นเพื่อนำความรู้ของกฎธรรมชาติ (ธรรมบัญญัติจักรวาล) ในสายตาของนักวิทยาศาสตร์เพื่อใช้ปกครอง บริหารและพัฒนาประเทศให้เกิดประชาธิปไตยเต็มใบโดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขด้วยการนำข้อเสนอของพรรคซึ่งมีดังต่อไปนี้

๑. นำความรู้ที่พิสูจน์แล้วมาแก้ปัญหาเร่งด่วนต่าง ๆ ของประเทศชาติ
๒. โครงการสร้างความสมานฉันท์ในจิตสำนึกชาติเพื่อลดความตึงเครียดและความกดดันในสังคมซึ่งเป็นสาเหตุของอาชญากรรม ยาเสพติด ปัญหาสุขภาพและสังคมของชาติ
๓. โครงการฝึกอบรมป้องกันไม่ให้เกิดศีลธรรม ซึ่งเป็นต้นเหตุของปัญหาต่าง ๆ ทั้งเอกบุคคผลและประเทศชาติจะได้รับการค้ำจุนจากกฎธรรมชาติ
๔. ยกระดับความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตของประชาชนในประเทศให้ดีขึ้น

เศรษฐกิจ

เศรษฐกิจที่เติบโตและอุดมสมบูรณ์ด้วยการเพิ่มพูนปัญญาสร้างสรรค์และยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนและข้าราชการในทุกระดับ

ภาษี

สร้างความมั่งคั่งให้มากขึ้น และให้รู้สึกเป็นอิสระที่จะใช้จ่าย ด้วยการเก็บภาษีทุกคนให้ต่ำลง เก็บภาษีให้ต่ำลงได้ด้วยการบริหารประเทศอย่างมีประสิทธิภาพและด้วยการแก้ไขที่มีประสิทธิภาพในการลดต้นทุนที่เป็นปัญหาของประเทศชาติ

การว่างงาน

การจ้างงานที่สำเร็จผล ด้วยการฝึกงานให้กับคนว่างงานพร้อมทั้งฝึกหัดที่จะนำศักยภาพสร้างสรรค์ ที่หลบซ่อนอยู่ภายในออกมาใช้เพื่อให้แน่ใจในความสำเร็จทุกเรื่อง

การศึกษา

การศึกษาที่พัฒนาจิตสำนึกของนักเรียนด้วยการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนในด้านคุณธรรมควบคู่กับความรู้ทางด้านวิชาการ

สุขภาพ

ด้วยการเสริมระบบการศึกษาปัจจุบันเน้นการป้องกันสุขภาพโดยการนำแพทย์และการใช้สมุนไพรที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในการป้องกันรักษาโรคที่ปราศจากผลเสียข้างเคียง และดำรงไว้ซึ่งสุขภาพที่สมบูรณ์ ส่งเสริมการให้สมุนไพรที่ผลิตได้ในประเทศ ซึ่งสามารถที่จะประหยัดเงินตราต่างประเทศได้อย่างมหาศาลโดยนำการแพทย์ที่มีประสิทธิภาพสูงสุดมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสุขภาพ

สวัสดิการสังคม

โปรแกรมที่เป็นธรรมชาติสำหรับผู้สูงอายุและคนที่ต้องการความช่วยเหลือ ด้วยการฟื้นฟูจิตใจสำนึก และการบำรุงร่างกายให้มีอายุยืนยาว ความเป็นอยู่ที่ดีและมีความสุข

การป้องกันอาชญากรรม

สังคมที่ปลอดอาชญากรรม ด้วยการขจัดสาเหตุที่แท้จริงของอาชญากรรมคือ "ความไม่สามารถ" ที่จะนำสติปัญญามาใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ

คุณธรรมและศีลธรรม

นำธรรมชาติของกฎธรรมชาติ คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า มาพัฒนาคุณธรรมและศีลธรรม และนำโปรแกรมธรรมสมาธิมาใช้ในการฟื้นฟูจิตใจสำนึกบริสุทธิ์ แหล่งรวมคุณธรรมและศีลธรรมภายในบุคคล

การเผยแพร่ธรรมะและคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า

การปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าทำให้การบริหารบ้านเมืองประสบผลสำเร็จและประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข รัฐบาลจะสนับสนุนต่อเมื่อประชาชนเข้าสู่การรู้แจ้ง พรรคจะจัดโปรแกรมให้รัฐบาลสนับสนุนพระสงฆ์ ๑๐,๐๐๐ รูป เข้าสู่การรู้แจ้ง เพื่อนำความรู้และคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าผ่านสถานทูตไทยไปยังทุก ๆ ประเทศ

วัฒนธรรม

ยึดถือวัฒนธรรม ศาสนา และประเพณีทางสังคมที่เป็นเอกลักษณ์ของทุกชุมชน ขณะเดียวกันยังคงรักษาความเป็นหนึ่งเดียวของสังคมในชาติ

การเกษตร

การเกษตรที่สนับสนุนการปลดปล่อย ให้ฝนตกตามฤดูกาล ด้วยการฝึกอบรมชาวไร่ ชาวนาให้รู้จักนำศักยภาพทั้งหมดของกฎธรรมชาติมาใช้ให้เกิดผล

สิ่งแวดล้อม

ชาติที่ปลอดภัยด้วยการสร้างอุตสาหกรรม พลังงานและการขนส่งที่ปลอดภัย

การป้องกันประเทศ

การป้องกันประเทศที่ปราศจากศัตรู บนพื้นฐานของจิตสำนึกของคนในชาติที่เต็มเปี่ยมไปด้วยเมตตาธรรม ขณะเดียวกันก็รักษาความเตรียมพร้อมของกำลังรักษาชาติและวิจัยเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อการป้องกันต่อไป นอกจากนี้พรรคมีโปรแกรมให้ความรู้และฝึกอบรมทหารในยามสงบเพื่อเพิ่มพูนศักยภาพและให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อบังคับพรรคการเมือง พรรคประชาธิปัตย์ (ฉบับแก้ไข)

หมวด ๑ บททั่วไป

- ข้อ ๑. ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑”
- ข้อ ๒. ให้ใช้ข้อบังคับพรรคนี้ตั้งแต่วันที่ได้รับการยอมรับการเปลี่ยนแปลงจากนายทะเบียนพรรคการเมือง
- ข้อ ๓. ให้ยกเลิกข้อบังคับพรรคการเมืองที่ใช้ก่อนทุกข้อบังคับ
- ข้อ ๔. พรรคการเมืองที่จัดตั้งขึ้นตามข้อบังคับพรรคนี้ ชื่อ “พรรคการเมือง” ใช้ชื่อย่อว่า “ร.ส.” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “RAMSIAM PARTY” ใช้ชื่อย่อว่า “R.S”
- ข้อ ๕. เครื่องหมายพรรคการเมืองให้เป็นไปตามที่แสดงไว้ต่อไปนี้เป็น
- ข้อ ๖. สำนักงานใหญ่ของพรรค ตั้งอยู่ ณ เลขที่ ๑๖๓ อาคารรัชต์ภาคย์ ถนนสุขุมวิท ๒๑ แขวงคลองเตยเหนือ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร
- ข้อ ๗. สาขาพรรคการเมืองที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น ณ ที่ใดให้เรียกว่า “พรรคการเมือง” สาขา.....” โดยมีชื่อของท้องถิ่นนั้นต่อท้ายด้วย
- ข้อ ๘. ในข้อบังคับนี้ ถ้าข้อความมิได้แสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น
“พรรค”	หมายถึง	พรรคการเมือง
“สมาชิก”	หมายถึง	สมาชิกพรรคการเมือง
“หลักสูตรธรรมสมาธิ”	หมายถึง	หลักสูตรธรรมสมาธิและเทคโนโลยีแห่งสนามรวมเอกภาพที่จัดสอนหรืออบรมหรือดำเนินการโดยคณะกรรมการบริหารพรรค
“รัฐธรรมนูญ”	หมายถึง	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

หมวด ๒ สมาชิกภาพ

- ข้อ ๑๐. บุคคลผู้จะเป็นสมาชิกพรรคจะต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้
- ๑๐.๑ เป็นผู้ที่มีสัญชาติไทยโดยกำเนิด
 - ๑๐.๒ มีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปี ในวันยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก
 - ๑๐.๓ ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

หรือบุคคลล้มละลาย

๑๐.๔ ไม่เป็นคนที่ศาลสั่งให้เป็นบุคคลไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ

๑๐.๕ ไม่ถูกคุมขังโดยหมายของศาล หรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

๑๐.๖ ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

๑๐.๗ ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตพื้นเพและไม่สมประกอบ

๑๐.๘ ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

๑๐.๙ เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

๑๐.๑๐ มีความเข้าใจในนโยบายของพรรค ตั้งใจสนับสนุนกิจการของพรรคและจะ

ปฏิบัติตามข้อบังคับทุกประการ

ข้อ ๑๑. สมาชิกพรรค ได้แก่ บุคคลผู้ซึ่งสมัครเป็นสมาชิกพรรค และคณะกรรมการบริหาร

พรรคมีมติรับเข้าเป็นสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๒. บุคคลผู้ประสงค์จะสมัครเข้าเป็นสมาชิกพรรค ต้องยื่นใบสมัครต่อเลขาธิการพรรคตามแบบพิมพ์ พร้อมเอกสารตามที่พรรคกำหนด โดยมีสมาชิกรับรองอย่างน้อย ๒ คน

เมื่อเลขาธิการพรรคได้รับใบสมัครแล้ว ให้ประกาศชื่อผู้สมัครไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานใหญ่ของพรรคเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๗ วัน แล้วรวบรวมรายชื่อผู้สมัครนำเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคในการประชุมคราวต่อไป หากมีผู้คัดค้านให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาพร้อมด้วยคำคัดค้านรายนั้น (ถ้ามี)

สมาชิกผู้ใดจะทำคำคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกรายใด จะต้องทำคำคัดค้านเป็นหนังสือและชี้แจงเหตุผลแห่งการคัดค้าน พร้อมลงลายมือชื่อรับรองคำคัดค้านนั้น คำคัดค้านดังกล่าวให้ยื่นต่อเลขาธิการพรรคก่อนวันประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อพิจารณามติของคณะกรรมการบริหารพรรคอันเกี่ยวกับการรับหรือไม่รับสมาชิกถือเป็นเด็ดขาด

ข้อ ๑๓. เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติรับผู้สมัครใดเข้าเป็นสมาชิก ให้พรรคออกหนังสือรับรองการเป็นสมาชิก และบัตรประจำตัวสมาชิกมอบไว้เป็นหลักฐาน หากคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้สมัครใดเข้าเป็นสมาชิก ให้พรรคมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้สมัครรายนั้นทราบ โดยไม่ต้องชี้แจงผลการพิจารณา และให้ส่งวนคำคัดค้านรายนั้นไว้เป็นความลับ

ข้อ ๑๔. สมาชิกไม่ต้องเสียค่าลงทะเบียนสมาชิก ส่วนค่าบำรุงให้เป็นไปตามความสมัครใจ เว้นแต่คณะกรรมการบริหารพรรคจะเป็นผู้เสนอกำหนดค่าสมาชิก และค่าบำรุงพรรคตามความเหมาะสมโดยแก้ไขข้อบังคับนี้และดำเนินการตามความในหมวด ๑๒

ข้อ ๑๕. สมาชิกภาพของสมาชิกเริ่มตั้งแต่วันที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติรับเข้าเป็นสมาชิก

ข้อ ๑๖. สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่อ

๑๖.๑ ตาย

๑๖.๒ ลาออก

๑๖.๓ ถูกขับชื่อออกจากทะเบียนตามข้อ ๒๕

๑๖.๔ ต้องโทษตามคำพิพากษาของศาลถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดลหุโทษ หรือ ความผิดที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดเกี่ยวกับเรื่องการเมือง

๑๖.๕ ไปเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

๑๖.๖ คณะกรรมการบริหารพรรค โดยมติไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งขององค์ประชุมในครั้งนั้น ลงมติให้พ้นจากสมาชิกภาพ

๑๖.๗ หัวหน้าพรรคเสนอให้สิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกโดยการรับรองของคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งต้องมีมติไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งขององค์ประชุมในครั้งนั้น

๑๖.๘ ในกรณีที่สมาชิกดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย การให้พ้นจากสมาชิกภาพให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

ข้อ ๑๗. สมาชิกผู้ประสงค์จะลาออกจากสมาชิกภาพ ให้ทำเป็นหนังสือเสนอต่อเลขาธิการพรรคหรือ หัวหน้าพรรค และส่งไปยังที่ทำการของพรรค และให้สมาชิกภาพของสมาชิคนั้นสิ้นสุดลง ตั้งแต่วันที่หนังสือดังกล่าวไปถึงที่ทำการของพรรค และเจ้าหน้าที่สำนักงานใหญ่พรรคได้ลงเลขรับหนังสือแล้ว

หมวด ๓

สิทธิ และหน้าที่ของสมาชิก

ข้อ ๑๘. สมาชิกพรรคมีสิทธิดังต่อไปนี้

(๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค

(๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ

(๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือกรรมการ สาขาพรรค กรรมการ หรืออนุกรรมการในคณะต่าง ๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค

(๔) สิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นกรณีไป

(๕) สมาชิกที่ได้รับสิทธิดังกล่าว ย่อมมีคุณสมบัติเหล่านี้คือ

(๕.๑) สามารถอธิบายอุดมคติ นโยบาย และข้อบังคับของพรรคให้ประชาชนเข้าใจ และยินดีเข้าร่วมเป็นสมาชิกพรรคเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ

(๕.๒) เป็นผู้ที่ไม่มียุทธศาสตร์ขัดแย้งหรือบดบัง จนได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการบริหารพรรคและ/หรือจากสมาชิกพรรคทั่วไป

(๕.๓) เป็นผู้ที่ไม่เสียสละและพากเพียรในการปฏิบัติตนตามอุดมคติของพรรคจนปรากฏผลตามความมุ่งหมายของพรรค

(๕.๔) มีคุณสมบัติอื่น ๆ เช่นทางด้านวิชาการ หรือประสบการณ์ที่เป็นผลสำเร็จและมีความพร้อมต่อการปฏิบัติงาน

ข้อ ๑๙. สมาชิกมีสิทธิเข้ารับการอบรมความรู้ความสามารถในทางการเมือง และหลักสูตรธรรมสมาธิตามแนวนโยบายที่พรรคกำหนดเป็นคราว ๆ เพื่อสร้างสรรค์ให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดีก่อให้เกิดประสิทธิผลต่อสังคมทางการเมือง

ข้อ ๒๐. สมาชิกพรรคมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค และให้ร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรค ในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกกระดับ และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรค ด้วยความเต็มใจและบริสุทธิ์ใจ เพื่อความก้าวหน้าของพรรค

(๓) ยึดมั่นและปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับของพรรคโดยเคร่งครัด

(๔) ต้องชำระค่าบำรุงตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

ข้อ ๒๑. พรรคจะถือปฏิบัติต่อสมาชิกด้วยความเป็นธรรม และเสมอภาค ตามกฎ ระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับ และมติของคณะกรรมการบริหารพรรคและตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๒๒. พรรคจะจัดให้มีการฝึกอบรม เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของสมาชิกในทางการเมืองเมืองรวมทั้งการรักษาสุขภาพจิตและกายให้สมบูรณ์ มีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ โดยอาศัยเทคโนโลยีแห่งสนาม รวมเอกภาพ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดธรรมสมาธิในจิตใจของมวลสมาชิก

หมวด ๕

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิก

ข้อ ๒๓. สมาชิกต้องดำรงตนเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม ตามการฝึกอบรมตามหลักสูตรธรรมสมาธิของพรรค เพื่อบรรลุจุดประสงค์ของพรรค

ข้อ ๒๔. สมาชิกจะต้องเสริมสร้างความสามัคคีภายในพรรคและขัดข้อขัดแย้งด้วยความอะลุ่มอล่วย โดยยอมรับมติ หรือการตัดสินใจของคณะกรรมการบริหารพรรค โดยไม่ได้แย้ง หรือคัดค้าน อันจะเป็นเหตุให้เกิดความแตกแยกภายในพรรค

ข้อ ๒๕. การฝ่าฝืนกฎ ระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับ มติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งวินัย และจรรยาบรรณของพรรค สมาชิกผู้นั้นอาจต้องรับโทษตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะเป็นผู้วินิจฉัยอันอาจเป็น

๒๕.๑ ตักเตือน

๒๕.๒ ภาคทัณฑ์

๒๕.๓ ตัดสิทธิบางประการ

๒๕.๔ ให้ออกจากสมาชิกภาพ

ข้อ ๒๖. ในการพิจารณาโทษของสมาชิกโดยคณะกรรมการบริหารพรรค กระทำโดยการเสนอข้อกล่าวหาเป็นลายลักษณ์อักษร อีกทั้งส่งสำเนาข้อกล่าวหาพร้อมเอกสารประกอบ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ผู้ถูกกล่าวหาเมื่อมีสิทธิแก้ข้อกล่าวหาเป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมเอกสารประกอบภายในระยะเวลาพอสมควร การสอบสวนพยานทั้งสองฝ่ายให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะเห็นเป็นการสมควร ภายใต้วิธีพิจารณาที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด ทั้งนี้ ให้อธิบายวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคที่พิจารณากรณีดังกล่าวเป็นอันถึงที่สุด

ข้อ ๒๗. คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคตามความในข้อ ๒๕ และหรือข้อ ๒๖ หากกระทบหรือเกี่ยวเนื่องด้วยตำแหน่งทางการเมืองที่สมาชิกผู้นั้นดำรงอยู่ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคแจ้งข้อวินิจฉัยดังกล่าวต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองโดยไม่ชักช้า

หมวด ๖

การบริหารพรรค

ข้อ ๒๘. ให้มีคณะกรรมการบริหารพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งภายใต้ข้อบังคับข้อ ๓๐, ๓๑ และ ๓๒ ที่ประชุมใหญ่จะเลือกตั้งขึ้นจากสมาชิก คณะกรรมการบริหารพรรคจะมีจำนวนไม่เกิน ๒๗ คน ซึ่งอย่างน้อยก็หนึ่งในของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคจะต้องเป็นผู้สอนในหลักสูตรธรรมสมาธิโดยให้คณะกรรมการบริหารพรรคบริหารงานของพรรค และให้ดำรงตำแหน่งซึ่งประกอบด้วย

๒๘.๑ หัวหน้าพรรค	เป็นประธาน
๒๘.๒ รองหัวหน้าพรรคไม่เกิน ๓ คน	เป็นรองประธาน
๒๘.๓ เลขานุการพรรค	เป็นเลขานุการ
๒๘.๔ รองเลขานุการพรรคไม่เกิน ๓ คน	เป็นรองเลขานุการ
๒๘.๕ เภรัญญิกพรรค	เป็นกรรมการ
๒๘.๖ โฆษกพรรค	เป็นกรรมการ
๒๘.๗ กรรมการบริหารอื่น	เป็นกรรมการ

ทั้งนี้คณะกรรมการบริหารอาจแต่งตั้งสมาชิกเข้าร่วมเป็นคณะที่ปรึกษาเพื่อปรึกษากิจการ และร่วมบริหารพรรคได้ แต่คณะที่ปรึกษาดังกล่าวไม่มีสิทธิลงคะแนนเสียงในการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๙. กรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่าง ๆ ให้ดำรงตำแหน่งมีกำหนดคราวละสี่ปี นับแต่วันได้รับเลือกตั้ง

ข้อ ๓๐. ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการโดยเลือกตั้งจากสมาชิกโดยที่ประชุมใหญ่ โดยให้ดำเนินการเลือกหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ซึ่งสมาชิกเป็นผู้เสนอชื่อ ผู้รับเลือกเป็นหัวหน้าพรรคทั้งนี้ ผู้ถูกเสนอชื่อรับเลือกเป็นหัวหน้าพรรคจะต้องมีความรู้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี หลังจากนั้นให้ดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตามลำดับได้แก่ รองหัวหน้าพรรค เลขานุการพรรค รองเลขานุการพรรค เหรัญญิกพรรค โฆษกพรรค และกรรมการบริหารอื่นตามจำนวน

ข้อ ๓๑. ในการลงคะแนนเลือกตั้งหัวหน้าพรรค ให้สมาชิกลงคะแนนโดยเปิดเผย มติของที่ประชุมจะต้องได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกผู้เข้าร่วมประชุมและมีสิทธิออกเสียงลงคะแนน หากคะแนนไม่ถึงกำหนด ให้ดำเนินการลงคะแนนเสียงอีกครั้งหนึ่ง ให้ผู้ได้รับคะแนนเสียงสูงสุดเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง หากคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมเป็นผู้ลงคะแนนเสียงอีกครั้งหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๓๒. ในกรณีที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคสิ้นสุดลงก่อนครบวาระ ให้กรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งอื่น ๆ สิ้นสุดลงด้วยพร้อมกัน โดยให้หัวหน้าพรรค และกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งอื่น ๆ อยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะได้แจ้งการตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารชุดใหม่ ทั้งนี้การเลือกตั้งหัวหน้าพรรค และคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการตามข้อ ๓๐ และข้อ ๓๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ให้ผู้ได้รับเลือกตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระของหัวหน้าพรรค และกรรมการบริหารพรรคคนก่อนที่เหลืออยู่

ข้อ ๓๓. คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

(๓) กำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรค เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกสภาท้องถิ่น ตลอดจนการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๔) พิจารณาจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในส่วนของพรรคและของผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคโดยไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งหรือนายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนดดังนี้

(๔.๑) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อโดยจัดสรรเป็นจำนวนรวมซึ่งพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคยื่นเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๔.๒) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยจัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคเป็นรายบุคคล

(๕) ควบคุมไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

(๖) ดำเนินการและปฏิบัติการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค

(๘) อนุมัติและยุบเลิกการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๙) อำนาจการต่าง ๆ และกระทำการหรือสิ่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรค เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๑๐) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการ ด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๑) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๒) พิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรคและพิจารณาไกล่เกลี่ยสมาชิกพรรค

(๑๓) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจกรรมต่าง ๆ ของพรรคและ คณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๔) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควร เพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรค

(๑๕) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมาย และกฎระเบียบข้อบังคับของพรรค

ข้อ ๓๔. ในการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ต้องมีกรรมการบริหารมาประชุมไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุมได้ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าหัวหน้า พรรคไม่มาประชุม ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม ให้ที่ประชุม เลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การลงมติในคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงข้างมากของกรรมการที่มาประชุมเป็นเกณฑ์ ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงชี้ขาด

ข้อ ๓๕. กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

๓๕.๑ ขาดจากสมาชิกภาพ

๓๕.๒ ลาออก โดยทำหนังสือเสนอต่อหัวหน้าพรรค

๓๕.๓ หัวหน้าพรรคเสนอโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งมตินั้น
ต้องไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของผู้เข้าร่วมประชุม

ทั้งนี้ หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทนกรรมการ
บริหารพรรคที่ว่างลงได้ แต่ผู้ได้รับการแต่งตั้งจะดำรงตำแหน่งเพียงเท่าวาระของกรรมการบริหารพรรคคนก่อนที่เหลื่ออยู่

ข้อ ๓๖. คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งตามวาระหรือทั้งคณะ เมื่อ

๓๖.๑ อยู่ในตำแหน่งครบวาระ

๓๖.๒ ตำแหน่งในกรรมการบริหารพรรคว่างลงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหาร
พรรคทั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคชุดดังกล่าวสิ้นสุดลง แต่ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่เหลืออยู่ อยู่ใน
ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะแจ้งการตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการ
บริหารพรรคชุดใหม่ ซึ่งต้องดำเนินการเลือกตั้งโดยที่ประชุมใหญ่ภายในกำหนด ๙๐ วัน นับแต่วันที่ปรากฏเหตุ
ดังกล่าว

ข้อ ๓๗. กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

๓๗.๑ หัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่เป็นผู้นำพรรค รับผิดชอบ ควบคุม ดูแล ตลอดจน
ทั้งสั่งการ เพื่อบริหารงานของพรรค เป็นตัวแทนในการดำเนินกิจการ ใด ๆ ของพรรค และอื่น ๆ ตามมติของ
คณะกรรมการบริหารพรรค

๓๗.๒ รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ช่วยบริหารกิจการพรรคตามที่หัวหน้าพรรค
มอบหมาย

๓๗.๓ เลขานุการพรรคมีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบงานในหน่วยงานของพรรค การจัด
ประชุมใหญ่สามัญของพรรค การจัดประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตามที่หัวหน้าพรรคมอบหมาย

๓๗.๔ รองเลขานุการพรรค มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบช่วยงานที่เลขานุการพรรค
มอบหมาย

๓๗.๕ นายทะเบียน มีหน้าที่ควบคุมและลงทะเบียนรายชื่อสมาชิก

๓๗.๖ ทรัพย์สิน มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมดูแลการรับ-จ่าย การบัญชี และบุคคล
ของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

๓๗.๗ โฆษกพรรค มีหน้าที่ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหาร
พรรคกำหนด

๓๗.๘ กรรมการบริหารพรรคอื่น มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคมอบหมาย

หมวด ๗ สาขาพรรค

ข้อ ๓๘. ในจังหวัดใดที่มีสมาชิกของพรรคจำนวนตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป และพร้อมที่จะจัดตั้งสาขาพรรค ให้สมาชิกในจังหวัดนั้นดำเนินการส่งรายการแสดงที่ตั้งสาขาพรรค รายชื่อ อาชีพ ที่อยู่ของผู้ดำเนินการไปยังคณะกรรมการบริหารพรรค เพื่อพิจารณาอนุมัติการจัดตั้งสาขาพรรคตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๓๙. ให้มีคณะกรรมการ สาขาพรรคคณะหนึ่งประกอบด้วย

๓๙.๑ ประธานสาขาพรรค

๓๙.๒ รองประธานสาขาพรรค

๓๙.๓ เลขานุการสาขาพรรค

๓๙.๔ รองเลขานุการสาขาพรรค

๓๙.๕ เทรย์ญิกสาขาพรรค

๓๙.๖ โฆษกสาขาพรรค

๓๙.๗ กรรมการอื่นของสาขาพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นควร

ข้อ ๔๐. ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารสาขาพรรคให้คณะกรรมการบริหารพรรค มีสิทธิเสนอชื่อ และเลือกตั้งประธานสาขาพรรค การลงคะแนนให้ถือเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ หากคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงชี้ขาด ประธานสาขาพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการอื่นในตำแหน่งต่าง ๆ ตามข้อ ๓๙ ให้ครบ

ข้อ ๔๑. นอกจากถึงคราวออกตามวาระแล้ว กรรมการสาขาพรรคอาจพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๓๕ พรรคแรกโดยอนุโลม

ทั้งนี้คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจแต่งตั้งสมาชิกในเขตสาขาพรรคนั้นดำรงตำแหน่งแทนกรรมการสาขาพรรคที่ว่างลงได้ แต่ผู้ได้รับการแต่งตั้งจะดำรงตำแหน่งเทียบเท่าวาระของกรรมการสาขาพรรคคนก่อนที่เหลืออยู่

ข้อ ๔๒. คณะกรรมการสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๔๒.๑ เผยแพร่นโยบาย อุดมการณ์ และกิจกรรมพรรค

๔๒.๒ เสนอแนะและให้ข้อคิดเห็นต่าง ๆ ต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

๔๒.๓ รับเรื่องราวร้องทุกข์ของราษฎร และหาทางช่วยเหลือโดยประสานงานกับพรรค

๔๒.๔ ร่วมมือกับคณะกรรมการบริหารพรรคในการคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมเข้า

สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือองค์การปกครองอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

๔๒.๕ บริหารงานสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

๔๒.๖ การประชุมและการบริหารงานของสาขาพรรค หากมิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้ดำเนินการโดยถือเอาการประชุมและอื่น ๆ ของกฎ ระเบียบ คำสั่ง นโยบายของคณะกรรมการบริหารพรรค และข้อบังคับนี้เป็นแนวทางปฏิบัติโดยอนุโลม

หมวด ๘ การประชุมใหญ่

ข้อ ๔๓. ให้คณะกรรมการบริหารพรรคจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญประจำปีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ตามวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมที่กำหนดไว้ ภายในกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับจากวันสิ้นสุดปีงบประมาณของพรรค

ข้อ ๔๔. คณะกรรมการบริหารพรรคอาจเรียกให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญนอกเหนือจากการประชุมใหญ่สามัญตามปกติ หรือกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนที่ดำรงตำแหน่งอยู่ เข้าชื่อกันทำหนังสือร้องขอต่อหัวหน้าพรรคให้เรียกประชุมเพื่อพิจารณาญัตติเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หัวหน้าพรรคหรือบุคคลที่รับมอบหมายจะต้องเรียกประชุมภายในเวลาไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือขอให้เรียกประชุม

คณะกรรมการบริหารพรรคหรือหัวหน้าพรรคแล้วแต่กรณีเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมที่กรรมการบริหารพรรคร้องขอ ให้กำหนดระเบียบวาระการประชุมให้เป็นไปตามญัตติที่ขอให้เรียกประชุมนั้น

ในการประชุมใหญ่สามัญจะต้องกำหนดระเบียบวาระการประชุมดังนี้

- ๔๔.๑ การแถลงผลงานของคณะกรรมการบริหารพรรค
- ๔๔.๒ ฐานะการเงินและบุคคลของพรรค
- ๔๔.๓ วาระอื่น ๆ ที่จะต้องพิจารณาในที่ประชุม

ข้อ ๔๕. การนัดประชุมใหญ่ทุกครั้ง จะต้องแจ้งให้สมาชิกผู้มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันพร้อมระเบียบวาระการประชุม ทั้งนี้ อาจกระทำได้โดยโทรสาร จดหมายหรือโฆษณาทางหนังสือพิมพ์ หรือสื่อมวลชนอย่างใด ๆ

ข้อ ๔๖. องค์ประชุมประกอบด้วย

๑. กรรมการบริหารพรรค
๒. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นสมาชิกพรรค
๓. ประธานสาขาพรรคทุกสาขา
๔. ผู้จบหลักสูตรเป็นผู้เชี่ยวชาญในการสอนธรรมสมาธิ

ในการประชุมใหญ่ทุกราว จะต้องมิให้ผู้เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง จึงจะเป็นองค์ประชุมปรึกษากิจการได้ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุม หากหัวหน้าพรรคไม่อยู่ หรือไม่สามารถทำหน้าที่ได้

ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน หากรองหัวหน้าพรรคไม่อยู่หรือไม่สามารถทำหน้าที่ได้ ให้เลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ข้อ ๔๗. ในกรณีที่มีสมาชิกมาประชุมไม่ครบองค์ประชุม ถ้าเป็นการประชุมใหญ่สามัญ หรือวิสามัญ ซึ่งคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนด ให้นัดประชุมใหม่ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันนัดประชุมครั้งแรก แต่หากเป็นการประชุมใหญ่วิสามัญซึ่งกรรมการบริหารพรรคร้องขอ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาว่าจะเรียกประชุมหรือไม่ก็ได้ ตามที่เห็นสมควร

การประชุมใหญ่สามัญ หรือวิสามัญที่นัดประชุมครั้งใหม่ หากมีสมาชิกเข้าร่วมประชุมเท่าใด แม้จะไม่ครบองค์ประชุม ก็ให้ดำเนินการประชุมต่อไป และให้ถือว่าการประชุมดังกล่าวครบองค์ประชุม

ข้อ ๔๘. ในที่ประชุมใหญ่ ให้เลขานุการพรรคหรือผู้ที่เลขานุการพรรคมอบหมายเป็นเลขานุการที่ประชุม

หมวด ๙

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๔๙. ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้ง ให้คณะกรรมการบริหารพรรค แต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไป จำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน เพื่อทำหน้าที่คัดเลือกสมาชิกพรรคที่เหมาะสม และมีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ และแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้ครบตามจำนวนที่กฎหมายได้กำหนดไว้

ข้อ ๕๐. การพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรค ทั้งแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการดังนี้

๕๐.๑ ให้สำนักงานใหญ่ของพรรค มีหน้าที่ในการรับสมัครสมาชิกพรรค ผู้ประสงค์ที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งในแบบบัญชีรายชื่อหรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก

๕๐.๒ ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไป พิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรค ซึ่งเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย มีความรู้ ความสามารถเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรค

ข้อ ๕๑. การตัดสินใจของคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปที่คัดเลือกบุคคลลงสมัครรับเลือกตั้งให้ถือเป็นที่สุด เว้นแต่คณะกรรมการบริหารพรรคจะได้มีมติเป็นอย่างอื่นก็ให้ถือเอาตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติ

ข้อ ๕๒. สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๕๓. ในการเลือกตั้งคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้คณะกรรมการสาขาพรรคประจำเขตหรือท้องที่ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคที่ได้รับเลือกตั้งในท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณา แล้วแจ้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคได้รับทราบและพิจารณาต่อไป ในกรณีที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่มีการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องถิ่นนั้น ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ

หมวด ๑๐

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๔. แผนและกำหนดระยะเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองในท้องที่ใด หรือเขตเลือกตั้งใดให้ขึ้นกับดุลยพินิจคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาอนุมัติจัดตั้ง ตามความประสงค์ของสมาชิกสามัญในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้น ๆ ตั้งแต่หนึ่งร้อยคนขึ้นไป แต่ทั้งนี้ในวาระแรกต้องไม่น้อยกว่าภาคหนึ่งสาขาภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมาย

ข้อ ๕๕. การดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องที่ใด หรือเขตเลือกตั้งใดให้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

(๑) ในขั้นแรกให้มีการดำเนินการจัดตั้งเป็นศูนย์ประสานงานพรรคประจำท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้น ๆ ก่อนจนกว่าจะครบหนึ่งปีจึงจะสามารถขออนุญาตต่อคณะกรรมการบริหารพรรคจัดตั้งเป็นสาขาพรรค

(๒) ในกรณีการดำเนินการตามข้อ (๑) มีความจำเป็นหรือคณะกรรมการบริหารพรรคได้พิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ดำเนินการขอจัดตั้งในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้นมีความพร้อมและเหมาะสม คณะกรรมการบริหารพรรคอาจอนุมัติจัดตั้งเป็นสาขาพรรคเลยก็ได้

ข้อ ๕๖. เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคในวาระแรกได้ครบภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งสาขาแล้ว ภายในกำหนดระยะเวลาห้าปี ให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาจัดตั้งสาขาพรรคขึ้นอีกภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งสาขา

หมวด ๑๑

การบริหารการเงินและทรัพย์สินและการจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๕๗. พรรคอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

- (๑) รายได้จากค่าบำรุงของสมาชิก
- (๒) รายได้จากการบริจาคโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย
- (๓) รายได้หรือรายรับจากกิจการอื่น ๆ ที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย
- (๔) รายรับจากเงินสนับสนุนที่ได้จากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองโดยรัฐ

ให้หัวหน้าพรรคจัดให้มีบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคซึ่งต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ที่อยู่ จำนวนเงิน และรายการทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ของผู้บริจาคทุกราย ในกรณีที่เป็นการบริจาคผ่านทางสมาชิกให้ระบุชื่อเป็นสมาชิกผู้รับการบริจาคด้วย

(๒) วัน เดือน ปี ที่รับบริจาค

(๓) สำเนาหลักฐานการรับบริจาค

ในกรณีที่การบริจาคเป็นการให้หรือให้ใช้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ให้คิดมูลค่า โดยคำนวณตามอัตราค่าเช่าหรือค่าตอบแทนตามปกติในท้องถิ่นหรือค่าของสินค้านั้นก่อนจึงบันทึกลงในบัญชี และในกรณีที่ไมอาจคิดมูลค่าได้ ให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นนั้นให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้

หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค และสมาชิกซึ่งได้รับการบริจาคต้องนำส่งเข้าบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคต่อเหรียญพรรค ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการบริจาค

บรรดาเงินที่พรรคได้รับการบริจาคมา ให้หัวหน้าพรรคและเหรียญพรรค นำไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรค

ในกรณีที่หัวหน้าพรรค และเหรียญพรรค นำเงินไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ ให้หัวหน้าพรรคแจ้งหมายเลขบัญชีของบัญชีเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชี พร้อมทั้งส่งสำเนาบัญชีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์รับรองแก่นายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้เปิดบัญชี

ข้อ ๕๘. รายจ่ายของพรรค มีดังนี้

(๑) รายจ่ายปกติที่ต้องจ่ายตามงบประมาณประจำปี

(๒) รายจ่ายพิเศษซึ่งมิได้กำหนดไว้ในงบประมาณประจำปี

ข้อ ๕๙. งบประมาณประจำปีของพรรค ประกอบด้วย

(๑) งบประมาณรายรับ

(๒) งบประมาณรายจ่ายซึ่งแยกออกเป็นประเภทเงินเดือน และค่าจ้าง ค่าตอบแทนใช้

สอยและค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค ค่าครุภัณฑ์และอื่น ๆ

ข้อ ๖๐. งบประมาณและปีการบัญชีของพรรคให้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม และสิ้นสุดในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีเดียวกัน

ข้อ ๖๑. การรับและการจ่ายเงินของพรรคให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดไว้ แต่จะต้องไม่ขัดหรือขัดแย้งต่อข้อบังคับพรรคหรือบทบัญญัติแห่งกฎหมายและรายรับซึ่งได้จากเงินสนับสนุนจากรัฐตาม ข้อ ๕๗ (๔) จะต้องนำเงินดังกล่าวไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งไปใช้จ่ายเพื่อการบริหารพรรคและสาขาพรรคการหาสมาชิกเพิ่ม การใช้จ่ายในการเลือกตั้ง การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๖๒. ให้คณะกรรมการบริหารพรรครับผิดชอบการบริหาร การเงิน และการบัญชีของพรรคและสาขาพรรคให้ถูกต้องตามความเป็นจริงโดยให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้สำนักงานใหญ่โดยหัวหน้าพรรคและสาขาพรรคโดยประธานสาขาพรรคจัดทำบัญชีของพรรคและบัญชีสาขาพรรคประกอบด้วย

- (๑.๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย
- (๑.๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค
- (๑.๓) บัญชีแยกประเภท
- (๑.๔) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

ให้ประธานสาขาพรรคส่งสำเนาบัญชีรายรับจากการบริจาคไปให้สำนักงานใหญ่ ภายหลังจากลงรายการแล้วเสร็จโดยพลันแต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินภายใน ๕ วัน

(๒) การจัดทำบัญชีตาม (๑) ให้จัดทำเป็นงบการเงินเป็นประจำทุกรอบหกเดือน โดยงบการเงินต้องประกอบด้วย งบดุล งบรายได้และค่าใช้จ่าย และให้ประธานสาขาพรรคส่งงบการเงินดังกล่าวพร้อมกับรับรองความถูกต้องแล้วส่งให้สำนักงานใหญ่พรรคดำเนินการต่อไป

(๓) พรรคต้องจัดทำงบการเงิน ซึ่งรวมถึงงบการเงินของสาขาพรรคด้วยในทุกรอบปีปฏิทินโดยมีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองแล้ว และต้องเสนอให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติภายในเดือนเมษายนของทุกปี เมื่อที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติแล้ว ให้หัวหน้าพรรครับรองความถูกต้องร่วมกับเหรียญกษาปณ์พรรค และให้หัวหน้าพรรคส่งงบการเงินดังกล่าวต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติพร้อมทั้งสำเนาบัญชีตาม (๑)

(๔) ในส่วนที่พรรคได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐ พรรคจะต้องจัดทำรายงานการใช้จ่ายของพรรคในส่วนนี้ทุกรอบปีปฏิทินให้ถูกต้องตามความเป็นจริงและยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป

หมวด ๑๒

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับและแนวนโยบายของพรรค

ข้อ ๖๓. การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค จะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๖๔. การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคหรือแนวนโยบายของพรรค ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขต่อไปนี้

- (๑) ญัตติเสนอมาจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน
- (๒) ที่ประชุมใหญ่ออกเสียงลงคะแนนอนุมัติโดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม

ข้อ ๖๕. หากมีปัญหาคงต้องตีความข้อบังคับไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจตีความโดยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารทั้งหมด

หมวด ๑๓

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๖๖. เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไป อันจะส่งผลให้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยบนวิถีทางระบอบรัฐสภาอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข เป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นต่อปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้มีการกำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไปดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะจัดเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชาชีพ เพื่อฝึกอบรมให้แก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม เพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองให้มากยิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปของชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ ดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่น ตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาวิชาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคโดยสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง หรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง

(๖) พรรคจักส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชมหรือเข้าฟังการอภิปรายหรือบรรยายทางการเมือง

หมวด ๑๔

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๖๗. พรรคระดมสยามมีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการสถาปนาระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขให้มั่นคงสถาพรสืบไป ฉะนั้นสมาชิกพรรคจะช่วยกันดำรงรักษาพรรคให้คงอยู่คู่ปวงชนชาวไทยจนสุดความสามารถ เว้นไว้แต่จะถูกยุบเลิกตามกฎหมาย

ข้อ ๖๘. การยุบเลิกสาขาพรรค ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖๙. ในกรณีที่พรรคต้องยุบเลิก ให้ทรัพย์สินของพรรคที่เหลืออยู่ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของสมาคมวิทยาศาสตร์แห่งภูมิปัญญาสร้างสรรค์ หรือมูลนิธิโพธิ์สังฆธรรม

ชื่อพรรคการเมือง	พรรคประชาชน (ปช.) PEOPLE PARTY (P.P)
วันจดทะเบียนพรรคการเมือง	31 มีนาคม 2541
หัวหน้าพรรค	นายนัดดา สนิทวงศ์ ณ อยุธยา
เลขธิการพรรค	-
สำนักงานใหญ่	16/22 หมู่ 9 ถนนเลียบคลองทวีวัฒนา แขวงศาลาธรรมสพน์ เขตทวีวัฒนา กรุงเทพฯ 10170
โทรศัพท์	8889442, 8889564
โทรสาร	8889773

นโยบายพรรคประชาชน

อุดมคติของพรรค

ข้อ ๑. เครื่องหมาย ภาพเครื่องหมายประจำพรรค “ประชาชน” มีลักษณะเป็นรูปวงกลมสองวงซ้อนกัน ภายในวงกลมเป็นรูปธงไตรรงค์ ซึ่งมีริบบิ้นสีเหลืองคาดผ่านคันธงและในริบบิ้นดังกล่าวมีอักษรภาษาไทย คำว่า “พรรคประชาชน” ส่วนที่ขอบวงกลมระหว่างวงกลมใหญ่ กับวงกลมเล็ก ด้านบน มีอักษรภาษาไทย คำว่า “เพื่อประชาชนทุกคนเป็นเจ้าของ” ด้านล่าง มีอักษรภาษาอังกฤษ คำว่า “PEOPLE PARTY” โดยพื้นที่ทั้งหมดเป็นสีขาว เส้นรอบวงกลมทั้งสอง ตลอดจนอักษรภาษาไทย และภาษาอังกฤษเป็นสีน้ำเงิน ดังภาพข้างต้น

ความหมาย รูปธงไตรรงค์ หมายถึง ชาติ ศาสนา และองค์พระมหากษัตริย์ ซึ่งทรงเป็นองค์พระประมุขของชาติไทย ส่วนอักษรภาษาไทยคำว่า “พรรคประชาชน” ซึ่งอยู่ภายในริบบิ้นสีเหลืองนั้น หมายถึง พรรคประชาชน ซึ่งก่อตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติพรรคการเมือง และภายใต้บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญอักษรภาษาไทย คำว่า “เพื่อประชาชน ทุกคนเป็นเจ้าของ” นั้น หมายถึง คณะผู้เริ่มจัดตั้งพรรคการเมือง มีวัตถุประสงค์จัดตั้งพรรคการเมืองเพื่อประชาชน โดยให้ประชาชนทุกคนร่วมเป็นเจ้าของ สำหรับอักษรภาษาอังกฤษ คำว่า “PEOPLE PARTY” นั้น คือชื่อพรรคการเมืองเป็นภาษาอังกฤษ

ข้อ ๒. อุดมคติของพรรคประชาชน คือ สมาชิกทุกคนจะต้องกระทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนรวม โดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนตน ด้วยความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบซึ่งกันและกันได้ในทุกสถานการณ์ ทั้งนี้ เพื่อให้ราชอาณาจักรไทยได้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับประเทศที่พัฒนาแล้วทั้งหลาย และเพื่อให้สถาบันหลักของชาติ คือองค์พระมหากษัตริย์ ตลอดจนพระบรมวงศานุวงศ์ มั่นคงสถาพร ทรงเป็นมิ่งขวัญแก่ประชาชนทุกหมู่เหล่า มีความสมบูรณ์พูนสุข ประเทศชาติสงบร่มเย็น เพียบพร้อมด้วยวินัย เสรีภาพ เสมอภาค และภราดรภาพ

ข้อ ๓. อุดมการณ์ ของพรรคประชาชน คือ สมาชิกทุกคนจะต้องมีจิตสำนึกในอันที่จะปฏิบัติตนให้เป็นไปในแนวทางและยุทธศาสตร์เดียวกัน ยึดมั่น ยืนหยัด และศรัทธา โดยไม่เปลี่ยนแปลงตลอดไป ยุทธศาสตร์ดังกล่าว ได้แก่

๓.๑ ระบบการเมือง โดยยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยระบบรัฐสภาอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข

๓.๒ ระบบเศรษฐกิจ โดยยึดถือระบบทุนนิยมเสรีที่มีแผน โครงการและมาตรการป้องกันการผูกขาดที่แน่นอน

๓.๓ ระบบสังคมและวัฒนธรรม โดยยึดมั่นในสังคมประชาธิปไตยที่เพียบพร้อมด้วยวินัย คุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรม เอกลักษณ์ ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของชาติ และต้องไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกในเรื่องเชื้อชาติ หรือศาสนาระหว่างชนในชาติ ไม่เป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐ และไม่ขัดต่อกฎหมาย ความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

หลักนำของพรรค

หลักนำที่สำคัญของพรรคประชาชน ได้แก่ แนวทางที่เป็นหลักการของระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขของชาติ อาทิเช่น หลักอภิปไตยของปวงชน หลักเสรีภาพ หลักความเสมอภาค หลักกฎหมาย ฯลฯ โดยประยุกต์ให้เหมาะสมกับลักษณะพิเศษของสังคมไทย

นโยบายของพรรค

พรรคประชาชน ได้กำหนดแนวนโยบายหลักไว้ ๗ ด้าน คือ

๑. นโยบายด้านการเมืองและการปกครอง
๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ
๓. นโยบายด้านสังคม-วัฒนธรรม
๔. นโยบายด้านการต่างประเทศ
๕. นโยบายด้านการป้องกันประเทศ
๖. นโยบายด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
๗. นโยบายด้านการเกษตรและแรงงาน

๑. นโยบายด้านการเมืองและการปกครอง พรรคประชาชนเน้นถึงความสำคัญในการแก้ไขปัญหาด้านการเมืองและการปกครอง เป็นอันดับแรก ดังนี้

๑.๑ ส่งเสริมอำนาจอธิปไตย ซึ่งได้แก่ อำนาจอธิปไตย อำนาจบริหาร และอำนาจอตุลาการ ให้เป็นของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง โดยยึดถือระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขสูงสุดของชาติ

๑.๒ ส่งเสริมให้ประชาชนคนไทยทุกหมู่เหล่า มีสิทธิและเสรีภาพบริบูรณ์ และมีจิตสำนึกในความเป็นคนไทย ที่มีหน้าที่อันพึงปฏิบัติต่อตนเอง ต่อบุคคลอื่น และต่อประเทศชาติ

๑.๓ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันบางฉบับที่ยังล้าหลังไม่เป็นธรรม และไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ของบ้านเมืองในปัจจุบัน ให้ถูกต้องตามกฎหมาย เป็นธรรมแก่สังคมและสอดคล้องกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

๑.๔ ปรับปรุงระบบบริหารราชการแผ่นดินให้มีประสิทธิภาพ และถูกต้องตามระบอบประชาธิปไตย โดยแยกระบบข้าราชการการเมืองกับข้าราชการประจำออกต่างหากจากกัน โดยเพียงแต่กำกับดูแลข้าราชการประจำเท่านั้น ไม่ก้าวก่ายอำนาจกัน รวมทั้งการกระจายอำนาจจากส่วนกลางสู่ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้เพื่อความสะดวกรวดเร็ว และแก้ไขปัญหาที่ตรงจุดถูกต้อง และเหมาะสมกับสภาพภูมิภาค และท้องถิ่นนั้น ๆ ตลอดจนแก้ไขปรับปรุงระเบียบ และวิธีการแต่งตั้งข้าราชการประจำให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นทุกระดับตามความรู้ความสามารถอย่างถูกต้องเหมาะสม และเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

๑.๕ ส่งเสริมให้ข้าราชการทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมทางการเมือง โดยวางตัวเป็นกลางอย่างเหมาะสม เพื่อเพิ่มจิตสำนึกในการรับใช้ชาติ และประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๖ ส่งเสริมให้ประชาชนทุกสาขาอาชีพได้มีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างกว้างขวาง โดยการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่ถูกต้องแก่ประชาชน รวมตลอดถึงการให้สิทธิและเสรีภาพแก่ประชาชนที่จะรับรู้ข่าวสารของทางราชการที่ประชาชนควรจะได้รับทราบ

๑.๗ ปรับปรุงเปลี่ยนแปลง หรือแก้ไขกฎหมาย หรือระเบียบที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้ประชาชนไทยที่ไปปฏิบัติงาน หรืออยู่อาศัยนอกพื้นที่ภูมิลำเนา หรือในต่างประเทศสามารถใช้สิทธิเลือกตั้งด้วยความเสมอภาคเช่นเดียวกับผู้มีภูมิลำเนาในพื้นที่จังหวัดนั้น ๆ หรือในประเทศไทย

๑.๗.๑ ผู้ที่มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรแต่ไปปฏิบัติงาน หรืออยู่อาศัยในจังหวัดใดจังหวัดหนึ่งในราชอาณาจักร ให้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดตนในจังหวัดที่ตนไปปฏิบัติงาน หรืออยู่อาศัยได้

๑.๗.๒ ผู้มีสัญชาติไทยที่ไปปฏิบัติงาน หรืออยู่อาศัยในต่างประเทศสามารถใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดที่ตนมีภูมิลำเนาอยู่แต่เดิม ณ สถานเอกอัครราชทูตไทย หรือสถานกงสุลไทยในประเทศที่ตนไปปฏิบัติงาน หรืออยู่อาศัยได้

๑.๘ สนับสนุนการจัดตั้งองค์กรประชาธิปไตยทั้งหลายของประชาชน โดยคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพ และผลประโยชน์ที่ควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายขององค์กรนั้น ๆ อันพึงจะมี ตลอดจนส่งเสริมการแสดงปรีชาเมตตาที่กว้างขวางถูกต้อง สมบูรณ์ และเป็นประชาธิปไตย

๑.๙ เสริมสร้างเสถียรภาพทางการเมือง ซึ่งเป็นรากฐานของระบอบประชาธิปไตย

๑.๑๐ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการของข้าราชการทุกประเภทอย่างเฉียบขาด โดยให้มีกฎหมายรองรับให้ผู้ปฏิบัติงานได้ปฏิบัติงานในหน้าที่ดังกล่าวได้อย่างถูกต้องและสมบูรณ์ ผู้ใดปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ให้ดำเนินการทั้งทางแพ่ง ทางอาญา และทางวินัยโดยพลัน มิใช่เพียงแต่สั่งโยกย้าย ตำแหน่งหรือสถานที่ปฏิบัติงานดังเช่นที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

๒.๑ กำหนดมาตรการ และวิธีการที่มีประสิทธิภาพ ในการป้องกันการผูกขาดของวิสาหกิจต่าง ๆ โดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดใหญ่ ที่เป็นเสมือนเส้นเลือดใหญ่ของชาติ เช่น อุตสาหกรรมหนัก การค้าต่างประเทศ การธนาคาร และการขนส่งทั้งภายใน และภายนอกประเทศ

๒.๒ ปฏิรูปที่ดินเพื่อให้เกษตรกร ชาวนา ชาวไร่ มีที่ดินทำกินเป็นของตนเองโดยกำหนดแผนผังพื้นที่ทางเกษตร อุตสาหกรรม และที่อยู่อาศัยให้แน่นอนทั่วประเทศ

๒.๓ พัฒนาระบบบริหารรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพเหนือกว่าวิสาหกิจของเอกชน ทั้งนี้เพื่อให้รัฐวิสาหกิจเป็นหลักในการตรึงราคาสินค้า และรักษาเสถียรภาพของการตลาด

๒.๔ กระจายทุน และระดมทุนเพื่อพัฒนาด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการบริหารเพื่อให้ประเทศไทยเป็นประเทศอุตสาหกรรมเกษตรที่ก้าวหน้าและทันสมัยแหล่งทุนหลักคือทุนภายในประเทศ สำหรับทุนต่างประเทศต้องเป็นแหล่งที่ไม่มีเงื่อนไขทางการเมือง

๒.๕ พัฒนา และประยุกต์ด้านเทคโนโลยี โดยการสร้างนักวิทยาศาสตร์ วิศวกรนักประดิษฐ์ และนักค้นคว้าวิจัย ให้พอเพียงกับการขยายทางเศรษฐกิจของชาติ

๒.๖ ส่งเสริม และปรับปรุงแก้ไขระบบสหกรณ์ทุกรูปแบบให้มีประสิทธิภาพสูงสุดเป็นประโยชน์แก่สมาชิก และประเทศชาติอย่างแท้จริง

๒.๗ ปรับปรุงหลักการ มาตรการ และวิธีการเกี่ยวกับการลงทุนจากต่างประเทศให้เสียเปรียบน้อยที่สุด และถูกต้องเป็นธรรม ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติเป็นสำคัญ

๓. นโยบายด้านสังคม-วัฒนธรรม

๓.๑ ป้องกัน และแก้ไขเหตุแห่งความเป็นธรรมในสังคมไทยทุกระดับตั้งแต่ระดับท้องถิ่น จนถึงระดับชาติ สร้างความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนทุกหมู่เหล่าให้ปรากฏเป็นจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะไม่อนุญาตให้บุคคลมีอาวุธปืนไว้ใช้ หรือมีไว้ในครอบครองโดยเด็ดขาด ยกเว้นเจ้าพนักงานซึ่งปฏิบัติตามหน้าที่เท่านั้น

๓.๒ ปลุกฝังจิตสำนึก และอุดมการณ์ประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขของชาติแก่ประชาชน และข้าราชการอย่างกว้างขวาง และต่อเนื่อง

๓.๓ ส่งเสริม และสนับสนุนขนบธรรมเนียมประเพณี เอกลักษณะ และวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ ขจัดวัฒนธรรมต่างชาติที่ไม่สอดคล้องและไม่เหมาะสมกับสภาพของสังคมไทย

๓.๔ ปฏิรูปการศึกษาของชาติทุกระดับให้สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ สภาพสังคมของชาติ และของโลกในอนาคต และให้คนไทยมีความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การศึกษาในภาคบังคับสำหรับผู้ด้อยโอกาสให้บุคคลเหล่านั้นได้มีโอกาสเข้าศึกษาฟรีทุกประการ รวมตลอดถึงให้คำนึงถึงความเป็นอยู่ในครอบครัวของบุคคลเหล่านั้นด้วย

๓.๕ ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนาทุกศาสนา ที่ประชาชนเลื่อมใสศรัทธาด้วยความบริสุทธิ์ และให้สถาบันศาสนาทั้งหลายได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศได้อย่างถูกต้อง

๓.๖ ปรับปรุงการแพทย์ การอนามัย และการสาธารณสุข ทั้งในด้านคุณภาพและปริมาณ โดยเน้นการสร้างบุคลากร สถานอนามัย และโรงพยาบาลที่ทันสมัยในชนบทให้เพียงพอ

๓.๗ กำหนดมาตรการ และวิธีปลุกฝังชีวิตนิยมให้แก่ประชาชนทุกหมู่เหล่า สร้างทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครอง โดยให้ทุกคนตระหนักว่าการเมืองเป็นเรื่องคุณธรรม และการเสียสละ โดยการจัดทำโครงการที่เหมาะสมในการเสริมสร้างความรู้ เน้นการปลุกฝังแก่เยาวชนตั้งแต่เยาว์วัยอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง

๓.๘ ป้องกัน และปราบปรามการผลิต การขาย และการเสพยาเสพติดให้โทษอย่างเหี้ยมขาด

๔. นโยบายด้านการต่างประเทศ

๔.๑ ดำเนินนโยบายเสรี ซึ่งสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของชาติ และลักษณะพิเศษของคนไทย โดยยึดหลักผลประโยชน์ และความมั่นคงของชาติเป็นสำคัญ

๔.๒ กระชับความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศทุก ๆ ประเทศในโลกโดยไม่เลือกระบบสังคมที่แตกต่างกัน

๔.๓ ผสานงานการค้าเข้ากับงานการทูตอย่างมีประสิทธิภาพโดยกำหนดเป็นภารกิจสำคัญของเจ้าหน้าที่ หรือหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบโดยตรง ทั้งนี้เพื่อช่วยขยายตลาดส่งออกของประเทศให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

๔.๔ การรับความสนับสนุนจากต่างประเทศ จะต้องปราศจากเงื่อนไขที่จะทำลายผลประโยชน์ และความมั่นคง ตลอดจนการแทรกแซงกิจการภายในทั้งปวงของชาติ

๔.๕ ทบทวนปรับปรุง แก้ไขบรรดาสันธิสัญญา และการตกลงต่าง ๆ ที่ทำไว้กับนานาชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ทำให้ประเทศไทยเสียเปรียบ และไม่สอดคล้องกับกาลสมัยให้ถูกต้องและเป็นธรรมยิ่งขึ้น

๔.๖ ร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศ ที่เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ และยึดมั่นในกฎบัตรสหประชาชาติ

๕. นโยบายด้านการป้องกันประเทศ

๕.๑ พัฒนาพลังอำนาจของชาติให้เข้มแข็ง และมีประสิทธิภาพสูงทุกด้าน พร้อมทั้งจะเผชิญภัยคุกคามทั้งจากภายใน และภายนอกประเทศทุกรูปแบบ โดยให้สมดุลกับกำลังทางเศรษฐกิจ และสังคมของชาติ

๕.๒ ให้กองทัพมีบทบาทในการพัฒนา และร่วมมือเสริมสร้างความมั่นคงของชาติทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม

๕.๓ พัฒนาขีดความสามารถของกำลังพลโดยเฉพาะอย่างยิ่งกำลังพลหลัก หรือประจำการ จะต้องยึดหลักคุณภาพเหนือปริมาณ ส่วนกำลังพลสำรองจะต้องฟื้นฟูอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการป้องกัน และพัฒนาประเทศ

๕.๔ ส่งเสริมการวิจัย พัฒนาอาวุธยุทโธปกรณ์ เพื่อใช้ในกิจการทหาร

๕.๕ ปรับปรุงและเพิ่มเติมสวัสดิการของทหาร ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ทั้งด้านที่อยู่อาศัย การรักษาพยาบาล การกีฬา และอื่น ๆ ตลอดจนแก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ให้ทันสมัยยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งทหารผ่านศึก ทหารผ่านศึกทุพพลภาพ และทหารที่ออกจากประจำการไปแล้ว

๕.๖ สนับสนุนและส่งเสริมให้ทหารได้รับการศึกษาฝึกอบรมทั้งภายใน และภายนอกประเทศอย่างกว้างขวาง ตลอดจนปลูกฝังจิตสำนึกอย่างสูงในการรับผิดชอบต่อชาติ ศาสนา และองค์พระมหากษัตริย์

๖. นโยบายด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

๖.๑ กำหนดแผนการใช้ และพิทักษ์ทรัพยากรที่มีคุณค่าของชาติทั้งในปัจจุบัน และอนาคต อย่างแน่นอนถูกต้อง สอดคล้องกับความเป็นจริงของชาติ และของโลก

๖.๒ ให้การศึกษา และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ และคุณค่าของระบบนิเวศน์วิทยา รวมทั้งทรัพยากรของชาติแก่ประชาชนอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

๖.๓ เร่งรัดการแก้ไขปัญหาการจราจร ปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษทั้งในปัจจุบันและอนาคต

๖.๔ พัฒนาความเลื่อมโทรมของระบบนิเวศน์วิทยา และทรัพยากรธรรมชาติให้คืนสู่สภาพเดิม และอนุรักษ์ปรับปรุงสภาพแวดล้อมธรรมชาติให้คงไว้

๖.๕ พัฒนาการใช้ทรัพยากร และพลังงานจากธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อภาวะแวดล้อม เพื่อทดแทนการนำเข้าสินค้าต่าง ๆ และมุ่งพึ่งตนเองในด้านพลังงานหลักของชาติเป็นสำคัญ

๗. นโยบายด้านการเกษตรและแรงงาน

๗.๑ แก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ประกาศ และคำสั่งที่ไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับแรงงานและอาชีพสาขาต่าง ๆ ให้ถูกต้องเป็นธรรมยิ่งขึ้น

๗.๒ ขยายการจ้างงานทั้งภาครัฐ และเอกชนให้มากขึ้น และจัดการกีดกันการเข้าทำงานทั้งภาครัฐ และเอกชน ตลอดจนขจัดการขูดรีดแรงงานให้หมดสิ้นไป ปรับปรุงอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำให้เหมาะสมกับมาตรฐานการครองชีพ และความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของประเทศ

๗.๓ เพิ่มความมั่นคงในการทำงาน และหลักประกันในการทำงานแก่ผู้ใช้แรงงานทั้งที่ทำงานในประเทศ และต่างประเทศ

๗.๔ ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดตั้งสหภาพแรงงาน กลุ่ม สมาคม และชมรมที่เป็นประชาธิปไตยเป็นประโยชน์ต่อสังคมและความมั่นคงของชาติ

๗.๕ สนับสนุนการเคลื่อนไหวเรียกร้องความเป็นธรรม และผลประโยชน์ที่ถูกต้องตามกฎหมายของเกษตรกร กลุ่มอาชีพ และผู้ใช้แรงงานทั่วไป

๗.๖ ส่งเสริม และสนับสนุนการฝึกอาชีพแก่ประชาชน เกษตรกร ตลอดจนปกป้องสิทธิ และผลประโยชน์อันพึงมีพึงได้ของประชาชนทุกสาขาอาชีพ

๗.๗ ให้การรับรองอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศให้เพิ่มมากขึ้น

๗.๘ ประกันการผลิต และราคาผลผลิตของเกษตรกร ชวนา ชาวไร่ อย่างเป็นระบบ และเป็นธรรม

๗.๙ ปลอดภัยของภาระหนี้สินของเกษตรกร ชวนา ชาวไร่ ให้ทุเลาเบาบางลงจนหมดสิ้นไป ด้วยวิธีการ และขั้นตอนที่มีประสิทธิภาพ

(นายนัดดา สนิทวงศ์ ณ อยุธยา)

กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑

ข้อบังคับของพรรคประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๑ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

(แก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๔๒)

(แก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๔๒)

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับฉบับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๑ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)”

ข้อ ๒ ข้อบังคับฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ได้รับการตอบรับจากทะเบียนพรรคการเมืองเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับของพรรคประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๑ ทั้งฉบับ และให้ใช้ข้อบังคับฉบับแก้ไขเพิ่มเติมนี้แทน

ข้อ ๔ พรรคประชาชน เรียกชื่อย่อว่า “ปช.” เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า “PEOPLE PARTY” และเรียกชื่อย่อว่า “P.P” ในกรณีที่พรรคประชาชนได้รับอนุมัติให้จัดตั้งสาขาขึ้น ณ ที่ใด ให้เรียกว่า “พรรคประชาชน จังหวัด.....” โดยมีชื่อของจังหวัดนั้น ๆ ต่อท้ายด้วย

ข้อ ๕ เครื่องหมาย ภาพเครื่องหมายประจำพรรค “ประชาชน” มีลักษณะเป็นรูปวงกลมสองวงซ้อนกัน ภายในวงกลมเป็นรูปธงไตรรงค์ ซึ่งมีริบบิ้นสีเหลืองคาดผ่านคันธง และในริบบิ้นดังกล่าวมีอักษรภาษาไทย คำว่า “พรรคประชาชน” ส่วนที่ขอบวงกลม ระหว่างวงกลมใหญ่ กับวงกลมเล็ก ด้านบน มีอักษรภาษาไทย คำว่า “เพื่อประชาชน ทุกคนเป็นเจ้าของ” ด้านล่าง มีอักษรภาษาอังกฤษ คำว่า “PEOPLE PARTY” โดยพื้นที่ทั้งหมดเป็นสีขาว เส้นรอบวงกลมทั้งสองตลอดจนอักษรภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เป็นสีน้ำเงิน

ความหมาย รูปธงไตรรงค์ หมายถึง ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติไทย ส่วนอักษรภาษาไทย คำว่า “พรรคประชาชน” ซึ่งอยู่ภายในริบบิ้นสีเหลืองนั้น หมายถึง พรรคประชาชนซึ่งก่อตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติพรรคการเมือง หรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง อักษรภาษาไทย คำว่า “เพื่อประชาชน ทุกคนเป็นเจ้าของ” นั้น หมายถึง คณะผู้เริ่มจัดตั้งพรรคการเมืองมีวัตถุประสงค์จัดตั้งพรรคการเมืองเพื่อประชาชน โดยให้ประชาชนทุกคนร่วมกันเป็นเจ้าของ สำหรับอักษรภาษาอังกฤษ คำว่า “PEOPLE PARTY” นั้น คือชื่อพรรคการเมืองเป็นภาษาอังกฤษ

ข้อ ๖ ที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของพรรคประชาชน อยู่ที่เลขที่ ๒๑๐๐/๑๕๘ ซอยรามคำแหง ๒๔/๑ (พนาสิน ๒) ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร

ข้อ ๗. อุดมคติของพรรคประชาชน คือ สมาชิกทุกคนจะต้องกระทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนเป็นส่วนรวม โดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนตนด้วยความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบซึ่งกันและกันได้ในทุกสถานการณ์ ทั้งนี้ เพื่อให้ราชอาณาจักรไทยได้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับประเทศที่พัฒนาแล้วทั้งหลายและเพื่อให้สถาบันหลักของชาติ คือ พระมหากษัตริย์ ตลอดจนพระบรมวงศานุวงศ์มั่นคงสถาพร ทรงเป็นมิ่งขวัญแก่ประชาชนทุกหมู่เหล่า มีความสมบูรณ์พูนสุข ประเทศชาติสงบร่มเย็น เพียบพร้อมด้วย วินัย เสรีภาพ เสมอภาค และภราดรภาพ

ข้อ ๘. อุคตมการณ์ของพรรคประชาชน คือ สมาชิกทุกคนจะต้องมีจิตสำนึกในอันที่จะปฏิบัติตนให้เป็นไปในแนวทางและยุทธศาสตร์เดียวกัน ยึดมั่น ยืนหยัด และศรัทธา โดยไม่เปลี่ยนแปลงตลอดไป ยุทธศาสตร์ดังกล่าว ได้แก่

(๑) ระบบการเมือง โดยยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยระบบรัฐสภา อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข

(๒) ระบบเศรษฐกิจ โดยยึดถือระบบทุนนิยมเสรีที่มีแผน โครงการ และมาตรการป้องกันการผูกขาดที่แน่นอน

(๓) ระบบสังคมและวัฒนธรรม โดยยึดมั่นในสังคมประชาธิปไตยที่เพียบพร้อมด้วยวินัย คุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรม เอกลักษณ์ ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของชาติ และต้องไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกในเรื่องเชื้อชาติหรือศาสนาระหว่างชนในชาติ ไม่เป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐ และไม่ขัดต่อกฎหมาย ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

หมวด ๒

โครงสร้าง

ข้อ ๙. โครงสร้างของพรรคประชาชน เป็นดังนี้

- (๑) สมาชิกพรรค
- (๒) คณะกรรมการบริหารพรรค
- (๓) สาขาพรรค
- (๔) ศูนย์ประสานงานพรรค
- (๕) ที่ประชุมใหญ่ของพรรค

ตอนที่ ๑

สมาชิกพรรค

ข้อ ๑๐ ผู้ซึ่งจะเป็นสมาชิกพรรคประชาชนได้ต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทยโดยการเกิด มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ และไม่มีลักษณะที่ต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ

ข้อ ๑๐ ทวิ สมาชิกของพรรคประชาชนแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ ประเภทสามัญ และประเภทวิสามัญ

ประเภทสามัญ ได้แก่สมาชิกที่ชำระค่าสมาชิกพรรคเป็นรายเดือน เดือนละ ๒๐ บาทหรือปีละ ๒๐๐ บาท โดยชำระครั้งเดียว/ปี และได้รับบัตรสมาชิกสีขาว ในการสมัครเป็นสมาชิกในปีแรก หรือได้รับบัตรสมาชิกสีฟ้าในปีต่อ ๆ ไป แล้วแต่กรณี

ประเภทวิสามัญ ได้แก่สมาชิกที่ชำระค่าสมาชิกเป็นรายปี ปีละ ๒๐ บาท และได้รับบัตรสมาชิกสีเหลือง

ข้อ ๑๑. บุคคลผู้มีคุณสมบัติตามข้อ ๑๐. ประสงค์จะสมัครเข้าเป็นสมาชิกพรรค จะต้องเห็นชอบกับอุดมคติ อุดมการณ์ และนโยบายของพรรคประชาชน ตลอดจนยินดีที่จะปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือประกาศของพรรคประชาชน

ข้อ ๑๒. การพิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรคในเมืองต้นเพื่อจัดตั้งพรรคการเมืองให้เป็นอำนาจของคณะผู้เริ่มจัดตั้งพรรคการเมือง หลังจากที่พรรคประชาชนได้รับอนุมัติให้จัดตั้งพรรคประชาชนได้ตามกฎหมายแล้ว ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๓. สมาชิกพรรคดังกล่าวในข้อ ๑๒. จะเป็นสมาชิกที่สมบูรณ์ต่อเมื่อได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารพรรค ประกาศรายชื่อเป็นสมาชิกพรรค และได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคแล้วจึงจะมีสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบ ดังจะกล่าวในข้อต่อ ๆ ไป

ข้อ ๑๔. สิทธิของสมาชิกพรรค มีดังนี้

(๑) มีสิทธิเสนอความคิดเห็นในทุกกรณี หรืออภิปรายในที่ประชุมในคราวที่มีการประชุมเกี่ยวกับความคิดเห็นที่ตนเสนอ

(๒) มีสิทธิได้รับการปฏิบัติ การคุ้มครองด้วยความเสมอภาคภายใต้ขอบเขตของรัฐธรรมนูญ กฎ ระเบียบ คำสั่ง และประกาศของพรรคประชาชน

(๓) มีสิทธิได้รับการคัดเลือก เลือกตั้ง หรือแต่งตั้งให้เป็นกรรมการบริหารพรรค ประธานสาขาพรรค ประธานศูนย์ประสานงานพรรค โดยมติของคณะกรรมการบริหารพรรคประชาชน หรือมติที่ประชุมใหญ่แล้วแต่กรณี

(๔) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากสมาชิกพรรคในเขตที่สมาชิกผู้นั้นมีภูมิลำเนาอยู่ และประสงค์จะลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น โดยมติของคณะกรรมการบริหารพรรคประชาชน

อนึ่ง คณะกรรมการบริหารพรรคจะต้องพิจารณาสิทธิของสมาชิกพรรคตามข้อ (๓) และ (๔) โดยอาศัยข้อเท็จจริงดังต่อไปนี้ประกอบด้วย คือ

(๑) สามารถชี้แจงนโยบาย วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของพรรคประชาชนให้สมาชิกอื่นหรือประชาชนเข้าใจ เพื่อให้พรรคประชาชนได้รับการสนับสนุนอย่างกว้างขวาง

(๒) เป็นผู้ที่ไม่เคยมีโทษขัดแย้งทางยุทธศาสตร์ของพรรคประชาชนหรือมีข้อบกพร่องและได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการบริหารพรรคมาก่อน

(๓) เป็นผู้มีพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นถึงความเต็มใจ จริงใจ อุตสาหะวิริยะ ในการปฏิบัติงานตามแนวนโยบาย อุดมคติ และอุดมการณ์ของพรรคประชาชน

(๔) มีสิทธิเข้ารับการอบรม หรือสัมมนาทางการเมือง เพื่อรับรู้ความเคลื่อนไหวทางการเมือง และเพื่อพัฒนาคุณภาพของสมาชิกพรรค

(๕) เฉพาะสมาชิกประเภทสามัญเท่านั้นที่จะมีสิทธิได้รับสวัสดิการต่าง ๆ จากพรรคประชาชน เช่น ในกรณีเจ็บป่วย ตาย ต้องคดีทั้งทางแพ่ง อาญาและวินัย ตามที่พรรคประชาชนจะพึงจัดดำเนินการให้แก่สมาชิกของพรรคประชาชน ตามระเบียบว่าด้วยสวัสดิการของสมาชิกพรรคประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไข

เพิ่มเติม

ข้อ ๑๕. หน้าที่ของสมาชิกพรรค มีดังนี้

(๑) ศึกษาหาความรู้ และฝึกฝนเพื่อพัฒนาตนเอง ให้ทันต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นไปจนถึงระดับประเทศ

(๒) ร่วมกันรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรคประชาชนในฐานะที่เป็นเจ้าของพรรค สนับสนุนสมาชิกพรรคที่ประสงค์จะลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นในเขตของตน ในนามของพรรคประชาชน

(๓) ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และคำสั่งของพรรคประชาชน ตลอดจนจรรยาบรรณต่อสมาชิกพรรคประชาชนด้วยกัน อย่างเคร่งครัด

(๔) ชำระค่าสมาชิกพรรคตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐ ทวิ ประกอบด้วยข้อ ๑๔ (๕)

ข้อ ๑๖. สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๑๐.

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคประชาชนมีมติให้ออกตามข้อบังคับของพรรคประชาชน

(๕) พรรคประชาชนจำต้องเลิกหรือยุบไปโดยอำนาจของกฎหมาย

ข้อ ๑๗. การสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิก ในกรณีที่สมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคประชาชนและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคประชาชน และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับ แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พรรคประชาชนมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลง นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย

ข้อ ๑๘. เพื่อให้สมาชิกพรรคประชาชนร่วมกันเป็นเจ้าของ และร่วมกันสร้างพรรคการเมืองที่มีคุณภาพ เป็นที่เชื่อถือ ศรัทธา และไว้วางใจของประชาชน จึงกำหนดวินัยที่เป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติไว้ดังนี้

(๑) สมาชิกพรรคประชาชนทุกระดับต้องปฏิบัติตามกฎหมาย นโยบาย ข้อบังคับ ระเบียบ กฎ คำสั่ง ประกาศของพรรคประชาชน โดยเคร่งครัด

(๒) ต้องไม่ใช้ความเป็นสมาชิกของพรรคประชาชน ไปหาประโยชน์ส่วนตนหรือผู้อื่น ทั้งภายในหรือภายนอกพรรคประชาชน

(๓) ไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นการโจมตี หรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคประชาชนด้วยกันต่อบุคคลภายนอก

(๔) ไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นการโจมตี หรือวิพากษ์วิจารณ์พรรคการเมืองอื่น เว้นแต่ในกรณีที่สมาชิกพรรคประชาชนอยู่ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา

(๕) ไม่ปกปิด หรือไม่เลยที่จะแจ้งความผิดอันจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคประชาชนของสมาชิกพรรคทุกระดับ ต่อคณะกรรมการบริหารพรรคประชาชน

(๖) ไม่ปฏิบัติฝ่าฝืนกฎหมายหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน อันเป็นเยี่ยงอย่างที่ไม่ดี หรืออาจเป็นที่ครหาของบุคคลทั่วไป

ข้อ ๑๙. สมาชิกพรรคประชาชนผู้ใดกระทำความผิดข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ หรือจรรยาบรรณของพรรคประชาชน ให้คณะกรรมการศูนย์ประสานงานพรรคประชาชน หรือคณะกรรมการสาขาพรรคประชาชน รายงานเป็นลำดับจนถึงคณะกรรมการบริหารพรรคประชาชน เพื่อพิจารณาตามควรแก่กรณี

ข้อ ๒๐. กรณีตามข้อ ๑๙. นั้น หากคำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคประชาชนเป็นประการใด ให้เป็นที่สุด

ข้อ ๒๑. เพื่อเป็นการสร้างเสริมระบบพรรคการเมือง สมาชิกของพรรคประชาชนต้องยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมือง ดังนี้

(๑) ประพฤติตนและดำรงชีพด้วยความสุจริต

(๒) ยึดมั่นในแนวนโยบาย อุดมคติ และอุดมการณ์ของพรรคประชาชน อย่างเคร่งครัด

(๓) ไม่ยึดถือตนเองเป็นใหญ่ ยอมรับฟังความเห็นของส่วนรวม และปรับปรุงตัวเอง เพื่อรักษาความสามัคคีของมวลสมาชิกพรรคประชาชน

(๔) ปฏิบัติตนตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ขนบธรรมเนียมประเพณี อันดีงามของชาติ และของท้องถิ่น

(๕) มีจิตสำนึกในเกียรติยศ และชื่อเสียงของประเทศชาติ

ข้อ ๒๒. ความรับผิดชอบของพรรคประชาชนต่อสมาชิก มีดังนี้

(๑) รับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในทุกกรณี และเปิดโอกาสให้สมาชิกผู้ที่เสนอความคิดเห็นนั้นเข้าอภิปรายในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคในคราวที่มีการประชุมเกี่ยวกับเรื่องราวนั้น ๆ ได้

(๒) พรรคประชาชนต้องปฏิบัติ ค้ำครองสมาชิกพรรคประชาชนด้วยความเสมอภาค ภายใต้ขอบเขตของรัฐธรรมนูญ กฎหมาย กฎ ระเบียบ คำสั่ง และประกาศของพรรคประชาชน

(๓) พรรคประชาชนโดยมติของคณะกรรมการบริหารพรรคหรือโดยมติของที่ประชุมใหญ่แล้วแต่กรณี ต้องคัดเลือก เลือกตั้ง หรือแต่งตั้งสมาชิกพรรคประชาชนให้ดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารพรรค ประธานสาขาพรรค และประธานศูนย์ประสานงานพรรค

(๔) พรรคประชาชนโดยมติของคณะกรรมการบริหารพรรค ต้องคัดเลือกสมาชิกพรรคในเขตที่สมาชิกผู้นั้นมีภูมิลำเนาอยู่ และประสงค์จะลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น

(๕) พรรคประชาชนต้องจัดให้มีการอบรมหรือสัมมนาทางการเมือง เพื่อให้สมาชิกได้รับความเคลื่อนไหวทางการเมือง และเพื่อพัฒนาคุณภาพของสมาชิกพรรค

(๖) พรรคประชาชนต้องกำหนดระเบียบว่าด้วยสวัสดิการของสมาชิกพรรค เพื่อให้สมาชิกได้รับสวัสดิการต่าง ๆ เช่น ในกรณีเจ็บป่วย ตาย หรือต้องคดีทั้งทางแพ่ง อาญา และวินัย ตามควรแก่กรณี

ตอนที่ ๒

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๓. คณะกรรมการบริหารพรรคประชาชนประกอบด้วย หัวหน้าพรรคประชาชน รองหัวหน้าพรรคประชาชน เลขาธิการพรรคประชาชน รองเลขาธิการพรรคประชาชน เภรัณญิกพรรคประชาชน โฆษกพรรคประชาชน และกรรมการบริหารอื่นซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกที่มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ ซึ่งได้รับเลือกตั้งจากที่ประชุมใหญ่ของพรรคประชาชนอีกไม่น้อยกว่า ๗ คน และมีจำนวนรวมทั้งสิ้นไม่เกิน ๙๐ คน

อนึ่ง พรรคประชาชนจะไม่รับบุคคลผู้ไม่มีสัญชาติไทยโดยการเกิดเข้าดำรงตำแหน่งใด ๆ ในพรรคประชาชน หรือยอมให้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อประโยชน์ของพรรคประชาชน

ข้อ ๒๔. คณะกรรมการบริหารพรรคประชาชน อยู่ในตำแหน่งคราวละ ๒ ปี นับแต่วันที่ได้รับการเลือกตั้ง คณะกรรมการบริหารพรรคประชาชนที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระ ต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีคณะกรรมการบริหารพรรคประชาชนชุดใหม่เข้ารับหน้าที่

อนึ่ง กรรมการบริหารพรรคประชาชนที่พ้นจากตำแหน่ง อาจได้รับเลือกตั้งให้กลับเข้ารับตำแหน่งอีกก็ได้

ข้อ ๒๕. นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ตามข้อ ๒๔. แล้ว กรรมการบริหารพรรคย่อมพ้นจากตำแหน่ง ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากการเป็นสมาชิกภาพ ตามข้อ ๑๗. และข้อ ๑๘.

(๔) ขาดประชุมเกินกว่าสี่ครั้ง โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๖) ที่ประชุมใหญ่ของพรรคประชาชนลงมติด้วยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุมให้ถอดถอน

ข้อ ๒๖. คณะกรรมการบริหารพรรคประชาชน มีหน้าที่ดังนี้

(๑) พิจารณารับสมัครบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรคประชาชน

(๒) ดำเนินการบริหารพรรคประชาชนให้บรรลุตามแผนยุทธศาสตร์ นโยบาย วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และมติของคณะกรรมการบริหารพรรคประชาชน

(๓) กำกับดูแลการบริหารของสาขาพรรคประชาชน และศูนย์ประสานงานพรรคประชาชนทุกแห่ง

(๔) พิจารณาตัวบุคคลเข้ารับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น ตลอดจนผู้ดำรงตำแหน่งสำคัญทางการเมือง

(๕) พิจารณาแต่งตั้งประธานที่ปรึกษาพรรคประชาชน และที่ปรึกษาพรรคประชาชน ตามที่เห็นสมควร

(๖) พิจารณาแต่งตั้งประธานคณะกรรมการสามัญ และกรรมการสามัญคณะต่าง ๆ ตามที่เห็นสมควร

(๗) พิจารณาแต่งตั้ง ถอดถอน ประธานที่ปรึกษาพรรคประชาชน ที่ปรึกษาพรรคประชาชน ประธานคณะกรรมการสามัญ และกรรมการสามัญคณะต่าง ๆ ตามที่เห็นสมควร

(๘) พิจารณาสมาชิกภาพของสมาชิกพรรคประชาชน ตามข้อ ๑๖ (๔) และข้อ ๑๗.

(๙) พิจารณาในกรณีสมาชิกพรรคประชาชนกระทำความผิด

(๑๐) พิจารณาเรื่องการพ้นตำแหน่งของกรรมการบริหารพรรคประชาชนตามข้อ ๒๕ (๔) และข้อ ๒๕ (๕)

(๑๑) อำนาจหน้าที่อื่น ๆ ตามมติของที่ประชุมใหญ่ของพรรคประชาชน

ข้อ ๒๗. ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นประจำตามความจำเป็น การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคจะต้องมีกรรมการบริหารพรรคเข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม โดยมีหัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุมโดยตำแหน่ง ในกรณีที่หัวหน้าพรรคไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่ประชุมแทน มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือตามเสียงข้างมาก ในกรณีที่มีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานที่ประชุมออกเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๒๘. เมื่อเลือกตั้งหัวหน้าพรรคประชาชนโดยที่ประชุมใหญ่แล้ว ให้หัวหน้าพรรคประชาชนมีหน้าที่ดังนี้

(๑) เป็นตัวแทนของพรรคประชาชนตามกฎหมาย และเป็นผู้รับผิดชอบสูงสุดในกิจการทั้งปวงของพรรคประชาชน ไม่ว่ากิจการนั้น ๆ จะได้กระทำต่อสมาชิกพรรคประชาชน หรือต่อบุคคลภายนอก หรือพรรคประชาชนจำต้องเลิกหรือยุบไปโดยอำนาจของกฎหมายแล้วก็ตาม

(๒) เป็นประธานคณะกรรมการบริหารพรรคประชาชน

(๓) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่สามัญประจำปี ประชุมใหญ่วิสามัญ และประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคประชาชน

(๔) เป็นผู้ลงชื่อในนโยบาย คำสั่ง และประกาศของพรรคประชาชน

(๕) หน้าที่อื่น ๆ ตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรคประชาชน หรือที่ประชุมใหญ่ของพรรคประชาชน

ข้อ ๒๙. ในกรณีที่หัวหน้าพรรคประชาชนไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองหัวหน้าพรรคประชาชนที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าพรรค รักษาการแทนจนกว่าหัวหน้าพรรคประชาชนจะกลับมาปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๓๐. ในกรณีที่รองหัวหน้าพรรคประชาชนที่ได้รับมอบหมายไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคประชาชนเลือกรองหัวหน้าพรรคประชาชนคนใดคนหนึ่งรักษาการแทน

ข้อ ๓๑. ให้เลือกตั้งรองหัวหน้าพรรคประชาชน จำนวนไม่เกิน ๖ คน โดยที่ประชุมใหญ่ของพรรคประชาชน รองหัวหน้าพรรคประชาชนเป็นกรรมการบริหารพรรค มีหน้าที่ทำการแทนหัวหน้าพรรคประชาชน

ตามที่ได้รับมอบหมาย หรือรับมอบหมายงานในหน้าที่ของหัวหน้าพรรคประชาชน ตามข้อ ๒๙. หรือปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามคำสั่งของหัวหน้าพรรคประชาชน หรือที่หัวหน้าพรรคประชาชนมอบหมาย

ข้อ ๓๒. เมื่อเลือกตั้งเลขาธิการพรรคประชาชนโดยที่ประชุมใหญ่แล้ว ให้เลขาธิการพรรคประชาชนมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) เป็นกรรมการบริหารพรรค

(๒) เป็นเลขานุการของที่ประชุมใหญ่ของพรรคประชาชน

(๓) เป็นผู้ดำเนินการต่าง ๆ ในพรรคประชาชน ตลอดจนการขยายการจัดตั้ง และแนวนโยบายของพรรคประชาชน และงานอื่นใดที่ไม่มีผู้ใดได้รับมอบหมาย

(๔) เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบสำนักงานเลขาธิการพรรคประชาชน ตลอดจนมีอำนาจแต่งตั้งหรือถอดถอนเจ้าหน้าที่ในสำนักงานเลขาธิการพรรคประชาชน

(๕) หน้าที่อื่น ๆ ตามคำสั่งของหัวหน้าพรรคประชาชน หรือที่หัวหน้าพรรคประชาชนมอบหมายตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรคประชาชนหรือที่ประชุมใหญ่ของพรรคประชาชน

ข้อ ๓๓. ในกรณีที่เลขาธิการพรรคประชาชนไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองเลขาธิการพรรคประชาชนที่ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการพรรค รักษาการแทนจนกว่าเลขาธิการพรรคประชาชนจะกลับมาปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๓๔. ในกรณีที่รองเลขาธิการพรรคประชาชนที่ได้รับมอบหมายไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคประชาชนเลือกรองเลขาธิการพรรคประชาชน คนใดคนหนึ่งรักษาการแทน

ข้อ ๓๕. ให้เลือกตั้งรองเลขาธิการพรรคประชาชน จำนวนไม่เกิน ๖ คน โดยที่ประชุมใหญ่ของพรรคประชาชน รองเลขาธิการพรรคประชาชนเป็นกรรมการบริหารพรรคมีหน้าที่ทำการแทนเลขาธิการพรรคประชาชนตามที่ได้รับมอบหมาย หรือรับมอบหมายงานในหน้าที่ของเลขาธิการพรรคประชาชนตามข้อ ๓๓. หรือปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามคำสั่งของเลขาธิการพรรคประชาชน หรือที่เลขาธิการพรรคประชาชนมอบหมาย

ข้อ ๓๖. ให้เลือกตั้งโฆษกพรรคประชาชน จำนวน ๑ คน และให้มีหน้าที่ ดังนี้

(๑) โฆษกประชาสัมพันธ์ แนวทาง นโยบาย และกิจกรรมที่สำคัญ ๆ ของพรรคประชาชน

(๒) ประสานกับสื่อมวลชนทุกแขนง เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีต่อพรรคประชาชน

(๓) แลกเปลี่ยนเกี่ยวกับการประชุม แจ้งมติพรรค และกิจกรรมอื่น ๆ ที่สำคัญ และควรให้ประชาชนได้

รับทราบ ตามความจำเป็นและสอดคล้องกับสถานการณ์

(๔) รับเรื่องราวร้องทุกข์จากสมาชิกของพรรคประชาชนและประชาชนทั่วไป รวมทั้งวางแนวทางในการรับรู้ปัญหา ตลอดจนขยายขอบข่ายในการจัดหาสมาชิก

(๕) หน้าที่อื่น ๆ ตามคำสั่งของหัวหน้าพรรคประชาชน หรือที่หัวหน้าพรรคประชาชนมอบหมายตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรคประชาชน หรือที่ประชุมใหญ่ของพรรคประชาชน

ทั้งนี้ โดยมีรองโฆษกพรรคประชาชน จำนวนไม่เกิน ๒ คน เป็นผู้ช่วย

ข้อ ๓๗ ให้เลือกตั้งเหรียญพรรคประชาชน จำนวน ๑ คน และให้มีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ควบคุมดูแลการรับจ่ายเงิน ตลอดจนทรัพย์สินทุกประเภทของพรรคประชาชนให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการเงิน การบัญชี และวัสดุครุภัณฑ์ ของพรรคประชาชน และให้อยู่แนวทางประหยัดและมีประสิทธิภาพ

(๒) จัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย และบัญชีทุกประเภท ตลอดจนงบดุลประจำปีให้ครบถ้วนถูกต้องตามหลักบัญชีสากล ประกอบกับบัญชีแสดงรายการต่าง ๆ ตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ด้วยความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ในทุกสถานการณ์

(๓) หน้าที่อื่น ๆ ตามคำสั่งของหัวหน้าพรรคประชาชน หรือที่หัวหน้าพรรคประชาชนมอบหมาย หรือตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรคประชาชน หรือตามมติที่ประชุมใหญ่ของพรรคประชาชน

ทั้งนี้ โดยมีรองเหรียญพรรคประชาชน จำนวนไม่เกิน ๒ คน เป็นผู้ช่วย

ข้อ ๓๘. ให้คณะกรรมการบริหารพรรคประชาชน แต่งตั้งที่ปรึกษาพรรคจำนวนหนึ่งตามที่เห็นสมควร ที่ปรึกษาพรรคประชาชนมีหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่คณะกรรมการบริหารพรรคประชาชนมีสิทธิเข้าร่วมประชุมในคณะกรรมการบริหารพรรคประชาชน แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน

ข้อ ๓๙. ให้คณะกรรมการบริหารพรรคประชาชน แต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ตามที่เห็นสมควร เช่น กรรมการฝ่ายการต่างประเทศ ฝ่ายประสานงานรัฐสภา ฝ่ายเศรษฐกิจ ฝ่ายแรงงาน เป็นต้น คณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ เป็นผู้ปฏิบัติงานมีหน้าที่เสนอรายงานการเมืองกับกิจการที่อยู่ในขอบข่ายความรับผิดชอบของคณะกรรมการฝ่ายนั้น ๆ ทำหน้าที่ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์วิจัยปัญหาต่าง ๆ ที่สมาชิกพรรคประชาชนซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมอบหมาย ผ่านคณะกรรมการบริหารพรรคประชาชน จัดทำแผนดำเนินงานเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคประชาชน และหน้าที่อื่น ๆ ตามคำสั่งของหัวหน้าพรรคประชาชน หรือที่หัวหน้าพรรคประชาชนมอบหมาย หรือตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรคประชาชน หรือตามมติที่ประชุมใหญ่ของพรรคประชาชน

ตอนที่ ๓

สาขาพรรคประชาชน

ข้อ ๔๐. ในกรณีที่มีสมาชิกพรรคประชาชนอยู่ในเขตจังหวัดหนึ่ง ๆ เกินกว่าหนึ่งร้อยคนจะจัดตั้งสาขาพรรคประชาชนในเขตจังหวัดนั้น ๆ ก็ได้ โดยให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคประชาชนขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรคประชาชน
- (๒) รองประธานสาขาพรรคประชาชน ไม่เกิน ๒ คน
- (๓) เลขานุการสาขาพรรคประชาชน
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรคประชาชน ไม่เกิน ๒ คน
- (๕) เหรียญกษาปณ์สาขาพรรคประชาชน

(๖) โฆษกสาขาพรรคประชาชน

(๗) กรรมการอื่นตามที่ประธานสาขาพรรคประชาชนเห็นสมควร

โดยให้สมาชิกพรรคประชาชนในเขตจังหวัดนั้น ๆ เลือกตั้งกันขึ้นเอง โดยถือสมาชิกพรรคประชาชนเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ และให้อยู่ในตำแหน่งคราวละ ๒ ปี นับแต่วันที่ได้รับเลือกตั้ง

อนึ่ง หลังจากเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคประชาชนแล้ว ให้เสนอเรื่องราวต่อคณะกรรมการบริหารพรรคประชาชน เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ข้อ ๔๑. คณะกรรมการสาขาพรรคประชาชน มีหน้าที่ดังนี้

(๑) รับผิดชอบในการดำเนินกิจการทั้งปวงของสาขาพรรคประชาชนให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับ วัตถุประสงค์ของคณะกรรมการบริหารพรรค ประกาศ คำสั่งและมติของที่ประชุมใหญ่ของพรรคประชาชน

(๒) จัดประชุมสาขาพรรค อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง การประชุมสาขาพรรคจะต้องมีคณะกรรมการสาขาพรรคและสมาชิกพรรคประชาชนในจังหวัดที่สาขาพรรคนั้น ๆ ตั้งอยู่ เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่า ๑๕ คน จึงจะเป็นองค์ประชุม

(๓) ทำรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการของสาขาพรรคประชาชน เสนอต่อหัวหน้าพรรคประชาชนเพื่อทราบเป็นระยะ ๆ หรือตามที่หัวหน้าพรรคประชาชนสั่งการ

(๔) พิจารณาจัดตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคประชาชนในระดับอำเภอ ระดับตำบล และระดับหมู่บ้าน ในเขตจังหวัดที่สาขาพรรคประชาชนจังหวัดนั้น ๆ ตั้งอยู่ และกำกับดูแลการบริหารงานของสาขาพรรคประชาชนระดับอำเภอ ระดับตำบล และระดับหมู่บ้าน ให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ทั้งนี้ เพื่อความเจริญก้าวหน้าของพรรคประชาชน

(๕) ช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกแก่สมาชิกพรรคประชาชนทุกคนในเขตจังหวัดที่สาขาพรรคประชาชนตั้งอยู่โดยทัดเทียมกัน

(๖) รับเรื่องราวร้องทุกข์ของสมาชิกพรรคประชาชนในเขตจังหวัดที่สาขาพรรคประชาชนตั้งอยู่ และประสานงานกับสาขาพรรคประชาชนในเขตจังหวัดอื่น ๆ ในกรณีที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งจะต้องช่วยเหลืออนุเคราะห์ซึ่งกันและกัน

(๗) คัดเลือกสมาชิกพรรคประชาชนที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับชอบของสมาชิกพรรคประชาชนเสียงข้างมากในแต่ละเขตในจังหวัดของตน เสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคประชาชนเพื่อพิจารณาต่อไป

(๘) รับผิดชอบในความก้าวหน้าและความเจริญรุ่งเรืองของพรรคประชาชนเป็นส่วนรวม และแสวงหาความนิยมสรรเสริญจากสมาชิกพรรคประชาชน และบุคคลที่ยังมิได้สมัครเข้าเป็นสมาชิกพรรคประชาชนในเขตจังหวัดที่สาขาพรรคประชาชนสาขานั้นตั้งอยู่

ข้อ ๔๒. ให้คณะกรรมการสาขาพรรคประชาชนในแต่ละสาขาพรรค แต่งตั้งผู้ปฏิบัติงานได้ตามความเหมาะสม และความจำเป็น แล้วรายงานให้คณะกรรมการบริหารพรรคทราบ และพิจารณามีคำสั่งต่อไป

ตอนที่ ๔

ศูนย์ประสานงานพรรคประชาชน

ข้อ ๔๓. ในกรณีที่คณะกรรมการสาขาพรรคประชาชนพิจารณาเห็นสมควรจะจัดตั้งศูนย์ประสานงานพรรคประชาชน เพื่อช่วยปฏิบัติงานในเขตจังหวัดที่สาขาพรรคประชาชนนั้น ๆ ตั้งอยู่ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคประชาชนในเขตจังหวัดนั้น ๆ รายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรคประชาชนพิจารณาดำเนินการจัดตั้งต่อไป

ข้อ ๔๔. ในกรณีที่คณะกรรมการบริหารพรรคประชาชนเห็นสมควรจะจัดตั้งศูนย์ประสานงานพรรคประชาชนในเขตจังหวัดใด ให้สมาชิกพรรคประชาชนในเขตศูนย์ประสานงานพรรคประชาชน เลือกตั้งคณะกรรมการศูนย์ประสานงานพรรคประชาชนขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานศูนย์ประสานงานพรรคประชาชน
- (๒) รองประธานศูนย์ประสานงานพรรคประชาชน
- (๓) เลขานุการศูนย์ประสานงานพรรคประชาชน
- (๔) รองเลขานุการศูนย์ประสานงานพรรคประชาชน
- (๕) กรรมการอื่น ๆ อีกไม่เกิน ๓ คน

ข้อ ๔๕. ให้คณะกรรมการศูนย์ประสานงานพรรคประชาชน มีหน้าที่และรับผิดชอบในการดำเนินการทั้งปวงของศูนย์ประสานงานพรรคประชาชนแห่งนั้น ให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับ มติของคณะกรรมการบริหารพรรค ประกาศ คำสั่ง และมติของที่ประชุมใหญ่ของพรรคประชาชนและหน้าที่อื่น ๆ เช่นเดียวกันกับคณะกรรมการสาขาพรรคประชาชน ในกรณีที่มีการจัดตั้งสาขาพรรคประชาชนในเขตจังหวัดนั้นแล้ว ให้อยู่ในการกำกับดูแลของประธานสาขาพรรคประชาชนในเขตจังหวัดนั้น และในกรณีที่ยังมิได้มีการจัดตั้งสาขาพรรคประชาชนในเขตจังหวัดนั้น ให้ศูนย์ประสานงานพรรคประชาชนแห่งนั้นขึ้นตรงต่อคณะกรรมการบริหารพรรคประชาชนไปพลางก่อน จนกว่าจะได้มีการจัดตั้งสาขาพรรคประชาชนขึ้นในจังหวัดนั้น ๆ

ตอนที่ ๕

ที่ประชุมใหญ่ของพรรคประชาชน

ข้อ ๔๖. ที่ประชุมใหญ่ของพรรคประชาชนเป็นองค์กรสูงสุดของพรรคประชาชน ประกอบด้วย

- (๑) คณะกรรมการบริหารพรรคประชาชน
- (๒) ประธานสาขาพรรคประชาชนทุกสาขา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย
- (๓) ประธานศูนย์ประสานงานพรรคประชาชนทุกศูนย์ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย
- (๔) สมาชิกของพรรคประชาชน

ข้อ ๔๗. ที่ประชุมใหญ่ของพรรคประชาชน มีหน้าที่ดังนี้

- (๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคประชาชน รองหัวหน้าพรรคประชาชน เลขานุการพรรคประชาชน รองเลขานุการพรรคประชาชน เภรัณญิกพรรคประชาชน โฆษกพรรคประชาชน กรรมการบริหารพรรคประชาชน ประธานคณะกรรมการสาขาพรรคประชาชน และประธานศูนย์ประสานงานพรรคประชาชน

(๒) กำหนดนโยบายของพรรคประชาชน วางข้อบังคับของพรรคประชาชนและแก้ไขเพิ่มเติม ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง นโยบายและข้อบังคับของพรรคประชาชนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของประเทศหรือส่วนอื่น ๆ ตามที่นายทะเบียนพรรคการเมืองประกาศกำหนด

(๓) พิจารณานุมัติข้อเสนอลงของคณะกรรมการบริหารพรรคประชาชน

(๔) พิจารณางบดุลของพรรคประชาชน

ข้อ ๔๘. การประชุมใหญ่ของพรรคประชาชน ต้องมีอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ในกรณีที่กรรมการบริหารพรรคประชาชน และ/หรือสมาชิกพรรคประชาชน ไม่น้อยกว่า ๗๕ คน ร้องขอให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญเพิ่มขึ้นก็ได้

ข้อ ๔๙. ในกรณีที่สมาชิกพรรคประชาชนร้องขอให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ ให้หัวหน้าพรรคประชาชนเรียกประชุมใหญ่วิสามัญ ภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับการร้องขอเป็นหนังสือ ในกรณีที่หัวหน้าพรรคประชาชนมีความเห็นว่า การร้องขอของสมาชิกพรรคประชาชนไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้หัวหน้าพรรคประชาชนนำเรื่องราวจ้างขึ้นเสนอคณะกรรมการบริหารพรรคประชาชนพิจารณา ภายในกำหนด ๑๕ วัน นับแต่วันที่สมาชิกพรรคประชาชนร้องขอเป็นหนังสือ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคประชาชน ให้เป็นที่สุด

ข้อ ๕๐. ในการเรียกประชุมใหญ่ของพรรคประชาชนทุกครั้ง จะต้องแจ้งให้สมาชิกพรรคประชาชนทราบล่วงหน้าก่อนวันประชุมไม่น้อยกว่า ๗ วัน

ข้อ ๕๑. การประชุมใหญ่ของพรรคประชาชนทุกครั้ง จะต้องมีสมาชิกพรรคประชาชนมาร่วมประชุมไม่น้อยกว่า ๑๐๐ คน จึงจะถือว่าเป็นองค์ประชุม ในกรณีที่การประชุมใหญ่ของพรรคประชาชนครั้งใดไม่ครบองค์ประชุม ให้เรียกนัดประชุมใหม่อีกครั้งหนึ่ง ภายในกำหนด ๑ เดือน และการประชุมใหญ่ของพรรคประชาชนในครั้งหลังนี้ ต้องมีสมาชิกพรรคประชาชนมาร่วมประชุมไม่น้อยกว่า ๕๐ คน จึงจะถือว่าเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๕๒. ในการประชุมใหญ่ของพรรคประชาชน ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกพรรคประชาชนคนหนึ่ง เป็นประธานที่ประชุมใหญ่ และรองประธานที่ประชุมใหญ่ อีกไม่เกินสองคน และให้เลขาธิการพรรคประชาชน เป็นเลขาธิการที่ประชุมใหญ่ของพรรคประชาชนโดยตำแหน่ง

ข้อ ๕๓. ในกรณีที่เลขาธิการพรรคประชาชนไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองเลขาธิการพรรคประชาชนคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทนในตำแหน่งเลขาธิการที่ประชุมใหญ่ของพรรคประชาชน

ข้อ ๕๔. มติของที่ประชุมใหญ่ของพรรคประชาชน ให้ถือตามเสียงข้างมากของสมาชิกพรรคประชาชนที่เข้าร่วมประชุม การออกเสียงลงคะแนนใดในที่ประชุมใหญ่ของพรรคประชาชนให้ใช้วิธีการออกเสียงลงคะแนนโดยเปิดเผยทุกครั้ง เว้นแต่เมื่อก่อนหรือเวลาลงมติจะได้มีสมาชิกพรรคประชาชนเกินกว่ากึ่งหนึ่งร้องขอให้ออกเสียงลงคะแนนโดยลับ และวิธีการลงมติเพื่อให้มีการลงคะแนนโดยลับนั้น ต้องใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนโดยเปิดเผย ในกรณีที่มีการออกเสียงลงคะแนนไม่ว่าจะใช้วิธีใด ผลปรากฏว่าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานที่ประชุมใหญ่ของพรรคประชาชนออกเสียงอีก ๑ เสียงเป็นเสียงชี้ขาด

หมวด ๓

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน และการจัดทำบัญชีของพรรคประชาชน สาขาพรรคประชาชน
และศูนย์ประสานงานพรรคประชาชน

ข้อ ๕๕. พรรคประชาชน และสาขาพรรคประชาชน มีรายได้จาก

- (๑) ค่าบำรุงประจำเดือน หรือประจำปี ของสมาชิกพรรคประชาชน และดอกผลของเงินนั้น
- (๒) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้โดยไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรค

การเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑

(๓) รายได้จากกิจกรรมต่าง ๆ ที่ไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๕๖. รายได้ที่เป็นตัวเงิน ให้เหรัญญิกพรรคประชาชน หรือเหรัญญิกสาขาพรรคประชาชน หรือประธานศูนย์ประสานงานพรรคประชาชน หรือสาขาพรรคประชาชน หรือศูนย์ประสานงานพรรคประชาชน แล้วแต่กรณี นำฝากธนาคารพาณิชย์ในนามของพรรคประชาชน สาขาพรรคประชาชน หรือศูนย์ประสานงานพรรคประชาชน แล้วแต่กรณีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคประชาชน

ข้อ ๕๗. รายได้ที่เป็นทรัพย์สิน ให้เหรัญญิกพรรคประชาชน หรือเหรัญญิกสาขาพรรคประชาชน หรือประธานศูนย์ประสานงานพรรคประชาชน นำลงบัญชีวัสดุครุภัณฑ์ของพรรคประชาชนหรือสาขาพรรคประชาชน หรือศูนย์ประสานงานพรรคประชาชน แล้วแต่กรณี แล้วรายงานให้คณะกรรมการบริหารพรรคประชาชนทราบเป็นหนังสือทุกวันที่ ๑ และวันที่ ๑๖ ของทุก ๆ เดือน

ทั้งนี้ เกี่ยวกับรายได้ที่เป็นตัวเงินและเป็นทรัพย์สินให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการเงิน การบัญชี และวัสดุครุภัณฑ์ ของพรรคประชาชน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๕๘. ในกรณีที่ประธานศูนย์ประสานงานพรรคประชาชน รับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดจากผู้บริจาคดังกล่าวข้างต้น ให้รายงานต่อประธานสาขาพรรคประชาชนในกรณีที่มีสาขาพรรคประชาชนอยู่ในเขตจังหวัดนั้น ๆ หรือในกรณีที่ไม่มีสาขาพรรคประชาชนอยู่ในเขตจังหวัดนั้น ๆ ให้ประธานศูนย์ประสานงานพรรคประชาชน รายงานเป็นหนังสือทุกครั้งต่อคณะกรรมการบริหารพรรคประชาชนโดยตรง

อนึ่ง การรับบริจาคในทุกกรณีให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการในการบริจาคแก่พรรคการเมือง และการรับบริจาคของพรรคการเมือง ตามประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้งด้วย

ข้อ ๕๙. ให้เหรัญญิกพรรคประชาชน เหรัญญิกสาขาพรรคประชาชน และประธานศูนย์ประสานงานพรรคประชาชน จัดทำบัญชี ดังนี้

- (๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย
- (๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค ตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑

(๓) บัญชีแยกประเภท

(๔) บัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สิน

อนึ่ง การลงรายการบัญชีต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้องสมบูรณ์ โดยครบถ้วน และบัญชีตาม (๑) และ (๒) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น ส่วนบัญชีตาม (๓) และ (๔) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

ทั้งนี้ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการเงิน การบัญชี และวัสดุ ครุภัณฑ์ของพรรคประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และข้อบังคับฉบับนี้โดยเคร่งครัด และสมาชิกพรรคประชาชนหรือผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบได้ในทุกสถานการณ์

ข้อ ๖๐. รายจ่ายของพรรคประชาชน และสาขาพรรคประชาชน มีรายจ่ายดังนี้

(๑) รายจ่ายตามงบประมาณประจำปี

(๒) รายจ่ายในกรณีพิเศษเป็นงบการจร ซึ่งมีได้กำหนดไว้ในงบประมาณประจำปี

ข้อ ๖๑. อำนาจการสั่งจ่ายเงินและทรัพย์สินของพรรคประชาชน

(๑) ให้คณะกรรมการบริหารพรรคประชาชนพิจารณาแต่งตั้งบุคคลในคณะกรรมการบริหารพรรคประชาชน อย่างน้อย ๒ คน อย่างมากไม่เกิน ๓ คน เป็นผู้มีอำนาจในการสั่งจ่ายเงินและทรัพย์สิน ในกิจการของพรรคประชาชน ตามระเบียบว่าด้วยการเงิน การบัญชี และวัสดุครุภัณฑ์ของพรรคประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๒) การลงลายมือชื่อในเช็คสั่งจ่ายเงินทุกประเภท และการสั่งจ่ายทรัพย์สินของพรรคประชาชนจะต้องมีบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งโดยคณะกรรมการบริหารพรรคประชาชน เป็นผู้ลงลายมือชื่ออย่างน้อย ๒ คน อย่างมากไม่เกิน ๓ คน

(๓) การสั่งจ่ายในกรณีพิเศษที่เป็นงบการจร ซึ่งมีได้กำหนดไว้ในงบประมาณประจำปี จะต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารพรรคประชาชนเสียก่อน

ข้อ ๖๒. อำนาจการสั่งจ่ายเงินและทรัพย์สินของสาขาพรรคประชาชน

(๑) ให้คณะกรรมการสาขาพรรคประชาชนพิจารณาคัดเลือกบุคคลในคณะกรรมการสาขาพรรคประชาชนอย่างน้อย ๒ คน อย่างมากไม่เกิน ๓ คน เป็นผู้มีอำนาจในการสั่งจ่ายเงินและทรัพย์สินในกิจการของพรรคประชาชน ตามระเบียบว่าด้วยการเงิน การบัญชี และวัสดุครุภัณฑ์ของพรรคประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แล้วรายงานให้คณะกรรมการบริหารพรรคประชาชนทราบ เพื่อพิจารณาดำเนินการแต่งตั้งต่อไป

(๒) การลงลายมือชื่อในเช็คสั่งจ่ายเงินทุกประเภท และการสั่งจ่ายทรัพย์สินของสาขาพรรคประชาชนจะต้องมีบุคคลที่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกจากบุคคลในคณะกรรมการสาขาพรรคประชาชนเป็นผู้ลงลายมือชื่ออย่างน้อย ๒ คน อย่างมากไม่เกิน ๓ คน แล้วรายงานให้คณะกรรมการบริหารพรรคประชาชนทราบ เพื่อพิจารณาดำเนินการแต่งตั้งต่อไป

ข้อ ๖๓. ศูนย์ประสานงานพรรคประชาชนไม่มีอำนาจการสั่งจ่ายเงิน และทรัพย์สินของศูนย์ประสานงานพรรคประชาชนทุกประเภท เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากประธานสาขาพรรคประชาชนที่อยู่ในเขตจังหวัดนั้น ๆ หรือในกรณีที่ไม่มีสาขาพรรคประชาชนในเขตจังหวัดนั้น ๆ ก็ต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารพรรคประชาชนเสียก่อน จึงจะสั่งจ่ายได้

อนึ่ง ในกรณีฉุกเฉินและมีความจำเป็นยิ่งก็ให้ขอรับอนุมัติด้วยวาจา หรือทางโทรศัพท์ และหลังจากที่ได้ปฏิบัติการณ์ดังกล่าวแล้ว ก็ให้รายงานเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการบริหารพรรคประชาชนหรือประธานสาขาพรรคประชาชนอีกครั้งหนึ่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๖๔. พรรคประชาชน และสาขาพรรคประชาชน ต้องปิดบัญชีครั้งแรกภายในวันสิ้นปีปฏิทินนับแต่วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๑ และครั้งต่อไปเป็นประจำทุกปีในวันสิ้นปีปฏิทิน

การปิดบัญชีให้จัดทำงบการเงิน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย งบดุลและรายได้และค่าใช้จ่ายของพรรคประชาชน ส่วนสาขาพรรคประชาชนนั้น งบการเงินให้รวมถึงงบการเงินของสาขาพรรคประชาชนทุกสาขาพรรคด้วย

งบดุลต้องแสดงรายการ สินทรัพย์ หนี้สิน และทุนของพรรคประชาชน งบรายได้และค่าใช้จ่ายอย่างน้อยต้องแสดงที่มาของรายได้ ซึ่งได้รับเงินบริจาค เงินสนับสนุนจากรัฐ และรายได้อื่นที่มี กับทางใช้ไปของค่าใช้จ่ายดำเนินการของพรรคประชาชน โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง ต้องแสดงไว้โดยชัดเจน

งบดุลต้องจัดให้มีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองการสอบบัญชี

งบการเงินที่ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองแล้ว ต้องเสนอที่ประชุมใหญ่ของพรรคประชาชนอนุมัติภายในเดือนเมษายนของทุกปี โดยแจ้งให้สมาชิกทราบล่วงหน้า และเปิดเผยไว้ ณ ที่ตั้งของสำนักงานของพรรคประชาชน และสาขาพรรคประชาชน ไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

อนึ่ง งบการเงินซึ่งที่ประชุมใหญ่ของพรรคประชาชนอนุมัติแล้ว หัวหน้าพรรคประชาชนต้องรับรองความถูกต้องร่วมกับเหรียญกษาปณ์พรรคประชาชน แล้วให้หัวหน้าพรรคประชาชนส่งงบการเงินต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ของพรรคประชาชนอนุมัติพร้อมทั้งสำเนาบัญชี ตามข้อ ๕๕.

หมวด ๔

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับของพรรคประชาชน

ข้อ ๖๕. คณะกรรมการบริหารพรรคประชาชน เป็นผู้เสนอขอแก้ไขเพิ่มเติม ปรับปรุงข้อบังคับของพรรคประชาชนต่อที่ประชุมใหญ่ของพรรคประชาชน หรือสมาชิกพรรคประชาชนมีจำนวนตั้งแต่ ๗๕ คน ขึ้นไป ก็มีสิทธิเสนอขอแก้ไขเพิ่มเติม ปรับปรุงข้อบังคับของพรรคประชาชนได้ โดยยื่นข้อเสนอดังกล่าวต่อหัวหน้าพรรคประชาชน เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ข้อ ๖๖. การออกเสียงลงคะแนนในกรณีการเสนอขอแก้ไขเพิ่มเติม ปรับปรุง ข้อบังคับของพรรคประชาชน จะต้องมียกเสียงสนับสนุนกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกพรรคประชาชนที่เข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรคประชาชน จึงจะกระทำได้

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกพรรคประชาชน หรือประชาชนทั่วไป

ข้อ ๖๗. พรรคประชาชนนอกจากจะต้องให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกพรรคประชาชนตามความรับผิดชอบของพรรคประชาชนต่อสมาชิกพรรคประชาชนแล้ว พรรคประชาชนจะต้องพยายามที่จะให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชนทั่วไปด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนของประเทศได้รับความรู้ทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และเพื่อเพิ่มพูนสมาชิกของพรรคประชาชนให้มากยิ่งขึ้นด้วย

หมวด ๖

การเลิกพรรคประชาชนและสาขาพรรคประชาชน

ข้อ ๖๘. โดยที่พรรคประชาชนมีความมุ่งหมายและเจตนาแน่วแน่ที่จะสร้างสรรค์สังคมประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ให้เป็นผลสำเร็จ โดยให้มีรากฐานการก่อตั้งและมีส่วนร่วมโดยประชาชน เพื่อประชาชน และให้ประชาชนทุกคนเป็นเจ้าของ ฉะนั้นพรรคประชาชนจะไม่มีการเลิกพรรคประชาชนหรือสาขาพรรคประชาชนอย่างแน่นอน เว้นแต่จะถูกเลิกโดยอำนาจของกฎหมายเท่านั้น

ข้อ ๖๙. ในกรณีที่พรรคประชาชนหรือสาขาพรรคประชาชนถูกเลิกโดยอำนาจของกฎหมาย ก็ให้ทรัพย์สินของพรรคประชาชนและสาขาพรรคประชาชน ตกเป็นของสภาอากาศชาติไทยทั้งสิ้น และการใดที่คณะกรรมการบริหารพรรคประชาชนกิติ หรือคณะกรรมการสาขาพรรคประชาชนกิติ ผูกพันไว้กับบุคคลภายนอกหรือบุคคลภายในพรรคประชาชนก่อนหน้าการเลิกพรรคประชาชน คณะกรรมการบริหารพรรคประชาชนหรือคณะกรรมการสาขาพรรคประชาชนจะต้องรับผิดชอบต่อการกระทำนั้น ๆ ทุกประการ

ทั้งนี้ ให้สมาชิกของพรรคประชาชนทุกคน ถือปฏิบัติตามข้อบังคับฉบับนี้

